

T.C.
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

RUNİK HARFLİ TÜRKÇE METİNLERDE
ÇOK ANLAMLILIK

RABİA SARAL

2501180138

TEZ DANIŞMANI

DR. ÖĞR. ÜYESİ FERYAL KORKMAZ

İstanbul-2021

ÖZ

RUNİK HARFLİ TÜRKÇE METİNLERDE ÇOK ANLAMLILIK

RABİA SARAL

Bu tez çalışmasında, günümüze ulaşan tüm Runik harfli metinler incelenerek Köktürkçenin söz varlığında önemli bir yere sahip olan çok anlamlı kelimeler ortaya konulmuştur. Bu kapsamda art zamanlı inceleme yöntemi kullanılarak Moğolistan, Yenisey, Kırgızistan ve Altay bölgelerinde bulunan yazıtlar ile birlikte Uygur dönemine ait İrk Bitig fal kitabı incelenmiştir. Söz konusu metinlerde yer alan kelimeler ve bu kelimelerin taşıdıkları anlamlar aracılığıyla Türk dilinin eskiliği ve gelişmişliği ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Anlam biliminin kapsamına giren bu çalışma, temel olarak beş bölümden oluşmaktadır. Birinci ve ikinci bölüm, üçüncü bölüme temel oluşturacak şekilde; dil, dil bilimi ve anlam bilimi başlıklarını kapsamaktadır. Üçüncü bölümde tezin iskeletini oluşturan “çok anlamlılık” terimi ayrıntılarıyla ele alınmıştır. Teorinin pratik ile buluştuğu dördüncü ve beşinci bölümde ise çok anlamlı olduğu tespit edilen kelimeler tek tek incelenmiş ve sahip oldukları anlamlar, yer aldıkları bağlamlar ile birlikte verilmiştir. Söz konusu anlamların kolayca ayırt edilebilmesi adına, kelimelerin cümle içerisindeki kullanımları gösterilerek, Türkiye Türkçesine aktarımları yapılmıştır. Elde edilen veriler ışığında, çok anlamlı kelimelerin Köktürkçenin (dolayısıyla Türkçenin) anlam hazinesine nasıl bir zenginlik kattığı sonuç bölümünde ele alınmıştır.

Anahtar kelimeler: Eski Türkçe, Runik harf, söz varlığı, anlam bilimi, çok anlamlılık, eskilik.

ABSTRACT

POLYSEMY IN TURKIC TEXTS WITH RUNIC LETTER

RABİA SARAL

In this thesis study, all the texts with Runic letter that have survived to the present day have been examined and polysemy words that have an important place in the vocabulary of Köktürkçe have been revealed. In this context, using the diachronic analysis method, together with the inscriptions found in Mongolia, Yenisei, Kyrgyzstan and Altai regions, the Irk Bitig fortune book belonging to the Uyghur period was examined. It has been tried to reveal the antiquity and development of the Turkish language through words in aforementioned texts and meanings of these words.

This study, which is within the scope of semantics, basically consists of five parts. The first and second part, as a basis for the third part, covers titles of language, linguistics and semantics. In the third part, the term “polysemy”, which forms the skeleton of the thesis, is handled in detail. In the fourth and fifth part, where theory meets practice, words that are determined to be polysemy are handled one by one and their meanings are given together with the contexts in which they take place. In order to easily distinguish aforementioned meanings, usage in sentence of words was shown and they have been translated to Turkey Turkish. In the light of the data obtained, it is handled how polysemy words add richness to the meaning treasure of Köktürkçe (and therefore Turkish language) in the conclusion part.

Keywords: Old Turkic, runic letter, vocabulary, semantics, polysemy, antiquity.

ÖNSÖZ

Türk dilinin en eski ürünlerini oluşturan Runik harfli Türkçe metinler, bugüne dek pek çok çalışmaya konu olmuştur. Geneli metin, çeviri, gramer esaslı olan bu çalışmalar, ilk yazılı metinlerimizi tanıma ve anlama konusunda önümüzü aydınlatmakta; Türk dilinin gelişim sürecine katkı sunmaktadır. Bunların yanı sıra, Runik harfli Türkçe metinler üzerinde yapılacak anlam bilimsel çalışmalar, Türk dilinin eskiliğini ve gelişmişliğini ortaya koymada önemli bir yere sahiptir. Söz konusu metinler, bugünün dilini aydınlattığı gibi kendinden önceki dönemin söz varlığına da ışık tutmaktadır.

Çalışmamızda Yenisey, Moğolistan, Altay, Kırgızistan bölgelerindeki yazıtlar ile birlikte Uygur dönemi eserlerinden olan İrk Bitig fal kitabı anlam bilimsel açıdan incelenerek çok anlamlı kelimeler tespit edilmeye çalışılmıştır. Kelimelerin yer aldıkları bağlamları göstermek adına mevcut metin yayınlarından yararlanılmıştır. Bunlar arasında Hüseyin Namık Orkun, Muharrem Ergin, Talat Tekin, İgor V. Kormuşin, Osman Mert, Marcel Erdal, Árpád Berta, Mehmet Ölmez, Erhan Aydın, Ahmet Bican Ercilasun, Risbek Alimov, Emine Mozioğlu, Fikret Yıldırım, Hatice Şirin'in çalışmaları başlıca başvuru kaynakları arasında yer almaktadır. Kelimelerin anlamlandırılması hususunda ise Sir Gerard Clauson'un "*An Etymological Dictionary of pre-thirteenth-century Turkish*" adlı etimoloji sözlüğü demirbaş görevini görmektedir.

Çalışmamız sırasında ilk olarak, günümüze dek yapılmış çalışmalar ışığında, tüm Runik yazılı metinler bilgisayar ortamına aktarılmış; her kelime yer aldığı bağlam ile birlikte bir tasnife tabi tutulmuştur. Tasnif aşamasından sonra, her kelime tek tek ele alınarak anlamlandırılmış ve bu anlamlandırma sonucunda çok anlamlı kelimeler süzgeçten geçirilmiştir. Ancak söz konusu ayırımın nasıl yapılacağı, ölçütlerin neler olduğu konusunda anlam bilim ve çok anlamlılık konusunda teorik bir çalışma gerekmektedir. Buradan hareketle yerli ve yabancı birçok kaynak incelenerek, çok anlamlı kelimelerin tespiti, teori ile desteklenmiştir. Teori kısmının şekillenmesinde Doğan Aksan'ın kıymetli çalışmalarının yanı sıra Stephen Ullmann, John Lyons, Pierre Guiraud, Frank R. Palmer, Leonard Bloomfield, David A. Cruse, Ingrid L. Falkum'un çalışmaları önemli bir yere sahiptir.

Bir kelimenin çok anlamlı duruma gelmesi, kullanım sıklığına bağlı olarak uzun bir zaman dilimini gerektirmektedir. Buradan hareketle çalışmamızın temel gâyesi, Türkçenin yazıtlarda karşılaşılan edebî, derinlikli, güçlü yapısının birdenbire ortaya çıkmadığını; zaman içinde işlenerek ve gelişerek bu duruma geldiğini ortaya koymak; çok anlamlı kelimeler aracılığıyla

Türk dilinin 8. yüzyıldan başlatılan tarihini çok daha öncesine dayandırarak Türkçenin yaşı meselesine bir katkıda bulunmaktır.

Çalışmam sırasında gerek sözleri gerekse davranışlarıyla her zaman yanımda olduklarını hissettiren dostlarıma; tüm hayatım boyunca saygı, sevgi ve azmi öğrendiğim, eğitimimin her aşamasında maddi ve manevi desteğini esirgemeyen aileme; tezimin hazırlanmasına katkı sağlayan Türk Dil Kurumuna; dolaylı veya doğrudan emeği geçmiş herkese sonsuz minnet ve teşekkürlerimi sunarım.

Son olarak, lisans ve yüksek lisans eğitimim sırasında eski dile olan tutkusunu bana ve benim gibi pek çok Türkoloji öğrencisine aşılayan Dr. Öğretim Üyesi Özcan Tabaklar'a; çalışmamın her aşamasında bilgisi ve tecrübesi ile yol gösteren, olumlu ve yapıcı eleştirileri ile beni yönlendiren, desteğini ve sevgisini cömertçe hissettiren saygı değer hocam ve tez danışmanım Dr. Öğretim Üyesi Feryal Korkmaz'a teşekkürü bir borç bilirim.

İstanbul, 2021

Rabia SARAL

İÇİNDEKİLER

ÖZ.....	ii
ABSTRACT.....	iii
ÖNSÖZ.....	iv
KISALTMALAR LİSTESİ.....	ix
İŞARETLER.....	xii
İMLA.....	xiii
GİRİŞ.....	1

BİRİNCİ BÖLÜM DİL VE DİL BİLİMİ

1. Dil ve Dil Bilimi	4
1.1. Dil	4
1.2. Dil Bilimi.....	9
1.3. Dil Biliminin Dalları	10

İKİNCİ BÖLÜM ANLAM BİLİMİ

2. Anlam Bilimi	13
2.1. Anlam Biliminin Tarihi	17
2.2. Kavram	20
2.2.1. Kavram Nedir?	20
2.2.2. Kavram Alanı	21
2.2.3. Kavramlaştırma.....	23
2.3. Anlam	26
2.3.1. Anlam Nedir?	26
2.3.2. Anlam ve Bağlam.....	29
2.3.3. Anlam Alanı	31

2.3.4. Anlamın Türleri.....	32
2.3.4.1. Temel Anlam	38
2.3.4.2. Yan Anlam.....	38
2.3.5. Anlam İlişkileri	39
2.3.5.1. Eş Anlamlılık.....	39
2.3.5.2. Eş Adlılık	42
2.3.5.3. Çok Anlamlılık.....	45
2.3.5.4. Karşıt Anlamlılık.....	46
2.3.5.5. Eş Köklülük ve Yakın Adlılık	49
2.3.5.6. Alt Anlamlılık ve Üst Anlamlılık.....	50
2.3.6. Bağdaştırma.....	51
2.3.7. Anlam Değişmeleri.....	52
2.3.7.1. Anlam Daralması	54
2.3.7.2. Anlam Genişlemesi.....	55
2.3.7.3. Başka Bir Anlama Geçiş	57
2.3.7.4. Anlam İyileşmesi	57
2.3.7.5. Anlam Kötüleşmesi.....	58

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ÇOK ANLAMLILIK

3. Çok Anlamlılık.....	59
3.1. Çok Anlamlılık Nedir?.....	59
3.2. Çok Anlamlılığın Türleri	62
3.2.1. Sentaktik Çok Anlamlılık	62
3.2.2. Semantik Çok Anlamlılık	63
3.2.3. Pragmatik Çok Anlamlılık.....	64
3.3. Anlam Bulanıklığı ve Çok Anlamlılık	65
3.4. Çok Anlamlılık ve Eş Adlılığın Ayrımı	66
3.5. Anlam Neden Değişir?	69
3.6. Çok Anlamlılığın Oluşmasında Etkili Olan Anlam Olayları	79
3.6.1. Dil İçi Olaylar	79
3.6.1.1. Benzetme	79
3.6.1.2. Aktarmalar	80

Deyim Aktarması (Metaphor/Eğretileme)	80
İnsandan Doğaya Aktarma	81
Doğadan İnsana Aktarma	82
Doğadaki Nesneler Arasında Aktarma	83
Somutlaştırma	83
Duyular Arasında Aktarma.....	84
Ad Aktarması (Metonymy/Düz Değişmece)	84
Bütün Yerine Parçanın Anılması	85
Parça Yerine Bütünün Anılması	85
3.6.1.3.Bağlam (Context)	85
3.6.1.4.İkileme	87
3.6.2. Dil Dışı Olaylar	89

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

RUNİK HARFLİ TÜRKÇE METİNLERDE ÇOK ANLAMLI İSİMLER

4. Runik Harfli Türkçe Metinlerdeki Çok Anlamlı İsimler	90

BEŞİNCİ BÖLÜM

RUNİK HARFLİ TÜRKÇE METİNLERDE ÇOK ANLAMLI FİİLLER

5. Runik Harfli Türkçe Metinlerdeki Çok Anlamlı Fiiller	284

SONUÇ	451

ÇOK ANLAMLI KELİMELEK SIKLIK TABLOSU	455

ÇOK ANLAMLI KELİMELEK DİZİNİ.....	463

KAYNAKÇA.....	466

KISALTMALAR LİSTESİ

a.g.e.	: Adı geçen eser
a.g.m.	: Adı geçen makale
a.g.t.	: Adı geçen tez
ABY	: Altay bölgesi yazıtları
BK B	: Bilge Kağan yazıtının batı yüzü
BK D	: Bilge Kağan yazıtının doğu yüzü
BK G	: Bilge Kağan yazıtının güney yüzü
BK GB	: Bilge Kağan yazıtının güney-batı yüzü
BK GD	: Bilge Kağan yazıtının güney-doğu yüzü
BK K	: Bilge Kağan yazıtının kuzey yüzü
BK	: Bilge Kağan
bk.	: Bakınız
çev.	: Çeviren
DLT	: Dîvânu Lugâti't-Türk
DTCF	: Dil ve Tarih- Coğrafya Fakültesi
ed.	: Editör
HT	: Hoyto-Tamır yazıtı
hz.	: Hazırlayan
IB	: Irk Bitig
KİÇ B	: Küli Çor yazıtının batı yüzü
KİÇ D	: Küli Çor yazıtının doğu yüzü
KİÇ G	: Küli Çor yazıtının güney yüzü

KİÇ	: Küli Çor yazıtı
KRG	: Kırgızistan bölgesi yazıtları
krş.	: Karşılaştırınız
KT B	: Kül Tigin yazıtının batı yüzü
KT D	: Kül Tigin yazıtının doğu yüzü
KT G	: Kül Tigin yazıtının güney yazı
KT GB	: Kül Tigin yazıtının güney batı yüzü
KT GD	: Kül Tigin yazıtının güney doğu yüzü
KT K	: Kül Tigin yazıtının kuzey yüzü
KT KD	: Kül Tigin yazıtının kuzey doğu yüzü
MBY	: Moğolistan bölgesi yazıtları
s.	: Sayfa
SBAD	: Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi
ŞU B	: Şine Usu yazıtının batı yüzü
ŞU D	: Şine Usu yazıtının doğu yüzü
ŞU G	: Şine Usu yazıtının güney yüzü
ŞU K	: Şine Usu yazıtının kuzey yüzü
ŞU	: Şine Usu yazıtı
TARYAT B	: Taryat yazıtının batı yüzü
TARYAT D	: Taryat yazıtının doğu yüzü
TARYAT G	: Taryat yazıtının güney yüzü
TARYAT K	: Taryat yazıtının kuzey yüzü
TDAY	: Türk Dili Araştırmaları Yıllığı

TDiA	: Türk Dilleri Araştırmaları Dergisi
TDK	: Türk Dil Kurumu
Tes B	: Tes yazıtının batı yüzü
Tes G	: Tes yazıtının güney yüzü
Tes K	: Tes yazıtının kuzey yüzü
TTK	: Türk Tarih Kurumu
TY I. B	: Tunyukuk yazıtının birinci taşının batı yüzü
TY I. D	: Tunyukuk yazıtının birinci taşının doğu yüzü
TY I. G	: Tunyukuk yazıtının birinci taşının güney yüzü
TY I. K	: Tunyukuk yazıtının birinci taşının kuzey yüzü
TY II. B	: Tunyukuk yazıtının ikinci taşının batı yüzü
TY II. D	: Tunyukuk yazıtının ikinci taşının doğu yüzü
TY II. G	: Tunyukuk yazıtının ikinci taşının güney yüzü
TY	: Tunyukuk
vb.	: Ve benzeri
vol.	: Cilt
vs.	: Vesaire
yay. hz.	: Yayına hazırlayan
YEN	: Yenisey yazıtları

İŞARETLER

- [ ] : Yazıtlarda okunamayan kısımların tamamlandığını ve/veya satırda geçtiği düşünülen kelimeleri gösterir.
- < >, ( ) : Rekonstrüksiyon sonucunda elde edilen, satırda geçmeyen ama çeviride ifade edilmek istenen, yoruma dayalı kelimeleri gösterir.

İMLÂ

Bu çalışmada imlâ hususunda uygulanan kullanımlar şu şekildedir:

- “b / v” meselesinde / b / tercih edilmiştir.
- Metin transkripsiyonları için kaynak olarak faydalanan yayınların bazısında *e* bazısında *i* bazısında ise *ê* olarak gösterilen kapalı e ünlüsü, çalışma boyunca *ê* imlâsı ile gösterilmiştir.

ā : uzun a

ê : kapalı e

η : artdamaksız genizsil ünsüz

ń : damaksıl genizsil ünsüz

ħ : gırtlaksıl ötümsüz ünsüz

GİRİŞ

Amaç ve Yöntem

Runik harfli Türkçe metinlerde yer alan çok anlamlı kelimelerin tespiti kapsamında, Moğolistan bölgesinde bulunan Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk (Orhun Âbideleri), Çoyr, Ongi, Küli Çor, Tes, Taryat Şine Usu, Süci, Bömbögör, Tevş, Darvi, Gurbelcin, I. Karabalgasun, II. Karabalgasun, Del Uul yazıtları, İh Biçigt, Örtönbülak, Olon Nuur, Biger yazıtları, Mutrıñ Temdeg, Yamaan Us, Tehtiin Gol, Hoytu Tamir yazıtları ile birlikte Yenisey, Altay, Kırgızistan bölgesinde bulunan 100’ü aşkın yazıt ve Uygur dönemi eserleri arasında yer alan İrk Bitig fal kitabı incelenmiştir. İncelenen metinlerde tespit edilen çok anlamlı kelimeler ile Türk dilinin eskiliğini, işlenmişliğini ve gelişmişliğini ortaya koymak amaçlanmıştır. Bu bağlamda yazıtlar dönemi Türk dilinin anlamsal zenginliğini gün ışığına çıkarmak, Türk milletinin düşünce yapısını, inanç ve ananelerini, yaşam tarzını tanıma ve anlamada önemli bir rol üstlenmektedir.

Çok anlamlı kelimeleri tespit etmede gerekli olan teorik bilgi, çalışmamızın ilk üç bölümünde ele alınmıştır. Bu sebeple ilk olarak dil, dil bilimine dair genel bir çerçeve çizilmiş, dil biliminin alt dalları kısaca tanıtılmıştır. Akabinde çalışmamızın temel dayanağı olan anlam bilimi; anlam biliminin tarihi, kavram, anlam, anlamın türleri, anlam olayları, anlam değişimleri başlıklarıyla kapsamlı bir şekilde açıklanmıştır. Birinci ve ikinci bölümün üzerine inşa edilen üçüncü bölümde, çok anlamlılık ayrıntılarıyla incelenmiştir. Bu bağlamda çok anlamlılığın tanımı, çok anlamlılığın türleri, anlam bulanıklığı, çok anlamlılık ve eş adlılık ayrımı, anlamın değişme sebepleri ve çok anlamlılığı meydana getiren anlam olayları üzerinde durulmuştur. Çalışmamızın esasını oluşturan dördüncü ve beşinci bölümde ise ilk iki bölümde ortaya konulan teorik bilgi, pratiğe dökülmüştür.

Teorinin pratik ile buluştuğu dördüncü ve beşinci bölümde, yazıtlarda yer alan her kelime, tek tek ele alınmış ve bu kelimeler yer aldıkları bağlamlar ile birlikte tasnif edilmiştir. Söz konusu tasnifin ardından anlam bilimsel incelemeler ışığında çok anlamlı olarak tespit edilen kelimeler, “isimler” ve “fiiller” şeklinde türsel bir ayrıma tabi tutularak ortaya konulmuştur. Sonuç bölümünde ise elde edilen veriler değerlendirilerek, incelemeler sırasında dikkat çeken birkaç husus üzerinde durulmuştur. Ayrıca çalışmanın sonunda çok anlamlı kelimeler dizini yer almaktadır.

Üzerinde inceleme yapılan metinler için mevcut yayınlardan faydalanılmıştır. Hüseyin Namık Orkun'un "*Eski Türk Yazıtları*"; Muharrem Ergin'in "*Orhun Abideleri*", Talat Tekin'in "*Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk*" ve "*Irk Bitig*", Árpád Berta'nın "*Sözlerimi İyi Dinleyin... Türk ve Uygur Runik Yazıtlarının Karşılaştırmalı Yayını*", Erhan Aydın'ın "*Orhon Yazıtları*", "*Uygur Yazıtları*" ve "*Sibirya'da Türk İzleri-Yenisey Yazıtları*"; Ahmet Bican Ercilasun'un "*Türk Kağanlığı ve Türk Bengü Taşları*"; İgor Kormuşin'in "*Yenisey Eski Türk Mezar Yazıtları-Metinler ve İncelemeler*"; İgor Kormuşin, Emine Mozioglu, Risbek Alimov, Fikret Yıldırım'ın "*Yenisey-Altay-Kırgızistan Yazıtları ve Kâğıda Yazılı Runik Belgeler*"; Osman Mert'in "*Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Testariat-Şine Us*" ve "*Köli Çor*"; Fikret Yıldırım'ın "*Irk Bitig ve Orhon Yazılı Metinlerin Dili*" başvuru kaynakları arasındadır.

Kelimelerin anlamlandırılması hususunda ise başlıca başvuru kaynağı, Sir Gerard Clauson'un "*An Etymological Dictionary of pre-thirteenth-century Turkish*" adlı etimoloji sözlüğüdür. Ayrıca Marcel Erdal'ın "*Old Turkic Word Formation a Functional Approach to the Lexion*" ve "*A Grammar of Old Turkic*"; Talat Tekin'in "*Orhon Türkçesi Grameri*"; Annemarie von Gabain'in "*Eski Türkçenin Grameri*" ile birlikte metinlerin aktarımı için dile getirilen kaynakların sözlük bölümlerinden kelimelerin anlamlandırılması hususunda istifade edilmiştir.

Yazıtlarda çeşitli sebeplerle (deformasyon sonucunda) okunamayan kısımlar mevcuttur. Bu kısımlar cümlelerin anlamlandırılmasında önemli bir anlam boşluğu yaratıyorsa incelememizin kapsamı dışında tutulmuştur. Metinlerin yayını konusunda başvuru kaynaklardan hareketle okunamayan bazı kısımlar köşeli parantez (" [ ]") içinde gösterilirken; rekonstrüksiyon yoluyla yapılan okumalar "( ) / < >" işaretleri ile gösterilmiştir.

Çalışmamızda madde başı olan her kelime, yer aldığı bağlam ile birlikte gösterilmiş; kelimenin söz konusu bağlam içinde kazandığı anlamın daha iyi anlaşılması için Türkiye Türkçesine aktarımı yapılmıştır. Bu aktarım sırasında, yapılan çeviri ile adı geçen araştırmacıların çevirilerini karşılaştırmak amacıyla cümlelerin sonuna dipnot düşülmüştür. Her cümlelerin yer aldığı yazıt, bulunduğu cephe ve satır numarası parantez içinde belirtilmiştir.

İncelemenin kapsamına kişi adları, yer adları, hayvan adları, unvan adları, unvan niteleyicileri, zamirler, bağlaçlar dâhil edilmemiştir. Bununla birlikte bir kelime hem birden fazla anlamı karşılıyor hem de kişi adı olarak kullanılıyorsa, kişi adı olarak kullanıldığı

bağlamlara yer verilmemiştir. Bu duruma “*alp*” kelimesi örnek gösterilebilir. Kelime “1) Cesur, yiğit, kahraman 2) Kahramanlık, yiğitlik 3) Çevik, atık 4) Zor, güç, çetin 5) Cesaret 6) (kol vb. organlar için) Güçlü, kuvvetli” anlamlarında kullanılırken aynı zamanda “Alp Salçı, Alp Tutuk” özel adlarında da yer almaktadır. Bu yapılar incelemeye alınmamıştır. Ayrıca yazıtlarda oldukça az sayıda olan edatlar da tek başlarına bir anlam ifade etmek yerine cümle içindeki görevleriyle ön planda oldukları için çalışmamızın kapsamına dâhil edilmemiştir.

1. DİL VE DİL BİLİMİ

1.1. DİL

Günümüzden yüz yıllar öncesine ait olan Runik harfli Türkçe metinler, bugün Türk dilinin, dolayısıyla Türk milletinin, birleştirici, ortak köküdür. Bu kök, geçmişi bugüne; bugünü de geleceğe taşıyan “dil” vasıtasıyla oluşmuştur. Wittgenstein’in “*Dilimin sınırları dünyanın sınırlarıdır.*” sözü dikkate alınacak olursa her dil; canlılığı, eskiliği, üretkenliği ile sınırlarını kendi çizmektedir.

Descartes “*İnsan, konuşan bir hayvandır.*” diyerek dili, yani “konuşma yetisini” insan olmanın ön şartı olarak kabul etmektedir. Nitekim insanı diğer canlılardan ayıran en önemli nokta, konuşma yetisine; kurallı bir dile sahip olmasıdır. Buradan hareketle denilebilir ki önce “dil”, sonra “insan” ve ondan sonra da insana ait olan “zihnî, rûhî ve hissî tezâhürler” ortaya çıkar.¹

Dil ile doğrudan ya da dolaylı olarak ilişkili olan pek çok çalışmada çeşitli “dil” tanımları yer almaktadır. Bu tanımları tasnif ettiğimizde bazı araştırmacıların dilin iç unsurlarına (ses, anlam vb.) bazılarının da dilin dış unsurlarına (millet, toplum, kültür vb.) vurgu yaptığını görmekteyiz. Ferdinand De Saussure bu ayrımın temelini atmıştır. Dil dışı unsurlar ile dilin etnoloji ile ilgili yönlerini kasteden Saussure, dil içi unsurları “dizgeyi değiştiren her şey” olarak ele almaktadır.²

Dil, insanlar arasında anlaşmayı sağlayan tabii bir vasıta, kendisine mahsus kanunları olan ve ancak bu kanunlar çerçevesinde gelişen canlı bir varlık, temeli bilinmeyen zamanlarda atılmış bir gizli antlaşmalar sistemi, seslerden örülmüş içtimai bir müessesedir.³ Dili iç ve dış unsurlarına bağlı kalarak tanımlayan Ergin’in yanı sıra Tahsin Banguoğlu dili “insanların meramını anlatmak için kullandıkları sesli işaretler sistemi”⁴; Tahir Nejat Gencan “duygu, düşünce ve dileklerimizi anlatmaya yarayan imlerin hepsi”⁵ şeklinde tanımlayarak dilin “ses” özelliğine dikkat çekmektedirler.

Doğan Aksan iki ayrı çalışmasında dilin iki farklı tanımını yapmaktadır: “Dil, bir anda düşünemeyeceğimiz kadar çok yönlü, değişik açılardan bakınca başka başka

¹ Necmettin Hacıeminoğlu, **Türkçenin Karanlık Günleri**, İstanbul, İrfan Yayınevi, 1978, s.13.

² Ferdinand de Saussure, **Genel Dilbilim Dersleri**, İstanbul, Multilingual, 1998, s. 36-38.

³ Muharrem Ergin, **Türk Dil Bilgisi**, İstanbul, Bayrak Basım/Yayın/Tanıtım, 1958, s. 3.

⁴ Tahsin Banguoğlu, **Türkçenin Grameri**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 1995, s. 9.

⁵ Tahir N. Gencan, **Dilbilgisi**, Ankara, Ayraç Yayınevi, 2001, s. 21.

nitelikleri beliren, kimi sırlarını bugün de çözemediğimiz büyüğü bir varlıktır. O gerek insan, gerek toplum, gerekse insan ve toplumdaki ayrı düşünölemeyecek olan bilim, sanat, teknik gibi bütün alanlarla ilgili bulunan, aynı zamanda onları oluşturan bir kurumdur.”⁶ Aksan bu tanımıyla dilin toplumsal yönüne dikkat çekerken bir diğör tanımında “dil ve düşünce” arasındaki ilişkiye temas etmektedir: “Dil, sözlü ve yazılı olarak iletişimde kullandığımız, doğduğumuzda hazır bularak edinmeye başladığımız, doğrudan doğruya insana özgü, çok güçlü, büyüğü bir düzendir; düşünme ve düşünöleni aktarma dizgesidir.”⁷

Yer verilen dil tanımlarında dilin ses özellikleri ve toplumsal yönü üzerinde durulduğu görölmektedir. Bu tanımlardan farklı olarak Andre Martinet, dilin anlamsal yönüne dikkat çeker: "Bir dil, insan deneyiminin, topluluktan topluluğa değışen biçimlerde, anlamsal bir içerikle sessel bir anlatım kapsayan birimlere, başka bir deyişle anlamın birimlere ayrıştınmasını sağlayan bir bildirişim aracıdır; bu sessel anlatım da, her dilde belli sayıda bulunan, öz nitelikleriyle karşılıklı bağıntıları bir dilden öbürüne değışen ayırıcı ve ardışık birimler, başka bir deyişle ses bilimlerin biçiminde eklenir.”⁸

Dil ve düşünce arasındaki ilişki incelenirken kimi ayrılıklar ortaya çıkmıştır. Bunlardan biri dilin düşünceyi aktaran bir vasıta olup olmadığıdır. Takiyettin Mengüşoğlu dilin bir vasıta, bir alet olamayacağını, zîra düşünme, görme gibi kabiliyetler ile dil arasında mevcudiyet birliğinin olduğunu ve bu mevcudiyetin birinin diğörünü taşıması ile değil; birbirlerine dayanarak gerçekleştiğini ifade etmektedir.⁹ Dil ile düşünce arasındaki söz konusu ilişki eski çağlardan bu yana tartışılan bir konu olmuştur.¹⁰ Bu tartışmanın neticesinde “Dil mi düşünceden, düşünce mi dilden doğdu?” sorusu “Dil ile düşünce birbiriyle anlam kazanır.” şeklinde cevap bulmaktadır. Yani dil, insanın benliğini biçimlendiren bir temeldir ve kendisine belli bir biçim verecek anlatım kalıbının bulunmadığı yerde düşünce gelişmez.¹¹ Dil düşünceyi, düşünce de dili destekler, geliştirir, güçlendirir.¹² Diğör bir ifadeyle dil, düşünceyi hem aktaran hem de biçimlendiren bir dizgedir.¹³

⁶ Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 11.

⁷ Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 17.

⁸ Andre Martinet, **İşlevsel Genel Dilbilim**, çev. Berke Vardar, Ankara, Birey ve Toplum Yayınları., 1983, s. 13.

⁹ Takiyettin Mengüşoğlu, **Felsefeye Giriş**, Ankara, Doğu-Batı Yayınları, 1958, s. 261.

¹⁰ Berke Vardar, **Dilbilimin Temel Kavram ve İlkeleri**, İstanbul, Multilingual, 2001, s. 12.

¹¹ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 10.

¹² Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 14.

¹³ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 19.

Dilin pek çok tanımını yapmak mümkündür. Bu tanım çeşitliliğinin en önemli sebebi, dilin canlı, değişken ve kucaklayıcı yapısıdır. Dil, soluduğumuz nefes gibi, insan varlığının ayrılmaz bir parçasıdır. Öyle ki insanoğlu var olduğu günden bu yana “anlatma” ihtiyacını dil ile sağlamıştır. Bir taşın üzerine kazılan ve tarihimize ışık tutan metinler, bu ihtiyacın bir tezâhürüdür. Aksi düşünüldüğünde bugün ne Bilge Kağan’ın “*biriye çoğay yış töğültün yazı konayın tiser türk bodun ölsikig. (BK-K 5)*” nasihatinden, ne Evliya Çelebi’nin seyahatlerinden ne de Yunus Emre’nin arı Türkçesinden haberimiz olurdu. Denilebilir ki dilin mutlak bir tanımını yapmak, ona bir sınır çizmek mümkün değildir. Ancak dilin iskelet yapısını oluşturan özellikler ve bu özellikler aracılığıyla temas ettiği alanlar tespit edilebilir.

Söz konusu özellikler şu şekilde sıralanabilir:

- *Dil doğal bir varlıktır:* İnsan doğuştan dil öğrenme mekanizmasına sahiptir. Chomsky’e göre bu mekanizma, insan türünün biyolojik alt yapısı ile ilgidir. Kişi doğduğu çevrenin dilini hisseder ve benimser. Hiçbir insan niçin dil yerine bir başka aygıt veya eylem tarafından aynı işin yapılmadığını sorgulamaz.¹⁴ Bu süreç içerisinde insan, dilin tabiatına uymak zorundadır.¹⁵
- *Dil canlıdır:* Yüzyıllar önce konuşlan Türkçe ile bugün konuştuğumuz Türkçe mukâyese edildiğinde aradaki fark çok açık görülmektedir. Divân-ü Lügati’t-Türk’te “*adak*” olarak kaydedilen kelime, bugün dilimizde “*ayak*” olarak yaşamaktadır. Örneklerinin arttırılabileceği bu değişiklikleri Ergin, “zaman içerisinde akıp gelen bir manzaraya” benzetmektedir.¹⁶ İşte bu değişim ve gelişim, dilin canlı ve değişken bir varlık olduğunu göstermektedir.
- *Dil nedensizdir:* Niçin ağaca “ağaç” deriz? Her dilde aynı nesneyi karşılayan (Frs. dıraht (درخت); Ar. şecer (شجر); İng. tree; Alm. baum) farklı kelimeler mevcuttur. Ancak kelimeler ile nesnelerin hangi ölçüte bağlı kalınarak özdeşleştiği muammâdır. Ergin bu muammâyı “*gizli antlaşmalar sistemi*” olarak tanımlamaktadır.

¹⁴ Muhammet Yelten, **Türk Dili ve Anlatım Bilgileri**, İstanbul, Doğu Kütüphanesi, 2009, s. 31.

¹⁵ Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 3.

¹⁶ Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 4.

- *Dil üretken ve yaratıcıdır*: John Lyons üretkenlik ve yaratıcılığı birbirinden ayırmaktadır.¹⁷ Üretkenlik biçimsel yapıda; yaratıcılık ise hem biçimsel hem anlamsal yapıda görülen değişiklikler olarak ele alınmaktadır.¹⁸ Dilin yaratıcılık özelliğinden hareketle David Cruse, dilin en ilgi çekici özelliğinin sınırlı kaynaklardan sınırsız kullanımlar oluşturmak olduğunu ifade etmektedir.¹⁹
- *Dil hem evrensel hem millî bir varlıktır*: Her insanın bir ana dile sahip olması, dilin evrensel yönünü göstermektedir. Bunun yanı sıra her dil, bir millet ile bütünleşmiş; Türkçe deyince Türkler, Arapça deyince Araplar akla gelmektedir. İnsanın edindiği ilk dil millî dildir ve kendisi de bu dilin millî konuşucusudur.²⁰ Dilin sahip olduğu millî kimlik, millet olmanın en önemli adımıdır. Nitekim tarih göstermiştir ki, bir milletin kurmuş olduğu devlet yıkılabilir, oturduğu vatan elinden alınabilir, fakat eğer dili yaşıyorsa, o millet dağılmamıştır, kaybolmamıştır, ayakta. Zira dil, fertlerin millî şuuru, millî hâfızasıdır.²¹
- *Dil taşıyıcıdır*: “Bugünde” ve “burada” yaşamakta olan insanı, “bugünden” ve “buradan” ayırıp geçmişe, geleceğe veya başka mekânlara götüren; insanı biriktiren bir varlık haline getiren, onu gelenek ve tarih sahibi kılan dildir.²² Bir başka ifadeyle, nesilleri birbirine bağlayan ve devamlılığı sağlayan, ucu tarihin derinliklerinde olan bir zincirdir.²³ Dilin sahip olduğu bu nitelik, bugün Türk dilini, tarihini; daha özelde toplumsal hayatı, kültürü ve ananeleri pek çok açıdan aydınlatan bir ışık görevi görmektedir.
- *Dil hem öğrenilen hem de edinilen bir olgudur*: Doğduğumuz çevre ana dilimizin oluşmasında etkili olan başlıca unsurdur. Ancak birey bir dili doğuştan öğrenirken bir başka dili de sonradan edinebilir.

Tüm bu özelliklere sahip olan dil, hayatın tüm alanlarına nüfûz ederek merkezi oluşturmaktadır. Bu alanların başında toplum gelmektedir. Vardar, dilin bireyi

¹⁷ John Lyons, **Semantics- Volume II**, Cambridge, Cambridge University Press, 1977, s. 549.

¹⁸ Aygül Uçar, **Türkçe Eylemlerde Çokanlamlılık: Uygunluk Kuramı Çerçevesinde Bir Çözümleme**, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dilbilim Anabilim Dalı Doktora Tezi, 2009, s. 15.

¹⁹ David A. Cruse, **Lexical Semantics**, Cambridge, Cambridge University Press, 1987, s. 76.

²⁰ Leonard Bloomfield, **Language**, London, 1979, s. 43.

²¹ Necmettin Hacıeminoğlu, **a.g.e.**, s. 18.

²² Günay Karaağaç, **Türkçe Üzerine Yazılar**, Ankara, Akçağ Yayınları, 2017, s. 315.

²³ Necmettin Hacıeminoğlu, **a.g.e.**, s.16.

toplumsallaştırdığını, ulusların oluşmasında dilin temel öge olduğunu ifade etmektedir.²⁴ Dil ve düşünce arasında olduğu gibi dil ve toplum arasında da vazgeçilmez bir bağ vardır; dili olmayan bir toplum; konuşuru olmayan bir dil tahayyül edilemez. Bu sebeple denilebilir ki biri olmadan diğeri de var olamaz.

Dilin toplumsal boyutu, dil yadigârları incelendiğinde net bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Asırlar öncesinde yaşayan atalarımızın dünya görüşü, gelenekleri, inançları, yaşam felsefesi gibi pek çok olgu rahatlıkla tespit edilebilmektedir. Zira tüm bu unsurlar toplumun diline yansır.²⁵ Başka bir ifadeyle dil, toplum içerisinde filizlenir, büyür ve meyve verir.

Dil, düşünce ve toplum arasındaki sıkı münâsebet, dil-kültür ilişkisini de incelemeyi gerektirmektedir. Mehmet Kaplan dili “duygu ve düşüncelerimizin kabı” olarak tanımlamaktadır.²⁶ Sonsuz bir alana sahip olan dil kabımız, düşünce dünyamıza, toplumsal hayatımıza dair unsurları saklarken kültürel değerlerimizi, farklılıklarımızı da içine almayı ihmal etmemiştir. Türkçenin tarihi gelişim safhalarından biri olan Osmanlı Türkçesi devrindeki eserlerin diline baktığımızda birbirinden farklı kültürlerin tesiri açıkça görülmektedir. Bu demek oluyor ki bir metnin diline bakıldığında kültürene dair çıkarımlarda bulunabilir; içinde bulunduğu medeniyet dairesi yorumlanabilir. “Dil, kültürün aynasıdır.”²⁷ tanımı, bir ulusun kültürüne dair her şeyi dilde tespit edebileceğimizin en veciz ifadesidir.

Buraya dek dilin tanımı, özellikleri, belli parametreler ile olan ilişkisi üzerinde durularak sağlam bir temel oluşturmak amaçlanmıştır. Dilin mutlak tanımını yapmak, dile bir sınır koymak elbette mümkün değildir; ancak nihâi söz olarak Alman filozofu Heidegger’in tanımı sade ve bir o kadar da kapsamlıdır:

“Dil, varlığın evidir.”

---

²⁴ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 15.

²⁵ Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 13.

²⁶ Mehmet Kaplan, **Kültür ve Dil**, İstanbul, Dergâh Yayınları, 2014, s. 142.

²⁷ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 13.

1.2. DİL BİLİMİ

Dilimize ilk olarak Şemsettin Sami'nin "ilm-i lisân" adlandırması ile giren "dil bilimi" terimi²⁸, "dili inceleyen bilim, dilin bilimi" olarak yalın bir şekilde tanımlanabilir. Dil sahip olduğu etki alanı sayesinde farklı bilim dalları ile ilişki tesis etmiştir. Bu ilişki, dile özgü olan ses dizgesi, söz varlığı ve dil bilgisi kurallarını ayrı ayrı ele almayı gerekli kılmıştır.²⁹ Tüm bunlardan hareketle dil bilim; herhangi bir dile, bir dil öbeğine özgü ya da bütün dillerde görülen özellikleri, dil olaylarını araştırma konusu edinen, dilin ortak ya da tek özelliklerini inceleyen, konuları birçok bilim dallarıyla ilişkili ve geçişme halinde bulunan, geniş çerçeveli bir bilimdir.³⁰

Dilin insanın fizik, düşünce ve ruh yapısında kurduğu ilişki gibi dil bilim de bütün bunları kendisine konu olarak alan bilim dallarıyla ilişkilidir. Coğrafya, tarih, matematik, sosyoloji, psikoloji, etnoloji, antropoloji gibi pek çok bilim dalı bu alanlar arasında yer almaktadır.³¹

Saussure dil biliminin görevlerini üç maddede toplayarak genel çerçeveyi çizmektedir.³²

1. Ulaşabildiği bütün dilleri betimlemek, bu dillerin tarihini incelemek, bir başka deyişle dil ailelerinin evrimini göstermek, her ailedeki ana dillerin ilk biçimlerini olanaklar çerçevesinde ortaya koymak;
2. Bütün dillerde sürekli ve evrensel olarak kendini gösteren güçleri araştırmak, tarihin bütün özel olaylarını açıklayabilecek genel yasaları bulmak;
3. Kendi sınırlarını çizmek ve kendi kendisini tanımlamaktır.

Dil bilimi, dili belli yöntemler ışığında ele almaktadır. Bunlardan ilki bir dilin doğuşunu, gelişmesini inceleyen art zamanlı (diacronic/evolutif/tarihî) inceleme yöntemidir. Bu yöntem kendi içinde ileriye doğru (ön görünümlü/prospective) ve geriye doğru (art görünümlü/retrospective) olmak üzere iki dala ayrılır. Bu yöntemin gâyesi dilin tarihini, zamanın akışı içinde izleyerek tüm ayrıntılarıyla saptamaya çalışmaktır.³³

²⁸ Doğan Aksan, **Dilbilim ve Türkçe Yazıları**, İstanbul, Multilingual, 2004, s. 270.

²⁹ Kaken Ahanov, **Dil Biliminin Esasları**, çev. Murat Ceritoğlu, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2008, s. 13.

³⁰ Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 24.

³¹ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 14.

³² Ferdinand de Saussure, **a.g.e.**, s. 34.

³³ Hülya Arslan Erol, **Eski Türkçeden Eski Anadolu Türkçesine Anlam Değişimleri**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2018, s. 9.

İkinci yöntem, dili kullanıldığı zaman içinde inceleyen eş zamanlı (synchronic / betimlemeli / statik) inceleme yöntemidir. Saussure’ün dil bilimine kazandırdığı ve “aynı zamanın bilgisi” olarak açıkladığı bu yöntem ile dil çalışmalarının seyri değişmiştir. Saussure eş zamanlı yöntemi dizgeyle ilişkilendirirken, art zamanlı yöntemi dilin her birimini ayırarak grup grup inceleyen ve zaman içinde değişip duran yöntem olarak dizgenin dışında tutar.³⁴ Dil bilimini “doğal dillerin hem belli bir evredeki işleyiş düzenlerini hem de çeşitli evreler arasındaki değişimlerini inceleyen insan bilimi” olarak tanımlayan Berke Vardar³⁵, söz konusu iki inceleme yönteminin dil bilimindeki yerine dikkat çekmektedir.

Tezimize konu olan Runik harfli Türkçe metinlerdeki çok anlamlı kelimeleri tespit etme süreci dil bilimin inceleme yöntemleri arasında art zamanlı inceleme sınıfına girmektedir.

1.3. DİL BİLİMİNİN DALLARI

Dil bilimi kendi içinde özel dil bilimi ve genel dil bilimi olmak üzere iki dala ayrılmaktadır:

- *Özel dil bilim*; bir dilin dizgesini, yapısını ve gelişme öğelerini aydınlatırken dilin özel esaslarına bağlı kalan bir alandır. (Türk dil bilimi, Azerbaycan dil bilimi, Kazak dil bilimi vb.)
- *Genel dil bilim*; dilin anlamını, işlevini, düşünceyle ilgisini ve dilinin doğuşunu inceler; dilin gelişme esaslarını tespit eder, dil incelemelerinin metotlarını belirler, yeryüzündeki dilleri, dil bilgisi yapılarına ve kaynak birliklerine veya akrabalık derecelerine göre sınıflandırır, dil biliminin çeşitli dallarının birbiriyle ilişkisini ve bilimler dizgesinde dil biliminin yerini belirler. Yalnız bir dilin değil birçok dilin ilkelerini dikkate alarak bu diller üzerine yapılan araştırmaların sonuçlarına bakar ve hepsini bir arada değerlendirerek genel

³⁴ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 70, 71.

³⁵ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 21.

kuramlar ortaya koyar.³⁶ Genel dil biliminin merkezini dilin düşünce, ruh, toplum ve kültürle ilişkisi oluşturmaktadır.³⁷

Dil bilimin dalları: Ses bilimi (fonetik), biçim bilgisi (morfoloji), dizim bilimi (sentaks), anlam bilimi (semantik), söz bilimi (leksikoloji), sözlük bilimi (leksikografi), ad bilimi (onomastik), lehçe bilimi (diyalektoloji). Bu tasnife dâhil olmayan ancak bunlardan başka pek çok dil bilimi dalının varlığından bahseden Aksan, “öteki alanlar” başlığı altında işaret bilimi / gösterge bilimi (semiotik), anlatım bilimi (stilistik) ve metin bilimi dallarına da yer vermektedir.³⁸

Tezimizin asıl konusu “anlam bilimi (semantik)” üzerine inşa edildiği için diğer dalların kısaca tanımı yapılacaktır; anlam bilimi ayrıntılarıyla ele alınacaktır.

- *Ses bilim (fonetik)*: Bütün dünya dillerindeki sesleri bir bütün olarak ele alan, bu dillerde ortak olan nitelikleri, eğilimleri, olayları, yasaları araştıran daldır.³⁹
- *Biçim bilgisi (morfoloji)*: Geleneksel olarak anlamlı dil birimlerini, dil bilgisi ulamlarına, işlevsel sınıflara, bükün, türetme, bileştirme açısından sundukları görünüme, aldıkları değişik biçimlere, birleşim özelliklerine göre inceleyen daldır. Çağımız dil bilimindeyse ya anlam birim birleşimlerinin içyapı kurallarını (türetme) ve sayı, cins, zaman, kişi, durum açısından büründükleri biçimleri ya da hem bu olguları, hem de dizimlerin tümce düzlemindeki birleşimlerini (sözdizimsel biçim bilim) inceleyen bir dal sayılır.⁴⁰
- *Dizim bilim (sentaks)*: Dildeki söz örgüsünün aydınlatılması, aynı zamanda dili çevreleyen sırların da çözülmesi ile ilgilenen daldır.⁴¹
- *Anlam bilim (semantik)*: Ses ile düşünce arasındaki ilişkiyi⁴²; göstergenin gösterilen bölümünü eş süremlî ve art süremlî açılardan inceleyen dil bilim dalıdır.⁴³

³⁶ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 14.

³⁷ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 24.

³⁸ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 33-34.

³⁹ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 26.

⁴⁰ Berke Vardar, **Açıklamalı Dilbilim Terimleri Sözlüğü**, İstanbul, Multilingual, 2002, s. 43.

⁴¹ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 30.

⁴² Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 30.

⁴³ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 18.

- *Sözcük bilim (leksikoloji)*: Her sözcüğü kendi anlam alanı içinde ele alan, sözcükleri toplumla kurduğu bağ neticesinde bir değer dizgesi olarak kabul eden bilim dalıdır.⁴⁴
- *Sözlük bilim (leksikografi)*: Bir dildeki sözlüksel birimleri, bir başka deyişle, anlam birimlerin sözlük birim niteliği taşıyanlarıyla, dil bilgisel olmayan ve sözlük birimler gibi işlem gören çeşitli birleşimleri (birleşke birimler) dilbilim yöntemleriyle inceleyen, bu arada sözlük yapımının kuramsal sorunlarını ele alan daldır.⁴⁵
- *Ad bilim (onomastik)*: Her dilde özel ad sayılan öğeler üzerinde duran ve özel adları köken bilgisi, tarihsel gelişme yönünden ve çeşitli dil ve kültür sorunları açısından inceleyen bilim dalıdır.⁴⁶
- *Lehçe bilim (leksikoloji)*: Bir dilin ayrıştığı lehçelere, ağızlara ilişkin olguların saptanması ve betimlenmesiyle ilgilenen dilbilim dalıdır.⁴⁷

---

⁴⁴ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 31.

⁴⁵ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 184.

⁴⁶ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 32.

⁴⁷ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 142.

2. ANLAM BİLİMİ

“Anlam bilimi” veya “semantik” olarak adlandırılan dil bilim terimi, Antik Yunanca “*semantikos / semainen*”den ileri gelmektedir. Kökü “sema” olan kelimenin ilk anlamı “sembol / işaret / im / gösterge” olmakla birlikte sonraları “anlam” karşılığını kazanmıştır.⁴⁸

Anlam bilimi, dili anlam yönünden ele alan, göstergenin gösterilen bölümünü ya da içeriği eş zamanlı ve art zamanlı açılardan inceleyen dil bilim dalıdır.⁴⁹ Lerat’ın ifadesiyle; “Anlam bilim sözcüklerin, tümceler ve sözceler anlamının incelemesidir.”⁵⁰

Guiraud anlam bilimin sözcüklerin anlamlarını ve işlevlerini incelediğini ve bu işlevin de anlam aktarımları olduğunu belirtmektedir.⁵¹ İnsanın tinsel ve toplumsal evreni, gösterge dizgelerinden oluşur. Gösterge sözcük olur, ulaşım belirtkesi olur, töre olur; değişik davranış türleri ya da toplumsal yaşamı kuran değişik kurallar, öğeler biçimine bürünür. Ama işlev açısından hep anlam aktarma özelliği taşır. Bu bakımdan, insanoğlunun anlığı gösterge üreten bir düzenek, göstergeler de anlam aktaran araçlardır.⁵²

19. yüzyılda ilk olarak Alman dilcisi K. Reising’in “*Latin Dilbilimi Üzerine Dersler*” adlı eserinde “*Semasiologie*” başlığı altında temelleri atılan anlam bilimi, Michel Bréal tarafından sistemli hale getirilmiş; ayrı bir alan niteliği kazanmıştır. “*Sémantique*” terimiyle dil biliminde yeni bir çalışma alanının ortaya çıkmasını sağlayan Bréal, “*Essai de Sémantique*” adlı eserinde “anlam” konusunu titizlikle ele almış; anlamların oluşumu, anlamın söz dizimiyle ve biçimle ilgisi, eş anlamlılık, anlam değişimleri gibi sorunları gündeme getirmiştir.⁵³ Bréal’dan sonra anlam bilim alanında yeni bir dönem başlatan isim Ferdinand de Saussure’dür. Saussure’ne kadar (20. yüzyılın başları) anlam bilim çalışmalarında tek tek sözcükler üzerinde durulmuş, “anlam” kavramı sözcüklere bağlı biçimde incelenerek sözcüklerin anlam açısından değişimlerine

⁴⁸ Pierre Guiraud, **Anlambilim**, çev. Berke Vardar, İstanbul, Multilingual, 1999, s. 6; Hülya Arslan Erol, **a.g.e.**, s. 17; Nişanyan Sözlük “semantik” maddesi (çevrimiçi) <https://www.nisanyansozluk.com/?k=semantik> (Erişim tarihi: 22.03.2021)

⁴⁹ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 18.

⁵⁰ Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 26.

⁵¹ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 18-19.

⁵² Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 10.

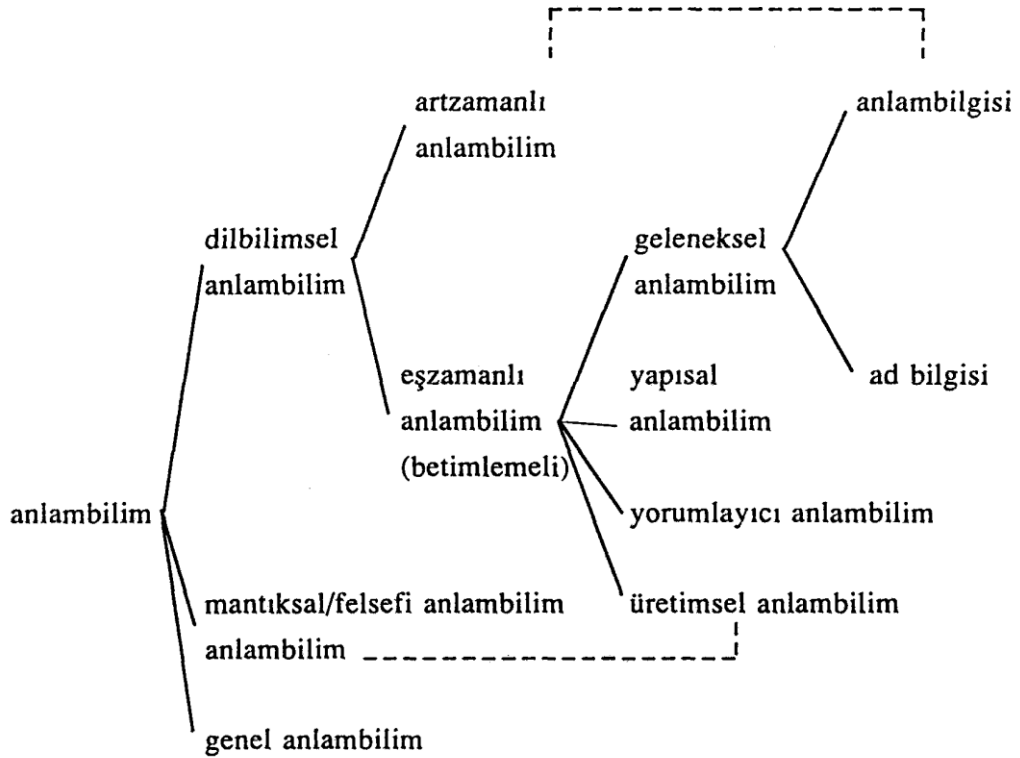
⁵³ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 23.

önem verilmişti. Ancak Saussure ile dil biliminde eş zamanlı dil incelemeleri yaygınlık kazanmış; “dizge” (bütünlük) anlayışı ve “gösterge” kavramı yerleşmiştir.⁵⁴

Werner Welte’ye göre anlam bilim üç ana bölüme; bu ana bölümler de kendi içinde alt bölümlere ayrılmaktadır:⁵⁵

1. Dil bilimsel anlam bilim
2. Mantıksal-felsefi anlam bilim
3. Genel anlam bilim

Welte’nin tasnifi şu şekilde şemalaştırılmıştır⁵⁶:

Aksan, Welte’nin bu tasnifini başarılı bulsa da eleştirilecek birkaç yönünün olduğunu belirtmektedir. İlk olarak “ad bilgisinin” geleneksel anlam biliminin değil; sözcük bilimin bir dalı olarak gösterilmesi gerektiğini dile getirir. Bir diğer eleştirdiği nokta “davranışçı anlam bilimine” yer verilmemesi gelmektedir. Ayrıca Aksan, sözlüklerde yer alan birimleri inceleyen ve tümce anlamının nasıl doğduğunu tespit eden

⁵⁴ Doğan Aksan, *Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III*, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 142.

⁵⁵ Doğan Aksan, *a.g.e.*, s. 144, 145.

⁵⁶ Doğan Aksan, *a.g.e.*, s. 145.

“sözlüksel anlam bilimi” dalının da bu tasnifte yer alması gerektiğine dikkat çekmektedir.⁵⁷ Bu yorumlar ışığında Aksan, anlam bilimini dört başlıkta inceler⁵⁸:

1. Anlam biliminin alt alanları:

a. *Sözcük Anlam Bilimi*: Sözcükleri dil dizgesi içinde, bütünün birer parçası olarak inceleyen daldır. Ayrıca eş anlamlılık, eş adlılık, çok anlamlılık gibi anlam olaylarını da ele almaktadır.

b. *Tümce Anlam Bilimi*: Bir dilin anlam açısından incelenmesi sırasında, o dile özgü anlatım kalıplarını belirleyen daldır.

c. *Genel Anlam Bilim*: Dil bilimsel anlam biliminden ayrılan, dille gerçek ilişkisini, konuşmacı, dil ve gerçek bağıntısını aydınlatmaya çalışan dille ilgili birtakım ruh ve sinir hastalıklarına kadar uzanan bir araştırma alanıdır.

2. Anlam bilimde uygulanan yöntemler:

- a) Yapısal Anlam Bilim
- b) Yorumlayıcı Anlam Bilim
- c) Üretimsel Anlam Bilim
- d) Mantıksal Anlam Bilim

3. Anlam bilimde kullanılan inceleme yöntemleri:

- a. Durgun Anlam Bilim ya da Eş Zamanlı Anlam Bilim
- b. Gelişmeli Anlam Bilim ya da Art Zamanlı Anlam Bilim

4. Anlam biliminin iç içe, sıkı ilişkili olduğu alanlar:

- a. Metin Dil Bilimi
- b. Söz Eylem Kuramı
- c. Kullanım Bilim
- d. Biçem Bilgisi
- e. Ruh Dil Bilim
- f. Gösterge Bilim

---

⁵⁷ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 144.

⁵⁸ Doğan Aksan, **Dilbilim ve Türkçe Yazıları**, İstanbul, Multilingual, 2004, s. 311.

g. Şiir dili incelemeleri

Etki alanı oldukça geniş olan anlam bilimi, anlama ilişkin sorunlara eğilirken felsefe, mantık, psikoloji, sosyoloji gibi pek çok bilim dalı ile karşılıklı etkileşim içine girmiştir.⁵⁹ Guiraud söz konusu anlamsal/semantik sorunları üç türe ayırmaktadır⁶⁰:

- a) *Ruh bilimsel sorun*: “Niçin ve nasıl anlarız? Gösterge nedir? Anlarıken bizim ve karşımızdakinin zihninde neler olup biter? Bu işlemin dayanağı, fizyolojik ve ruhsal düzeneği nedir?” gibi sorulara cevap arar.
- b) *Mantıksal sorun*: “Göstergenin gerçekte bağlantıları nelerdir? Hangi koşullarda bir gösterge, anlatmakla görevli olduğu bir nesne ya da duruma uygulanabilir? Doğru bir anlamlamayı sağlayan kurallar nelerdir?” gibi sorulara cevap arar.
- c) *Dilbilimsel sorun, daha doğrusu sorunlar*: Çünkü her göstergeler dizgesinin temel niteliklerinden ve işlevinden doğan kendine özgü sorunları vardır.

Guiraud, bu sorunlar temelinde anlam bilimini dil bilimsel anlam bilim, felsefî anlam bilim ve genel anlam bilim olmak üzere üç alt dala ayırmaktadır.⁶¹ Bu tasnif, yukarıda şematik olarak da yer verilen W. Welte’nin tasnifi ile bire bir aynıdır.

Buraya kadar anlam bilimi geniş bir çerçeve içinde ele alınarak anlam biliminin tanımı, alt dalları, ilişkili olduğu alanlar üzerine durulmuştur. Son olarak anlam bilimi alanında Türkçenin yerine ve başlıca özelliklerine değinilecektir.

Aksan, Köktürkçeden Türkiye Türkçesine uzanan gelişme çizgisi üzerinde Türk anlam biliminin belli başlı özelliklerini 5 maddede toplamıştır⁶²:

1. *Biçim özelliklerinin anlam bilime etkisi ve Türkçenin kavramlaştırma eğilimi*:

Dilde yeni kavramların oluşması, dilin yeni türetmelere açık olması, biçim bilim ile ilgilidir. Türkçenin anlamsal görünümünün oluşmasında önemli bir role sahip olan biçim bilim, bağlantılı dil tipi ve son eklerin çeşitliliği ile dile çok geniş türetme

⁵⁹ Berke Vardar, **a.g.e.**, s.18.

⁶⁰ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 16.

⁶¹ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 17.

⁶² Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 301-306.

olanakları sağlamaktadır. Örnek olarak Eski Türkçe “il” kökünden türeyen “illig, ille-, ilsire-, ilsiret-” gibi yapılar gösterilebilir.⁶³

2. *Eş anlamlılardaki zenginlik:*

Eski Türkçe *yinçke/yuyka, tün/kiçe, küsüş/tilgek*; Türkiye Türkçesi *yolla-/gönder-, bıık-/usan-* vb.

3. *İkilemelerdeki zenginlik:*

Eski Türkçe *iş küç, agı barım, yok çıgany, et öz*; Türkiye Türkçesi *çoluk çocuk, sabah sabah, yorgun argın* vb.

4. *Aktarmalı anlatım eğilimi:*

Köktürkçe metinlerde karşımıza çıkan *adak kamşatmak; ot sub kılmak* gibi aktarmalar bu eğilimin örneklerinden yalnızca birkaçıdır.

5. *Aktarmalı anlatımdan kaynaklanan çok anlamlılık:*

Tezimizin inceleme konusu olan “çok anlamlılık” olayı ileride detaylı olarak ele alınacaktır. Ancak söz konusu maddeyi açık hale getirmek için Köktürk metinlerinde çok anlamlılık özelliği gösteren “*olur-; teg-*” filleri, “*sab; sü; kök*” gibi isimler burada dile getirilebilir.

2.1. ANLAM BİLİMİNİN TARİHİ

Çok eskilere uzanan dil bilimi çalışmaları içinde doğrudan doğruya anlam konusuna eğilen çalışmalar ve anlam bilimi adında bir alanın belirmesi, oldukça yenidir.⁶⁴ 19. yüzyılın ilk yarısında K. Reising ve M. Bréal’in çabalarıyla bir alan hüviyetini kazansa da bu alandaki çalışmaların geçmişi, anlam incelemelerini ve anlam sorunlarına dolaylı olarak değinen çalışmaları göz önünde tutarak, Eski Hint’e, Eski Yunan’a kadar götürülebilir.⁶⁵ Dinin itici bir güç olarak dil üzerindeki inceleme ve araştırmalarda etken rolü oynaması, Eski Hint’te kutsal bilgi derlemeleri Veda’ların doğru okunması, değerlendirilmesi ve zamanın aşındırmasından uzak kalabilmesi doğrultusundaki çabalar

⁶³ Doğan Aksan, *a.g.e.*, s. 302.

⁶⁴ Doğan Aksan, *Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III*, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 139.

⁶⁵ Doğan Aksan, *a.g.e.*, s. 140.

ile kendini göstermektedir. Bu çabalar sayesinde dil denen olgunun sırlarının çözülmesi için bir kapı aralanmıştır.⁶⁶

Eski Hint'te dilciler, bir nesnenin dildeki karşılığı ile arasında bir ilişki bulunup bulunmadığı gibi konularla uğraşırken Eski Yunan'da yapılan çalışmalar ise dilin doğuştan mı, doğal mı (*physei*), yoksa insanlar tarafından konma mı yapma mı (*thesei*) olduğu konularıyla ilgilenmişlerdir. Ayrıca Eski Yunan'da Herakleitos, Demokritos, Protagoras, Aristoteles gibi düşünürler dil felsefesi, dil bilim, dil bilgisi gibi konu ve kavramalara da eğilmişlerdir.⁶⁷

Kendine özgü yöntemlerle yürütülen filoloji, dil bilim ve felsefe çalışmaları sırasında, 19. yüzyıla gelinceye kadar anlam sorunlarına zaman zaman değinilmiştir. 17. yüzyılda John Locke, Francis Bacon; 18. yüzyılda Leibniz, Herder ve daha sonraları Wilhelm von Humboldt dilin düşünceyle ilgisi konusuna eğilmişlerdir.⁶⁸

Anlam bilimi bir inceleme alanı olarak 19. yüzyılda Alman dilcisi K. Reising tarafından ele alınmıştır. “*Latin Dilbilimi Üzerine Dersler*” adlı çalışmasında Yunanca *sémasia* (anlam) sözcüğünden türettiği *sémasiologie* terimiyle bu alanı adlandıran Reising, anlamla ilgili çeşitli sorunlar üzerinde durmuştur.⁶⁹ Reising'in attığı temeller Fransız dilci Michel Bréal tarafından sağlamlaştırılarak *sémantique* terimiyle dil biliminde yeni bir çalışma alanının ortaya çıkmasını sağlamıştır.⁷⁰ Anlam biliminin babası sayılan Breal, “*Essai de Sémantique*” adlı kitabında yeni ve ayrı bir bilim dalı olarak anlam bilimini ele alarak anlamın biçimle ilgisini, anlamların oluşumunu, söz dizimiyle olan bağlantısını, eş anlamlılık, anlam değişimleri gibi konulara geniş yer vermiştir. Eski Yunan'dan Bréal'e kadar, hatta ondan uzun süre sonra bile anlamla ilgili konular art zamanlı yöntemle ele alınmış ve anlam değişimleri üzerinde durulmuştur.⁷¹

20. yüzyılda İsviçreli bilim adamı Ferdinand de Saussure ile birlikte dil bilimi çalışmalarında yeni bir dönem başlamıştır. Dizge (bütünlük) anlayışı, “gösterge”

---

⁶⁶ Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 21.

⁶⁷ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 21- 22.

⁶⁸ Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 141.

⁶⁹ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 141; Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 23.

⁷⁰ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 23.

⁷¹ Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 141-142; Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 23.

kavramı, eş zamanlı-art zamanlı inceleme yöntemlerinin ilkeleri gibi gelişmeler Saussure ile dil bilimine yerleşmiştir. Onun çalışmaları, günümüze gelinceye kadar dilcilikte çeşitli yöntem ve akımların doğmasına yol açmış, konuşulan dilin de önem kazanmasını sağlamıştır.⁷²

“Dilin bütün öğelerinin birbiriyle sıkı ilişkili ve birbiriyle bütünlenir biçimde görev gördükleri” ilkesi benimsendikten sonra anlam alanındaki çalışmalarda sözcükten diğer birimlere ve dilin bir bütün olarak işleyişinin anlam yönüne geçilmiştir. Fransa ve Almanya’da yapısalcılığın anlam bilime uygulanması, bu alanda yeni kavram ve görüşlerin ortaya çıkmasını sağlamıştır. Almanya’da J. Trier’in geliştirdiği “*kavram alanı kuramı*”; Fransa’da A.J. Greimas’ın “*Sémantique Structurale*” adlı eserinden hareketle ortaya çıkan “*yapısal anlam bilim*” türü, Amerika’da A. Korzybski’nin başlattığı “*genel anlam bilim*” akımı bunlardan birkaçıdır.⁷³ Bu isimlerin yanı sıra Avrupa’da anlam bilimi çalışmalarında S. Ullmann ve J. Lyons’un da önemli katkıları olmuştur.⁷⁴

F. de Saussure’nin başlattığı yapısalcılık akımı, Amerika’da yankı bulmuş; Amerikan dil biliminde L. Bloomfield, N. Chomsky gibi önemli dilciler ile yeni gelişmeler elde edilmiştir. 20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren Chomsky’nin çabalarıyla *Üretici-Dönüştürücü Dil Bilgisi (Üretken Dil Bilgisi / Dil Bilim)* akımı gelişmiştir.⁷⁵

Anlam biliminin tarihi gelişimi üzerinde duran Tamba-Mecz, anlam biliminin tarihini üç döneme ayırmaktadır⁷⁶:

1. *Gelişmecî Dönem: (1883-1931)*. Sözcüklerin tarihi, dildeki anlamların gelişmesi, anlam bilime özgü yasaların konması gibi konularla uğraşmıştır. Breal, Trier gibi araştırmacıların dönemidir.
2. *Karma Dönem: (1931-1963)*. Sözcüklerin tarihi ve sözvarlığının kuruluşu ile ilgili dönemleri ele alan dönemdir. Ullmann, Guiraud gibi araştırmacıların dönemidir.

---

⁷² Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 24.

⁷³ Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 143.

⁷⁴ Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 24.

⁷⁵ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 24.

⁷⁶ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 25.

3. *Dilsel Modeller Dönemi: (1963'ten bu yana)*. Chomsky, F. D. Saussure, Bloomfield, Katz-Fodor gibi bilginlerin temsil ettiği ve kelime anlam biliminden cümle anlam bilimine geçişin ağırlık kazandığı dönemdir.

Bugün anlam bilimi çalışmaları, dil bilimi açısından ele alınmakta, *dil bilimsel anlam bilim* ile yürütülmektedir. Bunların yanı sıra Carnap, Montague gibi düşünürler doğrultusunda anlamı mantık çalışmalarıyla örtüştürerek dilin mantıksal kuruluşu üzerinde duran *mantıksal anlam bilim* dalı; dil-insan ilişkilerini, insanın dil karşısındaki durumunu ele alan *genel anlam bilim* dalı da bulunmaktadır.⁷⁷ Son yıllarda edim bilim (kullanım bilgisi /pragmatics), metin dil bilimi (text linguistics), söz eylem kuramı (speech-act), gösterge bilimi (semiotics), biçem bilimi (anlatım bilimi/stylistics) ve yazın araştırmaları gibi alanlar da ortaya çıkmıştır.⁷⁸

2.2. KAVRAM

2.2.1. Kavram Nedir?

Araştırmacılar tarafından kavramın farklı tanımları yapılmaktadır. Herkesçe benimsenmiş bir “*kavram*” tanımının mümkün olmadığını dile getiren Aksan, kavramın dille iç içe olmasını, dil-düşünce ilişkisinin kavram üzerindeki etkisini bu durumun sebebi olarak göstermektedir. Şayet dile başvurmaksızın düşünmek mümkün olsaydı kavramı dilden bağımsız düşünebilir ya da tanımlayabilirdik.⁷⁹

Geleneksel mantık, kavramı “bir objenin zihindeki tasarımı” olarak tanımlamaktadır. Ancak bu tanımda eksik kalan ya da unutulmuş olgu soyut kavramlardır. At, balık, süt gibi kavramlar zihinde belli bir tasarıma sahip olsa da kıskançlık, adalet gibi soyut kavramlar için bu durum geçerli değildir.⁸⁰ J. Lyons’ göre kavram, zihnin nesneleri kavramasına ya da bilmesine araç olan mantıksal yapı, düşüncedir.⁸¹

Kuş, ağaç, bitki gibi kavramlar insan zihninde tek bir nesnenin karşılığı değildir. Kanarya, papağan, güvercin gibi birbirinden farklı adlandırılan bu canlılar, ortak özellikleri dikkate alınarak “kuş” kavramı içinde yer almaktadır. Buradan hareketle denilebilir ki kavram, ortak nitelikleri olan nesnelere verilen ad; dildeki bir genelleme,

⁷⁷ Doğan Aksan, *a.g.e.*, s. 25.

⁷⁸ Doğan Aksan, *a.g.e.*, s. 25..

⁷⁹ Doğan Aksan, *Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III*, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 149.

⁸⁰ Doğan Aksan, *a.g.e.*, s. 149, 150.

⁸¹ Doğan Aksan, *a.g.e.*, s. 150.

bir soyutlamadır.⁸² Bu bakış açısından hareketle Berke Vardar kavramı şu şekilde tanımlar: “Ortak özellikler taşıyan bir dizi olgu, varlık ya da nesneye ilişkin genel nitelikli bir anlam içeren, değişik deneyimlere uygun düşen, dilsel kökenli her türlü tasarım, düşünüş, imge; bir nesne, varlık ya da oluşun anlamsal imgesi; gösterilen.”⁸³

Kavramın tanımı yapılırken dikkat edilmesi ve üzerinde durulması gereken bir diğer olgu da “deneyim”dir. Aynı kültürün yetiştirdiği insanlar arasında farklı deneyimler / yaşantılar vasıtasıyla kavramsal algı farklılıkları görülmektedir. Şehirde yaşayan bir kişi için “ev” kavramı “apartman dairesini” karşılarken köyde yaşayan biri için bu kavram zihinde farklı yansımalarla sahip olabilir. “Deneyim” olgusunun yanı sıra kavramların birtakım kişisel değerler taşıdığını, değişik tasarım ve duygular uyandırdığını da belirtmek gerekir.⁸⁴ Yani kavramlar, insanoğlunun yetiştiği çevreye, birikimlerine ve ruhsal yapısına göre bireyden bireye ayrımlar göstermekle birlikte aynı dil birliği içindeki insanlarda, aşağı yukarı belli bir niteliğe sahiptir.⁸⁵

Bunların dışında kavram, insanın çevresindeki nesnelere, olay ve durumlara ait, kişisel gözlem ve deneyimlere dayanan tasarımların zihinde yer eden ve bir soyutlamayla dile dönüşen yönü; göstergelerin gösterilen yanı; bir sözlükte madde başı olarak yer alan kelimeler olarak da tanımlanmaktadır.⁸⁶

Bu durumda kavram üzerine yapılan tanımlar şu şekilde tasnif edilebilir:⁸⁷

1. Dünyadaki nesnelerin, biçimlerin, olgu durum ve hareketlerin dilde anlatım buluşu.
2. Dünyadaki nesnelerin ortak özelliklerine dayanan dile has bir genelleşme, soyutlama.

2.2.2. Kavram Alanı

1931 yılında Alman dilci J. Trier’in “*Der deutsche Wortschatz im Sinnbezirk des Verstandes*” (Anlığın Kavramsal Kesimindeki Almanca Sözcük Hazinesi) (Heidelberg, 1931) adlı yapıtında *dil alanı* (*Sprachfeld*) adıyla ortaya koyduğu kavram alanı kuramı,

⁸² Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 151.

⁸³ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 132.

⁸⁴ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 152.

⁸⁵ Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 54.

⁸⁶ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 53.

⁸⁷ Hülya Arslan Erol, **a.g.e.**, s. 26.

kavramların tıpkı bir mozaik gibi birbirleriyle sınırlandıklarını ve birbirlerini etkilediklerini; çeşitli parçaların birleşmesinden oluşmuş bir alan içinde bulunduklarını ve bu alan içinde incelenmeleri gerektiğini savunmaktadır.⁸⁸

Almanya’da Weisgerber, J. Trier; Fransa’da Matoré, Guiraud gibi araştırmacılar tarafından benimsenen bu kurama göre: Kavramlarımız pazl oyunundaki parçalar gibi hiçbir boşluk bırakmadan ve üst üste binmeden, yani bütünün birer parçası olarak bir alan oluştururlar. Bu sebeple bir kavramın sınırlarında beliren bir değişiklik, komşu kavramların ve bunun sonucunda da bu kavramları belirten kelimelerin değişikliğe uğramasına yol açar.⁸⁹ Bu kurama göre her kavramın değeri, kapladığı yerle ve öteki kavramlarla kurduğu ilişkiye göre belli olmaktadır.⁹⁰ Leonard Bloomfield “*Language*” (1933) adlı kitabında bir kelimenin anlamında görülen değişikliği, bu kelime ile aynı kavram alanına giren başka kelimelerin kullanımındaki değişikliğin bir sonucu olarak kabul etmektedir:

“We can easily see today that a change in the meaning of a speech-form is merely the result of a change in the use of it and other, semantically related speech-forms.”⁹¹

“Pek zayıf, zayıf, orta, iyi, pek iyi” şeklinde beş ögeden oluşan bu kavram alanının her ögesi bir değeri temsil etmektedir. Altıncı ögenin eklenmesiyle birlikte kavram alanı genişleyecek ve her ögenin temsil ettiği derece değişecektir. Bu durumda denilebilir ki bir ögenin anlamı değişirse bütün alanın yapısı da değişir.⁹²

Kavram alanı, birbiriyle ilişkili ve birbirine yakın kavramların, eş anlamlıların, içinde düşünüldükleri alandır: Türkçedeki alınmak-gücenmek-küsmek-darılmak-incinmek-kırılmak gibi yakın anlamlı kelimeler bir kavram alanı oluşturmaktadır.⁹³

“Kavram nedir?” başlığı altında kavramın tanımını yaparken dikkat edilmesi gereken noktalardan birinin “deneyim-yaşantı” olduğunu dile getirmiştik. Kavram alanının oluşumunda da etkili olan bu unsurlar, her dilin kendine özgü kavram alanları

⁸⁸ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 89; Doğan Aksan, “Kelimebilimi ve Anlambilimi ölçülerinden Yararlanarak Bir Yazı Dilinin Eskiliğini Saptama Yolları, I: Kavram Alanı-Kelime Ailesi İlişkileri Ve Türk Yazı Dilinin Eskiliği Üzerine”, Ankara, **TDAY Belleten**, 1971, s. 254; Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s.54.

⁸⁹ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 89; Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 55.

⁹⁰ Doğan Aksan, **a.g.m.**, s. 254.

⁹¹ Leonard Bloomfield, **Language**, USA, Unwin University Books, 1933, s. 426.

⁹² Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 55.

⁹³ Doğan Aksan, **a.g.m.**, s. 254; Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 55.

oluşturmasını sağlamaktadır. Dillerin farklı kavram alanları oluşturabilmesinin temel noktası farklı düşünce sistemlerine sahip olmalarıdır. Bir başka deyişle, kavram alanı içinde yer alan her bir kelime, bir düşünceyi, bir dünya görüşünü dile getirmektedir.⁹⁴

2.2.3. Kavramlaştırma

Anlamlama, anlamlandırma olarak da adlandırılan kavramlaştırma (signification), bir nesneyi, bir eylemi, bir varlığı, bir kavramı ya da olayı zihinde bir ses bileşimine, bir göstergeye bağlama; bir kavramı bir göstergeyle dile getirme; anlam aktarma ve anlam verme olayı; anlamın birleştirilmesi, üretilmesi ve kavranmasıdır.⁹⁵

Bugün Türkçede “hala, teyze; amca, dayı” gibi küçük anlam farklılıklarına sahip olan ve farklı göstergelerle dilde karşılık bulan akrabalık adları, Hint-Avrupa dillerinde (İng. aunt; uncle; Fr. tante; oncle) tek bir gösterge ile kavramlaştırılmıştır. Denilebilir ki her dil doğayı, nesneleri, hareketleri adlandırırken ana dilinin kavramlarıyla düşünür, onları kendine özgü biçimde algılar; kimi zaman belli kavramlara bağlar. Bu nedenle bir dildeki bir gösterge, bir başka dildekiyle eş değer olamaz, onu tam karşılayamaz. İngilizcedeki “home” sözcüğünün Türkçede “ev, yuva, yurt, vatan, hedef” gibi farklı göstergeler ile kavramlaşması bu durumu örneklendirmektedir.⁹⁶

Aksan, kavramlaştırma yönünden Türkçenin zengin bir dil olduğunu dile getirmekte ve göstergelerin kavramlaştırılması sırasında Türkçenin üç önemli özelliğine dikkat çekmektedir:⁹⁷

1. Doğadaki nesnelere dayanma; doğadaki nesneler, biçimler ve renklerden yararlanma:

Kavramlaştırma olayı gerçekleştirilirken dillerin etkilendiği unsurların başında doğa gelmektedir. Doğadaki nesnelerden (bitkiler, hayvanlar vb.), biçimlerden, renklerden yararlanılarak göstergelerin kavramlaştırılması sıkça başvuru bir durumdur. Soyut kavramların doğadaki nesneler aracılığıyla kavramlaştırılması Türkçede deyim aktarması yoluyla gerçekleşmektedir. Deyim aktarmaları beş şekilde oluşmaktadır: İnsandan doğaya deyim aktarmaları; doğadan insana deyim

⁹⁴ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 89; Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 132, 133.

⁹⁵ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 23; Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 121; Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 21.

⁹⁶ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 40 ve 121.

⁹⁷ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 121-131.

aktarmaları; doğadaki nesneler arasındaki deyim aktarmaları; duyular arasındaki deyim aktarmaları ve somutlaştırma.

İnsandan doğaya deyim aktarmalarında baş, göz, ayak, burun gibi insan organlarının kullanıldığı görülmektedir. *Masanın gözü; geminin burnu; dağın başı; iskemlenin ayağı* gibi örnekler, iki farklı göstergenin deyim aktarması yoluyla tek bir kavram altında birleştiğini göstermektedir.

Doğadan insana deyim aktarmalarında ise genel olarak bir hayvan adı insanın karakteristik bir özelliği ile karşılanmaktadır: İnatçı kimseler için “*keçi*”; kurnaz kimseler için “*tilki*” benzetmesinin yapılması bu durumu örneklendirmektedir.

Doğadaki nesneler arasında yapılan aktarmalara Eski Türkçede karşılaşılan “*kün*” kelimesi örnek verilebilir. Başlangıçta “güneş” anlamına gelen kelime, zamanla güneşin doğuşu ve batışı arasındaki zaman dilimini de ifade etmek için kullanmıştır. Bir başka örnek olarak, Eski Anadolu Türkçesine gelene kadar gökyüzündeki yıldızlar ve gezegenler için kullanılan “*yultuz*” kelimesi Eski Anadolu Türkçesinde “talih, baht, kader” anlamlarını da karşılar olmuştur. Bu sayede kelime anlam genişlemesine uğrayarak çok anlamlı duruma gelmiştir. Ancak dikkat edilmesi gerekir ki bu kelimeler / göstergeler doğadaki varlık ve olayların insan zihnindeki tasarımları, görüntüleriyle bağlantılıdır; doğadaki nesneler değildir.⁹⁸

Türkçede renk tonlarında var olan çeşitlilik ve canlı anlatım, başka dillerde rastlanmayan bir zenginliği ortaya koymaktadır. Renklerin adlandırılması sırasından doğadaki nesnelere dayanılarak ince renk ayrımlarının dile yansıtıldığı görülmektedir. Örnek olarak; *yavruağzı, vişneçürüğü, sütli kahve, narçiçeği* gibi renk tonları doğrudan doğruya doğadaki nesnelere dayanmaktadır. Benzer şekilde bitki adlarında da hayvan adlarından, onların organ ve vücut bölümlerinden yararlanıldığını görmekteyiz: *aslanpençesi, öküzgözü, tavşanbıyığı, kuşburnu* gibi.⁹⁹

Deyim aktarmalarının oluşum yollarından biri olan somutlaştırma hadisesi, soyut kavramların somut nesnelerden yararlanılarak dile aktarılmasıdır. Bugün dilimizde *sıkmak, ezmek, dalmak* gibi somut hareketleri yansıtan eylemler, aktarma yoluyla

⁹⁸ Hülya Arslan Erol, **a.g.e.**, s. 28-29.

⁹⁹ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 122; Doğan Aksan, **Türkçenin Sözcük Varlığı**, Ankara, Engin Yayınevi, 2004, s. 58.

soyut kavramların da anlatımını üstlenmişler ve konuları daha güçlü bir durumda dile getirmişlerdir.¹⁰⁰

2. Türetme ve birleştirme olanakları:

Türkçe yapısı itibariyle geniş türetme ve birleştirme imkânlarına sahip bir dildir. Bir yandan bütün zaman, kip çekimlerinin, ismin hallerinin, türetmelerin, çoğul yapmanın yalnızca bir ek türüyle gerçekleştirilmesi, bunların art arda getirilmesi, bir yandan da birden fazla kelimenin birleştirilerek birleşik kelime yapıları meydana getirebilmesi, ona kavramlaştırma gücü vermektedir. Bu güç, Köktürk metinlerinden bugüne eksilmeden süregelmektedir.¹⁰¹

“*sür-*” fiili tek başına 100 kadar kavramın kökünü oluşturmaktadır. Sürgü, sürme gibi somut kavramların yanı sıra süre, sürüm, süreç, sürekli gibi soyut kavramları da içine alan bu kök, Türkçenin türetme gücünü gösteren örneklerden yalnızca biridir.¹⁰²

Eski Türkçe döneminin söz varlığı, soyut kavramlar bakımından oldukça zengindir. Kavramlar zaman içinde somuttan somuta (*ağırlık < ikram, ağırlama*), somuttan soyuta (*aç- < açmak, çözmek, halletmek; bış- < pişmek, olgunlaşmak*), soyuttan somuta (*yazuk < günah, zarar*), soyuttan soyuta (*artukluk < aşırılık, zenginlik, olgunluk*) geçerek kavram alanlarını genişletmişlerdir.¹⁰³

3. İkilemeler:

Türkçede ikilemelerin kullanılışı, anlatıma güç vermesinin yanı sıra dile kalıplaşmış öğelerden oluşmuş bir söz varlığı kazandırmaktadır.¹⁰⁴ Anlam bilimi açısından, iki ayrı göstergenin tek bir gösterge olarak belli bir gösterilene sahip olması şeklinde tanımlanan ikilemeler, zihinde tek tek çözümlenme yerine yeni bir kavramın oluşmasını sağlamaktadır. Böylece her biri ayrı birer gösteren ve gösterilene sahip olan iki ayrı gösterge, ortaklaşa yeni bir kavram oluşturmaktadır.¹⁰⁵ Ancak belirtmelidir ki ikilemeleri oluşturan unsurlar her zaman yeni bir kavramı

¹⁰⁰ Doğan Aksan, *Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi*, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 122.

¹⁰¹ Doğan Aksan, *Türkçenin Sözcük Varlığı*, Ankara, Engin Yayınevi, 2004, s. 43; Doğan Aksan, *Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi*, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 124.

¹⁰² Doğan Aksan, *a.g.e.*, s. 124.

¹⁰³ Hülya Arslan Erol, *a.g.e.*, s. 29.

¹⁰⁴ Doğan Aksan, *Türkçenin Sözcük Varlığı*, Ankara, Engin Yayınevi, 2004, s. 43.

¹⁰⁵ Doğan Aksan, *Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi*, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 128.

karşlamak için kullanılmaz. Kimi durumlarda bir kavramın pekiştirilmesi, anlatımın güçlendirilmesi için de ikilemelere başvurulabilir.

2.3. ANLAM

2.3.1. Anlam Nedir?

Anlam, anlam bilim alanının temel konusudur. Ancak anlamın ne olduğu; anlam kuramları ve anlam türleri üzerine pek çok tartışma bulunmaktadır (Frawley, 1992; Leech, 1981; Lyons, 1977; 1995; Palmer, 1981; Crystal, 1995; Saeed, 1997).¹⁰⁶ Bu anlaşmazlık, anlam üzerinde farklı görüşlerin ve tanımların ortaya çıkmasına yol açmıştır. Bu görüş ve tanımlar tarihi seyir içinde incelendiği takdirde, dil bilimi sahasında yaşanan gelişmelerin anlam üzerindeki etkisi; anlamın anlamı ve kapsamı daha ayrıntılı bir şekilde ele alınmış olacaktır.

Geleneksel çalışmalar, anlamı “*bir sözcüğün yansıttığı kavram*” olarak tanımlamaktadır. 20. yüzyılda dil bilimi pek çok alanda değişim ve gelişime uğrarken anlam ile ilgili de farklı anlayış ve görüşler ortaya çıkmıştır. Öyle ki C. K. Ogden ve I. A. Richards 1923 yılında yayımladıkları “*The Meaning of Meaning*” adlı eserlerinde anlamın yirmiyeye yakın tanımını yapmaktadırlar:¹⁰⁷

Anlam:¹⁰⁸

1. İçsel bir özelliktir.
2. Nesne ve kavramlar arasında analiz edilemeyen benzersiz bir ilişkidir.
3. Sözlükte bir kelimeye eklenen diğer kelimelerdir.
4. Bir kelimenin çağrışımıdır.
5. Bir özdür.
6. Bir nesnenin yansıttığı bir faaliyettir.
7. Amaçlanan bir olaydır; bir istektir.
8. Bir nesnenin dizge içindeki yeridir.
9. Bir nesnenin, gelecekteki deneyimlerimiz içindeki pratik sonuçlarıdır.
10. Bir nesnenin içerdiği veya ima ettiği teorik sonuçlarıdır.

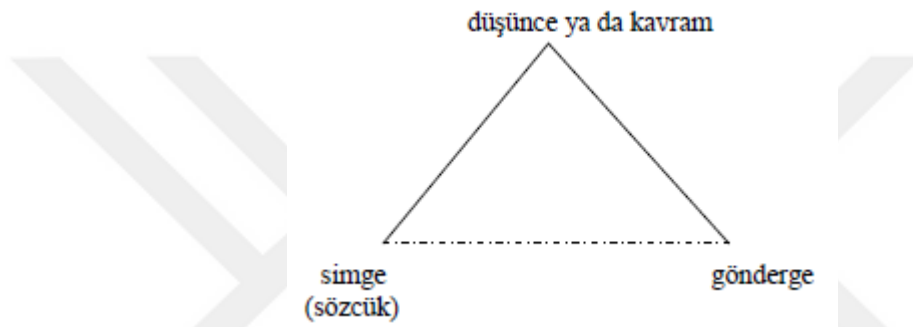
¹⁰⁶ Aygül Uçar, a.g.t., s. 21.

¹⁰⁷ Geoffrey Leech, **Semantics, The Study of Meaning**, USA, Penguin Books, 1981, s. 1; Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 159.

¹⁰⁸ C. K. Ogden, I. A. Richards, **The Meaning of Meaning. A Study of the Influence of Language upon Thought and of the Science of Symbolism**, New York, A Harvest Book, 1923, s. 186, 187.

11. Bir nesnenin uyandırdığı duygudur.
12. Bir nesne ile kavram arasındaki seçilmiş ilişkinin işaretidir.
13. Bir uyarının anımsatıcı etkileridir, ipuçlarıdır; bir işaretin varlığı olarak yorumlanan şeydir.
14. Bir simgeyi/sembolü kullananın gerçekte belirtmesi gereken şeydir.
15. Bir simgeyi/sembolü kullananın kendisinin gerçekte belirttiğine inandığı şeydir.
16. Bir simgenin/sembolün açıklayıcısıdır.

Ogden ve Richards bu tanımlarının yanı sıra gösterge ve nesne arasındaki ilişkiyi gösteren üçgenleri ile anlamın en bilinen tanımını şematize etmektedirler:¹⁰⁹

Şemadan da görüleceği gibi, dünyadaki nesnelerle (göndergelerle) sözcükler arasında bir bağlantı bulunmakta (sözcüklerin nedensizliği dolayısıyla kesik çizgilerle gösterilmiştir), buna karşılık bu nesnelerle (göndergelerle) kavram ve kavramla sözcükler arasında doğrudan bağlantı söz konusu olmaktadır.¹¹⁰

Anlamın tanımını yapan isimlerden biri de Amerikan Dil Bilim Okulunun önde gelen temsilcilerinden Leonard Bloomfield'dir. Bloomfield, anlamı "Konuşmacının dile getirdiği durumu ve dinleyicinin algıladığı cevabı ifade eden dil şekli"¹¹¹ olarak tanımlamaktadır:

Konuşmacının durumu → Konuşma → Dinleyicinin cevabı

Bloomfield, dilde bazı terimlerin anlamları kesin olarak belirlenebilirken bazılarının belirlenemediğini ifade etmektedir. Daha açıklayıcı olmak açısından şu örnekleri verir:

¹⁰⁹ Doğan Aksan, a.g.e., s. 48.

¹¹⁰ Doğan Aksan, a.g.e., s. 48.

¹¹¹ Leonard Bloomfield, a.g.e., s. 139.

Mineraller, bitki ve hayvan adları kesin olarak tanımlanabilirken sevgi, nefret gibi kelimeler net bir şekilde tanımlanamamaktadır.¹¹²

Anlam, birçok araştırmacı tarafından tanımlanmıştır. Doğan Aksan anlamı iki şekilde tanımlamaktadır. “*Her Yönüyle Dil*” adlı eserinde; “Eğer tek anlamlı sözlüksel biçim birim, bir sözcük üzerinde duruluyorsa anlam, bunun dile aktardığı kavram, gösterilendir.”¹¹³ şeklinde tanımlarken “*Anlambilim*” adlı eserinde “Dilde birer “gösterge” niteliğiyle yer alan, insanın dünya bilgisine dayalı birtakım belirleyicileri bulunan sözcüklerin belli bir bağlam ve belli bir konu içinde ilettikleri kavram.” şeklinde sözcüğe dayalı bir anlam tanımı yapmaktadır. Anlam için Berke Vardar, “Dildeki bir birimin aktardığı ya da uyandırdığı kavram, tasarım, düşünce; içerik.”¹¹⁴ ; gramercilerimizden Zeynep Korkmaz, “Kelimenin söz içindeki diğer unsurlarla bağlantılı olarak zihinde yarattığı kavramlardan her biri.”¹¹⁵ ; Tahir Nejat Gencan ise “Bildirişmeye temel öge olan sözcüğün zihinde yansıttığı kavramla ya da kavramlarla uyanan tümel anlayış.”¹¹⁶ açıklamasını yaparken Türkçe Sözlük’te anlam, “Bir kelimededen, bir sözden, bir davranış veya olgudan anlaşılan şey, bunların hatırlattığı düşünce veya nesne, mana, meal, fehva, deme, mazmun.”¹¹⁷ olarak tanımlanmaktadır.

Küçük farklılıklar ile birbirinden ayrılan bu tanımların yanı sıra anlam kavramını kabul etmeyen araştırmacılar da vardır. Öyle ki Pierre Guiraud “*Anlambilim*” adlı eserinde “Sözcüklerin anlamları yoktur; kullanımları vardır.”¹¹⁸ diyerek anlamın belirlenmesinde bağlamın temel nokta olduğunu dile getirmektedir.

Görüldüğü üzere anlamın mutlak bir tanımını yapmak ve her bir kelimenin anlamını bütün kavram alanıyla birlikte vermek mümkün görülmemektedir. Bu düşüncüyü benimseyen kimi araştırmacılar, kelimeye doğru bir anlam verebilmek için söylenme sebebinin, söylendiği yer ve zamanın, söylendiği ortamın koşullarının, bir başka deyişle toplumun etnolojik ve sosyolojik yapısının, nasıl bir dil bilgisi örgüsü içinde kullanıldığının, konuşmacının iç dünyasının en ince ayrıntısına kadar bilinmesi gerektiği,

¹¹² Leonard Bloomfield, **a.g.e.**, s. 139.

¹¹³ Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 178.

¹¹⁴ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 18.

¹¹⁵ Zeynep Korkmaz, **Gramer Terimleri Sözlüğü**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 1992, s. 8.

¹¹⁶ Tahir N. Gencan, **a.g.e.**, s. 533.

¹¹⁷ Güncel Türkçe Sözlük “anlam” maddesi, (çevrimiçi) <https://sozluk.gov.tr/> (Erişim tarihi: 15.06.2021.)

¹¹⁸ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 34.

hatta isimlerde cins ve fiillerde görünüş gibi dil birimleri için bu bilgilerin bile yeterli olmayacağı kanaatine varmışlardır.¹¹⁹

2.3.2. Anlam ve Bağlam

“Anlam nedir?” başlığı altında yer verilen tanımlardan hareketle denilebilir ki bir kelimenin anlamının veya anlamlarının belirlenebilmesinde yardımcı unsurlardan biri de bağlamdır (context). Berke Vardar anlamı, dil içi bağlantıların yanı sıra bağlam ve durumun belirlediğini dile getirmektedir.¹²⁰

Anlamın bağlam ile ilişkisini inceleyen araştırmacılardan Stephen Ullmann, bağlamın anlam belirleyici etkisini ikinci plana atmaktadır. Ona göre eğer sözcükler bağlam dışında var olmasaydı bir sözlük yazılamazdı.¹²¹ Bu görüşe katılan Aksan, başlangıçta her göstergenin mutlaka bir nesneyi, bir duyguyu, bir kavramı adlandırdığını zaman içinde göstergenin çeşitli kullanımları ile yeni anlamlarının ortaya çıktığını ifade etmektedir.¹²² Bu görüşlerin aksine anlamın değil, kullanımın yani bağlamın var olduğunu ileri süren araştırmacılar da vardır. Wittgenstein, *Philosophical Investigations* adlı eserinde “Sözcüğün anlamı, onun dil içindeki kullanımıdır.” der.¹²³ Bu görüşü benimseyen araştırmacılardan biri de Guiraud’dur. Guiraud “*Anlambilim*” adlı eserinde “Sözcüklerin anlamları yoktur; kullanımları vardır.”¹²⁴ diyerek Wittgenstein’a benzer bir açıklama yapmaktadır. Guiraud açıklamasının devamında bağlamın anlam belirleyici özelliği üzerinde durur: “Konuşmada ya da söylemde bize iletiildiği biçimiyle anlam, sözcüğün aynı bağlamdaki öbür sözcüklerle kurduğu ilişkilere bağlıdır. Bunlar dil dizgesinin yapısıyla belirlenir. Her sözcüğün anlamı, daha doğrusu anlamları bu bağintıların tümüyle tanımlanır, taşıdığı varsayılan bir imgeyle değil.”¹²⁵

Anlamın bağlam ile belirlenebileceğini savunan görüşe göre, konuşma dışında anlam yoktur ve bir kelimenin konuşmadaki anlamı söz zincirinde öbür kelimelerle

---

¹¹⁹ Hülya Arslan Erol, **a.g.e.**, s. 21.

¹²⁰ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 18.

¹²¹ Stephen Ullmann, **Semantics, An Introduction to The Science of Meaning**, London, Oxford Basil Blackwell, 1972, s. 49.

¹²² Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 59.

¹²³ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 59; Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 160, 161.

¹²⁴ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 34.

¹²⁵ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 34.

kurduğu ilişkilerle tanımlanabilir.¹²⁶ Bu doğrultuda görüş bildiren dil bilimi profesörü John Rupert Firth, bir ögenin anlamının öteki birimlerle kurduğu ilişkiler sonucu ortaya çıktığını; anlamın, bir birimin girdiği ilişkiler, işlevler ağının bütünü olduğunu dile getirmektedir. Örnek olarak, organ adı olan “el” kelimesinin Türkçede “elinde olmak, el altından, elde etmek, eli varmamak” gibi kullanımları “el” kelimesinin bulunduğu bütün kuruluşları içeren bir bütündür. Algirdas J. Greimas ise tek ögenin anlamının bulunmadığını, anlamın mutlak koşulunun ögeler arasındaki “bağıntı (relation)” olduğunu ileri sürmektedir. Söz konusu olan “bağıntı” kavramı, iki sözcüğün kavranabilmesi için gerekli ortak yanları ve başkalıkları belirler. Örnek olarak, Türkçede “yük gemisi” ve “yolcu gemisi” tamlamaları arasında ortak yan “gemi”; “yük ve yolcu” ise başkalığı göstermektedir.¹²⁷

Modern dil biliminin ve yapısalcılık akımının kurucusu Ferdinand de Saussure, nesnelerin iki şekilde anlam kazandığını dile getirmektedir: (i) Benzer unsurların zaman veya mekân bakımından ilgili olması yoluyla (ii) Benzer unsurların zıt olarak anlaşılması yoluyla. Saussure, birinci tip ilişkileri *sintagmatik bağlar* ve ikinci tip ilişkileri ise *paradigmatik bağlar* olarak adlandırmaktadır.¹²⁸ Dil biliminde “farka dayalı” ve “benzerliğe dayalı” olmak üzere iki dağılım türünün ortaya çıkmasını sağlayan bu görüşe göre, aynı dil ortamında ortaya çıkmayan dil birimleri benzerliğe dayalı dağılım (veya bütünleyici dağılım) olarak, aynı ortamda birbirinin yerine kullanılan birimler ise farka dayalı dağılım olarak adlandırılmaktadır.¹²⁹

Anlam ve bağlam ilişkisine dair ortaya atılan tüm görüşlerdeki ortak nokta, bağlamın anlam için vazgeçilmez bir başvuru kaynağı olduğudur. Ancak bir kelimenin bir bağlam içinde diğer ögelerle kurduğu ilişkiden doğan yeni anlamı, kelimenin temel anlamından sonra gelir. Nitekim Ullmann ve Aksan’ın da dile getirdiği gibi kelimeler, kullanıldıkları bağlamlar içinde farklı farklı anlamlar kazansalar da temel bir anlama sahiptirler.¹³⁰ Böylece denilebilir ki bir kelime, bağlam dışında da bir anlama sahiptir; ancak bağlam sayesinde tüm yönleriyle, eksiksiz bir şekilde tanımlanabilir.

¹²⁶ Hülya Arslan Erol, **a.g.e.**, s. 21.

¹²⁷ Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 59, 60; Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 160-164.

¹²⁸ Alessandro Duranti, **Linguistic Anthropology**, Cambridge, Cambridge University Press, 1997, s. 164.

¹²⁹ Raja T. Nasr, **The Essentials of Linguistics Science**, Londra, Logman, 1980, s. 99; Hülya Arslan Erol, **a.g.e.**, s. 21, 22.

¹³⁰ Stephen Ullmann, **a.g.e.**, s. 49.

Runik harfli Türkçe metinlerdeki çok anlamlı kelimelerin tespit edildiği tezimizde kelimelerin sözlük anlamlarının yanı sıra bağlam içindeki kullanımları da dikkate alınarak anlamlandırmalar yapılmıştır.

2.3.3. Anlam Alanı

Bugün birçok araştırmacı anlam alanı, kavram alanı veya sözlüksel alan terimlerini birbirinin yerine kullanmaktadır. Vardar, anlam alanını, aynı gerçeklik kesiminde yer alan olguları belirten, anlam açısından ortak bir paydaya indirgenebilir sözlüksel birimlerin içerik düzlemindeki bağıntılarından kurulu bir düzen olarak tanımlamaktadır.¹³¹ Anlam alanı terimini “sözlüksel alan” olarak adlandıran Zeynel Kıran ve Ayşe Eziler Kıran da Vardar’ın tanımına benzer bir şekilde anlam alanını, aynı kavramı sunmak ya da geliştirmek, gerçekliğin aynı alanını betimlemek, aynı düşüncüyü ifade etmek için kullanılan sözcüklerin tümünün oluşturduğu yapısal düzen olarak ifade etmektedirler.¹³² Böylece denilebilir ki her sözlüksel alanın temelinde anlamsal bir alan yer almaktadır.¹³³ Zeynep Korkmaz da anlam alanını, aynı veya birbirine yakın kavramlar oluşturan kelimelerin meydana getirdikleri ortak alan olarak tanımlar. Ülkü, hedef, gaye, maksat, ideal; kırılmak, incinmek, gücenmek, darılmak, küsmek, kesmek, koparmak, biçmek, üzme, yolmak gibi kelimeleri aynı anlam alanına giren kelimeler olarak değerlendirmektedir.¹³⁴

Anlam alanının gâyesi, dilin sözlük ve anlam boyutlarını yapılandırarak bir kelimenin temel anlam özellikleri aracılığıyla sözlüksel bütünleri betimlemektir.¹³⁵

F.D.Saussure’ün ortaya koyduğu “değer” (*valeur*) kavramı, anlam alanının temelini oluşturmaktadır. Nitekim kelimeler, dil içinde ait olduğu sözlüksel alandaki diğer kelimeler ile kıyaslandığında gerçek yeri/değeri ortaya çıkar. Sözcüklerin anlamları onların değerleri ile ilgilidir. Karşılıklı etkileşim içinde olan kelimeler, birbirlerinin anlam sınırlarını belirlerler. Bir sözlüksel alana yeni bir sözcük eklendiğinde, o alandaki diğer sözcüklerin değeri ve anlamları da etkilenir. Örnek olarak, İngilizcedeki *mutton* kelimesi, Fransızca *mouton* (*koyun*) kelimesinden gelmektedir. Bu kelimeler ilk bakışta eş değer gibi görünmelerine rağmen İngilizcede *mutton*, *sheep* ile yan yana

¹³¹ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 22..

¹³² Zeynel Kıran, Ayşe Eziler Kıran, **Dilbilime Giriş**, Ankara, Seçkin Yayıncılık, 2010, s. 255.

¹³³ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 22.

¹³⁴ Zeynep Korkmaz, **a.g.e.**, s. 8.

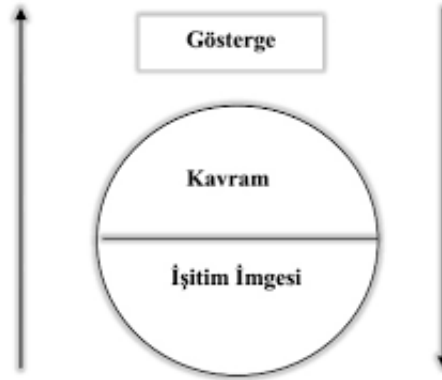
¹³⁵ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 22.

kullanıldığında değeri değişerek “koyun eti” anlamında kullanılmaktadır.¹³⁶ Yani anlam alanı, sabit, değişmez bir yapıya sahip değildir. Aksine, aynı alanı paylaşan kelimeler hakkındaki bilgilerin artmasıyla anlam alanı genişler; bilgilerin zayıflamasıyla kelimelerin kullanım yüzdeleri düşer ve anlam alanı komşu alanları da içine alır.¹³⁷

2.3.4. Anlamın Türleri

Anlam biliminin dallanıp budaklandığı konulardan biri de anlamın türleridir. Pek çok araştırmacı tarafından kabul edilen temel (düz / göndergesel / asıl) anlam ve yan anlamın yanı sıra birbirinden farklı anlam türleri de ortaya konulmuştur. Söz konusu türleri daha iyi anlamak için anlam biliminin temel kavramlarını oluşturan gösterge, gösteren, gösterilen ve gönderge kavramlarını açıklamak gerekmektedir.

20. yüzyılın başında İsviçreli dil bilimci Ferdinand de Saussure ve Amerikalı Charles Sanders Peirce’in temelini attığını gösterge bilimi, göstergelerin toplum yaşamı içindeki durumunu inceleyen bir bilim dalı olarak tanımlanmaktadır.¹³⁸ Saussure’e göre dil göstergesi, bir nesneyle bir adı birleştirmes; bir kavramla bir işitimi birleştirir. İşitimi imgesi, sesin anlalsal izidir; duyularımızın tanıklığı yoluyla bizde oluşan tasarımdır.¹³⁹ Saussure göstergiyi şu şekilde şematize etmektedir:

*Saussure'ün Gösterge Şeması*¹⁴⁰

¹³⁶ Sueda Özbent, “Sözlüksel Alan Teorisi ve Çeviri”, **Diyalog** /2, 2013, s. 57.

¹³⁷ Günay Karaağaç, “Eş Yazınlık, Eş Sesslilik ve Çok Anlamlılık”, **Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi VIII**, 1996, s. 38.

¹³⁸ Ferdinand de Saussure, **a.g.e.**, s. 46; Ufuk Bircan, “Roland Barthes ve Göstergebilim”, **SBARD**, sayı 26, güz, 2015/2, 2015, s. 18.

¹³⁹ Ferdinand de Saussure, **a.g.e.**, s. 109.

¹⁴⁰ Ferdinand de Saussure, **a.g.e.**, s. 110.

Gösterge, bir konuşma esnasında veya bir varlığın adını duyduğumuzda zihnimizde canlanan tasarım olarak ifade edilmektedir. Göstergeyi “gösteren” ve “gösterilen” adı verilen iki öge meydana getirir. Gösteren; konuşma esnasında bir kavramı işaret eden; kelimenin kulakla işitilen sesi yani kelimenin dış yapısıdır. Gösterilen ise kelimenin zihnimizdeki tasarım yönü, yani kavramdır.¹⁴¹

Anlam, göstergelerden yola çıkılarak oluşturulmaktadır. Göndergesel ifadeler (temel anlam), yan anlamlar ve tasarımlar sözcüğe dayalı bir anlam meydana getirmektedir. Wittgenstein’in “*Sözcüğün anlamı, onun dil içindeki kullanımıdır.*” sözü göstergelerin sadece tek bir temel anlama sahip olmalarına rağmen, değişik bağlamlar içinde farklı farklı kavramlara karşılık geldiğinin altını çizmektedir. Bu da özellikle iletişimde, bağlamin ve dolayısıyla çağrışımların ne kadar önemli olduğunu göstermektedir. Bağlamların bizi farklı kavramlara götürmesi, göstergelerin yan ve mecaz anlamlar edinmesiyle mümkündür.¹⁴²

Göstergelerin anlamlarının tespit edilebilmesi, anlamın çeşitli türlerinin oluşmasına yol açmıştır. Ruth M. Kempson, bu anlamların tespiti için dilcilerin ve filozofların kullandığı üç temel yolu şu şekilde dile getirmektedir¹⁴³:

- (i) Kelime anlamının doğasını tanımlamak
- (ii) Cümle anlamının doğasını tanımlamak
- (iii) İletişim sürecini açıklamak

Temel anlam (göndergesel anlam), yan anlam ve aktarmalar olmak üzere anlamı üç alt türe ayıran Doğan Aksan, Ogden ve Richards’ın üçgenlerinde yer alan ve varlıklar / nesneler için kullanılan gönderge kavramını, sözcükle dile aktarılan, dış dünyadaki bir nesne, bir olgu olarak ifade etmektedir. Buradan hareketle göndergesel anlam, bir sözcüğün temel anlam ögesini içeren, temel anlamını oluşturan ve bir ses bileşimiyle ilk olarak dile yansıtılan kavram, anlamdır. Göndergesel anlam aynı zamanda araştırmacılar tarafından *kavramsal anlam*, *kavramsal içerik*, *sözlüksel anlam* gibi adlandırmalarla da karşılanmaktadır. Temel anlam ve yan anlam türleri üzerinde duran Aksan, bu türlerin yanı sıra farklı araştırmacıların ortaya koyduğu betimleyici anlam, sosyal anlam,

¹⁴¹ Şaban Köktürk, Semra Eyri, “Dilbilim ve Göstergebilim: Ferdinand De Saussure ve Göstergebilimi Anlamak”, *Sakarya Üniversitesi Fen Edebiyat Dergisi*, 2, 2013, s. 130; Muhammet Yelten, *a.g.e.*, s. 173.

¹⁴² Nazife Burcu Erden, “Anlambilim Çerçevesinde Kelime ve Çağrışım İlişkisi”, *Saraybosna Gazi Üniversitesi, 1st International Conference on Foreign Language Teaching and Applied Linguistics*, 2011, s. 987.

¹⁴³ Ruth N. Kempson, *Semantic Theory*, Cambridge, Cambridge University Press, 1977, s. 11.

anlatımcı anlam, duygusal anlam, çağrışımsal anlam gibi türlerin de varlığından bahsetmektedir.¹⁴⁴

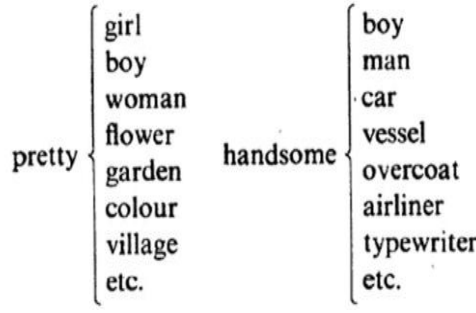
Geoffrey Leech anlamı yediye ayırmaktadır:¹⁴⁵

1. Kavramsal anlam (logical meaning/ conceptual meaning/ denotative meaning/ cognitive meaning)
2. Yan anlam (connotative meaning)
3. Sosyal-toplumsal anlam (social meaning)
4. Duygu anlamı (affective meaning)
5. Yansıyan anlam (reflected meaning)
6. Ortak anlam (collocative meaning)
7. Konu anlamı (thematic meaning)

Leech'in "logical or conceptual meaning" olarak adlandırdığı anlam türü, *kavramsal anlam* yani *temel anlamı* işaret etmektedir. Leech'e göre kavramsal anlam, iletişimde ana faktör olarak yer almaktadır. *Yan anlam* ise temel anlamın ötesinde, kelimenin sahip olduğu iletişimsel değerdir; yani kullanıma bağlı olarak farklı duygu ve çağrışımlara yol açan anlamdır. Bu nedenle yan anlam, temel anlama göre açık uçlu ve değişken bir tür olarak görülebilir. Bir diğer tür olan *sosyal anlam*, bir dilin kullanımındaki tüm sosyal durumları içermektedir. Leech'e göre, sosyal anlamla yakından ilgili olan bir başka anlam türü duygu anlamıdır. *Duygu anlamı*, bir dilin, bir dinleyiciye veya konuşulan bir konuya karşı tutum içeren, konuşmacının kişisel duygularını nasıl yansıtabileceğiyle ilgilenen anlamdır. Bu anlam türünde ses tonu, jest, mimik gibi etkenler oldukça önemlidir. *Yansıyan anlam*, birden fazla temel anlamı olan kelimenin anlamlarından biri diğer anlama cevap oluşturduğunda ortaya çıkan anlamdır. *Ortak anlam* ise kendi çevresinde oluşma eğiliminde olan anlamlara sahip kelimelerin oluşturduğu anlamdır. Leech bu tanımı daha da netleştirmek için İngilizcedeki "pretty" ve "handsome" kelimelerini ortak anlam çatısı altında incelemiştir:

¹⁴⁴ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 173-174; Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 61.

¹⁴⁵ Geoffrey Leech, **a.g.e.**, s. 9.

G.Leech, 1981.¹⁴⁶

Son olarak *konu anlamı* “Yazarın ya da konuşmacının oluşturduğu mesaj ile iletilmek istenen nedir?” sorusuna cevap verir; yani cümle anlam biliminin bir parçası olarak düşünülebilir. Bu anlam türünde vurgu, anlamın iletilmesinde önemli bir rol oynar. Leech bu duruma örnek olarak şu iki cümleyi vermektedir: “A man is here to see you. (Bir adam seni görmek için burada.)”; “There is a man here to see you. (Seni görmek için burada bir adam var.)” Görüldüğü üzere vurgulanan kelime, yazarın ya da konuşmacının asıl iletmek istediği mesajı taşımaktadır.¹⁴⁷ Leech bu yedi anlamı özetlemek amacıyla tek bir tabloda toplar:

1. KAVRAMSAL (TEMEL) ANLAM	
ÇAĞRIŞIMSAL ANLAM	2.YAN ANLAM
	3.SOSYAL ANLAM
	4.DUYGU ANLAM
	5.YANSIYAN ANLAM
	6.ORTAK ANLAM
7. KONU ANLAM	

G.Leech, 1981.¹⁴⁸

Tablodan da anlaşılacağı üzere, Leech söz konusu yedi anlam türünün dışında sekizinci olarak “associative meaning: çağrışımsal anlam” adını verdiği üst bir tür belirlemiştir. Bu anlam türü, yan anlam, sosyal anlam, duygu anlamı, yansıyan anlam ve ortak anlam türlerini kapsamaktadır.¹⁴⁹

Frank R. Palmer, Leech'e benzer şekilde, 1976 yılında yayımlanan “*Semantic-A New Outline*” adlı kitabında anlamı, gerçek anlam ve mecaz anlam olarak ele alırken

¹⁴⁶ Geoffrey Leech, *a.g.e.*, s. 17.

¹⁴⁷ Geoffrey Leech, *a.g.e.*, s. 9-22; Nikola Zdravkovic, *The Meaning of Meaning: Leech's Seven Types of Meaning in Comparison to Palmer's and Lyons' Approaches*, Erlangen, EMLex, 2018, s. 4-9.

¹⁴⁸ Geoffrey Leech, *a.g.e.*, s. 23.

¹⁴⁹ Geoffrey Leech, *a.g.e.*, s. 9-22; Nikola Zdravkovic, *a.g.e.*, s. 4-9.

çağrışım/varsayım (presupposition) alanlarının da varlığına dikkat çeker.¹⁵⁰ Çağrışım alanları, kelimelerin yahut cümlelerin anlamlandırılması sırasında devir, coğrafya, meslek, tecrübe, yaş farkı gibi dil dışı unsurların etkisi ile oluşmaktadır.¹⁵¹

Leech ve Palmer gibi anlamı, temel anlamın ötesine götüren isimlerden biri de John Lyons'tur. Lyons anlamı, sözlüksel anlam (lexical meaning) ve cümle anlamı (sentence meaning) olarak iki grupta incelemektedir. Yakın zamana kadar dil bilimciler, cümle anlamından ziyade sözlük anlamını dikkate almışlardır. Fakat bu iki alan birbirinden ayrı düşünülemez. Lyons'a göre bir cümlenin anlamı, onu oluşturan kelimelerin anlamına; bazı kelimelerin anlamı da içinde bulundukları cümlelerin anlamlarına bağlıdır. Bununla birlikte cümlelerin dil bilgisel yapısının anlamın belirlenmesinde etkili olduğunu dile getiren Lyons, cümle anlamının başka bir bileşeni olarak gramatikal anlamdan söz etmektedir.¹⁵² Buradan hareketle bir cümlenin anlamı; sözlük ve gramatikal anlamının birlikte düşünülmesiyle ortaya çıkar. Sözlük anlamı ve gramatikal anlam arasındaki fark, sözcük dağarcığı (veya sözlük) ile dil bilgisi arasındaki farka bağlıdır.¹⁵³

Lyons anlamın tartışılan bir diğer türü olarak ifade anlamını (utterance meaning) ele almaktadır. Lyons'a göre bir ifadenin anlamı, kullanıldığı cümleden anlaşılabilirdiği gibi anlamı tamamlayan diğer unsurlar, ifadenin içinde bulunduğu bağlam ile aydınlatılabilir.¹⁵⁴

Lyons, cümle anlamı, sözlüksel anlam, gramatikal anlam ve ifade anlamının yanı sıra anlamın üç türünden daha bahsetmektedir: Betimleyici (tasvirî) anlam, sosyal anlam ve anlatımsal (anlatıcı) anlam. Betimleyici anlam, belli bir betimleme işlevini yerine getiren ve bunun dışında betimleme dışındaki bilgi ya da bildiriye içermeyen anlam türüdür. Sosyal anlam ve anlatımsal anlam ise birbirinden keskin çizgilerle ayıramamakla birlikte birçok araştırmacı tarafından tek başlık altında incelenmektedir.

¹⁵⁰ Frank R. Palmer, **Semantics, A New Outline**, Cambridge, CambridgeUniversity Press, 1976, s. 30; Nikola Zdravkovic, **a.g.e.**, s. 10, 11.

¹⁵¹ Günay Karaağaç, "Eski Türkçe'de "-Ş/-Ş-,-L/-L->Y" Nöbetleşmeli Kök Alomorfı", **Üçüncü Uluslararası Türk Dili Kurultayı 1996**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 1999, s. 593-599.

¹⁵² John Lyons, **Language and Linguistics**, Cambridge, Cambridge University Press, 1981, s. 139, 140.

¹⁵³ John Lyons, **a.g.e.**, s. 158.

¹⁵⁴ John Lyons, **a.g.e.**, s. 140.

Lyons sosyal anlamı “sosyal ilişkileri kurmak için kullanılan anlam”; anlatımsal anlamı ise “konuşanın bütün özelliklerini kapsayan anlam” olarak ifade etmektedir.¹⁵⁵

Amerikan Dil Bilim Okulunun önde gelen temsilcilerinden Leonard Bloomfield da anlamı temel anlam ve yan anlam olmak üzere ikiye ayırmaktadır.¹⁵⁶ Kazak dil bilimci Kaken Ahanov, Sovyet dil biliminde V.V.Vinogradov’un anlam tasnifinin yaygın şekilde kabul gördüğünü dile getirmektedir. Vinogradov anlamı, gerçek veya temel anlam, deyim anlamı ve cümle anlamı olarak üçe ayırmaktadır.¹⁵⁷ Bu tasnife göre gerçek anlam, bir kelimenin nesne ve durumlarla doğrudan ilgili olup birçok kelime ile bağdaşma özelliğine sahipken; deyim anlamı olarak adlandırılan mecaz anlam sadece belli kelimelerle bağdaşarak sınırlı kelime gruplarının kuruluşunda yer almaktadır. Cümle anlamında ise kelime tek başına değil cümle içinde ele alınmaktadır. Kelime kullanıldığı cümleye göre, temel anlamının dışında farklı bir anlama sahip olabilir.¹⁵⁸

Son olarak gramercilerimizin anlam tasniflerine baktığımızda farklı türler ve adlandırmalar ile karşılaşmaktayız. Tahsin Banguoğlu anlamı, asıl anlam, yan anlam ve bir kelimenin ilişki ve benzerlik yoluyla başka bir kavramı karşılamak üzere eğreti olarak kullanımıyla ortaya çıkan mecaz anlam olmak üzere üç grupta incelemektedir.¹⁵⁹ Tahir Nejat Gencan ise temel (konuluş) anlam ve kullanım anlamı olmak ikiye ayırır. Temel (konuluş) anlam ile her kelimenin sahip olduğu ilk anlam; kullanım anlamı ile kelimenin içinde bulunduğu cümle ya da metin ile kazandığı anlam kastedilmektedir. Kelimenin kullanım anlamı, cümlelerin örgüsü, metnin havası içinde duygu ve imge değerlerinin etkisiyle kavram üstü çağrışımlar kazanarak ortaya çıkar.¹⁶⁰

Anlam, pek çok araştırmacı tarafından farklı alt dallara ayrılmakla birlikte bu ayrımların içinde temel anlam ve yan anlam demir baş görevini görmektedir. Kelimenin derinliğini ortaya koymada önemli olan bu iki anlam türü, ayrı başlıklar altında ele alınacaktır.

---

¹⁵⁵ John Lyons, **Semantics- Volume I**, Cambridge, Cambridge Univesity Press, 1977, s. 51; John Lyons, **Language and Linguistics**, Cambridge, Cambridge University Press, 1981, s. 142, 143; Doğan Aksan, **Her Yönuyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 175.

¹⁵⁶ Leonard Bloomfield, **Language**, USA, Unwin University Books, 1933, s. 150-157.

¹⁵⁷ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 98.

¹⁵⁸ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 98-102.

¹⁵⁹ Tahsin Banguoğlu, **Türkçenin Grameri**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 1995, s. 320.

¹⁶⁰ Tahir N. Gencan, **a.g.e.**, s. 539, 540.

A.Temel Anlam

Araştırmacılar tarafından *gerçek anlam, asıl anlam, düz anlam, göndergesel anlam, nesnel anlam* gibi çeşitli adlarla ele alınan temel anlam kavramı, nesnelerin zihnimizde oluşturduğu ilk tasarım; bir birimin mantıksal, bilişsel, nesnel anlamı; kelimenin ilk kullanılışında yansıttığı anlam yani sözlük anlamı olarak tanımlanmaktadır.¹⁶¹

Anlam biliminde “gönderge” olarak adlandırılan kelimeler, kullanıldıkları bağlamlar içinde farklı kavramları yansıtsalar da tilki, dolap, kuru, parlamak gibi sözcük türleri, dinleyen ya da okuyan kimseye ilk olarak temel anlamlarını anımsatmaktadır.¹⁶²

Temel anlamı açıklarken üzerinde durulması gereken bir nokta kelime anlamlarının zaman içerisinde geçirdiği anlamsal değişimdir. Bir göndergenin göstergeyle olan ilişkisinde değişimler olabilir; birtakım ayrımlar ortaya çıkabilir. Örnek olarak bugün uçan varlıklar için kullanılan “kon-” fiili Köktürk yazıtlarında “yerleşmek, yurt tutmak”; Dede Korkut kitabında ise “kalkmak, ayağa kalmak” anlamlarına gelmekteydi. Buradan hareketle denilebilir ki kelimelerin temel anlamları belli bir zaman dilimi içinde (eş zamanlı) saptamak gerekmektedir. Bu nedenle temel anlam, bir göstergenin belli bir dönemde insan zihninde canlandırdığı kavram şeklinde tanımlanabilir.¹⁶³

B.Yan Anlam

Yan anlam, kelimenin temel anlamının yanı sıra kullanıma bağlı olarak kazanılan; ikincil kavramlara, imgelere, öznel izlenimlere ilişkin ortaya çıkan; bireysel, toplumsal, tarihsel özellikler içeren anlam türüdür.¹⁶⁴

G. Leech’e göre yan anlamlar sınırsız ve sonuca bağlanmamış anlamlardır. Leech, kavramların herhangi bir özelliği, objektif veya sübjektif şekilde tanımlanmış olsun, belirtilen ifadenin yan anlamını oluşturabileceğini ifade etmektedir.¹⁶⁵

Bir kelimeye yeni kavramların eklenmesi ile oluşan çok anlamlılık hadisesi, her dilde görülmektedir. Bu sebeple kimi araştırmacılar çok anlamlılığı, dilin temel

¹⁶¹ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 85; Zeynep Korkmaz, **a.g.e.**, s.14, 140 ve 149; Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 180; Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 64, 65.

¹⁶² Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 65.

¹⁶³ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 65, 66.

¹⁶⁴ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 215, 216; Zeynep Korkmaz, **a.g.e.**, s.169; Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 182.

¹⁶⁵ Geoffrey Leech, **a.g.e.**, s. 12, 13.

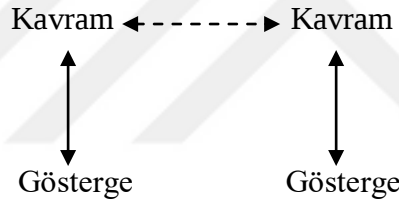
niteliklerinden biri olarak değerlendirmektedir. Çok anlamlılık, insanların kavramları daha etkili, daha somut, daha kolay bir şekilde dile getirebilmeleri için aralarında biçim, işlev, amaç ilişkisi ve yakınlığı bulunan başka kavramlara başvurması sonucu oluşur. Böylece bir kelimenin yeni anlamlar kazanması çeşitli aktarmalar yoluyla sağlanır.¹⁶⁶

Aktarmalarla birlikte kelimelerin yan anlamlara sahip olması 4 şekilde gerçekleşmektedir¹⁶⁷:

1. Somuta yeni somut anlamlar eklenerek
2. Somuta yeni soyut anlamlar eklenerek
3. Soyuta yeni soyut anlamlar eklenerek
4. Soyuta yeni somut anlamlar eklenerek

2.3.5. Anlam İlişkileri

A. Eş Anlamlılık (Synonymy)

Eş Anlamlılık¹⁶⁸

Pek çok bilim dalında karşılaşılan terimleri adlandırma problemi, anlam biliminde “eş anlamlılık” kavramında görülmektedir. Nitekim hiçbir dilde birbirinin eşi olan; aynı kavramı bire bir gösteren göstergeler yer almamaktadır. İki farklı göstergenin tam olarak aynı anlama gelemeyişi, dil bilimciler tarafından kanıtlanmış bir gerçektir. Her ne kadar bugün dilimizde “göndermek-yollamak”, “bezmek-bıkmak-usanmak” gibi tam eş anlamlı olarak değerlendirilen örnekler olsa da bunlar farklı köklere sahip, zaman içinde anlam olayları sonucunda anlamca yakınlaşmış kelimelerdir. Yani başlangıçtan bu yana eş

¹⁶⁶ Doğan Aksan, *Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi*, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 74, 75.

¹⁶⁷ Doğan Aksan, *a.g.e.*, s. 77.

¹⁶⁸ Doğan Aksan, *a.g.e.*, s. 102.

anlamli olarak değerlendirilemezler. Bu sebeple Doğan Aksan bu ve benzeri kelime takımlarını “yakın anlamli öğeler” olarak tanımlamaktadır.¹⁶⁹

Eş anlamlilik kavramı araştırmacılar tarafından benzer şekilde tanımlanmaktadır. Frank R. Palmer, “Anlamın aynılığı”¹⁷⁰; Kaken Ahanov, “Anlamları birbirine yakın veya benzer sözler.”¹⁷¹; Zeynep Korkmaz, “İki veya daha çok kelimenin aynı veya birbirine yakın anlam taşıması.”¹⁷²; Berke Vardar, “İki ya da daha çok sayıda göstergenin aynı anlama gelme, ayrı gösterenlerin aynı gösterileni belirtme özelliği.”¹⁷³ olarak tanımlar.

Eş anlamli kelimeler anlam bakımından benzer olmakla birlikte ince ayrıntılarla birbirlerinden ayrılmaktadır. Eş anlamli kelimelerin anlam yakınlığını açıklamaktan ziyade anlam farklılıklarını açıklamak daha zordur.¹⁷⁴

Eş anlamli kelimelerin yanı sıra “tam eş anlamli” olarak ayrı bir başlık altında değerlendirilen kelimeler, örnek bakımından zengin değildir.¹⁷⁵ Bu kelimeler, özellikle yabancı dillerin etkisiyle dilimize yerleşmiştir. Bu duruma örnek olarak, dilimizde Türkçe “üzüntü” kelimesinin yanı sıra Arapça “elem, keder, gam”, Farsça “dert” sözcükleri de yer almaktadır. Bu kelimeler anlamca birbirlerine yakın olsalar da kullanıldıkları bağlamlar içinde birbirinden ayrılmaktadır.¹⁷⁶ Türkçe “ak” kelimesi ile Arapça “beyaz” kelimesi aynı anlamı karşılamalarına rağmen kullanım yerlerine göre ayrı düştükleri örnekler mevcuttur: “Beyaz peynir” yerine “ak peynir” kullanımının uygun olmaması gibi.¹⁷⁷

İkilemeler de bir kavramın birden fazla göstergeyle karşılanamayacağını gösteren yapılarıdır. Tam eş anlamli ya da çok yakın anlamli kelimelerin bir öğesi ya zamanla dilden silinir ya da ikilemelere tutunarak yaşamaya devam eder. Köktürkçedeki “ebir-”

¹⁶⁹ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 99; Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 190, 191; Doğan Aksan, “Eşanlamlilik Sorunu ve Türk Yazı Dilinin Eskiiliğinin Saptanmasında Eşanlamliliklerden Yararlanma”, Ankara: DTCF, **Türkoloji Dergisi**, VI/1, 1975, s. 1.

¹⁷⁰ Frank R. Palmer, **a.g.e.**, s. 59.

¹⁷¹ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 122.

¹⁷² Zeynep Korkmaz, **a.g.e.**, s. 56.

¹⁷³ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 94.

¹⁷⁴ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 122.

¹⁷⁵ Doğan Aksan, **a.g.m.**, s. 1, 2.

¹⁷⁶ Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 100, 101; Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 191.

¹⁷⁷ Talat Tekin, “Eşanlamlilik ve Kullanış”, **SBA Edebiyat**, (Çevrimiçi) <https://sbaedebiyat.wordpress.com/2009/04/03/esanlamlilik-ve-kullanis-prof-dr-talat-tekin/> (Erişim tarihi: 13.04.2021); Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 191.

(evirmek) fiili bugün tek başına kullanılmadığı halde “evirmek çevirmek” ikilemesinde kullanılmaya devam etmesi bu duruma örnek gösterilebilir. (*Ev bark; yorgun argın vb.*)¹⁷⁸

Bir dilin en eski belgelerinde yakın anlamlı ya da tam eş anlamlı kelimelerin bulunması, o dilin yazı dili durumuna geliş tarihini çok daha öncelere götürülebilir. Öyle ki bu kelimeler başlangıçta ayrı anlamları karşılayan kelimeler iken uzun zaman içinde aynı anlamı taşır duruma geldikleri görülmektedir. Bu demektir ki en eski metinlerde tespit edilen eş anlamlı kelimeler, mevcut dilin tarihini en eski belgelerden de önceye götürülebilir.¹⁷⁹ Yani eş anlamlılık, bir dilin eskiliğini saptamada kullanılan ölçülerden biridir.¹⁸⁰ Türkçenin en eski metinleri olan Orhun Abidelerinde “gece” için “*tün*” ve “*kiçe*”; “kuvvet” için “*erk*” ve “*küç*”; “kötü” için “*yabız*” ve “*yablak*”; “ince” için “*yinçge*” ve “*yuyka*” gibi örneklerin görülmesi Türkçenin tarihini bu metinlerden daha da eskiye götürmektedir.¹⁸¹

Kaken Ahanov eş anlamlı kelimelerin beş şekilde oluştuğunu ifade etmektedir¹⁸²:

1. Sözlerin anlam yönünden gelişmesi, yan anlamlara sahip olması, eş anlamlılığın oluşmasında etkilidir. Bundan dolayı çok anlamlı sözler ile eş anlamlı sözler arasında bir ilgi bulunur. Çok anlamlı sözler, her anlamıyla farklı eş anlamlı dizilere dâhil olarak eş anlamlı sözlerin alanını genişletir.
2. Nesne veya durumların ilk anda fark edilmeyen özel vasıf ve görünüşlerini ayrı ayrı adlandırmak için veya anlam ayrılıklarını ifade etmek için yeni sözler türetilir ve buna bağlı olarak dilin söz varlığı sürekli bir gelişme ve zenginleşme gösterir. Türemiş sözler ise söz türetmenin çeşitli yöntemleriyle oluşturulur. Söz yapma amacıyla söz varlığının gelişmesi sonucunda eş anlamlı sözler oluşur.
3. Yazı dilinin ağızlardan söz alması sonucunda da eş anlamlı sözler oluşur.

¹⁷⁸ Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 101, 102.

¹⁷⁹ Doğan Aksan, “Eşanlamlılık Sorunu ve Türk Yazı Dilinin Eskiliğinin Saptanmasında Eşanlamlılardan Yararlanma”, Ankara: DTCF, **Türkoloji Dergisi**, VI/1, 1975, s. 5, 6.

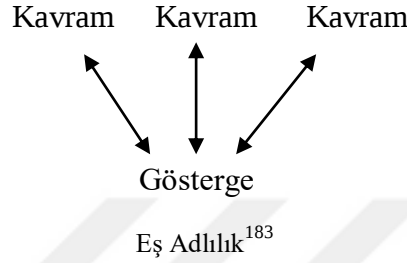
¹⁸⁰ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 100.

¹⁸¹ Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 191.

¹⁸² Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 127, 128.

4. Belli bir anlatımda kullanılan örtmeceler (euphemizm), başka bir kelimeyle veya kelime grubuyla eş anlamlılık gösterebilir.
5. Bir dilin söz varlığı alıntı sözlerle de zenginleşir. Bazen alıntı sözler, o dilin temel sözleriyle yakın anlama sahip olur. Böylelikle eş anlamlı sözler oluşur.

B.Eş Adlılık (Homonymy)

Eş adlılık araştırmacılar tarafından hemen hemen aynı ifadelerle tanımlanmaktadır. Berke Vardar, “Gösterileni ayrı, göstereni eş olan kelimeler.”¹⁸⁴; Zeynep Korkmaz, “Söyleniş ve yazılışları birbirinin aynı olup anlamları (veya görevleri) ve gösterdikleri kavramlar açısından birbirleriyle hiçbir ilişkisi bulunmayan ek ve kelimeler.”¹⁸⁵; Kaken Ahanov, “Söyleyişi aynı, anlamları farklı sözler.”¹⁸⁶; Doğan Aksan, “Bir dil içinde, birbirinden bütün bütün ayrı iki ya da daha çok kavramın ses ya da yazım açısından aynı nitelikteki göstergelerle dile getirilmesi.”¹⁸⁷ olarak ifade etmektedir.

Eş adlılık konusunda cevaplanması gereken üç temel soru mevcuttur:

1. Eş sesli ve eş yazımlı kelimeler eş adlılığın türleri midir?
2. Eş adlılık ve eş anlamlılığı birbirinden ayıran nokta nedir?
3. Eş adlılık ve çok anlamlılığı birbirinden ayıran nokta nedir?

Kimi dillerde eş adlılık, kendi içinde eş sesli ve eş yazımlı olmak üzere iki alt dala ayrılmaktadır. Eş sesli kelimeler, telaffuzu aynı yazımı ayrı sözlerdir.¹⁸⁸ Almanca “*malen* (resim yapmak, boyamak)” ile “*mahlen* (öğütme)” ; İngilizce “*peace* (barış)” ile “*piece*

¹⁸³ Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 93.

¹⁸⁴ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 93.

¹⁸⁵ Zeynep Korkmaz, **a.g.e.**, s. 57, 58.

¹⁸⁶ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 110.

¹⁸⁷ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 92.

¹⁸⁸ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 120; Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 93; Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 193.

(*parça, bölüm*)” gibi kelimeler bu duruma örnek gösterilebilir.¹⁸⁹ Eş yazımlı kelimelerin ise yazımları aynı söylenişleri farklıdır. Ahanov bu söyleniş farklılığını “vurgu” olarak dile getirmektedir. Bu duruma örnek olarak da “oda” anlamına gelen “bölme” ile *böl-* fiilinin olumsuz biçimi olan “bölme” kelimelerine dikkat çeker.¹⁹⁰

Kimi araştırmacılar eş seslilik ve eş yazımlılığın eş adlı olarak tanımlanamayacağı kanısındadır. Nitekim eş sesli kelimelerde yazım; eş yazımlı kelimelerde ise sesleniş farklıdır. Eş adlı olarak değerlendirilen kelimeler, sesleniş ve yazım bakımından aynı olup anlam bakımından farklılık gösteren kelimelerdir. Bu sebeple bu iki tür, eş adlılığın içinde ele alınamaz.¹⁹¹

İkinci olarak, eş adlılık ve eş anlamlılığın ayırım noktası hem yazım hem sesleniş açısından değerlendirilmelidir. Eş adlılar anlamları farklı, söylenişleri aynı kelimeler iken; eş anlamlılar anlamları yakın, söylenişleri farklı kelimelerdir.¹⁹² Eş adlı kelimelerde tek bir göstergeden bahsedilirken eş anlamlı kelimelerde birden fazla gösterge mevcuttur. Yani eş adlılar göstergelerin eş olması ile eş anlamlılardan; eş anlamlılar da göstergelerin sahip oldukları kavramlar arasındaki ilişki ile eş adlılardan ayrılmaktadır.

Eş adlılık ve çok anlamlılık arasındaki ayırım ise anlamlar arasındaki ilgi ile belirginleşmektedir. Bir kelimenin anlamları arasında ilgi kurulabiliyorsa çok anlamlılıktan bahsedilebilir. Ancak söz konusu anlamlar birbirinden tamamen bağımsız, ilgisiz ise eş adlılık olarak değerlendirilmelidir.¹⁹³

Aksan eş adlılığın oluşmasında iki ana etkenin ön plana çıktığını belirtmektedir. İlk etken, farklı anlamdaki iki ya da daha çok kelimenin, zaman içinde geçirdikleri ses ya da biçim değişikliği nedeniyle birbirine yakınlaşması, sesteş duruma gelmeleridir. İkinci etken ise yabancı dilden alınan bir sözcüğün yerli dildeki bir başka kelimeyle sesteş olarak birlikte yaşar duruma gelmesidir.¹⁹⁴

---

¹⁸⁹ Doğan Aksan, *Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi*, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 93.

¹⁹⁰ Kaken Ahanov, *a.g.e.*, s. 120; Berke Vardar, *a.g.e.*, s. 93.

¹⁹¹ Günay Karaağaç, *a.g.m.*, s. 593.599; Kaken Ahanov, *a.g.e.*, s. 120.

¹⁹² Kaken Ahanov, *a.g.e.*, s. 122.

¹⁹³ Doğan Aksan, *Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III*, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 192, 193; Kaken Ahanov, *a.g.e.*, s. 111.

¹⁹⁴ Doğan Aksan, *Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi*, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 93.

Ahanov da Aksan'ın ortaya koyduğu bu görüşü genişleterek eş adlılığın dört şekilde oluştuğunu dile getirmektedir¹⁹⁵:

1. Bazı eş adlılar kelime türetmenin leksiko-semantik (sözcül-anlamlık) yöntemi sonucunda oluşmuştur. Dilin gelişmesiyle, çok anlamlı kelimelerin anlamları arasındaki bağın kopması eş adlı kelimelerin oluşma yolunu açmıştır. Çok anlamlı kelimelerin anlamları arasındaki ilginin unutulması sonucunda, farklı kelimelerin (eş adlı kelimeler) oluşması kelime türetmede leksiko-semantik (sözcül-anlamlık) yöntem olarak bilinir.
2. Dillerdeki bir kısım eş adlı kelimeler, çeşitli ses olayları sonucunda söyleniş bakımında aynılaşarak oluşmuştur. Ses olayları sonucunda oluşan eş adlı kelimeleri açıklamak için, eş adlı sınıfına giren kelimelerden her birinin tarihi metinlerdeki ses yapısının nasıl olduğunu, dilin gelişmesi sonucunda kelimenin söyleniş bakımından nasıl değiştiğini, değişmeye nelerin sebep olduğunu tespit etmek gerekir.
3. Eş adlı kelimeler, köklere eş aldı kelimelerin getirilmesiyle de oluşur. Kök sözlerden oluşan eş adlılar “*kök eş adlılar*” diye adlandırılırken, köke eş adlı eklerin getirilmesiyle oluşan eş adlılar “*türemiş eş adlılar*” olarak adlandırılmaktadır.
4. Bazı eş adlı kelimeler, alıntı sözler ile yerli sözlerin söyleniş bakımından birleşmesiyle oluşur. Bu durum, genellikle alıntı sözün ses olayları sonucunda alıcı dildeki yerli sözle söyleniş bakımından aynılaşmasıyla ortaya çıkar.

Dil içi ve dil dışı faktörlerle ortaya çıkan eş adlı kelimeleri Ahanov üç grupta incelemektedir¹⁹⁶:

1. *Sözcül Eş Adlılar (Leksik ya da tam eş adlılar)*: Bu gruptaki eş adlı kelimeler, kelime türlerinin (isim, fiil vs.) yalnızca birinde yer alır. Ne şekilde çekimlenirse çekimlensin, eş adlı olan kelimeler bütün dil bilgisi kategorilerinde birbirine uygunluk gösterir. Sözcül (leksik) eş adlı kelimeler, bütün çekimli şekillerinde anlam bakımından ayrılırken dil bilgisi yönünden aynıdır. Yani

¹⁹⁵ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 112-117.

¹⁹⁶ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 118, 119.

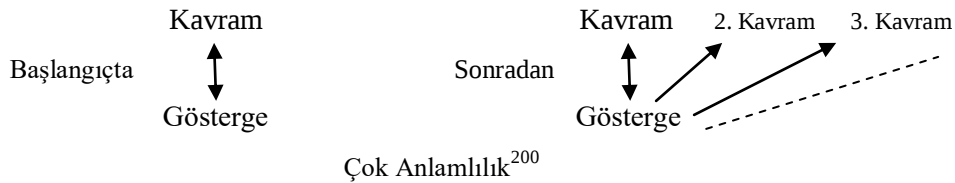
aynı söz türünde yer alıp bütün çekimli şekillerinde aynılık gösteren eş adlı kelimeler, “sözcül veya tam eş adlı kelimeler” olarak adlandırılır.

2. *Sözcül-Dil Bilgilik Eş adlılar (Leksiko-gramerlik ya da yarım eş adlılar)*: Eş adlıların bu türünde, eş adlı kelimeler, farklı kelime türlerinde yer almaktadır. Bu sebeple, bunlar yalnızca çekimlenmemiş biçimlerinde aynı, çekime girdiklerinde ise farklılık gösterirler. Sözcül-dil bilgilik eş adlılar, çekimlenmiş biçimleriyle değil de, kök biçimleriyle birlik göstermesinden dolayı bazen “yarım eş adlılar” olarak da adlandırılır.
3. *Karışık Eş Adlılar*: birkaç sözün eş adlı olması mümkündür. Böylesi çok üyeli eş adlılar *sözcül eş adlıları (Leksik-tam)* da *sözcül dil bilgilik (leksiko-gramerlik-yarım) eş adlıları* da kapsar. Örnek olarak: at (hayvan adı), at (isim), at-.

Anlam biliminde tartışılan konulardan biri de eş adlı kelimelerin kullanımı ile ortaya çıktığı düşünülen “anlam bulanıklığı” (ambiguity) konusudur. Dildeki diğer kelimeler gibi eş adlılar da tek başına değil bir metin, bir cümle, bir bağlam içinde yer almaktadır.¹⁹⁷ Tamamen ayrı kavramları dile getiren eş adlı kelimeler, bağlama uygun olarak anlamlandırılır. Belli bir metnin bağlamı ve konusu içinde bu kavramların hangisinden söz edildiği açıkça anlaşılmaktadır.¹⁹⁸ Bu sebeple, eş adlı kelimeler kullanım alanları ile değerlendirildiğinde herhangi bir anlam bulanıklığına yol açmazlar.¹⁹⁹

C. Çok Anlamlılık (Polysemy)

Tezimizin ana konusunu oluşturan çok anlamlılık, ilerleyen bölümlerde ayrıntılı olarak ele alınmıştır. Burada yalnızca çok anlamlılığın genel tanımı üzerinde durulacaktır.

¹⁹⁷ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 121.

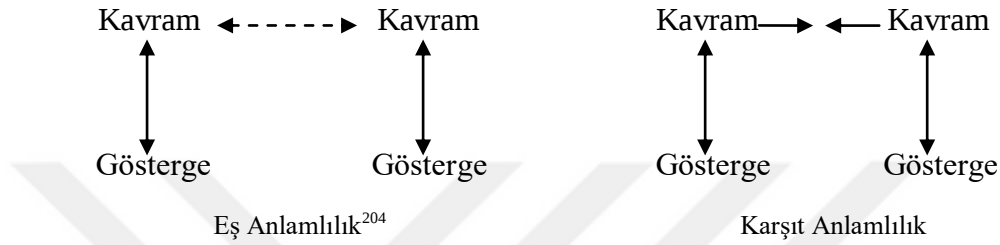
¹⁹⁸ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 94.

¹⁹⁹ Hülya Arslan Erol, **a.g.e.**, s. 59.

²⁰⁰ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 90; Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 183.

Farklı ifadelerle benzer şekilde tanımlanan çok anlamlılık, “Bir gösterenin birçok gösterilen belirtme özelliği; bir birimin birçok anlam içermesi durumu”²⁰¹; “Bir kelimedeki temel anlamla bağlantılı birden çok anlamın bulunması; bir kelimenin, anlam gelişmesi yoluyla, asıl anlamı ile olan ilişkisini kaybetmeden yeni anlamlar kazanması”²⁰²; “Farklı anlamlara sahip sözlüksel bir maddeye (kelimeye) atıfta bulunmak için kullanılan bir terim”²⁰³ olarak çeşitli tanımlarla ifade edilmektedir.

D. Karşıt Anlamlılık (Antonymy)

Ters anlamlılık veya zıt anlamlılık olarak da adlandırılan karşıt anlamlılık, kelimelerin anlam bakımından birbirinin zıddı olma durumu; anlam karşıtlığı olarak ifade edilmektedir.²⁰⁵ Karşıt anlamlılık genel olarak eş anlamlılığın tersi olarak düşünülmektedir.²⁰⁶ Eş anlamlılıkta farklı göstergeler birbiriyle ilişkili kavramları işaret ederken; karşıt anlamlılıkta farklı göstergeler farklı kavramları ifade eder. Ancak bu kavramsal farklılık da bir ilişki üzerine kurulmaktadır. Nitekim “iyi-kötü” kavramları arasındaki farklılık, bir derecelendirme ilişkisine dayanır. Bu sebeple denilebilir ki eş anlamlılıkta da karşıt anlamlılıkta da göstergelerin işaret ettiği kavramlar arasında bir ilişki söz konusudur. Yani karşıt kavramlar arasındaki ilişki, belirli ölçütlerle sınıflandırılabilir.

Karşıt anlamlılığı kendi içinde alt türlere ayıran dil bilimciler, birbirinden farklı sınıflandırmalar yapmaktadırlar. J. Lyons “derecelendirilmiş karşıt anlamlılık” ve “derecelendirilmemiş karşıt anlamlılık” olmak üzere iki başlık altında incelemektedir. “Sıcak-soğuk” karşıtlığını derecelendirilmiş; “evli-bekâr” karşıtlığını ise

²⁰¹ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 62.

²⁰² Zeynep Korkmaz, **a.g.e.**, s. 38.

²⁰³ David Crystal, **A Dictionary of Linguistics and Phonetics**, UK, Blackwell Publishers, 6.Baskı, 2008, s. 373, 374.

²⁰⁴ Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 102.

²⁰⁵ John Lyons, **Semantics- Volume I**, Cambridge, Cambridge University Press, 1977, s. 270; David Crystal, **a.g.e.**, s. 28, 29; Frank R. Palmer, **a.g.e.**, s. 78; Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 103; Zeynep Korkmaz, **a.g.e.**, s. 99; Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 130, 131; Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 129.

²⁰⁶ Frank R. Palmer, **a.g.e.**, s. 78.

derecelendirilmemiş olarak ifade eder. Lyons, iki durum arasında önemli bir farklılığa dikkat çekmektedir. “O bekârdır.” gibi bir kullanımdan “O evli değildir.” anlamı çıkarılabilir. “Su sıcaktır.” yerine de “Su soğuk değildir.” ifadesi kullanılabilir; ancak burada ayırıcı nokta “Su sıcak değildir.” gibi bir ifadenin yerine “Su soğuktur.” ifadesinin kullanılamayışındır.²⁰⁷ Nitekim su ne sıcak ne de soğuk olmayabilir. Yani derecelendirilmemiş karşıt anlamlı kelimeler, keskin bir şekilde birbirinin zıddı iken derecelendirilmiş karşıt anlamlı kelimeler her koşulda birbirinin zıddı olarak kullanılmaz; araya üçüncü bir öge girer: Bu durumu örneklendiren “sıcak / ılık / soğuk” ya da “sıcak / serin / soğuk” örneklerini Berke Vardar “ara evreler içeren karşıt anlamlı kelimeler” olarak değerlendirmektedir.²⁰⁸

Berke Vardar karşıt anlamlılığı beş türe ayırmaktadır:

- (i) İkili karşıt anlamlılık (ölü/diri vb.)
- (ii) Çeşitli ara evreler içeren karşıt anlamlılık
(Sıcak/ılık/serin/soğuk vb.)
- (iii) Bütünleyici karşıt anlamlılık (evli/ bekâr vb.)
- (iv) Karşılıklılık içeren karşıt anlamlılık (almak/ satmak vb.)
- (v) Yalnızca karşıtlık anlatan karşıt anlamlılık (büyük/küçük vb.)

Doğan Aksan’ın tasnifi ise tüm tasnifleri kapsayan bir özelliكتedir. Karşıt anlamlılık üzerine yapılan sınıflandırmaları *yön gösteren, dereceli, ilişkisel, ikili, kutupsal, biçimsel ilişkili (ve ilişkisiz)* başlıkları altında ele alarak örneklendirmektedir²⁰⁹ :

a. *Yön Gösteren Karşıtlıklar:*

- Sağ /Sol
- Güney /Kuzey
- Aşağı/Yukarı

b. *Dereceli Karşıtlıklar:* Lyons’un tasnifinde de yer alan bu türde, karşıt iki kelime arasına üçüncü bir öge girmektedir. Türkiye Türkçesinde bu durumu gösteren örneklere rastlanmaktadır:²¹⁰

- Küçük/ Orta/ Büyük

²⁰⁷ John Lyons, **a.g.e.**, s. 272.

²⁰⁸ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 130, 131.

²⁰⁹ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 103.

²¹⁰ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 164.

- Sıcak/ ılık/ soğuk
- Kapalı/ aralık/ açık

c. *İlişkisel Karşıtlıklar*: Birbiriyle ilgili olan kavramlar arasındaki karşıtlığı gösteren, aynı konuyla ilgili ancak karşıt anlamlı olan kelimelerdir.²¹¹

- Almak/ Satmak
- Öğretmen/ Öğrenci
- Peşin/ Taksit

d. *İkili Karşıtlıklar*: G. Leech bu türü “kutupsal karşıt anlamlılık” olarak adlandırmaktadır²¹²:

- Çok/ Az
- Dolu/ Boş
- Doğru/ Yanlış

e. *Biçimsel İlişkili Karşıtlıklar*: Aynı kökten türemiş kelimelerin aldıkları ekler neticesinde oluşan karşıtlıklardır²¹³:

- Akıllı/ Akılsız
- Gerekli/ Gereksiz
- Uğurlu/ Uğursuz

Bazı kelime öbekleri yalnızca bir türün altında değerlendirilmez; birden fazla sınıfa dâhil edilebilir. Örnek olarak, ön/arka karşıtlığı hem ilişkisel hem yön gösteren; çırak / kalfa / usta karşıtlığı hem ilişkisel hem dereceli karşıtlık olarak ele alınabilir.²¹⁴

Bunların yanı sıra karşıt anlamlı kelimelerin sıfatlarda daha yaygın görüldüğünü belirten Ahanov, karşıt anlamlılığın çok anlamlılık ve eş anlamlılığa nazaran dillerde daha dar bir kapsama sahip olduğunu dile getirmektedir. Pek çok kelime türünde

²¹¹ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 163.

²¹² Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 104 ve 162.

²¹³ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 163.

²¹⁴ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 165.

karşımıza çıkan eş anlamlılık ve çok anlamlılık durumunun aksine karşıt anlamlılık kelimelerin belli bir türüne özgü olduğu için oldukça az rastlanır.²¹⁵

Kelimeler temel anlamlarının yanı sıra farklı anlamlara da sahip olabilir. Bu durum çok anlamlılığı doğurur. Ancak çok anlamlı bir kelimenin sahip olduğu her anlam, başka bir kelime ile karşıt anlamlılık oluşturabilir. Bu durumda çok anlamlılık yalnızca eş anlamlılık, eş adlılık ile değil karşıt anlamlılık ile de ilişkilidir.²¹⁶

E. Eş Köklülük ve Yakın Adlılık (Paronymy)

Dil biliminde “(İng.) paronymy, (Fr.) paronymie, (Alm.) paronymie” olarak adlandırılan terim, iki farklı kavramı işaret etmektedir: Eş köklülük ve yakın adlılık.²¹⁷

David Crystal eş köklülüğü, aynı kökten türeyen kelimeler arasındaki ilişkiyi ifade etmek için kullanılan bir terim olarak tanımlamaktadır. Crystal bu kelimelerin, çok küçük değişiklikler ile başka bir dildeki kelimedenden oluşturulduğunu dile getirir. Örnek olarak Fransızcadaki “*pont*” ile Latincedeki “*pons*” kelimeleri eş köklü sözcüklerdir.²¹⁸ David Alan Cruse da eş köklü sözcüklerin farklı söz dizimsel kategorilere ait olduklarını ve bir türetme süreci ile aynı kökten üretildiklerini dile getirmektedir. Kelimenin kökünü oluşturan sözcük “*taban (base)*”; bu kökten türetilen biçim ise “*eş köklü sözcük (paronym)*” olarak adlandırılmaktadır.²¹⁹

“Paronymy” teriminin karşıladığı bir diğer kavram olan yakın adlılığı, Berke Vardar “okşarlık”; V. Doğan Günay “yakın eş seslilik” olarak adlandırılmaktadır.²²⁰ Yakın adlılık, biçimsel olarak benzer ancak farklı köklerden türeyen ve anlam açısından çok farklı kavramları yansıtan kelimeleri ifade etmektedir.²²¹ Eş seslilik ve eş adlılığa çok benzeyen yakın adlılık, hem yazım hem de sesleniş yönünden bu iki terimden ayrılır.²²² Bu durumu örneklendirmesi için Zeynep Korkmaz, “hala-hâlâ / alem-âlem / adet-âdet

²¹⁵ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 129.

²¹⁶ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 130, 131.

²¹⁷ Aygöl Uçar, **a.g.t.**, s. 37.

²¹⁸ David Crystal, **a.g.e.**, s. 351.

²¹⁹ David A. Cruse, **a.g.e.**, s. 130.

²²⁰ V. Doğan Günay, **Sözcükbilime Giriş**, İstanbul, Multilingual, 2007, s. 206; Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 150.

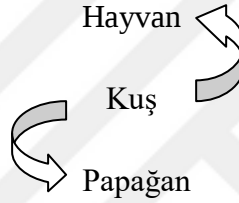
²²¹ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 150; Zeynep Korkmaz, **a.g.e.**, s. 168; V. Doğan Günay, **a.g.e.**, s. 206.

²²² Aygöl Uçar, **a.g.t.**, s. 38.

vb.” ; V. Doğan Günay, “mevhum-mefhum/ mahkeme-muhakeme / anlaşma-antlaşma” gibi kelime öbeklerine dikkat çekmektedir.²²³

F. Alt Anlamlılık (Hyponymy) ve Üst Anlamlılık (Hyperonymy)

Alt anlamlılık ve üst anlamlılık, bir dilin söz varlığındaki yapı taşlarıdır.²²⁴ Alt anlamlılık ve üst anlamlılık, kelimelerin daha özel alt sözlük birimleri ile daha genel üst sözlük birimleri arasındaki ilişkidir.²²⁵ Bu ilişki genellikle “içerme ilişkisi” olarak tasvir edilmektedir.²²⁶ Özel bir anlamı ifade eden alt anlamlı kelimeler, üst anlamlı kelimelerin kapsamındadır. Yani *gül* ve *papatya* sözcükleri *çiçek* sözcüğünün alt anlamlısı iken; *çiçek* sözcüğü *gül* ve *papatyanın* üst anlamlısıdır. Aynı zamanda bir kelime birden fazla alt anlama ya da üst anlama sahip olabilirken hem alt anlamlı hem üst anlamlı da olabilir. “*Kuş*”; “*hayvan*” sözcüğünün alt anlamlısı iken “*papağan*” sözcüğünün üst anlamlısıdır:

Lyons’a göre bir kelime, uzantıları açısından ele alındığında üst anlamlı sözlük birimler daha kapsayıcıdır. Ancak kelimenin anlamı dikkate alındığında alt anlamlı sözlük birimlerin kapsamının daha geniş olduğu görülmektedir. Nitekim “laleler”, “çiçek” türünün tüm genel özelliklerine ve “gül, nergis” gibi diğer çiçek türlerinden ayırıcı özelliklere sahiptir.²²⁷

Türkçenin söz dizimsel yapısından dolayı üst anlamlı sözcükler, genellikle cümlelerin sonunda bulunmaktadır. Bu durumu daha somut bir hale getirmek için X’in alt anlamlı, Y’nin üst anlamlı bir sözcük olduğunu varsayalım. Sözlüklerdeki tanımlarda genel olarak bu kelimeler, “X, ...özellğinde bir Y’dir.”, “X bir çeşit Y’dir.”, “X bir tür Y’dir.” şeklinde tanımlanmaktadır.²²⁸

²²³ V. Doğan Günay, **a.g.e.**, s. 206, 207; Zeynep Korkmaz, **a.g.e.**, s. 168.

²²⁴ David A. Cruse, **Meaning in Language, An Introduction to Semantics and Pragmatics**, New York, Oxford University Press, 2000, s. 150.

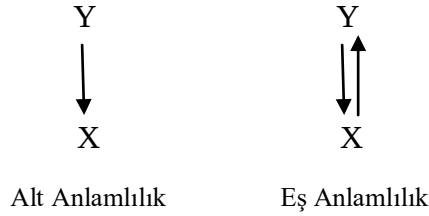
²²⁵ John Lyons, **a.g.e.**, s. 291.

²²⁶ David A. Cruse, **a.g.e.**, s. 150; Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 17.

²²⁷ John Lyons, **a.g.e.**, s. 291.

²²⁸ V. Doğan Günay, **a.g.e.**, s. 153.

Alt anlamlı kelimeler, anlam bakımından üst anlamlı kelimeler ile benzerliklere sahip olmakla birlikte farklı kavramları ifade etmektedirler. Bu sebeple alt anlamlı kelimeler, üst anlamlı kelimeler ile tek yönlü bir ilişki içindedir. Ancak kelimeler arasında çift yönlü bir ilişki varsa eş anlamlılıktan söz etmek gerekir. Yani X, Y'nin alt anlamlısı; Y de X'in alt anlamlısı ise bu iki kelime eş anlamlı olarak değerlendirilmelidir.²²⁹

Miller, alt anlamlılığın iki türünden söz etmektedir: Sınıflandırmacı alt anlamlılık ve işlevsel alt anlamlılık. Sınıflandırmacı ilişkilerde “X, Y’nin bir türüdür.”; İşlevsel ilişkiler ise “X, Y’nin bir türü olarak kullanılır.” Örnek olarak, “*inek-hayvan*” sınıflandırmacı ilişkiye göre, “İnek, bir hayvan türüdür.” cümlesi ile ifade edilirken; “*inek-çiftlik hayvanı*” arasındaki ilişki işlevseldir ve ifade “İnek, çiftlik hayvanı olarak kullanılır.” şeklinde değişir.²³⁰

G. Bağdaştırma

Her dilde kavramları ifade etmek için birden fazla sözcüğün bir araya gelmesiyle deyimler, tamlamalar oluşturulmakta; duygu ve düşüncelerin aktarılması için kelime ve cümlelere başvurulmaktadır. Dilin söz varlığı içinde yer alan deyim, tamlama, kelime cümlelerin anlamlı birimler olarak bir araya getirilmesine *bağdaştırma* denilmektedir.²³¹

Doğan Aksan bağdaştırmaları ikiye ayırmaktadır²³²:

1. *Alışılmış bağdaştırma*: Dilde yaygın olan ve kullanıldığında yadırganmayan; mantığa uygun gelen birimlerdir. Örnek olarak, sokağı aydınlatmak amacıyla

²²⁹ John Lyons, **a.g.e.**, s. 292.

²³⁰ Aygül Uçar, **a.g.t.**, s. 39.

²³¹ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 105.

²³² Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 202.

kullanılan lambanın “sokak lambası” olarak adlandırılması alışılmış bir bağdaştırmadır.²³³

2. *Alışılmamış bağdaştırma*: Bağdaştırılan öğelerin anlam açısından birbiriyle uyum sağlamadığı; algılamakta güçlük çektiğimiz; kelimeler arasında anlam yönünden uyumun olmadığı yapılardır. Örnek olarak, “çizgili defter” tamlaması zihnimizde kolayca anlam bulurken, “çizgili umut” şeklindeki bir yapı alışılmışın dışındadır.

Bu iki türün yanı sıra Aksan, alışılmamış bağdaştırmanın bir alt türü olarak “*sanatlı bağdaştırmalar*” adını verdiği bir türden daha söz etmektedir. Bu türdeki birimler, özellikle şiir dilinde karşımıza çıkmakla birlikte kimi zaman kişisel kullanımlarda ya da argoda da görülmektedir. Genellikle deyim aktarmaları yoluyla oluşmaktadır.²³⁴ Şiirlerde karşılaştığımız “ömür kuşu, dert kuşu, gam askerleri” gibi tamlamalar, anlatımı güçlendirmek amacıyla kullanılan sanatlı bağdaştırmalardır.²³⁵

H. Anlam Değişimleri

Dilin canlı bir varlık oluşu, zaman içinde dilin yapısını oluşturan birimlerin gelişmesine ve değişmesine zemin oluşturmıştır. Bu değişimin anlamsal boyutunu inceleyen araştırmacılar, “zaman” faktörünün etkisiyle anlam değişimlerini “Gelişmeli Anlam Bilim” dalı altında inceleyerek art zamanlı çalışmalar yürütmüşlerdir.²³⁶ Anlam değişmesi; bir göstergenin başlangıçta ifade ettiği kavramda bir daralma, bir genişleme ya da aynı göstergenin zaman içinde başka bir kavramı anlatır duruma gelmesidir.²³⁷

Anlam değişimlerinin nedenlerini dil içi ve dil dışı etkenler olarak ikiye ayırmak mümkündür. Toplum hayatındaki değişimler, kullanılan araç gereçlerdeki gelişmeler, coğrafya, kavim ilişkileri, bilgilenmenin artması, dil dışı etkenler arasında yer

²³³ Doğan Aksan, *a.g.e.*, s. 202, 203; Doğan Aksan, *Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi*, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 105.

²³⁴ Doğan Aksan, *Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III*, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 205.

²³⁵ Doğan Aksan, *a.g.e.*, s. 206.

²³⁶ Doğan Aksan, *a.g.e.*, s. 211.

²³⁷ Doğan Aksan, *Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi*, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 112.

almaktadır.²³⁸ Berke Vardar bu etkenleri, tarihsel, toplum bilimsel ve ruh bilimsel olmak üzere üç gruba ayırır.²³⁹ Aktarmalar (deyim aktarmaları ve ad aktarmaları) ile ortaya çıkan değişimler ise dil içi etkenler olarak değerlendirilir. Her dilde görülen bu aktarmalarla, başta organ ve vücut bölümleri olmak üzere birçok adın doğaya, doğadaki nesnelerle ilgili göstergelerin de insana aktarılmasıyla anlamlarda gelişmeler, genişlemeler meydana gelir. Böylece bir göstergenin birden fazla kavramı ifade etmesi ile çok anlamlı kelimeler oluşur.²⁴⁰ Ancak gerek dil içi gerekse dil dışı sebeplerle kelimenin çok anlamlılığı zamanla kaybolabilir ve kelime daha önce ifade ettiği şeylerin bir bölümünü ifade etmeye başlayarak anlam alanını tekrar daraltabilir.²⁴¹ Bunların yanı sıra Bloomfield, anlamın değişmesinde kullanım sıklığına dikkat çekmektedir. Bir göstergenin yeni anlamlar kazanmasını yahut anlam alanının daralmasını kullanım sıklığındaki artışa ya da düşüşe bağlamaktadır.²⁴² Bloomfield gibi kullanım sıklığını dile getiren Ullmann, anlam ve bağlamdaki belirsizlik, çok anlamlılık, kelime yapısı gibi faktörlerin de anlam değişimlerini etkilediğini ifade etmektedir.²⁴³

Hülya Arslan Erol anlam değişimlerinin beş türünden söz etmektedir. Ayrıca bu beş tür kendi içinde de alt türlere ayrılmaktadır²⁴⁴:

1. Anlam daralması
  - 1.1. Özelleşme
2. Anlam genişlemesi
  - 2.1. Genelleşme
  - 2.2. Mecazlaşma
  - 2.3. Komşuluk
  - 2.4. Eksiltme
  - 2.5. Tabu ve Örtmece
  - 2.6. Argo
3. Başka anlama geçiş
4. Anlam iyileşmesi
5. Anlam kötüleşmesi

---

²³⁸ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 113.

²³⁹ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 20.

²⁴⁰ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 113, 114.

²⁴¹ Hülya Arslan Erol, **a.g.e.**, s. 62.

²⁴² Leonard Bloomfield, **Language**, London, 1933, s. 435.

²⁴³ Stephen Ullmann, **Semantics, An Introduction to The Science of Meaning**, London, Oxford Basil Blackwell, 1972, s. 192-195.

²⁴⁴ Hülya Arslan Erol, **a.g.e.**, s. 67-84.

1. Anlam Daralması

Anlam değişmelerinin bir türü olan anlam daralması, pek çok araştırmacı tarafından benzer şekilde tanımlanmaktadır. Berke Vardar “Anlamalı bir birimin daha sınırlı bir kapsam içermeye başlaması; genel bir anlamdan dar bir anlama geçerek değişmesi.”²⁴⁵; Zeynep Korkmaz “Kelimenin kavram ve anlam kapsamı bakımından bir daralmaya uğrayarak, eskiden anlattığı şeyin ancak bir bölümünü, bir türünü anlatır duruma gelmesi; bir kelimenin genel bir anlamdan özel bir anlama geçişi.”²⁴⁶; Doğan Aksan “Bir göstergenin önceden anlattığı nesne ya da devinin ancak bir bölümünü anlatır duruma gelmesi.”²⁴⁷; David Crystal “Sözlüksel bir öğenin anlamında meydana gelen kısıtlama.”²⁴⁸ olarak ifade etmektedir. Bunlarla birlikte Güncel Türkçe Sözlük’te de terim için “Geniş kavramları olan bir kelimenin, bu kavramlar içinden tek bir anlam bildirmesi durumu, genel bir anlamdan özel bir anlama geçiş.”²⁴⁹ tanımı yer almaktadır.

Hülya Arslan Erol birbirinden küçük farklarla ayrılan bu tanımlarda, anlam daralmasının kapsamını ortaya koymayı zorlaştıracı ifadelerin yer aldığını dile getirmektedir. Bu ifadeleri “bölüm-tür / genel-özel / parça-bütün” olarak belirleyerek tanımlamalarda bu kelimelerden kaçınılması gerektiğini ifade eder. Böylece anlam daralmasını, “anlam alanının daralması, daha sınırlı bir kapsam içermeye başlaması” olarak tanımlamaktadır.²⁵⁰

Anlam daralmasının Eski Türkçeden bugüne uzanan dikkat çekici örneklerinden bir tanesi “oğul” kelimesidir. Runik harfli metinlerde çok anlamalı olarak kullanılan kelime, 8. yüzyılda hem erkek hem kız çocukları için kullanılmaktadır. Öyle ki KT D 7’de geçen “*Tabgaç budunka beglik urı oğlın kul boldı, işilik kız oğlın küng boldı.*” “urı oğul-kız oğul” ifadeleri bunu desteklemektedir. Ancak kelime bugün yalnızca erkek çocuklar için kullanılmaktadır.²⁵¹ Eski Türkçeden bugüne anlam daralmasına uğramış örnekler çoğaltılabilir.

²⁴⁵ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 20.

²⁴⁶ Zeynep Korkmaz, **a.g.e.**, s. 9.

²⁴⁷ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 114.

²⁴⁸ David Crystal, **a.g.e.**, s. 320.

²⁴⁹ Güncel Türkçe Sözlük, “anlam daralması” maddesi, (çevrimiçi) <https://sozluk.gov.tr/> (Erişim tarihi: 18.04.2021)

²⁵⁰ Hülya Arslan Erol, **a.g.e.**, s. 71.

²⁵¹ Zeynep Korkmaz, **a.g.e.**, s. 9; Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 213.

1.1.Özelleşme

Anlamalı bir birimin içeriğinin daha dar bir kapsama geçmesi olarak tanımlanan²⁵² özelleşme, anlam daralmasının bir alt türü olarak ele alınmaktadır.²⁵³ Özelleşme kavramı ile yalnızca bir cinsin tür adı haline gelmesi ya da genel bir adın özel bir ada dönüşmesi kastedilmemektedir. Aynı zamanda özelleşme, nesneler ve hareketler arasındaki parça-bütün ilişkisine dikkat çekmektedir.²⁵⁴

2. Anlam Genişlemesi

Anlam daralmasının tam tersi olarak düşünülen anlam genişlemesini Doğan Aksan “Bir gösterge, başlangıçta bir nesnenin, bir varlığın, bir eylemin bir bölümü ya da türünü anlatırken zamanla onların bütününe anlatır duruma gelmesi.”²⁵⁵; Berke Vardar “Anlamalı bir birimin daha geniş bir kapsam içermeye başlaması; dar bir anlamdan geniş bir anlama geçiş sonucu gerçekleşen değişim.”²⁵⁶; Zeynep Korkmaz “Anlam kapsamı dar olan bir kelimenin zamanla ilgili bulunduğu kavram alanı içinde yayılarak daha geniş, daha genel bir anlam kazanması olayı.”²⁵⁷; David Crystal “Bir kelimenin önceki anlamından daha geniş bir kapsam alanına sahip olması.”²⁵⁸ şeklinde tanımlarken Güncel Türkçe Sözlük’te de kavram “dar bir anlamda kullanılan bazı kelimelerdeki anlamın ilgili kavramlara yayılması.” olarak ifade edilmektedir.²⁵⁹

Kelimelerin kavram alanlarını genişleterek yeni anlamlar kazanması ile oluşan çok anlamlılık, anlam genişlemesinin bir sonucudur. Bu sebeple Runik harfli Türkçe metinlerde tespit edilen çok anlamlı kelimeler, anlam genişlemesinin bir örneğidir.

Hülya Arslan Erol anlam genişlemesini altı grupta incelemektedir: Genelleşme, mecazlaşma, komşuluk, eksiltme, tabu ve örtmece, argo.²⁶⁰ Burada bu terimlerin tanımları üzerinde durulacaktır.

---

²⁵² Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 157.

²⁵³ Hülya Arslan Erol, **a.g.e.**, s. 71.

²⁵⁴ Hülya Arslan Erol, **a.g.e.**, s. 72.

²⁵⁵ AKSAN Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 114.

²⁵⁶ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 21.

²⁵⁷ Zeynep Korkmaz, **a.g.e.**, s. 10.

²⁵⁸ David Crystal, **a.g.e.**, s. 179.

²⁵⁹ Güncel Türkçe Sözlük, “anlam genişlemesi” maddesi, (çevrimiçi) <https://sozluk.gov.tr/> (Erişim tarihi: 18.04.2021)

²⁶⁰ Hülya Arslan Erol, **a.g.e.**, s. 73-82.

Genelleşme: Anlamalı bir birimin içeriğinin daha kapsamlı duruma gelmesi²⁶¹; özel bir adın bir tür adına dönüşmesidir.²⁶²

Mecazlaşma: Bir kelimenin asıl anlamı ile mecaz anlamlarının yer değiştirmesi ile anlam değişmesi meydana gelir. Bu değişimin zaman içinde toplumun diline mal olması mecazlaşma olarak adlandırılmaktadır. Mecazlaşma, anlam olaylarından benzetmeyi/mecazı kullanarak, bir nesnenin niteliğinin, bir fiilin özelliğinin daha iyi anlatılmasını sağlar.²⁶³

Komşuluk: Anlam genişlemesinin bir türü olan “komşuluk” terimi, kimi araştırmacılar tarafından “kapsamlayış” olarak da ifade edilmektedir. Komşuluk, bir kelimenin anlam alanının komşu kelimelerin anlam alanlarına bulaşması; kelimelerin birbirlerinin anlam alanlarını ihlal etmesidir. Bu durum, aralarında bütün-parça, tür, şekil, kaynak, fonksiyon, eşlik-zıtlık bakımından yakınlık bulunan kelimelerde görülmektedir.²⁶⁴

Eksiltme: “Eksiltim, eksilti” gibi ifadelerle de karşılanmaktadır. Anlatımda kolaylık sağlamak üzere bir kelimenin, bir kelime grubunun veya bir cümlenin bazı öğelerinin atılıp eksiltilerek kullanılması olayıdır.²⁶⁵

Tabu ve Örtmece: Tabu, insanların batıl inançlarından dolayı bazı nesnelerin, eylemlerin ve hatta kişilerin adlarını söylemekten kaçınması durumudur.²⁶⁶ Örtmece ise tabu gibi batıl inançları değil, kaba ve ayıp kabul edilen sözleri nazik ve saygılı sözlerle dönüştürme çabasıdır.²⁶⁷ Örtmecenin varlığı, tabuya bağlıdır. Nitekim örtmece, şekli değişmiş tabu veya dosdoğru söylenmesi yasak olan anlamın görüntüsüdür.²⁶⁸

---

²⁶¹ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 101.

²⁶² Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 115.

²⁶³ Hülya Arslan Erol, **a.g.e.**, s. 74.

²⁶⁴ Günay Karaağaç, “Eş Yazınlık, Eş Sessizlik ve Çok Anlamlılık”, **Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi VIII**, 1996, s. 40.

²⁶⁵ Zeynep Korkmaz, **a.g.e.**, s. 53.

²⁶⁶ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 134.

²⁶⁷ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 136.

²⁶⁸ Hülya Arslan Erol, **a.g.e.**, s. 76.

Argo: Zeynep Korkmaz argoyu iki şekilde tanımlamaktadır: 1) Farklı bir anlaşma biçimi sağlamak üzere aynı meslek veya topluluktaki insanların ortak dildeki kelimelere özel anlamlar vermek, bazı kelimelerde değişiklik yapmak, dilin lehçelerinden, eskimiş unsurlarından ve yabancı kökenli şekillerinden de yararlanmak suretiyle oluşturdukları herkesçe anlaşılmayan kelime ve deyimlerden oluşan, gereğinde mecazlı anlamlara da yer veren özel dil veya söz dağarcığı. 2) Külhanbeylerin ve tulumbacıların kullandıkları, özel anlamlı kelime ve deyimlerin yer aldığı kaba dil.²⁶⁹ Çok anlamlılığı meydana getiren çeşitli aktarmalar, argoda da önemli yer tutmaktadır.²⁷⁰ Bu sebeple denilebilir ki argo, kelimeleri çok anlamlı duruma getiren faktörlerden biridir. Ancak tarihi devirler için yazılı kaynakları takip ederek argo yoluyla çok anlamlı kelimeleri tespit etmek oldukça zordur.²⁷¹

3. Başka Anlama Geçiş

Göstergenin, eskisinden bambaşka, yeni bir kavramı ifade etmesidir. Örnek olarak, Eski Türkçede karşımıza çıkan “uçuz” kelimesi, “kolay; değersiz” anlamlarını taşıırken, bugün aynı kelime bu anlamlarından sıyrılarak bir nesnenin fiyatını nitelemek için kullanılmaktadır.²⁷²

Başka anlama geçiş, kendi içinde üç alt gruba ayrılmaktadır: Yakın anlama geçiş, uzak anlama geçiş ve zıt anlama geçiş.

4. Anlam İyileşmesi

Anlam iyileşmesi, bir sözcüğün eskisine göre daha iyi bir anlam taşır duruma gelmesidir. Örnek olarak Köktürkçede “kötü, fena, perişan” anlamlarına gelen “yabız” kelimesi, zamanla “yavuz” biçimini alarak “yaman, yiğit, cengâver” anlamlarını karşılar duruma gelmiştir.²⁷³

²⁶⁹ Zeynep Korkmaz, **a.g.e.**, s. 13.

²⁷⁰ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 157.

²⁷¹ Hülya Arslan Erol, **a.g.e.**, s. 82.

²⁷² Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 214, 215.

²⁷³ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 215.

5. Anlam Kötüleşmesi

Anlam kötüleşmesi, iyi anlamlı bir kelimenin zamanla kötü veya kötüye doğru giden bir anlam kazanması; bu yönde bir zayıflamaya uğraması olayıdır.²⁷⁴ Dilimize Farsçadan giren “*canavar*” kelimesi, Eski Anadolu Türkçesi döneminde “canlı, mahlûk” anlamlarında kullanılırken zaman içinde anlam kötüleşmesine uğrayarak “yırtıcı hayvan” anlamını karşılar olmuştur.²⁷⁵

---

²⁷⁴ Zeynep Korkmaz, **a.g.e.**, s. 11.

²⁷⁵ Zeynep Korkmaz, **a.g.e.**, s. 11; Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 216.

3. ÇOK ANLAMLILIK

Türkçenin bilinen en eski yazılı metinleri 8. yüzyıla aittir. Bu metinler üzerinde yapılacak anlam bilimsel pek çok çalışma, Türkçenin yaşını tespit etmede yolumuzu aydınlatacaktır. Çok anlamlılık, bir dilin eskiliğini saptamada başvurulacak ölçütlerden biridir. Öyle ki Türkçenin en eski ürünlerinde tespit edilen çok anlamlı kelimeler, çok anlamlı duruma gelinceye kadar uzun süre kullanılmış, belli anlam gelişmelerini arkada bırakmış oldukları için dilin daha önceki dönemlerinde de yaşamış olmalıdırlar.²⁷⁶

Tezimizin üçüncü bölümünde çok anlamlılık ve çok anlamlılığın ilişkili olduğu pek çok konu ele alınacaktır.

3.1.ÇOK ANLAMLILIK NEDİR?

“Polysemy” teriminin karşılığı olarak kullanılan çok anlamlılık, Eski Grekçe “*poly*; *çok*” ve “*sema*; *belirti*” kelimelerinin birleşiminden meydana gelmiştir.²⁷⁷

Çok anlamlılık, dil biliminde yeni bir terim değildir. Dilde bazı kelimelerin birbiriyle ilişkili birden fazla anlama sahip olduğu ile ilgili görüşler Eski Yunan’a dayanmaktadır. Ancak “polysemy (çok anlamlılık)” kavramının dil biliminde yer alması, Bréal ile gerçekleşmiştir.²⁷⁸ 19. yüzyılda Bréal, anlam bilimini yeni bir dil bilim dalı olarak yerleştirmek istemiş ve “polysémie” terimini türetmiştir.²⁷⁹ Böylelikle anlam bilimi içinde ayrı bir alan haline gelen çok anlamlılık, bugüne kadar pek çok araştırmacı tarafından ele alınmıştır.

Çok anlamlılığın ne olduğu ile ilgili pek çok tanım mevcuttur. David Alan Cruse “Bir kelimenin anlamları arasında ilişki olması durumu” olarak tanımlamaktadır. Hem İngilizcede hem de Türkçede çok anlamlı bir kelime olan “*pozisyon (position)*” kelimesini örnek verir: “(1) Bu, uyumak için rahatsız edici bir pozisyon (konum) olmalı. (2) Ölüm cezasına ilişkin pozisyonunuz (görüş/duruş) nedir? (3) Şirketteki pozisyonunuz (mevki, görev vb.) nedir?” Cruse’a göre bir kelimenin çok anlamlı olarak

²⁷⁶ Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 156.

²⁷⁷ Howard Jackson, Etienne Ze Amvela, **Words, Meaning and Vocabulary-An Introduction to Modern English Lexicology**, London, Athenaeum Press, 2007, s. 68; Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 95.

²⁷⁸ Barbara Lewandowska-Tomaszczyk, “Polysemy, Prototypes and Radial Categories”. In: **The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics**, ed. D. Geeraerts, H. Cuyckens, Oxford, Oxford University Press, 2007, s. 139-169.

²⁷⁹ Aygöl Uçar, **a.g.t.**, s. 56.

değerlendirilebilmesi için kelimenin anlamları (“pozisyon” kelimesinin anlamları arasındaki bağ gibi) birbiriyle ilişkili olmalıdır.²⁸⁰

Çok anlamlılığın çeşitli tanımları yapılmıştır: Guiraud ve Palmer “Aynı kelimenin bir dizi farklı anlamı karşılaması”²⁸¹; Lyons “Birden fazla birbiriyle bağlantılı anlama sahip olan sözlük birimleri”²⁸²; Lewandowska “Bir formun birden fazla (tarihsel olarak) ilişkili anlamı olduğunda ortaya çıkan olgu”²⁸³; Falkum “Birbiriyle ilişkili iki veya daha fazla anlama sahip tek bir sözcük formu”²⁸⁴; Gries Th. Stefan ve Barbara Santa “İlgili anlamların aynı sözcükle ilişkilendirildiği belirsizlik biçimi”²⁸⁵; Doğan Aksan “Değişik etkenlerle bir göstergenin yansıttığı temel anlamın yanı sıra yeni yeni kavramları da anlatır duruma gelmesi”²⁸⁶; Berke Vardar “Bir gösterenin birçok gösterilen belirtme özelliği; bir birimin birçok anlam içerme durumu”²⁸⁷; Zeynep Korkmaz “Bir kelimedede temel anlamla bağlantılı birden çok anlamın bulunması; bir kelimenin, anlam gelişmesi yoluyla, asıl anlamı ile olan ilişkisini kaybetmeden yeni anlamlar kazanması”²⁸⁸ şeklinde tanımlanmaktadır.

Tüm bu tanımların ortak noktası, bir kelimenin birden fazla anlama sahip olmasıdır. Ancak bu anlamlar arasında bir ilişkinin bulunup bulunmadığı konusuna her tanımda rastlanmamaktadır. Nitekim bazı dil bilimciler “çok anlamlılık” terimini bir kelimenin anlamları arasındaki ilişkiyi göstermek için kullanırken, bazıları bu durumu ifade etmek için “*bütünleyici çok anlamlılık*” (complementary polysemy) kavramını kullanmaktadır. Bütünleyici çok anlamlılık, bir kelimenin benzer ancak bağlantısız anlamları olması durumu olarak ifade edilir. Bu durumda çok anlamlı kelimelerin anlamları arasında bir ilişkinin var olup olmadığı tartışmalıdır. Öyle ki aynı kelimenin anlamlarının tamamen

---

²⁸⁰ David A. Cruse, **Meaning in Language, An Introduction to Semantics and Pragmatics**, New York, Oxford Univesity Press, 2000, s. 109.

²⁸¹ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 65.

²⁸² John Lyons, **Semantics- Volume II**, Cambridge, Cambridge Univesity Press, 1977, s. 550.

²⁸³ Barbara Lewandowska-Tomaszczyk, **a.g.m.**, s. 139-169.

²⁸⁴ Ingrid Lossius Falkum, **The Semantics And Pragmatics Of Polysemy: A Relevance---Theoretic Account**, London, University College London, PhD., 2011, s. 3; Ingrid Lossius Falkum, “What Is Polysemy? - A Survey Of Current Research And Results”, In: **The Pragmatics And The Flexibility Of Word Meaning**, ed. K. Bibok, T. E. Németh, Oxford, Elsevier, 2001, s. 177.

²⁸⁵ Stefan Th. Gries, Santa Barbara, “Polysemy”, In: **Cognitive Linguistics**, USA, s. 472.

²⁸⁶ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 89; Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 188.

²⁸⁷ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 62.

²⁸⁸ Zeynep Korkmaz, **a.g.e.**, s. 38.

farklı olduğu durumları ifade etmek için “*karşıt çok anlamlılık*” (contrastive polysemy) terimi ortaya atılmıştır.²⁸⁹

Çok anlamlılık her dilde görülen bir anlam olayıdır.²⁹⁰ Bu sebeple kimi dilciler çok anlamlılığı, söz varlığının tümüne özgü bir nitelik olarak kabul ederler.²⁹¹ Bu durum, insanların dili kullanırken her yeni kavram için yeni kelime türetmelerinden kaçındıklarını, mevcut kelimelerin anlamlarını genişleterek kullandıklarını göstermektedir. “Dilde ekonomi ilkesi” olarak adlandırılan bu olgu, her dilin söz varlığını belli sınırlar içinde tutmuş, daha az göstergeyle pek çok kavram dile getirilmiştir.²⁹² Kısaca, belli bir nesne veya hareketin özel adı olan kelime, benzer özellikleri olan başka bir nesnenin veya durumun adlandırması da olabilir.²⁹³

Yeni bir durumu veya olguyu, mevcut kelimelere yeni anlamlar kazandırarak ifade eden insanoğlu, bu anlamları gelişigüzel bir biçimde seçmemiştir. Kelimenin temel anlamından uzaklaşmadan yeni yan anlamlar kazandırmıştır. Bu sebeple bir kelimenin temel anlamından kopmadan oluşturduğu yeni anlamlar, birbiriyle ilişkilidir. Örnek olarak Köktürkçede çok anlamlı olarak kullanılan “sab” kelimesini ele alalım:

- Sab —→ 1) Söz (KT G-5 / BK K-4 vd.)
- 2) Konuşma, nutuk (KT G-1 / BK K-1 vd.)
- 3) Tavsiye, öğüt (KT G-8, 9 / BK K-6, 7 vd.)
- 4) Arzu, istek (KT G-11 / BK K-14 vd.)
- 5) Haber, rapor (TY I. TAŞ G-2 vd.)
- 6) Mesaj (TY I. TAŞ K- 10 vd.)

Görüldüğü üzere altı farklı anlama sahip olan “sab” kelimesinin anlamları arasında bir ilişki mevcuttur. “Söz” temel anlamının üzerine inşa edilen bu anlamların hepsi, bir bildiri, bir ifade özelliği taşımaktadır.

²⁸⁹ Aygül Uçar, **a.g.t.**, s. 56, 57.

²⁹⁰ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 95.

²⁹¹ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 189; Doğan Aksan, **Türkçenin Sözcük Varlığı**, Ankara, Engin Yayınevi, 2004, s. 65.

²⁹² Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 97.

²⁹³ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 97.

Çok anlamlılık, birbirine benzer niteliği ve işlev açısından yakınlığı olan nesneler arasında ilişki kurulması ile bir göstergenin ilk yansıttığı kavramın yanı sıra daha canlı ve kolay bir anlatıma yönelmesi sonucunda gerçekleşir.²⁹⁴ Dilde tutumluluğun bir tezâhürü olan çok anlamlılık, “kullanım sıklığı” ile de yakından ilgilidir. Bir kelime ne kadar sık kullanılırsa toplum hayatındaki yeri bu doğrultuda artacak ve yeni anlamlara kapı aralanacaktır.

Saussure’e göre gösteren ile gösterilen arasındaki ilişki nedensizdir. Bu durum çok anlamlı kelimelerde geçerliliğini yitirmektedir. Nitekim kelimenin kazandığı yeni anlamlar ilk anlamına bağlı olarak ortaya çıkmaktadır. Yani denilebilir ki çok anlamlı kelimelerin sahip oldukları temel anlam nedensiz iken çeşitli sebeplerle kazandıkları yan anlamlar, temel anlamları ile nedenli bir ilişkiye sahiptir. “Ayak, göz, baş, boyun” gibi organ adlarını ele alalım. “Ayağı sakatlandı.” cümlesindeki “ayak” kelimesi, temel anlamında nedensiz olarak kullanılırken; “Masanın ayağı kırıldı.” cümlesinde ise “bir nesneyi ayakta tutan unsur” olarak temel anlama benzetilerek kullanılmıştır. Yani iki kavram arasındaki benzerlik, ikinci kavrama da aynı adın verilmesine neden olmuştur.²⁹⁵

3.2. ÇOK ANLAMLILIĞIN TÜRLERİ

Çok anlamlılık üzerine yapılan çalışmaların bazılarında çok anlamlılığın alt türlere ayrıldığı görülmektedir²⁹⁶:

- 1) Sentaktik çok anlamlılık
- 2) Semantik çok anlamlılık
- 3) Pragmatik çok anlamlılık

3.2.1. Sentaktik Çok Anlamlılık

Berke Vardar “*sentaktik*” terimini “söz dizimi ve tümce bilimi ile ilgili kavram” olarak tanımlamaktadır.²⁹⁷ Gramerin ön planda olduğu bu türde, kelimeler, içinde bulundukları cümlelerdeki görevleri ile (isim, fiil, sıfat, zarf vb.) anlam kazanırlar. Aynı

²⁹⁴ Doğan Aksan, **Türkçenin Sözcük Varlığı**, Ankara, Engin Yayınevi, 2004, s. 65.

²⁹⁵ Yeşim Bakır, **Türkçedeki Çokanlamlı Sözcüklere İlişkin Anlambilimsel Bir Değerlendirme**, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Türkçenin Eğitimi ve Öğretimi Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, 1996, s. 29.

²⁹⁶ Selçuk Kahraman, **Dilde Çok Anlamlılık ve Belirsizlik**, Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Felsefe ve Din Bilimleri Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, 2015, s. 18.

²⁹⁷ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 182.

sözcüğün pek çok görevde kullanılması, sentaktik çok anlamlılığı meydana getirmektedir. Örnek olarak “Bu küçük bir felaket.” cümlesinde anlam belirsizdir. Nitekim iki farklı şekilde anlamlandırılabilir: “Bu küçük (çocuk) bir felaket.” ya da “Bu (olay) küçük bir felaket.” Anlamın farklılaşmasına sebep olan öge, “küçük” kelimesinin çok anlamlı yapısıdır. Ancak burada semantik çok anlamlılık değil; sentaktik çok anlamlılık görülmektedir. Öyle ki birinci anlamlandırmada isim; ikinci anlamlandırmada sıfat görevinde kullanılan “küçük” kelimesi, birden fazla sentaktik kategoriye ait olması sebebiyle cümleye çok anlamlılık kazandırmıştır.²⁹⁸

Türkçede sentaktik bakımdan çok anlamlı olan pek çok kelime mevcuttur. Mevsim adı olan “yaz” ile fiil olan “yaz-”; hem sayı adı hem de insan çehresi anlamında isim olarak kullanılan “yüz” ile fiil olan “yüz-” gibi örnekler bu durumu örneklemektedir.²⁹⁹

Kısaca sentaktik çok anlamlılık, dilin farklı görevlerdeki kelimelerinde çeşitli anlam özelliği göstermesidir. Ayrıca bu özellik, bir dilin grameri ile anlamsal zenginliğinin uyumunu ve etkileşimini yansıtmaktadır.³⁰⁰

3.2.2. Semantik Çok Anlamlılık

Semantik yani anlam bilimi, dildeki kelimeleri anlam bakımından ele alan, kelimelerin ses yapıları ile o kelimelerin ifade ettiği kavramlar, yani dilin düşünce yapısı arasındaki ilişkileri inceleyen dilbilimi dalıdır.³⁰¹ Anlamın ön planda olduğu semantik çok anlamlılıkta, kelimelerin görevleri/türleri değil anlamları dikkate alınmaktadır.

Çok anlamlılığı meydana getiren dilde ekonomi-tutumluluk ilkesi doğrultusunda kelimeler, temel anlamlarına bağlı yan anlamlar kazanır. Yani bir kelimenin birden fazla anlamı bünyesinde barındırması, semantik çok anlamlılık olarak adlandırılır. Aynı zamanda dildeki pek çok kelimenin, sentaktik açıdan hangi türde/görevde olursa olsun, en az çaba ilkesine uygun olarak semantik çok anlamlı oldukları görülmektedir.³⁰²

²⁹⁸ Selçuk Kahraman, **a.g.t.**, s. 19.

²⁹⁹ Selçuk Kahraman, **a.g.t.**, s. 20.

³⁰⁰ Selçuk Kahraman, **a.g.t.**, s. 21.

³⁰¹ Zeynep Korkmaz, **a.g.e.**, s. 9.

³⁰² Selçuk Kahraman, **a.g.t.**, s. 21.

3.2.3. Pragmatik Çok Anlamlılık

Pragmatik ya da edim bilimi, dilsel göstergelerin birleşim kurallarını inceleyen söz dizimle, bunların göndergelerle ilişkisini sağlayan anlam bilime karşıt olarak, bildirişim durumu içindeki konuşucuların göstergeleri kullanmasını, bu edime eşlik eden çeşitli olguları (güdülenme, tepki, etkileşim, vb.) inceleyen bilim dalıdır.³⁰³

Pragmatik çok anlamlılık, semantik çok anlamlılık gibi sistematik, düzenli bir yapıya sahip olmadığı için “kaypaklık” olarak da adlandırılmaktadır. Pragmatik çok anlamlılık, aynı dili kullanan toplum üyelerinin, herhangi bir terimin kullanılışını yöneten kurallar üzerinde anlaşmamış olmalarından doğar.³⁰⁴ Bu anlaşmazlık, kelimeler üzerindeki öznel yargılarımızdan kaynaklanmaktadır. Örnek olarak, çok anlamlı bir kelime olan “başarı” kelimesi, anlamsal olarak kişiden kişiye değişebilmektedir. “Hangi ölçüte göre başarılı?”, “Kime göre başarılı?” gibi sorular tartışmalı olduğu için, kelimenin çok anlamlı oluşu pragmatik bir özellik taşımaktadır.³⁰⁵

Bunların yanı sıra Falkum, çok anlamlılığın iki türünden bahsetmektedir: Düzenli (sistematik) çok anlamlılık ve düzensiz (sistematik olmayan) çok anlamlılık³⁰⁶.

A. Düzenli (Sistematik) Çok Anlamlılık: A kelimesinin a1 ve a2 anlamları arasındaki ilişkinin, B kelimesinin b1 ve b2 anlamları arasındaki ilişki ile aynı olduğu ve hatta başka kelimeler için de paralel anlam kümelerinin bulunduğu çok anlamlılık türüdür. Aynı zamanda bu tür, diller arasında da sistematiktir. Türkçede düzenli çok anlamlılık özelliği gösteren bir kelime, İngilizcede de bu özelliği taşıyabilir. Örnek olarak “şişe” kelimesi “Bu şişe su dolu.” cümlesinde “sıvı dolu bir kap” anlamında iken; “Yarım şişe su içti.” cümlesinde “bir miktar sıvı” anlamına gelmektedir. Buna göre, kova, matara, kutu, sandık gibi kelimeler de aynı şekilde iki yoruma sahip olabilir. Yani bu kelimelerin anlamları arasındaki paralel ilişki, düzenli çok anlamlılık olarak adlandırılmaktadır.³⁰⁷

B. Düzensiz (Sistematik Olmayan) Çok Anlamlılık: Düzensiz çok anlamlılık, her dilde görülen ortak bir özellik değildir. Falkum bu türü örneklendirmek

³⁰³ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 88, 89.

³⁰⁴ Selçuk Kahraman, **a.g.t.**, s. 29.

³⁰⁵ Selçuk Kahraman, **a.g.t.**, s. 30.

³⁰⁶ Ingrid Lossius Falkum, **a.g.m.**, s. 178.

³⁰⁷ Ingrid Lossius Falkum, **a.g.m.**, s. 178.

amacıyla İngilizcedeki “glass” kelimesini örnek vermektedir. Bu kelime, hem belirli bir malzemeyi (cam) hem belirli bir kabı (bardak, kadeh vb.) hem de optik bir yardımcıyı (mercek, gözlük camı) işaret etmektedir. Ancak kelimenin anlamları arasındaki ilişki sistematik değildir. “Glass” kelimesinin anlamları, bir kurala bağlı olmamakla birlikte her anlam sözlükte ayrı madde başı olarak yer almaktadır.³⁰⁸

3.3. ANLAM BULANIKLIĞI VE ÇOK ANLAMLILIK

Biçim ve anlam arasında bire bir karşılıklılık bulunmaması durumunda dilsel bir biçimin iki ya da daha çok sayıda yoruma yol açması durumu, anlam bulanıklığı olarak ifade edilmektedir.³⁰⁹ David Crystal anlam bulanıklığının iki türünden söz eder: Dil bilgisel (gramatikal) anlam bulanıklığı ve sözlüksel anlam bulanıklığı³¹⁰.

Dil bilgisel anlam bulanıklığı, bir kelime grubunda ya da cümlede görülebilir. “Yeni evler ve dükkânlar” kelime grubunda yer alan “ve” bağlacı, anlam bulanıklığına yol açmaktadır. Nitekim “yeni [evler ve dükkânlar] (her ikisi de yeni)” anlamının yanında “[yeni evler] ve dükkânlar (sadece ev yeni)” anlamı da anlaşılabilir.³¹¹ Bunun yanı sıra cümle düzeyinde de belirsizlikler görülmektedir. “Ali ödevini yapıyor.” cümlesini ele alalım. Ali kimin ödevini yapıyor? Kendi ödevini mi, senin ödevini mi yoksa onun ödevini mi? Görüldüğü üzere, cümle anlamında, zamirden kaynaklı bir belirsizlik mevcuttur. Kısaca, dil bilgisel anlam bulanıklığı, söz dizimsel düzlemde yüzeysel yapının iki ya da daha fazla derin yapıya bağlanabilmesidir.³¹²

Sözlüksel anlam bulanıklığı ise bir kelimenin çeşitli anlamlarından kaynaklanan belirsizliktir.³¹³

Lyons sözlüksel anlam bulanıklığının eş adlılığa ya da çok anlamlılığa bağlı olduğunu ifade etmektedir.³¹⁴ İngilizce “to play” eyleminin farklı kullanımlarını ele alarak anlamsal belirsizliği örneklendirmektedir³¹⁵:

(1) *She plays chess beter than she plays the flute.*

³⁰⁸ Ingrid Lossius Falkum, **a.g.m.**, s. 178, 179.

³⁰⁹ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 35.

³¹⁰ David Crystal, **a.g.e.**, s. 22, 23.

³¹¹ David Crystal, **a.g.e.**, s. 22, 23.

³¹² Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 35.

³¹³ Ingrid Lossius Falkum, **a.g.t.**, s. 19; David Crystal, **a.g.e.**, s. 23.

³¹⁴ John Lyons, **Semantics- Volume II**, Cambridge, Cambridge Univesity Press, 1977, s. 550.

³¹⁵ John Lyons, **a.g.e.**, s. 554.

(2)He played scrum-half in the afternoon and Hamlet in the evening.

Aynı cümle içinde hem “satranç oynamak” hem “flüt çalmak” (1); hem “futbol oynamak” hem de “Hamlet (tiyatro) oynamak” (2) anlamlarına gelen “to play” fiilinin çok anlamlı yapısı, Lyons’a göre, anlam belirsizliğine yol açmaktadır. Falkum, İngilizce “light” kelimesi ile bu durumu pekiştirmektedir: “She is wearing a light skirt.” cümlesinde “light” kelimesi ya kıyafetin açık renkli olduğunu ya da kıyafetin kumaşının inceliğini ifade etmektedir.³¹⁶

Çok anlamlı ve eş adlı kelimeler, anlam bulanıklığına sebep olurken bir başka sebep de hem çok anlamlı hem de eş adlı olan kelimelerin kimi zaman karıştırılması ya da kullanım sırasında zor anlaşılmasıdır. Doğan Aksan, Türkçe “çay” kelimesini ele almaktadır: “Çaya gittiler.” cümlesinde “çay”, hem bir bitkiyi, hem bu bitkinin kurutulmuş biçimini, hem bununla yapılan bir içeceği, hem de çay içilerek yapılan bir eğlenceyi, toplantıyı anlatan çok anlamlı bir kelimedir. Ancak “ırmaktan küçük akarsu” anlamı ile aynı zamanda eş adlıdır. Yani “Çaya gittiler.” cümlesi tek başına ele alındığında elbette anlam bulanıklığı söz konusudur. Ancak cümlenin bulunduğu metne, bağlama, konuya bakıldığı takdirde anlam ortaya çıkacak; belirsizlik giderilecektir.³¹⁷

Anlam bulanıklığını ortadan kaldıran temel unsurlardan biri bağlamdır. Bir kelime ne kadar çok anlama sahip olursa olsun belli bir bağlam içinde anlamlarından ancak biri gerçekleşebilir.³¹⁸ Guiraud’a göre her kelimenin bir temel anlamı bir de bağlamsal anlamı vardır. Bağlam, anlamı belirginleştirir ve farklı anlamlandırma olasılıklarını önler. Guiraud, söz oyunları ve sesteş (eş sesli ya da eş yazımlı) kelimeler dışında anlam belirsizliğinden söz edilemeyeceğini belirtmektedir. Nitekim her kelime, bağlamı ile sık sıklığa ilişkilidir ve anlamını ondan alır.³¹⁹

3.4.ÇOK ANLAMLILIK VE EŞ ADLİLİĞİN AYRIMI

Çok anlamlılık, bir kelimenin temel anlamının yanı sıra yeni kavramlar yansıması³²⁰; eş adlılık ise birbirinden tamamen ayrı iki ya da daha çok kavramın ses ya

³¹⁶ Ingrid Lossius Falkum, **a.g.t.**, s. 20.

³¹⁷ Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 91, 92.

³¹⁸ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 42.

³¹⁹ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 42.

³²⁰ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 89.

da yazım açısından aynı nitelikteki göstergelerle dile getirilmesidir.³²¹ Peki, bir kelimenin çok anlamlı mı eş adlı mı olduğunu ayırt etmenin ölçütü nedir? Lyons, iki ölçüt öne sürmektedir: 1) Etimolojik bilgi 2) Anlamların ilgili veya ilgisiz olma durumu.³²²

Etimolojik ölçüte göre, çok anlamlı bir kelimenin anlamlarının her birinin köküne gidilebilir ve bu çok anlamlılık-eş adlılık ayrımı için yeterli bir koşul olarak görülür.³²³ Bir kelimenin iki anlamı, eğer tarihsel olarak birbirleriyle ilgisizse³²⁴; dilin eski dönemlerindeki farklı birimlerinden türemişse eş adlı olarak değerlendirilmektedir.³²⁵ Nitekim eş adlı kelimeler, tarihsel olarak farklı sözlük birimlerinden türemektedir. Eş adlı kelimelerin aksine çok anlamlı kelimeler, nedensiz tarihsel bir rastlantı sonucunda değil anlam değişmesi, anlam genişlemesi vs. sonucunda oluşmuştur.³²⁶

Falkum, İngilizcede eş adlı olan “*file*” kelimesini örnek vermektedir. “Kâğıtları tutmaya yarayan kutu ya da klasör” anlamı Fransızca “*fil*” kelimesinden; “törpü” anlamı eski İngilizce “*fēol*” kelimesinden gelmektedir. Farklı köklere sahip bu iki anlamın çağdaş İngilizcede aynı kelime ile karşılanması, tarihsel bir tesadüftür. Yine etimolojik ölçüte göre, “birisinin veya bir şeyin yerleştirildiği konum, mevki” ve “bir kişinin bir şeye yönelik belirli bir görüşü veya tutumu” anlamlarına sahip olan “*position*” kelimesi, anlamlar arasındaki ortak etimolojik kökenin bir sonucu olarak çok anlamlıdır.³²⁷

Ancak ana dili konuşucularının dil bilimsel bilgileri hesaba katıldığında etimolojik ölçüt, her zaman doğru sonuca götürmeyebilir.³²⁸ Nitekim bir kelimenin anlamlarının farklı kökenlere sahip olduğu dil bilimciler tarafından bilinse de bazen ana dili konuşucuları bu anlamları bağlantılı olarak düşünebilir.³²⁹ Falkum, bu durumu anlaşılır kılmak için İngilizce “*cardinal*” kelimesini ele almıştır. Bu kelime, “Roma Katolik Kilisesi lideri” veya “kiraz kuşu ailesinin Kuzey Amerika’daki ötücü kuşu” anlamlarına gelmektedir. İki anlam, tarihsel olarak ilişkilidir; erkek kardinaller (kilise liderleri) genelde kırmızı renkte cüppe giyerler. Bu nedenle bu kuş, kardinallerin giydiği kırmızı cüppelere benzerliği nedeniyle “*cardinal*” olarak adlandırılmıştır. O halde etimolojik

³²¹ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 92.

³²² John Lyons, **a.g.e.**, s. 550, 551; John Lyons, **Language and Linguistics**, Cambridge, Cambridge University Press, 1981, s. 146, 147.

³²³ Aygül Uçar, **a.g.t.**, s. 75.

³²⁴ Ingrid Lossius Falkum, **a.g.t.**, s. 16.

³²⁵ Aygül Uçar, **a.g.t.**, s. 75.

³²⁶ Aygül Uçar, **a.g.t.**, s. 75.

³²⁷ Ingrid Lossius Falkum, **a.g.t.**, s. 17.

³²⁸ Ingrid Lossius Falkum, **a.g.t.**, s. 17.

³²⁹ Aygül Uçar, **a.g.t.**, s. 75.

ölçüte göre, “*cardinal*” çok anlamlı bir kelimedir. Ancak İngilizce konuşan pek çok kişi, bu tarihsel bağlantıyı bilmeyebilir ve onlara göre bu iki anlam tamamen alakasız (yani eş adlı) görünebilir. Bu sebeple etimolojik ölçüte dayanarak çok anlamlılık ve eş adlılık arasında ayırım yapmak, her zaman kesin sonuca götürmeyebilir.³³⁰

Çok anlamlılık ve eş adlılığın ayırımı konusunda ortaya konan ikinci ölçüt, anlamların birbiriyle ilişkili olup olmadığıdır. Genel olarak kabul edilen görüş, anlamlar arasında bağlantı olması çok anlamlılığı, bağlantı olmaması ise eş adlılığı işaret etmektedir. Bu iki terim arasında ayırım yapmak için anlamların ilişkili olup olmamasının yanında ana dili konuşucularının sezgilerine de başvurulmaktadır.³³¹ Öyle ki bir kelimenin anlamları, ana dili konuşucuları tarafından ilişkili olarak değerlendirilirse çok anlamlı; tamamen farklı oldukları düşünülürse eş adlı olarak kabul edilir. Bu yönüyle çok anlamlılığı ve eş adlılığı ayırt etmek, halk etimoloji ile de ilgilidir.³³²

Kelime anlamlarının birbiriyle ilişkili olup olmaması, anlam ilişkisinin bir “derece” meselesi gibi görünmesine yol açmaktadır.³³³ Falkum, bu meseleyi üç kelime ile açıklamaktadır: (İng.) “*position*”, “*right*” ve “*letter*”. İncelendiği takdirde “*position*: konum, mevki; tutum, görüş”; “*right*: doğru; sağ, taraf, yön”; “*letter*: harf; mektup” anlamları ile çok anlamlı kelimelerdir. Ancak sezgisel olarak, “*position*” kelimesinin anlamları, “*right*” ve “*letter*” kelimesinin anlamlarından daha yakın ilişkili görünmektedir. Bu nedenle çok anlamlı kelimeler arasında derecelendirme problemi ortaya çıkmaktadır.³³⁴

Derecelendirme meselesinin yanı sıra, ana dili konuşucuları, kelime anlamlarının ilişkili olup olmadığı konusunda ortak bir görüşe sahip değildir. Bazı ana dili konuşucuları, bir kelimenin anlamlarının ilişki olduğunu düşünürken; bazıları bunun aksini iddia edebilir. Lyons bu duruma (İng.) “*ear*” kelimesini örnek göstermektedir. Kelimenin “vücudun duymaya yarayan organı, kulak” ve “mısır başağı; bir tahıl bitkisinin tohum taşıyan kısmı” anlamları, bazı kişiler için ilişkili olarak değerlendirilirken bazıları bu ilişkiyi

³³⁰ Ingrid Lossius Falkum, **a.g.t.**, s. 17.

³³¹ John Lyons, **Semantics- Volume II**, Cambridge, Cambridge University Press, 1977, s. 551, 552; John Lyons, **Language and Linguistics**, Cambridge, Cambridge University Press, 1981, s. 146, 147.

³³² Ingrid Lossius Falkum, **a.g.t.**, s. 17.

³³³ John Lyons, **Semantics- Volume II**, Cambridge, Cambridge University Press, 1977, s. 552; John Lyons, **Language and Linguistics**, Cambridge, Cambridge University Press, 1981, s. 146, 147.

³³⁴ Ingrid Lossius Falkum, **a.g.t.**, s. 18.

görmeyebilir. Bu sebeple çok anlamlılık ve eş adlılığın ayrımında ana dili konuşucularının sezgilerinin dikkate alınıp alınmaması gerektiği tartışma konusudur.³³⁵

Ana dili konuşucuları arasında kelimelerin anlamlarının ilişkili olup olmaması konusunda tam bir uzlaşma olmadığı için eş adlılık ile çok anlamlılık arasındaki ayrım, tam eş adlılıktan tam çok anlamlılığa doğru giden bir çizgide kendini göstermektedir.³³⁶

Eş Adlılık ←————→ Çok Anlamlılık

3.5.ANLAM NEDEN DEĞİŞİR?

Anlam değişimlerinin sebepleri, pek çok araştırmacı tarafından ele alınmıştır. Bu sebepler incelendiği takdirde ortaya çıkan tablo, kelime anlamının dil içi ve dil dışı olaylara bağlı olarak değiştiğidir. Anlam değişiminin dil içi sebeplerinden olan çok anlamlılık, kelimelerin yeni yan anlamlar kazanmasına bağlı olarak anlam alanlarında meydana gelen değişimdir. Yani denilebilir ki anlam değişimlerinin ortaya çıkmasında etkili olan dil içi ve dil dışı olaylar, dolaylı olarak çok anlamlılığı da kapsamaktadır.

Pierre Guiraud “*La Semantique*” (Anlambilim) adlı kitabında anlam değişimlerinin sebeplerini açıklamadan önce G. Stern ve S. Ullmann’ın tasniflerine yer vermektedir.³³⁷ G. Stern “*Meaning and Changes of Meaning*” (Anlam ve Anlam Değişimleri) adlı kitabında anlam değişimlerinin sebeplerini dilsel değişimler ve dış değişimler olmak üzere iki grupta incelemektedir. Stern’e göre dış değişimler, dil dizgesini etkilemeyen, göndergede ya da adlandırılan nesnede görülen değişimlerdir. Dış etkiler sonucunda kelime değişime uğramaz; kelimenin yansıttığı kavram değişir. Dilsel değişimler ise doğrudan dil ile bağlantılı olan, dizge içinde kelimenin yahut anlamın değişmesine yol açan etkenlerdir. Stern, dilsel değişimleri üç türe ayırmakla birlikte her tür kendi içinde alt bölümlerden oluşmaktadır³³⁸:

1. Sözcük bağıntısının ya da adın yer değiştirmesi;

1.a. *Birleşim, Bağlılaşıklık, Ses örneksemesi*: İki gönderge arasındaki bağıntı özdeşliği örnekemeyi meydana getirmektedir. Örnekleme üç türe

³³⁵ John Lyons, **Semantics- Volume II**, Cambridge, Cambridge University Press, 1977, s. 552; John Lyons, **Language and Linguistics**, Cambridge, Cambridge University Press, 1981, s. 146, 147; Ingrid Lossius Falkum, **a.g.t.**, s. 18.

³³⁶ Aygül Uçar, **a.g.t.**, s. 76.

³³⁷ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 56.

³³⁸ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 56-59.

ayrılmaktadır: 1) *Birleşimsel örnekleme*, biçim bilimsel olarak yeni türetmelerin, birleştirmelerin oluşmasıdır. 2) *Bağılılaşıklık örnekleme*, bir göndergeye anlam ilişkisi aracılığıyla aynı dildeki ya da yabancı bir dildeki bir başka ada bağlanan bir ad verilmesidir. İngilizce “realize” kelimesi örnek alınarak Fransızca “realiser” in “anlamak, kavramak, farkına varmak” anlamlarında kullanılması bu durumu örneklendirmektedir. 3) *Ses örnekleme*, sesler arasındaki benzerlikten dolayı ortaya çıkan değişimdir.

1.b. *Kısaltma (Güdükleme, Eksiltme)*: Kısaltmanın bir türü olan güdükleme, kelimelerin belli kısımlarının çıkarılması ile oluşmaktadır. “Otomobil” yerine “oto” denilmesi, güdükleme yoluyla oluşmuş bir kısaltmadır. Eksilti yoluyla oluşan kısaltmalarda ise birleşik bir deyimden birinin atılması söz konusudur.

2. Gönderge bağıntısının ya da anlamın yer değiştirmesi;

2.a. *Adlandırma (Birleştirme ve türetme, amaçlı aktarım, değişmeceler)*: Bir kavrama yeni bir ad verilmesidir. Stern, birleştirme ve türetme yoluyla yeni bir terimin oluşmasını “amaçlı adlandırma” olarak ele almaktadır.

2.b. *Aktarım (Amaçsız)*: İki göndergenin görünüşündeki, işlevindeki yahut durumundaki özdeşliğe dayanmaktadır. Örnek olarak “bir defterin yaprakları”, “bir ırmağın yatağı”, “bir dağın eteği” gibi. Doğadaki nesneler arasında görülen bu aktarma örnekleri, deyim aktarmasının kapsamına girmektedir.

3. Sözcükle konuşan bireyler arasındaki öznel bağıntının yer değiştirmesi;

3.a. *Değişim*: Konuşan kişinin göndergeye bakış açısında ortaya çıkan değişikliktir. Konuşan kişi, bir nesnenin olduğu maddeye, öze ya da bütünün bir parçasına dikkat çekerek göndergenin belli özellikleri üzerinde durur. Bu durum, ad aktarmasının (düz değişmece) kapsamına girmektedir.

3.b. *Uygunluk*: Göndergenin yeni bir niteliği tespit edildiğinde ortaya çıkan değişimdir.

Stern'in bu ayrıntılı tasnifinin yanı sıra bir diğer tasnif de S. Ullmann'a aittir. Ullmann "*The Principles of Semantics*" (Anlambilim İlkeleri) adlı eserinde, anlam değişiminin sebeplerini "*dilsel tutuculuktan doğan değişimler*" ve "*dilsel yenileşmeden doğan değişimler*" olmak üzere iki grupta incelemektedir. Dil dışı ve tarihsel değişimleri dilde ekonomi/tutumluluk ilkesine bağlı olarak ele alan Ullmann, dilsel değişimlerin "ad aktarımı" yahut "anlam aktarımı" sonucunda gerçekleştiğini dile getirir. Aktarımın ad ya da anlamların benzerlik ya da bitişikliği ile ortaya çıktığı ifade eden Ullmann, karmaşık çağrışımlarından doğan değişimleri de "karma değişimler" olarak adlandırmaktadır³³⁹. Ullmann'ın tasnifi şu şekilde derlenebilir:

1. Ad Aktarımları:

1.a. *Anlamlar arasındaki benzerlik yoluyla*: Deyim aktarmaları (eğretileme) bu grupta yer almaktadır. Ullmann anlamlar arasındaki benzerliğin üç şekilde oluştuğunu ifade etmektedir: 1) *Tözsel* (Bir ağaç yaprağı ile defter yaprağı arasındaki biçimsel benzerlik; işlev benzerliği; durum benzerliği) 2) *Eş algısal* (bir sesin bir renge; bir rengin bir kokuya benzetilmesi) 3) *Duygusal* (bir duygu somut bir nesneye benzetilerek nesnenin nitelikleri duyguya yansıtıldığında gerçekleşir. Örnek olarak "sıcak bir dostluk" gibi.)³⁴⁰

1.b. *Anlamlar arasındaki bitişiklik yoluyla*: Ad aktarmaları (kapsamlayış, düz değişmece) bu grupta yer almaktadır. Ullmann, iki anlamın bitişikliğinin uzamsal, zamansal ya da nedensel olarak oluştuğunu ifade etmektedir. Uzamsal bitişikliğe Fransızca "*bureau*" (büro) kelimesini örnek verir. Kelime ilk olarak "*bure*" (aba) örttüğü masayı adlandırırken daha sonra masanın içinde bulunduğu odayı kapsar hale gelmiştir. Zamansal bitişiklik için Fransızca "*vepres*" (Hristiyanların akşam duası) kelimesini ele alır. Latince "*vesper*; akşam" anlamına gelen kelime, dinsel bir töreni ifade ederek törenin yapıldığı saatin, zamanın adını almıştır. Son olarak nedensel bitişikliği Fransızca "*fusil*" kelimesi ile açıklamaktadır. İlk olarak

³³⁹ Pierre Guiraud, *a.g.e.*, s. 59, 60.

³⁴⁰ Pierre Guiraud, *a.g.e.*, s. 61, 62.

“çakmak taşı” anlamına gelen kelime, sonraları ateşlemeyi sağlayan bir araç olan “tüfek” için de kullanılır olmuştur.³⁴¹

2. Anlam Aktarımları:

2.a. *Adlar arasındaki benzerlik yoluyla*: Ses bulaşması ve kökensel yanılsama bu yolla gerçekleşen aktarımlardır. Fransızca “*fors-bourg*” (kasabanın dışında), “*faux bourg*” (yalancı kasaba) > “*faubourg*” (dış mahalle, varoş) ile karıştırılması anlamın bozulmasına yol açmaktadır.³⁴²

2.b. *Adlar arasındaki bitişiklik yoluyla*: Aynı bağlamda yan yana bulunan iki kelime arasındaki çağrışım sonucu oluşan aktarımlardır. Örnek olarak Fransızca “*ville capitale*” (başkent) yalnızca “*capitale*” (başkent) olarak kullanıldığında “*ville*” (kent) kelimesi “*capitale*” ile sıkı bir bağa sahip olduğu için “*capitale*”, “*ville*” kelimesini anımsatmaktadır. Bu tür aktarımlar, bitişiklik yoluyla gerçekleşmektedir.³⁴³

3. Karma Değişimler:

Ad aktarımı ve anlam aktarımının yanı sıra anlamlar arasındaki ilişkinin sınırlarının belirlenemediği değişimler, “karma değişimler” olarak ele alınmaktadır. Ullmann bu duruma Fransa’da bazı lehçelerde “*cuisine*” (mutfak) yerine “*hôtel*” (otel) kelimesinin kullanılmasını örnek göstermektedir.³⁴⁴

Guiraud, Ullmann’ın tasnifinin bütün çağrışım türlerini ve bunun sonucunda da bütün anlam değişimlerini kapsadığını ifade etmektedir.³⁴⁵ Aynı zamanda Ullmann, “*The Principles of Semantics*” (Anlambilim İlkeleri) adlı kitabında yapmış olduğu bu tasnifin yanı sıra “*Semantics, An Introduction to The Science of Meaning*” (Anlambilim) adlı kitabında da anlam değişimlerinin sebeplerini ele almaktadır. Bunları dile dayalı sebepler, tarihi sebepler, toplumsal sebepler, psikolojik sebepler, yabancı etkiden

³⁴¹ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 63.

³⁴² Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 63.

³⁴³ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 63, 64.

³⁴⁴ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 64.

³⁴⁵ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 61.

kaynaklı değişmeler ve yeni bir ada olan ihtiyaçtan kaynaklanan değişmeler olmak üzere altı grupta incelemektedir.³⁴⁶

G. Stern ve S. Ullmann gibi P. Guiraud da anlam değişmelerinin sebeplerini dil içi ve dil dışı sebepler olmak üzere iki grupta ele almaktadır. Dil içi sebepleri “mantıksal ya da anlatımsal amaçlarla bir kavrama bilinçli olarak bir ad verilmesi; nesnelerin adlandırılması” şeklinde açıklamaktadır. Bu değişimler bireysel, bilinçli ve kesintili olarak gerçekleşir. Dil dışı sebepleri ise “çağrışımlardan birinin ikincil olması (bağlamsal anlam, anlatımsal anlam, toplumsal değer) ve yavaş yavaş temel anlama doğru kayarak onun yerini alması; anlamın evrim geçirmesi” olarak ifade eder. Bu durumda toplumsal, bilinçsiz ve aşamalı bir değişim söz konusudur.³⁴⁷ Buradan hareketle Guiraud, anlam değişmelerinin sebeplerini “adlandırma” ve “anlamın evrimi” şeklinde iki başlık altında açıklamaktadır³⁴⁸.

1. Adlandırma

1.a. *Mantıksal Adlandırma*: Bir nesneye/duruma, çağrışım yoluyla bağıntı kurulan bir başka nesnenin/durumun adının verilmesidir. Çağrışımsal bağıntı deyim aktarmalarında (eğretileme) nesnelerin benzerliğine; kapsamlayış ve ad aktarmalarında (düz değişmece) ise bunların bitişikliğine dayanır. “Halk adlandırması” olarak ele alınan adlandırma biçimi, deyim aktarmalarından oluşmaktadır. Özellikle bitki, hayvan ve araç adlarında bu duruma sıkça rastlanmaktadır. Örnek olarak, köpekbalığı (deniz canlısı); aslanağızı (renk adı); keçitırnağı (alet adı) gibi. İnsan vücudu bu mantıksal deyim aktarmaların pek çoğunun kaynağıdır: Bir köprünün başı, bir testerenin dişleri, bir masanın ayakları, bir ırmağın ağızı, bir çıkırığın kolu, bir iğnenin gözü gibi.

Somut nesnelere ya da somut oluşlara bağlanan soyut kavramların adlandırılmasında da bu tür deyim aktarmaları önemli bir yer tutar: Fransızca “*penser*” (düşünmek), Latince “*pensare*”den (tartmak) gelmektedir.

Guiraud’a göre, bu durumlarda adlandırma nedenlidir. Başlangıçta, sık rastlanmayan bir varlığı ya da az kullanılan bir nesneyi belirttiğini, varlık ya da nesne kendisine benzeyen ve daha iyi bilinen bir varlık ya da nesneye

³⁴⁶ Stephen Ullmann, **a.g.e.**, s. 197-209.

³⁴⁷ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 67.

³⁴⁸ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 67-81.

bağlandığını ifade etmektedir. Örnek olarak, "keçitırnağı" adlı alet, keçinin tırnağına benzediği için bu şekilde adlandırılmıştır. Benzer şekilde soyut kavramları daha canlı ifade etmek için somut kavramlardan faydalanılır. Kapsamlayış ve ad aktarmasında ise nesneye ilişkili bulunduğu bir başka nesnenin adı verilir. Bu adlandırma sırasında bütün ve parça, üretim bölgesi ve ürün, araç ve eylem gibi özellikler dikkate alınır.³⁴⁹

1.b. *Anlatımsal Adlandırma*: Nesneyi konuşan kişiye göre belirten ve konuşucunun nesneye yüklediği duygusal, isteksel, sanatsal ve törel değeri dile getiren adlandırma türüdür. Bu tür yalnızca nesneyi belirlemekle kalmaz aynı zamanda anlamı etkileyen kavram dışı değerleri de anlatmaktadır. "Keçitırnağı" şekli keçinin tırnağına benzeyen bir alet adıdır; "keçi" belli bir ruhsal özelliği olan (inatçı, asabi vb.) kimseler için kullanılır; ancak ikinci örnek bir de alaya alma ve küçültme amacı taşımaktadır.

Anlatımsal değerler, evrimleri ve başlangıçtaki nedenliliklerinin silinmesi dolayısıyla anlam değişimlerine yol açarlar. Sanatsal ya da törel değerlendirme bu tür adlandırmaların başlıca kaynağıdır. Bazen deyim aktarması yoluyla ("şekerim", "inek", "deve", "eşek" vb. kullanımlar), bazen de duygusal nitelikte küçültmeli ya da büyütmeli yapımlarla gerçekleşir. Bütün bu durumlarda oluş hep ruhsal – çağrışımsaldır. Küçültme; incelik, sevimlilik ya da tam tersine güçsüzlük, bayağılık düşüncesini uyandırırken büyütmeye; güçlülük ya da kötülük, gudubetlik ya da çirkinlik kavramını anımsatmaktadır. Halk bilincinde kökleşmiş olan aşağılama, horlama ve yerme içgüdüleri bu aktarımlarda önemli bir yer tutar.³⁵⁰

1.c. *Bilinçaltındaki Coşkusal Güç*: Her türlü büyük coşkuda, kızgınlık, aşk, coşkunluk gibi durumlarda beklenmedik kelimeler, özgün benzetmeler kendiliklerinden ortaya çıkar. Tutku ve esinlenme deyişsel yaratımın başlıca kaynaklarıdır. Her toplulukta, çevreye, çevredeki etkinliğe ve çeşitli durumlara bağlı ayrıcalıklı konular, "düşünce alanları" vardır. Bunlar her zaman toplumsal bilincin ardında yer alarak düşünceleri renklendirir.³⁵¹

³⁴⁹ Pierre Guiraud, *a.g.e.*, s. 68-69.

³⁵⁰ Pierre Guiraud, *a.g.e.*, s. 69, 70.

³⁵¹ Pierre Guiraud, *a.g.e.*, s. 71.

1.d. *Tabu ve Örtmeceler*: Utanma duygusu, her türlü açık saçık ya da iğrenç imgenin kullanılmasını önlemekle birlikte birtakım kötü çağrışımlardan da toplumsal incelik gereği kaçınılmasını sağlamaktadır. Ölen bir kimse için "merhum" ya da "rahmetli" denmesi bu inceliğin bir göstergesidir. *Örtmece* diye adlandırılan bu gibi kelimeler, her zaman ruhsal - çağrışımsal bir oluşa dayanır. Aynı zamanda örtmece, anlamın değişmesinde etkili olan deyim aktarması, eksiltme, mecazlaştırma yöntemlerinden de faydalanır.

Tabu ise köken olarak başkadır. Tabularda yalın bir çağrışımdan ziyade adın bir nesneye özdeş kılınması söz konusudur. Mantık öncesi düşünce biçimlerine dayalı olan ilkelerin dillerinde, dil ile ilgili tabular, bütün kutsal ve tehlikeli şeylerin adlarının anılmasını yasaklanması olarak karşımıza çıkmaktadır. Tabunun bir başka yöntemi de tehlikeli ruh ya da hayvanı bir sevgi adıyla anarak yatıştırmaktır.³⁵²

1.e. *Konuşmada Tutumluluk*: Dilde en az çaba ilkesi gereği konuşma sırasında iletişim için gerekli olmayan kelimeler her şey atılır. Bu değişimin en yaygın biçimi *eksiltmelerdir* (eksilti). Bununla birlikte tutumluluğun doğrudan kelimelere yönelmesi ile *güdükleme* meydana gelmektedir. ("otomobil" yerine "oto" denilmesi gibi.)³⁵³

1.f. *İletişimde Açık Seçiklik; Eş Sesli Çatışmaları*: Dilde aynı kavramın birçok adı olabileceği (eş anlamlılar) gibi aynı ad birçok kavramı da anlatabilir (eş adlılar). Bu çok anlamlılık iletişimi aksatmaz. Çünkü kelime her zaman anlamını belirli kılan bir bağlam içindedir. Ancak bazen ses ve anlam evriminin rastlantıları, aynı bağlamda anlamların birbirine karışmasına yol açabilir. Bu durum "*eşadlılar çatışması ve çarpışması*" olarak ele alınmaktadır. Bu sebeple dil tepki göstererek kelimelerden birini yenilemeye yönelir.³⁵⁴

2. Anlamın Evrimi

Anlam aktarımı yoluyla adlandırma, bile bile ve belli amaçlarla bir kavrama anlam yükleyen konuşucuların bilinçli eylemidir. Dil içinde

³⁵² Pierre Guiraud, *a.g.e.*, s. 71-73..

³⁵³ Pierre Guiraud, *a.g.e.*, s. 73, 74.

³⁵⁴ Pierre Guiraud, *a.g.e.*, s. 74-76.

kendiliklerinden gerçekleşen anlam kaymaları ise bambaşka olgulardır. Bu kaymaların birçok sebebi vardır³⁵⁵:

2.a. *Göndergenin Evrimi*: Nesnenin kendisinin değişip adının olduğu gibi kalmasıdır. Guiraud, Fransızca “*fusil*” kelimesini örnek vermektedir. İlk olarak “çakmak taşı” anlamına gelen kelime, bugün “tüfek; havayla çalışan silahlar” için de kullanılır olmuştur. Tekniklerin, kurumların, törelerin evrimi böylece pek çok anlam değişimine, hiç değilse gösterenle onun kavramsal içeriği arasındaki bağıntıların değişmesine yol açar³⁵⁶.

Göndergenin evrimi üç şekilde gerçekleşmektedir³⁵⁷:

- I. *Göndermenin niteliğindeki değişim*: Fransızca “*fusil*” kelimesinin “çakmak taşlı bir silahı”; “*papier*” (kâğıt) kelimesinin papirüs yaprağını artık belirtmemesi gibi.
- II. *Göndergeye ilişkin bilimizdeki değişim*: bilginin artmasıyla yeni terim ihtiyacı doğar. Ancak yeni terimler yaratılmadığında var olan kelimelerin içeriği değişir.
- III. *Göndergeye karşı öznel tutumumuzdaki değişim*: yaşamın bir gereği olarak tecrübelerimize, alışkanlıklarımıza, içinde bulunduğumuz durumlara bağlı olarak çeşitli konular hakkındaki düşüncelerimiz de değişime uğrar. Böylece kelimelerin yalnızca duygusal değeri değişmez; kavramsal içeriği de değişir.

2.b. *Kökensel Nedenliliğin Bulanıklaşması*: Deyişsel değerlerin anlama dönüşmesi anlamsal evrimin en önemli kaynağıdır. Kelime anlamları zayıflayarak değişime uğrar. Örnek olarak Fransızca “*gehenne*” (cehennem, işkence) kelimesinden türeyen “*gener*” fiili, değişime uğrayarak bugün “sıkıntı vermek, rahatsız etmek” anlamlarında kullanılmaktadır.

2.c. *Toplumsal Katmanlaşma*: Genel bir anlam taşıyan bazı kelimeler toplumun ortak malıdır. Kimi kelimelerin ise birçok bağlamsal anlamı vardır. Söz konusu bağlamsal anlamların her biri çeşitli çevrelerde ayrıcalıklı bir yer tutar.

³⁵⁵ Pierre Guiraud, *a.g.e.*, s. 76.

³⁵⁶ Pierre Guiraud, *a.g.e.*, s. 76, 77.

³⁵⁷ Pierre Guiraud, *a.g.e.*, s. 77-81.

Birtakım kelimeler ise yalnızca belli bir çevreye özgüdür. Genellikle teknik alanına giren bu kelimelerin özel bir anlamı vardır.

Kelime, bir çevreden öbürüne geçerken anlam değişime uğrar. Bu "toplumsal aktarmalar" Meillet'ye göre "anlam değişiminin başlıca ilkesi"dir. Aktarma çift yönlüdür; özel anlamı olan bir kelime bütün toplum tarafından benimsenebilir; buna karşılık, genel bir kelime bir çevreye özgü duruma girebilir. Böylece kelimeler genelleşir ya da özelleşir.

Örneğin Fransızca “*arriver*” kelimesi önceleri “kıyıya ulaşmak” anlamına gelen bir gemicilik terimi iken daha sonra genelleşerek yalnızca kıyıya değil, “herhangi bir yere varmak, gelmek, erişmek” anlamlarını kazanmıştır. Görüldüğü üzere, kelimelerin toplumsal alanının yayılması demek olan genelleşmede çoğunlukla anlam genişlemesi, gönderge alanının yayılması söz konusu iken özelleşme anlam daralmasına yol açmaktadır.

2.d. *Bulaşma*: Bir arada bulunan iki kelimenin birbirini etkilemesi sonucu meydana gelmektedir. Bulaşma, iki kelimenin cümle içinde yan yana bulunmasından dolayı söz dizimi kökenli olabilir; ses kökenli olabilir yahut anlamsal olabilir.

2.e. *Yanlış Kökenleme*: Bir tür bulaşmadır. Fazla bilgili olmayan kimselerin kelimeye gerçekle ilgisiz bir köken ve oluşum yakıştırması sonucu ortaya çıkan bir karışıklıktır. Bu karışıklık kelime anlamının değişmesine yol açar.

Sonuç olarak Guiraud, Meillet'nin Nyrop tarafından düzeltilmiş tasnifinin en yalın ve tutarlı tasnif olduğunu dile getirerek anlam değişmesinin sebeplerini dört maddede toplamaktadır³⁵⁸:

a) Tarihî sebepler ya da bilim, teknik, kurum ve törelerde görülen değişimler: Bunlar ad değişikliğine yol açmadan nesneleri değiştirir, onun için de dil dizgesini dolaylı olarak etkiler.

b) Dil içi sebepler ya da seslere, biçimlere, söz dizimine ilişkin nedenlerden doğan değişimler: Bulaşma, yanlış kökenleme, eş adlı çatışmaları ve eksiltme dil içi sebeplerdir.

³⁵⁸ Pierre Guiraud, *a.g.e.*, s. 82.

c) Toplumsal sebepler: "Toplumsal aktarmalar" ve kelimenin toplumsal alanındaki kaymalar, kelimenin anlam alanını değiştiren özelleşme (daralma) ya da genelleşme (genişleme) bu sebeplerdendir.

d) Ruhsal sebepler: Bunlar arasında tabular ve örtmeceler, coşkusal güç yer alır.

Stern, Ullmann, Meillet ve Guriaud'un anlam değişmelerinin sebepleri üzerine yaptığı tasniflere ayrıntılarıyla yer verdik. Görüldüğü üzere araştırmacılar her ne kadar birbirlerine benzer sebepler ortaya koysalar da bunları farklı şekilde adlandırmışlardır. Kavram karmaşasının önüne geçmek amacıyla söz konusu tasnifler "dil içi ve dil dışı sebepler" olmak üzere iki başlık altında incelenebilir. Benzetme, eş anlamlılık, eş adlılık, çok anlamlılık gibi anlam hadiseleri dil içi sebepler arasında yer alırken; toplumsal, ruhsal, tarihî olaylar dil dışı sebeplerdendir.

3.6. ÇOK ANLAMLILIĞIN OLUŞMASINDA ETKİLİ OLAN ANLAM OLAYLARI

3.6.1. DİL İÇİ OLAYLAR

3.6.1.1.BENZETME

Benzetme, her dilde anlatımı güçlendirmek, canlı kılmak için yararlanılan dil olaylarından, söz sanatlarından biridir. Belagat ilminde “teşbih” olarak adlandırılan bu sanat, bir nesnenin niteliğini, bir eylemin özelliğini daha iyi anlatabilmek, canlandırabilmek için bir başka nesne veya eylemden yararlanarak onu anımsatma yoluyla gerçekleştirilir.³⁵⁹ Anlatımı daha canlı ve güçlü kılan benzetmeler, kelimelerin çok anlamlı olmasında etkili olan anlam hadiselerindendir. Nitekim çok anlamlılık, birbirine benzer niteliği ve işlev açısından yakınlığı olan nesneler arasında ilişki kurulmasıyla bir göstergenin, ilk yansıttığı kavramın yanı sıra bir başka nesneyi de anlatır duruma gelmesi, daha canlı ve kolay bir anlatıma yönelmesi sonucunda gerçekleşir.³⁶⁰

Benzetme yoluyla gerçekleşen anlam değişimleri, bir dil birliğinin belirli bir yer ve zamandaki asıl (temel) anlamı ile mecaz anlamlarının yer değiştirmesiyle ortaya çıkar.³⁶¹ Toplum tarafından sıklıkla kullanılan benzetme yapıları, zamanla kalıplaşır; kişisel olmaktan çıkarak dilin söz varlığına dâhil olur.³⁶²

Benzetmeler, aktarmaların ilk aşamasıdır.³⁶³ Buradan hareketle denilebilir ki çok anlamlı kelimelerin oluşmasında önemli rol oynayan aktarmalar, benzetmelerden doğmuştur. Aksan, bu durumu “keçi gibi inatçı” benzetmesi ile örneklendirmektedir. Bu benzetmede yer alan “keçi” ifadesi, zamanla “inatçı” olma özelliği ile özdeşleşerek bir deyim aktarmasına dönüşmüştür.³⁶⁴

³⁵⁹ Doğan Aksan, *Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi*, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 77.

³⁶⁰ Doğan Aksan, *Türkçenin Sözyarlığı*, Ankara, Engin Yayınevi, 2004, s. 65.

³⁶¹ Hülya Arslan Erol, *a.g.e.*, s. 49.

³⁶² Doğan Aksan, *Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III*, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 187.

³⁶³ Doğan Aksan, *Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi*, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 78; Doğan Aksan, *Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III*, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 187.

³⁶⁴ Doğan Aksan, *Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi*, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 78.

Türkiye Türkçesinde genellikle “gibi” edatı ile kurulan benzetme yapıları Köktürk metinlerinde “teg” edatı ya da “-çA” eşitlik eki ile karşımıza çıkmaktadır:

- yağımız tegre oçuk teg erti; biz isig ertimiz.³⁶⁵ (TY I. TAŞ G-1)
- teñri küç birtük üçün kañım kagan süsi böri teg ermiş yağısı koñ teg ermiş. (KT D-12)³⁶⁶
- türgiş kagan süsi otça borça kelti. (BK D-27)³⁶⁷

3.6.1.2.AKTARMALAR

Aktarmalar, çok anlamlılığı meydana getiren anlam olaylarının başında yer almaktadır. Aktarmalarda, benzetmelerde olduğu gibi, anlatılmak istenen kavram, onunla bir yönden ilişkisi, benzerliği, yakınlığı olan başka bir kavramla anlatılmaya çalışılır. Böylece gösterge yeni bir anlam kazanır.³⁶⁸ Guiraud’a göre ise aktarmalar, dilde yeni sözcüklerin oluşmasına imkân sağlar.³⁶⁹

Aktarmalar ilk kez kullanıldığında özgün bir dil olayı, bir söz sanatı iken yerleşip kalıplaştıktan sonra birer yan anlam haline gelerek dilde yaşamaya devam ederler.³⁷⁰ Anlam değişmesine ve kelimelerin yeni yan anlamlar kazanmasına yol açan aktarmaların en yaygın iki türü, deyim aktarması (İng. metaphor) ve ad aktarmasıdır (İng. metonymy).³⁷¹

A.Deyim Aktarması (Metaphor/Eğretileme)

Deyim aktarmasını Zeynep Korkmaz, “Aralarında uzaktan veya yakından ilgi bulunan iki şey arasında bir benzetme ilişkisi kurarak, bunlardan birinin adını, geçici olarak kendisine benzetilen diğer şeyin adı ile karşılama olayı”³⁷²; Berke Vardar, “Aralarında eş değerlik ilişkisi kurulan anlamlı öğelerden birini, öbürü yerine ve karşılaştırma yapılmasını sağlayan sözcükleri (öm. *gibi*) kaldırarak kullanma sonucu

³⁶⁵ Muharrem Ergin, **Orhun Abideleri**, İstanbul, Boğaziçi Yayınları, 2010, s. 66.

³⁶⁶ Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 12.

³⁶⁷ Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 44.

³⁶⁸ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 79.

³⁶⁹ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 49.

³⁷⁰ Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 184.

³⁷¹ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 106; Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 79.

³⁷² Zeynep Korkmaz, **a.g.e.**, s. 43.

oluşan değişmece”³⁷³; Doğan Aksan, “Sözcüğün dile getirdiği kavramla bir başka kavram arasında çoğu kez benzetme yoluyla bir ilişki kurarak sözcüğü o kavrama aktarma olayı”³⁷⁴ olarak tanımlanmaktadır. Görüldüğü üzere bu yolla gerçekleştirilen adlandırmalar, nesnelerin görünüş, renk veya hareket gibi özelliklerinin benzerliğine dayanmaktadır.³⁷⁵

Belagat ilminde “istiare”; dil biliminde ise “eğretileme” olarak adlandırılan bu terim, açık istiare/açık eğretileme ve kapalı istiare / kapalı eğretileme olmak üzere iki türe ayrılmaktadır. Açık istiare/açık eğretilemede yalnızca benzetilen öge; kapalı istiare / kapalı eğretileme ise yalnızca benzeyen öge dile getirilmektedir.

Bütün dillerde görülen deyim aktarması, anlam değişmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Deyim aktarması sonucunda doğan yeni anlamın dile yerleşmesi o kadar güçlüdür ki çoğu zaman yan anlam olduğu anlaşılmaz. Deyim aktarması sonucunda kazanılan yan anlam, sözün türemiş anlamı gibi dile yerleşir. Bu durumda deyim aktarması sonucunda kazanılan yan anlam, sözlükteki anlamlar arasında gösterilir ve türemiş anlamlardan biri sayılır.³⁷⁶

Deyim aktarmaları bilinçsiz olarak, farkında olmadan gerçekleşebileceği gibi bilinçli olarak, hatta kimi zaman zihin zorlanarak da yapılabilir. Anlatıma güç vermek, okuyucuyu etkileyebilmek amacıyla yazarlar, şairler tarafından sıkça kullanılmaktadır.³⁷⁷

İnsanoğlu başta organlarıyla ilgili kavramlar olmak üzere, kendisiyle ilgili şeylere benzettiği nesnelere, onların adını vermiş, böylece her dilde aynı doğrultuda gelişmeler olmuş ve bu sözcükler çok anlamlı duruma gelmiştir.³⁷⁸ Doğan Aksan deyim aktarmalarını beşe ayırmaktadır³⁷⁹:

1) İnsandan Doğaya Aktarma: Organların ve vücut bölümlerinin adlarının doğadaki nesnelere aktarılması sonucunda yeni anlamlar oluşur. Bu anlamlar,

³⁷³ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 89, 90.

³⁷⁴ Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 183.

³⁷⁵ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 106.

³⁷⁶ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 106, 107.

³⁷⁷ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 186, 187.

³⁷⁸ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 183, 184.

³⁷⁹ Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 81-87.

kalıplaşarak dile yerleştikleri için bazı araştırmacılar tarafından “ölü deyim aktarması” (*dead metaphor*)³⁸⁰ olarak adlandırılmaktadır.³⁸¹

Aksan, bu tür aktarmaları örneklendirmek amacıyla Türkçe “baş” kelimesini ele alır. Temel anlamının yanı sıra “arazide en yüksek nokta (*dağ başı*)”, “bir şeyin toparlakça ucu (*çıbanın başı*)”, “başlangıç”, “bir şeyin uçlarından biri (*köprübaşı*)”, tane (*bir baş soğan*)”, “bir şeyin yakını ya da çevresi (*mangal başı*)”, “bir topluluğu yöneten (*ustabaşı*)” gibi yan anlamlar da taşımaktadır.³⁸² Söz konusu olan “baş” kelimesi Köktürk metinlerinden bu yana dilimizde çok anlamlı olarak yaşamaya devam eden kelimelerdendir.

Bazı araştırmacılar, aktarmalar sonucunda kazanılan yeni anlamların “dilde ekonomi/dilde tutumluluk” ilkesinin bir sonucu olarak oluştuğunu; aksi takdirde her yeni anlam için dile yeni bir kelimenin eklenmesi gerekeceğini ileri sürmektedirler. Aksan ise bu görüşün aksine, anlatımı daha güçlü ve etkili bir hale getirmek amacıyla aktarmalara başvurulduğunu belirtmektedir.³⁸³

İnsandan doğaya aktarmalarda insanın fizikî ve ruhî özelliklerinin doğadaki varlıklara aktarılması “kişileştirme” olarak adlandırılır. Doğadaki varlıkların kişileştirilmesi ile meydana gelen bu aktarmalar, yazar ve şairlerin kullanımlarında yer aldığı için genellikle kalıplaşarak dile yerleşmez.³⁸⁴

“*Masanın ayağı*”, “*geminin burnu*”, “*çekmecenin gözü*”, “*kapının kolu*” gibi kullanımlar, insandan doğaya yönelik deyim aktarmalarını örneklendirmektedir.

2) Doğadan İnsana Aktarma: Deyim aktarmalarının bir diğer türü de doğadaki nesnelerin adlarının ve bu nesnelerin özelliklerini gösteren sıfatların insanlar için kullanılmasıdır. “Keçi”nin “inatçı”; “tilki”nin “kurnaz”; “odun”un “kaba, nazik olmayan” kişileri nitelemek için kullanılması bu aktarmaları örneklendirmektedir.³⁸⁵

³⁸⁰ David A. Cruse, **Lexical Semantics**, Cambridge, Cambridge University Press, 1987, s. 41-45.

³⁸¹ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 81.

³⁸² Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 82.

³⁸³ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 82.

³⁸⁴ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 83.

³⁸⁵ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 83, 84.

3) Doğadaki Nesneler Arasında Aktarma: Bu tür aktarmalar hayvandan bitkiye, hayvandan hayvana aktarmalar olarak karşımıza çıkmaktadır. Hayvan adlarından oluşan bitki adlarına “kuşburnu, aslanağzı, ayıkulağı vb.”; hayvandan hayvan adına yönelik aktarmalara ise “karatavuk (kuş cinsi), kırlangıç balığı vb.” örnek verilebilir.³⁸⁶

4) Somutlaştırma: Bu tür aktarmalarda soyut kavramlar, çeşitli durum, davranış ve duygular, somut göstergelerle dile getirilerek daha canlı, daha güçlü bir anlatım gerçekleştirilir. Soyut bir kavram olan “zihniyet” kelimesini ifade etmek için “kafa” kelimesinin kullanılması somutlaştırmadır. Benzer şekilde “iğne” kelimesinden “iğnelemek”; “taş” kelimesinden “taşlamak” gibi ifadeler birer somutlaştırma örneğidir. Türkçedeki “sıkmak, sıkılmak, ezmek, ezilmek” gibi birçok fiil, somutlaştırma yoluyla yeni anlamlar kazanmıştır. Örnek olarak, “sıkmak” kelimesinin temel anlamı “bir nesneyi, çevresini sararak basınç altına almak” iken “bir kimseye bıkkınlık ve sıkıntı vermek” yan anlamında da kullanılmaktadır.³⁸⁷

Somut bir hareketi karşılayan *kır-* fiili, somutlaştırma yoluyla “(sab sım-) bir kişinin ricasını, isteğini geri çevirmemek” anlamıyla Köktürk Yazıtları’nda karşımıza çıkmaktadır:

- meniñ sabımın sımadı. (KT G-11)³⁸⁸

Benzer şekilde “diz, baş” gibi organ adı olan somut adlar, “mağrur, kibirli” anlamlarında soyut ifadeleri karşılar hale gelmiştir:

- teñri yarlıkaduk üçün illigig ilsiretmiş kaganlıgıg kagansıratmış yagıg baz kılmış tizligig sökürmiş başlıgıg yükündü[rmiş]. (KT D-15 / BK D-5)³⁸⁹

Somitlaştırma en geniş ölçüde deyimlerde görülür. Bir durumu, bir olayı, bir davranışı dile getirmek üzere birden çok göstergenin bir araya getirilmesiyle oluşan deyimlerde soyut kavramların anlatımı için somutlaştırmaya

³⁸⁶ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 84.

³⁸⁷ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 84, 85.

³⁸⁸ Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 6.

³⁸⁹ Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 6.

başvurulmaktadır. Böylece daha canlı ve etkili bir anlatım elde edilir. “*Kabına sığamamak, deveye hendek atlatmak, iğneyle kuyu kazmak, baltayı taşla vurmak*” gibi deyimler bu durumu örneklendirmektedir.³⁹⁰

Duyular Arasında Aktarma: Bu aktarma türünde, farklı duyu alanlarına ait kavramlar bir araya getirilerek canlı bir anlatım sağlanmaktadır. Dokunma duyusuyla ilgili olan “sıcak” sıfatının, duyma, görme duyularıyla ilgili adları nitelediği görülmektedir: *Sıcak bir ses, sıcak renkler vb.*³⁹¹ Kül Tigin Yazıtı, Güney cephe - 5. satırda yer alan “*süçig sab*” (tatlı söz)³⁹² tamlaması bu tür aktarmalardandır.

B. Ad Aktarması (Metonymy/Düz Değişmece)

Ad aktarması, bir kavramın, kendisi kullanılmadan, ilgili, bağlantılı olduğu bir başka kavramla, bir başka göstergeyle dile getirilmesidir.³⁹³ Berke Vardar “düz değişmece” olarak adlandırdığı bu terimi, “Eğretilemeye karşıt olarak, tümcede dizimsel bir bağıntı kuran ya da belirtilen gerçeklik düzleminde yan yana bulunan öğelere ilişkin olarak, benzetme yapılmaksızın sonucun neden, kapsayanın kapsanan, bütünün parça, genelin özel, somut adın soyut kavram yerine kullanılması yoluyla oluşan değişmece türü.” olarak tanımlamaktadır.³⁹⁴

Ad aktarması da deyim aktarması gibi çok anlamlılığın oluşmasında etkili olan anlam olaylarından. Deyim aktarması bir benzerliğe; ad aktarması ise bir ilgiye, bir ilişkiye dayanılarak yapılan aktarmalardır. Bugün dilimizde “tiyatro” yerine “sahne”; “sinema” için “beyaz perde”; “İstanbul” için “Yedi Tepe” kavramları kullanılmaktadır. Benzer şekilde “fazla konuşmak” yerine “çenesi düşmek”; “karnı acıkmak” yerine “midesi kazınmak” gibi kullanımlar da ad aktarmasının örneklerindendir.³⁹⁵ Bu örneklerle Köktürk Yazıtları’nda da rastlanmaktadır. Bir kağanın ya da hatunun ölümünü ifade etmek için “öl-” yerine “*uça bar- / kergek bol-*” fiillerinin kullanılması gibi:

³⁹⁰ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 86.; Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 185, 186.

³⁹¹ Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 87.

³⁹² Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 4.

³⁹³ Doğan Aksan, **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 188.

³⁹⁴ Berke Vardar, **a.g.e.**, s. 85, 86.

³⁹⁵ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 188.

- eçim kagan uça bardı. (BK D-20)³⁹⁶
- bunça törüg kazğanıp nim kül tigin özi ança kergek boltı. (KT D-30)³⁹⁷

Aksan, ad aktarmalarının iki şekilde oluştuğunu ifade etmektedir:

1. Bütün yerine parçanın anılması: Bu yolla gerçekleşen aktarmalarda bir nesnenin bir parçası, onun bütünü anlatmak üzere kullanılır. “Yabancı raketler başarılı oldu.” cümlesinde yer alan “raketler” ifadesi ile kastedilen tenisçilerdir. Burada tenis sporunun bir parçası olan “raket” kelimesi ile bütün kastedilmektedir. Benzer şekilde evin bir parçası olan “ocak” kelimesi “ocağına incir ağacı dikmek” gibi kullanımlarda evde oturan aileyi kapsamaktadır.³⁹⁸

2. Parça yerine bütünün anılması: Bu tür aktarmalarda bir nesnenin bütünü, onun bir parçası yerine kullanılması söz konusudur. Örnek olarak, “Dün gece Reşat Nuri’yi okudum.” cümlesinde Reşat Nuri’nin adı anılarak aslında onun bir eseri kastedilmektedir.³⁹⁹

3.6.1.3. BAĞLAM (CONTEXT)

Göstergeler hemen her zaman, içinde geçtikleri tamlamalar, cümleler ve kelimelerde, öteki sözcüklerle oluşturdukları bütünle kesinlik kazanır; belli bir kavramı eksiksiz yansıtır. Buradan hareketle bağlam, bir göstergenin, birlikte bulunduğu öteki göstergelerle oluşturduğu ve anlamı aydınlatan bütünün adıdır.⁴⁰⁰

Bir kelime, bağlam sayesinde birden fazla anlama sahip olabilir iken belli bir bağlamda bu anlamlarından yalnızca biri kullanılabilir. Guiraud’a göre her kelimenin bir temel anlamı, bir de bağlamsal anlamı vardır. Her kullanımda anlamı bağlam belirginleştirir ve her durumda ad kesin bir kavramı canlandırır.⁴⁰¹

Kelimenin içinde bulunduğu bağlama göre bir anlam kazanması, dilin bir dizge olduğunu göstermektedir. F.D. Saussure tarafından dil bilimine kazandırılan gösterge

³⁹⁶ Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 40.

³⁹⁷ Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 18.

³⁹⁸ Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 88, 89.

³⁹⁹ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 88, 89.

⁴⁰⁰ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 94, 95.

⁴⁰¹ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 42.

kuramı ve dizge anlayışı ile kelimelerin dil içindeki yeri ve dolayısıyla bağlam kavramı önem kazanmış; “bağlamsal anlam” terimi kullanılmıştır.⁴⁰²

Bir kelimenin bağlama bağlı olarak birden fazla anlamı olabilir. Aksan, Türkçeden birkaç fiil örneği ile bu durumu açıklamaktadır. “Kalkmak” fiili, “bulunduğu yerden yükselmek” temel anlamına sahip iken “*Tren kalktı.*” cümlesinde “hareket etmek” anlamında; “*Ahmet kalktı, yüzünü yıkadı.*” cümlesinde “uyanmak” anlamında; “*Yasak kalktı.*” cümlesinde ise “yürürlüğü sona ermek” anlamında kullanılmaktadır. Benzer şekilde “yikanmak” fiilinin yer aldığı “*yıkanmış merdiven*” tamlamasında “temizlenmiş” anlamını yansıtırken, “*yıkanmış film*”de bir kimyasal işlem, bir fotoğrafçılık işlemi dile getirilmektedir.⁴⁰³ Dilimizde bu ve benzeri örnekleri tespit etmek mümkündür.

Bağlam ile ilgili çalışma yapan araştırmacılardan Firth ve Malinowski, anlamın belirlenmesinde dil içi ve dil dışı etkenlerden söz ederek bağlamı iki türe ayırmaktadır⁴⁰⁴:

1. Birliktelik Anlamı (Collocational Meaning): Bir kelimenin anlamı, birlikte olduğu kelime ile belirlenir. Örnek olarak “acayip” sıfatı, “*acayip işler*” tamlamasından olumsuz bir anlama sahip iken “*acayip başarılı*” yapısında olumlu bir anlam taşımaktadır.⁴⁰⁵

2. Durum Bağlamı (Context of Situation): Anlam belirlenirken dil dışı etkenlerin; konuşanların özelliklerinin, içinde bulunulan durumun dikkate alınmasıdır. Aksan bu kavram için “hesaplaşmak” fiilini örnek göstermektedir. “*Yarın akşam seninle hesaplaşırız.*” cümlesinde “hesaplaşmak” fiili, “para ile hesap ödemek” anlamına gelebilirken kızgınlıkla söylediği takdirde “korkutma; öç alma” anlamını da yansıtmaktadır.⁴⁰⁶

Anlamın belirlenmesinde ana etkenlerden olan bağlam, anlam belirsizliğini ortadan kaldırması bakımından oldukça önemlidir. Bazı araştırmacılar, çok anlamlı ve eş adlı kavramların anlam bulanıklığına yol açtığını ileri sürer. Ancak kelimeler, kullanıldıkları bağlam içinde değerlendirilir ve sahip oldukları anlamlardan yalnızca biri işleklik

⁴⁰² Doğan Aksan, a.g.e., s. 96.

⁴⁰³ Doğan Aksan, *Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim III*, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007, s. 200.

⁴⁰⁴ Doğan Aksan, *Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi*, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 96.

⁴⁰⁵ Doğan Aksan, a.g.e., s. 96.

⁴⁰⁶ Doğan Aksan, a.g.e., s. 96.

kazanır. Bu sayede ortaya çıkabilecek herhangi bir anlamsal kargaşanın önüne geçilmiş olur. Nitekim belli bir metnin bağlamı ve konusu içinde kelimenin hangi anlamının kastedildiği kendiliğinden anlaşılır.⁴⁰⁷

1960'lı yıllardan sonra dil biliminde bir inceleme yöntemi olarak yer edinen metin dil bilimi (text linguistics) ve söylem çözümlemesi (discourse analysis) alanları, cümle dışına taşan, cümleden büyük metinler, söylemler üzerinde durmakta ve konuşanların içinde bulundukları durumu, özelliklerini de hesaba katarak iletişimi incelemektedir. Yine 1960'lı yıllarda dil biliminde önem kazanan söz-eylem (speech-act) kuramı da iletişim sırasında kullanılan söylemlerin düşünceyle, amaçla, içinde bulunulan durumla ilgisini ayrıntılı bir biçimde aydınlatmaya çalışmaktadır. Bu alanların hepsi, Firth ve Malinowski'nin ortaya koyduğu bağlam türlerinden “durum bağlamı”nın içerdiği özelliklere ve sorunlara el atmakta, biçime dayanan, cümleyi temel alan incelemelerin ilerisine geçerek daha gerçekçi bir yol izlemektedir.⁴⁰⁸

3.6.1.4. İKİLEME

İkilemeler yakın, eş ya da zıt anlamlı kelimelerin yan yana gelmesiyle oluşan kelime öbekleridir.⁴⁰⁹ Türkçenin karakteristik bir özelliği olarak her dönemde yaygın olarak kullanılan ikilemeler, anlatımı güçlendiren ve derinleştiren unsurlardır.⁴¹⁰

İkilemeler sayesinde iki ayrı gösterge, tek bir gösterge olarak, belli bir gösterilene sahip olur; zihinde tek tek çözümlenme yerine yeni bir kavramın oluşmasını sağlar. Yani her biri ayrı birer gösteren ve gösterilene sahip olan iki ayrı gösterge, ortaklaşa yeni bir kavram oluşturmaktadır.⁴¹¹ Böylece bir kelimenin yeni anlamlar kazanmasında; çok anlamlı duruma gelmesinde ikilemeler de etkili olmaktadır. Nitekim yalnızca temel anlama sahip olan bir kelime, başka bir kelime ile ikileme oluşturarak yeni anlamlar kazanabilir. Yahut sahip olduğu anlamlara bir yenisini ekleyebilir. Örnek olarak Köktürk Yazıtları'nda çeşitli yerlerde geçen “*sub*” kelimesi, “su; ırmak” temel anlamının yanı sıra “*yir*” kelimesi ile oluşturduğu “*yir sub*” ikilemesi ile “yurt, vatan” anlamlarını kazanmaktadır.

⁴⁰⁷ Pierre Guiraud, **a.g.e.**, s. 42; Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 94.

⁴⁰⁸ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 97, 98.

⁴⁰⁹ Zeynep Korkmaz, **Türkiye Türkçesi Grameri-Şekil Bilgisi**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2003, s. 142.

⁴¹⁰ Doğan Aksan, **En Eski Türkçenin İzlerinde**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2015, s. 105.

⁴¹¹ Doğan Aksan, **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017, s. 128.

- anı subka bardımız. (TY I. TAŞ K- 3)
(Anı Irmağı'na vardık.⁴¹²)
- üze türk teñrısı türk ıduk yiri subı ança itmiş. (KT D- 10, 11)
(Yukarıda Türk tanrısı kutsal vatanı öylece düzenlemiş.⁴¹³)

Benzer şekilde “eb” kelimesi tek başına “1) Karargâh, ordugâh; 2) Yurt, memleket” anlamlarında kullanılırken “barım” ve “bark” kelimeleri ile oluşturduğu “eb barım / eb bark” şeklindeki ikilemeler ile “ev, mülk, konut, çadır” anlamlarını kazanır.

- azın erig yana ebiñe süngüş kigürti. (KİÇ D-20)
(Az sayıdaki askerle yine yurduna savaş getirdi.⁴¹⁴)
- ikin sü ebde erti (BK D- 32)
(İkinci ordu karargâhta idi.⁴¹⁵)
- ebin barkın bozdum. (BK D- 34)
(Evini barkını bozguna uğrattım.⁴¹⁶)

Uygur dönemi eserlerinde sıklıkla kullanılan ikilemeler, Köktürk yazıtlarında da hatırı sayılır derecede karşımıza çıkmaktadır. *Ögir- sebin-; oz- yañ-; ölü yitü; arkış tirkış; at kü; yok çıgañ; yabız yablak; tünli künli; iş küç; köz kaş; ı taş; açsık tosık; küñ kul; eçü apa; teñri yer; agış barım; iç taş; il törü* gibi ikileme yapıları bunlardan birkaçıdır.

İkilemeler, anlatımı canlandıran, durağanlığı kıran öğeler olmanın yanı sıra anlam bilimsel açıdan dilin kavram alanını da zenginleştirmektedir. Ancak “Her ikileme yeni bir kavramı işaret eder.” şeklinde bir genellemeden kaçınmak gerekir. Zira ikilemeler, birtakım ses tekrarlarından yararlanılarak bir araya getirilen göstergelerle kavramın pekiştirilmesine ve zihinde çeşitli tasarımlar yaratılarak anlatımın zenginleştirilmesine yardımcı olmaktadır.⁴¹⁷

⁴¹² Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 111.

⁴¹³ Hatice Şirin, **Kül Tigin Yazıtı Notlar**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2015, s. 193.

⁴¹⁴ Osman Mert, **Köli Çor Yazıtı ve Anıt Mezar Kompleksi**, Erzurum, Zafer Medya Ofset Matbaacılık, 2015, s. 78.

⁴¹⁵ Ahmet Bican Ercilasun, **Türk Kağanlığı ve Türk Bengü Taşları**, İstanbul, Dergâh Yayınları, 2016, s. 577.

⁴¹⁶ Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 577.

⁴¹⁷ Doğan Aksan, **a.g.e.**, s. 129.

3.6.2. DİL DIŞI OLAYLAR

Kelime anlamlarında meydana gelen değişmelerin i ve dış sebepler olmak üzere iki başlık altında incelenebileceği daha önce dile getirilmişti. Benzetme, deyim aktarması, ad aktarması, bağlam ve ikileme yapılarına bağlı olarak kelimelerin çok anlamlı duruma gelmesi, dil içi sebepler olarak ele alınmıştır. Ancak anlam, yalnızca bu olaylar ışığında değişime uğramaz. Dil dışı olaylar da anlam üzerinde etkilidir. Tarihî olaylar, toplumsal ve ruhsal etkenler dilin gelişmesinde ve değişmesinde rol oynamaktadır.

Ahanov kelime anlamının yeni yan anlamlar kazanmasında etkili olan dış sebepleri beş maddede ele almaktadır⁴¹⁸:

1. Kavramın maddi şekli olan kelime, dışuncenin gelişmesiyle ilişkili olan kavram dairesini de biçimlendirir. Dışuncesinin gelişme süreçleri, mesela somuttan soyuta, özelden genele dönüşme ve kavramın ayrımlaşması (differentiation) kelime anlamının gelişmesini etkilemiştir.
2. Kelimenin kullanılış sahasının değişmesi, anlamının değişmesine yol açar. Eğer kelime, geniş bir sahadan dar ve özel bir sahaya, örneğin halkın söz varlığından dil bilimine geçtiğinde anlamı özelleşerek belli bir kavramı bildiren terim anlamına sahip olur.
3. Kelimenin anlamı, toplumun, toplumdaki iletişim ve üretim yönteminin gelişmesine bağlı olarak değişip çeşitlenir.
4. Anlam, işlevsel anlam yasasına bağlı olarak değişime uğrayabilir. İşlevsel anlam yasası, nesnelerin (araçların) işlev birliğine dayanır. Bir nesne veya araç, başka bir nesne veya araçla nbetleşerek yer değiştirir; ikinci nesne/araç işlev birliğine göre birinci nesnenin/aracın adı ile adlandırılır.
5. Toplumun gelişmesi sonucunda yeni öğrenilen nesne ve durumları adlandırma, değişik yöntemlerle mesela kelime anlamının değişmesi, yani kelimenin yeni anlama sahip olması şeklinde de olabilir.

---

⁴¹⁸ Kaken Ahanov, **a.g.e.**, s. 104, 105.

4. RUNİK HARFLİ TÜRKÇE METİNLERDEKİ ÇOK ANLAMLI İSİMLER

1. Adaklıg

“adak+lıg”; “adak” isminden türeyen kelime, somutlaştırma yoluyla çok anlamlı duruma gelmiştir. Soyut bir ifade olan “destek, dayanak” kavramları, “ayak” ile karşılanarak somutlaştırılmıştır.

Hasan Eren *Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü’nde* “ayak” kelimesinin altı farklı anlamına işaret etmektedir: 1) Bacakların bilekten aşağıda bulunan ve yere basan bölümü; 2) Bacak; 3) Birtakım şeylerin yerden yüksekçe durmasını sağlayan dayak, destek; 4) Büyük bir ırmağa karışan akar suların her biri; 5) Bir gölün sularını denize, başka bir göle veya ırmağa taşıyan akar su; 6) basamak.⁴¹⁹ Eren’in kayıtlarında yer alan “destek, dayanak” anlamı, Yenisey Yazıtları’ndan bugüne dek kullanılmaktadır.

a. Ayaklı

- dört adaklıg yılmım sekiz adaklıg barımım buñum yok erdim. (YEN ELEGEST I- 11)
(*Dört ayaklı hayvanlarım, sekiz direkli çadırım/mülküm (pek çoktu), (hiçbir) sıkıntım yoktu.*)

b. Destekli, dayanaklı

- dört adaklıg yılmım sekiz adaklıg barımım buñum yok erdim. (YEN ELEGEST I- 11)
(*Dört ayaklı hayvanlarım, sekiz direkli çadırım/mülküm (pek çoktu), (hiçbir) sıkıntım yoktu.*)
- sekiz adaklıg barımıg üçtü yılmı tüketi bardım a anga bökmedim a. (YEN BEGRE- 10)
(*Sekiz ayaklı mülkümü (yani çadırımı) ve üç çeşit olan bütün malımı terk ettim (ve) onlara doymadım!*)
- sekiz adaklıg barımım bağışım a torig bökmedim. (YEN BAY BULUN I- 4)
(*Sekiz ayaklı mülküme (çadırıma) hayattayken doymadım!*)
- sekiz adaklıg barımım. (YEN HEMÇİK BOM II- 1)
(*Sekiz ayaklı mülküm (çadırım).*)

⁴¹⁹ Hasan Eren, *Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü*, Ankara, Bulak Neşriyat, 1999, s. 26.

2. Ağı

Temel anlamı “ipek; ipekli kumaş” olan “ağı” kelimesi, mecazlaşma ve ad aktarması sonucu oluşan çok anlamlı kelimeler arasında yer almaktadır. Bir kumaş türünü ifade etmesinin yanı sıra, parça yerine bütünü ifade edilmesiyle “hazine, servet, mal vb.” anlamlarını da karşılamaktadır.

a. (yımşak ile) İpek, ipekli kumaş

- tabgaç bodun sabı süçig ağısı yımşak ermiş. (KT G 5; BK-K 4)
(*Çin milletinin sözü tatlı, ipeği yumuşak imiş.*)
- süçig sabın yımşak ağı arıp ırak bodunug ança yagutır ermiş. (KT G-5)
- süçig [s]abın yımşak ağı arıp ırak [bod]unug ança yagutır ermiş. (BK K-4)
(*Tatlı sözle, yumuşak ipek kumaşıyla aldatıp uzaktaki halkı böylece (kendine) yakınlaştırmış.*)
- süçig sabıña yımşak ağısıña arturup üküş türk bodun öltüg. (KT G-6; BK K-5)
(*Çin halkının) Tatlı sözlerine (ve) yumuşak ipek kumaşlarına kanıp, Türk milleti, çok sayıda öldün.*)

b. Mal, kıymetli eşya; hazine, servet

- bir tümen ağı altın kümüş kergeksiz kelürti. (KT K-12)⁴²⁰
(*On bin (tonluk) hazineyi, altın (ve) gümüş (eşyayı) fazlasıyla getirdi.*)
- ırak erser yablak ağı bërür yaguk erser edgü ağı bërür tęp ança boşgurur ermiş. (KT G-7; BK K-5)⁴²¹
(*Çinliler, bir halk) uzakta ise kötü mal verir; yakında ise kaliteli mal verir diye akıl verirlermiş.*)

⁴²⁰ “Bir tümen kıymetli malı, altını gümüşü hadsiz hesapsızca getirdi.” (bk. Árpád Berta, **Sözlerimi İyi Dinleyin... Türk ve Uygur Runik Yazıtlarının Karşılaştırmalı Yayını**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2010, s. 201.); “On binlik hazine, altın gümüş fazla fazla getirdi.” (bk. Muharrem Ergin, **Orhun Abideleri**, İstanbul, Boğaziçi Yayınları, 2010, s. 28, 29.); “Binlerce ipekli kumaş, altın ve gümüş eşyayı gereğinden fazla getirdi.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 38, 39.); “On bin ipekli, altın, gümüş, (kısacası) gereğinden fazla (hediye) getirdi.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 100.); “On bin (top) ipek, altın (ve) gümüşü fazlasıyla getirdi.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 68.); “On bin(er) ipekli kumaşı altın ve gümüşü eksiksiz olarak getirdi.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **Türk Kağanlığı ve Türk Bengü Taşları**, İstanbul, Dergâh Yayınları, 2016, s. 536, 537.)

⁴²¹ “Uzakta ise değersiz mal verir, eğer (sana) yakınsa iyi mal verir.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 190.); “Uzak ise kötü mal verir, yakın ise iyi mal verir diyip öyle öğretiyormuş.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 4, 5); “(Çinliler, bir halk) uzak(ta) yaşıyor ise, kötü hediyeler verir, yakın(da) yaşıyor ise iyi hediyeler verir.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 22, 23); “Uzakta isen Çinliler ipeklinin kötüsünü verirler, yakındaysan ipeklinin iyisini verirler, diye öğretirlermiş.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 91.); “Uzakta isen kötü ipekli verir, yakında isen iyi ipekli verir.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 49); “Uzakta olanlara kötü mal veriyorlar, yakında olanlara iyi mal veriyorlar.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

- kül teginiñ altunun kümüşin agısın barımın tör[t biñ yıl]kısın ayagma tuygut bu...(KT GB)

(Kül Tigin'in altınlarını, gümüşlerini, servetini, mallarını, dört bin (baş) at sürüsünü koruyan Tuygut'tur.)

- ol yerke ben bilge tuñukuk tegürtük üçün sarıg altun ürün kümüş kız koduz egri tebi agı buñsuz kelürti. (TY II. TAŞ G-3, 4)⁴²²

(Ben Bilge Tunyukuk o yerlere ulaştırdığım için sarı altın, beyaz gümüş, kız kadın, hörgüçlü deve (ve) hazineyi sıkıntı çekmeden getirdiler.)

- say teg sarıg altunum ık gerçin eg[ri teb]em agı yüder tañım. (YEN HEMÇİK ÇIRGAKI-5)

(Çakıl taşı kadar çok sarı altınlarım, semiz ve koyu doru (renkli) tek hörgüçlü develerim, değerli mallar taşıyan taylarım.)

3. Ağır

Temel olarak fiziki bir kavramı ifade eden “ağır” kelimesi, yazıtlarda somutlaştırma yoluyla “önemli, değerli” anlamlarında da kullanılmaktadır. Somut olarak bir nesnenin kütesini ifade eden bu kavram, mecazi olarak bir durumun/olgunun önemine vurgu yaparak soyut bir ifadeyi de niteler duruma gelmiştir. Nitekim Bahaeddin Ögel, Eski Türklerin saygı değer ve hürmet edilmesi gereken şeyler için “ağır” deyimini kullandıklarını ifade etmektedir.⁴²³

a. Ağır

- kañım kagan [ü]ç[ün] ağır taşığ yogun ıg türk begler bodun ét[ip] yar[atıp kel]ürti. (BK G-15)

(Babam kağan için ağır taşları, kalın keresteleri Türk beyleri ve halkı düzenleyip hazırlayıp getirdiler.)

⁴²² “sarı altını, beyaz gümüşü, kızları, kadınları, hörgüçlü deveyi, hazineyi eksiksiz getirdi.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 93.); “sarı altın, beyaz gümüş, kız kadın, eğri deve, mal zahmetsizce getirdi.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 78, 79.); “sarı altınları, beyaz gümüşleri, kızları kadınları, hörgüçlü develeri ve ipekli kumaşları fazlasıyla (önümüze) getirdiler.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 82, 83.); “O topraklara ben Bilge Tunyukuk ulaştırdığım için (bu sayede) çil çil altınları, ap-ak gümüşleri, kızları, dulları, hörgüçlü develeri, ipeklileri gereğinden fazlasıyla getirdiler.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s.176.); “sarı altın, beyaz gümüş, kızlar ve karılar, tek hörgüçlü develer, ipeklileri sıkıntısızca getirdiler.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 116, 117.); “sarı altınları, beyaz gümüşleri, kızları kadınları, hörgüçlü develeri ve ipekli kumaşları fazlasıyla getirdiler.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 620, 621.)

⁴²³ Bahaeddin Ögel, **Türk Mitolojisi I**, Ankara, Türk Tarih Kurumu Yayınları, 1989, s. 471.

b. Önemli; değerli, kıymetli

- bödke özüm olurup bunça ağır törüg dört bulundakı yarat(t)ım bitidim. (BK D-2)
(*Bu devirde kendim tahta oturup bunca önemli yasayı dört bir yandaki (halklar için) hazırladım (ve) yazdım.*)
- têrilme kümüş ağır (ABY TUYIKTA I)⁴²⁴
(*Toplanan gümüş değerli(dir).*)

4. Agız

“Adak” kelimesinde olduğu gibi, organ adlarının doğaya aktarılması sonucunda oluşan çok anlamlı kelimelerden biri de “agız”dır. “Yüzde, avurtlarda iki çene arasında, ses çıkarmaya, soluk alıp vermeye ve yiyecekleri almaya yaran boşluk”⁴²⁵ temel anlamına sahip olan kelime, benzetme yoluyla “dağ geçidi” anlamını da karşılamaktadır.

a. Ağz

- böri agzı emsimiş. (IB 27)
(*Kurd(un) ağzı zehirlenmiş.*)
- semiz at agzı katıg boltı. (IB 65)
(*Semiz at(in) ağzı sertleşti.*)

b. Dağ geçidi

- agıltım na yazı iç agızığ aşı... ağış ed (KRG TALAS 7-3)
(*Yaklaştım, (işte) ova. İçerideki dağ geçidinden geçerek... tırmanma...*)

5. Ak

Renkler , Türk kültür tarihinde önemli bir yere sahiptir. Zira Eski Türkçeden bu yana kullanılagelen ak, kara, gök (mavi) gibi renk adları, yalnızca temel anlamları ile var olmamış; sembolik değerler kazanarak soyut anlamlar yüklenmişlerdir. Bu renk adlarından biri olan “ak”, Köktürkçede “ürün” kelimesinin eş anlamlısı olarak yaşamaktadır.

⁴²⁴ “Toplanan gümüş ağırdır.” (bk. İgor Kormuşin, Emine Mozioğlu, Risbek Alimov, Fikret Yıldırım, **a.g.e.**, s. 275.)

⁴²⁵ Hasan Eren, **a.g.e.**, s. 4.

Temel olarak “beyaz” rengin karşılığı olan “ak” kelimesi, Türk kültüründe “ululuk, yücelik, kutsallık” ifadesi olarak kullanılmıştır.⁴²⁶ Kaşgarî’nin “Türk’ün kanadı” olarak tanımladığı “at”, yazıtlarda özellikle “ak” kelimesi ile nitelenmektedir. Bu yapılar, atın renginden ziyade atın kutsallığını, atın sahibinin yüceliğini vurgulamaktadır . Öyle ki Hıtaaylarda beyaz ata binerek gerçekleştirilen av merasimleri, beyaz atla boz öküzün Gök Tanrısına kurban edilmesi gibi adetler, “beyaz” rengin taşıdığı manevi değeri göstermektedir.⁴²⁷

a. Beyaz, ak

- Ak taş (YEN BEDELİĞ VALUN- 1)
(*Ak taş*)
- Esiz e ak kaya yurt (YEN BAYKOLOVO)
(*Ne acı! Ak kaya yurd(um).*)
- ak bəsi kulunlamış. (IB 5)
(*Ak kırsrağı yavrulamış.*)

b. Kır; kır at

- kül tegin bayırkun[un ak adgırığ] binip oplayu tegdi. (KT D- 35, 36)⁴²⁸
(*Kül Tigin Bayırku’nun kır aygırına binip boğa gibi saldırdı.*)
- ol tegdükde bayırkunun ak adgırığ udlukın sıyu urtı. (KT D- 36)
(*O saldırdığı zaman Bayırku’nun kır aygırını, uyluğunu kırıp vurdular.*)
- alp şalçı ak atın binip tegmiş. (KT D- 40)
(*Alp Şalçı’nın kır atına binip saldırmış.*)
- alp şalçı akın binip oplayu tegdi. (KT K- 2, 3)
(*(Alp Şalçı’nın kır atına binip boğa gibi saldırdı.)*)
- kül tegin alp şalçı akın binip [oplayu tegd]i. (KT K- 3, 4)
(*Kül Tigin, Alp Şalçı’nın kır atına binip boğa gibi saldırdı.*)
- kül tegin azman akıg binip oplayu tegdi. (KT K-5)
(*Kül Tigin, azman⁴²⁹ kır atına binip boğa gibi saldırdı.*)

⁴²⁶Hülya Arslan Erol, **a.g.e.**, s. 141.

⁴²⁷Bahaeddin Ögel, **a.g.e.**, s. 550.

⁴²⁸“Köl Tigin Bayırku’nun kır aygırına binip boğa gibi saldırdı.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 524-529. Ayrıca Ercilasun “kır” için şu açıklamaları yapmaktadır: “ak at, DLT’de “kır at (el-feresu’l-eşheb)” anlamındadır. 647 yılında Çin sarayına on at sunan Bayırkuların at isimlerini Çin kaynakları kaydeder: Sıçrayan kırağı beyazı, beyaz kar mevsimi atı, donmuş çiğli at...” bk. s. 637.)

- kül tegin azman akıg binip tegdi, sançdı. (KT K-6)
(*Kül Tigin, azman kır atına binip saldırdı, mızrakladı.*)
- kül tegin ögsüz akın binip tokuz eren sançdı ordug bërmedi. (KT K-8, 9)
(*Kül Tigin Ögsüz'ün kır atına binip dokuz askeri mızrakladı, karargâhı (düşmana) teslim etmedi.*)
- köli çor anta kësre karlukka yem[e] süñüş[dük]de idil akın binip oplayu tegip sança ıdıp toplu ünti. (KİÇ D- 19) ⁴³⁰
(*Küli Çor ondan sonra, Karluklara karşı yeniden savaştığında İdil'in kır atına binip boğa gibi saldırıp mızraklayarak, (düşman saflarını) dağıtarak, parçalayarak (aralarından) çıktı.*)
- ak at altun ederlig kök at kümüş ederlig torug at tuç ederlig. (ABY YABOGAN A 84-3)
(*altın eyerli kır at, gümüş eyerli gri at, tunç eyerli doru at*)
- Ak at karşısın üç bolugta talulapan agınka ötügke ıdmiş tër. Korkma, edgüti ötün; ayınma, edgüti yalbar! tër. Ança biliñ: edgü ol. (IB 19)
(*Kır at, rakibini üç arayışta seçerek onu bir dilsizle duaya göndermiş, der. Korkma, güzelce dua et, korkma iyice yalvar! Öylece biliniz: (bu fal) iyidir.*)

6. Alp

Bağlama dayalı olarak çeşitli anlamlar kazanan “alp” kelimesi, yalnızca insanlar için değil; cansız nesneler, soyut ifadeler için de kullanılmaktadır.⁴³¹

a. (*kişig, er, kagan vb.* ile) Cesur, yiğit, kahraman

- edgü bilge kişig edgü alp kişig yoritmaz ermiş. (KT-G 6)
- edgü [bil]ge kişig edgü alp kişig yor[ıtmaz] ermiş. (BK-K 4)
(*Çok bilgili kişileri (ve) çok cesur kişileri ilerletmezlermiş.*)
- bilge kagan ermiş, alp kagan ermiş. (KT-D 3, BK-D 4)

⁴²⁹ Ercilasun “azman” kelimesini “iğdiş” olarak anlamlandırarak şu açıklamayı yapmaktadır: “Kitâbu’l-İdrâk’ta azman “yaşlı iken enetilmiş aygır” demektedir. (Caferoğlu 1931: 9) Aalto, Hintçe ajma “yol, sefer (atı)” ile ilgi kurar. (Aalto 2000:455)” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 637.)

⁴³⁰ “İdil’in ak atına binip boğa gibi saldırarak mızraklayarak dağıtarak parçalayarak ilerledi.” (bk. Osman Mert, **Köli Çor Yazıtı ve Anıt Mezar Kompleksi**, Erzurum, Zafer Medya Ofset Matbaacılık, 2015, s. 77.); “Küli Çor ondan sonra, Karluklara karşı savaşırken de sonra ‘İdil’ kıratını binip boğa gibi hücum edip, mızraklayıp geçip, deşip attı.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 202.); “Bilge Küli Çor, ondan sonra Karluk(lar)la yeniden savaştığında İdil (adlı) ak atına binip ileri atılarak saldırıp mızraklayıp (düşman saflarını) delip çıktı.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 137.)

⁴³¹ Sir Gerard Clauson, **An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth Century Turkish**, Oxford, Oxford University Press, 1972, s. 127, 128.

((Onlar) bilge kağanlarmış, cesur kağanlarmış.)

- buyrukı yeme bilge ermiş erinç, alp ermiş erinç. (KT-D 3)
- buyrukı bilge ermiş erinç, alp ermiş erinç. (BK-D 4)

(Yöneticileri de şüphesiz bilge (ve) yiğit imiş.)

- yablak kişi er[...] alp er biziñe tegmiş erti. (KT-D 39, 40)

(Kötü kişiler [...] cesur askerler bize saldırmıştı.)

- oza [k]elmiş süsin kül tegin ağıtıp⁴³² tonra bir oğuş alpıgu on erig tonja tigin yogınta egirip ölürtümüz. (KT-K 7)⁴³³

(Kurtulup gelmiş (Türk) askerlerini Kül Tigin ayağa kaldırırken Tongraların bir soyundan on kahraman askeri Tonga Tigin'in cenaze töreninde kuşatıp öldürdük.)

- (...) igidmiş [alp kaganına ya]ñıldı. (BK D-35)

(... beslemiş olan yiğit kağanına ihanet etti.)

- alp erin ölüüp balbal kılı bértim. (BK G-7)

(Yiğit askerlerini öldürüp balbal yaptım.)

- kaganı alp ermiş ayguçısı bilge ermiş (TY I. TAŞ G-3, TY I. TAŞ D- 4, TY I. TAŞ K- 5, 6)

((Türklerin) kağanı kahraman imiş; danışmanı bilge imiş.)

- alp erin balbal kışdı. (ONGİ-3)

(Kahraman asker(ler)in balbal(larını) diktiler.⁴³⁴)

- koñ yılka yetinç ay küçlög alp kaganımda adrılı bardınız. (ONGİ-12)

(Koyun yılının yedinci ayında güçlü (ve) kahraman kağanımdan ayrılıp gittiniz.)

- alpı bökesi erti (KİÇ D- 17)

(Kahramanı, yiğidi idi.)

⁴³² “Ağıt- fiilinin “püskürtmek, kaçırmak” anlamı yoktur. DLT’de “yukarı çıkarmak, yükseltmek” anlamındadır. Clauson da kelimeyi “rouse, get up” olarak manalandırmıştır. Dolayısıyla burada sözü edilenler düşman askerleri değil, Türk askerleridir.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 639.)

⁴³³ “Kurtulup gelmiş halk ile Köl tegin harekete geçti. Tongralı savaşı on erkeği Tonga teginin cenaze töreninde çevirip öldürdük.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 201.); “İlerleyip gelmiş ordusunu Kül Tigin püskürtüp, Tongradan bir boyu, yiğit on eri Tonga Tigin mateminde çevirip öldürdük.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 26, 27.); “Süratle gelen (düşman) ordusunu Kül Tigin dağıtıp Tongra(lardan) bir grup yiğit on eri Tonga Tigin’in cenaze töreninde kuşatarak öldürdük.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 36, 37.); “Kül Tegin çıka gelen (düşman) ordusunu püskürtürken Tongralardan bir grup kahraman askeri Tonga Tegin’in mateminde çevirip öldürdük.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 100.); “Kurtulup gelen orduyu Kül Tigin püskürtüp Tongralardan bir grup kahraman (ile) on askeri Tonga Tegin’in cenaze töreninde çevirip öldürdük.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 66.); “Kurtulup gelmiş (Türk) askerlerini Kül Tigin ayağa kaldırırken Tongraların bir soyundan on yiğit eri Tonga Tigin’in cenaze töreninde kuşatıp öldürdük.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 536, 537.)

⁴³⁴ “Askerler savaşta öldürdükleri rakipleri için, fakat daha çok da kendi onurları için balbal dikme hakkına sahiptiler. Bir asker hayatı boyunca ne kadar çok düşman öldürmüştü o kadar çok balbal dikiyordu ve o kadar meşhur sayılıyordu.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 217); “Güçlü adamlarını balbal yaptı.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 192.)

- alp atım <...> köl tarkan beg <...> (6. HT-3)
(*Kahramanlık adım (...) Köl Tarkan Beg (...)*)
- yüz alp (13. HT- 1, 2)
(*Yüz kahraman*)
- atsar alp ertiniz e tutsar küç ertiniz. (YEN ALTIN KÖL I- 5)⁴³⁵
(*Attığınızda (okçulukta) cesur idiniz; tuttuğunuzda (güreşte) güç(lü) idiniz.*)
- botomuz umay begimiz biz uya alp er özin alıtı kılmadıñ. (YEN ALTIN KÖL I- 6)
(*Deve yavrularımız, Umay (ve) beyimiz, güçlü, kahraman askerin kendisini yakalatmadın.*)
- ök baş alpogu (YEN KARA YÜS I- 6)
(*Bizzat baş kahramanlar*)
- alp köğşin⁴³⁶ oluru kaltı. (YEN ABAKAN- 5)
(*Cesur köğşinler (avcı kuşlar) oturup kalsın (yaşamaya devam etsin).*)
- alp yürekin e atım kulun a eçiçim e (YEN ÇER ÇARIK- 1, 2)
(*Kahraman yüreğin, adım Kulun? ağabeyciğim*)
- [alt]mış er adaşınız elig er edgü eşiniz özünin alpınız ı/i<...> (YEN OÇURI-10)
(*Altmış asker yoldaşınız, elli (tane) iyi asker dostunuz, kendiniz, yiğitleriniz...*)
- alp ol (ABY SAKIYLA KOBI I)
(*O, kahramandır.*)
- Alp er oğlu süke barmış. (IB 55)
(*Yiğit bir adamın oğlu savaşa gitmiş.*)

b. Kahramanlık, yiğitlik

- èlteriş kagan bilgesin üçün alpın üçün tabgaçka yeti yègirmi sünüşdi. (TY II. TAŞ G- 4, 5)
(*İlteriş Kağan bilgeliği (ve) yiğitliği sayesinde Çinlilere karşı on yedi (kez) savaştı.*)
- (alpın erdemin üçün) apa tarkan çıkan tuñukuk atıg bèrmiş. (KİÇ B- 1)⁴³⁷
(*Yiğitliği (ve) erdemi için Apa Tarkan, Çıkan Tunyukuk adını vermiş.*)
- alpı erdemi anta kükedi. (KİÇ B-4)

⁴³⁵ “[Avda] keskin okçu ve [güreşte] güçlü (bahadır) idiniz.” (bk. Igor V. Kormuşin, **Yenisay Eski Türk Mezar Yazıtları**, çev. Rysbek Alimov, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017, s. 94.); “Atsanız, kahraman idiniz (ve) tutsanız güç(lü) idiniz.” (bk. Erhan Aydın, **Sibirya’da Türk İzleri-Yenisay Yazıtları**, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 104.)

⁴³⁶ “köğşin” kelimesi için bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 70.

⁴³⁷ Mert ve Aydın’da “alpın erdemin” ifadesi yer almamaktadır. Berta, cümlelerin “alpın erdemin” ile tamamlanmasının mümkün olduğunu dile getirmektedir. (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 23.)

(Yiğitliği, erdemi orada bilindi.)

- ... bilgesin için alpin erdemin için kazgandı. (KİÇ B-7)
(...bilgeliği (ve) yiğitlik erdemi sayesinde kazandı.)
- tabgaçka bunça süñüşüp alpin erdemin için kü bunça tutdı. (KİÇ B-12)⁴³⁸
(Çin'e karşı bu kadar savaşp yiğitliği (ve) erdemi sayesinde bu kadar ünlendi. (şöhret kazandı.))
- alpin altmış kulan ölürtim altı tebe ölürtüm yegirmi böri ölürtüm. (MBY I. DEL UUL YAZITI- 2)
(yiğitliği(m sayesinde) altmış yaban eşeği, altı deve (ve) yirmi kurt öldürdüm.)
- <...>ın için alpin için erdemin için <...> tikdi. (YEN UYBAT II- 2, 3)
(... için yiğitliğin (ve) erdemin için... dikti.)
- okuz alpin beñgü erti (YEN UYBAT IV- 2, 3)
(Oğuz, kahramanlığı ile ebedî idi.)
- alp atım ... köl tarkan beg k... (6. HT- 2, 3)
(Kahramanlık adım... Köl Tarkan Beg...)

c. Çevik, atik

- tezig këyikde alp ben. (YEN KIZIL ÇIRAA II- 2)⁴³⁹
(Hızlı koşan geyiğe (karşı) çeviğim.)

d. Zor, güç, çetin

- yuyka kalın bolsar tupulguluk alp ermiş yinçe yogun bolsar üzgülük alp ermiş. (TY I. TAŞ G-6, 7)
(Yufka kalın olursa (onu) delmek zor imiş (ve) ince (olan şey) kalın olursa (onu) kırmak zor imiş.)
- kelmiş alp tedi tuymadı. (TY II. TAŞ B- 3)
((Buradan) gelmiş olmaları zor dedi (ve geldiğimizi düşman) fark etmedi.)

e. Cesaret

⁴³⁸ Mert, “tabgaçka bunça süñüşüp alpin erdemin için ök bunça tutdı.” şeklinde okuyarak “Çin’e karşı bu kadar savaştığı için, yiğit ve erdemli olduğu için bizzat bu şekilde ülkesini muhafaza etti.” olarak anlamlandırmaktadır. (bk. Osman Mert, **Köli Çor Yazıtı ve Anıt Mezar Kompleksi**, Erzurum, Zafer Medya Ofset Matbaacılık, 2015, s. 55 ve 58.); “Çin’e karşı bu kadar savaşp kahraman ve erdemli oluşuyla böyle şöhret kazandı.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 202.)

⁴³⁹ “Çevik geyik için keskin atıcıyım.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 249.); “Hızlı koşan yaban hayvanına (karşı) yiğidim.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 148.)

- er erdemim için alpun altun kümüşüg egri tebe elde kişi kazgandım a. (YEN BEGRE-9)⁴⁴⁰

(Erkeklik erdemim(i elde etmek) için cesaret ile altın, gümüş, tek hörgüçlü deve (ve) cariyeler) kazandım.)

f. Güçlü, kuvvetli (organ)

- kolum alp için bir erig ok birle sündüm (YEN KIZIL ÇIRAA I- 4)

(Kuvvetli el(ler)im sayesinde bir askeri ok ile mızrakladım.)

- Alp kolım erdem yürekim esiz e yıta. (YEN KIZIL ÇIRAA II- 1)

(Kuvvetli el(ler)im, erdem sahibi yüreğim, ne yazık ne acı!)

- kolu alp tutsar küç eçiçim e (YEN UYBAT III- 1)⁴⁴¹

(Kolu kuvvetli (olan) güçlü ağabeyim...)

- Antag alp men, erdemlig men. (IB 10)

(O kadar güçlü (ve) erdem sahibiyim.)

- Antag alp ermiş. (IB 40)

(O kadar güçlü imiş.)

7. Altun

“Altın” temel anlamı ile bir maden adını karşılayan “altun” kelimesi, para birimi yerine geçmektedir. Yazıtlarda hem “altın; para” hem de “altından yapılmış araç-gereç” anlamlarında kullanılan kelime, ad aktarması sonucunda çok anlamlı duruma gelmiştir.

a. Altın; para

- altun kümüş işgiti kutay buşsuz ança bërür. (KT G-5; BK K- 3, 4)

(Altını, gümüşü, ipeği, ipekliyi bolca öylece veriyor.)

- bir tümen ağı altun kümüş kergeksiz kelürti. (KT K- 12)

- [...] altun kümüş kergeksiz kelürti. (BK G- 11)

(On bin (ton) ipek, altın (ve) gümüşü fazlasıyla getirdi.)

- kül tiginiñ altunun kümüşin ağısın barımın tör[t bın yıl]lk[ıs]ın ayagma tuygut. (KT GB)

⁴⁴⁰ “Savaşçı ere ait şecaat ve cesaretim ile altın ve gümüş, develer ve cariyeler elde ettim.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 304.); “Erkeklik kahramanlığımı elde etmek için sıkıntıyla altın, gümüş, tek hörgüçlü deve yurda adam kazandım.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 70, 71.)

⁴⁴¹ Aydın, “*kulu alp tutsar küç eçiçim e*” şeklinde okuyarak, “*Kulu (?) yiğitliği tutsa, güçlü sevgili ağabeyim (için).*” ((bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 118, 119) olarak anlamlandırmaktadır. Kormuşin’in anlamlandırması ise “*Elleri alp gücüne sahip kudretli ağabeyim.*” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 132, 133) şeklindedir.

(Kül Tigin'in altınlarını, gümüşlerini, servetini, mallarını, dört bin (baş) at sürüsünü koruyan Tuygut'tur.)

- Sarıg altın]nın ürün kümüşin kırgağlıg kutayın kinlig işgitisin özlük atın adgırın kara k[işin] kök teyeğin türküme bodunuma kazganu bértim, eti bértim. (BK K-11, 12)
(Sarı altını, beyaz gümüşü, kenarlı ipeklileri, misk kokulu ipeklileri, has atları, aygırları, kara samurları, boz sincapları Türküm için, halkım için kazandım; düzenledim.)
- Ol yerke ben bilge toñukuk tegürtük üçün sarıg altın ürün kümüş kız koduz egri tebi ağı buñsuz kelürti. (TY II. TAŞ-G 3, 4)
(Ben Bilge Tunyukuk o yerlere ulaştırdığım için sarı altın, beyaz gümüş, kız kadın, hörgüçlü deve (ve) hazineyi sıkıntı çekmeden getirdiler.)
- er erdemim üçün alpın altın kümüşüg egri tebe elde kişi kazgandım a. (YEN BEGRE-9)
(Erkeklik kahramanlığımı elde etmek için cesaret ile altın, gümüş, tek hörgüçlü deve, yurttan adam kazandım.)
- say teg sarıg altınım ık gerçin eg[ri teb]em ağı yüder tañım. (YEN HEMÇİK ÇIRGAKI-5)
(Çakıl taşı kadar çok sarı altınlarım, semiz ve koyu doru (renkli) tek hörgüçlü develerim, değerli mallar taşıyan taylarım.)

b. Altından yapılmış, altın kaplı (eşya, nesne)

- Ak at altın ederlig kök at kümüş ederlig torug at tuç ederlig. (ABY YABOGAN)
(Beyaz at altın eyerli, gri at gümüş eyerli, doru at tunç eyerli.)
- altunlig kemiş belimte bantım. (YEN UYUK TURAN-2)
(Altın işlemeli okluğu belime bağladım.)
- körtl<e> kan al<p> uruñu altunlig kemiş egnin yü<d>tüm belde ban<t>ım. (YEN ELEGEST-I 5)
((Ben) Körtle Han Alp Urungu'yum. Altın işlemeli okluğumu omzuma attım, belime bağladım.)
- Altın kemiş adrıldım. (YEN OZNAÇENNAYA I- 3)
(Altın işlemeli okluğumdan ayrıldım.)
- men altın kapır[çakka kir]tim. (YEN ALTIN KÖL II-8)
(Altından yapılmış tabuta girdim.)
- Yarın kiçe altın örgin üze olurupan meñileyür men. (IB-1)

(Sabah akşam altın taht üzerinde oturarak mutlu (bir şekilde) yaşıyorum.)

- Altun kanatlıg talım kara kuş men. (IB-3)

(Altın kanatlı yırtıcı (bir) kartalım.)

- Altun tuyuglug adgırlık yaragay. (IB-5)

(Altın toynaklı bir aygır olmak yaraşır.)

- Altun budlalug buğralık yaragay. (IB-5)

(Altın burunsaklı buğra olmak yaraşır.)

- Altun başlıg yılam men. Altun kurugsakımın kılıcın kesipen özümün yul inintin, başımın yul ebintin tēr. (IB-8)

(Altın başlı yılanım. Altın midemi kılıç ile keserek nefsimi ininden; başımı evinden kopar, der.)

8. Amtı

“Amtı” kelimesi, “şimdi; bu zamanki, şimdiki; dönem, devir; -dAn sonra” anlamları ile yazıtlarda yer almaktadır. Bağlama dayalı olarak kazandığı bu anlamlar arasında “devir, dönem, hükümdar olunan zaman” anlamı, parça yerine bütünü ifade edilmesi yoluyla oluşan bir ad aktarmasıdır. (bk. KT G-3; BK K-2) Öyle ki temel anlamı “şimdi” olan ve kısa bir zaman dilimini kapsayan “amtı” kelimesi, bir devri/dönemi karşılar olmuştur.

a. Şimdi

- ellig bodun ertim elim amtı kanı kimke ellig kazganur men tēr ermiş. (KT D-9)

- ellig bodun [ertim elim amtı kanı kimke ellig kazganur men tēr ermiş]. (BK D-8)

(Devlet sahibi millet idim, devletim şimdi nerede? Kimin için ülke(ler) kazanıyorum, dermiş.)

- Amtı amrak oğlanım, ança bilinler: Bu ırk bitig edgü ol. (IB-66)

(Şimdi sevgili çocuğum, şöyle biliniz: Bu fal kitabı iyidir.)

b. Bu zamanki, şimdiki, bugünkü

- türk amtı bodun begler bōdke küregme begler gü yañıltaçı siz? (KT G-11; BK K-8)

(Şimdiki Türk milleti ve beyleri, şimdi, (bengü taşlara) bakan beyler (olarak) mı yanılacaksınız?⁴⁴²)

⁴⁴² Ahmet Bican Ercilasun, a.g.e., s. 505.

- türk amtı begler késre tarduş begler köl çor başlayu ulayu şadapıt begler öñre tölis begler apa tarkan başlayu ulayu şad[apıt] begler [...] taman tarkan tuñukuk buyla бага tarkan ulayu buyruk [...] iç buyruk sebig kül ırkin başlayu ulayu buyruk bunça amtı begler kañım kaganka ertinü ertinü timag ? (etdi.) (BK G- 13, 14, 15)

(Şimdiki Türk beyleri, batıdaki Tarduş beyleri, (yani) Köl Çor önderliğindeki Şadapıt beyler, doğudaki Tölis beyleri, (yani) Apa Tarkan önderliğindeki Şadapıt beyler [...] Ataman Tarkan, Tunyukuk Boyla Baga Tarkan ve diğer yüksek memurlar [...], has memurlar, (yani) Sebig Köl İrkin önderliğindeki diğer yüksek memurlar; şimdiki bunca bey, babam kağana fevkalade çok bağıllık (?) [gösterdiler].)⁴⁴³

- amtı beglerime tır ermiş. (ONGİ-7)

(Şimdiki beylerime dermiş.)

c. Dönem, devir, hükümdâr olunan zaman

- ol amtı ańıg yok. (KT-G 3, BK-K 2)⁴⁴⁴

(O dönem(de) / zaman(da) kötülük yok.)

d. (-dAn) sonra

- yegenimin atımın körtüm amtı öltüm. (SÜCİ-8)⁴⁴⁵

(Yeğen(ler)imi gördüm, (ondan) sonra öldüm.)

9. Ańıg

Temel anlamı “kötü” olmakla birlikte, içinde bulunduğu metne ve kendinden sonra gelen kelimeye bağılı olarak çeşitli anlamlar kazanmıştır. [a] ve [b] maddesinde sıfat görevinde kullanılan “ańıg”, nitelediği isimler ile (ańıg bilig/ ańıg kişi) anlamsal bir farklılık oluşturmaktadır. [d] maddesinde yer verildiği üzere, kendinden sonra gelen “edgü/yablak” gibi durum sıfatlarını derecelendiren “ańıg”, iyi olan bir durumun daha

⁴⁴³ Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 589.

⁴⁴⁴ “Eğer Türk kağanı Ötüken platosunda hüküm sürerse, o zaman sıkıntı yok.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 190.); “O şimdi kötü değildir.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 2, 3.); “Onlar şimdi (hiç de) kötü (durumda) değiller.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 20, 21.); “Şimdi onların (hiçbir) kaygısı yok.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 90.); “Onlar şimdi kötü (durumda) değiller.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 45.); “Şimdi kötülük yok.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

⁴⁴⁵ “Kız ve erkek yeğenlerimi (de) gördüm, sonra öldüm.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 312.); “Kızlarımla oğullarımı, oğullarımla oğullarımı gördüm. Şimdi öldüm.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 189.); “Yeğenlerimi, yeğenlerimi? gördüm. Şimdi öldüm.” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 87.)

iyi; kötü olan bir durumun ise daha kötü olduğunu ifade eden, “aşırı derecede, çok” anlamlarına gelen bir zarf görevini de üstlenmektedir.

a. (bilig ve ö- fiili ile) Olumsuz, kötü, fesat (düşünce)

- yaguru kontukda kisre ańıg bilig anda öyür ermiş. (KT G-5)⁴⁴⁶
  - [yagur]u kontuk[da] kisre ańıg biligin anda ö[yür erm]iş. (BK K-4)
- (Yaklaştıırıp yerleştikten sonra fitne fesatlıklarını o zaman düşünürlermiş.)

b. (kişi ile) Kötü yaratılışlı, fitne çıkaran (insan)

- anta ańıg kişi ança boşgurur ermiş. (KT G-7; BK K-5)⁴⁴⁷
- (Orada fitne çıkaran kişiler şöyle akıl verirlermiş.)
- bilge tuńukuk ańıg ol. (TY I. TAŞ K- 10)
- (Bilge Tunyukuk kötüdür.)

c. Kötülük

- ol amtı ańıg yok. (KT G-3; BK K- 2)⁴⁴⁸
- (O dönem(de) / zaman(da) kötülük yok.)

d. Aşırı derecede, çok

- Ança bilinler: ańıg edgü ol. (IB 5/ 18/ 55/ 64)
- (Öylece biliniz: (Bu fal) çok iyidir.)
- Ança bilinler: munlug ol; ańıg yablak ol. (IB-22)
- (Öylece biliniz: (Bu fal) üzücüdür, çok kötüdür.)
- Ança bilinler: ańıg yablak ol. (IB-36)

⁴⁴⁶“(Bunlar) yakınlarına yerleştikten sonra (ise) kötü düşünceler beslemeye başlarlarmış.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 190.); “Yaklaştıırıp, konduktan sonra, kötü şeyleri o zaman düşünürmüş.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 4, 5.); “(Bu halklar) yaklaştıırıp yerleştikten sonra (da Çinliler) fesatlıklarını o zaman düşünürlermiş.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 20, 21.); “Yakına yerleştikten sonra da gereken kötülüğü orada düşünürlermiş.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 90.); “Yakına yerleştikten sonra kötülükleri orada düşünürlermiş.” (bk. Erhan Aydın, (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 48.); “Yaklaştıırıp yerleştikten sonra kötü bilgi (fitne ve fesat) düşünürmüş.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

⁴⁴⁷“Kötü kişiler orada [bütünüyle] şöyle planlar imiş.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 190.); “Orada kötü kişi şöyle öğretiyormuş.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 4, 5.); “Orada kötü (niyetli) kimseler şöyle akıl verirler imiş.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 23.); “Kötü insanlar şöylece akıl verirlermiş.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 91.); “Orada kötü (düşünceli) kişiler şöyle akıl verirmiş.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 49.); “Orada fesat kişiler şöyle öğretiyorlarmış.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

⁴⁴⁸“o zaman sıkıntı yok.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 190.); “O şimdi kötü değildir.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 2, 3.); “Onlar şimdi (hiç de) kötü (durumda) değiller.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 20, 21.); “Şimdi onların (hiçbir) kaygısı yok.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s.90.); “Onlar şimdi kötü (durumda) değiller.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 45.); “Şimdi kötülük yok.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

(Öylece biliniz: (Bu fal) çok kötüdür.

10. Apa

a. (êçü apa ikilemesi) Ata, ecdat

- kişi oğlınla üze êçüm apam bumın kagan istemi kagan olurmuş. (KT D- 1; BK D- 3)
(İnsanoğlunun üzerine atalarım Bumın Kağan (ve) İstemi Kağan hükümdar olmuş.)
- yêti yüz er bolup êlsiremiş kagansıramış bodunug küñedmiş kuladmış bodunug türk törüsün içgınnmış bodunug êçüm apam törüsünçe yaratmış, boşgurmış. (KT D- 13)
- yêti yüz er bolup êl[siremiş kagansıramış bodunug küñedmiş kuladmış bod]unug türk törüsün [içgınnmış] bodunug êçüm apam törüsünçe yaratmış boşgurmış. (BK D- 11, 12)
(Yedi yüz asker olduğu zaman devletsizleşmiş, kağansızlaşmış halkı, carıye (ve) kul olmuş halkı, Türk örf ve adetlerini bırakmış olan halkı atalarımın yasalarına göre örgütlemiş (ve) eğitmiş.)
- êçümüz apamız tutmuş yêr sub idisiz bolmazun têyin az bodunug êtip yar[atıp...] (KT D- 19)
- êç[ümüz apamız tutmuş yê]r sub [idi]siz kalmazun [têyi]n [az bodunug êtip yaratıp... (BK D- 16)
(Atalarımızın elde ettiği topraklar sahıpsiz kalmasın diye Az halkını düzene sokup örgütleyerek...)
- êçümüz apamız yamı kagan dört bulunug êtmış yıgmış yaymış basmış. (ONGİ 1)
(Atalarımız Yamı Kağan dört bir tarafa (dağılmış halkı) örgütlemiş; bir araya toplamış; (isyancıları) dağıtmış (ve) hükmü altına almış.)
- êçüm apam sekiz on yıl olurmuş. (TARYAT D- 3)
(Atalarım seksen yıl (boyunca) hüküm sürmüş.)
- êçü apa atı bar tedi . (TARYAT G- 4, 5)
(Atalarımızın adı var, dedi(ler).)
- ançığ eşitip bay apam êl yarayu êl ançığ. (YEN KARA YÜS I- 6)
(Öylece işitip varlıklı atalarım yurda yararlı (işler yaptı), yurdu öylece (düzenledi).)

b. Baba, amca, ağabey; abla, anne, nine

- kuydaki kunçuyumga adrıldım apam a. (YEN BARIK II- 4)
(Ah ablacığım! Obadaki eşimden ayrıldım.)

11. Ara

Son çekim edatı olarak kullanılan “ara”, bağlam içinde iki farklı anlama gelecek şekilde kullanılmaktadır: 1) (iki yerin) arası 2) (topluluğun; pek çok insanın) arası.⁴⁴⁹

a. (İki yerin) arasında, ortasında

- üze kök teñri asra yagız yèr kılıntukda èkin ara kişi oğlu kılınmış. (KT D- 1)
- üze kök teñri as[ra yagız yèr kılıntukda èkin ara kişi oğlu kılınmış]. (BK D- 2)
(*Yukarıda mavi gök, aşağıda kara toprak yaratıldığında ikisinin arasında insanoğlu yaratılmış.*)
- èkin ara idi oksuz kök türk [èti] ança olurur ermiş. (KT D- 2, 3)
- èkin ara idi oksuz kök türük èti ança olurur ermiş. (BK D- 4)
(*İkisinin arasında hiç örgütlenmemiş olan Kök Türk halkını örgütleyerek öylece hüküm sürüyorlarmış.*)
- èkin ara tg yagı bolmuş. (ONGİ- 10)
(*İkisinin arasında... düşman olmuş.*)
- ötügen èli ögres èli èkin ar[a] o[lu]rmış. (ŞU K- 2)
(*Ötüken ve Ögres yurdu, (bu) ikisinin arasında hüküm sürmüştür.*)
- ötügen èli ögres èli èkin ara orkun ögüzde... [yèt]miş yıl olurmuş. (TARYAT D- 3, 4)
(*Ötüken ve Ögres yurdu, (bu) ikisinin arasında Orhun Irmağı'nda... yetmiş yıl hüküm sürmüş(ler).*)
- [ötügen èli ögres èl]i èkin ara ılagım tarıglagım.(TARYAT B- 4)
(*((Ötüken ve Ögres yurdu, (bu)) ikisinin arasında ormanlarım, tarlalarım (vardır).))*)
- yarış agulıg ara yètük başınta ara... (ŞU B- 6)
(*Yarış (ve) Agulug arasında Yetük Başı'nda...*)
- er erdemim tal? ara eşim biñ erim esizim e balık tagım esizim e. (YEN HEMÇİK ÇIRGAKI- 1)
(*Erkeklik kahramanlığım, ağaçlar? Arasında(ki) eşim (dostum), bin askerim, ne yazık!*)

⁴⁴⁹ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 196.

- Esnegeu bars men. Kamuş ara başım. (IB-10)
(*Esneyen kaplanım. Kamuşlar arasında(dır) başım.*)
- Kamuş ara kalmış. (IB-38)
(*Kamuş(lar) arasında (yalnız) kalmış.*)
- Bulıt ara kün tugmış, busanç ara meñi kelmiş tēr. (IB-52)
(*Bulut(ların) arasından güneş doğmuş, keder ve üzüntülerin arasından (da) mutluluk gelmiş, der.*)

b. (Topluluk, halk) içine; içinde

- teñri yarlıkazu bu türk bodun ara yaraklıg yağıg yeltürmedim tügünlüg atıg yügürtmedim. (TY II. TAŞ D- 3, 4)
(*Tanrı esirgesin, bu Türk milletinin içine silahlı düşman(lar)ı sokmadım, (kuyruğu) düşümlü (düşman) atlarını koşturtmadım.*)
- oguz ara yēti eren yağı bolmış. (ONGİ- 5)
(*Oğuzların içinde yedi asker düşman olmuş.*)
- Bodun ara bulgak üçün elig uyamga adrıtım esni. (YEN ÇAA HÖL III- 1)
(*Halk içinde karışıklık (olduğu) için elli akrabamdan ayrıldım, ne yazık!)*
- erdemin üçün türk kan balbalı el ara tokuz erig oduş? er oğlın ögürüp? ödür? altı erdem begim e (YEN UYBAT III- 10)
(*Erdemin için Türk kağanının balbalını yurdun içinde (her tarafında), dokuz askeri? erkek çocuklarıyla sevinip... (ey) altı kahraman beylerim!)*
- eşidmekinçe barıp iç ara... (YEN KARA YÜS I- 4)
(*İşitmedikçe gidip iç (ordu) arasına...*)

12. Arkış

Clauson “arkış” kelimesine, “ticari veya resmî amaçla dolaşan bir kişi veya grup; gezgin tüccar, kervan; resmî görevli, ulak” anlamlarını vermektedir.⁴⁵⁰ Yazıtlarda tespit edilen iki anlam (kervan; elçi) dikkate alındığında, kelime, ad aktarması yoluyla çok anlamlı duruma gelmiştir. “Kervan” anlamı ile bütün; “elçi” anlamı ile bütünün bir parçası ifade edilmektedir.

a. Kervan

⁴⁵⁰ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 216, 217.

- Ötüken yêr olurup arkış têrkış ısar neŋ buŋug yok. (KT G- 8)
- Ötüken yêr o[l]urup [arkış] têrkış ısar neŋ bu[ŋug yo]k. (BK K- 6)
(*Ötüken toprak(larına) yerleşip kervan(lar) gönderirsen hiç sıkıntın olmaz.*)
- b. Elçi, temsilci**
  - yêgirmi yaşıma basmıl ıduk [ku]t oğuşum bodun erti, arkış ıdmaz têyin süledim. (BK D- 25)⁴⁵¹
(*Yirmi yaşında Basmıl İduk Kut boyum, halkım idi; (onlar bana) “elçi göndermiyor” diyerek (üzerlerine) ordu gönderdim.*)
  - [...] arkışı kelmedi anı anıtayın têp süledim. (BK D- 41)
(*... elçileri gelmedi, onları korkutayım” diyerek (üzerlerine) ordu gönderdi.*)

13. Arkuy / arguy

“Arkuy” kelimesi, “gözetleme kulesi, karakol” anlamları ile bir bütünü ifade ederken; “bekçi” anlamı ile bütünün bir parçasını karşılamaktadır. Bu doğrultta kelime, ad aktarması yoluyla çok anlamlı duruma gelmiştir.

a. Gözetleme kulesi, karakol

- arkuy kargug olgurdum ok. (TY II. TAŞ D- 3)
(*Karakollar (ve) gözetleme kuleleri diktêrdim.*)

b. Bekçi

- Üç (iç?) arguy art[t]ım. (YEN BAY BULUN I- 6)⁴⁵²
(*İç devriye bekçilerini artırdım.*)

14. Artuk /artukı

“Artuk” kelimesi yazıtlarda “ek, ilave, ayrıca; fazla miktar, arta kalan; -dAn fazla; çok” anlamları ile kullanılmaktadır. Aynı zamanda kelimenin 3. tekil kişi iyelik eki almış biçimi olan “artukı”, Eski Türkçe sayı ifadelerinde karşımıza çıkmaktadır. “Artı” anlamına gelen bu kalıplaşmış yapı, 1’den 10’a kadar ve 10’un katlarını oluşturan sayı adlarının dışında kalan rakamların, iki sayı arasına getirilmesiyle elde edilir.⁴⁵³

Clauson kelimeye dair şu açıklamaları yapar:

⁴⁵¹ “Because he sent no envoys, I campaigned against him.” (bk. Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 216, 217.)

⁴⁵² “Üç siperi artırdım.” (bk. Erhan Aydın, **Sibirya’da Türk İzleri-Yenisay Yazıtları**, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 142.)

⁴⁵³ Hatice Şirin, **Kül Tigin Yazıtı Notlar**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2015, s. 210, 211.

“2 art’tan edilgen isim; orijinalinde “ek, fazla miktar”; en eski metinlerde esas olarak sayı ifadelerinde kullanılmış; daha sonra genellikle “büyük bir ek miktar”, daha seyrek olarak “aşırılık, aşırı”. “*kırk artukı yeti*: Kırk yedi (nomalde: yeti ellig)”; “*artuk yılkıg igitti*: Çok sayıda hayvan besledi.”; “*ay artukı dört kün*; Bir ay ve dört gün”. Normalde kendinden önce gelen ayrılma hali ekiyle “-dAn fazla” (bazen “-dAn başka”), aynı zamanda tek başına “çok, aşırı”.⁴⁵⁴

a. Ayrıca, fazladan, ek olarak

- artuk kırkız küçlög kagan yagımız boltı. (TY I. TAŞ D- 3)⁴⁵⁵
(*Ayrıca Kırkız Küçlög Kagan (da) düşmanımız oldu.*)

b. (Sayıca) fazla, çok; –den fazla, -den çok

- yarıkında yalmasınta yüz artuk okun urtı. (KT D- 33)
(*(Kül Tigin’i) zırhından (ve) kaftanından yüzden fazla ok ile vurdular.*)
- bizinte eki uçı sınaarça artuk erti. (TY II. TAŞ B- 5)⁴⁵⁶
(*(Onların) iki kanadı (bizim) yarımızdan fazlaydı.*)
- artuk yılkıg igitdi. (KİÇ D- 25)
(*Çok sayıda at sürüsünü besledi.*)
- yérde artuk erdemi bar üçün beñkü tike bértim. (YEN ABAKAN- 9)
(*Yeryüzünde çok sayıda kahramanlığı için ebedî taş diktim.*)
- ...[i]çinte bësh alkusı artuk begimis? (YEN PODKUNİNSKAYA-1)
(*(...içinde (herkesten) beş fazlası (olan) beyimiz...*)

c. Artı

- Kırk artukı yėti yolu sülemiş. (KT D- 15)
- Kır[k artukı] yėti yolu sülemiş. (BK D- 12, 13)

⁴⁵⁴ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 204, 205.

⁴⁵⁵ “Sonra Kırgız kağanı Küçlög de düşmanımız oldu.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 87.); “Fazla olarak Kırgızın kuvvetli kağanı düşmanımız oldu.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 70, 71.); “(Kalabalık Kırgız), güç(lü) kağan düşmanımız oldu.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 78, 79.); “Çok sayıda Kırgız ve güçlü hakanları düşmanımız oldu.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 172.); “Çok sayıdaki Kırgızlar (ve onların kağanı) Küçlög Kagan düşmanımız oldu.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 109.); “Üstüne üstlük bir de Kırkız Küçlög Kagan düşmanımız oldu.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 604, 605.)

⁴⁵⁶ “İki kanatları bizimkinden bir buçuk misli daha büyük idi.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 92.); “Bizden, iki ucu, yarısı kadar fazla idi.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 76, 77.); “(Onların) iki kanadı bizden yarı yarıya fazla idi.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 82, 83.); “(Onların) iki kanadı bizim yarımızdan fazlaydı.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 175.); “(Onların) iki kanadı bizim yarımızdan fazlaydı.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 115.); “Bizden iki kanatları kadar fazla idiler.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 616, 617.)

(Kırk yedi kez sefer etmiş.)

- kül tegin ö[zi] kırk artuk[ı y]ëti yaşın[a] boltı. (KT KD)

(Kül Tigin'in kendisi otuz yedi yaşında idi.)

- otuz artukı bir yaşıma karluk bodun buınsuz [er]ür barur erkli yağı boltı. (BK D- 28, 29)

(Otuz bir yaşında Karluklar sıkıntısız, kalkınmış ve refah olduğı halde düşman oldu.)

- [teıri yar]lıkaduk üçün özüüm otuz artukı [üç yaşıma...y]ok erti. (BK D- 34)

(Tanrı lütettiğı için otuz üç yaşında iken... yok idi.)

- otuz artukı dört yaşıma oguz tezip tabgaçka kirti. (BK D- 38)

(Otuz dört yaşında iken Oğuzlar kaçıp Çin'e tabi oldular.)

- tab]gaç atlıg süsi bir tümen artukı yëti biı süğ ilki kün ölürtüm. (BK G- 1)

(Çin atlı ordusunu, on yedi bin askeri ilk gün öldürdüm.)

- otuz artukı sekiz yaşıma kışın kıtaı tapa süledim. (BK G- 2)

(Otuz sekiz yaşında kışın Kıtaylara doğru sefer ettim.)

- [otuz artukı tokuz] yaşıma yazın tatabı tapa sü[ledim]. (BK G- 2)

(Otuz dokuz yaşında baharda Tatabılara doğru sefer ettim.)

- Otuz artukı bir [yaşıma...] (BK G- 9)

(Otuz bir yaşında...)

d. Ve

- ay artukı dört kün [olu]rup bitidim bedizet[t]im y[aratdım]. (BK GB)

(Bir ay (ve) dört gün oturup yazdım, süslettim, yaptım.)

15. At (ad)

Ad aktarması yoluyla çok anlamlı duruma gelen “at” kelimesi, temel olarak “ad, isim” anlamına gelmektedir. Ancak Clauson kelimenin temel anlamının “isim”den ziyade “boy adı” olduğunu; bu anlamların genişlemesiyle de kelimenin “unvan” ve “ün, itibar” anlamlarını kazandığını ifade etmektedir.⁴⁵⁷

a. Ad, isim

- eçü apa atı bar tedi . (TARYAT G- 4, 5)

⁴⁵⁷ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 32, 33.

(Atalarımızın adı var, dedi(ler).)

- ... için apa tarkan çıkan tunyukuk atıg bërmiş. (KİÇ B-1)
(...için Apa Tarkan Çıkan Tunyukuk adını vermiş.)
- buka oğlum atı (II. KARABALGASUN-12)
(Buka oğlum(un) adı(dir).)
- atım eren uluga erdemlig batur men. (YEN ALTIN KÖL II- 4)
(Adım Eren Uluga Erdemlig Batur'dur.)
- atım el tугan totok ben. (YEN UYUK TARLAK-2)
(Adım El Togan Totok('tur).)
- oğlan atım çuvuç inal [er]te atım kümül öge. (YEN KÖJEELİG HOVU- 1)
(Çocukluk adım Çuvuç Inal, erkeklik adım Kümül Öge('dir).)
- men altay oğlu böğü atım. (YEN UYUK OORZAK I- 4)
(Adım Altay oğlu Böğü('dür).)
- oğlan atım yerlig çor. (YEN YEERBEK I-3)
(Çocukluk adım Yerlig Çor('dur).)
- esiz atınız urı beg esiz. (YEN OÇURI-3)
(Zavallı adınız Urı Bey, ne yazık!)
- alp atım ... köl tarkan beg k... (6. HT-2, 3)
(Kahramanlık adım... Köl Tarkan Beg...)
- ben atım çes (ABY KALBAK TAŞ II/XV)
(Ben, adım Çes.)

b. (bodun ile) Millî kimlik, millet adı, boy adı

- türk begler türk bodunum... at bërtim. (BK K- 13)
(Türk beyleri, Türk milletim!...(size) ad verdim.)
- türk bodun atı yok bolu barmış erti. (ONGİ- 3)
(Türk milletinin adını yok olmuştu.)
- bunça bodunug atın yolın yagma alum çisi eki... (TARYAT K- 5)
(Bunca boyları, (onların) adları (ve) sanlarını Yagma boyunun tahsildarı...)

c. Unvan, rütbe

- türk begler türk atın it(t)ı tabgaçgı begler tabgaç atın tutupan tabgaç kaganka körmiş (KT D- 7,8)

- türk begler türk atın ıt(t)ı tabgaçgı begler tabg[aç atın tutupan tabgaç kaganka körmüş. (BK D-7)
(*Türk beyleri Türk unvanlarını bıraktı; Çinlileşmiş (Türk) beyleri, Çin unvanları olarak Çin kağanına tâbi olmuşlar.*)
- kagan at bunta biz bértimiz. (KT D- 20)
- kagan atıg bunta biz bértimiz. (BK D-17)
(*Kağan unvanını o zaman biz verdik.*)
- Inançu Apa Yargan Tarkan atıg [bè]rtim. (KT B- 1)
(*((Ona) Inançu Apa Yargan Tarkan unvanını verdim.*)
- şad atıg anta bérmiş boltukda tokuz oguz tg yağı ermiş.(ONGİ- 6)
(*Şad unvanını orada verdiğiinde Dokuz Oğuz... düşman imiş.*)
- êki ogluma yabgu şad at bértim. (ŞU D-7)
(*İki oğluma Yabgu (ve) Şad unvanı verdim.*)
- Teñride bolmış èl ètmış bilge kagan èl bilge katun kagan atıg katun atıg atanıp ötüken kidin uçınta tez başınta örgin... anta yaratıtdım. (TARYAT B-1)
(*Tanrı'dan olmuş/Tanrı'nın lütfıyla kağan olmuş devlet kurmuş Bilge Kağan, İl Bilge Hatun, Kağan unvanını ve Hatun unvanını alarak Ötüken'in batı tarafında, Tes (ırmağı) Başı'nda, hükümdarlık otağını orada kurdurdum.*)
- umay teg ögüm katun kutıña inim kül tegin er at bultı. (KT D- 31)
(*Umay gibi annem hatunun talihi sayesinde kardeşim Kül Tigin erlik unvanı(nı) elde etti.*)⁴⁵⁸
- siziñ er at urı.(YEN OÇURI-13)
(*Sizin erlik unvanı(nız) Urı('dır).*)

“er at: erlik/yetişkinlik unvanı” ifadesinin yer aldığı diğer cümleler:

[YEN AK YÜS I- 4; YEN HEMÇİK ÇIRGAKI-2; YEN HEMÇİK ÇIRGAKI-3; YEN BAY BULUN I- 8; YEN BAY BULUN II-2, 3; YEN TUVA B- 4, 5; YEN TUVA D-1; YEN MALİNOVKA-2; YEN HERBİS BAARI-3; YEN KARA BULUN I-1, 2; YEN KARA BULUN II-3; YEN AYNA II; YEN DEMİR SUG- 1; YEN UYUK OORZAK II- 3; YEN ALAŞ II; YEN UYUK ARJAN-5; YEN ÇAA HÖL III-3; YEN BEDELİĞ VALUN- 2; ABY ADIR KAYA- A 19; ABY KALBAK TAŞ XIII- A 39]

⁴⁵⁸ Berta “er at bul-” ifadesini “büyümek” olarak yorumlamaktadır. (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 196)

d. (at kü ile) Ün, nam, şöhet

- türk bodunug atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürmiş teñri el bērigme teñri türk bodun atı küsi yok bolmazun [tēyin özümün ol teñri] kagan olurtdı erinç. (KT D- 25, 26)

- türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürügme teñri el bērig[me te]ñri türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin özümün ol teñri kagan olurtdı [erinç. (BK D-20, 21)

(Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye babam kağanı ve annem hatunu yükselten Tanrı, devlet, ülke vermiş olan Tanrı, Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye beni, o Tanrı kağan olarak (tahta) oturttu.)

- kañımız eçimiz kaz[ganmış bodun atı küsi yok bolmazun] tēyin türk bodun üçün tün udımadım, küntüz olurmadım. (KT D- 26, 27)

- kañımız eçimiz kazganmış bodun atı küsi yok bol[mazun] tēyin türk bodun üçün tün udımadım. (BK D-21, 22)

(Babamızın, amcamızın kazandığı milletin adı sanı yok olmasın diye Türk milleti için gece uyumadım, gündüz oturmadım.)

- (b)ēriye tabgaçda atı küsi yok boltı. (BK D-36)

(Güneyde Çin’de (olanların) adı sanı yok oldu.)

16. Balık

“Balık” kelimesinin “çamur” ve “şehir” anlamları ile olan etimolojik ilişkisi, Doerfer tarafından ortaya konmuştur. Doerfer, Courteille’nin Çağatayca sözlüğü *Dictionnaire turk-oriental*’de “balık; şehri çevreleyen duvar” maddesine bağlı kalarak kelimenin anlam aşamalarını şu şekilde izah etmektedir: “çamur > çamurdan yapılmış duvar > çamurdan duvarla çevrilmiş yer = şehir.”⁴⁵⁹ Bu anlam genişlemesine bağlı olarak kelimenin “çamur, balçık” anlamı yazıtlarda yalnızca bir yerde (KT K-8) tespit edilmekle birlikte genel olarak “şehir, kent” anlamlarında kullanıldığı görülmektedir. Kelimenin ikinci anlamı, bütünün yerine parçanın anılması (“şehir” yerine “çamur”) ile ortaya çıkan ad aktarmaları arasındadır.

a. Çamur, balçık

⁴⁵⁹ Hatice Şirin, **a.g.e.**, s.204.

- êki erig sançdı balık(k)a basıkdı. (KT K- 8)⁴⁶⁰
(İki askeri mızrakladı, çamura bastırdı (gark etti).)

b. Şehir, kent

- taşra yorıyur tēyin kü eşidip balıkdaki tagıkmış tagdaki ênmiş. (KT D- 11, 12)
- taşra] yor[ıyur tēyin kü eşidip ba]l[ık]d[akı tagıkmış tagdaki] ênmiş. (BK D- 10, 11)
(Baş kaldırıyor diye haber işitince şehirdekiler dağa çıkmış, dağdakiler (şehre) inmiş.)
- türk bodun kılıngalı türk kagan olurgalı şantun balık(k)a taluy ögüzke tegmiş yok ermiş. (TY I. TAŞ D- 1)
(Türk milleti yaratılalı, Türk kağanı tahta çıkalı Şantung şehir(ler)ine, okyanusa ve ırmağa ulaşan yokmuş.)
- şantun balık(k)a taluy ögüzke tegürtim. (TY I. TAŞ D- 2)
(Şantung şehir(ler)ine, okyanusa ve ırmağa ulaştırdım.)
- üç otuz balık sıdı. (TY I. TAŞ D- 2)
(Yirmi üç şehri tahrip ettiler.)
- kamıl balıkka tegdim konuldum altım. (ONGİ- 9)
(Kumul şehrine saldırdım, yerleştim, ele geçirdim.)

17. Bar

“Bar” kelimesi DLT’de şu şekilde kaydedilmiştir:

“Var; bir şeyin bir yerde bulunduğunu (*wucūd... kawnihi ḥādir^{an} fī maḥallihi*) anlatan bir kelime.” **sende yarmaḵ bār-mu** Biri öbürüne “Sende (*ma’aka*) para var mı?” der. O da **bār** “var” diye cevap verir. Bu kelime, Arapçadaki Türkçesi **yōḵ** demek olan “*laysa*” kelimesinin karşıtıdır.”⁴⁶¹

Kaşgarî’nin kelimeyi bu şekilde tanımlamasını oldukça zeki bulan Clauson, “bar” kelimesinin genel olarak cümle içinde yüklem görevinde kullanılığını ifade etmektedir. Aynı zamanda kelimenin “var” veya “mal” anlamlarına geldiğini, ancak “mal”

⁴⁶⁰ “şehre girmedi.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 201.); “çamura soktu.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 26, 27.); “çamura gark etti.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 38, 39.); “İki askeri mızrakladı. Çamura gömdü.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 100.); “çamura (bataklık) gömdü.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 67.); “çamura bastırdı.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 536, 537.)

⁴⁶¹ Mustafa Kaçalın, **Dîvânu Lugâti’t-Türk**, yay. hz. Mehmet Ölmez, İstanbul, Kalcı Yayıncılık, 2016, s. 96.

anlamının belirsiz olmakla birlikte “barım”ın kısaltılmış bir ifadesi olduğunu dile getirmektedir.⁴⁶²

Genel olarak yazıtlarda “var, mevcut” anlamları ile kullanılan kelime, söz konusu temel anlamı ile bağlantılı olarak iki yerde “varlıklılık, zengin” anlamlarında kullanılarak çok anlamlı duruma gelmiştir.

a. Var, mevcut

- teñri yarlıkadukın üçün [ö]züm kutum bar üçün kagan olurtum. (KT G- 9)
- teñri yarlık[adukın üçün öz]üm kutum bar üçün ka[gan olurt]um. (BK K-7)
(Tanrı lütfettiği için, kendi talihim olduğu için kağan (olarak) tahta çıktım.)
- azu bu sabımda igid bar gu? (KT G- 10)
- az[u bu] sabımda igid bar gu? (BK K-7, 8)
(Yoksa bu sözümde yalan var mı?)
- anta] kəsre teñri yarlıkazu kutum bar üçün ülügüm bar üçün ölteçi bodunug tǵǵürü igit[t]im. (KT D- 28, 29)
(Ondan sonra Tanrı bağışlasın, talihim olduğu için, kismetim olduğu için ölecek milleti dirilterek besledim.)
- anta kəsre teñri yarlıkaduk üçün kutum ülügüm bar üçün ölteçi bodunug tǵǵürü igit[t]im. (BK D-23)
(Ondan sonra Tanrı lütfettiği için talihim (ve) kismetim olduğu için ölecek milleti dirilterek besledim.)
- ol eki kişi bar erser sini tabgaçığ ölürteçi tǵ men. (TY I. TAŞ G- 3)
(O iki kişi var oldukça seni, (yani) Çinlileri öldürecek, diyorum.)
- öñre kıtańda bəriye tabgaçda kurıya kordanta yırıya oguzda eki üç biñ sümüz kelteçimiz bar mu ne. (TY I. TAŞ G- 7)
(Doğuda Kitaylardan, güneyde Çinlilerden, batıda Hotan’dan, kuzeyde Oğuzlardan gelecek iki üç bin askerimiz vardır şüphesiz.)
- öñreki er yogur(u) aç ıdıp ı bar baş aşdımız. (TY I. TAŞ K- 1, 2)⁴⁶³

⁴⁶² Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 353.

⁴⁶³ “Öncü insan(lar)[ın] [doğrudan] izlerinde ve [onları] yakalayarak Ibar Baş’ı aştık.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 89.) “Öndeki er çigneyi verip, ağaç olan tepeyi aştık.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 72, 73.); : “Öncü askerleri (karları) yogururcasına yürütüp ormanla kaplı doruğu aştık.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 78, 79.); “Öncü askerlerle güç bela ormanlık dağı aştık, yuvarlanarak aşağı indik.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 173.); “Öndeki askerler güç bela ilerliyorken İvrbaş’ı aştık, yuvarlanarak indik.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 110, 111.)

(Öndeki askerler geçip (yol) açınca (diğerlerini de) gönderip ağaçlı dağ başını aştık.)

- tabgaç süsi bar ermiş. (TY I. TAŞ K- 6)

(Çin ordusu varmış.)

- neñ yêrdeki kaganlıg bodunka bintegi bar erser ne buñı bar erteçi ermiş. (TY II. TAŞ D- 6, 7)

(Herhangi bir yerdeki kağan sahibi olan millette benim gibisi var olsa (o halkın) ne sıkıntısı olacaktı?!)

- teñri bilge kaganıka takı işig küçüg bërşigim bar ermiş erinç. (ONGİ-10)

(Aziz Bilge Kağan 'a da hizmet edeceğim var imiş elbette.)

- èçü apa atı bar tedi . (TARYAT G- 4, 5)

(Atalarımızın adı var, dedi(ler).)

- dört oğlanım bar üçün beñkümin [tikti]. (YEN ÇAA HÖL VIII-1)

(Dört çocuğum olduğı için ebedî taşımı (onlar) dikti.)

- on inisi tokuz oğlu bar üçün çabış tun tarkan beñüsü tike bërşim. (YEN UYBAT I-2, 3)

(On kardeşi, dokuz çocuğı olduğı için Çabış Tun Tarkan 'ın ebedî taşını dikiverdim.)

- erdemi bar üçün kanın atam? totok atka tegmiş begim esiz er başı yita açığ. (YEN ABAKAN-2)

(Erdemi olduğı için hanın, Atam Totok adına erişmiş, beyim, ne yazık!)

- yêrde artuk erdemi bar üçün beñkü tike bërşim yêti urı [o]ğlı <bar> üçün tike bërşimiz. (YEN ABAKAN-9)

(Yeryüzünde kahramanlığı çok olduğı için ebedî taş dikiverdim. Yedi erkek çocuğı olduğı için (ebedî taş) dikebildik.)

- yalım kayam kañım bar üçün ben yêr <ü>güz baru alkunı kün ay körü yorıyur ben. (YEN ADRIANOV KL.-1)

(Yalçın (sarp) kayam (ve) babam olduğı için ben yurda (ve) ırmağa varıp her şeyi, güneş ve ayı görerek yaşamaya devam ediyorum.)

- üze teñrike asra yêrke yüküntüküm bar erti. (MBY BÖMBÖGÖR YAN- 1)

(Yukarıda(ki) gök, aşağıda(ki) toprak için ibadet ediyorum.)

- Bir tabılku yüz boltı. Yüz tabılku ming boltı. Miñ tabılku tümen boltı tèt. Ança bilinler: asıgı bar; edgü ol. (IB- 32)

(Bir hünnap yüz oldu. Yüz hünnap bin oldu. Bin hünnap on bin oldu, der. Öylece biliniz: Yararı var, (bu fal) iyidir.)

- Kanığı ölmüş, köngeki tonmuş. Kangı nelük ölgey ol? Beglig ol. Köneki nelük tonğay? Küneşke olurur ol. Ança bilinler: bu ırk başınta az emgeki bar; kên yana edgü bolur. (IB- 57)

((Kızın) sevgilisi ölmüş, kovası (da) donmuş. Sevgilisi niçin ölsün? Beydir o. Kovası niçin donsun? Güneşte duruyor. Öylece biliniz: Bu fal(ın) başında biraz acı var; (ama) sonra yine iyi olur.)

b. (bay bar ikilemesi) Zengin, varlıklı

- bay bar ertim. (SÜCİ- 5)

(Zengin (ve) varlıklı idim.)

- bay bar e<r>tim. (YEN NOVOSYOLOVO-2)

(Zengin (ve) varlıklı idim.)

18. Bark

Şinasi Tekin “*Ev Bark Nedir?*” adlı yazısında kelimenin anlam alanını şu şekilde izah etmektedir:

“...*bark* kelimesi tek başına kullanıldığı zaman yani yanında *eb* (yani ‘ev’) bulunmadığı zaman *bediz* ‘tezyinat, kabartma veya heykel’ ve *bitig taş* ‘kitabe’ ile birlikte geçmektedir. Bunlarla ilgili fiiller de *yarat-* ‘inşa etmek’, *bedize-* ‘tezyin etmek, süslemek’ ve *biti-* ‘yazmak, hakketmek’tir. Buna göre Köktürkler devrinde *bark* kelimesi ‘içi ve dışı kabartmalarla, tezyinatla (veya heykellerle) ve kitabelerle donatılmış bir bina’ yani ‘türbe’ manasına kullanılmıştır.”⁴⁶⁴

“*bark*” kelimesinin “*eb*” ile oluşturduğu “*eb bark*” ikilemesinin anlamlarını Tekin “ev, çadır; ordugâh; mal, mülk” olarak sıralarken; “*bark*” kelimesinin tek başına kullanıldığı cümlelerde “türbe; otel” anlamlarına geldiğini ifade etmektedir.⁴⁶⁵ İkileme yapısına dikkat çeken isimlerden biri de Clauson’dur. Kelimeyi “taşınabilir mülk; eve ait eşya” olarak anlamlandıran Clauson, “*bark*”ın neredeyse daima “ev bark” terkinde “ev ve eve ait eşyalar” anlamında kullanıldığını belirtmektedir.⁴⁶⁶ Bu görüşlerden hareketle denilebilir ki, “*bark*” kelimesi bağlama dayalı olarak anlam alanını genişletmiştir.

⁴⁶⁴ Şinasi Tekin, *İstikakçının Köşesi, Türk Dilinde Kelimelerin ve Eklerin Hayatı Üzerine Denemeler*, İstanbul, Simurg Yayınları, 2001, s. 93.

⁴⁶⁵ Şinasi Tekin, *a.g.e.*, s. 101.

⁴⁶⁶ Sir Gerard Clauson, *a.g.e.*, s. 359, 360.

a. (eb bark ikilemesi ile) Ev, konut

- sınar süsi ebig barkıg yolıgalı bardı sınar süsi süñüşgeli kelti. (BK D- 32)
(*Ordunun yarısı evi(mizi) barkı(mızı) yağmalamaya gitti; ordunun (diğer) yarısı (da) savaşmak için geldi.*)
- ebin barkın buzdum. (BK D- 34)
(*Evini barkını yıktım.*)
- seleçe kodı yorıpan kargan kısıлта ebin barkın anta buzdum. (BK D- 37)
(*Selenge (Nehri'nden) aşağı yürüyüp Karagan Geçidi'nde evini barkını orada yıktım.*)
- ebin barkın yılmısın urmadım kıyın aydım. (ŞU D- 2)⁴⁶⁷
(*((Onların) evlerine barklarına, at sürülerine dokunmadım; (onları) cezalandırdım.*)
- <...> eb barkın[t]a ermiş. (ŞU D- 12)
(*<...> evinde barkında imiş.*)
- katıg taşıg ebig barkıg [yarattımız]. (MBY 2. OLON NUR- 2)
(*Sert taşı, evi barkı inşa ettik.*)

b. Anıt mezar, türbe

- añar adınçıg bark yaraturtum. (KT G-12)⁴⁶⁸
(*Onun (Kül Tigin) için özel bir anıt mezar inşa ettirdim.*)
- añar adınçıg bark [...] yar[atıt]dım. (BK K- 14)
(*Onun (Kül Tigin) için özel bir anıt mezar (...) inşa ettirdim.*)
- bark êtgüçi bediz yaratıgma bitig taş êtgüçi tabgaç kagan çıkanı çañ señün kelti. (KT K-13)
(*Anıt mezar ustası, süsleme ustası (ve) yazılı taş ustası olarak Çin kağınının kuzeni General Çağ geldi.*)
- barkın bedizin bitig taşın bęçin yılka yêtinç ay yêti otuzka kop alkdımız. (KT KD)

⁴⁶⁷ “Malını mülkünü, sürüsünü yağmalamadım. Onlara ceza verdim.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 122.); “ebin barkın yılmısın [y]ulımadım kıyın aydım; Evini, barkını (ve) at sürülerini yağmalamadım. Cezalarını söyledim (tebliğ ettim).” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 55.)

⁴⁶⁸ “Onlara farklı binalar yaptırdım.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 191.); “Ona bambaşka bir türbe yaptırdım.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 6, 7.); “Onlara olağanüstü bir türbe yaptırdım.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 22, 23.); “Ona muazzam bir anıtkabir yaptırdım.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan'daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 92.); “Ona muhteşem bir anıt mezar yaptırdım.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 50.); “Onun (Kül Tigin) için özel bir bark inşa ettirdim.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 504, 505.)

(Anıt mezarını, süslemelerini, yazılı taşını maymun yılının yedinci ayının yirmi yedisinde tamamen bitirdik.)

- taş bark [êtgüçig] bunça bedizçig tuygun êlteber kel[ürti]. (KT KD)
(Taş (ve) anıt mezar yapıcıları, bunca süsleme yapan ustaları Tuygun İlteber getirdi.)
- ol] taş barkın... (BK K- 15)
(O yazıt (ve) anıt mezarı ...)
- bunça barkıg bedizig uzug [...ka]gan atısı yol[l]ug tegin men ay artukı dört kün [olu]rup bitidim bedizet[t]im y[aratdım]. (BK GB)
(Bunca anıt mezarı, süslemeyi, sanat eserini [...Ka]ğan'ın yeğeni Yollug Tigin (yani) ben, bir ay, dört gün oturup yazdım, süslettirdim, yaptım.)

19. Baş

İnsandan doğaya deyim aktarmaları yoluyla çok anlamlı duruma gelen kelimelerden biri de “baş”tır. Bir organ adı olan “baş”, temel anlamından tamamen kopmadan doğadaki nesneleri karşılar hale gelmiş ve böylece yeni anlamlar kazanmıştır. Clauson, kelimenin anatomik anlamının dışında “(ordunun) başı; (bir şeyin) başı” ve coğrafi özellikler için kullanıldığını dile getirmektedir.⁴⁶⁹

a. Baş, kafa

- yarıkında yalmasında yüz artuk okın urtı yüziğe başıña bir t[egürmedi (KT D- 33)
(*(Kül Tigin'i) zırhından (ve) kaftanından yüzden fazla ok ile vurdu(lar), yüzüne başına bir (ok) değdirmeyi.*)
- Altun başlıg yılan men. Altun kurugsakımın kılıçın kesipen özümün yul inintin, başımın yul ebintin tər. (IB- 8)
(*Altın başlı yılanım. Altın kursağımı kılıç ile keserek nefsimi kopar, ininden, başımı kopar evinden, der.*)
- Kamuş ara başım. (IB- 10)
(*Kamışlar arasında başım.*)

b. Başlangıç

⁴⁶⁹ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 375, 376.

- erdemim başı için e öldürdüm. (YEN BAY BULUN I- 7)⁴⁷⁰
(*Yiğitliğimin başlangıcı (olsun diye) öldürdüm.*)
- Ança bilinler: bu ırk başıta az emgeki bar; kin yana edgü bolur. (IB- 57)
(*Öylece biliniz: Bu fal(in) başında (başlangıcında) biraz acı var; (ama) sonra yine iyi olur.*)
- c. Tepe, zirve; ırmak kaynağı
- tamag ıduk başda⁴⁷¹ süñüşdümüz. (KT K- 1; BK D-29)
(*Tamag kutsal tepesinde savaştık.*)
- ıduk başda süñüşdüm. (BK D-25)
(*Kutsal tepede savaştım.*)
- öñreki er yogur(u) aç ıdıp ı bar baş aşdımız. (TY I. TAŞ K- 1, 2)⁴⁷²
(*Öndeki askerler geçip (yol) açınca (diğerlerini de) gönderip ağaçlı dağ başını aştık.*)
- keyre başıta⁴⁷³ üç birküde kan süsi [birle] katıldım. (ŞU K- 7)⁴⁷⁴
(*Keyre (Irmağı'nın) kaynağında, Üç Birkü'de kağanın ordusuna katıldım.*)
- seleñe kidin yılun kol bėridin sınar şıp başına tegi çerig ėtđim. (ŞU D- 3)⁴⁷⁵
(*Selenge'nin batısından Yılun-Kol'un güney tarafındaki Şıp (Irmağı'nın) kaynağına kadar asker yerleştirdim.*)

⁴⁷⁰ “Erdemim için (düşmanlarımı) öldürdüm.” (bk. Igor V. Kormuşın, **a.g.e.**, s.192.); “Pişmanlığımı kahramanlığımın başı için öldürdüm.” (bk. Erhan Aydın, **Sibirya’da Türk İzleri-Yenisey Yazıtları**, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 142, 143.)

⁴⁷¹ “Tamag Iduk Baş”; konumu tam olarak belirlenemese de bir dağ tepesinin adı olduğu açıktır. Yazıtlarda Ötüken dağlarının zirvelerinden biri *ıduk baş* “*kutsal tepe*” olarak adlandırıldığı ve kutsanan coğrafya birimleri *ıduk* sözüyle nitelendirildiği için, Karluklarla savaşılan bu dağ tepesinin de Türklerce mukaddes sayılan bir bölge olduğu söylenebilir.” (bk. Hatice Şirin, **a.g.e.**, s. 286)

⁴⁷² “Öncü insan(lar)[ın] [doğrudan] izlerinde ve [onları] yakalayarak Ibar Baş’ı aştık.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 89.) “Öndeki er çiğneyi verip, ağaç olan tepeyi aştık.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 72, 73.); : “Öncü askerleri (karları) yoğururcasına yürütüp ormanla kaplı doruğu aştık.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 78, 79.); “Öncü askerlerle güç bela ormanlık dağı aştık, yuvarlanarak aşağı indik.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 173.); “Öndeki askerler güç bela ilerliyorken Ivrbaş’ı aştık, yuvarlanarak indik.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 110, 111.)

⁴⁷³ “*keyre başı*” yer adı hakkında bk. İbrahim Şahin, **Eski Türkçe Dönemi (VI-XI. Yüzyıl) Temel Eserlerinde Geçen Yer Adları**, Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türkoloji Ana Bilim Dalı Yayınlanmamış Doktora Tezi, Bışkek, 2006, s. 196.

⁴⁷⁴ “Keyre Baş’ında Üç Birkü’de han ordusu ... katıldım.” (bk. Osman Mert, **Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu**, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 218.); “Keyre başında Üç Birkü’de hanın ordusu ile birleştim.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 121.); “Keyre (Irmağı'nın) kaynağında, Üç Birkü’de kağanın ordusuna katıldım.” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 53.)

⁴⁷⁵ “Selenge’nin batısından Yılun Kol’un (ırmak) güney yanındaki Şıp Başı bölgesine kadar asker yerleştirdim.” (bk. Osman Mert, **a.g.e.**, s. 234.); “Sınar-Şıp başına kadar çeri düzenledim.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 295.); “Selenge’nin batısında Yılun Kol’un güney tarafına, Şıp Başı’na kadar asker yerleştirdim.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 122.)

- [te]z başınta kasar kur<ı>dın örgin anta etitdim. (ŞU D- 8)⁴⁷⁶
(*Tes Irmağı'nın kaynağında (ve) Kasar'ın batısında tahtımı kurdurdum.*)
- ol ay beş yëgirmike keyre başı üç birküde tatar birle katı tokıdım. (ŞU D- 6)
(*O ayın on beşinde Keyre (Irmağı'nın) kaynağı (ile) Üç Birkü'de Tatarlar ile şiddetli bir şekilde savaştım.*)
- keregün sakışın şıp başın yöre kelti. (ŞU D- 4)
(*Kergü, Sakış (ve) Şıp (Irmağı'nın) kaynağını yürüyerek geldi(ler).*)
- öñüz başı anta ıduk baş kidinte yabaş tokuş beltërinte anta yayladım. (ŞU D- 9)
(*Öngüz Başı ve orada Iduk zirvesinin batısında Yabaş ve Tokuş Irmakları'nın kavuştuğu yerde yayladım.*)
- tez başı çıtımin yayladım. (ŞU G-2)
(*Tes (Irmağı) kaynağında çitimi (vurdurup) yayladım.*)
- kagan atanıp katun atanıp ötüken ortusınta as öñüz baş kan ıduk baş kidinin örgin bunta eti<t>dim. (TARYAT G- 6)
(*Kağan atanıp hatun atanıp Ötüken ortasında, As Öngüz Başı'nın, Kan kutsal tepesinin batısında, tahtı(mı) burada kurdurdum.*)
- tenride bolmuş el etmiş bilge kagan el bilge katun kagan atıg katun atıg atanıp ötüken kidin uçınta tez başınta örgin... anta yaratıtdım. (TARYAT B-1)
(*Tanrı'dan olmuş/Tanrı'nın lütfuyla kağan olmuş devlet kurmuş Bilge Kağan, İl Bilge Hatun, Kağan unvanını ve Hatun unvanını alarak Ötüken'in batı tarafında, Tes (ırmağının) kaynağında, hükümdarlık otağını orada kurdurdum.*)
- ulu yılka ötüken ortusınta as öngüz [...] ıduk baş kidininte yayladım. (TARYAT B- 2)
(*Ejderha yılında, Ötüken ortasında, As Öngüz... Iduk zirvesinin batısında yayladım.*)
- yaylagım ötüken kuzı kidin uçı tez başı öñdüni k[ań]uy künüy bez ...(TARYAT B- 5)
(*Yaylam Ötüken'in kuzey (tarafının) batı ucu, Tes Irmağı kaynağı(ndadır), doğusu Hanui Gol ve Hünüi Gol (ırmakları)...*)

d. Lider, komutan, ordunun başı; bir işin başı; yönetici

- sü başı ini el kagan tarduş şad barzun tedi . (TY I. TAŞ K- 7)

⁴⁷⁶ “...tahtımı Tes Başı Bölgesi ve Kasar'ın batısında kurdurdum.” (bk. Osman Mert, **a.g.e.**, s. 235.); “Tez başında orada (o zaman)... Kasar[dan] batıda, tahtı [karargahı] orada [o zaman] kurdum.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 297.); “Tes başında, Kasarların batısında tahtımı orada kurdurdum.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 122.)

- (Ordunun başı olarak İni İl Kağan (ve) Tarduş Şad gitsin, dedi.)
- boz ok başın akıza uçuz kölke atlığın töke barmış. (TES K- 3)
(Boz-Ok liderine hücum ederek atlısıyla (onu) Uçuz Göl'e döküvermiş.)
  - tenride bolmuş el etmiş bilge kanım içreki bodunu altmış iç buyruk başı inançu бага таркан. (TARYAT B- 6)
(Tanrı'dan olmuş/Tanrı'nın lütfuyla kağan olmuş devlet kurmuş Bilge Hanımın kendisine tabi boyların sayısı altmış (idi). İç (işlerinden sorumlu) komutan İnançu Бага Таркан.)
  - beş yüz başı külüg onı öz inançu beş yüz başı ulug öz inançu. (TARYAT B- 6)
(Beş yüz (kişilik kuvvetin) başı Külüg Onı Öz Inançu, (yine) beş yüz (kişilik kuvvetin) başı Ulug Öz Inançu.)
  - uruğu yüz başı ulug uruğu tölis begler oğlu bın baş[ı tölis külü]g eren tarduş begler oğlu bın b[aşı] tarduş k[ülüg eren tarduş] işbaras beş bın er başı işbara señün yağlakar. (TARYAT B- 7)
(Urungu (idi). Yüzbaşı Ulug Urungu. Tölis beylerinin oğulları(ndan) binbaşı Tölis Külüg Eren. Tarduş beylerinin oğulları(ndan) binbaşı Tarduş Külüg Eren (ile) Tarduş işbaralar. Beş binlik kuvvetin başı General Alp İşbara Yağlakar (idi).)
  - tokuz yüz er başı tuykun ulug tarkan bukug bınja. (TARYAT B- 8)
(Dokuz yüz asker(lik kuvvetin) başı Tuykun Ulug Tarkan Bukug Bınja'dır.)
  - tēgitimin bu bitidükde kanıma turgak başı kagas ataçuk begzeker çigşi bıla бага таркан üç yüz turgak turdı. (TARYAT K- 2)
(Prenslerimle bu (kitabeyi) yazdığımızda hanım için muhafız birliğinin başı Kagas Ataçuk ve Begzeker Çigşi Bıla Бага Таркан, üç yüz nöbetçiyle nöbet tuttu.)
  - bayırku tarduş bilge tarkan kutlug yagma tabgaç sogdak başı bilige señün uz ön erkin. (TARYAT K- 6)
(Bayırku Tarduş Bilge Tarkan Kutlug ve Yagma, Çin, Soğdlar (ie ilgili işlerin) başı Bilge Sengin Uzal Öng Erkin('dir).)
  - yağın başı yorıyu kelti. (ŞU D- 6)
(Düşmanın komutanı yürüyerek geldi.)
  - tutuk başın çık tapa bınja ıtdım. (ŞU D- 11)
(Tutuk komutasında bin adamlık bir birliği Çiklerin üzerine gönderdim.)
  - özümün öñre bınja başı ıtdı. (ŞU K- 6)
(Beni doğuya bin başı olarak gönderdi.)
  - s[ü] başı ben. (ŞU B EK-1)

(Ordu(nun) komutanı benim.)

- teñri elimke başda begimke bökmedim esizim e. (YEN ÇAA HÖL IV- 3)
(Kutlu yurduma, başımdaki beyime doymadım, ne yazık!)
- er başı yıta açığ a. (YEN ABAKAN 2)
(Askerin başı, eyvah. Ne acı!)
- tokuz elig yaşda tokuz altmış er ölürmüş er başı sañun ölürti bilgem yıta. (YEN ABAKAN 3)
(Kırk dokuz yaşında elli dokuz asker öldürmüş, askerin başı generali öldürdü, bilgem, eyvah!)
- iç sü baş anlıg öl[ti]. (YEN KARA YÜS I- 2)
(İç (hassa) ordunun komutanı Anlıg öldü.)
- ançığ eşitip bay apam el yarayu el ançığ ök baş alpagu. (YEN KARA YÜS I- 6)
(Öylece işitip varlıklı atalarım yurda yararlı (işler yaptı), yurdu öylece (düzenledi). Bizzat baş kahramanlar?)
- akınçı on başı bitidim. (MBY İH BİÇİGT-2)
(Akıncı on başı yazdım.)

20. Başlayı

a. Evvela, ilk olarak, en başta

- kañım kaganka başlayı baz kaganıg balbal tikmiş. (KT D-16; BK D- 13)
(Babam kağan için ilk önce Baz Kağan'ı balbal (olarak) dikmişler.)
- başlayı kırkız kaganıg balbal tikdim. (KT D- 25)
- başlayı kırkız kaganıg [balbal tikdim]. (BK D- 20)
(İlk önce Kırgız kağanını balbal (olarak) diktim.)

b. Başında, komutasında, öncü olarak

- yogçı sıgıtçı kıtañ tatabı bodun başlayı udar señün kelti. (KT K- 11, 12)
(Yaşçı (ve) ağıtçı olarak Kıtay, Tatabı halkları(nın) başında General Udar geldi.)
- kül tegin ebig başlayı akıt[t]ımız. (KT K- 8)⁴⁷⁷

⁴⁷⁷ “ilk önce Köl teginin evini [ev halkını] (yola) çıkardık.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 201.); “Köl Tegin’i karargahın başında bıraktık.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 38, 39.); “Kül Tegin’i karargahın başında durması için gönderdik.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 100.); “Köl Tigin’i karargahın başında durması için gönderdik.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 67.); “Karargahın komutasını Köl Tegin’e verip (biz orduyu) akıttık (yürüttük)” (bk.

(Karargâhın komutasını Kül Tegin'e verip (orduyu) yürüttük.)

- türk amtı begler kësre tarduş begler köl çor başlayu ulayu şadapıt begler öñre tölis begler apa tarkan başlayu ulayu şad[apıt] begler [...] taman tarkan tuñukuk buyla бага tarkan ulayu buyruk [...] iç buyruk sebig kül érkin başlayu ulayu buyruk bunça amtı begler kañım kaganka ertiñü ertiñü timag? (ét-di.) (BK G- 13, 14, 15)

(Şimdiki Türk beyleri, batıdaki Tarduş beyleri, (yani) Köl Çor önderliğindeki Şadapıt beyler, doğudaki Tölis beyleri, (yani) Apa Tarkan önderliğindeki Şadapıt beyler [...] Ataman Tarkan, Tunyukuk Boyla Baga Tarkan ve diğer yüksek memurlar [...], has memurlar, (yani) Sebig Köl İrkin önderliğindeki diğer yüksek memurlar; şimdiki bunca bey, babam kağana fevkalade çok bağıllık (?) [gösterdiler].)

- men iniligü bunça başlayu kazganmasar türk bodun ölteçi erti yok boldaçı erti. (BK D-33)

(Ben kardeşimle birlikte bu şekilde (ordunun) başında (olup) kazanmasaydım Türk milleti ölecekti, yok olacaktı.)

- otuz erig başlayu totogka bard[ım adırıldım] (YEN UYBAT III- 9)

(Otuz askerin başında askeri vali olarak gittim (ve ayrıldım).)

21. Başlıg

Niteleme adları oluşturan isimden isim yapma eki “+lıg” ile oluşan “başlıg” kelimesi, köken itibari “baş” kelimesinin temel anlamlarına bağlı kalarak yan anlamlar kazanmıştır. Somut olarak “başlı, başı olan” anlamlarına gelen kelime, yazıtlarda “dik başlı; mağrur, kibirli” anlamlarını da karşılamaktadır. Yani soyut bir kavram, somut olarak ifade edilmiş; böylece somutlaştırmaya başvurularak kelime çok anlamlı duruma gelmiştir.

a. Başlı olan, başlı

- anta berüki suk başlıg sogdak bodun kop kelti yükünti (TY II. TAŞ G- 2)⁴⁷⁸

Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 536, 537.); “kül tigin big başlayu akıttımız; Kül Tigin’i bin (kişinin) komutanlığında akın yaptırdık.” (bk. Hatice Şirin, **a.g.e.**, s. 300.)

⁴⁷⁸ “Onların güneyinde Suk yönetiminde Sogd bodunu bütünüyle geldi.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 93.); “Ondan berideki Suk başlı Soğdak milleti hep geldi, baş eğdi.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 78, 79.); “Onların berisindeki Aşok başlı Soğdak halkı hep geldiler, boyun eğdiler.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 82, 83.); “Oradan bu tarafa... başlı Soğut halkı tamamen geldi, bağıllığını bildirdi.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 176.); “Oradan bu tarafa Aşok başlı (liderliğindeki) Soğd halkı tamamen geldi (ve) itaat etti.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 116.); “onların güneyinde miğfer başlı Soğdak halkı hep geldi ve baş eğdi.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 620, 621. Ayrıca bk s.646: “Başkanlığında, yönetiminde” anlamı için anıtlarda “başlıg” değil “başadu” kullanılmaktadır.)

(Onların güneyinde(ki) miğfer başlı Soğd halkı tamamen geldi (ve) baş eğdi.)

b. Kibirli, mağrur, dik başlı

- başlılık yüküntürmüş tizlilig söktürmüş. (KT D- 2)⁴⁷⁹
- başlılık yüküntürmüş tizlig[iğ söktürmüş. (BK D-3)
(Mağrurlara baş eğdirmiş, asilere diz çöktürmü.)
- tenri yarlıkaduk üçün elligig ellsiretmış kaganlığıg kagansıratmış yağig baz kılmış tizligig söktürmüş başlıgig yüküntü[rmiş. (KT D- 15; BK D-13)
(Tanrı lütfettiği için devlet (ve) ülke sahibi olanları devletsiz ve ülkesiz bırakmış, kağanı olanı kağansız bırakmış, düşmanı tâbi kılmış, asilere diz çöktürmü, mağrurlara baş eğdirmiş.)
- tizligig söktürtümüz başlıgig yüküntürtümüz. (KT D- 18)
- tizligig] söktürtümüz başlıgig yüküntürtümüz. (BK D-15, 16)
(Asilere diz çöktürdük, mağrurlara baş eğdirdik.)
- başlılık yüküntürtüm tizlilig söktürtüm. (BK K-10)
(Mağrurlara baş eğdirdim, asilere diz çöktürdüm.)

22. Beṅgü /beṅkü/beṅü

Temel anlamı “ebedî, sonsuz” olan kelime, genel olarak “taş” ile birlikte “yazıt taşı, kitabe” anlamına gelmektedir. Somut kavramları yansıtan “yazıt, kitabe vb.” anlamları, soyut ifadelerle karşılanmıştır. Bu durum somutlaştırmanın tam tersi olarak düşünülebilir.

a. Ebedî, sonsuz

- ötüken yış olursar beṅgü ıl tuta olurtaçı sen. (KT G- 8)
- ö[tüken y]ış olursar, beṅgü ıl tuta olurtaç]ı sen. (BK K- 6)
(Ötüken Dağlarında ikamet edersen ebedî yurt tutup yaşayacaksın.)
- yer beṅkü taş beṅk<ü> yer ay kü[n] <...> (YEN UST SOS)
(Yer, ebedî taş, ebedî yer, ay (ve) güneş...)
- edgü iş kem ügüz beṅü yerlendim e b[beṅü]... (YEN BAY BULUN I- 5)
(İyi (durumdaki) iş Kem Irmağı'nın (kıyısına) ebedî olarak yerleştim, ebedî <...>)

⁴⁷⁹ “Başlıya [liderleri olana] başlarını eğdirmişler. Dizliye diz çöktürmüşler.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 193.); “Mağrurları (kendisine) secde ettirmiş, güçlülere (önünde) diz çöktürmüş.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 92.); “Başlıyı eğdirmişler, dizliyi çöktürmüşler.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 508, 509.)

- beŋkü kaya. (YEN KARA YÜS I- 1)
(*Ebedî kaya*)
- idil yërim e beŋgü bal[balı] (YEN TUBA II- 3)
(*İdil yerim(in) ebedî balbalı.*)
- buŋka taşın beŋkü tiker men yıta. (YEN ABAKAN 6)
(*Buraya taşını (yazıtını) ebedî (olarak kalmak üzere) dikeyorum, eyvah!*)
- yërdeki egidir beŋkü yërdeki aŋar. (ABY KALBAK TAŞ A 45)
(*Yerdeki himaye eder, ebedî yerdeki hatırlar.*)
- yër beŋgü ermiş. (ABY KALBAK TAŞ A 23)
(*Yer, ebedîdir.*)
- yër beŋigü (ABY ÇARIŞ 2, 3)
(*Yer, ebedîdir.*)

b. Ölümsüzlük

- er beŋüsi yagıda (ABY KALBAK TAŞ XII)
(*(Bir) askerin ölümsüzlüğü (savaşta) düşmana karşıdır.*)

c. (taş ile) Kitâbe, yazıt, ebedî taş

- neŋ neŋ sabım erser beŋgü taşka urtum. (KT G-11; BK K- 8)
(*Ne kadar sözüüm varsa ebedî taşa vurdum (yazdım).*)
- men beŋü taş tikdim (KT G-11)
(*Ben ebedî taş diktim.*)
- beŋgü taş tokıtdım. (KT G- 12, 13)
(*Ebedî taş vurdurdum (yaptırtım).*)
- beŋgü taş] tokıtdım, bititdim (BK K- 15)
(*Ebedî taş vurdurdum (yaptırtım), yazdırdım.*)
- [bu...il er]ser [ança] takı ërig yërte irser ança ërig yërte beŋgü taş tokıtdım bitidim.
(KT G- 13)
(*[...Ne kadar] ulaşılabilir olabilirse o kadar ulaşılabilir bir yerde beŋgü taş vurdurdum (yaptırdım), yazdım.*)
- ataçımka bitig taşig [kıl]dım beŋigü. (ONGİ EK- 1, 2)
(*Babacığımın yazılı taşını ebedî yaptım.*)
- beŋkü taş. (YEN BAYAN KOL 1)
(*Ebedî taş.*)

- beñüsü(i?) yok ermiş. (YEN KARA SUG-3)
(*Ebedî taşı yok imiş.*)
- dört oğlanım bar üçün beñkümin [tikti]. (YEN ÇAA HÖL VIII-1)
(*Dört çocuğum olduğu için ebedî taşı (onlar) dikti.*)
- er er<d>em üçün inim eçim uyurın üçün beñgümün tike berti. (YEN ALTIN KÖL I-9)
(*Erkeklik erdemim için kardeşim (ve) ağabeyim muktedir oldukları için ebedî taşı dikiverdiler.*)
- yerde artuk erdemi bar üçün beñkü tike bertim. (YEN ABAKAN- 9)
(*Yeryüzünde çok sayıda kahramanlığı için ebedî taş diktim.*)
- beñü beñü e tike bërdim. (YEN DEMİR SUG 2)
(*Ebedî ebedî taşı dikiverdim.*)
- on inisi tokuz oğlu bar üçün çabış tun tarkan beñüsü tike bertim. (YEN UYBAT I-2, 3)
(*On küçük kardeşi, dokuz çocuğu olduğu için, Çabış Tun Tarkan'ın ebedî taşı dikiverdim.*)
- er beñküsi bu ermiş. (YEN OYA- 8)
(*Er (kişinin) ebedî taşı bu imiş.*)
- <...> esizim beñkümin e tik(?)e bërdi. (YEN EL BAJI -5)
(*<...> Ne yazık! Ebedî taşı dikiverdi.*)
- beñgü e bitidi . (ABY TUYIKTA III)
(*Ebedî taş yazdı.*)
- beñgü yalım kaya bitig urayın. (ABY TUYIKTA IV)
(*Ebedî Yalçın (sarp) kaya yazıtını vurayım (kazıyayım).*)

23. Bilge

Temel olarak “bilgili kişi, âlim” anlamlarına gelen kelime, bağlam içinde temel anlamıyla ilişkili yan anlamlar kazanmıştır. Kelime Clauson’un kayıtlarında şu şekilde yer almaktadır:

“bil-’ten türemiş isim/sıfat; temelde “akıllı adam”; fakat eski dönemde açıkça bazen bir memuriyet unvanı, ‘danışman’ vb.; aynı zamanda sıfat olarak da kullanılmış.”⁴⁸⁰

⁴⁸⁰ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 340.

a. Bilgili, akıllı, âlim

- Edgü bilge kişig edgü alp kişig yorıtmaz ermiş. (KT G- 6)
- Edgü [bil]ge kişig edgü alp kişig yo[rıtmaz] ermiş. (BK K- 4)
(*Çok bilgili kişileri (ve) çok cesur kişileri ilerletmezlermiş.*)
- bilge kagan ermiş, alp kagan ermiş. (KT D-3; BK D-4)
(*(Onlar) bilge kağanlarmış, cesur kağanlarmış.*)
- buyrukı yeme bilge ermiş erinç, alp ermiş erinç. (KT D- 3)
- buyrukı bilge ermiş erinç, alp ermiş erinç. (BK D-4)
(*Yöneticileri de şüphesiz bilge (ve) yiğit imiş.*)
- Küregünün üçün igidmiş bilge kaganının ermiş barmış edgü ëlije kentü yañıltıg, yablak kigürtüg. (KT D-23)
- Küregünün üçün igidmiş bilge kaganının ermiş bar[mış edgü] ëlije kentü yañıltıg, yablak kigürtüg. (BK D-19)
(*İtaatsizliğin yüzünden (seni) beslemiş olan bilge kağanına, kalkınmış ve müreffeh, iyi (durumdaki) ülkeneye (karşı sen) kendin hata ettin (ve) kötülük getirdin.*)
- kaganı alp ermiş ayguçısı bilge ermiş (TY I. TAŞ G-3; TY I. TAŞ D- 4; TY I. TAŞ K 5)
(*(Türklerin) kağanı kahraman imiş; danışmanı bilge imiş.*)
- ëltëriş kagan bilgesin üçün alpin üçün tabgaçka yëti yëgirmi sünüşdi. (TY II. TAŞ G- 4, 5)
(*İlteriş Kağan bilgeliği (ve) yiğitliği sayesinde Çinlilere karşı on yedi (kez) savaştı.*)
- bilge ataçım yoguñ koruguñun kazgantım. (ONGİ- 12)
(*Bilge babacığım cenaze törenini (ve) anıt mezarını yaptırdım.*)
- bilge ataçım lü? (ONGİ EK- 4)
(*Bilge babacığım ejderha?*)
- ... bilgesin üçün alpin erdemin üçün kazgantı. (KİÇ B-7)
(*(...bilgeliği (ve) yiğitlik erdemi sayesinde kazandı.)*)
- kaganım bilgesin üçün öñre kün togsıkdakı bodun... (TES D-5)
(*kağanım bilge olduğu için doğuda güneşin doğduğu yerdeki halk...*)
- öge tërig begler bilgesin üçün <...> (6. HT-2)
(*Öge(ler) ve diri (güçlü?) beyler bilge olduğu için <...>*)
- bilge ögüm tapdım. (YEN ÇAA HÖL I-1)
(*Bilge anneme hizmet ettim.*)
- <...> bilge beg oğlıña (YEN UYBAT III- 9)

(<...> bilge beyin oğluna)

- er başı saun ölürti bilgem yıta. (YEN ABAKAN- 3)
(Askerin başı olan generali öldürdü. Bilgem, eyvah!)
- bilge tuñukuk ben özüm tabgaç éliñe kılntım. (TY I. TAŞ B-1)⁴⁸¹
((Ben) Bilge Tunyukuk'um. Ben kendim Çin ülkesinde doğdum.)

“bilge tuñukuk” ifadesinin yer aldığı diğer cümleler:

[TY I. TAŞ B- 5; TY I. TAŞ B- 6, 7; TY I. TAŞ G- 8; TY I. TAŞ G- 10; TY I. TAŞ K- 7) ; TY I. TAŞ K- 10; TY II. TAŞ B- 2; TY II. TAŞ G- 3, 4; TY II. TAŞ D- 8; TY II. TAŞ K- 1; TY II. TAŞ K- 3]

b. Danışman, müşâvir

- bilgesi çabışı ben ök ertim. (TY I. TAŞ B-7)
(Danışmanı (ve) başkomutanı bizzat ben idim.)
- kıtañ tata[bı... tapa süle]dökde beş sünüş sünüşdükde küli çor ançak bilgesi çabışı erti alıp bökesi erti. (KÇ D- 5)
(Kıtay, Tatabılara karşı sefer edip beş (kez) savaştıktan sonra Küli Çor henüz <sadece> danışmanı ve başkomutanı, kahramanı ve yiğidi idi.)

24. Bilig

Hem temel anlamı hem de yan anlamları soyut nitelik taşıyan “bilig” kelimesi, bağlama bağlı olarak anlam alanını genişletmiştir.

a. Bilgi⁴⁸²

- bilig bilmez kişi ol sabıg alıp yaguru barıp üküş kişi öltüg. (KT G-7)
- bi[lig] bilmez kişi ol sabıg alıp yaguru barıp üküş kişi öltüg. (BK K-5, 6)
((Siz) bilgisiz (bilgi bilmeyen/câhil) kişiler, o sözlere inanıp yakına gidince çok sayıda öldünüz.)
- ... bilmez biligin biltükümin ödükümin bunça bitig bitidim. (KİÇ G-28)

⁴⁸¹ “Bilge tonyukuk” yapısında “bilge” sıfat görevli bir kelimedir ve bu nedenle “bilge tonyukuk” öbeği “bilge Tonyukuk” olarak çevrilebilir. Buna karşı çeviride Türkçe öbeği koruyoruz. Clauson’un anlamlandırmasına göre “bilge tonyukuk” yapısının doğru çevirisi “Counsellor Tonyukuk” olabilir. Rybatzki haklı bir gerekçeyle bu görüşü reddediyor: Eğer “bilge” kelimesi unvan olsaydı, o zaman yapı “tonyukuk bilge” biçiminde olurdu, çünkü Eski Türkçede unvanlar kişi adından sonra geliyordu.” (bk. Árpád Berta, a.g.e., s.83.)

⁴⁸² Bilig bilmez: Bilgi bilmeyen, câhil (kimse).

(... (başkalarının) bilmediği bilgiyi bildiğim için, bildiklerimle (ve) düşündüklerimle bu kadar yazıyı yazdım.)

b. Fikir, düşünce

- yaguru kontukda kəsre ańıg bilig anta öyür ermiş. (KT G-5)
- [yagur]u kontuk[da] kəsre ańıg biligin anta ö[yür ermi]ş. (BK K- 4)
(*(Bunlar) yaklaşık yerleştikten sonra kötü düşüncelerini (fesatlıklarını) o zaman düşünürlermiş.*)

c. Akıl

- Körür közüm körmez teg bilir biligim bilmez teg boltı. (KT K-10)
(*Gören gözüm görmez gibi; bilir aklım bilmez gibi oldu.*)
- anta kəsre teńri bilig birtük üçün özüm ök kagan kışdım. (TY I. TAŞ B-6)
(*Ondan sonra Tanrı akıl verdiği için (onu) bizzat (ben) kendim kağan yaptım.*)

25. Bir

a. Bir, tek

- bir kiři yańılsar oğuşı bodunı bişükińe tegi kıdmaz ermiş. (KT G-6)
- bir kiři yańılsa[r] oğuşı bodun[ı biş]ükińe tegi kıd[maz] ermiş. (BK K-4, 5)
(*Bir kişi hata ettiği zaman (onun) soyuna, halkına, akrabalarına kadar sınır tanımadan (yok edermiş).*)
- yüzińe başıńa bir t[egürmedi (KT D- 33)
(*yüzüne başına bir (ok) değdirmedi.*)
- bir yılka beş yolu süńüşdümüz. (KT K-4)
(*Bir yılda beş kez savaştık.*)
- bir erig okun urtı. (KT D-36)
(*Bir askeri oku ile vurdu.*)
- eki ülügi atlıg erti bir ülügi yadag erti. (TY I. TAŞ B- 4)
(*İki bölümü atlı idi; bir bölümü yaya idi.*)
- kögmen yolu bir ermiş. (TY I. TAŞ D- 6)
(*Kögmen'in yolu bir taneymiş.*)
- tay bilge tutuk yablakın üçün bir eki atlıg yablakın üçün kara bodunum öltün yitdiń. (ŞU D-5)

(Tay Bilge Tutuk'un ve bir iki ün sahibi kişinin kötü uygulamaları yüzünden (ey) avam halkım, öldün, mahvoldun.)

- çibiligde bir tegimde sekiz er öldürdüm. (YEN ELEGEST I-8)
(Çibilig'de bir savaşta sekiz(düşman) askeri öldürdüm.)
- bir tavılku yüz boltı yüz tavılku miñ boltı. (IB 31)
(Bir keçisakalı otu yüz oldu. Yüz keçisakalı otu bin oldu.)
- bir tebe yele... (ABY İNEGEN II)
(bir deve zıplayarak...)

Kelimenin bu anlamı ile kullanıldığı diğer cümleler:

[KT K-5; KT K-12; BK D- 30; BK G-1; BK G-8; TY I. TAŞ D-7; TARYAT K-1; YEN KIZIL ÇIRAA I-4]

b. Aynı, eş

- oza kelmiş süsin kül tegin agıtıp toñra bir oğuş alpagu on erig toña tegin yogında egirip ölürtümüz. (KT K-7) ⁴⁸³
(Kurtulup gelmiş (Türk) askerlerini Köl Tigin ayağa kaldırırken Tongra(lar ile) aynı soydan (olan) on yiğit eri Tonga Tigin'in cenaze töreninde kuşatıp öldürdük.)
- anta toñra yılpagutı bir oğuşug toña tegin yog[ınta] egire tokıdım. (BK D-31)
(Orada Tongra yiğitleri (ile) aynı soy(dan olanları) Tonga Tigin'in cenaze töreninde kuşatıp vurdum.)
- üç küreg ki[ş]i kelti sabı bir. (TY I. TAŞ K-9)
(Üç casus geldi. Haber(ler)i aynıydı.)
- altı uyasınça bir kız sökülüp ölmüş. (KRG TALAS 2-3)
(Altı akrabası gibi aynı gizemli (durum sebebiyle) halsiz düşerek öldü.)
- [kök] teñrideki teglük tegin yerdeki yegren adıgılık üni özi bir. (KRG AK ÖLÖN)
(Gökyüzündeki kör şehzadenin yeryüzündeki boz ayıya ait sesi ve kendisi bir.)

⁴⁸³ “Kurtulup gelmiş halk ile Köl tegin harekete geçti. Tongralı savaşçı on erkeği Tonga teginin cenaze töreninde çevirip öldürdük.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 201.); “İlerleyip gelmiş ordusunu Kül Tigin püskürtüp, Tongradan bir boyu, yiğit on eri Tonga Tigin mateminde çevirip öldürdük.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 26, 27.); “Süratle gelen (düşman) ordusunu Kül Tigin dağıtıp Tongra(lardan) bir grup yiğit on eri Tonga Tigin'in cenaze töreninde kuşatarak öldürdük.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 36, 37.); “Kül Tegin çıka gelen (düşman) ordusunu püskürtürken Tongralardan bir grup kahraman askeri Tonga Tegin'in mateminde çevirip öldürdük.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 100.); “Kurtulup gelen orduyu Kül Tigin püskürtüp Tongralardan bir grup kahraman (ile) on askeri Tonga Tegin'in cenaze töreninde çevirip öldürdük.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 66.); “Kurtulup gelmiş (Türk) askerlerini Kül Tigin ayağa kaldırırken Tongraların bir soyundan on yiğit eri Tonga Tigin'in cenaze töreninde kuşatıp öldürdük.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 536, 537.)

c. Birinci, ilk

- sekizinç ay bir yañıka sü yorıyın tédim. (ŞU D-5)
(*Sekizinci ayın birinci günü “Ordu sevk edeyim” dedim.*)
- bir yègirmiki ay bir yañıka ... (6. HT 4)
(*On birinci ayın birinci günü..*)

d. Bir kez, bir defa

- bir todsar açsık ömez sen.(KT G-8; BK K-6)
(*Bir defa doysan açlığı düşünmezsın.*)

26. Bitig

“Bitig” kelimesi Clauson’un tanımı ile “yazılmış olan her şey için kullanılan genel bir kelimedir; kitâbe, kitap, mektup, doküman vs.”⁴⁸⁴ Temel anlamına sıkı sıkıya bağlı olan bu kelimeler, küçük anlam farklılıkları ile birbirinden ayrılmaktadır.

a. Yazıt, kitabe, anıt

- [türk bilge] kagan b[itigin] yol[l]ug tegin bitidim. (BK GB)
(*(Türk Bilge) Kağan’ın yazıtını (ben) Yollug Tigin yazdım.*)
- belgümin bitigimin anta yaratıtdım. (ŞU D-8)
(*Damgamı ve yazıtımı orada yazdırdım.*)
- belgüsin bitigin bu urtı bu yaratdı. (TES G- 3)
(*Damgasını (ve) yazıtını bu(rada) yaz(dır)dı, bu(rada) hazırladı.*)
- yalım kaya bitigi t<...>.(YEN KARA YÜS II- 1, 2)
(*Yalçın (sarp) kaya yazıtı...*)
- beñgü yalım kaya bitig urayın. (ABY TUYIKTA IV- A 88)
(*Ebedî yalçın (sarp) kaya yazıtını vurayım (kazıyayım).*)

b. Yazı

- bu bitig bitigme atısı yol[l]ug tegin bitidim. (KT G- 13)
(*Bu yazıyı yazan (Kül Tigin’in) yeğeni Yollug Tigin, (yani ben) yazdım.*)
- bunça bitig bitigme kül tigin atısı yol[l]ug tegin bitidim. (KT GD)
(*Bunca yazıyı yazan Kül Tigin’in yeğeni Yollug Tegin (yani ben) yazdım.*)

⁴⁸⁴ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 303.

- ... bilmez biligin biltükümin ödükümün bunça bitig bitidim. (KİÇ-G 28)
(... (başkalarının) bilmediği bilgiyi bildiğim için, bildiklerimle (ve) düşündüklerimle bu kadar yazıyı yazdım.)
- bñ yıllık tümen künlük bitigimin belgümin anta yası taşka yaratıtdım. (ŞU D-9, 10)
(Bin yıllık, on bin günlük yazımı (ve) damgamı orada düz bir taşın üzerine kazıttım.)
- bñ yıllık tümen künlük bitigimin belgümin bunta yası taşka yaratdım. (TARYAT B-2, 3) ⁴⁸⁵
(Bin yıllık, on bin günlük yazımı (ve) damgamı burada düz bir taşın üzerine kazıttım.)
- bunça bitigig... (ŞU G EK- 2)
(Bu kadar yazıyı...)

c. (bitig taş) Yazılı taş

- bark êtgüçi bediz yaratıgma bitig taş êtgüçi tabgaç kagan çıkamı çan señün kelti. (KT K-13) ⁴⁸⁶
(Anıt mezar ustası, süsleme ustası (ve) yazılı taş ustası olarak Çin kağanının kuzeni General Çang geldi.)
- barkın bedizin bitig taşın bēçin yılka yētinç ay yēti otuzka kop alkdımız. (KT KD) ⁴⁸⁷
(Anıt mezarını, süslemelerini, yazılı taşını maymun yılının yedinci ayının yirmi yedisinde tamamen bitirdik.)
- ataçımka bitig taşıg [kıl]dım beñigü. (ONGİ EK- 1, 2)
(Babacığımın yazılı taşını ebedî yaptım.)

d. Kitap

- amtı amrak oğlanım, ança bilingler; bu ırk bitig edgü ol. (IB-66)
(Şimdi, sevgili çocuğum, şöylece biliniz: Bu fal kitabı iyidir.)

27. Bodun

bod “boy” kelimesine +*n* çokluk ekinin eklenmesiyle oluşan “bodun” kelimesi, temel olarak “boyılar” anlamına karşılık gelmektedir. Ancak ekin kalıplaşmaya uğraması ve

⁴⁸⁵ “I had my written words and my mark, intended for thousand years and ten thousand days, affixed onto a flat stone”. (bk. Marcel Erdal, **A Grammar of Old Turkic**, Leiden-Boston, 2004, s.147.)

⁴⁸⁶ “Mezar hazırlayıcı ve süsleyici, anıt taşı hazırlayıcı olarak Tabgaç kağanından Çıkan Çang sengün geldi.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 202.); “Türbe ustası, tezyinatçı, taş yazıt ustası Çin hakanının yeğeni general Çang geldi.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 101.);

⁴⁸⁷ “Mezarını [ve onun] süslerini, yazılı taşını Maymun yılının yedinci ayının yirmi yedisinde bütünüyle tamamladık.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 202.); “Türbesini, süslemelerini, yazıt taşını maymun yılının yedinci ayının yirmi yedisinde tamamen bitirdik.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 101.)

kelimenin kullanım alanının genişlemesi ile doğru orantılı olarak anlam alanı da genişlemiştir. “Bodun”, Runik harfli metinlerde en sık tekrar eden kelimedir. Buna dayalı olarak kelimenin sahip olduğu bağlam zenginliği, anlam farklılıklarının oluşmasında etkili olmuştur. Kelime hakkında ayrıntılı açıklama yapan Clauson, anlam ayrımlarının nasıl yapılacağına dair ipuçları vermektedir:

“*bo:d*’un çoğul veya ortaklık şekli (?); asıl anlamı “boyılar”, pratikte “organize olmuş oymaklar birliği, insan topluluğu” için kullanılan semi-teknik/yarı teknik bir terim, özel bir hükümdar tarafından yönetilen topluluk anlamında; bundan özellikle *kara:boğun* terkinde, en üst yöneticiye, alt boy veya boy yöneticisine, *beğ*’lere antitez olarak “sıradan insanlar” kullanılıyor. Eski dönemde oldukça yaygın, fakat sadece aşağıdaki gibi kayıtlı. Kaş. *boyun* şeklinin -*d*’nin -y- olduğu şivelerde yaygın olduğunu söylüyor, fakat bu anlamda böyle bir kayıt yok, tam tersine bu kelime “boyun” anlamında yaygın. Orh. T. VIII *boğun* belki kitabelerdeki en yaygın kelime; 1) Tek başına 2) Hükümdar tarafından kullanılan “*boğunum*; halkım” ifadesinde 3) Etnik bir isimden sonra kullanılıyor ki Türkçe veya yabancı olabilir, mes. *Türkü. boğun*; *Tavgaç boğun*.”⁴⁸⁸

a. Halk

- ulayu iniygünüm oğlanım biriki oğuşum bodunum. (KT G-1)
- ulayu iniygünüm oğlanım biriki oğuşum [bodunum. (BK K- 1)
(Öncelikle kardeşlerim, evlatlarım, birlik halindeki soyum (ve) halkım!)
- süçig sabın yımşak agın arıp ırak bodunug ança yagutır ermiş. (KT G-5)
- süçig [s]abın yımşak agın arıp ırak [bod]unug anca yagutır ermiş. (BK K- 4)
(Tatlı söz (ve) yumuşak ipek ile aldatıp uzaktaki halkları öylece (kendine) yaklaştırmış.)
- kagan olurup yok çıgañ bodunug kop kubratdım çıgañ bodunug bay kıldım az bodunug üküş kıldım. (KT G-9, 10; BK-K 7)
(Kağan (olarak) tahta çıkıp yoksul (ve) fakir halkı(n tamamını) derleyip toparladım. Fakir halkı zenginleştirdim.(Sayıca) az halkı çoğalttım.)
- sü sülepen tört bulundakı bodunug kop almış kop baz kılmış. (KT D-2)
- sü sülepen tört bulundakı bodunug [kop almış, kop baz kıl]mış. (BK D- 3)

⁴⁸⁸ Sir Gerard Clauson, *a.g.e.*, s. 306.

(Ordu sevk ederek dört bir taraftaki halkı(n tamamını) hâkimiyetleri altına almışlar, hepsini (kendilerine) tâbi kılmışlar.)

- bunça bodun kelipen sıgtamış yoglamış. (KT D- 4; BK D- 5)
(Bunca millet(lerin temsilcileri) gelip ağlamışlar, yas tutmuşlar.)
- yêti yüz er bolup êlsiremiş kagansıramış bodunug küñedmiş kuladmış bodunug türk törüsin içgınnmış bodunug êçüm apam törüsinçe yaratmış boşgurmuş. (KT D-13)
- yêti yüz er bolup êl[siremiş kagansıramış bodunug küñedmiş kuladmış bod]unug türk törüsin [içgınnmış] bodunug êçüm apam törüsinçe yaratmış boşgurmuş. (BK D- 11, 12)

(Yedi yüz asker olduğu zaman devletsizleşmiş, kağansızlaşmış halkı, cariyeye (ve) kul olmuş halkı, Türk örf ve adetlerini bırakmış olan halkı atalarımın yasalarına göre örgütlemiş (ve) eğitmiş.)

- özi yañıltı kaganı ölti bodunı küñ kul boltı. (KT D- 20)
- özi yazıntı kaganı ölti bodunı küñ kul boltı. (BK D- 17)
(Kendisi hata etti (bunun sonucunda) kağanı öldü, halkı cariyeye (ve) kul oldu.)
- içre aşsız taşra tonsuz yabız yablak bodunda üze olurtum. (KT D- 26)
- içre aşsız taşra tonsuz yabız yablak bodunda [üze olurtum]. (BK D- 21)
(Karın(ları) aç, sırtları çıplak, perişan (haldeki bir) halk üzerine hükümdar oldum.)
- bodunug igideyin tēyin yırıgaru oguz bodun tapa ilgerü kıtañ tatabı bodun tapa bērigerü tabgaç tapa ulug sü ēki yēgır[mi süledim [...]] sūñüşdüm. (KT D- 28)
- bodunug igideyin tēyin yırıgaru [oguz bo]dun tapa ilgerü kıtañ tatabı [bo]dun tapa bērigerü tabgaç tapa ēki yēgırm[i süledim...] sūñüşdüm. (BK D- 23)

(Halkı besleyeyim diye kuzeyde Oğuz kavmi(ne), doğuda Kitan (ve) Tatabı kavmi(ne), güneyde Çin'e doğru büyük (bir) ordu (ile) on iki (kez) sefer ettim, (onlarla) savaştım.)

- Sarıg altu]nın ürün kümüşin kırgağlıg kutayın kinlig işğitisin özlük atın adgırın kara k[işin] kök teyeñin türküme bodunuma kazganu bērtim ēti bērtim. (BK K- 11, 12)
(Sarı altını, beyaz gümüşü, kenarlı ipeklileri, misk kokulu ipeklileri, has atları, aygırları, kara samurları, boz sincapları Türküm için, halkım için kazandım; düzenledim.)
- türküme bodunuma yēgin anca kazganu bērtim. (BK G- 10)
(Halkım için milletim için daha iyisini öylece kazandım.)
- bodun boguzı tok erti. (TY I. TAŞ G-1)
(Halkın karnı toktu.)

- türgeş kagan ança têmîş beniğ bodunum anta erür têmîş. (TY I. TAŞ D- 4)
(*Türgeş kağanı şöyle demiş: “Benim halkım oradadır.” demiş.*)
- keligme beglerin bodunun êtip yığıp azça bodun tezmiş erti ok ok süsin sületdim. (TY II. TAŞ B- 8)
(*Gelen beylerini (ve) halkını düzene sokup bir araya toplayarak, az sayıda halk kaçmıştı, On Ok ordusunu (onlara karşı) sefere çıkarttım.*)
- êl yeme bodun yeme yok erteçi erti. (TY II. TAŞ D- 5)
(*Devlet de millet de yok olacaktı.*)
- bilge kaganın bodunı... bardı. (ONGİ-11)
(*Bilge Kağan’ın halkı... gitti.*)
- ... ın üçün bunça bodun kub[a]rıp yogladı. (KİÇ G- 27)
(*... için bunca halk toplanıp cenaze törenini yaptı.*)
- kentü bodunım têdim. (ŞU D- 2)
(*((Onları) kendi halkım (olarak) kabul ettim.*)
- bilgesin üçün öñre kün togsıkdakı bodun (TES D- 5)
(*((kağanım) bilge olduğu için doğuda güneşin doğduğu yerdeki halkları ...)*)
- öñre kün togsıkdakı bodun kêsre ay togsıkdakı bodun. (TARYAT B- 3)
(*(Doğuda güneşin doğduğu yerdeki halklar, batıda ayın doğduğu yerdeki halklar.)*)
- kunçuyum a oğlanım a bodunum a esizim e. (YEN UYUK TARLAK-1)
(*(Eşim, evlatlarım, halkım, ne yazık!)*)
- bodunum a kinim e kadaşım a adrıldım a bökmedim e. (YEN BEGRE- 5)
(*(Halkımdan akrabalarımın ayrıldım, (onlara) doyamadım.)*)
- oğlumka bodunumka bökmedim (YEN ALTIN KÖL II-5)
(*(Evlatlarıma halkıma doyamadım.)*)
- altı bag bodunum küçlüğün üçün arkış êl[t]dim. (YEN BAY BULUN II-4)
(*(Altı birleşik halkımın gücü sayesinde kervan(lar) dolaştırdım.)*)

Kelimenin bu anlamı ile kullanıldığı diğer cümleler:

[KT-G 2; KT-G 6; KT-D 3; KT-D 6; KT-D 9; KT-D 11; KT-D 21; KT-D 26; KT-D 26, 27; KT-D 27; KT-D 27, 28; KT-D 29; KT-D 29, 30; KT-D 38; KT-K 11; BK-K 1, 2; BK-K 2; BK-K 4, 5; BK-K 4; BK-K 4, 5; BK-K 5; BK-K 8, 9; BK-K 9; BK-K 11; BK-K 12, 13; BK-D 4; BK-D 6, 7; BK-D 6, 7; BK-D 9; BK-D 10; BK-D 21; BK-D 21, 22; BK-D 22; BK-D 23; BK-D 25; BK-D 37; BK-D 38, 39; BK-D 39; BK-G 4; BK-G 12; TY-D 1; TY- II. TAŞ B 7; TY- II. TAŞ D 6; TY- II. TAŞ D 6, 7;

TY- II. TAŞ K 2; ŞU-K 3; ŞU-D 1, 2; ŞU-D 5; ŞU-D 6, 7; ŞU-G 10; TES-K 2; TES-K 4; TARYAT-B 5; TARYAT-B 6) ; TARYAT-B 9; TARYAT-K 3, 4; TARYAT-K 4; TARYAT-K 5; YEN ÇAA HÖL I, 4, 5; YEN ÇAA HÖL III-1; YEN OYA-7; YEN ALTIN KÖL II-3, 4; YEN UYBAT III-3; YEN UYBAT III-7, 8; YEN ALTIN KÖL II- 3; YEN BAY BULUN I-2; YEN KIZIL ÇIRAA I-1, 2; YEN KIZIL ÇIRAA II-4, 5; YEN KÖJEELİĞ HOVU- 9; YEN KÖJEELİĞ HOVU- 4; YEN KIZIL ÇIRAA II-4, 5; YEN KÖJEELİĞ HOVU- 9; YEN BAY ULUN II-1; YEN HERBİS BAARI-3; YEN EL BAJI- 28; YEN YEERBEK I- 5; YEN ŞANÇI III-4]

b. (Etnik ad; Türk, Tabgaç vs. ile) Kavim adı

- bu yerde olurup tabgaç bodun birle tüzültüm. (KT G- 4, 5)
- [bu] yèrd[e olu]rup [tabgaç bodu]n birle tüzül[tüm]. (BK K- 3)
(*Bu toprak(lar)da yaşayıp Çinliler ile (ilişkileri) düzelttim.*)
- tabgaç bodun sabı süçig agısı yımşak ermiş. (KT G- 5; BK K- 4)
(*Çinlilerin sözü tatlı, ipekli kumaşı yumuşak imiş.*)
- türk begler bodun bunu eşidiñ. (KT G- 10)
(*Türk beyleri (ve) milleti bun(lar)ı işitin!*)
- türgeş bodunug uda basdımız. (KT D- 37)
- türgeş bodunug uda] basdım. (BK D- 27)
(*Türgeşleri uykuda bastık.*)
- sogdak bodun éteyin téyin yènçü ögüzüg keçe temir kapıgka tegi süledimiz. (KT D- 39)
(*Soğdak kavmini örgütlemek için Yènçü (Seyhun) Irmağı'nı geçip Demirkapı'ya kadar sefer ettik.*)
- on ok bodun emgek körti. (KT D- 19; BK D- 16)
(*On ok kavmi eziyet çekti.*)
- tañut bodunug buzdum. (BK D- 24)
(*Tangutları bozguna uğrattım.*)
- çik bodunka tutuk bértim (ŞU G- 2)
(*Çiklere vali atadım.*)

Kelimenin bu anlamı ile kullanıldığı diğer cümleler:

[KT-G 6; KT-G 6, 7; KT-G 8; KT-G 10; KT-G 11; KT-D 1; KT-D 6; KT-D 7; KT-D 10; KT-D 11; KT-D 14; KT-D 16; KT-D 17; KT-D 18; KT-D 19; KT-D 20; KT-D

21; KT-D 22; KT-D 38; KT-D 39; KT-D 40; BK-K 1, 2; KT-D 22, 23; KT-D 25, 26; KT-D 26, 27; KT-D 28; KT-D 35; KT-K 1; KT-K 2; KT-K 3; KT-K 4; KT-K 6; KT-K 6, 7; KT-K 11, 12; KT-K 12; BK-K 5; BK-K 5, 6; BK-K 7; BK-K 8; BK-K 12, 13; BK-K 13, 14; BK-D 1, 2; BK-D 2; BK-D 3; BK-D 6, 7; BK-D 7; BK-D 9; BK-D 10; BK-D 12; BK-D 14; BK-D 14, 15; BK-D 16; BK-D 17; BK-D 17, 18; BK-D 18, 19; BK-D 19; BK-D 20, 21; BK-D 21, 22; BK-D 24; BK-D 25; BK-D 26; BK-D 26, 27; BK-D 28, 29; BK-D 29; BK-D 30, 31; BK-D 33; BK-D 34; BK-D 35; BK-D 36; BK-D 38; BK-D 40; BK-G 7; BK-G 15; TY-B 1; TY-B 2; TY-B 2; TY-B 2, 3; TY-G 2; TY-G 2, 3; TY-G 4, 5; TY-G 10; TY-D 5; TY-K 4; TY-K 6; TY- II. TAŞ B 7, 8; TY- II. TAŞ G 2; TY- II. TAŞ G 2, 3; TY- II. TAŞ D 4; TY- II. TAŞ K 2; TY- II. TAŞ K 3, 4; ONGİ-1, 2; ONGİ-3; KİÇ-B 4; KİÇ-B 6; KİÇ-D 14; KİÇ-D 15; ŞU-K 8; ŞU-K 10; ŞU-D 2; ŞU-D 7; ŞU-G 2; ŞU-B 7, 8; TARYAT-D 7; TARYAT-D 8; TARYAT-K 1; TARYAT-K 2; MBY BÖMBÖGÖR-Yan Yüz; YEN BARIK I-1, 2; YEN KIZIL ÇIRAA II-4, 5; YEN KÖJEELİĞ HOVU- 9]

c. (kara bodun) Avam, sıradan halk

- türk kara kamag bodun ança têmîş èlîg bodun ertim èlim amtı kanı kimke èlig kazganur men tēr ermiş. (KT D- 8, 9)
- türk kara kamag bodun ança têmîş èlîg bodun [ertim èlim amtı kanı kimke èlig kazganur men tēr ermiş]. (BK D-8)

(Türk avam halkı şöyle düşünmüş: Devlet sahibi millet idim, devletim şimdi nerede? Kimin için ülke(ler) fethediyorum, dermiş.)

- anta kësre kara türğêş bodun yağı bolmış (KT D- 39)

(Daha sonra avam Türğîş halkı, düşman oldu.)

- kara bodun kaganım kelti tēp ög[...] (BK D- 41)

(Avam halkı “Kağanım geldi.” diyerek se(vindi...))

- kara ègil bodunug yok kılmadım. (ŞU D- 2)

(Avam halkı yok etmedim.)

- kara bodun kılınç ... (ŞU K- 12)

(Avam halkın hareketleri...)

- tay bilge tutuk yablakın üçün bir èki atlıg yablakın üçün kara bodunum öltün yitdiñ. (ŞU D-5)

(Tay Bilge Tutuk'un ve bir iki ün sahibi kişinin kötü uygulamaları yüzünden (ey) avam halkım, öldün, mahvoldun.)

- tokuz buyruk [b]ıñ señüt kara bodun turuyın kañım kanka ötünti. (TARYAT G- 4)
(Dokuz komutan, bin general (ve) avam halk(a karşı) ayağa kalkarak babam kağana (şöyle) dilekte bulundular.)
- küç kara bodun têmış. (TARYAT G- 5)
(Güçlü avam halk (şöyle) demiş.)
- kara bodun turuyın kagan atadı. (TARYAT G- 5, 6)
(Güç sahibi olan) avam halk ayağa kalkarak kağan atadı.)
- kanım tölböri kara bodun külüg kadaşım esizim e.(YEN UYUK TURAN 6)
(Hanım Tölböri, avam halkım, ünlü akrabalarım, ne yazık!)
- kara bodunum katıglanıñ. (YEN ELEGEST I- 7, 8)
(Ey) avam halkım, gücünüzü toplayın!)
- kara bodunum a adrıltım yıta. (YEN ELEGEST I-12)
(Avam halkım(dan) ayrıldım, ne acı!)
- kara bodunum a yıta esizim e. (YEN ÇAA HÖL VII-2)
(Avam halkım, ne acı, ne yazık!)
- kara bodun <...>m öz oglum bökmedim. (YEN UYBAT III- 6)
(Avam halk(ıma) <...> kendi evlatlarıma doymadım.)

28. Buñ

“Sıkıntı, keder, dert” temel anlamlarına sahip olan kelime, Yenisey Yazıtları’nda acı ve kederin ifadesi olarak “vah; ne acı; ne sıkıntı” anlamlarını karşılamaktadır. Temel anlamıyla kullanıldığı cümlelerde isim görevini üstlenirken söz konusu olan ikinci anlamı ünlem edatı görevindedir.

a. Sıkıntı, dert

- türk kagan ötüken yış olursar elte buñ yok (KT G- 3)
- türk [kag]an ötüken [y]ış olursar [el]te [buñ] yok. (BK K- 2)
(Türk kağanı, Ötüken Dağları’na yerleşir (ve oradan hükmeder) ise ülkede sıkıntı olmaz.)
- ötüken yër olurup arkış tərkiş ısar neñ buñug yok. (KT G- 8)
- ötüken yër o[lu]rup [arkış] tərkiş ısar neñ bu[ñug yo]k. (BK K- 6)
(Ötüken toprak(larına) yerleşip kervan(lar) gönderirsen hiç sıkıntın olmaz.)
- neñ yërdeki kaganlıg bodunka bintegi bar erser ne buñı bar erteçi ermiş. (TY II. TAŞ D- 6, 7)

(Herhangi bir yerdeki kağan sahibi olan millette benim gibisi var olsa (o halkın) ne sıkıntısı olacakmış?!)

- tenri kanım igittükin buğum yok. (MBY DEL UUL-1)
(Kutlu hanım (bizi) besleyip doyurduğu (için) sıkıntım(ız) yok.)
- buğusuz ulga[t]tım buğ bu ermiş. (YEN BARIK III-2)
(Sıkıntısızca büyüdüüm (ama) sıkıntı (meğer) bu imiş.)
- buğ bağa bunt<a> ermiş öldüm yıta esizim e yalıkayın a (YEN ELEGEST I-10)
(Dert bana bu zamanda erişmiş .Öldüm, ne acı, ne yazık! Tek başıma kalayım (artık)!)
- dört adaklıg yilkım sekiz adaklıg barımım buğum yok erdim. (YEN ELEGEST I- 11)
(Dört ayaklı hayvanlarım, sekiz direkli çadırım/mülküüm (pek çoktu), (hiçbir) sıkıntım yoktu.)
- yėti urı oğlunuzka bökmedök kañıçım alp <u>kuşça buğı tüşürmek ertiñiz (YEN ABAKAN-6)
(Yedi erkek çocuğunuza doymadınız, babacığım! (Üzerimize) büyük keder bıraktınız.)
- bilmedim buğum bu ermiş. (YEN SARGAL AKSI- 3)
(Fark etmedim, (meğer) sıkıntım bu imiş.)
- buğ meñgü erür. (YEN ADRIANOV KL.-1)
(Sıkıntı ebedîdir.)
- buğum yok. (YEN TELE-4)
(Sıkıntım (derdim) yok.)

b. Vah, ne yazık ki; ne sıkıntı, ne keder

- beş yegirmi yaşda alınmışım kuñcuyum a buğ a adırıldım. (YEN BEGRE-1)
(On beş yaşında evlendiğim zevcem, ne sıkıntı (ki senden) ayrıldım.)
- yèrim e yıta subum a adırıldım a buğ a esizim e yıta. (YEN BEGRE-4)
(Vatanım(dan ayrıldım) ne acı! Suyum(dan) ayrıldım, ne sıkıntı! Ne yazık, ne acı!)
- buğ a çigşin? ben beñüm ermiş. (YEN ÇAA HÖL I-5)
(Ne sıkıntı! Ben çigşiyim. (Bu) ebedî taşım imiş.)
- buğ a eşim kadaşım yıta. (YEN ÇAA HÖL VI-4)
(Ne sıkıntı! Eşim (dostum), akrabalarım, ne acı!)
- buğda oğlanım yıta. (YEN ÇAA HÖL VI-5)
(Ne sıkıntı! Çocuklarım, ne acı!)
- kuñcuyum kadaşım adırıldım buğ a yagıka kirdim. (YEN OZNAÇENNAYA I- 1)

(Eşimden, akrabalarımın ayrıldım. Ne sıkıntı! Düşmana saldırdım.)

- adrıldım seçlirim yita buḡ a. (YEN KIZIL ÇIRA I-2)
((Sizlerden) ayrıldım, ne yazık, ne sıkıntı!)
- <...>ı/i esizim e buḡum a kuyda kuḇuyum a bökişmedim. (YEN HERBİS BAARI-2)
(... ne yazık, ne sıkıntı! Obada eşime doymadım.)
- [ö]gümke b<ök>medim bung a. (YEN HERBİS BAARI- 9)
(Anneme doymadım, ne sıkıntı!)
- buḡ a adrıldınız açığ a. (YEN UYBAT VI- 2)
(Ne sıkıntı! Ayrıldınız, ne acı!)
- kuyda kuḇuyum a bökmedim yita buḡ a özde oglumka bökmedim yita buḡ a. (YEN YEERBEK I- 2)
(Obada eşime doymadım, ne acı, ne sıkıntı! Vadide oğluma doymadım, ne acı, ne sıkıntı!)

29. Buḡsuz

buḡ ismine +sIz yoksunluk bildiren isimden isim yapma ekinin eklenmesiyle oluşan “buḡsuz”, bağlam içinde temel anlamına bağlı kalarak yan anlamlar kazanmıştır. Esas olarak “sıkıntısız, kaygısız” anlamlarında kullanılan kelime, yazıtlarda mecazi olarak “sıkıntı çekmeden; esirgmeden; bolca, çok miktarda; fazlasıyla” anlamlarında da kullanılmaktadır.

a. Sıkıntısız, kaygısız

- ... buḡsuz kıltım. (BK K- 12)
((Onları) sıkıntısız hale getirdim.)
- türk [bodun] [özün] edgü körteçi sen ebiḡe kirteçi sen buḡsuz boltaçı sen. (BK K- 13, 14)
(Türk kavmi, (sen kendin) iyilik göreceksin, çadırına gireceksin, kaygısız olacaksın.)
- otuz artukı bir yaşıma karluk bodun buḡsuz [er]ür barur erkli yağı boltı. (BK D- 28, 29)
(Otuz bir yaşında Karluklar sıkıntısız, kalkınmış ve müreffeh oldukları halde düşman oldu.)

- ol yërke ben bilge tunukuk tegürtük üçün sarıg altun ürün kümüş kız koduz egri tebi ağı buñsuz kelürti. (TY II. TAŞ G-3, 4)⁴⁸⁹

(Ben Bilge Tunyukuk o yerlere ulaştırdığım için sarı altın, beyaz gümüş, kız kadın, hörgüçlü deve (ve) hazineyi sıkıntı çekmeden getirdiler.)

- buñsuz erde ben erdim. (YEN BARIK II-3)
(Dertsiz tasasız bir insan idim.)
- buñsuz ulga[t]tım buñ bu ermiş. (YEN BARIK III-2)
(Sıkıntısızca büyüdüüm (ama) sıkıntı (meğer) bu imiş.)

b. Çok sayıda, çok miktarda, bolca

- altun kümüş işgiti kutay buñsuz ança bërür. (KT G-5; BK K- 3, 4)⁴⁹⁰
(Altını, gümüşü, ipeği, ipekliyi bolca öylece veriyor.)
- yërdeki tamkalıg yılkı buñs[uz erti]. (YEN OÇURI-6)
(Ülkedeki damgalı at sürüleri(nin) sayısı çoktu.)
- bakırı buñsuz erti kara saçın teg. (YEN OÇURI-7)
(Bakır (parası) çoktu; kara saçın gibi.)

30. Eb

Temel anlamı Clauson'un belirttiği gibi "oturma yeri"⁴⁹¹ olan "eb" kelimesi, dil dışı sebeplere bağlı olarak çok anlamlı duruma gelmiştir. Söz konusu anlamlar, eski Türk boylarının hayat tarzı ile doğrudan ilişkidir. Nitekim kelime, göçebe yaşamı simgeleyen "çadır; yurt" unsurlarının yanı sıra "ev, konut, sabit mülk" anlamlarına da gelmektedir. Kelimenin "çadır; ev" anlamlarının tespitini kolaylaştıran unsurlar, *bark* ve *barım* kelimeleri ile oluşturduğu ikilemelerdir: *eb barım*, *eb bark*. Kelime aynı zamanda ad

⁴⁸⁹ "sarı altını, beyaz gümüşü, kızları, kadınları, hörgüçlü deveyi, hazineyi eksiksiz getirdi." (bk. Árpád Berta, *a.g.e.*, s. 93.); "sarı altın, beyaz gümüş, kız kadın, eğri deve, mal zahmetsizce getirdi." (bk. Muharrem Ergin, *a.g.e.*, s. 78, 79.); "sarı altınları, beyaz gümüşleri, kızları kadınları, hörgüçlü develeri ve ipekli kumaşları fazlasıyla (önümüze) getirdiler." (bk. Talat Tekin, *Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk*, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 82, 83.); "O topraklara ben Bilge Tunyukuk ulaştırdığım için (bu sayede) çil çil altınları, ap-ak gümüşleri, kızları, dulları, hörgüçlü develeri, ipeklileri gereğinden fazlasıyla getirdiler." (bk. Mehmet Ölmez, *a.g.e.*, s.176.); "sarı altın, beyaz gümüş, kızlar ve karılar, tek hörgüçlü develer, ipeklileri sıkıntısızca getirdiler." (bk. Erhan Aydın, *a.g.e.*, s. 116, 117.); "sarı altınları, beyaz gümüşleri, kızları kadınları, hörgüçlü develeri ve ipekli kumaşları fazlasıyla getirdiler." (bk. Ahmet Bican Ercilasun, *a.g.e.*, s. 620, 621.)

⁴⁹⁰ "Altını, gümüşü, ipeği ve kumaşı bolca veren Tabgaç halkının sözü tatlı, malı yumuşak imiş." (bk. Árpád Berta, *a.g.e.*, s. 190.); "...sıkıntısız öylece veriyor." (bk. Muharrem Ergin, *a.g.e.*, s. 4, 5); : "...güçlük çıkarmaksızın öylece (bize) veriyorlar." (bk. Talat Tekin, *Orhon Yazıtları*, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 20, 21.); "(Çinliler) altını, gümüşü, ipeği, ipeklileri, sıkıntısız öylelikle verirler." (bk. Mehmet Ölmez, *a.g.e.*, s. 90.); "... sıkıntısızca verirler." (bk. Erhan Aydın, *a.g.e.*, s. 48.); "...sorun çıkarmadan öylece veriyor." (bk. Ahmet Bican Ercilasun, *a.g.e.*, s.500, 501.)

⁴⁹¹ Sir Gerard Clauson, *a.g.e.*, s. 3, 4.

aktarması yoluyla “ordugâh, karargâh; yurt, memleket” anlamlarında da kullanılmaktadır.

a. (*bark / barım* ile) Ev, mülk; çadır, yurt

- ebin barımın [kalı]sız kop kelürti. (KT K- 1)
(*Evini mal(lar)ını eksiksiz (olarak) hep getirdi.*)
- türk [bodun][...]edgü körteçi sen ebiñe kirteçi sen buñsuz boltaçı sen. (BK K- 13,14)
(*Türk kavmi, (sen) iyilik göreceksin, çadırına (evine) gireceksin, kaygısız olacaksın.*)
- sñar süsi ebiğ barkıg yolıgalı bardı sñar süsi süñüşgeli kelti. (BK D- 32)
(*Ordunun bir kanadı evi(mizi) barkı(mızı) yağmalamaya gitti; ordunun (bir diğer) kanadı (da) savaşmak için geldi.*)
- ebin barkın buzdum. (BK D- 34)
(*Evini barkını yıktım.*)
- seleñe kodı yorıpan kargan kısılta ebin barkın anta buzdum. (BK D- 37)
(*Selenge (Nehri'nden) aşağı yürüyüp Karagan Geçidi'nde evini barkını orada yıktım.*)
- ebin barkın yilkısın urmadım kıyın aydım. (ŞU D- 2)⁴⁹²
(*((Onların) evlerine barklarına, at sürülerine dokunmadım; (onları) cezalandırdım.*)
- katıg taşıg ebiğ barkıg [yarattımız]. (MBY 2. OLON NUR- 2)
(*Sert taşı, evi barkı inşa ettik.*)
- ebke tegdüküm uruş kılıp tegip inime ogluma ança ötledim. (ONGİ-10, 11)⁴⁹³
(*Savaşıp eve döndüğüm zaman kardeş(ler)ime, evlat(lar)ıma şöyle öğüt verdim.*)
- basmıl yağıdıp ebimerü bardı. (ŞU G-4)⁴⁹⁴
(*Basmıl(lar) düşmanlık edip evime doğru hücum etti.*)
- anta ötrü türgüş karlukug tabarın alıp ebin yulıp barmış ebime tüş[düm]. (ŞU G-5)

⁴⁹² “Malını mülkünü, sürüsünü yağmalamadım. Onlara ceza verdim.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 122.); “ebin barkın yilkısın [y]ulımadım kıyın aydım; Evini, barkını (ve) at sürülerini yağmalamadım. Cezalarını söyledim (tebliğ ettim).” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 55.)

⁴⁹³ “eve dönerken savaştım. [eve] ulaşip kardeş[ler]ime, oğluma (oğullarıma) öğüt verdim.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 219, 220.); “Karargaha ulaştım (diye) (?) savaşıp ayrılmayalım diye, kağandan ayrılmak olmaz diye hücum ettim.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan'daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 193.); “Karargâha saldırdığım, savaşıp saldırıp kardeşime, oğluma şöyle öğüt verdim.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 125.)

⁴⁹⁴ “Basmıl(lar) düşman olup evimin üstüne gittiler.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 299, 300.); “Basmıllar düşmanlık edip evime doğru geldi.” (bk. Osman Mert, **Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu**, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 248.); “Basmıllar düşman olup karargahıma doğru yöneldiler.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 123.); “Basmıl(lar)ı düşman edip karargâhıma (doğru) vardı(lar)” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 60.)

(Bundan dolayı Türkişler Karlukların mallarını (ganimet olarak) alıp evlerini yağmalayıp gitmiş(ler). Evime döndüm.)

- anta olurup ebiñe ıt[d]ım. (ŞU B-3)
(Orada oturup evine gönderdim.)
- [ebi]me êkinti ay altı yañıka tüşdüm. (ŞU B-4)
(Evime ikinci ayın altıncı günü döndüm.)
- er erdemim ebim okuz. (YEN UYUK ARJAN-3)
(Erkeklik erdemim, evim, ah, bela!)
- eb ör[t]ti (ABY TEKE-TURU)
(Ev inşa etti.)
- señir kaya ebi (ABY BİÇİKTU BOOM I)
((Bu) dağ çıkıntısı, (onun) evi(dir).)
- kenç a eb êtdim (ABY KALBAK TAŞ XVIII)
(Ben Kenç, ev yaptım /inşa ettim.)
- ebiñde beş ertin a beş/baş ön a eb onsuz kaldı. (ABY KURGAK I)
(Evinde beş (kişi) idin. Ev beş kişiyle sensiz kaldı.)
- Ebiñerü barmış: üçünç kunçuyı urılanmış. Beglik yaragay tēr. Meñilig beg ermiş. Ança bilinler: añıg edgü ol. (IB-5)
(Evine doğru gitmiş: Üçüncü (kez) karısı (bir) oğlan çocuğu doğurmuş. (Bu çocuğa) beylik yaraşır (diye düşünmüş), der. (Bu bey) mutlu (bir) beymiş. Öylece biliniz: (bu fal) çok iyidir.)
- Altun başlıg yılan men. Altun kurugsakımın kılıçın kesipen özümün yul inintin, başımın yul ebintin tēr. Ança bilinler: yablak ol. (IB-8)
(Altın başlı yılanım. Altın midemi kılıç ile keserek nefsimi ininden; başımı evinden kopar, der. Öylece biliniz: (bu fal) kötüdür.)
- Ulug eb örtenmiş. Katına tegi kalmaduk, bükiñe tegi kodmaduk tēr. Ança bilingler: yablak ol. (IB-9)
(Büyük (bir) ev yanmış. Katına, köşesine kadar (yanmayan yeri) kalmamış. Öylece biliniz: (bu fal) kötüdür.)
- Alp er oğlu süke barmış. Sü yerinte erklig sabçı törütmiş tēr. Ebiñerü kelser özi atanmış, ögrünçülüğ, atı yetiglig kelir tēr. Ança bilinler: añıg edgü ol. (IB-55)

(Yiğit bir adamın oğlu savaşa gitmiş. Savaş alanında güçlü bir sözcü çıkarmış, der. Evine doğru gelirken kendisi şöhret kazanmış, sevinçli (bir şekilde) ve atı (da) idmanlı⁴⁹⁵ olarak geliyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) çok iyidir.)

b. Karargâh, ordugâh, kamp yeri

- kül tegin ebig başlayu akıt[t]ımız. (KT K- 8)⁴⁹⁶

(Karargâhın komutasını Kül Tegin'e verip (orduyu) yürüttük.)

- ikin sü ebde erti. (BK D- 32)

(İkinci ordu karargâhta idi.)

- ol sabıg eşidip kaganım ben ebgerü tüşeyin tedi . (TY I. TAŞ K- 6)

(O istihbaratı işitince kağanım, "Ben karargâha gideyim." dedi.)

- ebimin ersegünte yula költe kotdum. (ŞU G-6)⁴⁹⁷

(Karargâhımı (karargâh konutunu) Ersegün'de Yula Gölü (yakınlarında) bıraktım.)

- ebi on kün öñre ürküp barmış. (ŞU G-7)

(Karargâhı (karargâhtakiler) on gün önceden korkup kaçmış(lar).)

c. Yurt, memleket (yaşanılan bölge, toprak)

- azın erig yana ebiñe sünüş kigürti. (KİÇ D-20)⁴⁹⁸

(Az sayıdaki asker ile yine yurduna savaş getirdi.)

- erkim[n]i elig adaşım adırıp öz ebime / eviñe tezitdi. (ABY MENDUR SOKKON I/2)⁴⁹⁹

⁴⁹⁵ "yétiglig" kelimesini Tekin "yetkin, idmanlı" (bk. Talat Tekin, **İrk Bitig**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017, s. 33); Yıldırım "yedekte, yedekli olarak" (bk. Fikret Yıldırım, **İrk Bitig ve Orhon Yazılı Metinlerin Dili**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017, s. 46) anlamlandırmaktadır.

⁴⁹⁶ "ilk önce Köl teginin evini [ev halkını] (yola) çıkardık." (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s.201.); "Köl Tegin'i karargâhın başında bıraktık." (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 38, 39.); "Kül Tegin'i karargâhın başında durması için gönderdik." (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan'daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 100.); "Köl Tigin'i karargâhın başında durması için gönderdik." (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 67.); "Karargâhın komutasını Köl Tegin'e verip (biz orduyu) akıttık (yürüttük)" (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 536, 537.)

⁴⁹⁷ "Bu cümleyi Moriyasu ve Aydın, "Karargâhımı Ersegün'deki Yula Göl'de kurdum/kurdurdum."; Mert, "Ersegün'deki Yula Gölü'nün yanında otağımı kurdum."; Ölmez, "Karargâhımı Ersegün'de Yula Gölü'nde kurdum." biçiminde açıklar. Ancak *kot-* fiilinin Türk dilinin tarihi ve çağdaş alanlarında "(yapı) kurmak/ kurdurmak" anlamı belirlenememektedir. Bu nedenle bu cümleyi, Clauson ve Berta gibi "Karargâhımı (karargâh konutunu) Ersegün'de Yula Gölü (yakınlarında) bıraktım." olarak açıklıyoruz." (bk. Hatice Şirin, **Eski Türk Yazıtları Söz Varlığı İncelemesi**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2016, s. 131.)

⁴⁹⁸ "Az sayıdaki askerle yine yurduna savaş getirdi." (bk. Osman Mert, **Köli Çor Yazıtı ve Anıt Mezar Kompleksi**, Erzurum, Zafer Medya Ofset Matbaacılık, 2015, s. 78.); "Azıcık askerle yine karargâhlarına ordusuna daldı." (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 203.); "Yine karargâhına savaş getirdi." (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 138.)

(Elli yoldaşım gücümü (benden) ayırdı (ve) beni kendi yurduma / yurduna kaçmaya mecbur etti.)

31. Edgü

Temel olarak “iyi” anlamına gelen “edgü” kelimesini Clauson, “(insanlar için) manevî olarak iyi; (nesneler için) kalite olarak iyi, yararlı; (kader vs. için) iyi” olarak tanımlamaktadır.⁵⁰⁰ Buradan hareketle, kelimenin yeni anlamları bünyesine katmasında bağlam önemli bir rol oynamaktadır.

a. İyi; güzel

- küregünün üçün igidmiş bilge kaganının êrmış barmış edgü êliñe kentü yañıltıg, yablak kigürtüg. (KT D-23)
- küregünün üçün igidmiş bilge kaganının êrmış bar[mış edgü] êliñe kentü yañıltıg, yablak kigürtüg. (BK D- 19)
(İtaatsizliğin yüzünden (seni) beslemiş olan bilge kağanına, kalkınmış ve müreffeh, iyi (durumdaki) ülkeneye (karşı sen) kendin hata ettin (ve) kötülük getirdin.)
- yalabaçı edgü sabı ötügi kelmez tēyin yayın süledim. (BK D- 39)
(Elçisi, iyi haberi (ve) istek(ler)i gelmiyor, diyerek yazın ordu sevk ettim.)
- antlıg adaşım a antsızda edgü eşim e adrıldım a. (YEN BEGRE- 8)
(Yemin ile bağlı olduğum yoldaşlarım (ve) yemin ile bağlı olmadığım iyi (niyetli) eşim(den) dostum(dan) ayrıldım.)
- tenñri elimke edgü kadaşım<ka> adrıldım. (YEN ÇAA HÖL I- 3)
(Kutlu yurdumdan (ve) iyi arkadaşımdan ayrıldım.)
- [alt]mıñ er adaşınız elig er edgü eşiniz özünñin alpıñız ı/i<...> (YEN OÇURI-10)
(Altmış er yoldaşınız, elli (tane) iyi asker dostunuz, kendiniz, yiğitleriniz...)
- bodunum edgü taşıñ... (YEN BAY BULUN I- 2)
(Halkım iyi taşın...)
- kadaşım erin enleyü yogladıñ<ız> edgü iş kem ügüz beñü yerlendim. (YEN BAY BULUN I-5)
(Akraba(lar)ım askerleri ile avlanıp, cenaze töreni yaptınız, iyi (durumdaki) İş Kem Irmağı'nın (kıyısına) ebedî (olarak) yerleştim.)

⁴⁹⁹ “50 kişilik refakatçi / yoldaş gücümü (benden) ayırdı (ve) beni evime / evine kaçmaya mecbur etti.” (bk. İgor Kormuşin, Emine Mozioğlu, Risbek Alimov, Fikret Yıldırım, **a.g.e.**, s. 295.)

⁵⁰⁰ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 51.

- edgü begim e. (YEN PODKUNİNSKAYA-2)
(İyi beyim)
- Ança bilingler: edgü ol. (IB-1, 2, 3, 4, 5, 7, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 35, 38, 40, 41, 42, 47, 48, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 58, 59, 60, 62, 63, 64, 66)
(Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.)
- Edgü söz sab èlti kelir tèt. (IB-7)
(İyi haberler getirerek geliyor, der.)
- Sarıg atlıg sabçı, yazıg atlıg yalabaç edgü söz sab èlti kelir tèt. (IB-11)
(Sarı atlı haberci, yağız atlı elçi iyi haberler getirerek geliyor, der.)
- Ança bilingler: bu ırk başınta az emgeki bar; kin yana edgü bolur. (IB- 57)
(Öylece biliniz: Bu fal(ın) başında (başlangıcında) biraz acı var; (ama) sonra yine iyi olur.)

b. Çok

- edgü bilge kişig edgü alp kişig yorıtmaz ermiş. (KT G-6)
- edgü [bil]ge kişig edgü alp kişig yor[ıtmaz] ermiş. (BK K-4)
(Çok bilgili kişileri (ve) çok cesur kişileri ilerletmezlermiş.)⁵⁰¹

c. Kaliteli, sağlam

- ırak erser yablak ağı bërür, yağuk erser edgü ağı bërür tèt ança boşgurur ermiş. (KT G- 7, BK K-5)⁵⁰²
(Çinliler, bir halk) uzakta ise kötü mal verir; yakında ise kaliteli mal verir diye akıl verirlermiş.)

d. Saf kan, soylu

- edgü özlük atın kara kişin kök teyeğin sansız kelürüp kop kot[t]ı. (BK-G 12)

⁵⁰¹Ercilasun, “iyi” anlamının bağlama uymadığını ve zarf görevinde kullanılarak “çok bilgili/çok cesur” şeklinde anlamlandırılması gerektiğini dile getirmektedir. (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 634.)

⁵⁰²“Uzakta ise değersiz mal verir, eğer (sana) yakınsa iyi mal verir.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s.190.); “Uzak ise kötü mal verir, yakın ise iyi mal verir diyip öyle öğretiyormuş.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 4, 5.); “(Çinliler, bir halk) uzak(ta yaşıyor) ise, kötü hediyeler verir, yakın(da yaşıyor) ise iyi hediyeler verir.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 22, 23.); “Uzakta isen Çinliler ipeklinin kötüsünü verirler, yakındaysan ipeklinin iyisini verirler, diye öğretirlermiş.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 91.); “Uzakta isen kötü ipekli verir, yakında isen iyi ipekli verir.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 49.); “Uzakta olanlara kötü mal veriyorlar, yakında olanlara iyi mal veriyorlar.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

(Soylu binek atlarını, kara samurlarını (ve) boz sincaplarını sayısız (miktarda) getirip hepsini bıraktılar.)

e. Kazanç, kâr

- barduk yerde edgüg ol erinç. (KT D- 24; BK D- 20)

(Gittiğiniz yerde kazancınız şudur şüphesiz)

f. İyilik

- türk [bodun] [...] edgü körteçi sen ebiñe kirteçi sen buñsuz boltaçı sen. (BK K- 13, 14)

(Türk kavmi, (sen) iyilik göreceksin, çadırına gireceksin, kaygısız olacaksın.)

- kagan êlinte karıp edgü beñi körti. (KİÇ B-3)⁵⁰³

(Kağan'ın devletinde yaşlanıp iyilik ve saygı gördü.)

32. Egin

“Egin”, insandan doğaya deyim aktarmaları yoluyla çok anlamlı duruma gelen kelimeler arasındadır. Fiziksel anlamda dik duruşun bir parçası olan omuzlar, benzetme aracılığıyla IB-18’de “çadırın tepesi, çatı” anlamlarına gelecek şekilde kullanılmıştır.

a. Omuz

- körtl<e> kan al<p> uruñu altunlğ kēş egnin yü<d>tüm bēlde ban<t>ım. (YEN ELEGEST-I 5)

((Ben) Körtle Han Alp Urungu'yum. Altın işlemeli okluğumu omzuma attım, belime bağladım.)

b. Çadırın tepesi, çatı

- Kerekü içi ne teg ol? Tügünüki ne teg ol? Közünüki ne teg? Küreglğ ol. Egni ne teg? Edgü ol. Bağışı ne teg? Bar ol tēr. Ança bilingle: anyıg edgü ol. (IB-18)

⁵⁰³ “He grew old in the realm of Qapgan Xagan and enjoyed good hapiness.” (bk. Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 51); “kağanın devletinde yaşlanıp iyilik/saygı gördü.” (bk. Osman Mert, **a.g.e.**, s. 56.); “Kapgan Kağan elinde (imparatorluğunda) yaşlanıp (çok) mutlu oldu.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 31.); “Kapgan Kağan döneminde hayat sürüp mutlu bir devir geçirdi.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 201.); “Kağanın ülkesinde yaşlanıp iyilik (ve) mutluluk gördü.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 134.)

(Çadırın içi nasıldır? Bacası nasıldır? Penceresi nasıldır? Güzeldir. Çatısı nasıldır? İyidir. İpleri nasıl? Vardır, der. Öylece biliniz: (bu fal) çok iyidir.)

33. Er

Clauson, kelimenin başlangıçta yalnızca “kişi” anlamında kullanıldığını ancak sonraları “erkek; savaşçı erkek; koca” anlamlarını kazandığını belirtmektedir⁵⁰⁴ Yazıtlarda somut olarak “erkek, adam; asker, savaşçı” anlamları tespit edilen “er” kelimesi, aynı zamanda “kahramanlık, erdem, yetişkinlik” gibi soyut kavramlar için de kullanılmıştır. Söz konusu soyut anlamlar, somutlaştırmanın bir neticesidir. Bununla birlikte kelimenin “at” ile oluşturduğu “er at” ikileme yapısı, kelimeye “yetişkinlik; erkeklik unvanı” anlamlarını da kazandırmıştır.

a. Erkek; adam

- yüz er kadaşım uyarın üçün yüz erin elig öküzün tikdi. (YEN ELEGEST I- 2)
(Yüz erkek akrabam muktendir oldukları için yüz kişi (ve) elli öküzün yardımı ile (bu ebedî taşı) dikti(ler).)
- on ay ilt[t]i ögüm oğlan togdum erin ulgat[t]ım. (YEN ALTIN KÖL II- 5)
(On ay (beni) annem taşıdı, oğlan olarak doğdum, erkek olarak büyüdüm.)
- kanım tölböri kara bodun külüg kadaşım esizim e eçiçim er ögler oğlan er küdegülerim kız kelinlerim bökmedim. (YEN UYUK TURAN 6)
(Hanım Tölböri, avam halkım, ünlü akrabalarım, ne yazık! Ağabeyciğim, annelerim, erkek çocuklarım, erkek güveylerim, kızlarım (ve) gelinlerim, (hepsine) doymadım.)
- [yı]ta esiz er êki oğlın birle ölti. (YEN UYBAT II- 5)
(Ne acı! Zavallı adam, iki çocuğuyla birlikte öldü.)
- Beg er yuntıjaru barmış: Ak bisi kulunlamış. (IB- 5)
(Bir bey atlarına doğru gitmiş: Ak kırsırağı yavrulamış.)
- Er terkleyü kelir. (IB- 7)
((Bir) adam koşarak geliyor.)
- Er abka barmış. (IB- 12)
((Bir) adam ava gitmiş.)
- Bay er koñı ürküpen barmış. (IB- 27)
(Zengin (bir) adamın koyunu ürküp kaçmış.)

⁵⁰⁴ Sir Gerard Clauson, a.g.e., s. 192.

- Oyma er oğlanın kisisin tutug urupan oş iç oygalı barmış. (IB- 29)
(*Bir sakatatçı, çocuklarını ve karısını rehin olarak ortaya koyup (hayvanların) iç organlarını çıkarmaya gitmiş.*)
- Çıgañ er oğlu kazgança barmış. (IB- 30)
(*Yoksul (bir) adamın oğlu (para) kazanmaya gitmiş.*)
- Er süke barmış. Yolta atı armış. Er kugu kuşka sokuşmış. (IB- 35)
(*(Bir) adam savaşa gitmiş. Yolda atı yorulmuş. Adam (bir) kuğu kuşuna rastlamış.*)
- Er ümeleyü barmış. (IB- 47)
(*Bir adam misafirliğe gitmiş.*)
- Er busuşlug, teñri bulıtlıg boltı. (IB- 52)
(*Adam kaygılı, gök bulutlu oldu.*)
- Alp er oğlu süke barmış. (IB- 55)
(*Yiğit bir adamın oğlu savaşa gitmiş.*)

b. Erlik, erdem; kahramanlık

- oğlanım erde marımınça bol. (SÜCİ-9)
(*Evlatlarım! Kahramanlıkta hocalarınız gibi ol(un).*)

c. Asker, er; savaşçı erkek

- kañım kagan yėti yëgirmi erin taşıkılmış. (KT D-11; BK D- 10)
(*Babam kağan on yedi askerle baş kaldırmış.*)
- taşra yorıyur tēyin kü eşidip balıkdakı tagıkılmış tagdakı ėnmiş tērilip yētmiş er bolmış. (KT D- 11, 12)
- taşra] yor[ıyur tēyin kü eşidip ba]l[ık]d[akı tagıkılmış tagdakı] ėnmiş tērilip yētmiş er bolmış. (BK D- 10, 11)
(*Baş kaldırıyor diye haber işitince şehirdekiler dağa çıkmış, dağdakiler (şehre) inmiş. Toplanıp yetmiş asker olmuş.*)
- yėti yüz er bolup ėlsiremiş kagansıramış bodunug küñedmiş kuladmış bodunug türk törüsin ıçgınmış bodunug ėçüm apam törüsinçe yaratmış boşgurmış. (KT D- 13)
- yėti yüz er bolup ėl[siremiş kagansıramış bodunug küñedmiş kuladmış bod]unug türk törüsin [ıçgınmış] bodunug ėçüm apam törüsinçe yaratmış boşgurmış. (BK D- 11, 12)

(Yedi yüz asker olduğu zaman devletsizleşmiş, kağansızlaşmış halkı, cariyeye (ve) kul olmuş halkı, Türk örf ve adetlerini bırakmış olan halkı atalarımın yasalarına göre örgütlemiş (ve) eğitmiş.)

- kamagı yėti yüz er bolmış. (KT D 12-13; BK D- 11)
(Tamamı yedi yüz asker olmuş.)
- ulug  rkin azkına erin tezip bardı. (KT D-34)
(Ulug Erkin azıcık asker ile kaçıp gitti.)
- bir erig okun urtı  ki erig udu aşuru sançdı. (KT D-36)
(Bir askeri ok ile vurdu, iki askeri takip edip mızrakladı.)
- alp erin balbal kışdı. (ONG - 3)
(Kahraman askerini balbal (olarak) diktiler.)
-  zl kin binip op[layu te]gip    erig sançdı. (K   D- 15)
(Beylik atına binip bo a gibi saldırarak    askeri mızrakladı.)
- karluk [tapa] er ıdmış. (   G- 3, 4)
(Karluk(lara doğru) asker göndermiş.)
- s    de tutup on er ıtdım (   D- 4)
(Savaşta on askeri tutarak gönderdim.)
- sekizinci ay bir ya ıka s  yorıyın t dim tug taşıkır erkli yelme eri kelti. (   D-5-6)
(Sekizinci ayın birinci günü “Ordu sevk edeyim” dedim. (Tam ordumun) sanca ı çıkarılırken keşif birliğinin askeri geldi.)
- isi y r tapa az er ıtdım (   D- 11)
(Müttefiklerin (bulunduğu) yere doğru az (sayıda) asker gönderdim.)
- yelmesin    y ri er  ıdmış yelmesin meni  er anta basmış tıl tutmış. (   D- 12)
(Keşif birliğini, müttefiklerin (bulunduğu) yere (görev için) göndermiş. Keşif birliğine, benim askerim orada baskın yapmış, muhbirleri ele geçirmiş.)
- kulum alp     n bir erig ok birle s n<t> m. (YEN KIZIL  IRAA I- 4)
(Kulum Alp için bir askeri ok ile mızrakladım.)
- kadir yagıda otuz er   l rt m] (YEN OYA 6)
( iddetli savaşta otuz asker öldürdüm.)
- yüz er kadaşım esizim e bi  er bodunum a esizim.(YEN BAY BULUN I- 2)
(Yüz erkek akrabam, ne yazık! Bin asker(im), halkım, ne yazık!)
- k m l g er  k   boltı. (YEN K JEEL G HOVU 9)
(K m l g asker(i)  o aldı.)
- er be  si yagıda (ABY KALBAK TA  XII)

((Bir) askerin ölümsüzlüğü savaşta(dır).)

- er eşim el kişim erligün unaş. (ABY KURAY I)

(Askerler, yoldaşlarım, ülkemin insanları, bu insanlarla anlaşın.)

Kelimenin bu anlamı ile kullanıldığı diğer cümleler:

[KT D-39, 40; KT D-40; KT K-2; KT K-1; KT K-5; KT K-6; KT K-7; KT K-8; BK D- 37; BK G- 7; TY I. TAŞ D- 6; TY I. TAŞ K- 1, 2; TY II. TAŞ B- 7; KİÇ D- 20; ŞU D- 6; ŞU D- 10; ŞU D- 12; ŞU G- 1; ŞU G- 2; ŞU G- 3; MBY 1. DEL UUL 2; YEN ELEGEST I-8; YEN OZNAÇENNAYA I- 4; YEN OÇURI 9; YEN OÇURI 10; YEN BAY BULUN I-3; YEN KÖJEELİĞ HOVU 7; YEN ABAKAN 2, 3; YEN BAY BULUN II-2, 3; YEN ALTIN KÖL I- 6; YEN HEMÇİK BOM II-1, 2; YEN TUVA D- 4; YEN UYBAT VI- 2; YEN UYUK OORZAK I-2; YEN UYUK OORZAK I-1; YEN OYA 8; YEN UYBAT III- 11, 12; YEN EL BAJI 27; YEN KIZIL ÇIRAA II-2; YEN BAY BULUN I- 5; ABY BİÇİKTU BOOM VIII]

d. (er at ikilemesi) Yetişkinlik/erlik unvanı; yetişkinlik adı, erkeklik adı

- umay teg ögüm katun kutıña inim kül tegin er at bultı. (KT D- 31)

*(Umay gibi annem hatunun talihi sayesinde kardeşim Kül Tigin erlik unvanı(nı) elde etti.)*⁵⁰⁵

- Er atım ben <...> (YEN UYUK OORZAK II-3)

(erkeklik adım <...>)

- er <atım> teñ tükemiş (YEN AYNA II)

(Erkeklik adım Teñ Tükemiş('tir).)

- beg sañun er atım. (YEN DEMİR SUG- 1,2)

(Bey Sangun erkeklik adım(dır).)

Kelimenin bu anlamı ile kullanıldığı diğer cümleler:

[YEN HERBİS BAARI 3; YEN KARA BURUN II- 3; YEN TUVA B- 4, 5; YEN ALAŞ II; YEN BAY BULUN I- 8; YEN HEMÇİK ÇIRGAKI 2; YEN AK YÜS I – 4, 5; YEN OÇURI 13; YEN ÇAA HÖL III- 3; YEN UYUK ARJAN 5; ABY KALBAKTAŞ XIII A 39; ABY ADIR KAYA A 19; ABY KURGAK II; ABY KIZIL-KABAK I; ABY TALDU-AYRI; ABY MENDUR SOKKON I/2; KRG TALAS I-1; KRG TALAS II- 2, 4; KRG TALAS 11-1; KRG KOY SARI-1; KRG

⁵⁰⁵ Berta “er at bul-” ifadesini “büyümek” olarak yorumlamaktadır. (bk. Árpád Berta, a.g.e., s. 196)

KOÇKOR I; KRG KOÇKOR II; KRG KOÇKOR III; KRG KOÇKOR IV-2; KRG KOÇKOR V; KRG KOÇKOR VII; KRG KOÇKOR XI; KRG KOÇKOR XVI; KRG KOÇKOR XVII; KRG KOÇKOR XX; KRG KOÇKOR XXI; KRG KOÇKOR XXII; KRG KOÇKOR XXIII; KRG KOÇKOR XXIV]

34. Êçi

Akrabalık adları arasında yer alan “êçi” kelimesi için Clauson şu açıklamaları yapmaktadır:

“ ‘birinin babasından daha küçük ve kendisinden daha büyük yakın bir erkek akraba’ anlamına geliyor, yani hem ‘(küçük) amca’ hem de ‘ağabey’.”⁵⁰⁶

a. Ağabey

- anta kêsre inisi êçisin teg kılınmaduk erinç oğlu kañın teg kılınmaduk erinç. (KT D-5)

- anta [kêsre inisi êçisin teg] kılınmaduk erinç oğlu kañın teg kılınmaduk erinç. (BK D-5, 6)

(Ondan sonra(ki) kardeş(ler)i, ağabey(ler)i gibi yaratılmadılar; oğul(lar)ı baba(lar)ı gibi yaratılmadılar.)

- begleri bodunı tüzsüz üçün tabgaç bodun tebligin⁵⁰⁷ kürlüg⁵⁰⁸ üçün armakçısın üçün inili êçili kikşürtükün üçün begli bodunlug yoñaşurtukın⁵⁰⁹ üçün türk bodun êlledük êlin ıçgını ıdmış kaganladuk kaganın yitürü ıdmış. (KT D- 6, 7)

- begleri bodunı tüzsüz üçün tabgaç bodun tebl[igin] kürlüg [üçün armakçı]sın üçün inili [êçili kikşürtükün üçün begli bodunlug] yoñaşurtukın üçün türk bodun êlledük êlin ıçgını ıdmış kaganladuk kaganın yitürü ıdmış. (BK D- 6, 7)

(Beyleri (ve) halkı itaatkâr olmadığı için, Çin milleti sahtekâr ve huysuz olduğu için, hilekâr olduğu için, kardeşlerle ağabeyleri birbirlerine karşı kıskırttığı için, beylerle halkı birbirine gammazladığı için Türk milleti, kurduğu devletini elden çıkarmış, kağan yaptığı kağanını yitirmiş.)

⁵⁰⁶ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 20.

⁵⁰⁷ DLT’de “tewlüg; sahtekâr, aldatici” olarak kaydedilmiştir. (bk. Ahmet Bican Ercilasun, Ziyat Akkoyunlu, **Dîvânu Lugâti’t-Türk**, Ankara Türk Dil Kurumu Yayınları, 2018, s. 873.)

⁵⁰⁸ Kürlüg için krş DLT “küri-; (at) ayaklarıyla yeri eşmek; huysuzlanmak”. (bk. Ahmet Bican Ercilasun, Ziyat Akkoyunlu, **a.g.e.**, s. 757.)

⁵⁰⁹ DLT’de “yoña-; gammazlamak” olarak kaydedilmiştir. (bk. Ahmet Bican Ercilasun, Ziyat Akkoyunlu, **a.g.e.**, s. 981)

- [inisi eçisin bilmez erti.] (KT D- 21)
- inisi eçisin bilmez erti. (BK D- 18)
(*Küçük kardeşler, ağabeylerini tanımazdı.*)
- uyur kadınım <ü>çün öldüm yıta eçim yurçumka y[ıta] (YEN ÇAA HÖL V-2)
(*Kudretli kaynım için öldüm, ne acı! Ağabeyim, kayınbiraderim, ne acı!*)
- bugra eçimin (YEN ÇAA HÖL X-2)
(*Buğra (adlı) ağabeyim...*)
- er er<d>em üçün inim eçim uyurın üçün beñgümün tike berti. (YEN ALTINKÖL I-9)
(*Erkeklik erdemim için, kardeşim (ve) ağabeyim muktedir oldukları için ebedî taşıdı dikti(ler).*)
- eçim kanım eki elig yaşı esizim e (YEN KIZIL ÇIRAA I-5)
(*Han olan ağabeyimin yaşı kırk iki (idi), ne yazık bana!*)
- kolu alp tutsar küç eçim e (YEN UYBAT III- 1)⁵¹⁰
(*Kolu kuvvetli (olan) güçlü ağabeyim...*)
- eçim e adrındım a (YEN UYBAT III- 10)
(*Ah, (kıymetli) ağabeyim, (senden) ayrıldım!*)
- bir yaşımta ataçımka adrındım a atasız [bu] ... uyar eçim e (YEN UYBAT III- 11)
(*Bir yaşımda iken dedemden ayrıldım. Dedemsiz (iken)... ah, asil ağabeyciğim!*)
- elimke kanımka bökmedim ... inim e eçim e ... (YEN UYBAT III- 14)
(*Devletime, hanıma doymadım! ...ah (benim) kardeşlerim, ağabeyim...*)
- eçim e yıta adr<in>dım. (YEN UYBAT III-16)
(*(Sevgili) ağabeyimden ne acı (ki) ayrıldım!*)
- iniñizke eçinñizke⁵¹¹ ingen yüki⁵¹² ilz(?) tüşürtiñiz. (YEN ALTINKÖL I- 6)
(*Kardeş(ler)inize (ve) ağabey(ler)inize, büyük yük yüklediniz.*)
- kanım tölböri kara bodun külüg kadaşım esizim e eçim er öglar oğlar er küdegülerim kız kelinlerim bökmedim. (YEN UYUK TURAN 6)
(*Hanım Tölböri, avam halkım, ünlü akrabalarım, ne yazık! Ağabeyciğim, annelerim, erkek çocuklarım, erkek güveylerim, kızlarım (ve) gelinlerim, (hepsine) doymadım.*)

⁵¹⁰ “Elleri alp gücüne sahip kudretli ağabeyim.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 132, 133); “kulu alp tutsar küç eçim e: kulu (?) yiğitliği tutsa, güçlü sevgili ağabeyim (için).” (bk. Erhan Aydın, **Sibirya’da Türk İzleri-Yenisey Yazıtları**, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 118, 119.)

⁵¹¹ Kormuşin, bu cümlede “eçi” kelimesini “akraba olan kardeşler; amca çocukları” olarak anlamlandırmaktadır. (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s.101.)

⁵¹² “ingen yüki” için bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s.102.

- yèti èç<i> ekem e esiz e eşim e esiz e. (YEN TUVA D- 3)
(*Yedi ağabeyim (ve) kız kardeşime (doymadım), ne yazık! Eşimden, dostumdan (ayrıldım), ne yazık!*)
- külüg tutuk èçim kişi kıldı. (YEN BARIK II- 2)⁵¹³
(*(Beni) Külüg Tutuk ağabeyim büyüttü.*)
- inim èçim yıta adrılı bardımız yıta. (YEN ÇAA HÖL VI- 2)
(*Kardeşim, ağabeyim eyvah! Ayrılıverdik, ne acı!*)
- bars yıl èkinti ay, bir yègirmike tay gün tan manıstantakı kiçig di[n]tar burua guru èşid[ip] èçimiz isig sağun itaçuk üçün bitidim. (IB- 67)⁵¹⁴
(*Kaplan yılında, ikinci ayın on beşinde, Taygüntan manastırında, (ben) genç dindar (mürüt), mürşit kahinden işitip, ağabeyimiz aziz Sağun İtaçuk için (bu kitabı) yazdım.*)

b. Amca

- ol törüde üze èçim kagan olurtı. (KT D- 16)
- ol tör[ü]de üze èçim kagan olurtı. (BK D- 14)
(*Yasalar gereğince amcam kağan (olarak) tahta çıktı.*)
- èçim kagan olurupan türk bodunug yiçe ètdi igit[t]i. (KT D- 16; BK-D 14)
(*Amcam kağan (olarak) tahta oturup Türk milletini yeniden düzenledi, besledi.*)
- èçim kagan olurtukda özüm tarduş bodun üze şad ertim. (KT D- 17)
(*Amcam, kağan olarak tahta çıktığı zaman (ben) kendim Tarduş halkının başında şad idim.*)
- èçim kagan birle ilgerü yaşıl ögüz şantun yazıka tegi süledimiz. (KT D- 17; BK D- 15)
(*Amcam kağan ile birlikte doğuda Sarı Irmak'a (ve) Şantung Ovası'na kadar sefer ettik.*)
- bilmedük üçün [yablakının üçün èçim kagan uça bardı.] (KT D- 24)
- ol bilmedüküğün üçün yablakının üçün èçim kagan uça bardı. (BK D- 20)
(*Bilmediğin için, sizin kötülüğünüz yüzünden amcam kağan uçup gitti (vefat etti).)*)

⁵¹³ “külüg tutuk isim kişi kıldı: külüg tutuk [beni] eş kıldı.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 232.)

⁵¹⁴ “bars yıl èkinti ay, bir yègirmike tay gün tan manıstantakı kiçig di[n]tar burua guruşd èçimiz isig sağun itaçuk üçün bitidim: Kaplan yılında, ikinci ayın on beşinde, Taygüntan manastırında, (ben) genç rahip Burua Guruşd ağabeyimiz İsig Sağun İtaçuk için (bu kitabı) yazdım.” (bk. Fikret Yıldırım, **İrk Bitig ve Orhon Yazılı Metinlerin Dili**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017, s. 49)

- kañımız eçimiz kaz[ganmış bodun atı küsi yok bolmazun] tèyin türk bodun üçün tün udımadım, küntüz olurmadım. (KT D- 26, 27)
- kañımız eçimiz kazganmış bodun atı küsi yok bol[mazun] tèyin türk bodun üçün tün udımadım. (BK D-21, 22)
(*Babamızın, amcamızın kazandığı milletin adı sanı yok olmasın diye Türk milleti için gece uyumadım, gündüz oturmadım.*)
- altı yègirmi yaşıña eçim kagan èlin törüsin ança kazgantı. (KT D- 31)
(*On altı yaşında iken amcam kağanın ülke(ler)ini, devlet(ler)ini şöyle elde etti.*)
- eçim kagan èli kamşag boltukında bodun èlig èkegü boltukında izgil bodun birle süñüşdümüz. (KT K- 3)
(*Amcam kağanın ülkesi kargaşa içine düştüğünde, millet ile hükümdar iki parça olduğunda İzgil halkı ile savaştık.*)
- [kañım] kagan eçim kagan olurtukınta tört bulundakı bodunug nençe ètm[iş..t]eñr[i] yarlıkad[uk ü]ç[ün] özüm olurtukuma tör[t] b[ulu]ndakı bo]dunug ètdim yara[t]dım. (BK K- 8, 9)
(*Babam kağan, amcam kağan tahta oturduğunda dört bir taraftaki milletleri nasıl örgütlemişler (ise) Tanrı lütfettiği için (ben) kendim (tahta) oturduğumda (da) dört bir taraftaki milletleri örgütledim; oluşturdum.*)
- eçim kagan olurtuk[d]a özüm tegin erk[...] (BK D- 14, 15)
(*Amcam kağan olarak tahta oturduğu zaman ben (kendim) şehzade (idim).*)
- üze teñri ıduk yèr sub [eçim] kagan kutı taplamadı erinç. (BK D- 35)
(*Yukarıda Tanrı, (aşağıda) kutsal yeryüzü, amcam kağanın ruhu razı gelmedi şüphesiz.*)
- beş yètmiş eçim atım <...> (ONGİ- 4)
(*Altmış beş amcam (ve) yeğenim...*)
- körtle sañun ben eçim kanım. (YEN ELEGEST II-1)
(*(Ben) General Körtle('yim). Ağabeyim, hanım.*)
- altı yaşımta kañsıradım bilinmedim eçiçim e yıta adr<ın>dım ... eçiçim e kañsız erdem erti. (YEN UYBAT III- 16)
(*Altı yaşımda babasız kaldım, bilmedim. Sevgili ağabeyimden, ne acı, ayrıldım! ... ağabeyim, babasız kahraman idi.*)

35. Èl

Yazıtlarda sıkça karşılaşılan kelimelerden bir diğeri de ‘ël’dir. Doerfer kelimenin iki temel anlamı olduğunu ifade etmekle birlikte, ikinci anlamın birinci anlama bağılı olarak oluştuğunu bildirmektedir. Söz konusu birinci anlam “barış, barış hâli”; bu anlamdan türeyen ikinci anlam ise “kabile birliği, el” dir. Bu anlamı “barış içinde birlikte yaşayan kabile birliği” olarak açıklamaktadır.⁵¹⁵

Bunun yanı sıra Clauson da kelimenin anlam gelişimi ile ilgili ayrıntılı bir açıklama yapmaktadır:

“Temel, orijinal anlam ‘bağımsız bir hükümdar tarafından organize edilen ve yönetilen politik bir birlik”. Eski metinlerde genellikle diğer politik terimlerle ilgili olarak ortaya çıkar; *hağan*, böyle bir krallığın yöneticisi; *bodun*, halkı; *törö*, hükümdar tarafından uygulanan, yazılı olmayan, sıradan kanun; *uluş*, ortaya çıktıkları coğrafi saha ve *öge*, hükümdarın yönetiminde görevli memurların başıdır. ‘Ülke, vilayet; insanlar, toplum (özellikle yabancılara karşılık kendi insanları)’ ve daha seyrek olarak ‘barış’ anlamına gelmek üzere *ël/el/il*.”⁵¹⁶

Yazıtlarda tespit edilen “1) Ülke, memleket, yurt, vatan 2) Devlet, siyasi yapı, yönetim 3) Hükümdar” anlamları, ad aktarması yoluyla oluşarak “ël” kelimesini çok anlamlı duruma getirmiştir.

a. Ülke; memleket, yurt, vatan

- türk kagan ötüken yış olursar ëlte buş yok (KT G- 3)
- türk [kag]an ötüken [y]ış olursar [ël]te [buş] yok. (BK K- 2)
(*Türk kağanı, Ötüken Dağları’na yerleşir (ve oradan hükmeder) ise ülkede sıkıntı olmaz.*)
- ël tutsık yër ötüken yış ermiş. (KT G- 4)⁵¹⁷
- ël [tutsık yër ö]tük[en] yış ermiş. (BK K- 3)
(*Yurt tutacak yer Ötüken Dağları imiş.*)
- ötüken yış olursar beñgü ël tuta olurtaçı sen. (KT G- 8)
- ö[tüken y]ış olursar, beñgü ël tuta olurtaçı sen. (BK K- 6)
(*Ötüken Dağlarında ikamet edersen ebedî yurt tutup yaşayacaksın.*)

⁵¹⁵ Gerhard Doerfer, **Türkische und Mongolische Elemente im Neupersischen; II Türkische Elemente im Neupersischen, Alif Bis Tā**, Wiesbaden, 1965, s. 653.

⁵¹⁶ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 121, 122.

⁵¹⁷ “Ötüken platosu eli tutacak yer imiş.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s.190.); “(Türk halkının yurt edineceği ve) yönetileceği yer Ötüken dağları imiş.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 21.); “Ülke kurulacak topraklar Ötüken topraklarıymış.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 90.); “Devleti yönetecek yer Ötüken Dağları imiş.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 501.)

- türk [bodun tẽ]rip ẽl tutsıkıñın bunta urtum. (KT G- 10)
  - türk bodunug tẽrip ẽl tutsıkıñın bunta urtum. (BK K- 8)
(*Türk milleti(ni) bir araya getirip ülke kuracağınızı buraya yazdım.*)
  - yogçı sıgıtçı ñre kũn togsıkda bũkli l[ũ]ũg ẽl tabgaç tũpũt apar purum kırkız ç kurikan otuz tatar kıtañ tatabı bunça bodun kẽlipen sıgtamış yoglemış. (KT D- 4)
  - yogçı sıgıtçı ñre kũn togsıkda bũkli l[ũ]ũg ẽl [t]abgaç tũpũt apar purum kırkız ç kurikan otuz tatar kıtañ tatabı bunça bodun kẽlipen sıgtamış yoglemış. (BK D- 5)
(*(Cenaze trenine) Yasçı (ve) ağlayıcı (olarak) doğuda gũneřin doğduğu yerden Bũkli (Kore) l, Tibet, İran, Bizans, Kırğız, ç Kurikan, Otuz Tatar, Kitan (ve) Tatabı (lkelerinden) bunca millet(lerin temsilcileri) gelip ağlamışlar, yas tutmuşlar.*)
  - ẽllig bodun ertim ẽlim amtı kanı kimke ẽlig kazganur men tẽr ermiř. (KT D- 9)
  - ẽllig bodun [ertim ẽlim amtı kanı kimke ẽlig kazganur men tẽr ermiř]. (BK D- 8)
(*Devlet sahibi millet idim, devletim şimdi nerede? Kimin için ülke(ler) kazanıyorum, dermiş.*)
  - teñri yarlıkaduk ũn ẽlligig ẽlsiretmiř kaganlıgıg kagansıratmıř yagıg baz kılmiř tizligig skũrmiř bařlıgıg yũkũntũ[rmiř. (KT D- 15; BK D-13)
(*Tanrı lũtfettiđi için devlet (ve) lke sahibi olanları devletsiz ve ülkesiz bırakmış, kağanı olanı kağansız bırakmış, dũřmanı tbi kılmiş, asilere diz ktũrmũř, mağrurlara baş eğdirmiş.*)
  - kañım kagan ança ẽlig] trũg kazganıp ua barmıř. (KT D- 15, 16)
  - kañım [kagan ança ẽlig trũg kazganıp ua barmıř]. (BK D- 13)
(*Babam kağan o kadar ülkeyi, devleti fethederek vefat etmiş.*)
- ** Pek çok yerde geçen “ẽlig trũg” ifadesi, genel olarak “devleti treyi” řeklinde anlamlandırılmıřtır. Ancak burada bađlam geređi “ẽl; ülke”; “trũg; devlet” anlamını karřılamaktadır: “Babam kađan o kadar ülkeyi, devleti fethederek vefat etmiř.”)**
- ẽlligig ẽlsiretdimiz kaganlıgıg kagansıratdımız tizligig skũrtũmũz bařlıgıg yũkũntũrtũmũz. (KT D- 18)
  - ẽlligig ẽlsiretdimiz kaganlıgıg kagansıratdımız tizligig] skũrtũmũz bařlıgıg yũkũntũrtũmũz. (BK D-15)
(*Yurdu olan yurtsuz bıraktık, kağanı olanı kağansız bıraktık, asilere diz ktũrdũk, mağrurlara baş eğdirdik.*)

**Bu cümlede yer alan “él” kelimesi, bağlama uygun olarak hem “devlet” hem de “ülke; yurt” anlamını karşılamaktadır.

- élin] yana bèrtimiz. (KT D- 20, 21)
- élin] [yana bèrtimiz. (BK D- 17)
(Ülkesini yeniden (geri) verdik.)
- ança kazanmış étmiş elimiz törümüz erti. (KT D- 22)
(O kadar kazandığı(mız), düzene soktuğu(muz) ülkemiz, devletimiz vardı.)
- ança kazanmış ança étmiş elimiz [törümüz erti. (BK D- 18)
(O kadar kazandığı(mız), o kadar düzene soktuğu(muz) ülkemiz devletimiz vardı.)
- küregünün üçün igidmiş bilge kaganın ərmiş barmış edgü éliñe kentü yañıltıg yablak kigürtüg. (KT D- 23)
- küregünün üçün igidmiş bilge kaganın ərmiş bar[mış edgü] éliñe kentü yañıltıg yablak kigürtüg. (BK D- 19)
(İtaatsizliğin yüzünden (seni) beslemiş olan bilge kağanına, kalkınmış ve müreffeh, iyi (durumdaki) ülkeneye (karşı sen) kendin hata ettin (ve) kötülük getirdin.)
- türk bodunug atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürmiş teñri él bèrigme teñri türk bodun atı küsi yok bolmazun [tēyin özümün ol teñri] kagan olurtdı erinç. (KT D- 25, 26)
- türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürügme teñri él bèrig[me te]ñri türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin özümün ol teñri kagan olurtdı [erinç. (BK D-20, 21)
(Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye babam kağanı ve annem hatunu yükselten Tanrı, devlet, ülke vermiş olan Tanrı, Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye beni, o Tanrı kağan olarak (tahta) oturttu.)

** Bu cümlede yer alan “él” kelimesi, bağlama uygun olarak hem “devlet” hem de “ülke; yurt” anlamını karşılamaktadır.

- altı yègirmi yaşınja èçim kagan élin törüsin ança kazgantı. (KT D- 31)
(Ol altı yaşında iken amcam kağanın ülke(ler)ini, devlet(ler)ini şöyle elde etti.)
- kırkız kaganın ölürtümüz élin altımız. (KT D- 36)
(Kırgız kağanını öldürdük, ülkesini ele geçirdik.)
- kaganın anda ölürtümüz élin altımız. (KT D- 38)
(Kağanını orada öldürdük, ülkesini ele geçirdik.)

- süsin sançdımız élin altımız. (KT K-6)
(*Asker(ler)ini mızrakladık, ülke(ler)ini ele geçirdik.*)
- tabgaç kaganka élin törüsin alı bërmiş. (KT D- 8; BK D- 8)
(*Çin kağanının ülke(ler)ini devlet(ler)ini ele geçirmiş(ler).*)
- bilge tuñukuk ben özüm tabgaç éliñe kılntım. (TY I. TAŞ B-1)⁵¹⁸
(*Ben Bilge Tunyukuk. Kendim (ben) Çin yönetimi sırasında doğdum (yaratıldım).*)
- eçümüz apamız yamı kagan dört bulnuğ etmiş yıgmış yaymış basmış ol kan yok
boltukda kësre el yètmiş ıçgınnmış. (ONGİ-1)
(*Atalarımız Yamı Kağan dört bir tarafa (dağılmış halkı) örgütlemiş; bir araya toplamış; (isyancıları) dağıtmış (ve) hükmü altına almış. O han öldükten sonra, ülke(yi) kaybetmiş(ler).*)
- ötügen eli ögres eli ékin ara olurmuş subı seleñe ermiş (ŞU K- 2)
(*Ötüken (ve) Ögres yurdu arasında hüküm sürmüş. Suyu Seleñe imiş.*)
- eçüm apam sekiz on yıl olurmuş ötügen eli ögres eli ékin ara orkun ögüzde...
[yèt]miş yıl olurmuş. (TARYAT D- 3, 4)
(*Atalarım seksen yıl (boyunca) hüküm sürmüş. (Yurtları) Ötüken ve Ögres yurdu (imiş). (Bu) ikisinin arasında Orhun Irmağı'nda... yetmiş yıl hüküm sürmüş(ler).*)
- sekiz otuz yaşıma yılan yılka türk élin anta bulgadım anta artatdım. (TARYAT-D 5)
(*Yirmi sekiz yaşımda, Yılan yılında Türk ülkesini o zaman karıştırdım (ve) o zaman bozguna uğrattım.*)
- [ötügen eli ögres el]i ékin ara ılagım tarıglagım. (TARYAT B- 4)
(*(Ötüken ve Ögres yurdu, (bu)) ikisinin arasında ormanlarım, tarlalarım (vardır).*)
- élin altı oğlın kisisin bulunad[ıp] ... (KİÇ D- 22)
(*Ülkesini aldı, çocuk(lar)ını (ve) karısını tutsak edip...*)
- altunlig kęşig belimte bantım teñri elimke bökmedim esizim e yıta. (YEN UYUK
TURAN-2)
(*Altın işlemeli okluğu belime bağladım. Kutlu yurduma doymadım, ne yazık! Eyvah!*)
- teñri elimke kazgakım oğlumın öz oğlum altı biñ yuntım. (YEN UYUK TURAN-
5)⁵¹⁹
(*Kutlu yurdumda kazancım, çocuk(lar)ım (ve) altı bin atım(dır).*)
- teñrideki künke yérdeki elimke bökmedim (YEN BARIK III-3)

⁵¹⁸ “Ben kendim, Bilge Tonyukuk Tabgaç elinde [yönetimi altında] yetiştim.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 83)

⁵¹⁹ “Tanrı [koruyan] devletim için kazancım, benim oğullarım, usta oğulların ne çok? altı bin atımdır.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 219)

(Gökteki güneşe, yeryüzündeki yurduma doymadım.)

- elim ökünçün e kalın yağda kaymatın tegipen adıldım a yita. (YEN ALTIN KÖL I-2)⁵²⁰
(Yurdum, ah pişmanlık! Şiddetli savaştan (geri) dönmeden saldırırken ayrıldım (öldüm), ne acı!’’)
- elimde dört tegzindim. (YEN ALTIN KÖL II- 2)
(Yurdumu (baştan başa) dört (kez) dolaştım.)
- er erdemim elimke tapdım teñri elimke edgü kadaşım<ka> adıldım. (YEN ÇAA HÖL I-3)
(Erkeklik erdemim için devlete hizmet ettim. Kutlu yurdumdan ve iyi akrabalarımın ayrıldım.)
- erdemim için elimde kara kanka barıpan yalabaç barıpan kelmediniz begim e. (YEN UYBAT I- 4, 5)
(Erdemi için (kendi) ülkesinden Kara Han’a elçi (olarak) giderek (geri) gelmediniz, beyim!)
- teñri elimke tusum tokuz er ölürtüm. (YEN KIZIL ÇIRAA II-2)
(Kutlu yurduma faydam (şudur): Dokuz (düşman) askeri öldürdüm.)
- öz elin yėti körti elim yumuşun a yorit<d>1 beş elke tegdim. (YEN ŞANÇI III- 1)
(Kendi yurdunu yedi (kez) gördü.) Devletim(in) elçiliğini yürüterek (bu sayede) beş ülkeye ulaştım.)
- elde kisim egri tebem dört butl[ug] yılmım (YEN TELEEE-3)
(Yurtta cariye(ler)im, tek hörgüçlü develerim, dört ayaklı yılmım)
- elig étmiş men. (IB- 48)
(Ülkeyi düzene soktum.)

Kelimenin bu anlamı ile kullanıldığı diğer cümleler:

[BK-D 27; BK-D 28; BK-D 34; BK-D 36; 7. HAYTU TAMİR 2; ABY YABOGAN 84; YEN UYUK TURAN- 3; YEN ELEGEST I- 4; YEN BEGRE-7; YEN ÇAA HÖL II-3; YEN ÇAA HÖL IV-3; YEN ÇAA HÖL VII-3; YEN ÇAA HÖL XI-2; YEN OZNAÇENNAYA I-3; YEN OYA-5; YEN ALTIN KÖL I-1; YEN UYBAT III-17; YEN KIZIL ÇIRAA II-3; YEN KÖJEELİĞ HOVU-4; YEN KÖJEELİĞ HOVU- 6; YEN KÖJEELİĞ HOVU- 9; YEN TELEEE- 1; YEN ELEGEST III-2, 3;

⁵²⁰ “Devletimi üzerek, düşmanın çokluğuna bakmadan savaşa girdim ve heyhat, ayrıldım.” (bk. Igor V. Kormuşin, a.g.e., s. 95)

YEN HERBİS BAARI-4; YEN HERBİS BAARI-5; YEN HERBİS BAARI-6; YEN SUGLUG ADIR AKSI-1; YEN ELEGEST IV- 1; YEN İYME I-7; YEN HEMÇİK BOM II- 2; YEN BAYAN KOL-2; YEN UYUK OORZAK I-2; YEN UYUK OORZAK III-3; YEN YEERBEK I-1; YEN YEERBEK I-3; YEN ABAKAN-8]

b. Devlet, siyasi yapı, yönetim

- olurupan türk bodunun elin törüsün tuta bérmiş éti bérmiş. (KT D-1; BK-D 3)
(Tahta oturarak Türk halkının devletini (ve) yasalarını yönetmiş(ler); düzenlemiş(ler).)
- anı üçün elig ança tutmış erinç elig tutup törüg étmiş. (KT D- 3)
- anı] üçün elig ança tutmış erinç elig tutup törü[g étmiş. (BK D- 4)
(Bu sebeple devleti öylece yönetmiş(ler) şüphesiz. Devleti yönetip yasaları düzenlemiş(ler).)
- begleri bodunı tüzsüz üçün tabgaç bodun tebligin⁵²¹ kürlüg⁵²² üçün armakçısın üçün inili eçili kıkşürtükün üçün begli bodunlug yoñaşurtukın⁵²³ üçün türk bodun elledük elin içgını ıdmış kaganladuk kaganın yitürü ıdmış. (KT D- 6, 7)
- begleri bodunı tüzsüz üçün tabgaç bodun tebl[igin] kürlüg [üçün armakçı]sın üçün inili [eçili kıkşürtükün üçün begli bodunlug] yoñaşurtukın üçün türk bodun elledük elin içgını ıdmış kaganladuk kaganın yitürü ıdmış. (BK D- 6, 7)
(Beyleri (ve) halkı itaatkâr olmadığı için, Çin milleti sahtekâr ve huysuz olduğu için, hilekâr olduğu için, kardeşlerle ağabeyleri birbirlerine karşı kıskırttığı için, beylerle halkı birbirine gammazladığı için Türk milleti, kurduğu devletini elden çıkarmış, kağan yaptığı kağanını yitirmiş.)
- ellig bodun ertim elim amtı kanı kimke elig kazganur men tēr ermiş. (KT D- 9)
- ellig bodun [ertim elim amtı kanı kimke elig kazganur men tēr ermiş]. (BK D- 8)
(Devlet sahibi millet idim, devletim şimdi nerede? Kimin için ülke(ler) kazanıyorum, dermiş.)
- yēti yüz er bolup ēlsiremiş kagansıramış bodunug küñedmiş kuladmış bodunug türk törüsün içgınımış bodunug eçüm apam törüsünçe yaratmış boşgurmış. (KT D- 13)

⁵²¹ DLT’de “tewlüg; sahtekâr, aldatıcı” olarak kaydedilmiştir. (bk. Ahmet Bican Ercilasun, Ziyat Akkoyunlu, **Dîvânu Lugâti’t-Türk**, Ankara Türk Dil Kurumu Yayınları, 2018, s. 873.)

⁵²² Kürlüg için krş DLT “küri-; (at) ayaklarıyla yeri eşmek; huysuzlanmak”. (bk. Ahmet Bican Ercilasun, Ziyat Akkoyunlu, **a.g.e.**, s. 757.)

⁵²³ DLT’de “yoña-; gammazlamak” olarak kaydedilmiştir. (bk. Ahmet Bican Ercilasun, Ziyat Akkoyunlu, **a.g.e.**, s. 981)

- y ti yüz er bolup  l[siremiş kagansıramış bodunug k  nedmiş kuladmiş bod]unug türk t r sin [ı g nmiş] bodunug    m apam törüsinçe yaratmış boşgurmiş. (BK D- 11, 12)

(Yedi yüz asker olduğu zaman devletsizleşmiş, kağansızlaşmış halkı, cariyeye (ve) kul olmuş halkı, Türk  rf ve adetlerini bırakmış olan halkı atalarımın yasalarına göre örgütlemiş (ve) eğitmiş.)

-  ze te ri basmasar asra yagız y r telinmeser türk bodun  li in t r  in kim artatı [udaçı erti]. (KT D- 22)
-  ze te ri basmasar [asra] y r telinmeser türk bodun  li in t r  in kim artatı udaçı erti. (BK D- 18, 19)

(Yukarıda gök basmasa, aşağıda kara toprak delinmese Türk milleti, (senin) devletini, yasalarını kim bozabilir?)

- türk bodunug atı küsi yok bolmazun t yin ka ım kaganı  ögüm katunug kötürmiş te ri  l b rigme te ri türk bodun atı küsi yok bolmazun [t yin  z min ol te ri] kagan olurtdı erinç. (KT D- 25, 26)
- türk bodun atı küsi yok bolmazun t yin ka ım kaganı  ögüm katunug kötürügme te ri  l b rig[me te] ri türk bodun atı küsi yok bolmazun t yin  z m n ol te ri kagan olurtdı [erinç. (BK D-20, 21)

(Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye babam kağanı ve annem hatunu yükselten Tanrı, devlet, ülke vermiş olan Tanrı, Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye beni, o Tanrı kağan olarak (tahta) oturttu.)

** Bu cümlede yer alan “ l” kelimesi, bağlama uygun olduğu için hem “devlet” hem “ lke” anlamında kullanılabilir.

- ıgar  lligde [ıgar kaganlı da y g kılıtım. (KT-D 29)
  - ıgar  lligde [ıgar ka]ganlı da y g kılıtım. (BK-D 24)
- (Saygın devleti olanlardan, saygın kağanı olanlardan daha iyi duruma getirdim.)*
-   im kagan  li ka şag boltukında bodun  lig  keg  boltukında izgil bodun birle s   şd m z. (KT K- 3)
- (Amcam kağanın ülkesi kargaşa içine düştüğünde, millet ile hükümdar iki parça olduğunda  zgil halkı ile savaştık.)*
- te ri yarlıkaduk    n  llig   lsiretmiş kaganlı ı  kagansıratmış yagız baz kılımış tizlig  sökürmiş başlı ı  y k nt [rmiş. (KT D- 15, BK D-13)

(Tanrı lütettiği için devlet (ve) ülke sahibi olanları devletsiz ve ülkesiz bırakmış, kağanı olanı kağansız bırakmış, düşmanı tâbi kılmış, asilere diz çöktürmüş, mağrurlara baş eğdirmiş.)

** Bu cümlede yer alan “él” kelimesi, bağlama uygun olduğu için hem “devlet” hem “ülke” anlamında kullanılabilir.

- élligig élsiretdimiz, kaganlıgıg kagansıratdımız. (KT D-18; BK-D 15)
(Devlet (ve) ülke sahibi olanları devletsiz ve ülkesiz bıraktık, kağanı olanı kağansız bıraktık.)
- men tokuz yègirmi yıl şad olurtum toku[z yègir]mi yıl kagan olurtum él tutdum. (BK G- 9)
(Ben on dokuz şad (olarak) hüküm sürdüm, on dokuz yıl (da) hakan (olarak) hüküm sürdüm, devlet yönettim.)
- éltèriş kagan kazganmasar udu ben özüm kazganmasar él yeme bodun yeme yok erteçi erti. (TY II. TAŞ D – 4, 5)
(İltèriş Kağan kazanmasaydı (ve) ardından ben kendim (de) kazanmasaydım devlet de millet de yok olacaktı.)
- kazgantukın üçün udu özüm kazgantukum üçün él yeme él boltı bodun yeme bodun boltı. (TY II. TAŞ D – 5, 6)
((Kağan) kazandığı için (ve) ardından (ben) kendim (de) kazandığım için devlet de devlet oldu, millet de millet oldu.)
- türk bilge kagan élije bititdim. (TY II. TAŞ D – 8)
(Türk Bilge Kağan devletinde (yönetiminde) yazdırdım.)
- kapgan éltèriş kagan élije kılntım (ONGİ-4)
(Kapgan (ve) İltèriş Kağan’ın devletinde (yönetiminde) doğdum (yaratıldım).)
- ben teñri élimke elçisi ertim altı bag bodunka beg[i] ertim. (YEN UYUK TARLAK- 2)
(Ben kutlu devletimin elçisi idim. Altı parçalı halkımın beyi idim.)
- öz élin yèti körti élim yumuşuñ a yorit<d>1 bèş élke tegdim. (YEN ŞANÇI III- 1)
(Öz yurdunu yedi (kez) gördü.) Devletim(in) elçiliğini yürüterek (bu sayede) beş ülkeye ulaştım.)
- kagan élinte karıp edgü beñi körti. (KİÇ B-3)⁵²⁴

⁵²⁴ “He grew old in the realm of Qapgan Xagan and enjoyed good hapiness.” (bk. Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 51); “kağanın devletinde yaşlanıp iyilik/saygı gördü.” (bk. Osman Mert, **a.g.e.**, s. 56.); “Kapgan Kağan elinde

(Kağan'ın devletinde yaşlanıp iyilik ve saygı gördü.)

- teŋride bolmış el etmiş bilge kagan... (ŞU-K 1)
(Tanrıdan olmuş / Tanrının lütfuyla devlet kurmuş (olan) bilge kağan...)
- anıŋ eli üç yüz yıl el tutmuş. (TES K- 2)
(Onun devleti üç yüz yıl hüküm sürmüş.)
- teŋride bolmış el etmiş uygur kagan olurmuş. (TES D-1)
(Tanrıdan olmuş / Tanrının lütfuyla devlet kurmuş (olan) Uygur Kağanı tahta oturmuş.)
- teŋride bolmış el etmiş [bilge] kaganım olurtı el tutdı. (TES D- 4)
(Tanrıdan olmuş / Tanrının lütfuyla devlet kurmuş (olan) Bilge Kağanım tahta oturdu, devleti yönetti.)
- Eli turmuş. (IB- 28)
(Devleti ayakta kalmış.)
- öz elin yėti körti elim yumuşuŋ a yorit<d>1 beş elke tegdim. (YEN ŞANÇI III- 1)
(Öz yurdunu yedi (kez) gördü.) Devletim(in) elçiliğini yürüterek (bu sayede) beş ülkeye ulaştım.)
- kara bodunum katıŋlanıŋ el törösın ıdman yıtı esiz elim kanım (YEN ELEGEST I- 7)
((Ey) avam halkım, gücünüzü toplayın! Devletinden kanunlarından ayrılmayın! Ne acı! Devletim, hanım!)
- er erdemim elimke tapdım teŋri elimke edgü kadaşım<ka> adrıldım. (YEN ÇAA HÖL I-3)
(Erkeklik erdemim için devlete hizmet ettim. Kutlu yurumdan ve iyi akrabalarımın ayrıldım.)
- er atım anar ataç kün elim atagı bar altun (YEN TAŞEBA)
(Erkeklik adım Anar Ataç'tır. Devletimin lakabı (ise) "altını var"dır.)
- meŋkü el bolzun. (KRG KOY SARI-2)
(Ebedi devlet olsun!)

Kelimenin bu anlamı ile kullanıldığı diğerk cümleler:

(imparatorluğunda) yaşlanıp (çok) mutlu oldu." (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 31.); "Kapgan Kağan döneminde hayat sürüp mutlu bir devir geçirdi." (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 201.); "Kağanın ülkesinde yaşlanıp iyilik (ve) mutluluk gördü." (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 134.)

[TARYAT-G 6; TARYAT-B 1; TARYAT-B 3; TARYAT-B 6; TARYAT-K 1; 7. HAYTU TAMİR 3; YEN UYUK ARJAN-2; YEN BARIK I- 2; YEN ELEGEST I-8; YEN ELEGEST I-9; YEN ÇAA HÖL I-1; YEN ÇAA HÖL XI-1; YEN HAYA BAJI- 2, 3; YEN OÇURI- 4; YEN AK YÜS I-2; YEN BAY BULUN I-1; YEN TELEEE-2; YEN TUVA D-2; YEN ELEGEST III-1; YEN UYUK OORZAK I-1; YEN UYUK OORZAK I-4; YEN UYUK OORZAK II-4; YEN YEERBEK I-4; YEN YEERBEK II- 4]

c. Hükümdar

- eçim kagan eli kamşag boltukında bodun elig ekegü boltukında izgil bodun birle süñüşdümüz. (KT K- 3)

(Amcam kağanın ülkesi kargaşa içine düştüğünde, millet ile hükümdar iki parça olduğunda İzgil halkı ile savaştık.)

36. Êş

Genel olarak Yenisey Yazıtları'nda karşımıza çıkan "êş" kelimesinin anlamsal ayrımı, bağlama dayalı olarak yapılabilmektedir. Clauson kelimenin temelde "eş, arkadaş; eş (karı veya koca)" anlamlarının yanı sıra "birbirinin dengi" anlamında, yani benzer derecede, kalitede olan şeyler için de kullanıldığını ifade etmektedir.⁵²⁵

a. Yoldaş, arkadaş; eş dost

- yelmesin eş yeriñerü ıdmış yelmesin meniñ er anta basmış tıl tutmış. (ŞU D-12)
(Öncü birliğini, müttefiklerin bulunduğu yere (görev için) göndermiş. Öncü birliğine, benim askerim orada baskın yapmış, muhbirleri ele geçirmiş.)
- [alt]mış er adaşınız elig er edgü eşiniz özünin alpınız ı/i<...> (YEN OÇURI-10)
(Altmış asker yoldaşınız, elli (tane) iyi asker dostunuz, kendiniz, yiğitleriniz...)
- antlıg adaşım a antsızda edgü eşim e adrıldım a. (YEN BEGRE- 8)
(Yemin ile bağlı olduğum yoldaşlarım (ve) yemin ile bağlı olmadığım iyi (niyetli) eşim(den) dostum(dan) ayrıldım.)
- yėti eç<i> ekem e esiz e eşim e esiz e. (YEN TUVA D- 3)
(Yedi ağabeyim (ve) kız kardeşime (doymadım), ne yazık! Eşimden, dostumdan (ayrıldım), ne yazık!)

⁵²⁵ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 253, 254.

- eşim ugrınta altı er balbarım. (YEN TUVA D- 4)
(*Eşim (dostum) uğrunda altı kişi (tarafından dikilmiş) balbalım.*)
- eşim <...> adrıldım bökmedim. (YEN HEMÇİK BOM III- 2, 3)
(*eşim (dostum) <...> ayrıldım, doymadım.*)
- <...> eşim e esizim [e] (YEN UYUK OORZAK II-5)
(*Eşim (dostum), ne yazık!*)
- apa er bing eşi yagıda (ABY KALBAK TAŞ XII)
(*Apa Er, bin yoldaşıyla savaşta (savaşıyor.)*)
- er eşim el kişim erligün unaş. (ABY KURAY I)
(*Askerler, yoldaşlarım, ülkemin insanları, bu insanlarla anlaşın.*)

b. Zevce, eş

- eşim urım azışdım. (YEN UYUK ARJAN- 1)
(*Eşim, çocuk(lar)ım! Göremez ve duyamaz hale geldim.*)
- keşdemim ekizi teg eşi ereni elim... (ABY MENDUR SOKKON I)
(*Halkım, ikiz gibi (olan) zevcelerim, savaşçı askerlerim, yurdum...*)

37. I

Temel anlamı “ağaç” olan “ı” kelimesi, ad aktarması yoluyla anlam alanını genişletmiştir. Bir parçanın ifadesi olan “ağaç”, bütünün yerine kullanılarak “orman, ağaçlık yer” anlamını da karşılar hale gelmiştir.

a. Ağaç

- öñreki er yogur(u) aça ıdıp ı bar baş aşdımız. (TY I. TAŞ K- 1, 2)⁵²⁶
(*Öndeki askerler geçip (yol) açınca (diğerlerini de) gönderip ağaçlı dağ başını aştık.*)
- atıg ıka bayur ertimiz. (TY I. TAŞ K- 3)⁵²⁷
(*At(lar)ı ağaç(lar)a bağlıyorduk.*)

⁵²⁶ “Öncü insan(lar)[ın] [doğrudan] izlerinde ve [onları] yakalayarak Ibar Baş’ı aştık.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 89.) “Öndeki er çiğneyi verip, ağaç olan tepeyi aştık.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 72, 73.); : “Öncü askerleri (karları) yoğururcasına yürütüp ormanla kaplı doruğu aştık.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 78, 79.); “Öncü askerlerle güç bela ormanlık dağı aştık, yuvarlanarak aşağı indik.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 173.); “Öndeki askerler güç bela ilerliyorken İvrbaş’ı aştık, yuvarlanarak indik.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 110, 111.)

⁵²⁷ “Atları çallara bağladık.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 89.); “Atları ağaçlara bağlıyorduk.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s.173.)

b. Orman, ağaçlık yer

- ıda taşda kalmış kübranıp yeti yüz boltı. (TY I. TAŞ B-4)
(Ormanda, dışarı(lar)da kalmış olanları toplanıp yedi yüz (kişi) oldu.)

c. Kereste, tomruk⁵²⁸

- kañım kagan [ü]ç[ün] ağır taşıg yogun ıg türk begler bodun ét[ip] yar[atıp kel]ürti.
(BK G- 15)
(Babam kağan için ağır taşları, kalın keresteleri Türk beyleri ve halkı düzenleyip hazırlayıp getirdiler.)

38. İç

Clauson kelimenin sahip olduğu anlamları dört maddede sıralamaktadır: 1) İnsan vücudunun içi 2) ‘iç’ dışı zıt olarak, elbise 3) evin içindekiler, ev halkı; özellikle hükümdar sarayındakiler 4) sır veya akli gelişme.⁵²⁹

“(bir şeyin /nesnenin) içi” temel anlamıyla yazıtlarda yer almayan “iç” kelimesi, deyim aktarması yoluyla “mide, karın; insan bedeninin içi” anlamlarını; somutlaştırma yoluyla “has, asıl, kağana bağlı; manevi iç” anlamlarını kazanmıştır.

a. Mide, karın; bedeninin içi

- içre aşsız taşra tonsuz yabız yablak bodunda üze olurtum. (KT D-26)
- içre aşsız taşra tonsuz yabız yablak bodunda [üze olurtum]. (BK D-21)
(Karın(ları) aç, sırtları çıplak, perişan (haldeki bir) halk üzerine hükümdar oldum.)
- Oyma er oğlanın kisisin tutug urupan oş iç oygalı barmış. (IB- 29)
(Bir sakatatçı, çocuk(lar)ımı (ve) karısını rehin olarak ortaya koyup (hayvanların) iç organlarını çıkarmaya gitmiş.)

b. Kendi (insanın manevî yönü; içsel)

- öz içi taşın tutmuş teg biz. (TY I.TAŞ G-6)⁵³⁰

⁵²⁸ Şirin bu cümlede “ı” kelimesini “tomruk, kereste” olarak adlandırmaktadır. (bk. Hatice Şirin, **Eski Türk Yazıtları Söz Varlığı İncelemesi**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2016, s. 334, 335.) Tomruk: Ağacın kesilerek silindir biçimine getirilmiş gövdesi. (bk. Türk Dil Kurumu, Güncel Sözlük “tomruk” maddesi: (Çevrimiçi) <https://sozluk.gov.tr/> Tarih: 10.06.2021) Cümlede yer alan “ét-, yarat-“ fiilleri, “ağacın işlenmesi, hazırlanması” sonucunda “tomruk, kereste” biçimi aldığını işaret etmektedir.

⁵²⁹ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 17.

⁵³⁰ “kendi içi dışını tutmuş gibi olacağız.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 85.); “kendi içi dıştan tutulmuş gibiyiz.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 68, 69.); “Kendi iç(kuvvetler)i ile dış (topraklar)ı tutmuş gibiyiz.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 76, 77.);

(Biz kendi kendimizi kapana kısırmış gibiyiz.)

c. Has, asıl; kağana bağlı, hassa

- [...] iç buyruk sebig kül êrkin başlayu ulayu buyruk bunça amtı begler kañım kaganka ertinü ertinü timag ? (êtdi.) (BK G-13, 14, 15)

[...] has memurlar, (yani) Sebig Köl İrkin önderliğindeki diğer yüksek memurlar; şimdiki bunca bey, babam kağana fevkalade çok bağıllık (?) [gösterdiler].)

- iç ılagım ötüken yeri (TARYAT B-5)

(Asıl ormanlarım (koruluğum) Ötüken ülkesi)

- tenride bolmuş el êtmış bilge kanım içreki bodunı altmış iç buyruk başı inançu бага tarkan. (TARYAT B- 6)

((Tanrı'dan olmuş/Tanrı'nın lütfuyla kağan olmuş devlet kurmuş Bilge Hanımın kendisine tabi boyların sayısı altmış (idi). İç (işlerinden sorumlu) komutan İnançu Baga Tarkan.)

- iç yer eliki artzun. (YEN ABAKAN- 4)⁵³¹

(İç (kağana bağlı) toprakların geyiği çoğalsın!)

- iç sü baş anlıg öl[ti] (YEN KARA YÜS I- 1, 2)

(İç (hassa) ordu(nun) başı Anglıg öldü.)

- iç êrkin bolmadımız. (MBY 3. DEL UUL-3)

39. İçre

“iç” kelimesine “+rA” yönelme ekinin gelmesiyle oluşan “içre”, temel olarak “bir nesnenin içini” ifade etmekle birlikte somutlaştırma yoluyla “devletin içi, yönetim yeri” ve “gizli, gizlice” anlamlarını kazanarak çok anlamlı duruma gelmiştir.

a. İçeri, içine

- Sagır içre elik kèyik kirmış. (IB-63)

(Avlak içine bir erkek karaca girmiş.)

b. Devletin içi, yönetim yeri

“Biz kendi kendimizi kapana kısırmış gibiyiz.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 171.); “Kendimizce dışarıyı tutmuş gibiyiz.”; (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 107.); “Kendi içi, dışını tutmuş (içimize kapanmış) gibiyiz.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 600, 601.)

⁵³¹ “iç toprakların geyiği çoğalsın.” bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s.66, 67.); “iç yer geyiği artsın.” (bk. Erhan Aydın, **Sibirya’da Türk İzleri-Yenisey Yazıtları**, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 156, 157.)

- içre ben bulgayın temiş. (ŞU G-4)
(Ben devlet içinde karışıklık çıkarayım, demiş.)

- c. (sab ile) İçeriden, gizlice; gizli
- Apa tarkaŋaru içre sab ıdmiş. (TY I. TAŞ K-10)
(Apa Tarkan'a gizli haber yollamış.)

40. İdi

“idi” kelimesi, hem çok anlamlı hem eş adlı kelimeler arasında yer almaktadır. “1) Sahip 2) Hiç, asla 3) Tamamıyla” anlamları tespit edilen kelimenin birinci anlamı diğer iki anlamı ile anlamsal bir bağa sahip olmadığı için eş adlı olarak kabul edilmektedir. (“Sahip” anlamıyla KT, BK ve IB’de yer almaktadır.) Söz konusu diğer iki anlam, oluşturdukları bütün ile kelimenin çok anlamlı duruma gelmesini sağlamaktadır.

a. Hiç, asla

- ötügen yışda yëg idi yok ermiş. (KT G-4)
- öt]ügen y[ış]da yëg i[di er]miş. (BK K-3)
(Ötüken Dağları’ndan daha iyisi hiç (bir yerde) yok imiş.)
- êkin ara idi oksuz kök türk [êti] ança olurur ermiş. (KT D- 2, 3)
- êkin ara idi oksuz kök türük êti ança olurur ermiş. (BK D- 4)
(İkisinin arasında hiç örgütlenmemiş olan Kök Türk / semâvî Türk halkını düzene sokarak öylece hüküm sürüyorlarmış.)
- türk sir bodun yërinte idi yorımazun usar idi yok kılalım tēr men. (TY I. TAŞ G- 4, 5)
(Türk Sir halkı ülkesinden (bulunduğu topraklardan) hiç (bir yere) ilerlemesin! Eğer başarabilirsek [onları] tümüyle yok edelim, (diye) düşünüyorum.)
- tēnsi oğlu aytıgma tagka tegmiş idi yok ermiş. (TY II. TAŞ G- 3)
(Tinsi Oğlu (olarak) adlandırılan dağa ulaşan hiç yokmuş.)
- êltēriŝ kagan kazanmasar yok erti erser ben özüm bilge tuńukuk kazanmasar ben yok ertim erser kapgan kagan türk sir bodun yërinte bod yeme bodun yeme kiŝi yeme idi yok erteçi erti. (TY II. TAŞ K- 1, 2)
(İlteriş Kağan kazanmasaydı, (yani) olmasaydı, ben kendim Bilge Tunyukuk kazanmasaydım, (yani) ben olmasaydım Kapgan Kağan Türk Sir halkı(nın) topraklarında boy da halk da insan da hiç olmayacaktı.)

b. Tamamen, tamamıyla

- türk sir bodun yerinte idi yorımazun usar idi yok kılalım tır men. (TY I. TAŞ G- 4, 5)

(Türk Sir halkı ülkesinden (bulunduğu topraklardan) hiç (bir yere) ilerlemesin! Eğer başarabilirsek [onları] tümüyle yok edelim, (diye) düşünüyorum.)

- üçegün kabışıp sülelim idi yok kılalım temiş. (TY I. TAŞ D- 4)

(Üçümüz birleşip ordu sevk edelim, (onları) tamamen yok edelim, demiş(ler).)

41. Kalın

“Kalın” kelimesi için Clauson “(katı nesneler için) masif, yoğun; (halk için) kalabalık” açıklamalarını yapmaktadır⁵³² Kelime, Clauson’un sıraladığı anlamların yanı sıra, bağlamın etkisiyle kendinden sonra gelen kelimeye dayalı olarak “şiddetli, kuvvetli” gibi soyut anlamları da karşılamaktadır.

a. Kalın, sert, yoğun

- yuyka kalın bolsar tupulguluk alp ermiş yinçe yogun bolsar üzgülük alp ermiş. (TY I. TAŞ G-6, 7)

(Yufka kalın olursa (onu) delmek zor imiş (ve) ince (olan şey) kalın olursa (onu) kırmak zor imiş.)

b. Şiddetli, kuvvetli

- kalın yağıda kaymatın tegipen adrıldım a yıta (YEN ALTIN KÖL I- 2)⁵³³

(Şiddetli savaştan (geri) dönmeden saldırıp, ayrıldım (öldüm). Ne acı!)

c. Kalabalık, çok sayıda

- kalın kadaşımka bökmedim yıta. (YEN HERBİS BAARI-8)

(Çok sayıdaki akrabalarım doymadım, ne yazık!)

- kalın kadaşımka bökmedim esiz e. (YEN TUGUTÜP I-2)

(Çok sayıdaki akrabalarım doymadım, ne yazık!)

⁵³² Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 622.

⁵³³ “düşmanın çokluğuna bakmadan savaşa girdim ve heyhat, ayrıldım!” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 94, 95.); “güçlü düşmandan (geri) dönmeden saldırırken ayrıldım (öldüm), ne acı!” (bk. Erhan Aydın, **Sibirya’da Türk İzleri-Yenisey Yazıtları**, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 104.)

42. Kalın

a. Haraç, mal

- [...] içgertim kal[ının] [...] ebirü kelürtüm. (BK D- 25)
([...] tâbi kıldım, haracını [...] çevirip getirdim.)

b. Başlık parası; çeyiz

- kızımın kalınsız bèrtim. (SÜCİ-7)
(Kızımı başlık parasız verdim.)

43. Kamag

a. Toplam; tamamı, hepsi; her şey

- kamagı yèti yüz er bolmış. (KT D-12-13; BK D- 11)
(Tamamı yedi yüz asker olmuş.)
- kamagı bēş otuz süledimiz üç yègirmi sünüşdümüz. (KT D- 18)
- kamagı] bēş otuz sü[ledimi]z [üç yègir]mi [sünüşdümüz. (BK D-15)
(Toplam yirmi beş (kez) sefer ettik; on üç (kez) savaştık.)
- Kamag üze yaruk boltı tēr. (IB-26)
(Her şeyin üzeri aydınlık oldu, der.)
- Boz bulıt yorıdı, boduz üze yagdı. Kara bulıt yorıdı, kamag üze yagdı. (IB- 53)
(Boz bulut ilerledi, halkın üstüne yağmur bıraktı. Kara bulut ilerledi, her şeyin üstüne yağmur bıraktı.)

b. (kara kamag yapısı) avam, sıradan halk

- türk kara kamag bodun ança tēmiş èllig bodun ertim èlim amtı kanı kimke èlig kazganur men tēr ermiş. (KT D- 8, 9)
- türk kara kamag bodun ança tēmiş èllig bodun [ertim èlim amtı kanı kimke èlig kazganur men tēr ermiş]. (BK D-8)
(Türk avam halkı şöyle düşünmüş: “Devlet sahibi millet idim, devletim şimdi nerede? Kimin için ülke(ler) fethediyorum?” dermiş.)
- Kara kamag süsi ögirer tēr. (IB- 63)
(Hanın) rütbesiz askerlerinin hepsi seviniyor, der.)

44. Kara

Türk kültüründe renk adları, temel anlamlarının yanı sıra sembolik anlamlar yüklenmişlerdir. Bu adlar arasında yer alan “kara” kelimesi, esas olarak “siyah” rengini karşılarsa da mecazlaştırma yoluyla anlam alanını genişletmiştir. Kelime, Radloff’un sözlüğünde “siyah; siyah şey; kötü, adi, alçak, zavallı; aşağıda bulunan, alt sınıfa ait olan; hayvan; pislik; kara, kıta; mürekkep; yabancı” anlamları ile kaydedilmiştir.⁵³⁴ Türk kültüründe genel olarak olumsuz çağrışımlara yol açan “kara” kelimesi, yazıtlarda çoğunlukla “kara bodun” terkibi içinde ve “avam; sıradan halk; alt tabaka” anlamlarında kullanılmaktadır.

a. Siyah, kara

- sarıg altu]nın ürün kümüşin kırgağlıg kutayın kinlig işgitisin özlük atın adgırın kara k[işin] kök teyejin türküme bodunuma kazganu bértim éti bértim. (BK K- 11, 12)
(Sarı altını, beyaz gümüşi, kenarlı ipeklileri, misk kokulu ipeklileri, has atları, aygırları, kara samurları, boz sincapları halkım için milletim için kazandım; düzenledim.)
- edgü özlük atın kara kişin kök teyejin sansız kelürüp kop kot[t]ı. (BK G- 12)
(Soylu binek atlarını, kara samurlarını (ve) boz sincaplarını sayısız (miktar)da getirip hepsini bıraktılar.)
- küntüz olurmatı kızıl kanım töküti kara terim yügürti işig küçüg bértim ök. (TY II. TAŞ D- 2)
(Gündüz oturmadan kızıl kanımı akıtarak kara terimi dökerek hizmet ettim.)
- Altun kanatlıg talım kara kuş men. (IB-3)
(Altın kanatlı yırtıcı (bir) kartalım (karakuşum).)
- Utru talım kara kuş kopupan barmış tēr. (IB- 43)
((Bu sırada) yırtıcı kartal (karakuş) yerinden uçup karşısına çıkmış, der.)
- Talım kara kuş men. (IB- 51)
((Ben) yırtıcı kartalım (karakuşum).)
- Kara bulıt yorıdı, kamag üze yagdı. (IB- 53)
(Kara bulut ilerledi, her şeyin üstüne yağmur bıraktı.)
- bakırı buşsuz erti kara saçın teg. (YEN OÇURI-7)
(Bakır (parası) çoktu; kara saçın gibi.)
- kök böri kar[a] as bugu ölürtim. (YEN UYBAT VI-6)

⁵³⁴ Hülya Arslan Erol, **Eski Türkçeden Eski Anadolu Türkçesine Anlam Değişimleri**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2018, s. 669-672.

(Boz kurtları, siyah samurları, ren geyiklerini öldürdüm.)

- tagdaki kara adığıg eligin tut[dum]. (YEN EL BAJI-18)

(Dağdaki kara ayıların ellisini yakaladım.)

b. (bodun ile) sıradan halk; avam; rütbesiz, kıdemsiz

- türk kara kamag bodun ança têmîş ellig bodun ertim elim amtı kanı kimke elig kazganur men tēr ermiş. (KT D- 8, 9)

- türk kara kamag bodun ança têmîş ellig bodun [ertim elim amtı kanı kimke elig kazganur men tēr ermiş]. (BK D-8)

(Türk avam halkı şöyle düşünmüş: “Devlet sahibi millet idim, devletim şimdi nerede? Kimin için ülke(ler) fethediyorum?” dermiş.)

- anta kësre kara türgeş bodun yağı bolmış (KT D- 39)

(Daha sonra avam Türkiş halkı, düşman oldu.)

- kara türgeş bodunug anta ölürmiş almış. (KT D- 40)

(Avam Türkiş halkını orada öldürmüş, (tutsak) almış.)

- kara bodun kaganım kelti tēp ög[...] (BK D- 41)

(Avam halkı “Kağanım geldi.” diyerek se(vindi...))

- karasın yıgdım. (ONGİ-9)

(Avam halkını bir araya getirdim (topladım).)

- kara bodun kılınç [...] (ŞU K-12)

(Avam halkının davranışı [...])

- tay bilge tutuk yablakın üçün bir eki atlıg yablakın üçün kara bodunum öltün yitdiñ. (ŞU D-5)

(Tay Bilge Tutuk’un ve bir iki ün sahibi kişinin kötü uygulamaları yüzünden (ey) avam halkım, öldün, mahvoldun.)

- tokuz buyruk [b]ıñ señüt kara bodun turuyın kañım kanka ötünti. (TARYAT G- 4)

(Dokuz komutan, bin general (ve) avam halk(a karşı) ayağa kalkarak babam kağana (şöyle) dilekte bulundular.)

- küç kara bodun têmîş. (TARYAT G- 5)

(Güç (sahibi olan) avam halk (şöyle) demiş.)

- anta kësre küsgü yılka sinlegde küç kara bodun têmîş sin sizde küç kara sub ermiş. (TARYAT G-5)⁵³⁵

⁵³⁵ “Ondan sonra Sıçan yılında (MS 748) (ecdat) mezarlığında güç(lü) halk (şöyle) demiş: (Atalarımızın) mezarları sizde. (Muhtaç olduğunuz) güç “Kara Su”dur.” (bk. Osman Mert, **Ötüken Uygur Dönemi**)

(Ondan sonra Sıçan yılında (MS 748) (ecdat) mezarlığında güç(lü) halk (şöyle) demiş: (Atalarımızın) mezarları sizde. (Muhtaç olduğunuz) güç “Kara Su”dur.)

- kara bodun turuyın kagan atadı. (TARYAT G- 5, 6)
((Güç sahibi olan) avam halk ayağa kalkarak kağan atadı.)
- Kara kamag süsi ögirer tēr. (IB- 63)
((Hanın) rütbesiz askerlerinin hepsi seviniyor, der.)
- kanım tölböri kara bodun külüg kadaşım esizim e eçiçim er ögler oğlan er küdegülerim kız kelinlerim bökmedim. (YEN UYUK TURAN 6)
(Hanım Tölböri, avam halkım, ünlü akrabalarım, ne yazık! Ağabeyciğim, annelerim, erkek çocuklarım, erkek güveyleyrim, kızlarım (ve) gelinlerim, (hepsine) doymadım.)
- kara bodunum katıglanıñ el törösın ıdman yıtı esiz elim kanım (YEN ELEGEST I-7)
((Ey) avam halkım, çalışın çabalayın! Devletinden kanunlarından ayrılmayın! Ne acı! Devletim, hanım!)
- kara bodunum a adrılıtım yıtı. (YEN ELEGEST I-12)
(Avam halkım(dan) ayrıldım, ne acı!)
- kara bodunum a yıtı esizim e elim e esizim e [adrılıtım]. (YEN ÇAA HÖL VII-2, 3)
(Avam halkım, ne acı, ne yazık! Yurdum, ne yazık! (Her şeyden) ayrıldım.)
- ürünümge karamga azdım a (YEN BEGRE-3)
(Soylu (ve) avam halkımdan ayrıldım.)
- oğlanım kızım a ürünüm karam esiz yüz elig erim e esizim e. (YEN KÖJEELİĞ HOVU-7)
(Oğullarım, kızlarım, soylu (halkım), avam (halkım) ne yazık! Yüz elli askerim, ne yazık!)
- kara bodun <...>m öz oglum bökmedim. (YEN UYBAT III- 6)
(Avam halk(ıma) <...> öz evlatlarıma doymadım.)
- t[ulı] kalmış kara tulı kalmış (KRG TALAS 3-2)
(Dul kalmış, sıradan bir dul (olarak) kalmış.)
- kutlug eren esiz oğlan çor ulayu kalmış [katunı] kara tul kalmış (KRG TALAS 4-2)

Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 171.); “Sonra sıçan yılında [748’de Tanrı böyle söylemiş]: “senin elinde güç var, [seni] avam halkı (kara bodun) atamış. Aranızda güç sen idin. Kara Su gibi?” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 253.); “Ondan sonra sıçan yılında mezarlıktan (atalardan ?) güç (alan) halk demiş ki: “mezarlık sizde, güç kara su (kaynak suyu) imiş.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 83.); “Ondan sonra fare yılında (748), “sen varken halk güçlü imiş, sensizken (halkın) gücü kara su (gibi) imiş, (diyerek)” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 43.)

((Ardında) kutlu erler ve Çor'un aziz oğlu kaldı. Zevcesi sıradan bir dul olarak kaldı.))

c. Kul, köle

- yēti yēgirmi yaşımta men teŋri élimke kara boldum bökmedim yıta esni. (YEN YEERBEK I-1)

(On yedi yaşımdan itibaren ilahi devletime kul oldum, doymadım, eyvah! Ne acı!)

45. Kısga

a. (Zaman olarak) kısa sürede, hemen

- yagıka yalıŋus oplayu tegip opulu kirip özi kısga kergek boltı. (KİÇ D-23)

(Düşmana/düşmanların arasına tek başına boğa gibi saldırarak atıldığı için kendisi hemen/kısa süre içinde öldü.)

b. Az

- yagız yerde yolım kısga boltı. (II. KARABALGASUN- 8, 9, 10)

(Yağız yerde (yeryüzünde) talihim az oldu.)

46. Kız

Kelimenin temel anlamı “kız; evlenmemiş kadın”dır. Ancak yazıtlarda kelimenin içinde bulunduğu bağlama bağlı olarak anlam nüansları ortaya çıkmaktadır. Öyle ki “kız” kelimesinin “evlat, çocuk” anlamına gelen “ogul” kelimesi ile birlikte kullanıldığı yapılarda cinsiyete vurgu yapılırken; kelimenin tek başına kullanıldığı cümlelerde “kız çocuk, kız evlat” anlamı ile aile içindeki konumuna vurgu yapılmaktadır.

a. Kız, kadın⁵³⁶

- tabgaç bodunka beglik urı oğlın kul boltı işilik kız oğlın küŋ boltı. (KT D- 7)

(Çin milletine, bey olmaya layık erkek evlatları kul oldu, hanım olmaya layık kız evlatları cariyeye oldu.)

- beglik urıŋ kul boltı işilik kız oğluŋ küŋ boltı. (KT D- 24)

(Bey olmaya layık erkek evlatlarınız kul oldu, hanım olmaya layık kız evlatlarınız cariyeye oldu.)

⁵³⁶ Cinsiyete vurgu yapılmaktadır.

- tabgaç bodunka beglik urı oğlın kul kılıtış işilik kız oğlın küñ kıldı. (BK D-7)
(Çin milletine, bey olmaya layık erkek evlatları kul etti, hanım olmaya layık kız evlatları carıye etti.)
- beglik urı oğluğun kul kılıtış işilik [kız oğluğun kü]ñ kılıtış. (BK D-20)
(Bey olmaya layık erkek evlatlarınızı kul ettiniz, hanım olmaya layık kız evlatlarınızı carıye yaptınız.)
- ol yërke ben bilge tuñukuk tegürtük üçün sarıg altun ürün kümüş kız koduz egri tebi ağı buñsuz kelürti. (TY II. TAŞ G-3, 4)⁵³⁷
(Ben Bilge Tunyukuk o yerlere ulaştırdığımiçin sarı altın, beyaz gümüş, kız kadın, hörgüçlü deve (ve) hazineyi sıkıntı çekmeden getirdiler.)
- urı kadaşım üç kinim kız kadaşım üç yançı... (YEN HERBİS BAARI- 7)
(Erkek akrabalarım, üç kaynım, kadın akrabalarım, üç cariyem...)

b. Evlat, kız çocuk⁵³⁸

- men [t]ürgüş kaganka kız[ım kunçuyug] ertinju ulug [...] törün alı bértim. (BK K-9)
(Ben Türgiş kağanına kızım prensesi çok büyük [...] bir tören ile alıverdim.)
- tür[güş kagan] kızın ertinju ulug törün oğluma alı bértim. (BK K-9, 10)
(Türgiş kağanının kızını (da) çok büyük bir tören ile oğluma alıverdim.)
- eki kızın tapıg bért[i]. (ŞU B- 4, 5)
(İki kızını hizmet(ime) verdi.)
- inim yėti urım üç kızım üç erti. (SÜCİ-6)
(Yedi kardeşim, üç oğlum, üç kızım (var)dı.)
- kızımın kalınsız bértim. (SÜCİ-7)
(Kızımı başlık parasız verdim.)
- yılıkısın barımın kızın koduzın kelirtim. (ŞU D- 3)
(At sürülerini, mallarını, kızlarını (ve) kadınlarını getirdim.)

⁵³⁷ “sarı altını, beyaz gümüşü, kızları, kadınları, hörgüçlü deveyi, hazineyi eksiksiz getirdi.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 93.); “sarı altın, beyaz gümüş, kız kadın, eğri deve, mal zahmetsizce getirdi.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 78, 79.); “sarı altınları, beyaz gümüşleri, kızları kadınları, hörgüçlü develeri ve ipekli kumaşları fazlasıyla (önümüze) getirdiler.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 82, 83.); “O topraklara ben Bilge Tunyukuk ulaştırdığım için (bu sayede) çil çil altınları, ap-ak gümüşleri, kızları, dulları, hörgüçlü develeri, ipeklileri gereğinden fazlasıyla getirdiler.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 176.); “sarı altın, beyaz gümüş, kızlar ve karılar, tek hörgüçlü develer, ipeklileri sıkıntısızca getirdiler.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 116, 117.); “sarı altınları, beyaz gümüşleri, kızları kadınları, hörgüçlü develeri ve ipekli kumaşları fazlasıyla getirdiler.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 620, 621.)

⁵³⁸ Aile içerisindeki konumuna vurgu yapılmaktadır.

- kanım tölböri kara bodun külüg kadaşım esizim e eçiçim er öglar oğlan er küdegülerim kız kelinlerim bökmedim. (YEN UYUK TURAN-6)
(*Hanım Tölböri, avam halkım, ünlü akrabalarım, ne yazık! Ağabeyciğim, annelerim, erkek çocuklarım, erkek güveylerim, kızlarım (ve) gelinlerim, (hepsine) doymadım.*)
- oğlanım kızım a ürünüm karam esiz yüz elig erim e esizim e. (YEN KÖJEELİG HOVU-7)
(*Oğullarım, kızlarım, soylu (halkım), avam (halkım) ne yazık! Yüz elli askerim, ne yazık!*)

47. Kiçig

Temel anlamı “az, pek az; hiç” olan “kiçig” kelimesi, farklı bağlamlar içinde mecazlaştırma yoluyla çok anlamlı duruma gelmiştir.

a. Az, pek az; hiç

- ilgerü şantun yazıka tegi süledim taluyka kiçig tegmedim. (KT G-3)
- ilg[erü şa]ntun [yazıka tegi süledim taluyka kiçig tegmedim]. (BK K- 2)
(*Doğu'da Şantung Ovası'na kadar ordu sevk ettim, okyanusa az ulaşmadım.*)
- tüpütke kiçig [teg]medim. (KT G-3; BK K-3)
(*Tibet'e az ulaşmadım.*)

b. (atlıg ile) rütbesiz, kıdemsiz

- kiçig atlıg[ıg ulgarttım]. (BK D-41)
(*Rütbesiz (olanları) terfi ettirdim.*)

c. Genç, (yaşça) küçük

- bars yıl ekinti a, bir yegirmike tay gün tan manistantaki kiçig di[n]tar burua guruşd eçimiz isig saşun itaçuk üçün bitidim. (IB- 67)
(*Kaplan yılında, ikinci ayın on beşinde, Taygüntan manastırında, (ben) genç rahip Burua Guruşd ağabeyimiz İsığ Saşun İtaçuk için (bu kitabı) yazdım.*)
- ulugum a kiçigim e bökmedim. (YEN YEERBEK I- 5)
(*Büyüğüme küçüğüme doymadım.*)
- <kiç>ig oğlı atı ugut. (KRG TALAS 2-7)
(*Küçük oğlunun adı Ugut('tur).*)
- Kiçig kişim tul kaldı. (KRG TALAS 13-1)

(Küçük zevcem dul kaldı.)

48. Kisi

a. Eş; zevce, karı

- sagır çolugan yağıtukda [küli] çor [oplayu tegi]p sançıp ölürüp oğlın kisisin buln[adıp]... (KİÇ B-5)

(Sagır Çolugan düşman olduğunda Küli Çor boğa gibi saldırıp mızraklayarak öldürüp evlat(lar)ını (ve) karısını tutsak aldı.)

- ışbara bilge küli çor kisi... (KİÇ B-8)

(Işbara Küli Çor eşi...)

- ... oğlın [kisisin]in uduztukı [kon]dukı êtdüki yer aldıkı (KİÇ D-13)

(...çocuk(lar)ını (ve) karısını gönderdiği, yerleştirdiği, düzenlediği, toprak aldığı...)

- êlin altı oğlın kisisin bulunad[ıp] ... (KİÇ D-22)

(Ülkesini aldı, çocuk(lar)ını (ve) karısını tutsak edip...)

- Oyma er oğlanın kisisin tutug urupan oş iç oygalı barmış. Oğlın kisisin utuzmaduk, yana tokuz on boş koñ utmış. Oğlı yutuzı kop ögirer tēr. Ança bilinler: edgü ol. (IB-29)

(Bir sakatatçı, çocuk(lar)ını (ve) karısını rehin olarak ortaya koyup (hayvanların) iç organlarını çıkarmaya gitmiş. Çocuk(lar)ını (ve) karısını kaybetmediği (gibi) üstelik doksan koyun (da) kazanmış. Çocuk(lar)ı (ve) karısı hepsi seviniyorlar, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.)

- kuyda kisim e esizim e (YEN ŞANÇI I-2)

(Obada(ki) eşime (doymadım), ne acı!)

b. Cariye, kadın hizmetkâr

- er erdemim üçün alpın altın kümüşüg egri tebe êlde kisi kazgandım a. (YEN BEGRE-9)⁵³⁹

(Erkeklik erdemim(i) elde etmek) için cesaret ile altın, gümüş, tek hörgüçlü deve (ve) cariye(ler) kazandım.)

- kisi kazgantım b[en] <...> (YEN OYA-4)

(Cariye(ler) elde ettim.)

⁵³⁹ “Savaşçı ere ait şecaat ve cesaretim ile altın ve gümüş, develer ve cariyeler elde ettim.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 304.); “Erkeklik kahramanlığımı elde etmek için sıkıntıyla altın, gümüş, tek hörgüçlü deve yurda adam kazandım.” (bk. Erhan Aydın, **Sibirya’da Türk İzleri-Yenisey Yazıtları**, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 70, 71.)

- elde kisim egri tebem tört butl[ug] yılmım (YEN TELEEE-3)
(Yurtta cariye(ler)im, tek hörgüçlü develerim, dört ayaklı yılmım)

49. Kop

“Kop” kelimesinin sahip olduğu anlamlar, anlamsal açıdan çok yakın olmakla birlikte küçük farklarla birbirlerinden ayrılmaktadır. Bu ayrım için Clauson, “kop”un nitelediği kelime türüne dikkat çekmektedir. Şayet kelime bir fiili niteliyorsa hareketin tamamının yapıldığı bildirilmekte; isim veya sıfatı niteliyorsa “hep; her” anlamlarına karşılık gelmektedir.⁵⁴⁰

a. Hep, sürekli olarak, daima

- kop anta alkıntıg arıltıg. (KT G-9)
- kop anta alkıntıg arıltıg. (BK K-7)
(Ora(lar)da hep yok oldun, mahvoldun.)⁵⁴¹
- anta kalmışı yêr sayu kop toru ölü yoriyur ertig. (KT G- 9)
- anta kalm[ış] yêr [say]u kop toru ölü yoriyur ertig. (BK K- 7)
(Ora(lar)da (sağ) kalanlarınız her yerde (dağınık olarak) hep bitkin ve yitik (bir halde) yaşıyordunuz.)
- tört bulun kop yagı ermiş. (KT D- 2)
- tört bulun kop yagı ermiş. (BK D- 3)
(Dört bir taraf hep düşmanmış.)
- kırkız kurıkan otuz tatar kıtañ tatabı kop yagı ermiş. (KT D- 14)
- kırkız kurıkan otuz tatar kıtañ tatabı kop yagı ermiş. (BK D- 12)
(Kırğız(lar), Kurıkan(lar), Otuz Tatar(lar), Kıtay(lar) (ve) Tatabı(lar) hep düşmanmış.)
- ebin barımın [kalı]sız kop kelürti. (KT K- 1)
(Evini mal(lar)ını eksiksiz (olarak) hep getirdi.)
- kişi oğlu kop ölgeli törümiş. (KT K- 10)
(İnsanoğlu hep ölmek için yaratılmış.)
- yègirmi kün olurop bu taşka bu tamka kop yol[l]ug tegin bitidim. (KT-GD)
(Yirmi gün oturup bu taşka bu duvara hep Yollug Tigin, (ben) yazdım.)

⁵⁴⁰ Sir Gerard Clauson, a.g.e., s. 579.

⁵⁴¹ Bu cümlede “kop” kelimesine “tamamen” anlamı verilemez. Çünkü cümlemin devamında “kalanlar”dan bahsedilmektedir.

b. Tamamıyla, tamamen, bütün; hepsi, her biri

- kara türgeş bodun kop içikdi. (KT D- 38)
(*Türgişlerin avam halkı tamamıyla tâbi oldu.*)
- kagan olurup yok çıgañ bodunug kop kubratdım. (KT G-9, 10; BK K- 7)
(*Kağan (olarak) tahta çıkıp yoksul (ve) fakir halkı(n tamamını) derleyip toparladım.*)
- barkın bedizin bitig taşın beçin yılka yëtinç ay yëti otuzka kop alkdımız. (KT KD)
(*Anıt mezarını, süslemelerini, yazılı taşını maymun yılının yedinci ayının yirmi yedisinde tamamen bitirdik.*)
- yadag süsin êkinti kün kop [ölürtüm]. (BK G- 1)
(*Yaya (olan) askerlerini ikinci gün tamamen öldürdüm.*)
- ilgerü kün togsık[k]a bërigerü kün ortusuñaru kurıgaru kün batsıkıña yırıgaru tün ortusuñaru anda içreki bodun ko[p] m[aj]a kör[ür]. (KT G- 2)
- ilgerü kün] togsıkıña bërigerü kün ortusuñaru kurıgaru kün batsıkıña yırıgaru tün ortusuñaru anda içreki bodun kop maña körür. (BK K- 1, 2)
(*Doğuda güneşin doğduğu yere, güneyde gündüz ortasına kadar, batıda güneşin battığı yere, kuzeyde gece ortasına kadar, bunlar içindeki milletler(in) hepsi bana tabîdir.*)
- bunça bo[dun kop êtdim. (KT G- 2, 3)⁵⁴²
- [bunça bodun kop êtdim.] (BK K- 2)
(*Bunca halkın hepsini örgütledim.*)
- sü sülepen tört bulundakı bodunug kop almış kop baz kılmış. (KT D- 2)
- sü sülepen tört bulundakı bodunug [kop almış, kop baz kıl]mış. (BK D- 3)
(*Ordu sevk ederek dört bir taraftaki halkı(n tamamını) hâkimiyetleri altına almışlar, hepsini (kendilerine) tâbi kılmışlar.*)
- tört bulundakı] bodunug kop baz kıldım yag[ı]sız kıldım. (KT D- 29, 30)
- tört bulundakı bodunug kop baz kıldım yagısız kıldım. (BK D- 24)
(*dört bir taraftaki halkların her birini (kendime) tâbi kıldım; (halkımı) düşmansız hale getirdim.*)
- erin kop ölürmüş. (KT K- 1)
(*Asker(lerinin) hepsini öldürmüş.*)

⁵⁴² “Bunca halkı hep düzene soktum.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 20, 21.); “Bu kadar halkın tamamını düzene soktum.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 90.); “Bunca milleti hep teşkilatlandırıdım.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

- kül tegin yok erser kop ölteçi ertigiz. (KT K- 10)
(*Kül Tigin olmasaydı hepiniz ölecektiniz.*)
- [...s]üsin kop ölürtüm. (BK D- 28)
(*Askerleri(nin) hepsini öldürdüm.*)
- edgü özlük atın kara kişin kök teyeğin sansız kelürüp kop kot[t]ı. (BK G- 12)
(*Soylu binek atlarını, kara samurlarını (ve) boz sincaplarını sayısız (miktarda) getirip hepsini bıraktılar.*)
- kop maña körti. (KT D- 30; BK D- 24)
(*Hepsi bana tâbi oldu.*)
- tegdükin türk begler kop bilir siz. (KT D- 34)
(*(Nasıl) saldırdığını Türk beyleri hepiniz bilirsiniz.*)
- ol sabıg eşidip on ok begleri bodunu kop kelti yükünti. (TY II. TAŞ-B 7, 8)
(*On ok beyleri (ve) halkı, o haberi işitince tamamen geldi, tâbi oldu.*)
- anta berüki suk başlıg sogdak bodun kop kelti, yükünti (TY II. TAŞ G- 2)
(*Onların güneyinde(ki) miğfer başlı Soğd halkı tamamen geldi (ve) baş eğdi.*)
- anta ötrü oguz kopun kelti. (TY I.TAŞ G-9)
(*Bunun üzerine Oğuzların tamamı (teslim olmak için) geldi(ler).*)
- ol sabıg eşidip begler kopın yanalım arıg ubutı yég tedi . (TY II. TAŞ B-1, 2)
(*O haberi işitince beyler: “Hepimiz geri çekilelim. Temizin utancı daha iyidir.”⁵⁴³ dedi(ler).*)
- <...> uz kop bodun tike bilir erti. (YEN UYBAT III-3)
(*[...] bütün halk(ım bu yazıtı) dikebilirdi.*)
- uduzup açın kop el. (ABY USTYUGİ SARI KOBİ)⁵⁴⁴
(*(Bize) önderlik edip, bütün milletin düzenini sağla.*)
- yana tenri kutınta üçünç yilta kop esen tükel körüşmiş. (IB-15)
(*Yine Tanrının lütfuyla üçüncü yılda hepsi sağ salim (bir araya gelip) görüşmüş(ler).*)
- kop ögirer sebinür tēr. (IB-15)
(*Hepsi mutlu olup seviniyor, der.*)
- oğlu yutuzı kop ögirer tēr. (IB-29)
(*(Çocuk(lar)ı (ve) karısı, hepsi seviniyor, der.)*)

⁵⁴³ “Savaşıp yenilmemişin utancı, savaşıp yenileninkinden daha iyidir!” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s..81)

⁵⁴⁴ “(Bize) önderlik edip, (bizimle) bütün halkla ilgilen.” (bk. İgor Kormuşin, Emine Mozioğlu, Risbek Alimov, Fikret Yıldırım, **a.g.e.**, s. 281.)

c. Çok

- anda kësre tabgaç k[ag]anta bedizçig k[op] kelürtüm. (BK K- 14)
(Ondan sonra Çin kağanlığından pek çok süsleme ustası getirttim.)
- utdaçı künüm kop [...] (ABY KURAY II)
(Zafer günüm / kazançlı günlerim çok [...])

50. Kök

Temel anlamı “mavi; yeşil” olmasının yanı sıra, göğün her rengini (bulutlu havada gri veya boz olması gibi) karşılayan⁵⁴⁵ “kök” kelimesi, “ak” ve “kara” kelimelerinde olduğu gibi, yalnızca renk bildirmez; dil dışı unsurlara ve bağlama dayalı olarak sembolik anlamlar taşımaktadır. Bu sembolik anlamlar, Türk kültüründe gök ile ilgili; göğe ait unsurların kutsal sayılması ile yakından ilgilidir. Öyle ki B. Ögel, Eski Türklerin “göğü” Tanrı’nın bir sembolü olarak kabul ettiklerini ve bu sebeple kutsallık atfettiklerini ifade etmektedir. Sonuç olarak bir şeyi “kök” rengine büründürmek yahut “kök” kelimesi ile birlikte kullanmak, o şeyi kutsal kabul etmek anlamına gelmektedir.⁵⁴⁶

a. Mavi; gök rengi

- üze kök teñri asra yagız yër kılıntukda èkin ara kişi oğlu kılınmış. (KT D- 1)
- üze kök teñri as[ra yagız yër kılıntukda èkin ara kişi oğlu kılınmış]. (BK D- 2)
(Yukarıda mavi gök, aşağıda kara toprak yaratıldığında ikisinin arasında insanoğlu yaratılmış.)
- atımın üze kök teñri asra yagız yer yana [...] (TARYAT-D 4, 5)
(Adımı yukarıda mavi gök, aşağıda kara toprak yeniden [...])
- kök teñride kutum yuyka boltı. (II. KARABALGASUN-6, 7, 8)
(Mavi gökte talihim zayıf oldu.)
- (kök teñride kün ay esiz ermiş. (YEN ELEGEST I-3)
(Mavi gökte (gökyüzünde) güneş ve ay varmış, heyhat!)
- bir yetmiş yaşımga kök teñride künge azdım esizim e (YEN KÖJEELİĞ HOVU-5)
(Altmış bir yaşımda mavi gökteki güneşten ayrıldım, ne yazık!)
- kök teñride boltum. (YEN ELEGEST III- 3)

⁵⁴⁵ Hatice Şirin, **Kül Tigin Yazıtı Notlar**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2015, s. 146.

⁵⁴⁶ Bahaeddin Ögel, **a.g.e.**, s. 42.

(Mavi gökte yaratıldım.)

- kök tenride kün ay esizim e (YEN DEMİR SUG- 3)

(Mavi gökteki güneş (ve) ay(dan ayrıldım), ne yazık!)

- kök tenride esiz kün ay ermiş yağız yerde esiz el kan ermiş bökmedim yita esiz e. (YEN YERBEK I- 4)

(Ah ne acı! Mavi gökte güneş (ve) ay vardı; kara toprakta (yeryüzünde) devletim ve hanım vardı! (Onlara) doymadım, eyvah! Ne yazık!)

- kök tenride[ki] kün ay esizim e [b]ökmedim y[ita]. (YEN YERBEK II- 3)

(Mavi gökteki güneş (ve) ay(a) doymadım, ne acı! Ne yazık!)

b. Boz, açık gri

- sarıg altu]nın ürün kümüşin kırgağlıg kutayın kinlig işgitisin özlük atın adgırın kara k[işin] kök teyeñin türküme bodunuma kazganu bértim eti bértim. (BK K- 11, 12)

(Sarı altını, beyaz gümüşi, kenarlı ipeklileri, misk kokulu ipeklileri, has atları, aygırları, kara samurları, boz sincapları⁵⁴⁷ Türküm için, halkım için kazandım; düzenledim.)

- edgü özlük atın kara kişin kök teyeñin sansız kelürüp kop kot[t]ı. (BK G- 12)

(Soylu binek atlarını, kara samurlarını (ve) boz sincaplarını sayısız (miktarda) getirip hepsini bıraktılar.)

- Kök boymul toğan kuş men. (IB-64)

(Boz boyunlu doğanım!)

- ak at altun ederlig kök at kümüş ederlig torug at tuç ederlig. (ABY YABOGAN A 84-3)

(altın eyerli kır at, gümüş eyerli gri at, tunç eyerli doru at)

- kök böri kar[a] as bugu ölürtim. (YEN UYBAT VI-6)

(Boz kurtları, siyah samurları, ren geyiklerini öldürdüm.)

c. Semavî, ilahî; göğe ait

- ékin ara idi oksuz kök türk [eti] ança olurur ermiş. (KT D- 2, 3)

- ékin ara idi oksuz kök türük eti ança olurur ermiş. (BK D- 4)

⁵⁴⁷ “Boz renkli sincap” sincapgiller içinde bir türdür.

(İkisinin arasında hiç örgütlenmemiş olan Kök Türk / semâvî Türk halkını örgütleyerek öylece hüküm sürüyorlarmış.)⁵⁴⁸

d. Ebedî

- üze kök teñri yarlıkaduk üçün asra yağız yêr igittük üçün elimin törümin étintim. (TARYAT-B 3)⁵⁴⁹

(Üstteki Gök Tanrı / Ebedî Tanrı lûtfettiği için, aşağıdaki yağız yer besleyip doyurduğu için yurdumu ve yasalarımı düzenledim.)⁵⁵⁰

51. Köñül

Somutlaştırma yoluyla çok anlamlı duruma gelen “köñül” kelimesinin anlam gelişimini Clauson şu şekilde açıklamaktadır:

“Orijinalinde oldukça çeşitli anlamlarla soyut bir kelime. Bir düşünme düzeni olarak “akıl”; aklın ürünü olarak “düşünce” vb. Daha sonra, kalp düşünme düzeni olarak alındığında aynı zamanda “kalp” için fiziki anlamda *yürek*’e ek olarak veya onun yerine kullanılmıştır.”⁵⁵¹

a. Gönül, kalp

- taş tokıtdım köñülteki sabımın urturtum. (KT G-12)
(Taş (yazıt) yazdırdım. Gönül(üm)deki sözlerimi kazıttım.)
- közde yaş kelser tıda köñülte sıgıt kelser yanturu sakıntım. (KT K-11)
(Gözden yaş geldiğinde engel olarak, gönülden feryat geldiğinde içime atarak kaygılandım.)

b. Akıl, düşünce

- köñlünçe uduz tedi . (TY I. TAŞ G-8)
(“(Orduyu) aklına göre sevk et” dedi.)

⁵⁴⁸ “semâvî Türk” anlamlandırması Ercilasun’a aittir. (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 557)

⁵⁴⁹ “Yukarıda mavi gök (Tengri)izin verdiği için, aşağıda yağız yer beslediği için, elimi, töremi düzenledim.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 255.); “Üstteki Gök Tanrı/Ebedî Tanrı lûtfettiği için, aşağıdaki yağız yer besleyip doyurduğu için, devletimi ve düzenimi kurdum.” (bk. Osman Mert, **Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu**, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 182.); “Yukarıda mavi gök bahşettiği için aşağıda kara toprak beslediği için devletimi düzenimi kurdum.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 83.); “Yukarıda mavi gök lûtfettiği için, aşağıda yağız yer beslediği için yurdumu (ve) yasalarımı düzenledim.” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 45.)

⁵⁵⁰ “kök” kelimesinin “ebedî” anlamını kazanmasını sağlayan unsur “yarlık-; lûtfetmek” fiilidir.

⁵⁵¹ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 731, 732.

- kıyınıg könlünçe ay ben saña ne ayayın tedi . (TY I. TAŞ K-8)
(Cezalarını (kendi) aklına göre ver, ben sana ne diyeyim, dedi.)

52. Köz

a. Göz

- Körür közüm körmez teg bilir biligim bilmez teg boltı. (KT K- 10)
(Gören gözüm görmez gibi; bilir aklım bilmez gibi oldu.)
- közde yaş kelser tıda köñülte sıgıt kelser yanturu sakıntım. (KT K- 11)
(Gözden yaş geldiğinde engel olarak, gönülden feryat geldiğinde içime atarak kaygılandım.)
- eki şad ulayu iniyigünüm oğlanım beglerim bodunum közi kaşı yablak boldacı tęp sakıntım. (KT K- 11)
(İki şad ile küçük kardeşlerim, oğullarım, beylerim (ve) milletimin gözü kaşı fena olacak diye endişelendim.)
- üze teñri asra yagız yer yarlıkaduk üç[ün...] közün körmedük kulkakın eşidmedük bodunumun ilgerü [kün togsıkıña] bërgerü [kün ortası]ña kurıgaru [kün batsıkıña] yırıgaru tün ortasıña tegi konturtum. (BK K- 10, 11)
(Yukarıda gök aşağıda kara toprak lütfettiği için...(milletimi) gözle görülmemiş, kulakla işitilmemiş (yerlere), doğuda (güneşin doğduğu yere), güneyde (gündüz ortası)na, batıda (güneşin battığı yere, kuzeyde gece ortasına kadar yerleştirdim.)
- olurtukuma ölteçiçe sakınıgma türk begler bod[un ö]girip sebinip toñutmış⁵⁵² közi yügerü körti. (BK D- 2)⁵⁵³
((Kağan olarak) tahta oturduğum zaman, ölecek(ler)miş gibi kaygılanan Türk beyleri (ve) milleti (kağan oluşuma) sevinerek, (çaresizce) yere bakan göz(ler)i(ni) yukarı kaldırdı.)

⁵⁵²DLT’de “toñuş-; bir işi kabul etmede ağırdan alıp tereddüt etmek ve işten nefret edip gözünü dikmek”tir. (bk. Ahmet Bican Ercilasun, Ziyat Akkoyunlu, **a.g.e.**, s. 892)

⁵⁵³“[Tahta] oturduğum zaman, [o zamana kadar] ölümün [onları tehdit ettiğini] düşünen Türk beyleri ve bodunu [kağan oluşuma] sevindiler, yere dikilmiş bakışları, yukarıya baktı.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 192.); “Oturduğumda ölecekmiş gibi düşünen Türk beyleri, milleti memnun olup sevinip, yere dikilmiş gözü yukarı baktı.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 33.); : “(Tahta) oturduğumda, ölecekmiş gibi düşünceli olan Türk beyleri (ve) halkı kıvanıp sevinip yere eğilmiş gözleri yukarıya baktı.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 50, 51.); “Tahta çıktığımda ölecekmiş gibi düşünceli olan Türk beyleri, halkı sevinip kıvanıp yere bakan gözlerini yukarı kaldırdı.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 137.); “Tahta oturduğumda ölecekmiş (yok olacaktı) gibi düşünen Türk beyleri (ve) halkı kıvanıp sevinip yere bakan gözlerini yukarı kaldırdı.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 80.); “(Kağan) olduğum zaman, öleceklermiş gibi düşünen Türk beyleri ve milleti sevinerek, kararsız ve sabit bir şekilde bakan gözleri yukarı baktı.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 557.)

b. Güzel; sevimli

- esiz köz süsi on kara kökmüş er erdiñiz ıçgıntım. (YEN OÇURI- 11)
(*Yazık! Güzel ordu, Kökmüş kavminin on [kabilesi], siz savaşçı askerlerdiniz, [sizden] ayrıldım.*)

53. Kunçuy

Kağanın kızı yahut kız kardeşleri için kullanılan “kunçuy”, Çince den Türkçeye geçen (<kung-chu) ve Batı dillerindeki “prensese” in karşılığı olan bir soyluluk ifadesidir. Ancak kelimenin Yenisey Yazıtları’nda ve Irk Bitig metninde “eş, hanım, zevce” anlamlarında, herhangi bir soyluluk ifadesi taşımadan kullanıldığı görülmektedir. Clauson kelimeye dair şu açıklamaları yapmaktadır:

“Çince *kung-chu*; “İmparatorun kızı”; gözde Türk hakanlarına gelin olarak gönderilen Çin İmparatoru’nun gerçek (ya da daha çok iddia edilen) kızları. Kısa süre sonra (karı ya da koca) kraliyete ait olmasa bile “eş, zevce” için kullanılmaya başlandı.”⁵⁵⁴

a. Prensese; kağan kızı veyaz kız kardeşleri

- siñilim kunçuyug bértimiz. (KT D- 20; BK D-17)
(*((Ona) küçük kız kardeşim prensesi (eş olarak) verdik.*)
- ögüm katun ulayu öglerim ek[e]lerim keliñünüm kunçuyılarım bunça yeme terti küñ boldaçı erti. (KT K- 9)
(*Annem hatun (ve) diğer (üvey) annelerim, ablalarım, gelinlerim, prenseslerim, bunlar (arasında) sağ kalanlar, cariye olacaktı.*)
- men [t]ürgüş kaganka kız[ım kunçuyug] ertiñü ulug [...] törün alı bértim (BK K-9)
(*Ben Türgiş kağanına kızım prensesi çok büyük bir [...] tören ile alıverdim.*)
- [k]utlu[g kunçuyu]ñ (MBY BÖMBÖGÖR- 1)
(*Kutlu prensesin*)
- el bilg[e] kunçuyun (MBY BÖMBÖGÖR- 2)
(*İl Bilge prensesi*)
- yüzlüg kunçuy (3. HT-1)
(*Güzel / saygın prenses*)
- tarduş kunçuy (3. HT-2)

⁵⁵⁴ Sir Gerard Clauson, *a.g.e.*, s. 635.

(*Tarduş prensesi*)

b. Eş, hanım, zevce

- Ebiñerü barmış, üçünç kunçuyı urılamış. (IB- 5)⁵⁵⁵
(*Evine doğru gitmiş. Üçüncü (kez) karısı bir oğlan doğurmuş.*)
- kunçuyum a oğlanım a bodunum a esizim e. (YEN UYUK TARLAK-1)
(*Eşim, evlatlarım, halkım, ne yazık!*)
- kuyda kunçuyum özde oğlum yıta esizim e bökmedim adrıltım. (YEN UYUK TURAN-1)
(*Obada(ki) eş(ler)im), vadide(ki) çocuklarım eyvah! Ne acı! (Sizlere) doymadım,(sizlerden) ayrıldım!*)
- kuydaki kunçuyumga adrıldım apam a. (YEN BARIK II- 4)
(*Ah ablacığım! Obadaki eş(ler)imden ayrıldım.*)
- kuyda kunçuyumga özde oğlumka adrıldım (YEN BARIK III- 4)
(*Obada(ki) eş(ler)imden, öz çocuklarımdan ayrıldım.*)
- [kuy]da kunçuyumga adrıldım. (YEN BARIK IV- 2)
(*Obada(ki) eş(ler)imden ayrıldım.*)
- kuyda kunçuyum a esizim e yıta özde oğlum esizim e adrıltım yıta. (YEN ELEGEST I- 1)
(*Obada(ki) eş(ler)im, ne yazık! Ne acı! Vadide(ki) çocuklarım (sizden) ayrıldım, ne acı!*)
- beş yegirmi yaşda alınmışım kunçuyum a buñ a. (YEN BEGRE-2)
(*On beş yaşında evlendiğim eşimden (ayrıldım), ne sıkıntı!*)
- kuyda kunçuyum adrıldım sekiz urım adrıldım ıyu. (YEN ÇAA HÖL I- 2)
(*Obada(ki) eş(ler)imden ayrıldım, sekiz çocuğum(dan) ayrıldım, ne acı!*)
- kuyda kunçuyumka esizim e oğlumka bökmedim. (YEN ÇAA HÖL II- 2)
(*Obada(ki) eş(ler)ime, çocuk(lar)ıma doymadım, ne yazık!*)
- kuyda kunçuyum eki oğlanım a esizim e ya<1>ñus esizim e.(YEN ÇAA HÖL IV- 1, 2)
(*Obada(ki) eş(ler)im, iki çocuğum ne yazık! Yalnız, ne yazık!*)

⁵⁵⁵ “(bey bu kez de) evine doğru gitmiş. (Bakmış ki) üçüncü prensesi (bir) oğlan doğurmuş.” (bk. Talat Tekin, **İrk Bitig**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017, s. 27.); “evine doğru gelmiş. Üçüncü olarak, karısı bir oğlan doğurmuş.” (bk. Fikret Yıldırım, **İrk Bitig ve Orhon Yazılı Metinlerin Dili**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017, s. 34.)

- kuyda kuñçuyumka oglum[ka] begimke [ka]daşımka bökm[edim]. (YEN ÇAA HÖL X- 1, 2)
(*Obada(ki) eş(ler)ime (ve) çocuklarıma, beyime, akrabalarıma doymadım.*)
- kuñçuyum kadaşım adrıltım buñ a yagıka kirdim. (YEN OZNAÇENNAYA I- 1)
(*Eşimden, akrabalarımdan ayrıldım. Ne sıkıntı! Savaşa girdim.*)
- kuyda kuñçy[umka] adrıltım. (YEN OYA- 2, 3)
(*Obada(ki) eş(ler)imden ayrıldım.*)
- kuyda kadaşım a kuñçuyum a adrılı bardım men oglumka bodunumka bökmedim. (YEN ALTIN KÖL II- 5)
(*Obada(ki) akraba(lar)ımdan eş(ler)imden ayrıldım. Çocuk(lar)ıma, halkıma doymadım.*)
- kuyda kuñçuyum tul kaltı yıta esizim. (YEN KÖJEELİĞ HOVU- 6)
(*Obada(ki) eş(ler)im dul kaldı, ne acı, ne yazık!*)
- elim esizim e kuyda kuñçuyum esizim e. (YEN TELEEE- 1, 2)
(*Yurdum ne acı! Obada(ki) eş(ler)im, ne acı!*)
- tölis bilge tutuk beg altı yëğirmi yaşda a almış kuñçuyıñız bökmedi begiçem. (YEN ABAKAN-7)
(*Bilge Tutuk olan Tölis beyi on altı yaşında evlendiği eşine doymadı, benim sevgili beyim.*)
- kuyd[a] kuñçuyum a adrıltım esizim e. (YEN TUVA G- 2)
(*Obada(ki) eş(ler)im(den) ayrıldım, ne yazık!*)
- kuyda kuñçuyum a bökişmedim. (YEN HERBİS BAARI- 2)
(*Obada(ki) eş(ler)im(e) doyamadım.*)
- [...]m kuyda kuñçuyum a [...] (YEN EL BAJI- 29)
(*[...](Obada(ki) eş(ler)im(den)[...])*)
- kuñç[uyum] yaşım es[iz e]. (YEN UYUK OORZAK I- 1, 2)
(*Eşime, yaşıma ne yazık!*)
- kuyda kuñçuyum a bökmedim yıta buñ a özde oglumka bökmedim yıta buñ a. (YEERBEK I- 2)
(*Obada eşime doymadım, ne acı, ne sıkıntı! Vadide çocuklarıma doymadım, ne acı, ne sıkıntı!*)

54. Kut

a. Şans, iyi talih, baht

- teñri yarlıkadukın üçün [ö]züm kutum bar üçün kagan olurtum. (KT G- 9)
- teñri yarlık[adukın üçün öz]üm kutum bar üçün ka[gan olurt]um. (BK K-7)
(Tanrı lütfettiği için, kendi talihim olduğu için kağan (olarak) tahta çıktım.)
- anta] kəsre teñri yarlıkazu kutum bar üçün ülügüm bar üçün ölteçi bodunug tērgürü igit[t]im. (KT D- 28, 29)
(Ondan sonra Tanrı bağışlasın, talihim olduğu için, kısmetim olduğu için ölecek milleti dirilterek besledim.)
- anta kəsre teñri yarlıkaduk üçün kutum ülügüm bar üçün ölteçi bodunug t[irgü]rü igit[t]im. (BK D-23)
(Ondan sonra Tanrı lütfettiği için talihim (ve) kısmetim olduğu için ölecek milleti dirilterek besledim.)
- umay teg ögüm katun kutıña inim kül tēgin er at bultı. (KT D- 31)⁵⁵⁶
(Umay gibi annem hatunun talihi sayesinde kardeşim Kül Tigin erlik unvanı(nı) elde etti.)
- kut bērmış. (MBY ÖRTENBULAK 1)
(Talih vermiş.)
- kök teñride kutum yuyka boltı. (II. KARABALGASUN-6, 7, 8)
(Mavi gökte talihim zayıf oldu.)
- teñride kut bulmış. (7. HT-2)⁵⁵⁷
(Ebedî) gökte iyi talih bulmuş.)
- [...] kut teñri kutlug bolzun. (7. HT-4)
([...]talih, (ebedî) gök kutlu olsun!)
- kut bulzun alı barzun. (16. HT-4)
(Talih bulsun, alıversin.)
- Utru eki yalıg kişi oğlın sokuşmış; kişi korkmuş. “Korkma!” tēmiş, “kut bergey men!” tēmiş. (IB-2)
(Bu yol tanrısı) güler yüzlü iki insanoğluna rastlamış. İnsanoğulları korkmuş. (Yol tanrısı) “Korkma(yın, size) iyi talih vereceğim.” demiş.

⁵⁵⁶ “umaya benzer annem hatunun (alın yazısında) kardeşim Köl Tegin erkek adını buldu (=büyüdü).” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 196.); “Umay gibi annem hatunun devletine küçük kardeşim Kül Tigin er adını aldı.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 20, 21.) “Umay misali annem Hatun’un kutu sayesinde, kardeşim Kül Tigin erkeklik adını elde etti.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 32, 33.); Umay gibi olan sultan annemin talihiyle küçük erkek kardeşim Kül Tegin erlik adını buldu.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 97.); “Umayya benzer annem katunun talihi sebebiyle kardeşim Köl Tigin erlik adını buldu.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 524, 525.)

⁵⁵⁷ “Tanrı’dan kut bulmuş olan Ötüken yurdunda...” (bk. Hatice Şirin, **Kül Tigin Yazıtı Notlar**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2015, s. 122.)

- Uçruglug kutuñ yok tèt. (IB-36)⁵⁵⁸

(Uçuşan bayraklarla kutlanacak iyi bir talihin yok, der.)

- Teñrike sokuşmış. Kut kolmış. Kut bérmiş. (IB-47)

((Yolda) Tanrı 'ya rastlamış. (Tanrı 'dan) iyi talih dilemiş. (Tanrı da adama) iyi talih vermiş.)

b. (teñri kut) Tanrı'nın lütfu

- yana teñri kutınta üçünç yılda kop esen tükel körüşmiş. (IB-15)

(Yine Tanrının lütfuyla üçüncü yılda hepsi sağ salim (bir araya gelip) görüşmüş(ler).)

c. Ruh

- teñri ıduk yér sub eçim kagan kutı taplamadı erinç. (BK D-35)

((Yukarıda) Tanrı, (aşağıda) kutsal toprak (ve) amcam kağanın ruhu razı gelmedi şüphesiz.)

55. Kü

a. (at kü) Ün, san, şan, şöhet; ünlü, şanlı, şerefli

- türk bodunug atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürmiş teñri el bérigme teñri türk bodun atı küsi yok bolmazun [tēyin özümün ol teñri] kagan olurtdı erinç. (KT D- 25, 26)

- türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürügme teñri el bérig[me te]ñri türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin özümün ol teñri kagan olurtdı [erinç. (BK D-20, 21)

(Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye babam kağanı ve annem hatunu yükselten Tanrı, devlet, ülke vermiş olan Tanrı, Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye beni, o Tanrı kağan olarak (tahta) oturttu.)

- kañımız eçimiz kaz[ganmış bodun atı küsi yok bolmazun] tēyin türk bodun üçün tün udımadım, küntüz olurmadım. (KT D- 26, 27)
- kañımız eçimiz kazganmış bodun atı küsi yok bol[mazun] tēyin türk bodun üçün tün udımadım. (BK D-21, 22)

⁵⁵⁸Tekin “kut” (bk. Talat Tekin, **İrk Bitig**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017, s. 30, 31) olarak okurken; Yıldırım “kot” (bk. Fikret Yıldırım, **a.g.e.**, s. 41) olarak okuyup “Bir bayrağı olan halkın yok.” şeklinde anlamlandırmaktadır.

(Babamızın, amcamızın kazandığı milletin adı sanı yok olmasın diye Türk milleti için gece uyumadım, gündüz oturmadım.)

- (b)ëriye tabgaçda atı küsi yok boltı. (BK D-36)
(Güneyde Çin’de (olanların) adı sanı yok oldu.)
- tabgaçka bunça süñüşüp alpin erdemin üçün kü bunça tutdı. (KİÇ B- 12)⁵⁵⁹
(Çin’e karşı bu kadar savaşıp yiğitliği (ve) erdemi sayesinde bu kadar ünlendi. (şöhret kazandı.))
- küm sorugum kün togsıkka batsıkka tegdi. (SÜCİ-4, 5)
(Şanım şöhretim güneşin doğduğu yerden battığı yere (kadar) ulaştı.)
- erdemi bar üçün kanınta kü tutuk atka tegmiş⁵⁶⁰ begim esiz er[en] başı yıta açığ a. (YEN ABAKAN-10)
(Erdemi sayesinde han [hizmetinde] şerefli “tutuk” unvanını kazanan beyim, ne yazık! Askerlerin önderi, eyvah! Ne yazık!)
- kü çekün tutuk esizim-e adırıldım. (YEN OZNAÇENNAYA I- 2)
((Ben) ünlü Çekün Tutuk’um, ne yazık (sizden) ayrıldım!)

b. Haber, istihbarat

- taşra yorıyur tēyin kü eşidip balıkdakı tagıkmış tagdakı ênmiş. (KT D-11, 12)
- taşra] yor[ıyur tēyin kü eşidip ba][ık]d[akı tagıkmış tagdakı] ênmiş. (BK D- 10, 11)
(Baş kaldırıyor diye haber işitince şehirdekiler dağa çıkmış, dağdakiler (şehre) inmiş.)

56. Küç

Tek başına, hem somut hem soyut bir ifade olarak “güç, kuvvet” anlamlarında kullanılan “küç” kelimesi, yazıtlarda “iş” ile ikileme oluşturarak “iş küç; hizmet” anlamında kullanılmaktadır. “(Bir kimsenin) gücünü kullanarak çalışması, hizmet etmesi” olarak yorumlanabilen bu anlam, kelimenin temel anlamından kopmadan oluşmuştur.

a. Güç, kuvvet

⁵⁵⁹ Mert, “tabgaçka bunça süñüşüp alpin erdemin üçün ök bunça tutdı.” şeklinde okuyarak, “Çin’e karşı bu kadar savaştığı için, yiğit ve erdemli olduğu için bizzat bu şekilde ülkesini muhafaza etti.” olarak anlamlandırmaktadır. (bk. Osman Mert, **Köli Çor Yazıtı ve Anıt Mezar Kompleksi**, Erzurum, Zafer Medya Ofset Matbaacılık, 2015, s. 55 ve 58).

⁵⁶⁰ “Karahanlı ve Uygur döneminden bilindiği üzere “atka teg-”, “unvan almak, unvan kazanmak, unvan elde etmek” anlamlarına gelmektedir.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 69)

- teŋri küç bértük üçün kaŋım kagan süsi böri teg ermiş yağısı koŋ teg ermiş. (KT D- 12; BK D- 11)

(Tanrı güç verdiği için babam kağanın askerleri kurt gibi imiş, düşmanı koyun gibi imiş.)

- [teŋri] küç bértük üçün anta sançdım yaŋdım. (BK D- 32, 33)

(Tanrı güç verdiği için orada mızrakladım, dağittım.)

- teŋrim küç bəriŋ. (MBY YAMAN US 6)

(Tanrım (bana) güç ver.)

- teŋri küçiŋe tag üze yol sub körüpen, yiş üze yaş ot körüpen, yorıyu barıpan, sub içipen, yaş yèpen ölümde ozmış tər. (IB- 17)

(Tanrının kudreti ile dağ üzerinde yol (ve) su görerek dağ çayırında (da) taze ot görerek yürüyüp gitmiş; su içip taze (ot) yiyerek ölümden kurtulmuş, der.)

b. (iş küçüg ikilemesi) hizmet

- elig yıl işig küçüg bərmiş. (KT D- 8)

- elig yıl] işig küçüg bərmiş. (BK D- 7, 8)

(Elli yıl (ona) hizmet etmiş(ler).)

- kaganlıg bodun ertim kaganım kanı ne kaganka işig küçüg bərür men tər ermiş. (KT D- 9; BK D- 9)

(Kağan sahibi millet idim, kağanım nerede? Hangi kağana hizmet ediyorum, (diye) düşünmüş.)

- bunça işig küçüg bértükgerü sakınmatı türk bodun ölüreyin urugsıratayın tər ermiş. (KT D- 10)

- bunça işig küçüg bértük[g]erü sakınmatı türk bodunug ölür[eyin, urugsıra]tayın [tər ermiş. (BK D- 9)

(Bu kadar hizmet ettiklerini düşünmeden “Türk halkını öldüreyim, kökünü kurutayım” (diye) düşünmüş.)

- kop maŋa körti işig küçüg bərür. (KT D- 30)

(Hepsi bana tâbi oldu; (bana) hizmet ediyor(lar).)

- inim kül tegin [...] işig küçüg bértük üçün türk bilge kagan [ay]ukı[ŋa] inim kül teginig küzedü olurt[um]. (KT B)

(Kardeşim Kül Tigin [...] hizmet ettiği için Türk Bilge Kağan’ın mülküne, kardeşim Kül Tigin’i gözeterek tahta oturdum.)

- küntüz olurmatı kızıl kanım töküti kara terim yügürti işig küçüg bértim ök. (TY II. TAŞ D- 2)
(*Gündüz oturmadan kızıl kanımı akıtarak kara terimi dökerek hizmet ettim.*)
- öñre kün togsıkdakı bodun kəsre ay togsıkdakı bodun tört bulundakı bodun [i]ş küç berür. (TARYAT B- 3, 4)
(*Doğuda güneşin doğduğu yerdeki halklar, batıda ayın doğduğu yerdeki halklar, dört bir taraftaki halkların (hepsi benim) hizmetimdedir.)*)
- kañım бага теңрікен yen (?) anta yorımış işig küçin bérmiş erti. (ONGİ-5)
(*Babam Baga hazretleri tarafından (?) o zaaman ilerlemiş, hizmet etmiş idi.*)
- теңри билге каганка тақи işig küçüg bėrsigim bar ermiş erinç. (ONGİ-10)
(*Aziz Bilge Kağan'a da hizmet etmem gerekmiş şüphesiz.*)
- öggen atka işig küçüg bėrti. (ONGİ-11)
(*Öven (övülmüş) ada (kişiye) hizmet etti.*)
- yiçe işig küçüg bėrgil tėdim. (ŞU D- 5)
(*Önceden olduğu gibi (bana) hizmet edin dedim.*)

c. Güçlü

- anta kəsre küsgü yılka sinlegde küç kara bodun tėmiş sin sizde küç kara sub ermiş. (TARYAT G-5)⁵⁶¹
(*Ondan sonra Sıçan yılında (MS 748) (ecdat) mezarlığında güç(lü) avam halk (şöyle) demiş: (Atalarımızın) mezarları sizde. (Muhtaç olduğunuz) güç "Kara Su"dur. "*)
- oğlıtı küç urı oğlan tug[dı]. (YEN OÇURI-2)
(*Evlatları, güçlü erkek çocukları (olarak) doğdu.*)
- atsar alp ertiñiz e tutsar küç ertiñiz. (YEN ALTIN KÖL I- 5)⁵⁶²
(*Attiğinizde (okçulukta) cesur idiniz; tuttuğunuzda (güreşte) güç(lü) idiniz.*)
- kolı alp tutsar küç eçiçim e (YEN UYBAT III- 1)⁵⁶³

⁵⁶¹ “Ondan sonra Sıçan yılında (MS 748) (ecdat) mezarlığında güç(lü) halk (şöyle) demiş: (Atalarımızın) mezarları sizde. (Muhtaç olduğunuz) güç “Kara Su”dur.” (bk. Osman Mert, **Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu**, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 171.); “Sonra sıçan yılında [748’de Tanrı böyle söylemiş]: “senin elinde güç var, [seni] avam halkı (kara bodun) atamış. Aranızda güç sen idin. Kara Su gibi?” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 253.); “Ondan sonra sıçan yılında mezarlıktan (atalardan ?) güç (alan) halk demiş ki: “mezarlık sizde, güç kara su (kaynak suyu) imiş.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 83.); “Ondan sonra fare yılında (748), “sen varken halk güçlü imiş, sensizken (halkın) gücü kara su (gibi) imiş, (diyerek)” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 43.)

⁵⁶² “[Avda] keskin okçu ve [güreşte] güçlü (bahadır) idiniz.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 94); “Atsanız, kahraman idiniz (ve) tutsanız güç(lü) idiniz.” (bk. Erhan Aydın, **Sibirya’da Türk İzleri-Yenisey Yazıtları**, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 104.)

(Kolu kuvvetli (olan) güçlü ağabeyim...)

57. Kün

Temel anlamı “güneş” olan “kün” kelimesi, ad aktarması yoluyla yan anlamlar kazanarak çok anlamlı bir yapı haline gelmiştir. Yazıtlarda “güneş” temel anlamına bağlı kalarak “gün; güneşin aydınlık verdiği zaman dilimi; gündüz” anlamlarında kullanılmaktadır. Kelimenin taşıdığı bu anlamları birbirinden ayırmak için bağlamdan faydalanmak mümkündür. Kelime “güneş” anlamında genel olarak “tog-/tug-” fiili, “ay” yahut “teñri” kelimeleri ile birlikte kullanılırken; “gün” anlamı için bir sayı ifadesinin yanında yer almakta; “gündüz” anlamını “tün” ile oluşturduğu zıtlık yapısı (gece gündüz) içinde kazanmaktadır.

a. Güneş

- ilgerü kün togsık[k]a bërigerü kün ortusıñaru kurıgaru kün batsıkıña yırıgaru tün ortusıñaru anda içreki bodun ko[p] m[aj]a kör[ür]. (KT G- 2)
- ilgerü kün] togsıkıña bërigerü kün ortusıñaru kurıgaru kün batsıkıña yırıgaru tün ortusıñaru anda içreki bodun kop maña körür. (BK K-1, 2)
(Doğuda güneşin doğduğu yere, güneyde gündüz ortasına kadar, batıda güneşin battığı yere, kuzeyde gece ortasına kadar, bunlar içindeki milletler(in) hepsi bana tabîdir.)
- yogçı sıgıtçı öñre kün togsıkda bükli çöl[l]üg el tabgaç tüpüt apar purum kırkız üç kurıkan otuz tatar kıtañ tatabí bunça bodun kélipen sıgtamış yoglamış. (KT D-4)
- yogçı sıgıtçı öñre kün togsıkda bükli çöl[l]üg el [t]abgaç tüpüt apar purum kırkız üç kurıkan otuz tatar kıtañ tatabí bunça bodun kélipen sıgtamış yoglamış. (BK D-5)
(Cenaze törenine) Yasçı (ve) ağlayıcı (olarak) doğuda güneşin doğduğu yerden Bükli (Kore) Çöl, Tibet, İran, Bizans, Kırgız, Üç Kurıkan, Otuz Tatar, Kitan (ve) Tatabí (ülkelerinden) bunca millet(lerin temsilcileri) gelip ağlamışlar, yas tutmuşlar.)
- ilgerü kün togsıkda bökli kaganka tegi süleyü bërmiş. (KT D-8; BK D-8)
(Doğuda, güneşin doğduğu yerdeki Bökli (Kore) kağanına kadar sefer etmiş(ler).)
- kurıya kün batsıkdağı sogd(ak) berçek er bukarak uluş bodunta nek señün ogul tarkan kelti. (KT K- 12)

⁵⁶³Aydın, “kuli alp tutsar küç eçiçim e” şeklinde okuyarak, “Kulu (?) yiğitliği tutsa, güçlü sevgili ağabeyim (için).” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 118, 119) olarak anlamlandırmaktadır. Kormuşın ise “Elleri alp gücüne sahip kudretli ağabeyim.” (bk. Igor V. Kormuşın, **a.g.e.**, s. 132, 133) şeklinde anlamlandırır.

(Batıda, güneşin battığı yerdeki Soğdak Berçek Er, Buhara ülkesi halkından General Nek ve Oğul Tarkan geldi.)

- közün körmedük kulkakın eşidmedük bodunumun ilgerü [kün togsıkıña] bérgerü [kün ortası]ña kurıgaru [kün batsıkıña yırıgaru tün ortusıña tegi konturtum. (BK K-11)

((Milletimi) gözle görülmemiş, kulakla işitilmemiş (yerlere), doğuda (güneşin doğduğu yere), güneyde (gündüz ortası)na, batıda (güneşin battığı yere, kuzeyde gece ortasına kadar yerleştirdim.)

- [b]ükegükde sekiz oguz tokuz tatar kalmaduk eki yañıka kün toguru süñüşdüm. (ŞU D-1)

(Bükegük'te Sekiz Oğuzlar ve Dokuz Tatarlar kalmadı. İkinci gün, güneş doğarken savaştım.)

- kün kaçu ... (MBY YAMAN US-1)

(Güneş batarken...)

- teñrideki künke yérdeki elimke bökmedim (YEN BARIK III-3)

(Gökteki güneşe, yeryüzündeki yurduma doymadım.)

- kök teñride kün ay esiz ermiş. (YEN ELEGEST I-3)

(Gökyüzünde güneş ve ay varmış, heyhat!)

- kün e ay a azdım a (YEN BEGRE- 2)

(Güneş (ve) aydan ayrıldım!)

- sub yer kem katun ay kün <...> (YEN ALDI BEL I- 4)

(Su ve yer, Kem (ve) Katun (ırmakları), ay (ve) güneş...)

- öz yerim ıduk yerim esiz e esiz elim kanım kün ay esiz e. (YEN BAY BULUN I-1)

(Kendi ülkem, kutsal yurdum, ne yazık! Kutlu yurdum, hanım, güneş (ve) ay, ne yazık!)

- kün ay esiz yıta (YEN KIZIL ÇIRA II-3, 4)

(Güneş(e) (ve) ay(a) (doymadım), ne yazık!)

- bir yetmiş yaşımga kök teñride küñge azdım esizim e (YEN KÖJEELİG HOVU-5)

(Altmış bir yaşımnda mavi gökteki güneşten ayrıldım, ne yazık!)

- kök teñride kün ay esizim e (YEN DEMİR SUG- 3)

(Mavi gökteki güneş (ve) ay(dan ayrıldım), ne yazık!)

- türk bodun öñre kün togsıkıña kəsre kün batsıkıña tegi bëriye tabgaçka yırıya yışka [tegi] (ONGİ-2)

(Türk halkı doğuda güneşin doğduğu (ve) batıda güneşin battığı yere kadar, Güney’de Çin’e, kuzeyde bozkıra kadar...)

- kûm sorugum kûn togsıkka batsıkka tegdi. (SÜCİ-4, 5)
(Şanım şöhretim güneşin doğduğu yerden battığı yere (kadar) ulaştı.)
- ... bilgesin üçün öñre kûn togsıkdaki bodun <...>. (TES-D 5, 6)
((kağanım) bilge olduğu için doğuda, güneşin doğduğu yerdeki halkları...)
- öñre kûn togsıkdaki bodun kêsre ay togsıkdaki bodun tört bulundaki bodun [i]ş küç berür. (TARYAT-B 3, 4)
(Doğuda güneşin doğduğu yerdeki halklar, batıda ayın doğduğu yerdeki halklar, dört bir taraftaki halkların (hepsi benim) hizmetindedir.)
- kûn ay (YEN YIR SAYIR II-1)
(Güneş (ve) ay)
- kök teñride esiz kûn ay ermiş yağız yerde esiz el kan ermiş bökmedim yıta esiz e. (YEN YERBEK I- 4)
(Ah ne acı! Mavi gökte güneş (ve) ay vardı; yağız yerde devletim ve hanım vardı! (Onlara) doymadım, eyvah! Ne yazık!)
- kök teñride[ki] kûn ay esizim e [b]ökmedim y[ıta]. (YEN YERBEK II- 3)
(Mavi gökteki güneş (ve) ay(a) doymadım, ne acı! Ne yazık!)
- yalım kayam kañım bar üçün ben yer <ü>güz baru alkunı kûn ay körü yorıyur ben. (YEN ADRIANOV KL.- 1)
(Sarp kayam (ve) babam olduğu için ben yurda (ve) ırmağa varıp her şeyi, güneş (ve) ayı görerek yaşamaya devam ediyorum.)
- Tañ tañlardı, udu yer yarudı, udu kûn tugdı. (IB-26)
(Şafak söktü ve yer aydınlandı ve güneş doğdu.)
- Bulıt ara kûn tugmış, busań ara meñi kelmiş tēr. (IB-52)
(Bulut(ların) arasından güneş doğmuş, keder ve üzüntülerin arasından (da) mutluluk gelmiş, der.)

b. Gün

- yegirmi kûn olurup bu taşka bu tamka kop yol[l]ug tegin bitidim. (KT GD)
(Yirmi gün oturup bu taşta (yazıta) bu duvara hep Yollug Tigin, (ben) yazdım.)
- tab]gaç atlıg süsi bir tümen artukı yėti biñ süg ilki kûn ölürtüm. (BK G- 1)
(Çin atlı ordusunu, on yedi bin askeri ilk gün öldürdüm.)
- yadag süsin ekinti kûn kop [ölürtüm]. (BK G-1)

(Yaya (olan) askerlerini ikinci gün tamamen öldürdüm.)

- [ka]gan atısı yol[l]ug tegin men ay artukı dört kün [olu]rup bitidim bedizet[t]im y[aratdım]. (BK-GB)

((Bilge) Kağan'ın yeğeni Yollug Tigin'im. Bir ay (ve) dört gün oturup yazdım, süslettim, yaptım.)

- ekinti kün örtçe kızıp kelti. (TY II. TAŞ B-4, 5)

(İkinci gün ateş gibi kızıp geldi(ler).)

- ebi on kün öñre ürküp barmış anta yana yorıp tüşdüm. (ŞU G-7)

(Karargâh(takiler) on gün önceden korkup kaçmış(lar). Oradan yine yürüyerek döndüm.)

- utdaçı künüm kop [...] (ABY KURAY II)

(Zafer günüm / kazançlı günlerim çok [...])

c. Gündüz

- kök öñüg yoguru sü yorıp tünli künli yėti ödüşke subsuz keçdim. (BK GD)

(Kök Öng (Ongi) (Irmağı'nı) aşip ordu yürütüp geceli gündüzlü yedi vakitte susuz (araziyi) geçtim.)

- ilgerü kün togsık[k]a bérigerü kün ortusınaru kurıgaru kün batsıkına yııraru tün ortusınaru anda içreki bodun ko[p] m[añ]a kör[ür]. (KT G-2)

- ilgerü kün] togsıkına bérigerü kün ortusınaru kurıgaru kün batsıkına yııraru tün ortusınaru anda içreki bodun kop maña körür. (BK K-1, 2)

(Doğuda güneşin doğduğu yere, güneyde gündüz ortasına kadar, batıda güneşin battığı yere, kuzeyde gece ortasına kadar, bunlar içindeki milletler(in) hepsi bana tabîdir.)

- ol sabın eşidip tün yeme udısıkım kelmez erti [kün yeme] olursıkım kelmez erti. (TY I. TAŞ D-5)

(O istihbaratı işitince gece uyuyasım; gündüz oturasım gelmez oldu.)

- kün yeme tün yeme yelü bardımız. (TY I. TAŞ K-3)

(Gece gündüz dört nala gittik.)

- kün [...]mış tün tertilmiş. (ŞU D-1)

(Gündüz... gece toplanmışlar.)

- kün ortu yütürüp, tün ortu kanta, negüde bulgay ol, tər. (IB-24)

(Güpegündüz kaybedip, gece yarısı nerede, nasıl bulacak, der.)

58. Meñ

DLT’de “meñ; kuş yemi, taneler”⁵⁶⁴ olarak kaydedilen kelimenin temel anlamı “yiyecek” olup ad aktarması yoluyla “av” anlamını kazanmıştır. (*av < yiyecek bulmak amacıyla yapılan iş*)

a. (eñ meñ ikilemesi) Av

- Bars këyik eñke meñke barmış. Eñin meñin bulmuş. Bulupan uyasınaru ögire sebinü kelir tēr. Ança biliñ: edgü ol. (IB- 31)⁵⁶⁵

((Bir) kaplan ava gitmiş. Yiyecek bulmuş. (Yiyecek) bulup yuvasına neşe ve sevinç içinde geliyor, der. Öylece biliniz: Bu fal iyidir.)

b. (eñ meñ ikilemesi) Yiyecek

- Bars këyik eñke meñke barmış. Eñin meñin bulmuş. Bulupan uyasınaru ögire sebinü kelir tēr. Ança biliñ: edgü ol. (IB- 31)

((Bir) kaplan ava gitmiş. Yiyecek bulmuş. (Yiyecek) bulup yuvasına neşe ve sevinç içinde geliyor, der. Öylece biliniz: Bu fal iyidir.)

59. Neñ

a. Herhangi, şey

- neñ yêrdeki kaganlıg bodunka bün-tegi bar erser ne buñı bar erteçi ermiş. (TY II. TAŞ D- 6, 7)

(Herhangi bir yerdeki kağan sahibi olan millette benim gibisi var olsa (o halkın) ne sıkıntısı olacaktı?!)

- añarı sülemeser kaçan [ne]ñ erser ol bizni (TY I. TAŞ D- 3)

((Eğer) onlara (karşı) sefer düzenlemezsek, ne zaman (bir şey) olsa onlar bizi)

- kaganı alp ermiş ayguçısı bilge ermiş kaçan <n>eñ erser ölüртеçi kök. (TY I. TAŞ D- 4)

((Türklerin) kağan(lar)ı kahraman imiş; danışman(lar)ı bilge imiş, ne zaman bir şey olsa (bizi) öldürecekler.)

- sabı anteg öñdin kagangaru sü yorılım temiş yorımasar bizni kaganı alp ermiş ayguçısı bilge ermiş kaç neñ erser bizni ölüртеçi kök (TY I. TAŞ K-5)

⁵⁶⁴ DLT; “meñ; kuş yemi, taneler” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, Ziyat Akkoyunlu, **a.g.e.**, s.763.)

⁵⁶⁵ “(Bir) kaplan avlanmaya gitmiş. Avını bulmuş. (Avını) bulup yuvasına neşe ve sevinç içinde geliyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.” (bk. Talat Tekin, **İrk Bitig**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017, s. 30.); “Bir kaplan ava çıkmış. Avını bulmuş. (Avını) bulup yuvasına neşelenip sevinerek geliyor. Öylece bilin: (Bu fal) iyidir.” (bk. Fikret Yıldırım, **a.g.e.**, s. 40.)

(Haber(ler)i şöyledir: Doğudaki kağana karşı ordu sevk edelim, demiş. Sevk etmezsek bizi kağan(lar)ı kahraman olan danışman(lar)ı bilge olan (Türkler) ne zaman bir şey olsa bizi öldürecekler.)

b. Hiç, asla, kesinlikle

- Ötüken yêr olurup arkış tērkiş ısar neñ buñug yok. (KT G- 8)
- Ötüken yêr o[l]urup [arkış] tērkiş ısar neñ bu[ñug yo]k. (BK K- 6)
(Ötüken toprak(larına) yerleşip kervan(lar) gönderirsen hiç sıkıntın olmaz.)
- neñ yılsıg bodunka olurmadım. (KT D- 26)
- [neñ yı]lsıg bodunta üze olurmadım. (BK D-21)
((Ben) hiç varlıklı bir halkın üzerine hükümdar olmadım.)

c. Ne kadar, nice

- neñ neñ sabım erser benğü taşka urtum. (KT G-11; BK K-8)
(Ne kadar sözüm varsa ebedî taş vurdum (yazdım).)

60. Oğul

Eski Türkçede hem erkek hem kız çocuklar için kullanılan “oğul” kelimesi, sonraları anlam daralmasına uğrayarak yalnızca “erkek çocuk” anlamını karşılar olmuştur. Yazıtlarda genel olarak “urı oğul; kız oğul” terkihi içinde yer alan ve “evlat, çocuk” anlamlarına gelen kelimenin “oğul, erkek çocuk” anlamı bağlamdan hareketle tespit edilmiştir. Söz konusu iki anlamın yanı sıra, hayvan adlarından sonra gelerek (*kuş oğlu* vs.) “hayvan yavrusu” anlamını da taşıdığı (IB metninden hareketle) görülmektedir.

a. (Hem erkek hem kız için) Evlat, çocuk

- tabgaç bodunka beglik urı oğlın kul boltı işilik kız oğlın küñ boltı. (KT D- 7)
(Çin milletine, bey olmaya layık erkek evlatları kul oldu, hanım olmaya layık kız evlatları cariye oldu.)
- tabgaç bodunka beglik urı oğlın kul kılıtı işilik kız oğlın küñ kıldı. (BK D-7)
(Çin milletine, bey olmaya layık erkek evlatları kul etti, hanım olmaya layık kız evlatları cariye etti.)
- beglik urıñ kul boltı işilik kız oğluñ küñ boltı. (KT D- 24)
(Bey olmaya layık erkek evlatlarınız kul oldu, hanım olmaya layık kız evlatlarınız cariye oldu.)
- beglik urı oğluñun kul kılıtıg işilik [kız oğluñun kü]ñ kılıtıg. (BK D-20)

(Bey olmaya layık erkek evlatlarınızı kul ettiniz, hanım olmaya layık kız evlatlarınızı cariye yaptınız.)

- oğlın yo[tuz]ın yilkısın barımın anta altım. (BK D-24)
(Çocuklarını, karılarını, at sürülerini, mallarını orada rehin aldım.)
- sukun [...] oğlın yotuzın anta altım. (BK D-38)
(Kıskançlık ile [...] çocuklarını, karılarını orada rehin aldım.)
- oğlın yotuzın yilkısın barımın [altım]. (BK G-3)
(Çocuklarını, karılarını, at sürülerini, mallarını orada rehin aldım.)
- oğlını küç urı oğlan tug[dı]. (YEN OÇURI-2)
(Evlatları, güçlü erkek çocukları (olarak) doğdu.)
- yėti urı oğlunuzka bökmedük. (YEN ABAKAN-6)
(Yedi erkek çocuğunuza doymadınız.)
- yėti urı [o]glı bar üçün tike bértimiz. (YEN ABAKAN-9)
(Yedi erkek çocuğu olduğu için (ebedî taş) dikebildik.)
- bir [k]ız sek[iz urı] oğlın tutdım. (ŞU B-3)
(Bir kız (ve) sekiz erkek çocuğu ele geçirdim.)
- sagır çolugan yagıtukda [küli] çor [oplayu tegi]p sançıp ölüüp oğlın kisisin buln[adı]p... (KİÇ B-5)
(Sagır Çolugan düşman olduğunda Küli Çor boğa gibi saldırıp mızraklayarak öldürüp evlat(lar)ını (ve) karısını tutsak aldı.)
- ... oğlın [kisis]in uduztukı [kon]dukı êtdüki yêr aldukı (KİÇ D-13)
(...çocuk(lar)ını (ve) karısını gönderdiği, yerleştirdiği, düzenlediği, toprak aldığı...)
- êlin altı oğlın kisisin bulunad[ıp] ... (KİÇ D-22)
(Ülkesini aldı, çocuk(lar)ını (ve) karısını tutsak edip...)
- ebke tegdüküm uruş kılıp tegip inime oğluma ança ötledim. (ONGİ-10, 11)⁵⁶⁶
(Savaşıp eve döndüğüm zaman kardeş(ler)ime, evlat(lar)ıma şöyle öğüt verdim.)
- on inisi tokuz oğlı bar üçün çabış tun tarkan beñüsi tike bértim. (YEN UYBAT I-2, 3)
(On küçük kardeşi, dokuz çocuğu olduğu için, Çabış Tun Tarkan'ın ebedî taşını dikiverdim.)

⁵⁶⁶ “eve dönerken savaştım. [eve] ulaşp kardeş[ler]ime, oğluma (oğullarıma) öğüt verdim.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 219, 220.); “Karargaha ulaştım (diye) (?) savaşp ayrılmayalım diye, kağandan ayrılmak olmaz diye hücum ettim.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 193.); “Karargâha saldırdığım, savaşp saldırıp kardeşime, oğluma şöyle öğüt verdim.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 125.)

- kuyda kunçuyum özde oğlum yıta esizim e bökmedim adrıltım. (YEN UYUK TURAN-1)
(*Obada(ki) eş(ler)im*), *öz çocuklarım eyvah! Ne acı! (Sizlere) doymadım, (sizlerden) ayrıldım!*)
- teñri elimke kazgakım oglumın öz oglum? altı biñ yuntım. (YEN UYUK TURAN-5)⁵⁶⁷
(*Kutlu yurdumda kazancım, çocuk(lar)ım (ve) altı bin atım(dır).*)
- kuyda kunçuyumga özde oglumka adrıldım (YEN BARIK III- 4)
(*Obada(ki) eş(ler)imden, vadide(ki) çocuklarımdan ayrıldım.*)
- kuyda kunçuyum a esizim e yıta özde oglum esizim e adrıltım yıta. (YEN ELEGEST I- 1)
(*Obada(ki) eş(ler)im, ne yazık! Ne acı! Öz çocuklarım (sizden) ayrıldım, ne acı!*)
- [özde] oglum kuyda <ku>ñçuyum bökme[edim]. (YEN ELEGEST IV-2)
(*Vadide çocuk(lar)ım(a), obada eşim(e) doymadım.*)
- kuyda kunçuyumka esizim e oglumka bökmedim. (YEN ÇAA HÖL II- 2)
(*Obada(ki) eş(ler)ime, çocuk(lar)ıma doymadım, ne yazık!*)
- kuyda kunçuyumka oglum[ka] begimke [ka]daşımka bökme[edim]. (YEN ÇAA HÖL X- 1, 2)
(*Obada(ki) eş(ler)ime (ve) çocuklarıma, beyime, akrabalarıma doymadım.*)
- kuyda kadaşım a kunçuyum a adrılı bardım men oglumka bodunumka bökmedim. (YEN ALTIN KÖL II- 5)
(*Obada(ki) akraba(lar)ımdan eş(ler)imden ayrıldım. Çocuk(lar)ıma, halkıma doymadım.*)
- kuyda kunçuyum a bökmedim yıta buñ a özde oglumka bökmedim yıta buñ a. (YEN YEERBEK I- 2)
(*Obada eşime doymadım, ne acı, ne sıkıntı! Öz çocuklarıma doymadım, ne acı, ne sıkıntı!*)
- üç oglım a adrıldım a yıta. (YEN BEGRE-1)
(*Ah, üç evladım, (sizden) ayrıldım, ne acı!*)
- bodunum a oglum a yutuzum a adrıltım. (YEN KIZIL ÇIRAA I- 1, 2)
(*(Ey) halkım, çocuklarım, eşim! (Sizlerden) ayrıldım.*)
- kişi oğlın eg (ABY BİÇİKTU BOOM II/2)⁵⁶⁸

⁵⁶⁷ “Tanrı [koruyan] devletim için kazancım, benim oğullarım, usta oğulların ne çok? altı bin atımdır.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 219)

(Halkını (ve) evlatlarını birleştir.)

b. Erkek; oğul

- anda kësre inisi eçisin teg kılınmaduk erinç oğlu kañın teg kılınmaduk erinç. (KT D-5)⁵⁶⁹
- anda [kësre inisi eçisin teg] kılınmaduk erinç oğlu kañın teg kılınmaduk erinç. (BK D- 5, 6)
(*Ondan sonra(ki) kardeş(ler)i, ağabey(ler)i gibi yaratılmamış şüphesiz; oğul(lar)ı baba(lar)ı gibi yaratılmamış şüphesiz.*)
- inisi eçisin bilmez erti oğlu kañın bilmez erti. (KT D-21; BK D-18)
(*Küçük kardeşler, ağabeylerini tanımazdı, oğullar babalarını tanımazdı.*)
- on ok oglum türgeş kaganta makaraç tamgaçı oguz bilge tamgaçı kelti. (KT K-13)
(*On Ok oğlum Türkiş kağanından mühürdar Makaraç ve mühürdar Oğuz Bilge geldi.*)
- tür[geş kagan] kızın ertinü ulug törün ogluma alı bértim. (BK K-9, 10)
(*Türkiş kağanının kızını (da) çok büyük bir tören ile oğluma alıverdim.*)
- on ok oğluña tatıña tegi bunı körü biliñ. (KT G-12; BK K-15)
(*On Ok oğul(lar)ına (ve) yabancı(lar)ına kadar (herkes) buna bakarak bilin!*)
- ulug oglum agrıp yok bolca kug señünüg balbal tike bértim. (BK G-9)
(*Büyük oğlum hastalanıp ölünce General Ku'yu balbal (olarak) diktim.*)
- el etmiş yabgu oğlu işbara tamgan çor yabgu inisi bilge işbara tamgan tarkan [...] (ONGİ D- 4)
(*Devleti düzenlemiş (olan) Yabgu oğlu İşbara Tamgan Çor Yabgu'nun kardeşi Bilge İşbara Tamgan Tarkan [...]*)
- sir erkin oğlu yegen çor kelti. (KİÇ-21)
(*Sir İrkin'in oğlu Yegen Çor geldi.*)
- küli çoruñ oğlu yegen çor kelti. (KİÇ-26)
(*Küli Çor'un oğlu Yegen Çor geldi.*)
- kanım yaşı tegip uçdı oğlu yabgum kagan boltı [...]. (TES B-5)
(*Kağanım(ın) yaşı (kemâle) erince vefat etti. Oğlu yabgum kağan oldu.*)

⁵⁶⁸ “İnsanlarını ve çocuklarını birleştir (bağla).” (bk. İgor Kormuşin, Emine Mozioglu, Risbek Alimov, Fikret Yıldırım, **Yenisey-Altay-Kırgızistan Yazıtları ve Kâğıda Yazılı Runik Belgeler**, Ankara, Bilgesu Yayıncılık, 2016, s. 234.)

⁵⁶⁹ “Ondan sonra küçük kardeşleri ağabeyleri gibi davranmamışlar. Oğulları babaları gibi davranmamışlar.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 193); “Daha sonra küçük kardeşler büyük erkek kardeşleri gibi yaratılmadığı için, evlatlar babaları gibi yaratılmadığı için” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 93.)

- oğlu tarduşı yabgu tölös çad olurtı. (TES B 6)
(*(Onun) oğlu Tarduşlara yabgu (ve) Tölislere şad (olarak) tahta oturdu.*)
- kırkız oğlu men buyla kutlug yargan men. (SÜCİ-2, 3)
(*Kırız oğluyum. (Ben) Buyla Baga Kutlug Yargan'ım.*)
- ulug oglum s[ük]e bardı körmedim. (SÜCİ-10, 11)
(*Büyük oğlum savaşa gitti, görmedim.*)
- eki ogluma yabgu şad at bértim. (ŞU D-7)
(*İki oğluma Yabgu (ve) Şad unvanı verdim.*)
- teñrim kanım oğlu bilge tarkan kutlug bilge yabgu [...] (TARYAT K-3)
(*Yüce hanımın oğlu Bilge Tarkan Kutlug Bilge Yabgu('dur).*)
- teñrim kanım oğlu [...] (TARYAT K-4)
(*Yüce hanımın oğlu [...])*)
- buka oğlım atı (II. KARABALGASUN-12)
(*Buka oğlum(un) adı(dır.)*)
- bayça sañun oğlu külüg çor (YEN BARIK III- 1)
(*(Ben) Bayça Sangun oğlu Külüg Çor'um.*)
- ...oğlu ben edgüg edim. (YEN ÇAA HÖL III- 2)
(*... oğluyum. İyi olanı yaptım.*)
- arslan külüg tèrig oğlu ben külüg toğan ben. (YEN KIZIL ÇIRAA II- 6)
(*(Ben) Arslan Külüg Tèrig'in oğluyum. (Adım) Külüg Togan('dır).*)
- men altay oğlu böğü atım. (YEN UYUK OORZAK I- 4)
(*Adım Altay oğlu Böğü('dür).*)
- tegin oğlu kan totok atısı böğü bilge teñri kan inisi karı çor tegin sını yogı tavgaç kan yogladdı. (CHANG'AN YAZITI-5/14)
(*Tegin oğlu Han Totok torunu Böğü Bilge efendimiz hanın küçük erkek kardeşi Karı Çor şehzadenin mezarı, cenaze törenini Çin Hakanı düzenletti.*)

c. Hayvan yavrusu

- Kuş oğlu uça aztı. (IB-15)
(*Kuş yavrusu uçarak yolunu kaybetti.*)
- kèyik oğlu yügürü aztı. (IB-15)
(*Geyik yavrusu koşup yolunu kaybetti.*)

61. Ordu

Doerfer kelimeyi şu şekilde izah etmektedir: “1) hükümdarın büyük çadırı, 2) karargâh, özellikle ordugâh. Asıl anlam “hükümdarın karargâhı”dır, “çadır” değil, ki bu Çin kaynaklarından da anlaşılmaktadır.”⁵⁷⁰ Benzer şekilde Clauson da kelimenin “kralın otağı; askeri kamp; ordu” anlamlarında kullanıldığını ifade eder.⁵⁷¹ “Ordu” kelimesi, Runik harfli metinler içinde yalnızca dört bağlamda karşımıza çıkmaktadır. Elimizdeki az malzemeye rağmen kelimenin söz konusu anlamları bu bağlamlar içinde tespit edilebilmektedir. Kelimenin Uygur döneminde yaygınlaşan “saray” anlamı, IB metninde karşımıza çıkmakta; ad aktarması yolu ile çok anlamlı bir yapı kazanmaktadır.

a. Ordugâh, karargâh

- oguz yagı ordug basdı. (KT K-8)

(Düşman Oğuzlar karargâhı bastı.)

- kül tegin ögsüz akın binip tokuz eren sançdı ordug bërmedi. (KT K-8, 9)

(Kül Tigin Ögsüz’ün kır atına binip dokuz askeri mızrakladı, karargâhı (düşmana) teslim etmedi.)

b. Kağanın oturduğu yer, saray

- Kan olurupan ordu yapmış. Ëli turmış. Tört buluntaki edgüsi uyuru tertilipen menjileyür, bedizleyür tær. Ança bilinler: edgü ol. (IB- 28)⁵⁷²

((Bir) han tahta çıkıp (kendi için) saray yap(tır)mış. Devleti ayakta kalmış. (Hanın) dört bir taraftaki iyi ve yetenekli adamları bir araya gelerek seviniyor, (hanın sarayını) süslüyorlar, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.)

- Kan süke barmış. Yagıg sançmış. Köçürü konturu kelir. Özü süsi ögire sebinü ordusınaru kelir, tær. Ança bilinler: edgü ol. (IB- 34)⁵⁷³

((Bir) han savaşa gitmiş. Düşman (askerini) mızraklamış. (Askerlerini) göç ettirip konaklatarak geliyor. (Hanın) kendisi ve askerleri neşelenip sevinerek sarayına doğru geliyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.)

⁵⁷⁰ Gerhard Doerfer, **a.g.e.**, s. 452.

⁵⁷¹ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 13.

⁵⁷² “((Bir) han tahta oturup (kendine bir) saray yap(tır)mış. Devleti ayakta kalmış. (Ülkesinin) has ve muktedir adamları (etrafında) toplanmış, (sarayını) neşe içinde süslüyorlar, der. Böylece biliniz: (Bu fal) iyidir.” (bk. Talat Tekin, **İrk Bitig**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017, s. 30.); “Bir hakan tahta çıkar çıkmaz bir saray yap(tır)mış. Ülkesi ayakta kalmış. (Hakanın) dört bir yandaki iyi ve yetenekli adamları (sarayda) bir araya gelerek seviniyor ve (sarayı) süslüyorlar. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.” (bk. Fikret Yıldıırım, **a.g.e.**, s. 39.)

⁵⁷³ “(Bir han sefere çıkmış, düşmanı mızraklamış. (Askerlerini) göç ettire kondura geliyor. Kendisi ve askerleri neşe ve sevinç içinde karargâhına doğru geliyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 30.)

62. Öd

Zaman ifadesi olarak kullanılan “öd” kelimesi, ad aktarması yoluyla yan anlamlar kazanarak çok anlamlı duruma gelmiştir.

a. İçinde bulunulan an, şimdi

- türk amtı bodun begler bödke körügme begler gü yañıltaçı siz? (KT G-11; BK K-8)⁵⁷⁴

*(Şimdiki Türk milleti ve beyleri, şimdi, (bengü taşlara) bakan beyler (olarak) mı yanılacaksınız?)*⁵⁷⁵

b. (Belirli bir zaman dilimi) Devir, dönem

- teñri teg teñride bolmış türük bilge kagan bu ödke olurtum. (KT G-1)⁵⁷⁶
- teñri teg teñride bolmış türk bilge kagan bödke olurtum. (BK K-1)
((Ben) semavî Tanrı’dan olmuş⁵⁷⁷ Türk Bilge Kağan’ım; bu devirde hüküm sürdüm.)
- ol ödke kul kullug bolmış erti [kün küñlüg bolmış erti. (KT D-21)
- ol ödke kul kullug küñ küñlüg bolmış erti. (BK D-18)
(O devirde köleler, köle sahibi olmuştu; cariyeler, cariyeye sahibi olmuştu.)
- antag ödke ökünüp kül teginig az erin ertürü ı[d]tımız. (KT D-40)
(Böyle bir zamana hayıflanıp Kül Tigin’i az (sayıda) asker ile (oraya) ulaşsın diye gönderdik.)
- bödke özüm olurup bunça ağır törüg tört bulundaki yarat(t)ım bitidim. (BK D-2)
(Bu devirde (ben) kendim tahta oturup bunca önemli yasayı dört bir yandaki (halklar için) hazırladım (ve) yazdım.

⁵⁷⁴ “Ona bakıp bil bugünkü türk bodunu, beylerin tahta bağlı olup olmadığını [ve Türk bodunu onu da bil ki] sizin yanılıp yanılmadığınızı.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 191.); “şimdiki Türk milleti, beyleri, bu zamanda itaat eden beyler olarak mı yanılacaksınız?” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 6, 7.); “(Ey) sadık Türk halkı (ve) beyleri, bu devirde bana itaat eden beyler, (sizler) mi yanılacaksınız?” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 22, 23.); “Şu anki Türk halkı, beyler, halihazırdaki beyler, sizler mi yanılacaksınız?” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 92.); “Şimdiki Türk halkı (ve) beyleri, bu zamandaki (hâlihazırdaki) itaatkâr beyler sizler mi yanılacaksınız?” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 50, 51.)

⁵⁷⁵ Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 505.

⁵⁷⁶ “bu zamanda hüküm sürdüm.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 190.); “bu zamanda oturdum.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 2, 3.); “(bu) devirde tahta oturdum.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 20, 21.); “bu devirde tahta çıktım.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 90.); “bu zamanda tahta oturdum.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 45.); “bu zamana ben hükmediyorum (zamanın hükümdarı benim).” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

⁵⁷⁷ “Semavî Yaratıcı’dan olmuş Türk Bilge Kağan” anlamlandırması için; bk. Sema Barutçu Özönder, “Teñri Teg Teñride Bolmış Türük Bilge Kagan ve Teñri Teg Teñri Yaratmış Türük Bilge Kagan İbareleri Üzerine”, **Türk Kültürü Araştırmaları XXXII/1-2 1994- Prof. Dr. Zeynep Korkmaz’a Armağan**, Ankara, Türk Kültürü Araştırma Enstitüsü, 1996.

c. Zaman

- öd teñri yaşar kişi oğlu kop ölgeli törümiş. (KT K-10)
(*Zamanı Tanrı yaşar, insanoğlu hep ölmek için yaratılmış.*)

d. Ömür; yaşanılan zaman

- ödi ülügi ança ermiş erinç. (KİÇ D-11)⁵⁷⁸
(*Ömrü, (hayattan) nasibi bu kadarmış şüphesiz.*)

63. Öñ

Clauson “öñ” kelimesi için “(herhangi bir şeyin) önü; (zaman ve yer için) önce; (bir şeyden) daha üstün” anlamlarını kaydetmektedir.⁵⁷⁹ Bu anlamların yanı sıra, temel anlamından kopmadan oluşan ve yön bildiren “doğu” ifadesini Hatice Şirin şu şekilde açıklamaktadır:

“Eski Türklerde ana coğrafi yönlerin insan yüzüne göre belirlendiği yukarıda belirtilmişti. Yüz doğuya döndürülür, böylece arka taraf batı, sol taraf kuzey, sağ taraf ise güney olarak belirlenirdi. Bu nedenle Eski Türkçede *ilgerü* “ileri” (>ileri) ve *öñ* “ön” (>ön) sözcükleri “doğu”; *kirü, kerü* “geri” (>geri) sözcüğü “batı”; *biri* “beri,yakın taraf” (>beri) “güney” anlamı kazanmıştır.”⁵⁸⁰

a. Ön, önde; ileri, ileride

- öñreki er yogur(u) aç ıdıp ı bar baş aşdımız. (TY I. TAŞ K- 1, 2)⁵⁸¹
(*Öndeki askerler geçip (yol) açınca (diğerlerini de) gönderip ağaçlı dağ başını aştık.*)

b. Önce

- ebi on kün öñre ürküp barmış. (ŞU G-7)

⁵⁷⁸ “Zamanı, nasibi bu kadarmış şüphesiz.” (bk. Osman Mert, **Köli Çor Yazıtı ve Anıt Mezar Kompleksi**, Erzurum, Zafer Medya Ofset Matbaacılık, 2015, s. 79.)

⁵⁷⁹ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 167.

⁵⁸⁰ Hatice Şirin, **a.g.e.**, s. 163.)

⁵⁸¹ “Öncü insan(lar)[ın] [doğrudan] izlerinde ve [onları] yakalayarak Ibar Baş’ı aştık.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 89.) “Öndeki er çiğneyi verip, ağaç olan tepeyi aştık.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 72, 73.); : “Öncü askerleri (karları) yoğunurcasına yürütüp ormanla kaplı doruğu aştık.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 78, 79.); “Öncü askerlerle güç bela ormanlık dağı aştık, yuvarlanarak aşağı indik.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 173.); “Öndeki askerler güç bela ilerliyorken Ivrbaş’ı aştık, yuvarlanarak indik.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 110, 111.)

(Karargâh(takiler) on gün önceden korkup kaçmış(lar).)

c. Doğu, doğuda, doğuya

- yogçı sıgıtçı öñre kün togsıkda bükli çöl[l]üg el tabgaç tüpüt apar purum kırkız üç kurikan otuz tatar kıtañ tatabı bunça bodun kélipen sıgtamış yoglamış. (KT-D 4)
- yogçı sıgıtçı öñre kün togsıkda bükli çöl[l]üg el [t]abgaç tüpüt apar purum kırkız üç kurikan otuz tatar kıtañ tatabı bunça bodun kélipen sıgtamış yoglamış. (BK-D 5)
(Cenaze törenine) Yasçı (ve) ağlayıcı (olarak) doğuda güneşin doğduğu yerden Bükli (Kore) Çöl, Tibet, İran, Bizans, Kırgız, Üç Kurikan, Otuz Tatar, Kitan (ve) Tatabı (ülkelerinden) bunca millet(lerin temsilcileri) gelip ağlamışlar, yas tutmuşlar.)
- türk amtı begler kəsre tarduş begler köl çor başlayı ulayı şadapıt begler öñre tölis begler apa tarkan başlayı ulayı şad[apıt] begler [...] taman tarkan tuñukuk buyla бага tarkan ulayı buyruk [...] iç buyruk sebig kül érkin başlayı ulayı buyruk bunça amtı begler kañım kaganka ertñü ertñü timag ? (étđi.) (BK-G 13, 14, 15)
(Şimdiki Türk beyleri, batıdaki Tarduş beyleri, (yani) Köl Çor önderliğindeki Şadapıt beyler, doğudaki Tölis beyleri, (yani) Apa Tarkan önderliğindeki Şadapıt beyler [...] Ataman Tarkan, Tunyukuk Boyla Baga Tarkan ve diğer yüksek memurlar [...], has memurlar, (yani) Sebig Köl İrkin önderliğindeki diğer yüksek memurlar; şimdiki bunca bey, babam kağana fevkalade çok bağıllık (?) [gösterdiler].)
- bilge tuñukuk boyla бага tarkan birle elteriş kagan boluyın bériye tabgaçıg öñre kıtañıg yıryıa oguzug üküş ök ölürti. (TY-I. TAŞ-B 6, 7)
(Bilge Tunyukuk Boyla Baga Tarkan ile İlteriş, kağan olunca güneyde Çinlileri, doğuda Kıtayları, kuzeyde Oğuzları çok sayıda öldürdüler.)
- öñre kıtañıg ölüртеçi tər men. (TY I. TAŞ G- 3)
(Doğuda Kıtayları öldürecek, derim.)
- tabgaç bėridin yan teg kıtañ öñdin yan teg ben yırđınt<a> yan tegeyin. (TY I. TAŞ G- 4)
(Çinliler güney yönünden saldırın, Kıtaylar doğu yönünden saldırın, ben kuzey yönünden saldırayım.)
- öñre kıtañda bėriye tabgaçda kurıya kordanta yıryıa oguzda eki üç biñ sümüz kelteçimiz bar mu ne. (TY I. TAŞ G- 7)
(Doğuda Kıtaylardan, güneyde Çinlilerden, batıda Hotan'dan, kuzeyde Oğuzlardan gelecek iki üç bin askerimiz vardır şüphesiz.)

- türk bodunug ötüken yërke ben özüm bilge tunukuk [kelürtüm] ötüken yërig konmış tàyin eşidip bëriyeki bodun kurıyakı yıriyakı öñreki bodun kelti. (TY I. TAŞ G- 10)
(*Türk halkını Ötüken toprak(lar)ına ben kendim Bilge Tunyukuk (getirdim). Ötüken topraklarına yerleştiğimizi haber alan güneydeki halk, batıdaki, kuzeydeki, doğudaki halk(lar) geldi.*)
- ança ögleşmiş öñre türk kagangaru sülelim têmış. (TY I. TAŞ D- 3)
(*Şöyle anlaşmışlar: “Doğudaki Türk kağanına doğru sefer edelim” demiş(ler).*)
- turgêş kaganta küreg kelti sabı anteg öñdin kagangaru sü yorılıım têmış. (TY I. TAŞ K- 5)
(*Türgiş Kağanlığından kaçak geldi. Haber(ler)i şöyledir: Doğudaki kağana karşı ordu sevk edelim, demiş.*)
- [öñ]re tabgaçka bazlanmış. (TES K- 5)
(*Doğuda Çin’e tâbi olmuş.*)
- kaganım bilgesin üçün öñre kün togsıkdakı bodun... (TES D-5)
(*kağanım bilge olduğu için doğuda güneşin doğduğu yerdeki halk...*)
- öñre kün togsıkdakı bodun kësre ay togsıkdakı bodun dört bulundakı bodun [i]ş küç berür. (TARYAT B-3, 4)
(*Doğuda güneşin doğduğu yerdeki halklar, batıda ayın doğduğu yerdeki halklar, dört bir taraftaki halkların (hepsi benim) hizmetimdedir.)*
- yaylagım ötüken kuzı kidin uçı tez başı öñdüni k[an]uy künüy bez ...(TARYAT B- 5)
(*Yaylam Ötüken’in kuzey (tarafının) batı ucu, Tes Irmağı kaynağı(ındadır), doğusu Hanui Gol ve Hünüi Gol (ırmakları)...*)
- türk bodun öñre kün togsıkına kësre kün batsıkına tegi bëriye tabgaçka yıriya yışka [tegi]... (ONGİ-2)
(*Türk halkı doğuda güneşin doğduğu (ve) batıda güneşin battığı yere kadar, Güney’de Çin’e, kuzeyde bozkıra kadar...*)
- bir yëgirminç ay yëgirmike kara buluk öñ[di]n sukak yulı anta çigil tutuk [...] (ŞU G- 11)
(*On birinci ayın yirminci günü Kara Buluk’un doğusundaki Sukak Yulı’nda Çigillerin askerî valisi [...]*)
- özümün öñre bıña başı itdı. (ŞU K- 6)
(*Beni doğuya bin başı olarak gönderdi.*)
- öñtünig tıdar ertim. (II. KARABALGASUN- 3-5)

(Doğuyu (düşmandan) korurdum.)

64. Ötüg

a. Rica, arz, istek

- yalabaçı edgü sabı ötügi kelmez tēyin yayın süledim. (BK D-39)
(Elçisi, iyi haberi (ve) istek(ler)i gelmiyor, diyerek yazın ordu sevk ettim.)

a. Dua

- Ak at karşısın üç bolugta talulapan agınka ötügke ıdmış tēr. Korkma, edgüti ötün; ayınma, edgüti yalbar! tēr. Ança bilin: edgü ol. (IB-19)
(Kır at, rakibini üç arayışta seçerek onu bir dilsiz duaya göndermiş, der. Korkma, güzelce dua et, korkma iyice yalvar! Öylece biliniz: (bu fal) iyidir.)

65. Öz

Kelimeye dair Clauson'un açıklamaları şu şekildedir:

“Temelde insanın gözle görülmez parçası, gözler görünür vücuduna zıt olarak ‘ruh’, dolayısıyla eski birleşik kelime *etöz* ‘canlı, vücut’, asıl anlamı ‘et ve ruh’; bundan genellikle “kendi”ye (genellikle iyelik ekleriyle) yakın bir anlamı ifade etmeye başlamış, fakat bazen ‘bir organizmanın iç kısmı, öz, ilik’ vb. anlamında. Bazı pasajlarda tam anlamı yakalamak her zaman kolay değil, fakat ‘kendi’ en yaygın anlamı ve sık sık bu anlamda *kentü* ile birleştirilir, genellikle *kentü: öz* olarak, daha seyrek olarak *öz: kentü*.”⁵⁸²

Clauson'un tespit ettiği anlamların yanı sıra Hasan Eren, kelimenin anlam alanını ayrıntılarıyla ele alarak on maddede sıralamıştır:

“öz: 1) ‘bir kimsenin benliği, kendi manevi varlığı’; 2) ‘bir şeyin temel ögesi’; 3) ‘kendi, zat’; 4) ‘bir şeyin en kuvvetli bölümü, hulusa’; 5) ‘bitkilerin kök, gövde ve dallarının boydan boya ortasında bulunan, hafif gevrek ve yumuşak bölüm’; 6) ‘çıbanların içinde ölmüş dokudan oluşan irinle birlikte çıkan parça’; 7) ‘kan bağı ile bağlı, üvey olmayan’; 8) ‘içine arılığını bozacak hiçbir şey karışmamış olan, arı’; 9) ‘dere, çay’; 10) ‘sulak, verimli yer’.”⁵⁸³

Bu kayıtlardan hareketle, yazıtlarda kelimenin beş farklı anlamı tespit edilmiştir.

⁵⁸² Sir Gerard Clauson, *a.g.e.*, s. 278.

⁵⁸³ Hasan Eren, *a.g.e.*, s. 26.

a. Kendi, zat

- özi ança kergek bolmış. (KT D-3,4)
- [özi ança kergek bolmış]. (BK D-4)
(*Kendi(ler)i öylece vefat etmiş(ler).*)
- êçim kagan olurtukda özüm tarduş bodun üze şad ertim. (KT D- 17)
(*Amcam, kağan olarak tahta çıktığı zaman (ben) kendim Tarduş halkının başında şad idim.*)
- özi yañıltı kaganı ölti bodunı küñ kul boltı. (KT D-20)
- özi yazıntı kaganı ölti bodunı küñ kul boltı. (BK D-17)
(*Kendisi hata etti (bunun sonucunda) kağanı öldü, halkı cariye (ve) kul oldu.*)
- türk bodunug atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürmiş teñri el bērigme teñri türk bodun atı küsi yok bolmazun [tēyin özümün ol teñri] kagan olurtdı erinç. (KT D- 25, 26)
- türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürügme teñri el bērig[me te]ñri türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin özümün ol teñri kagan olurtdı [erinç. (BK D-20, 21)
(*Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye babam kağanı ve annem hatunu yükselten Tanrı, devlet, ülke vermiş olan Tanrı, Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye (beni) kendimi, o Tanrı kağan (olarak tahta) oturttu şüphesiz.*)
- men [özüm kagan olurtukuma yer sayu] barmış bodun ölü yitü yadagin yalıñın yana kelti. (KT D-27, 28)
- men [özüm kagan olurtukuma] yer sayu barmış bo[dun yadagin yalıñın] ölü yitü [yana] kelti. (BK D-22, 23)
(*(Ben) kendim kağan (olarak) tahta oturduğumda her yana dağılmış olan halk, ölere biterek, yayan yapıldak (bir halde) dönüp geldi.*)
- bunça törüg kazganıp inim kül tēgin özi ança kergek boltı. (KT D-30)
(*Bu kadar devleti kazandık(tan sonra) kardeş Kül Tigin, kendisi öylece vefat etti.*)
- êkisin özi altızdı. (KT D-38)
(*İkisini kendisi yakalattı.*)
- özüm sakıntım. (KT K-10)
(*Kendim kaygılandım.*)
- kül tēgin ö[zi] kırk artık[ı y]ēti yaşıñ[a] boltı. (KT KD)
(*Kül Tigin('nin) kendisi kırk yedi yaşında idi.*)

- [kaŋım] kagan eçim kagan olurtukınta tört bulundakı bodunug nençe etm[iş..t]eñr[i] yarlıkad[uk ü]ç[ün] özüm olurtukuma tör[t] b[ulu]ndakı bo]dunug etdim yara[t]dım. (BK K- 8, 9)
(*Babam kağan, amcam kağan tahta oturduğunda dört bir taraftaki milletleri nasıl örgütlemişler (ise) Tanrı lütfettiği için (ben) kendim (tahta) oturduğumda (da) dört bir taraftaki milletleri örgütledim; oluşturdum.*)
- türk [bodun] [özün] edgü körteçi sen ebiñe kirteçi sen buñsuz boltaçı sen. (BK K-13, 14)
(*Türk kavmi, (sen kendin) iyilik göreceksin, çadırına gireceksin, kaygısız olacaksın.*)
- bödke özüm olurup bunça ağır törüg tört bulundakı yarat(t)ım bitidim. (BK D-2)
(*Bu devirde kendim tahta oturup bunca önemli yasayı dört bir yandaki (halklar için) hazırladım (ve) yazdım.*)
- kaŋım] kagan uçdukda özüm sekiz yaşda kaltım. (BK D-13, 14)
(*Babam kağan vefat ettiğinde (ben) kendim sekiz yaşında idim.*)
- eçim kagan olurtuk[d]a özüm tegin erk[...] (BK D- 14, 15)
(*Amcam kağan olarak tahta oturduğu zaman ben (kendim) şehzade (idim).*)
- [teñri yar]lıkaduk üçün özüm otuz artukı [üç yaşıma...y]ok erti. (BK D-34)
(*Tanrı lütfettiği için otuz üç yaşında iken... yok idi.*)
- men özüm kagan olurtukum üçün türk bodunug [...]ı [kılma]dım. (BK D-36)
(*Ben kendim kağan (olarak) tahta oturduğum için Türk milletini [...] kılmadım.*)
- bilge tuñukuk ben özüm tabgaç éliñe kılıntım. (TY I. TAŞ B-1)⁵⁸⁴
(*Ben Bilge Tunyukuk. Kendim (ben) Çin yönetimi sırasında doğdum (yaratıldım).*)
- anta kəsre teñri bilig birtük üçün özüm ök kagan kışdım. (TY-I. TAŞ B-6)
(*Ondan sonra Tanrı akıl verdiği için (onu) bizzat (ben) kendim kağan yaptım.*)
- öz içi taşın tutmuş teg biz. (TY-I.TAŞ-G 6)⁵⁸⁵
(*Biz kendi kendimizi kapana kısırmış gibiyiz.*)
- kaganım ben özüm bilge tuñukuk ötüntük ötünçümün eşidü berti. (TY I. TAŞ G-8)
(*Kağanım, ben kendim Bilge Tunyukuk('un) arz ettiği dileklerini dikkate aldı.*)
- türk bodunug ötügen yerke ben özüm bilge tuñukuk [kelürtüm] (TY I. TAŞ G-10)

⁵⁸⁴ “Ben kendim, Bilge Tonyukuk Tabgaç elinde [Tabgaç yönetimi altında] yetiştim.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 83)

⁵⁸⁵ “kendi içi dışını tutmuş gibi olacağız.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 85.); “kendi içi dıştan tutulmuş gibiyiz.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 68, 69.); “Kendi iç(kuvvetler)i ile dış (topraklar)ı tutmuş gibiyiz.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 76, 77.); “Biz kendi kendimizi kapana kısırmış gibiyiz.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 171.); “Kendimizce dışarıyı tutmuş gibiyiz.”; (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 107.); “Kendi içi, dışını tutmuş (içimize kapanmış) gibiyiz.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 600, 601.)

(Türk halkını Ötüken toprak(lar)ına ben kendim Bilge Tunyukuk (getirdim).)

- èltèriş kagan kazanmasar udu ben özüm kazanmasar èl yeme bodun yeme yok erteçi erti. (TY II. TAŞ D- 4, 5)

(İlteriş Kağan kazanmasaydı (ve) ardından ben kendim (de) kazanmasaydım devlet de millet de yok olacaktı.)

- kazgantukın üçün udu özüm kazgantukum üçün èl yeme èl boltı bodun yeme bodun boltı. (TY II. TAŞ D- 5, 6)

((Kağan) kazandığı için (ve) ardından (ben) kendim (de) kazandığım için devlet de devlet oldu, millet de millet oldu.)

- özüm karı boldum ulug boldum. (TY II. TAŞ D- 6)

(Kendim yaşlandım, kocadım.)

- èltèriş kagan kazanmasar yok erti erser ben özüm bilge tuñukuk kazanmasar ben yok ertim erser kapgan kagan türk sir bodun yerinte bod yeme bodun yeme kişi yeme idi yok erteçi erti. (TY II. TAŞ K-1, 2)

(İlteriş Kağan kazanmasaydı, (yani) olmasaydı, ben kendim Bilge Tunyukuk kazanmasaydım, (yani) ben olmasaydım Kapgan Kağan Türk Sir halkı(nın) topraklarında boy da halk da insan da hiç olmayacaktı.)

- èlteber özi kelti. (KİÇ D- 21)

(İlteber'in kendisi geldi.)

- yagıka yalñus oplayu tegip opulu kirip özi kışga kergek boltı. (KİÇ D-23)

(Düşmana/düşmanların arasına tek başına boğa gibi saldırarak atıldığı için kendisi hemen/kısa süre içinde öldü.)

- özümün öñre bıña başı ıtdı (ŞU K-6)

(Beni doğuya bin başı olarak gönderdi.)

- [alt]mış er adaşınız elig er edgü eşiniz özünin alpınız ı/i<...> (YEN OÇURI-10)

(Altmış asker yoldaşınız, elli (tane) iyi asker dostunuz, kendiniz, yiğitleriniz...)

- botumuz umay begimiz biz uya alp er özin alıtı kılmadıñ.(YEN ALTIN KÖL I- 6)

(Deve yavrularımız, Umay (ve) beyimiz, güçlü, kahraman askerin kendisini yakalatmadın.)

- öz yerim ıduk yerim esiz e esiz elim kanım kün ay esiz e. (YEN BAY BULUN I-1)

(Kendi toprağım, kutsal yurdum, ne yazık! Kutlu yurdum, hanım, güneş (ve) ay, ne yazık!)

- öz elin yėti körti elim yumuşuñ a yorit<d>ı beş èlke tegdim. (YEN ŞANÇI III- 1)

(Kendi yurdunu yedi (kez) gördü.) Devletim(in) elçiliğini yürüterek (bu sayede) beş ülkeye ulaştım.)

- kazga[ntı]m özin alıp kont<ur>madım. (YEN BAYAN KOL-3)
(Kazandım; kendisini alıp (başka bir yere) yerleştirmedim.)
- özi, kılınçlığı kalmad<ı>. (KRG TALAS 14-2)
(Kendisi (ve) yaptıkları kalmadı.)
- [kök] teñrideki teglük tegin yerdeki yegren adıglık üni özi bir. (KRG AK ÖLÖN)
(Gökyüzündeki kör şehzade(nin) yeryüzündeki boz ayıya ait sesi ve kendisi bir.)
- Kan süke barmış. Yagığ sançmış. Köçürü konturu kelir. Özü süsi ögire sebinü ordusınaru kelir, tēr. Ança bilinler: edgü ol. (IB- 34)⁵⁸⁶
((Bir) han savaşa gitmiş. Düşman (askerini) mızraklamış. (Askerlerini) göç ettirip konaklatarak geliyor. (Hanın) kendisi ve askerleri neşelenip sevinerek sarayına doğru geliyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.)
- Tebe titigke tüşmiş. Basınu yemiş. Özin tilkü yemiş tēr. Ança bilinler yab[l]ak ol. (IB-46)
(Bir deve bataklığa düşmüş. Batarken (yine) yemeye devam etmiş. (Fakat) kendisini (de) bir tilki yemiş, der. Öylece biliniz: (Bu fal) kötüdür.
- Alp er oğlu süke barmış. Sü yerinte erklig sabçı törütmiş tēr. Ebiñerü kelser özi atanmış, ögrünçülüğ, atı yetiglig⁵⁸⁷ kelir tēr. Ança bilinler: añıg edgü ol. (IB-55)
(Yiğit bir adamın oğlu savaşa gitmiş. Savaş alanında güçlü bir sözcü çıkarmış, der. Evine doğru gelirken kendisi şöhret kazanmış, sevinçli (bir şekilde) ve atı (da) idmanlı olarak geliyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) çok iyidir.)

b. Tanrının bahsettiği manevi güç, manevi varlık; nefis

- teñri yarlıkadukın üçün [ö]züm kutum bar üçün kagan olurtum. (KT G- 9)⁵⁸⁸
- teñri yarlık[adukın üçün öz]üm kutum bar üçün ka[gan olurt]um. (BK K-7)

⁵⁸⁶“Bir han sefere çıkmış, düşmanı mızraklamış. (Askerlerini) göç ettire kondura geliyor. Kendisi ve askerleri neşe ve sevinç içinde karargâhına doğru geliyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.” (bk. Talat Tekin, **İrk Bitig**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017, s. 30)

⁵⁸⁷“yetiglig” kelimesini Tekin “yetkin, idmanlı” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 33); Yıldırım “yedekte, yedekli olarak” (bk. Fikret Yıldırım, **a.g.e.**, s. 46) anlamlandırır.

⁵⁸⁸“Tanrı lütfettiği için, kendim devletli olduğum için kağan oturdum.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 6, 7.); “tanrı lütfekâr olduğu için benim (de) talihim olduğu için hakan (olarak tahta) oturdum.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 22, 23.); “Tanrı lütfettiği için, benim de talihim olduğu için hakan olarak tahta çıktım.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 91.); “Tanrı buyurduğu için, benim talihim olduğu için kağan oldum.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 504, 505.); “(Ebedi) gök lütfettiği için (ve) kendi talihim olduğu için kağan olarak tahta oturdum.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 49.); “Tanrı lütfettiği için özüm ve kutum var diye kağan oturdum (kağan olarak tahta çıktım).” (bk. Hatice Şirin, **Kül Tigin Yazıtı Notlar**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2015, s. 119.)

(Tanrı lütfettiği için, özüm (ve) talihim olduğu için kağan (olarak) tahta çıktım.)

- Altun başlıg yılam men. Altun kurugsakımın kılıçın kesipen özümün yul inintin, başımın yul ebintin tēr. (IB-8)

(Altın başlı yılanım. Altın midemi kılıç ile keserek nefsimi ininden; başımı evinden kopar, der.)

c. (et öz) beden; can

- mugruñ et özüm kazgantım a. (YEN BAYAN KOL-3)

(Mugur'u canımla kazandım!)

d. Hayat, ömür

- Özün uzun bolzun têmış. (IB-47)

(Ömrün uzun olsun, demiş.)

e. Kan bağı olan, üvey olmayan

- kara bodun <...>m öz oglum bökmedim. (YEN UYBAT III- 6)

(Avam halk(ıma) <...> öz evlat(lar)ım(a) doymadım.)

66. Sab

a. Söz

- tabgaç bodun sabı süçig agısı yımşak ermiş. (KT G-5; BK K-4)

(Çinlilerin sözü tatlı, ipekli kumaşı yumuşak imiş.)

- süçig sabın yımşak agın arıp ırak bodunug ança yagutır ermiş. (KT G-5)

- süçig [s]abın yımşak agın arıp ırak [bod]unug ança yagutır ermiş. (BK K-4)

(Tatlı sözle, yumuşak ipek kumaşıyla aldatıp uzaktaki halkı böylece (kendine) yakınlaştırmış.)

- süçig sabıña yımşak agısıña arturup üküş türk bodun öltüg. (KT G-6; BK K-5)

((Çin halkının) Tatlı sözlerine (ve) yumuşak ipek kumaşlarına kanıp, Türk milleti, çok sayıda öldün.)

- bilig bilmez kişi ol sabıg alıp yaguru barıp üküş kişi öltüg. (KT G-7)

- bi[lig] bilmez kişi ol sabıg alıp yaguru barıp üküş kişi öltüg. (BK K-5, 6)

((Siz) bilgisiz (bilgi bilmeyen/câhil) kişiler, o sözlere inanıp yakına gidince çok sayıda öldünüz.)

- azu bu sabımda igid bar gu (KT G- 10)

- az[u bu] sabımda igid bar gu (BK K-7, 8)
(*Yoksa bu sözümde yalan var mı?*)
- neñ neñ sabım erser benğü taşka urtum. (KT G-11; BK K-8)
(*Ne kadar sözüm varsa ebedî taşa vurdum (yazdım).)*)
- köñülteki sabımın urturtum. (KT G-12)
(*Gönül(üm)deki sözlerimi kazıttım.*)
- teñri teg teñride yaratmış türk bilge kagan sabım (BK D-1; BK G-13)
(*((Ben) Semâvi Tanrı'nın yaratmış olduğu Türk Bilge Kağan(ım). Sözüm (şudur):)*)
- ol sabıg eşidip tün udısıkım kelmedi küntüz olursıkım kelmedi. (TY I. TAŞ G-5)
(*O istihbaratı işitince gece uyuyasım; gündüz oturasım gelmez oldu.*)
- ol sabın eşidip tün yeme udısıkım kelmez erti [kün yeme] olursıkım kelmez erti. (TY I. TAŞ D-5)
(*O istihbaratı işitince gece uyuyasım; gündüz oturasım gelmez oldu.*)

b. Konuşma, nutuk

- sabımın tüketi eşidgil. (KT G-1) ⁵⁸⁹
- sabımın tüketi eşid. (BK K-1)
(*Konuşmamı sonuna kadar (dikkatlice) dinleyin!*)
- tokuz oguz begleri bodunı bu sabımın edğüti eşid katıgdı tıñla. (KT G-2) ⁵⁹⁰
- [tokuz oguz begleri bodunı bu sabımın edğüti eşid katıgdı tıñla]. (BK K-1)
(*Dokuz Oğuz beyleri ve halkı, bu konuşmamı iyice işitin, dikkatlice dinleyin!*)

c. Tavsiye; öğüt

- antağın üçün igidmiş kaganın sabın almatın yer sayu bardıg. (KT G-8, 9)
- antağın üçün igidmiş k[aganın] sabın almatın yer sayu bardıg. (BK K-6, 7)

⁵⁸⁹ “Sözümü sonuna kadar (dikkatlice/bütünüyle) dinleyin.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 190.); “Sözümü tamamiyle işit.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 2, 3.); “Sözlerimi baştan sona işitin.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 20, 21.); “Sözlerimin tamamını dinleyin.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 90.); “sözlerimi sonuna kadar işit.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 47.); “sözümü sonuna kadar dinleyin.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

⁵⁹⁰ “Tokuz Oguz beyleri ve halkı, bu konuşmamı (veya sözümü) iyice işitin, güçlüce dikkat edin (dinleyin!)” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 190.); “Dokuz Oğuz beyleri, milleti! Bu sözümü iyice işit, adam akıllı dinle!” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 2, 3.); “Dokuz Oğuz beyleri (ve) halkı, bu sözlerimi iyice işitin (ve) sıkıca dinleyin.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 20, 21.); “Tokuz Oğuz beylerine halkı, bu sözümü iyice işitin, sıkıca dinleyin!” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 90.); “Dokuz Oğuz beyleri, halkı bu sözlerimi iyice işit (ve) sıkıca dinleyin.” bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 47.); “Dokuz Oğuz beyleri ve halkı! Bu sözlerimi iyice işitin, dikkatle dinleyin!” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

(Böyle olduğun için (seni) beslemiş olan kağanının öğütlerini dikkate alma(dığın için) her yana dağıldın.)

- Öğüm ötin alayın, kaşım sabın tınlayın, tıp kelmiş tır. (IB-58)
(Anamın öğüdünü (dikkate) alayım, babamın sözlerini (öğütlerini) dikkatlice dinleyeyim diye (geri) gelmiş, der.)

d. (tılığ / küreg ile) İstihbarat, haber, rapor

- yalabaçı edgü sabı ötügi kelmez tıyın yayın süledim. (BK D-39)
(Elçisi, iyi haberi (ve) istek(ler)i gelmiyor, diyerek yazın ordu sevk ettim.)
- küreg sabı antag: (TY I. TAŞ G-2)
(Kaçağın haber(ler)i şöyle:)
- sab ança ıdmış: (TY I. TAŞ G-2)
(Şöyle haber göndermiş.)
- ol sabıg eşidip tün udısıkım kelmedi küntüz olursıkım kelmedi. (TY I. TAŞ G-5)
(O istihbaratı işitince gece uyuyasım; gündüz oturasım gelmez oldu.)
- ol sabın eşidip tün yeme udısıkım kelmez erti [kün yeme] olursıkım kelmez erti. (TY I. TAŞ D-5)
(O istihbaratı işitince gece uyuyasım; gündüz oturasım gelmez oldu.)
- turgüş kaganta küreg kelti sabı anteg öndin kagangaru sü yorılım temiş. (TY I. TAŞ K- 5)
(Türgiş Kağanlığından kaçak geldi. Haber(ler)i şöyledir: Doğudaki kağana karşı ordu sevk edelim, demiş.)
- ol sabıg eşidip kaganım ben ebgerü tüşeyin tedi . (TY I. TAŞ K- 6)
(O istihbaratı işitince kağanım, “Ben karargâha gideyim.” dedi.)
- kelir erser körü kelür kelmez erser tılığ sabıg alı olur tedi . (TY I. TAŞ K-8)
(Gelirlerse görüp gelirler, gelmezlerse casus(lardan) haber alarak (orada) bekleyin, dedi.)
- üç küreg ki[ş]i kelti sabı bir. (TY I. TAŞ K-9)
(Üç casus geldi. Haber(ler)i aynıydı.)
- ol sabıg eşidip kagaşaru ol sabıg ı[t]tım. (TY I. TAŞ K-9)
(O haber(ler)i işitince kağana, bu haber(ler)i ilettim.)
- kanta yan sabıg yana kel<ür>ti. (TY I. TAŞ K-9, 10)
(Han tarafından da haberi getirdiler.)
- apa tarkaşaru içre sab ıdmış. (TY I. TAŞ K-10)

(*Apa Tarkan'a gizli haber göndermiş.*)

- ol sabıg eşidip sü yorıtdım. (TY I. TAŞ K -11)
(*O haber(ler)i işitince ordu sevk ettim.*)
- tılıg kelürti sabı antag (TY II. TAŞ B- 1)
(*Casusu getirdiler. Haber(ler)i şöyledir.*)
- ol sabıg eşidip begler kopın yanalım arıg ubutı yèg tedi . (TY II. TAŞ-B 1, 2)
(*O haberi işitince beyler: "Hepimiz geri çekilelim. Temizin utancı daha iyidir."*⁵⁹¹
dedi(ler).)
- ol sabıg eşidip on ok begleri bodunı kop kelti yükünti. (TY II. TAŞ B-7, 8)
(*On ok beyleri (ve) halkı, o haberi işitince tamamen geldi, tâbi oldu.*)
- Edgü söz sab elti kelir tēr. (IB-7)
(*İyi haber(ler) getirerek geliyor, der.*)
- Sarıg atlıg sabçı, yazıg atlıg yalabaç edgü söz sab elti kelir tēr. (IB-11)
(*Sarı atlı haberci, yağız atlı elçi iyi haber(ler) getirerek geliyor, der.*)

e. Arzu, istek, rica

- meniñ sabımın sımadı. (KT G-11)
- [meniñ] sabımın sımadı (BK K-14)
(*Benim ricamı kırmadı (geri çevirmedi).*)
- Kul sabı begiñerü ötünür, kuzgun sabı teñrigerü yalbarur. (IB-54)⁵⁹²
(*Köle ricasını beyine arz eder, kuzgun (ise) ricası (için) Tanrı'ya yalvarır.*)

67. Sınar

a. Yarım, yarı

- bizinte eki uçı sınarça artuk erti. (TY II. TAŞ B- 5)⁵⁹³
(*(Onların) iki kanadı (bizim) yarımızdan fazlaydı.*)
- sınarı bodun içikdi sınarı b[odun...]a kirti (ŞU D-6, 7)

⁵⁹¹ "Savaşıp yenilmemişin utancı, savaşıp yenileninkinden daha iyidir!" (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s..81)

⁵⁹² "Kölenin sözü beyinden ricadır, kuzgunun sözü Tanrı'ya yakarıştır." (bk. Talat Tekin, **İrk Bitig**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017, s. 33.); "Köle sözünü beyine arz eder. Kuzgunun sözü (ise) Tanrı'ya yalvarıdır." (bk. Fikret Yıldıırım, **a.g.e.**, s. 46)

⁵⁹³ "İki kanatları bizimkinden bir buçuk misli daha büyük idi." (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 92.); "Bizden, iki ucu, yarısı kadar fazla idi." (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 76, 77.); "(Onların) iki kanadı bizden yarı yarıya fazla idi." (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 82, 83.); "(Onların) iki kanadı bizim yarımızdan fazlaydı." (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 175.); "(Onların) iki kanadı bizim yarımızdan fazlaydı." (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 115.); "Bizden iki kanatları kadar fazla idiler." (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 616, 617.)

(Halkın yarısı tabi oldu, (diğer) yarısı (da) [...] girdi.)

b. Taraf, kısım, uç

- seleğe kidin yılun kol beridin sınar şıp başına tegi çerig etdim. (ŞU D- 3)⁵⁹⁴

(Selenge'nin batısından Yılun-Kol'un güney tarafı(ndaki) Şıp (Irmağı'nın) kaynağına kadar asker yerleştirdim.)

c. Ordunun bir kanadı

- sınar süsi ebig barkıg yolıgalı bardı sınar süsi süñüşgeli kelti. (BK D- 32)⁵⁹⁵

(Ordunun bir kanadı evi(mizi) barkı(mızı) yağmalamaya gitti; ordunun (bir diğer) kanadı (da) savaşmak için geldi.)

68. Söz

Temel olarak “söz, konuşulan şey” anlamına gelen kelime, “sab” ile oluşturduğu “söz sab” ikilemesi ile “haber” anlamını kazanarak çok anlamlı duruma gelmiştir.

a. Söz

- söziğe yazmayın tedi . (ŞU B- 5)
(Sözüne karşı çıkmayacağım, dedi.)

b. (söz sab ikilemesi) Haber

- Edgü söz sab ulti kelir tēr. (IB-7)
(İyi haberler getirerek geliyor, der.)
- Sarıg atlıg sabçı, yazıg atlıg yalabaç edgü söz sab ulti kelir tēr. (IB-11)
(Sarı atlı haberci, yağız atlı elçi iyi haberler getirerek geliyor, der.)

⁵⁹⁴ “Selenge'nin batısından Yılun Kol'un (ırmak) güney yanındaki Şıp Başı bölgesine kadar asker yerleştirdim.” (bk. Osman Mert, **a.g.e.**, s. 234.); “Sınar-Şıp başına kadar çeri düzenledim.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 295.); “Selenge'nin batısında Yılun Kol'un güney tarafına, Şıp Başı'na kadar asker yerleştirdim.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 122.)

⁵⁹⁵ “[Oguz] ordusunun bir kanadı ev[lerimiz]i yok etmeye gitti. [Başka] bir kanadı da [bize karşı] savaşmak için geldi.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 198.); “Bir kısım ordusu evi barkı yağma etmek için gitti, bir kısım ordusu savaşmak için geldi.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 46, 47.); “Yarı ordusu evimizi barkımızı yağmalamak için gitti, yarı ordusu da savaşmak için geldi.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 62, 63.); “Askerlerinin yarısı evi barkı yağmalamaya, yarısı da savaşmaya gelmişti.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 143.); “Ordunun yarısı evi barkı yağmalamaya, (diğer) yarısı da savaşmaya gelmişti.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 92.); “Yarı ordusu evi barkı (karargâhı) yağmalamaya gitti; yarı ordusu savaşmaya geldi.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 576, 577.)

69. Sub

Temel olarak “ırmak, nehir, göl vb.” su varlığını kapsayan “sub” kelimesi, aktarmalar yoluyla çok anlamlı bir yapı kazanmıştır. Clauson kelimenin anlam gelişimini şu şekilde açıklamaktadır:

“ ‘su’; bütün dönemlerde yaygın. VIII. yy’da Eski Türkçede pek çok defa ortaya çıkan *yēr suw* mistik veya dinî anlamı olduğunu gösteriyor, fakat bu ve diğer şivelerdeki metinler gösteriyor ki sadece “toprak” anlamına geliyordu, yani hem toprak hem de nehri, gölü içinde bulunduran saha vs.”⁵⁹⁶

Clauson’un kayıtlarında da görüldüğü üzere, “sub” kelimesin “yēr” ile oluşturduğu “*yēr sub*” ikilemesi, ad aktarması yoluyla “vatan, yurt” anlamlarında kullanılmaktadır. Ancak bazı araştırmacılar “*yēr sub*” yapısının yer ve su ilahları için kullanıldığını iddia etmektedir:

“Thomsen, *yir sub*’u “Türklerin yer ve su melekleri” diye çevirir ve bu cümledeki sözlerin “Türklerin çok tanrılı olduğunu hiç şüpheye yer bırakmadan açıkça gösterdiğini” ifade eder. Thomsen, Radloff’un *Aus Sibirien* adlı eserine dayanarak Türklerde yeryüzünün yer-su adı verilen iyilik melekleriyle kişileştirildiğini, bu meleklerin yüksek dağ zirvelerinde ve akarsu kaynakları yakınlarında ebedi barınakları olduğunu, insanların buradan geçerken “yer ve su cinlerine” dua ettiklerini söyler.”⁵⁹⁷

Bununla birlikte Köktürkçenin deyim varlığı içinde yer alan “*ot sub kıl-*” (birbirine düşman etmek)⁵⁹⁸ ifadesi, somutlaştırma (deyim aktarması) yoluyla kelimeye yeni bir anlam kazandırmıştır.

a. Irmak, göl, nehir

- kanıñ subça yügürti sünükün tagça yatdı. (KT D- 24)
(*Kanınız nehir gibi aktı, kemiğiniz dağ gibi yığıldı.*)
- anı subka b[ardımız]. (TY I. TAŞ K- 3)
(*Anı Irmağı’na vardık.*)
- ol sub kodı bardımız. (TY I. TAŞ K- 3)
(*O ırmaktan aşağı doğru gittik.*)

⁵⁹⁶ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 783.

⁵⁹⁷ Hatice Şirin, **a.g.e.**, s. 193.

⁵⁹⁸ ot sub kıl-(ateş ve su kılmak): Birbirine düşman etmek. (bk. Serkan Şen, **a.g.e.**, s. 156.)

- ötügen eli ögres eli ékin ar[a] o[lu]rmiş subı seleğe ermiş. (ŞU K- 2)
(Ötüken ve Ögres yurdu, (bu) ikisinin arasında hüküm sürmüş. Suyu Seleğe imiş.)
- anta késre küsgü yılka sinlegde küç kara bodun têmış sin sizde küç kara sub ermiş.
(TARYAT G-5)⁵⁹⁹
(Ondan sonra Sıçan yılında (MS 748) (ecdat) mezarlığında güç(lü) halk (şöyle) demiş: (Atalarımızın) mezarları sizde. (Muhtaç olduğunuz) güç “Kara Su”dur.)

b. (yér sub ikilemesi) vatan, yurt, yaşanılan toprak

- üze türk teñrısı türk ıduk yéri subı ança étmiş. (KT D- 10, 11)⁶⁰⁰
(Yukarıda Türk Tanrısı, Türk’ün kutsal vatani(ni) şöyle düzenlemiş.)
- üze] türk teñrısı ıduk yéri subı ança étmiş erinç. (BK D- 9, 10)
(Yukarıda Türk Tanrısı, (Türk’ün) kutsal vatani(ni) şöyle düzenlemiş şüphesiz.)
- eçümüz apamız tutmış yér sub idisiz bolmazun tēyin az bodunug étip yar[atıp...] (KT D- 19)
- eç[ümüz apamız tutmuş yè]r sub [idi]siz kalmazun [tēyi]n [az bodunug étip yaratıp... (BK D- 16)
(Atalarımızın elde ettiği yurt sahipsiz kalmasın diye Az halkını düzene sokup örgütleyerek...)
- kögmen yér sub idisiz kalmazun tēyin az kırkız bodunug yarat[ıp keltimiz süñüş]dümüz (KT D-20)
- kögmen yér sub idisiz kalmazun tēyin az kırkız bodunug [étip] yaratıp keltim[iz. (BK D-17)

⁵⁹⁹ “Ondan sonra Sıçan yılında (MS 748) (ecdat) mezarlığında güç(lü) halk (şöyle) demiş: (Atalarımızın) mezarları sizde. (Muhtaç olduğunuz) güç “Kara Su”dur.” (bk. Osman Mert, **Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu**, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 171.); “Sonra sıçan yılında [748’de Tanrı böyle söylemiş]: “senin elinde güç var, [seni] avam halkı (kara bodun) atamış. Aranızda güç sen idin. Kara Su gibi?” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 253.); “Ondan sonra sıçan yılında mezarlıktan (atalardan ?) güç (alan) halk demiş ki: “mezarlık sizde, güç kara su (kaynak suyu) imiş.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 83.); “Ondan sonra fare yılında (748), “sen varken halk güçlü imiş, sensizken (halkın) gücü kara su (gibi) imiş, (diyerek)” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 43.)

⁶⁰⁰ “(o zaman) Yukarıda Türklerin Tengrisi, Türklerin kutsal yeri suyu şöyle söylemiş.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 193, 194.); “Yukarıda Türk tanrısı, Türk mukaddes yeri, suyu öyle tanzim etmiş.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 13.); “Yukarıdaki Türk Tanrısı (ve) Türk kutsal yer ve su (ruhları) şöyle yapmışlar.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 27.); “Yukarıda Türklerin ilahî güçleri, Türklerin kutsal yer-su (ruhları) şu şekilde düzenlemişler.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 94.); “Yukarıda Türk (ebedî) göğü (ve) kutsal yer su (ruhları) öylece örgütlemiş.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 54.); “Yukarıda Türk Tanrısı, Türk’ün kutsal yeri şunu şöyle yapmış.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 513.)

(Kögmen yurdu sahıpsız kalmasın diye Az, Kırgız halk(larını) düzenleyip örgütleyerek geldik.)

- bu kaganında bu begleri(ıde yeriıde su)buıd(a adrıłmasar) Türk [bodun] (özün) edgü körteçi sen. (BK K- 13, 14)

(Bu kağanından, bu beylerinden, vatanından ayrılmazsan Türk kavmi, (sen kendin) iyilik göreceksin.)

- tenrı ıduk yer sub eçim kagan kutı taplamadı erinç. (BK D-35)⁶⁰¹
((Yukarıda) tanrı, (aşağıda) kutsal toprak (ve) amcam kağanın ruhu razı gelmedi şüphesiz.)

- tokuz oguz bodun yerin subın ıdıp tabgaçgaru bardı. (BK D- 35)

(Dokuz Oğuz halkı, yurdunu terk edip Çin'e doğru gitti.)

- kadırgan yış kon[... tur]gakııa yeriınerü subıııaru kontı. (BK D- 39, 40)

(Kadırgan Dağlarına yerleş[...meskenine], yurduna doğru yerleşti.)

- tenrı umay ıduk yer sub basa berti erinç. (TY II. TAŞ B- 3)

(Tanrı Umay, kutsal toprak (onların) üzerine çökerek (gaflat) verdi şüphesiz.)

- ol yerimin subumın konar köçer ben. (TARYAT B- 4)

(Ben bu yurdumun (üzerinde) konargöçerim.)

- yerim e yıta subım a adrıldım a buı a esizim e yıta. (YEN BEGRE-4)

(Yerimden yurdumdan ayrıldım, ah ne sıkıntı! Ne acı! Ne yazık!)

- yerim subum esizim e kuyda kunçuyum tul kaltı yıta esizim. (YEN KÖJEELİĞ HOVU-6)

(Yurdum(dan ayrıldım), ne yazık! (Obada(ki) eş(ler)im dul kaldı, ne acı, ne yazık!)

- yerim e subım a esizim e (YEN ŞANÇI III-3)

(Yurdum(dan ayrıldım), ne yazık!)

c. Su

- ança kazganıp biriki bodunug ot sub kılmadım⁶⁰². (KT D- 27; BK D- 22)

(Öylece elde edip birleşik halkları ateş (ve) su (gibi birbirlerine düşman) etmedim.)

⁶⁰¹ “Yukarıda tengri, kutsal yer ve su, amcam kağanın alın yazısı (birbiriyle) uyuşmadı.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 198.); “üstte tanrı, mukaddes yer, su, amcam kağanın devleti kabul etmedi olacak.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 48, 49.); “(bu hareketi) yukarıdaki Tanrı, (aşağıdaki) kutsal yer ve su (ruhları ile) amcam hakanın ruhu tasvip etmedi hiç şüphesiz.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 62, 63.); “Yukarıda Tanrının, kutsal yer-su (ruhlarının), [amcam] hakanın ruhunun (bunu) uygun görmediği besbelli.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 144.); “Yukarıda (ebedi) gök, kutsal yer su (ruhları), amcam kağanın ruhu onaylamadı elbette.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 93.); “üstte tanrı, kutsal yer, su, (amcam) kağanın ruhu razı gelmedi.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 576, 577.)

⁶⁰² ot sub kıl-(ateş ve su kılmak): Birbirine düşman etmek. (bk. Serkan Şen, **a.g.e.**, s. 156.)

- kök öngüg yoguru sü yorıp tünli künli yėti ödüşke subsuz keçdim. (BK GD)
(*Kök Öng (Ongi) (Irmağı'nı) aşıp ordu yürütüp geceli gündüzlü yedi vakitte susuz (araziyi) geçtim.*)
- sub yër kem katun ay kün <...> (YEN ALDI BEL I- 4)
(*Su ve toprak, Kem (ve) Katun (ırmakları), ay (ve) güneş...*)
- tenri küçine tag üze yol sub körüpen, yiş üze yaş ot körüpen, yoriyu barıpan, sub içipen, yaş yèpen ölümde ozmış tər. (IB- 17)
(*Tanrının kudreti ile dağ üzerinde yol (ve) su görerek dağ çayırında (da) taze ot görerek yürüyüp gitmiş; su içip taze (ot) yiyerek ölümden kurtulmuş, der.*)
- kidizig subka sukmuş. (IB-33)
(*Keçeyi suya sokmuş.*)
- Otsuz subsuz kaltı uyn. (IB-45)
(*Otsuz (ve) susuz nasıl yapabilirim?*)

70. Sü

Temel anlamı “ordu” olan “sü” kelimesi, yazıtlarda ad aktarması yoluyla hem “asker” hem “savaş” anlamlarında kullanılarak çok anlamlı duruma gelmiştir.

a. Ordu

- sü sülepen tört bulundakı bodunug kop almış kop baz kılmış. (KT D-2)
- sü sülepen tört bulundakı bodunug [kop almış, kop baz kıl]mış. (BK D-3)
(*Ordu sevk ederek dört bir taraftaki halkı(n tamamını) hâkimiyetleri altına almışlar, hepsini (kendilerine) tâbi kılmışlar.*)
- bodunug igideyin tēyin yırıgaru oguz bodun tapa ilgerü kıtañ tatabı bodun tapa bērigerü tabgaç tapa ulug sü ēki yēgirm[mi süledim [...]] süñüşdüm. (KT D-28)
- bodunug igideyin tēyin yırıgaru [oguz bo]dun tapa ilgerü kıtañ tatabı [bo]dun tapa bērigerü tabgaç tapa ēki yēgirm[i süledim...] süñüşdüm. (BK D-23)
(*Halkı besleyeyim diye kuzeyde Oğuz kavmi(ne), doğuda Kitan (ve) Tatabı kavmi(ne), güneyde Çin'e doğru büyük (bir) ordu (ile) on iki (kez) sefer ettim, (onlarla) savaştım.*)
- ol süg anta yok kışdımız. (KT D-32; KT D-34)
(*O orduyu orada yok ettik.*)
- turgēş kagan süsi bulçuda otça barça kelti. (KT D-37)
(*Türgiş kağanının ordusu Bulçu'da ateş gibi fırtına gibi (üzerimize) geldi.*)

- türgeş kagan süsi otça barça kelti. (BK D-27)
(*Türgiş kağanının ordusu ateş gibi fırtına gibi (üzerimize) geldi.*)
- sü tegişinde yétinç erig kılıçladı. (KT K-5)
(*Ordu saldırdığında yedinci askeri kılıçladı.*)
- ol sü anta ölti. (KT K-8)
(*O ordu orada yok oldu.*)
- togla ögüzüg yüzüti keçip sü[si] [...] (BK D-30)
(*Yula Irmağı'nı (askerlerini) yüzdürerek geçip ordusu [...]*)
- sıñar süsi ebiğ barkıg yolıgalı bardı sıñar süsi sünüşgeli kelti. (BK D- 32)
(*Ordunun yarısı evi(mizi) barkı(mızı) yağmalamaya gitti; ordunun (diğer) yarısı (da) savaşmak için geldi.*)
- êkin sü ebde erti. (BK D-32)
(*İkinci ordu karargâhta idi.*)
- üç oguz süsi basa kelti. (BK D-32)
(*Oğuzların üç ordusu baskın yaparak hücum etti.*)
- süsin bozdum. (BK D-34)
(*Ordusunu dağıttım.*)
- tab]gaç atlıg süsi bir tümen artukı yéti biñ süg ilki kün ölürtüm. (BK G-1)
(*Çin atlı ordusunu, on yedi bin askeri ilk gün öldürdüm.*)
- kök öñüg yoguru sü yorıp tünli künli yéti ödüşke subsuz keçdim. (BK GD)
(*Kök Öng (Ongi) (Irmağı'nı) aşip ordu yürütüp geceli gündüzlü yedi vakitte susuz (araziyi) geçtim.*)
- êki sümüz boltı. (TY I. TAŞ D- 1)
(*İki ordumuz oldu.*)
- sü yorıtdım. (TY I. TAŞ K-1)
(*Ordu sevk ettim.*)
- kanı süsi têrilmiş. (TY I. TAŞ K-4)
(*Han(lar)ı (ve) asker(ler)i toplandı.*)
- türgeş kaganta küreg kelti sabı anteg öñdin kagangaru sü yorılım têmiş. (TY I. TAŞ K- 5)
(*Türgiş Kağanlığından kaçak geldi. Haber(ler)i şöyledir: Doğudaki kağana karşı ordu sevk edelim, demiş.*)
- tabgaç süsi bar ermiş. (TY I. TAŞ K-6)
(*Çin ordusu varmış.*)

- sü başı ini el kagan tarduş şad barzun tedi . (TY I. TAŞ K-7)
(*Ordunun başı olarak İni İl Kağan (ve) Tarduş Şad gitsin, dedi.*)
- bu süg elt tedi . (TY I. TAŞ K-8)
(*Bu orduyu gönder, dedi.*)
- üç küreg ki[ş]i kelti sabı bir kagan sü taşıkdı on ok süsi kalısız taşıkdı tır. (TY I. TAŞ K-9)
(*Üç casus geldi. Haber(ler)i aynıydı: “(Türgiş) Kağanı orduyu sefere çıkardı. On Ok ordusu eksiksiz (yola) çıktı” dediler.*)
- sü yorılım tedeçi unamañ. (TY I. TAŞ K-11)
(*Ordu sevk edelim diyecek (olursa) kabul etmeyin.*)
- ol sabıg eşidip sü yorıtdım. (TY I. TAŞ K-11)
(*O haber(ler)i işitince ordu sevk ettim.*)
- kaganımın sü eltdimiz. (TY II. TAŞ D-3)
(*Kağanım ile birlikte ordu gönderdik.*)
- keligme beglerin bodunun etip yığıp azça bodun tezmiş erti ok ok süsin sületdim. (TY- II. TAŞ B-8)
(*Gelen beylerini (ve) halkını örgütleyip bir araya toplayarak, az sayıda halk kaçmıştı, On Ok ordusunu (onlara karşı) sefere çıkarttım.*)
- süsi kelti. (ONGİ-9)
(*Ordusu geldi.*)
- kül iç çor oplayu tegip süsin [...] (KİÇ B-10)
(*Kül İç Çor boğa gibi saldırarak ordusunu [...]*)
- [...] sü sürti. (KİÇ D-20)
(*[...] ordu(yu üzerlerine) sürdü.*)
- süke tusu bolayın tedi . (KİÇ D-23)
(*Orduya faydalı olayım, dedi.*)
- sü yorıdı. (ŞU K-6)
(*Ordu sefere çıktı.*)
- keyre başınta⁶⁰³ üç birküde kan süsi [birle] katıltım. (ŞU K- 7)⁶⁰⁴
(*Keyre (Irmağı'nın) kaynağında, Üç Birkü'de kağanın ordusuna katıldım.*)

⁶⁰³ “keyre başı” yer adı hakkında bk. İbrahim Şahin, **a.g.e.**, s. 196.

⁶⁰⁴ “Keyre Başında Üç Birkü’de han ordusu ... katıldım.” (bk. Osman Mert, **Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu**, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 218.); “Keyre başında Üç Birkü’de hanın ordusu ile birleştim.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 121.); “Keyre (Irmağı'nın) kaynağında, Üç Birkü’de kağanın ordusuna katıldım.” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 53.)

- sekizinci ay bir yaşıka sü yorıyın tédim. (ŞU D-5)
(*Sekizinci ayın birinci günü “Ordu sevk edeyim” dedim.*)
- sü yorıdım. (ŞU D-11)
(*Ordu sevk ettim.*)
- sü karluk tapa [...] (ŞU G-1)
(*Ordu Karluklara doğru [...]*)
- meniñ süm üç [...] (ŞU G-9)
(*Benim ordum üç [...]*)
- er erdemim üçün süg egir[e] ... [ç]or adrılıtım (YEN KIZIL ÇIRAA I- 3)⁶⁰⁵
(*Erkeklik erdemim için orduyu çepeçevre kuşatarak... Çor’dan ayrıldım.*)
- iç sü baş aılgı öl[ti] (YEN KARA YÜS I- 1, 2)
(*İç (hassa) ordu(nun) başı Angılg öldü.*)
- esiz köz süsi on kara kökmüşü er erdiñiz ıçgıntım. (YEN OÇURI)
(*Yazık! Güzel, sevimli ordu, Kökmüş kavminin on [kabilesi], siz savaşçı askerlerdiniz, [sizden] ayrıldım.*)
- Kanlık süsi abka ünmiş. (IB-63)
(*Hanın ordusu ava çıkmış.*)

b. Asker

- süsin sançdımız élin altımız. (KT K-6)
(*Asker(ler)ini mızrakladık, ülke(ler)ini ele geçirdik.*)
- oza kelmiş süsin kül tegin ağıtıp toñra bir oguş alpıgu on erig toña tegin yogında egirip ölürtümüz. (KT K-7)⁶⁰⁶
(*Kurtulup gelmiş (Türk) askerlerini Köl Tigin ayağa kaldırırken Tongra(lar ile) aynı soydan (olan) on yiğit eri Tonga Tigin’in cenaze töreninde kuşatıp öldürdük.*)

⁶⁰⁵ “Er erdemim üçün bir erig beg çor birle...; Yiğitliğim uğruna Beg-Çor’un bütün ordusuyla [savaştım].” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 225.); “Erkeklik kahramanlığım için orduyu bozguna uğratarak... Çor’dan ayrıldım.” (bk. Erhan Aydın, **Sibirya’da Türk İzleri-Yenisey Yazıtları**, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 146.)

⁶⁰⁶ “Kurtulup gelmiş halk ile Köl tegin harekete geçti. Tongralı savaşçı on erkeği Tonga teginin cenaze töreninde çevirip öldürdük.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 201.); “İlerleyip gelmiş ordusunu Kül Tigin püskürtüp, Tongradan bir boyu, yiğit on eri Tonga Tigin mateminde çevirip öldürdük.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 26, 27.); “Süratle gelen (düşman) ordusunu Kül Tigin dağıtıp Tongra(lardan) bir grup yiğit on eri Tonga Tigin’in cenaze töreninde kuşatarak öldürdük.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 36, 37.); “Kül Tegin çıka gelen (düşman) ordusunu püskürtürken Tongralardan bir grup kahraman askeri Tonga Tigin’in mateminde çevirip öldürdük.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 100.); “Kurtulup gelen orduyu Kül Tigin püskürtüp Tongralardan bir grup kahraman (ile) on askeri Tonga Tigin’in cenaze töreninde çevirip öldürdük.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 66.); “Kurtulup gelmiş (Türk) askerlerini Kül Tigin ayağa kaldırırken Tongraların bir soyundan on yiğit eri Tonga Tigin’in cenaze töreninde kuşatıp öldürdük.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 536, 537.)

- oza yaña keligme süsin agıt[t]ım⁶⁰⁷. (BK D-31)
(*Kurtulup dağılarak gelen (Türk) askerlerini ayağa kaldırdım.*)
- amga korgan kışlap yazıña oguzgaru sü taşıkdımız. (KT K-8)
(*Amga Kalesi'nde kışlayıp baharda Oğuzlara doğru ordu (ile) sefere çıktık.*)
- teñri küç bértük üçün kañım kagan süsi böri teg ermiş yağısı koñ teg ermiş. (KT D-12; BK D- 11)
(*Tanrı güç verdiği için babam kağanın askerleri kurt gibi imiş, düşmanı koyun gibi imiş.*)
- tabgaç oñ tutuk beş t[ümen sü kelti iduk başda süñüşdümüz] (KT D-31)
- tab[gaç o]ñ tutuk beş tümen sü kelti iduk başda süñüşdüm (BK D-25)
(*Çinli askerî vali Ong (komutasında) elli bin asker geldi. Iduk Baş'ta savaştık.*)
- biziñ sü atı toruk azukı yok erti. (KT D-39)
(*Bizim asker(lerimizin) at(ları) zayıf(tı) (ve) yiyecekleri yoktu.*)
- süsin sançdımız elin altımız. (KT K-6)
(*Asker(ler)ini mızrakladık, ülke(ler)ini ele geçirdik.*)
- süsin sançdım. (BK D-26; BK D-30; BK D-37)
(*Asker(ler)ini mızrakladım.*)
- çaça señün sekiz tümen [sü] birle süñüşdüm. (BK D-26)
(*General Çaça (komutasındaki) seksen bin asker ile savaştım.*)
- süsin anta ölürtüm. (BK D-26)
(*Asker(ler)ini orada öldürdüm.*)
- [...s]üsin kop ölürtüm. (BK D-28)
(*Askerleri(nin) hepsini öldürdüm.*)
- süsin anta sançdım yabırdım (BK D-31)
(*Asker(ler)ini orada mızrakladım, perişan ettim.*)
- tab]gaç atlıg süsi bir tümen artukı yėti biñ süg ilki kün ölürtüm. (BK G- 1)
(*Çin atlı ordusunu, on yedi bin askeri ilk gün öldürdüm.*)
- yadag süsin ekinti kün kop [ölürtüm]. (BK G-1)
(*Yaya (olan) askerlerini ikinci gün tamamen öldürdüm.*)
- ku señün başadu tört tümen sü kelti. (BK G-8)
(*General Ku komutasında kırk bin asker geldi.*)

⁶⁰⁷ “ ‘agit-’ fiili DLT’de “yukarı çıkarmak, yükseltmek” anlamındadır. Clauson da kelimeyi “rouse, get up” olarak anlamlandırmıştır. Dolayısıyla burada sözü edilen düşman askerleri değil; Türk askerleridir.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 638.)

- üç tümen süg [ölür]tüm. (BK G-8)
(*Otuz bin askeri öldürdüm.*)
- öñre kıtańda bəriye tabgaçda kırıya kordanta yıırıya oguzda eki üç biñ sümüz kelteçimiz bar mu ne. (TY I. TAŞ G- 7)
(*Doğuda Kıtaylardan, güneyde Çinlilerden, batıda Hotan'dan, kuzeyde Oğuzlardan gelecek iki üç bin askerimiz vardır şüphesiz.*)
- süsi üç biñ ermiş. (TY I. TAŞ G- 9)
(*Askeri (toplama) üç bin (kişi) imiş.*)
- sü barıñ tedi altun yışda oluruñ tedi (TY I. TAŞ K-7)
(*Askerler hücum edin, dedi. Altun Dağ(ları'n)da konuşlanın, dedi.*)
- tılığ kelürti sabı antag yarış yazıda on tümen sü terti terti. (TY II. TAŞ B-1)
(*Casusu getirdiler. Haber(ler)i şöyledir: Yarış Ovası'nda yüz bin asker toplandı, der.*)
- keçende tümen süke süñüşdi (KİÇ B-10)
(*Keçen'de on bin askere (karşı) savaştı.*)
- yogra yarışda süsin anta sançdım (ŞU G-7)
(*Yogra Ovası'nda asker(ler)ini mızrakladım.*)
- elim ugrınta sü bolup er ölürmedüküm yok. (YEN ELEGEST I- 8)⁶⁰⁸
(*Devletim için asker olup öldürmediğim (düşman) askeri yok.*)
- [yagıka] tegmiş sü teñi yėti biñ oğlan erti. (YEN OÇURI-8)
(*Düşmana hücum etmiş asker(lerin) sayısı yedi bin erkek idi.*)
- süñüşüp süsin sançdı. (KİÇ D-22)
(*Savaşıp asker(ler)ini mızrakladı.*)
- Özü süsi öğire sebinü ordusuñaru kelir, terti. Ança bilinler: edgü ol. (IB- 34)
(*(Hanın) kendisi ve askerleri neşelenip sevinerek sarayına doğru geliyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.*)
- Kara kamag süsi ögirer terti. (IB- 63)
(*(Hanın) rütbesiz askerlerinin hepsi seviniyor, der.*)

c. Savaş; sefer

⁶⁰⁸ “Devletim için ordu sürerek benim (şahsen) (düşman) askerlerini öldürmediğim bir olay kalmadı.” (bk. Igor V. Kormuşin, *a.g.e.*, s. 265.); “Yurdum uğrunda asker olup adam öldürmediğim yok.” (bk. Erhan Aydın, *Sibirya'da Türk İzleri-Yenisey Yazıtları*, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 65, 66.)

- Kan süke barmış. Yagığ sançmış. Köçürü konturu kelir. Özü süsi ögire sebinü ordusuñaru kelir, tər. Ança bilinler: edgü ol. (IB- 34)⁶⁰⁹
(*(Bir) han savaşa gitmiş. Düşman (askerini) mızraklamış. (Askerlerini) göç ettirip konaklatarak geliyor. (Hanın) kendisi ve askerleri neşelenip sevinerek sarayına doğru geliyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.*)
- Er süke barmış. Yolta atı armış. Er kugu kuşka sokuşmış. (IB- 35)⁶¹⁰
(*(Bir) adam savaşa gitmiş. Yolda atı yorulmuş. Adam (bir) kuğu kuşuna rastlamış.*)
- Alp er oğlu süke barmış. Sü yèrinte erklig sabçı törütmiş tər. Ebiñerü kelser özi atanmış, ögrünçülüğ, atı yètiglig⁶¹¹ kelir tər. Ança bilinler: añig edgü ol. (IB-55)
(*Yiğit bir adamın oğlu savaşa gitmiş. Savaş alanında güçlü bir sözcü çıkarmış, der. Evine doğru gelirken kendisi şöhret kazanmış, sevinçli (bir şekilde) ve atı (da) idmanlı olarak geliyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) çok iyidir.*)

71. Taş (I)

Günümüzdeki haliyle “taş” anlamında kullanılan kelime, yazıtlarda “kitabe, yazılı taş, taş” anlamlarını da karşılamaktadır. Ad aktarması yolu ile oluşan bu anlamlar, genel olarak “*bitig taş; beñgü taş*” terkipleri ile kullanılmaktadır.

a. Taş

- kañım kagan [ü]ç[ün] ağır taşığ yogun ıg türk begler bodun èt[ip] yar[atıp kel]ürti. (BK G- 15)
(*Babam kağan için ağır taşları, kalın keresteleri Türk beyleri ve halkı düzenleyip hazırlayıp getirdiler.*)
- bıñ yıllık tümen künlük bitigimin belgümin anta yası taşka yaratıtdım. (ŞU D- 9, 10)
(*Bin yıllık, on bin günlük yazımı (ve) damgamı orada düz bir taşın üzerine kazıttım.*)
- bıñ yıllık tümen künlük bitigimin belgümin bunta yası taşka yaratdım. (TARYAT B- 2, 3)⁶¹²

⁶⁰⁹ “(Bir han sefere çıkmış, düşmanı mızraklamış. (Askerlerini) göç ettire kondura geliyor. Kendisi ve askerleri neşe ve sevinç içinde karargâhına doğru geliyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.)” (bk. Talat Tekin, **İrk Bitig**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017, s. 30.)

⁶¹⁰ “(Bir) adam orduya gitmiş.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 30.)

⁶¹¹ “yètiglig” kelimesini Tekin “yetkin, idmanlı” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 33); Yıldırım “yedekte, yedekli olarak” (bk. Fikret Yıldırım, **a.g.e.**, s. 46) anlamlandırır.

⁶¹² “I had my written words and my mark, intended for thousand years and ten thousand days, affixed onto a flat stone.” (bk. Marcel Erdal, **a.g.e.**, s.147.)

((Bin yıllık, on bin günlük yazımı (ve) damgamı burada düz bir taşın üzerine kazıttım.))

- bodunum edgü taşın... (YEN BAY BULUN I- 2)
(Halkım iyi taşın...)
- bodunum edgü taşın (YEN BAY BULUN I-8)
(Halkım, (bu senin) iyi taşın!)
- yêr beŋkü taş beŋk<ü> yêr ay kü[n] <...> (YEN UST SOS)
(Yer, ebedî taş, ebedî yer, ay (ve) güneş...)
- esizim êki yakılığ taşım esiz e (YEN KARA BULUN I- 3)
(Ne yazık, iki taraflı taş, ne yazık!)
- bitig bo öŋ yêrde kaş er taş bal[balı] (YEN UYBAT V)
(Yazıt işte bu(dur). Issız yerde kaş? askerin taş balbalı)

b. Yazıt, ebedî taş

- bark êtgüçi bediz yaratıgma bitig taş êtgüçi tabgaç kagan çıkanı çaŋ seŋün kelti. (KT K-13)
(Anıt mezar ustası, süsleme ustası (ve) yazılı taş (yazıt) ustası olarak Çin kağıdının kuzeni General Çaŋ geldi.)
- barkın bedizin bitig taşın bêçin yılka yêtinç ay yêti otuzka kop alkdımız. (KT KD)
(Anıt mezarını, süslemelerini, yazılı taşını (yazıtını) maymun yılının yedinci ayının yirmi yedisinde tamamen bitirdik.)
- taş bark [êtgüçig] bunça bedizçig tuygun êlteber kel[ürti]. (KT KD)
(Yazıt (ve) anıt mezar yapıcıları, bunca süsleme yapan ustaları Tuygun İlteber getirdi.)
- neŋ neŋ sabım erser beŋgü taşka urtum. (KT G-11; BK K-8)
(Ne kadar sözüm varsa ebedî taşa vurdum (yazdım).)
- taş tokıtdım köŋülteki sabımın urturtum. (KT G-12)
(Taş (yazıt) yazdırdım. Gönül(üm)deki sözlerimi kazıttım.)
- beŋgü taş tokıtdım. (KT G-12, 13)
(Ebedî taş vurdurdum (yaptırttım).)
- beŋgü taş] tokıtdım, bititdim (BK K-15)
(Ebedî taş vurdurdum (yaptırttım), yazdırdım.)
- [bu...il er]ser [ança] takı êrig yêrte irser ança êrig yêrte beŋgü taş tokıtdım bitidim. (KT G-13)

([...Ne kadar] ulaşılabilir olabilirse o kadar ulaşılabilir bir yerde bengü taş vurdurdum (yaptırdım), yazdım.)

- yègirmi kün olurup bu taşka bu tamka kop yol[l]ug tègin bitidim. (KT GD)
(Yirmi gün oturup bu taşta (yazıtta) bu duvara hep Yollug Tigin, (ben) yazdım.)
- begim tègin yügerü teñri bolça [...] taş bitidim. (KT GB)
(Beyim, prens(im) yukarıda gök oldukça [...] taş yazdım.)
- ol] taş barkın... (BK K-15)
(O yazıt (ve) anıt mezarı ...)
- kañım k[agan ...] taşın özüm kagan [...] (BK B-6, 7)
(Babam kağan [...] taşını (ben) kendim kağan [...])
- buñka taşın beñkü tiker men yıta. (YEN ABAKAN-6)
(Buraya taşını (yazıtını) ebedî (olarak kalmak üzere) dikiyorum, eyvah!)
- ataçımka bitig taşığ [kıl]dım beñigü. (ONGİ EK- 1, 2)
(Babacığımın yazılı taşını ebedî yaptım.)
- beñkü taş. (YEN BAYAN KOL-)
(Ebedî taş.)
- katıg taşığ ebig barkıg [yarattımız]. (MBY 2. OLON NUR- 2)
(Sert taşı, evi barkı inşa ettik.)
- kadaşım eren eñleyü yogladı edgü taş (YEN BAY BULUN I-3)
(Erkek kardeşlerim feryat figan ederek cenaze merasimimi düzenlediler, iyi taşı (diktiler).)
- taşın bunta tikti. (YEN BAY BULUN II- 4)
(Yazıtını buraya dikti(ler).)

72. Taş (II)

“Normalde sıfat veya zarf olarak kullanılan kelimenin anlamı ‘dış’tır, ancak isim olarak kullanıldığında da ‘dış veya (bir şeyin) dışı; dıştaki, avlu, yabancı ülke’ vb.; iç’in tam zıddı anlamlarına gelmektedir.”⁶¹³

Yazıtlarda “dış” temel anlamının yanı sıra, ad aktarması ve mecazlaştırma yoluyla “ülke dışı; yabancı ülke; beden dışı, ten, sırt” anlamlarında kullanılmaktadır.

a. Dış

⁶¹³ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 556, 557.

- için taşın adınçığ bediz urturtum. (KT G-12)
- için taşın adınçığ bediz u[rturtu]m. (BK K- 14)
(İçini dışını bambaşka (bir şekilde) süslettim.)
- öz içi taşın tutmuş teg biz. (TY I.TAŞ G-6)⁶¹⁴
(Biz kendi kendimizi kapana kıstırmış gibiyiz.)

b. Dışarı, dış bölge, ülke dışı

- ıda taşda kalmış kubranıp yėti yüz boltı. (TY I. TAŞ B-4)
(Ormanda, dışarı(lar)da kalmış olanları toplanıp yedi yüz (kişi) oldu.)
- içre ben bulgayın temiş taşdintan [...]yın temiş (ŞU G-4)
(Ben devlet içinde karışıklık çıkarayım, demiş. Dışarıdan [...] demiş.)
- basmıl yagıdıp ebimerü bardı anı içgermedim taşdintan üç karluk üç ıduk ötüken [...] (ŞU G-4)
(Basmıl(lar) düşmanlık edip evime hücum etti. Onları alt edemedim. Dışarıdan Üç Karluklar üç kutsal [...] Ötüken [...])

c. Yabancı; kendi milletinden olmayan

- taş yagığ yagıladım. (YEN KÖJEELİĞ HOVU-4)
(Yabancı düşmanlarla savaştım.)

d. Sırt, üst

- içre aşsız taşra tonsuz yabız yablak bodunda üze olurtum. (KT D- 26)
- içre aşsız taşra tonsuz yabız yablak bodunda [üze olurtum]. (BK D-21)
(Karın(ları) aç, sırtları çıplak, perişan (haldeki bir) halk üzerine hükümdar oldum.)

73. Teğri

Yazıtlarda sıkça karşılaşılan kelimelerden biri de “teğri”dir. Hem dil içi hem de dil dışı sebeplerle çok anlamlı bir yapıya sahip olan “teğri” kelimesi, esas olarak “gök, gökyüzü” anlamındadır. Eski Türklerin gök tanrı inancı ile bağlantılı olarak tanrının

⁶¹⁴ “kendi içi dışını tutmuş gibi olacağız.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 85.); “kendi içi dıştan tutulmuş gibiyiz.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 68, 69.); “Kendi iç(kuvvetler)i ile dış (topraklar)ı tutmuş gibiyiz.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 76, 77.); “Biz kendi kendimizi kapana kıstırmış gibiyiz.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 171.); “Kendimizce dışarıyı tutmuş gibiyiz.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 107.); “Kendi içi, dışını tutmuş (içimize kapanmış) gibiyiz.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 600, 601.)

“gök” ile ilişkilendirilmesi, bir somutlaştırma örneğidir. Şimşek, gök gürültüsü, yağmur, fırtına gibi doğa olaylarının gökyüzünde meydana gelmesi, insanın ulaşamadığı bu noktaya tanrısal bir güç atfetmesine yol açmış; böylelikle “gök” kelimesi “tanrının meskeni; tanrı” anlamlarında kullanılmıştır.⁶¹⁵ Yazıtlarda temel anlamından daha çok “tanrı” anlamında kullanılan kelime ile ilgili Clauson şunları kaydeder:

“Çok eski bir kelime, muhtemelen Eski Türkçe ki eğer daha eski değilse, Hsiungnu diline kadar izlenebilir. Orijinalinde ‘fizikî gökyüzü’ anlamına gelmiş gibi görünüyor, fakat oldukça önce, dinî tonlar kazanmış ve şahıssız Tanrı çeşidi olarak ‘gök’ anlamına gelmiştir. Daha eski metinlerde daha yaygın anlam budur.”⁶¹⁶

a. Gök, gökyüzü, semâ

- üze kök teñri asra yagız yër kılıntukda èkin ara kişi oğlu kılınmış. (KT D- 1)
- üze kök teñri as[ra yagız yër kılıntukda èkin ara kişi oğlu kılınmış]. (BK D- 2)
(Yukarıda mavi gök, aşağıda kara toprak yaratıldığında ikisinin arasında insanoğlu yaratılmış.)
- üze teñri basmasar asra yagız yër telinmeser türk bodun èliñin törüñin kim artatı [udaçı erti]. (KT D-22)
- üze teñri basmasar [asra] yër telinmeser türk bodun èliñin törüñin kim artatı udaçı erti. (BK D-18, 19)
(Yukarıda gök basmasa, aşağıda kara toprak delinmese Türk milleti, (senin) devletini, yasalarını kim bozabilir?)
- teñri[de] tërigdekiçe [...] (KT GD)
(Gökte, hayattaki gibi [...])
- begim tëgin yügerü teñri bolça... (KT GB)
(Beyim, prens(im) yukarıda gök oldukça ...)
- teñri yër bulgakın üçün yagı boltı. (KT K-4)
(Gök (ile) yer karıştığı için düşman oldu(lar).)
- teñri yër bulgakın üçün ödiñe küni tegdük üçün yagı boltı. (BK D-29,30)
(Gök (ile) yer karıştığı için, ödüne kıskançlık girdiği için düşman oldu(lar).)
- üze teñri asra yagız yër yarlıkaduk üç[ün...] (BK K-10)
(Yukarıda gök aşağıda kara toprak lütfettiği için...)
- [te]ñri kılıntukda uyğur kagan olurmuş (TES K-1)

⁶¹⁵Hatice Şirin, **a.g.e.**, s. 26.

⁶¹⁶Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 521, 522.

(Gökyüzü yaratıldığında Uygur kağanı tahta oturmuş.)

- atımın üze kök teñri asra yağız yer yana [...] (TARYAT D-4, 5)
(Adımı yukarıda mavi gök, aşağıda kara toprak yeniden [...])
- küñim kulım bodunıg teñri yer anta ayu berti anta sançdım (ŞU G-9)
(Gök (ve) yer, halkın benim hizmetçi(ler)im (ve) kul(lar)ım olduğunu orada söyleyiverdi. (Onları) orada mızrakladım.)
- üze teñrike asra yerke yüküntüküm bar erti. (MBY BÖMBÖGÖR YAN- 1)
(Yukarıda(ki) gök, aşağıda(ki) toprak için ibadet ediyorum.)
- kök teñride kutum yuyka boltı. (II. KARABALGASUN-6, 7, 8)
(Mavi gökte talihim zayıf oldu.)
- teñrideki künke yerdeki elimke bökmedim (YEN BARIK III-3)
(Gökteki güneşe, yeryüzündeki yurduma doymadım.)
- (kök teñride kün ay esiz ermiş. (YEN ELEGEST I-3)
(Mavi gökte (gökyüzünde) güneş ve ay varmış, heyhat!)
- kök teñride boltum. (YEN ELEGEST III- 3)
(Mavi gökte yaratıldım.)
- bir yetmiş yaşımga kök teñride küñge azdım esizim e (YEN KÖJEELİG HOVU-5)
(Altmış bir yaşında mavi gökteki güneşten ayrıldım, ne yazık!)
- kök teñride kün ay esizim e (YEN DEMİR SUG- 3)
(Mavi gökteki güneş (ve) ay(dan ayrıldım), ne yazık!)
- yerdeki yegren adgır teñrideki tegrük ... (ABY YABOGAN A 84- 1)
(Yerdeki kahverengi aygır, gökteki yuvarlak ...)
- kök teñride esiz kün ay ermiş yağız yerde esiz el kan ermiş bökmedim yıta esiz e.
(YEN YERBEK I- 4)
(Ah ne acı! Mavi gökte güneş (ve) ay vardı; yağız yerde devletim ve hanım vardı! (Onlara) doymadım, eyvah! Ne yazık!)
- kök teñride[ki] kün ay esizim e [b]ökmedim y[ıta]. (YEN YERBEK II- 3)
(Mavi gökteki güneş (ve) ay(a) doymadım, ne acı!! Ne yazık!)
- [...] kut teñri kutlug bolzun. (7. HT-4)
([...]talih, (ebedî) gök kutlu olsun!)
- Teñride erklig tèt. (IB-12)
(Kudretli (Tanrı) göklerdedir.)
- Üze teñrike tegir, asra yerke kirür tèt. (IB-20)
(Yukarıda gökyüzüne ulaşır, aşağıda yere(in dibine) girer.)

- Togan kuş teñride kodı tabışgan tēpen kapmış. (IB-44)
((Bir) şahin “(İşte bir) tavşan!” diyerek gökyüzünden aşağı inmiş (ve tavşanı) kapmış.)
- Er busuşlug, teñri bulıtlıg boltı. (IB-52)
(Adam kaygılı, gök bulutlu oldu.)

b. Tanrı, ilah, yaratıcı

- teñri teg teñride bolmış türük bilge kagan bu ödke olurtum. (KT G-1) ⁶¹⁷
- teñri teg teñride bolmış türk bilge kagan bödke olurtum. (BK K-1)
((Ben) semavî Tanrı’dan olmuş ⁶¹⁸ Türk Bilge Kağan’ım; bu devirde hüküm sürdüm.)
- teñri teg teñride yaratmış türk bilge kagan sabım (BK D-1; BK G-13)
((Ben) Semâvi Tanrı’nın yaratmış olduğu Türk Bilge Kağan(’ım). Sözüüm (şudur):)
- teñri yarlıkadukın üçün [ö]züm kutum bar üçün kagan olurtum. (KT G- 9)
- teñri yarlık[adukın üçün öz]üm kutum bar üçün ka[gan olurt]um. (BK K-7)
(Tanrı lütfettiği için, kendi talihim olduğu için kağan (olarak) tahta çıktım.)
- üze türk teñrиси türk ıduk yeri subı ança étmiş. (KT D- 10, 11) ⁶¹⁹
(Yukarıda Türk Tanrısı, Türk’ün kutsal vatanı(nı) şöyle düzenlemiş.)
- üze] türk teñrиси ıduk yeri subı ança étmiş erinç. (BK D- 9, 10)
(Yukarıda Türk Tanrısı, (Türk’ün) kutsal vatanı(nı) şöyle düzenlemiş şüphesiz.)
- türk bodun yok bolmazun tēyin bodun bolçun tēyin kañım eltēriş kaganıg ögün el bilge katunug teñri töpüsinde tutup yügerü kötürmiş erinç. (KT D-11; BK D-10)
(Türk milleti yok olmasın diye, millet olsun diye, babam İlteriş Kağanı, annem İl Bilge hatunu, Tanrı tepelerinden tutup yukarı kaldırmış şüphesiz.)
- teñri küç bērtük üçün kañım kagan süsi böri teg ermiş yagısı koñ teg ermiş. (KT D- 12; BK D- 11)

⁶¹⁷ “bu zamanda hüküm sürdüm.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 190.); “bu zamanda oturdum.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 2, 3.); “(bu) devirde tahta oturdum.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 20, 21.); “bu devirde tahta çıktım.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 90.); “bu zamanda tahta oturdum.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 45.); “bu zamana ben hükmediyorum (zamanın hükümdarı benim).” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

⁶¹⁸ “Semavî Yaratıcı’dan olmuş Türk Bilge Kağan” anlamlandırması için; bk. Sema Barutçu Özönder, **a.g.m.**

⁶¹⁹ “(o zaman) Yukarıda Türklerin Tengrиси, Türklerin kutsal yeri suyu şöyle söylemiş.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 193, 194.); “Yukarıda Türk tanrısı, Türk mukaddes yeri, suyu öyle tanzim etmiş.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 13.); “Yukarıdaki Türk Tanrısı (ve) Türk kutsal yer ve su (ruhları) şöyle yapmışlar.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 27.); “Yukarıda Türklerin ilahî güçleri, Türklerin kutsal yer-su (ruhları) şu şekilde düzenlemişler.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 94.); “Yukarıda Türk (ebedî) göğü (ve) kutsal yer su (ruhları) öylece örgütlemiş.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 54.); “Yukarıda Türk Tanrısı, Türk’ün kutsal yeri şunu şöyle yapmış.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 513.)

(Tanrı güç verdiği için babam kağanın askerleri kurt gibi imiş, düşmanı koyun gibi imiş.)

- teñri yarlıkaduk üçün élligig élsiretmiş kaganlığıg kagansıratmış yağıg baz kılmış tizligig sökürmiş başlıgıg yüküntü[rmiş. (KT D- 15; BK D-13)

(Tanrı lütfettiği için devlet (ve) ülke sahibi olanları devletsiz ve ülkesiz bırakmış, kağanı olanı kağansız bırakmış, düşmanı tâbi kılmış, asilere diz çöktürmüş, mağrurlara baş eğdirmiş.)

- türk bodunug atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürmiş teñri el bērigme teñri türk bodun atı küsi yok bolmazun [tēyin özümün ol teñri] kagan olurtdı erinç. (KT D- 25, 26)

- türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürügme teñri el bērig[me te]ñri türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin özümün ol teñri kagan olurtdı [erinç. (BK D-20, 21)

(Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye babam kağanı ve annem hatunu yükselten Tanrı, devlet, ülke vermiş olan Tanrı, Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye beni, o Tanrı kağan olarak (tahta) oturttu.)

- anta] kēsre teñri yarlıkazu kutum bar üçün ülügüm bar üçün ölteçi bodunug tērgürü igit[t]im. (KT D- 28, 29)

(Ondan sonra Tanrı bağışlasın, talihim olduğu için, kismetim olduğu için ölecek milleti dirilterek besledim.)

- anta kēsre teñri yarlıkaduk üçün kutum ülügüm bar üçün ölteçi bodunug t[irgü]rü igit[t]im. (BK D-23)

(Ondan sonra Tanrı lütfettiği için talihim (ve) kismetim olduğu için ölecek milleti dirilterek besledim.)

- öd teñri yaşar kişi oğlu kop ölgeli törümiş. (KT K-10)

(Zamanı Tanrı yaşar, insanoğlu hep ölmek için yaratılmış.)

- [kañım] kagan eçim kagan olurtukınta tört bulundakı bodunug nençe etm[iş..t]eñr[i] yarlıkad[uk ü]ç[ün] özüm olurtukuma tör[t] b[ulundakı bo]dunug etdim yara[t]dım. (BK K- 8, 9)

(Babam kağan, amcam kağan tahta oturduğunda dört bir taraftaki milletleri nasıl örgütlemişler (ise) Tanrı lütfettiği için (ben) kendim (tahta) oturduğumda (da) dört bir taraftaki milletleri örgütledim; oluşturdum.)

- üze] türk teñrısı ıduk yēri subı ança etmiş erinç. (BK D- 9, 10)

(Yukarıda Türk Tanrısı, (Türk'ün) kutsal vatani(ni) şöyle örgütlemiş şüphesiz.)

- teŋri [yarlıkaduk üçün] tört yëgirmi yaşımkı tarduş bodun üze şad olurtum. (BK D-14, 15)
(Tanrı buyurduğu için on dört yaşımda Tarduş halkı üzerine şad olarak atandım.)
- [teŋri] küç bërtük üçün anta sançdım yaındım. (BK D-32, 33)
(Tanrı güç verdiği için orada mızrakladım, dağıttım.)
- teŋri yarlıkaduk üçün men kazganduk üçün türk bodun [ança] kazgan[mış] erinç. (BK D-33)
(Tanrı lütfettiği için, ben kazandığım için, Türk milleti (de) öylece kazanmış şüphesiz.)
- [teŋri yar]lıkaduk üçün özüm otuz artukı [üç yaşıma...y]ok erti. (BK D- 34)
(Tanrı lütfettiği için otuz üç yaşımda iken... yok idi.)
- üze teŋri ıduk yër sub [ëçim] kagan kutı taplamadı erinç. (BK D-35)
(Yukarıda Tanrı, (aşağıda) kutsal vatan, amcam kağanın ruhu razı gelmedi şüphesiz.)
- teŋri ança tëmiş erinç kan bërtim kanının kodup içikdiŋ. (TY I. TAŞ B- 2, 3)
(Tanrı şöyle düşünmüş olmalı: Han verdim, hanını bırakıp egemenliğini yitirdin.)
- içikdük üçün teŋri ölütmüş erinç. (TY I. TAŞ B- 3)
(Bağımlı olduğu için Tanrı (seni) öldürdü.)
- anta kësre teŋri bilig birtük üçün özüm ök kagan kışdım. (TY I. TAŞ B-6)
(Ondan sonra Tanrı akıl verdiği için (onu) bizzat (ben) kendim kağan yaptım.)
- teŋri yarlıkadı yaındımız. (T I. TAŞ G-9)
(Tanrı lütfetti, (düşmanı) bozguna uğrattık.)
- teŋri umay ıduk yër sub basa bërti erinç. (TY II. TAŞ B- 3)
(Tanrı Umay, kutsal toprak (onların) üzerine çökerek (gaflat) verdi şüphesiz.)
- teŋri yarlıkaduk üçün üküş tëyin korkmadımız süŋüşdümüz. (TY II. TAŞ B-5, 6)
(Tanrı lütfettiği için, (düşman askeri) kalabalık diye korkmadık, savaştık.)
- teŋri yarlıkazu bu türk bodun ara yaraklıg yağıg yeltürmedim tügünlüg atıg yügürtmedim. (TY II. TAŞ D-3, 4)
(Tanrı esirgesin, bu Türk milletinin içine silahlı düşman(lar)ı sokmadım, (kuyruğu) düğümlü (düşman) atlarını koşturtmadım.)
- türk bodun yitmezün tëyin yuluk ermezün tëyin üze teŋri tër ermiş. (ONGİ-3)
(Türk halkı yitip gitmesin diye yok olmasın diye gökteki Tanrı (şöyle) buyurmuş.)
- üze teŋri koń yılda yëtinç ay küçlüg alp kaganımda adrılı bardınız. (ONGİ-12)

(*Gökteki Tanrı, koyun yılının yedinci ayında güçlü (ve) kahraman kağanımdan ayrılıp gittiniz.*)

- kulım küñim bodunıg teñri [...] yër ayu bèrti. (ŞU D-1,2)
(*Cariyem, kölem (olan) halkı Tanrı [...] yer emretti.*)
- teñride bolmış èl ètmış bilge kagan... (ŞU K-1)
(*Tanrıdan olmuş / Tanrının lütfuyla devlet kurmuş (olan) bilge kağan...*)
- teñride bolmış èl ètmış bilge kagan èl bilge katun kagan atıg katun atıg atanıp ötüken kidin uçınta tez başınta örgin... anta yaratıtdım. (TARYAT B-1)
(*Tanrı'dan olmuş/Tanrı'nın lütfuyla kağan olmuş devlet kurmuş Bilge Kağan, İl Bilge Hatun, Kağan unvanını ve Hatun unvanını alarak Ötüken'in batı tarafında, Tes (ırmağı) Başı'nda, hükümdarlık otağını orada kurdurdum.*)
- üze kök teñri yarlıkaduk üçün asra yağız yër igittük üçün elimin törümin ètintim. (TARYAT-B 3)⁶²⁰
(*Üstteki Gök Tanrı / Ebedî Tanrı lütfettiği için, aşağıdaki yağız yer besleyip doyurduğu için yurdumu ve yasalarımı düzenlendim.*)⁶²¹
- teñride bolmış èl ètmış bilge kanım içreki bodunı altmış iç buyruk başı ınançu бага tarkan. (TARYAT B- 6)
(*Tanrı'dan olmuş/Tanrı'nın lütfuyla kağan olmuş devlet kurmuş Bilge Hanımın kendisine tabi boyların sayısı altmış (idi). İç (işlerinden sorumlu) komutan İnançu Baga Tarkan.*)
- teñride bolmış èl ètmış uygur kagan olurmış. (TES D-1)
(*Tanrıdan olmuş / Tanrının lütfuyla devlet kurmuş (olan) Uygur Kağanı tahta oturmuş.*)
- teñride bolmış èl ètmış [bilge] kaganım olurtı èl tutdı. (TES D-4)
(*Tanrıdan olmuş / Tanrının lütfuyla devlet kurmuş (olan) Bilge Kağanım tahta oturdu, devleti yönetti.*)
- teñri kulu adrılıtmız (YEN ÇER ÇARIK 2)
(*Tanrı kulu(ndan) ayrıldık.*)

⁶²⁰ “Yukarıda mavi gök (Tengri)izin verdiği için, aşağıda yağız yer beslediği için, elimi, töremi düzenledim.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 255.); “Üstteki Gök Tanrı/Ebedî Tanrı lütfettiği için, aşağıdaki yağız yer besleyip doyurduğu için, devletimi ve düzenimi kurdum.” (bk. Osman Mert, **Ötüken Uygar Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu**, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 182.); “Yukarıda mavi gök bahşettiği için aşağıda kara toprak beslediği için devletimi düzenimi kurdum.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 83.); “Yukarıda mavi gök lütfettiği için, aşağıda yağız yer beslediği için yurdumu (ve) yasalarımı düzenledim.” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 45.)

⁶²¹ “kök” kelimenin “ebedî” anlamını kazanmasını sağlayan unsur “yarlıka-; lütfetmek” fiilidir.

- teŋrim sen igit. (MBY DEL UUL-3)
(*Tanrım sen koru.*)
- teŋrim küç bëriŋ. (MBY YAMAN US-6)
(*Tanrım (bana) güç ver.*)
- teŋri kulu bitidim. (MBY GURBELCİN-1)
(*Tanrı(nın) kulu (kölesi) (ben) yazdım.*)
- Ala atlıg yol teŋri men. (IB-2)
(*Ala atlı yol tanrısıyım.*)
- yana teŋri kutınta üçünç yılda kop esen tükel körüşmiş. (IB-15)
(*Yine Tanrının lütfuyla üçüncü yılda hepsi sağ salim (bir araya gelip) görüşmüş(ler).*)
- teŋri küçiŋe tag üze yol sub körüpen, yiş üze yaş ot körüpen, yorıyu barıpan, sub içipen, yâş yêpen ölümde ozmış tər. (IB- 17)
(*Tanrının kudreti ile dağ üzerinde yol (ve) su görerek dağ çayırında (da) taze ot görerek yürüyüp gitmiş; su içip taze (ot) yiyerek ölümden kurtulmuş, der.*)
- teŋri unamaduk. (IB-38)
(*Tanrı (bunu) tasvip etmemiş.*)
- Teŋrike sokuşmış. (IB-47)
(*(Yolda) Tanrı 'ya rastlamış.*)
- Karı yol teŋri men. (IB-48)
(*Yaşlı yol tanrısıyım.*)
- Kul sabı begiŋerü ötünür, kuzgun sabı teŋrigerü yalbarur. (IB-54) ⁶²²
(*Köle ricasını beyine arz eder, kuzgun (ise) ricası (için) Tanrı 'ya yalvarır.*)
- Üze teŋri eşidti, asra kişi bilti tər. (IB-54; IB-60)
(*Yukarıda Tanrı işitti, aşağıda insanoğlu anladı, der.*)

c. Semavî, ilahî

- teŋri teg teŋride bolmış türük bilge kagan bu ödke olurtum. (KT G-1) ⁶²³

⁶²² “Kölenin sözü beyinden ricadır, kuzgunun sözü Tanrı'ya yakarıştır.” (bk. Talat Tekin, **İrk Bitig**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017, s. 33.); “Köle sözünü beyine arz eder. Kuzgunun sözü (ise) Tanrı'ya yalvarıştır.” (bk. Fikret Yıldıırım, **a.g.e.**, s. 46)

⁶²³ “bu zamanda hüküm sürdüm.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 190.); “bu zamanda oturdum.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 2, 3.); “(bu) devirde tahta oturdum.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 20, 21.); “bu devirde tahta çıktım.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan'daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 90.); “bu zamanda tahta oturdum.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul,

- teŋri teg teŋride bolmuş türk bilge kagan bödke olurtum. (BK K-1)
(*(Ben) semavî Tanrı'dan olmuş* ⁶²⁴ *Türk Bilge Kağan'ım; bu devirde hüküm sürdüm.*)
- teŋri teg teŋride yaratmış türk bilge kagan sabım (BK D-1; BK G-13)
(*(Ben) Semâvi Tanrı'nın yaratmış olduğu Türk Bilge Kağan(ım). Sözüm (şudur):*)
- teŋr[i]de kutlug tebsey teŋri (YEN TEPSEY-V)
(*Aziz, kutlu Tebsey, ilâhi!*)

d. Aziz, kutlu, yüce

- teŋri bilge kaganka takı işig küçüg bërsgim bar ermiş erinç. (ONGİ-10)
(*Aziz Bilge Kağan'a da hizmet etmem gerekmiş şüphesiz.*)
- teŋri bilge kaganta adrılmalım azmalım tēyin ança ötledim. (ONGİ-11)
(*Aziz Bilge Kağan'dan ayrılmayalım, doğru yoldan sapmayalım diye öylece öğüt verdim.*)
- teŋri kanım [...] (TARYAT K-1) ⁶²⁵
(*Yüce Hanım [...]*)
- teŋri kanım atlığı tokuz tatar yēti yēgirmi az (TARYAT K-2) ⁶²⁶
(*Yüce Hanımın atlıları Dokuz Tatarlar (ve) On Yedi Az(lardan oluşuyor).*)
- teŋrim kanım oğlu bilge tarkan kutlug bilge yabgu [...] (TARYAT K-3)
(*Yüce hanımın oğlu Bilge Tarkan Kutlug Bilge Yabgu('dur).*)
- teŋrim kanım oğlu [...] (TARYAT K-4)
(*(Yüce hanımın oğlu [...])*)
- teŋri elimke edgü kadaşım<ka> adrıldım. (YEN ÇAA HÖL I- 3)
(*Kutlu yurdumdan (ve) iyi arkadaşımından ayrıldım.*)
- teŋri elimke bardım esiz e bökmedim. (YEN ÇAA HÖL II-3)
(*Kutlu yurduma ulaştım, ne yazık, doymadım!*)
- teŋri elimke başda begimke bökmedim esizim e. (YEN ÇAA HÖL IV- 3)

Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 45.); “bu zamana ben hükmediyorum (zamanın hükümdarı benim).” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

⁶²⁴“Semavî Yaratıcı'dan olmuş Türk Bilge Kağan” anlamlandırması için; bk. Sema Barutçu Özönder, **a.g.m.**

⁶²⁵“Tengrim, hanım!” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 257.); “Tanrım Han'ım... devleti...” (bk. Osman Mert, **a.g.e.**, s. 190.); “Efendimiz hanım...” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 84.); “İlahi (yüce) hanım(?) gibi ülkeye sahip çıktı.” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 47.)

⁶²⁶“Tengri hanımın atlısı Dokuz-Tatar...” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 257.); “Tanrı Han'ımın atlıları Dokuz Tatarlar ve On Yedi Azlar(dan oluşuyor.)” (bk. Osman Mert, **a.g.e.**, s. 190.); “Efendim, hanım atlılar, Tokuz Tatar (Tokta, Tokuta ?, On yedi Az komutanı, Tongra Ede, generaller, Binga, Uygur halkı (ile beraberdi).” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 84.); “İlahi (yüce) hanımın atlıları (süvari birliği) Dokuz Tatar(lardan) on yedi, Az(lardan) komutanlar, Tongra(lardan) generaller ve süvari birliğinden (oluşuyordu).” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 47.)

(Kutlu yurduma, başımdaki beyime doymadım, ne yazık!)

- teñri elimke bökmedim esizim e yıta. (YEN UYUK TURAN-2)⁶²⁷

(Altın işlemeli okluğu belime bağladım. Kutlu yurduma doymadım, ne yazık! Eyvah!)

- teñri elimte yemlig ben. (YEN UYUK TURAN- 3)

(Kutlu yurdumda güçlü, kuvvetliyim.)

- teñri elimke kazgakım oğlumın öz oğlum altı biñ yuntım. (YEN UYUK TURAN- 5)

628

(Kutlu yurdumda kazancım, çocuk(lar)ım (ve) altı bin atım(dır).)

- teñri elimke tusum tokuz er ölürtüm. (YEN KIZIL ÇIRAA II-2)

(Kutlu yurduma faydam (şudur): Dokuz (düşman) askeri öldürdüm.)

- ben teñri elimke elçisi ertim altı bag bodunka beg[i] ertim. (YEN UYUK TARLAK- 2)

(Ben kutlu devletimin elçisi idim. Altı parçalı halkımın beyi idim.)

- yėti yegirmi yaşımta men teñri elimke kara boldum bökmedim yıta esni. (YEN YEERBEK I-1)

(On yedi yaşımdan itibaren ilahi devletime kul oldum, doymadım, eyvah! Ne acı!)

- oğlan atım yerlig çor teñri elimde tegzinmişim (YEN YEERBEK I- 3)

(Çocukluk adım Yerlig Çor’dur. Kutlu yurdumda dolaşıp durmuşum.)

- teñr[i]de kutlug tebsey teñri (YEN TEPSEY-V)

(Aziz, kutlu Tebsey, ilâhi!)

- teñri kanım igittükin buñum yok. (MBY DEL UUL-1)

(Kutlu hanım (bizi) besleyip doyurduğu (için) sıkıntım(ız) yok.)

- tegin oğlu kan totok atısı böğü bilge teñri kan inisi karı çor tegin sını yogı tavgaç kan yogladdı. (CHANG’AN YAZITI-5/14)

(Tegin oğlu Han Totok torunu Böğü Bilge efendimiz hanın küçük erkek kardeşi Karı Çor şehzadenin mezarı, cenaze törenini Çin Hakanı düzenletti.)

74. Tolku

a. Tamamıyla

- tolku éltidim. (ÇOYR-3)

⁶²⁷ “Tanrı (koruyan) devletime doymadım. Ne acı bana!” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, 219.); “Kutlu yurduma doymadım, ne yazık. Eyvah!” (bk. Erhan Aydın, **Sibirya’da Türk İzleri-Yenisey Yazıtları**, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 49.)

⁶²⁸ “Tanrı [koruyan] devletim için kazancım, benim oğullarım, usta oğulların ne çok altı bin atımdır.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 219)

(*Tamamıyla ulaştırdım.*)

b. Tek parça, bütün

- yası taşka yaratıtdım tolku taşka tokıtdım. (TARYAT B-3)

(*Düz taşta yaptırdım, tek parça taşta hakkettirdim.*)

- tolku taşka beḡkü tiker men. (YEN ABAKAN-8)

(*Tek parça taşta ebedi yazıtı dikiyorum.*)

75. Törü

“Örf, adet; yazılı olmayan kanun, yasa” temel anlamlarına sahip olan “törü” kelimesi, yazıtlarda genel olarak “devlet düzeni; devlet işleyişi” için kullanılmaktadır. Ad aktarması yoluyla kazanılan bu anlam, bağlam içinde *kagan*, *bodun*, *el* kelimeleri ile birlikte yer alır. Ögel, “töre” kelimesi ile “devlet düzeninin ve bu düzenden doğan devlet gücünün” kastedildiğini dile getirir. Söz konusu olan devlet düzeninin temelinde “aile töresi ve aile geleneklerinin” olduğunu ifade eder. Ögel, “töre”yi, aile ve toplum içinde “mevkiye göre yer alma” şeklinde tanımlamaktadır. Yazıtlarda karşılaşılan “*êçüm apam törüsinçe*” ibaresi, ataların töresini; yani devletin ilk kuruluş zamanındaki temel düzenini ifade etmektedir.⁶²⁹

Clauson ise şu açıklamaları yapmaktadır:

“Türk Pagan döneminin temel politik terimlerinden biridir. Toprağı ve onu yönetmek için kral olarak ‘hükümdarlığı’ olmadan var olmayan anlamında 1) *ê:l* ve *hağan* ile yakından ilişkilidir. Hem Budist hem de Maniheiztler tarafından dini bir terim olarak gerçek doktrin veya dini kuralın, *no:m*, emirlerinden daha aşağı bir ‘kural’ anlamında çevrilmiş. Daha yaygın olarak bulunduğu Hak.de ‘gelenek, geleneksel kural’ anlamındaydı, İslam’ın dini kurallarına ve muhtemelen hükümdarların keyfi emirlerine de zıt olarak. Moğ.da *döre/töre* olarak eski bir alıntı kelime oldu.”⁶³⁰

a. Yazılı olmayan kanun, yasa, töre; örf adet

- olurupan türk bodununj élin törüsin tuta bérmiş éti bérmiş. (KT D-1; BK D-3)

(*Tahta oturarak Türk halkının devletini (ve) yasalarını yönetmiş(ler); düzenlemiş(ler).*)

⁶²⁹ Bahaeddin Ögel, **a.g.e.**, s. 473.

⁶³⁰ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 531, 532.

- anı üçün elig ança tutmuş erinç elig tutup törüg étmiş. (KT D-3)
- anı] üçün elig ança tutmuş erinç elig tutup törü[g étmiş. (BK D-4)
(*Bu sebeple devleti öylece yönetmiş(ler) şüphesiz. Devleti yönetip yasaları düzenlemiş(ler).*)
- yėti yüz er bolup èlsiremiş kagansıramış bodunug, küñedmiş kuladmış bodunug türk törüsün içgınnmış bodunug eçüm apam törüsünçe yaratmış, boşgurmış. (KT D-13)
- yėti yüz er bolup èl[siremiş kagansıramış bodunug küñedmiş kuladmış bod]unug türk törüsün [içgınnmış] bodunug eçüm apam törüsünçe yaratmış boşgurmış. (BK D-11, 12)
(*Yedi yüz asker olduğu zaman devletsizleşmiş, kağansızlaşmış halkı, cariyeye (ve) kul olmuş halkı, Türk örf ve adetlerini bırakmış olan halkı atalarımın yasalarına göre örgütlemiş (ve) eğitmiş.*)
- ol törüde üze eçim kagan olurtı. (KT D-16)
- ol tör[ü]de üze eçim kagan olurtı. (BK D-14)
(*Yasalar gereğince amcam kağan (olarak) tahta çıktı.*)
- üze teñri basmasar asra yağız yer telinmeser türk bodun eliñin törüñin kim artatı [udaçı erti]. (KT D-22)
- üze teñri basmasar [asra] yer telinmeser türk bodun eliñin törüñin kim artatı udaçı erti. (BK D-18, 19)
(*Yukarıda gök basmasa, aşağıda kara toprak delinmese Türk milleti, (senin) devletini, yasalarını kim bozabilir?*)
- bödke özüm olurup bunça ağır törüg tört bulundakı yarat(t)ım bitidim. (BK D- 2)
- (*Bu devirde (ben) kendim tahta oturup bunca önemli yasayı dört bir yandaki (halklar için) hazırladım (ve) yazdım.*)
- üze kök teñri yarlıkaduk üçün asra yağız yer igittük üçün elimin törümin étintim. (TARYAT-B 3)
(*Üstteki Gök Tanrı / Ebedî Tanrı lûtfettiği için, aşağıdaki yağız yer besleyip doyurduğu için yurdumu ve yasalarımı düzenlendim.*)
- kara bodunum katıglanıñ el törösün ıdman yıtı esiz elim kanım (YEN ELEGEST I-7)
(*(Ey) avam halkım, gücünüzü toplayın! Devletinden kanunlarından ayrılmayın! Ne acı! Devletim, hanım!*)
- yègen erkin elimin törümin kanım öñre [...] (7. HT-3)
(*(Ben) Yegen Erkin'im. Yurdumu (ve) törelerimi, babam önde [...])*

b. (ël törü: ülke devlet) Devlet

- tabgaç kaganka ëlin törüsin alı bërmiş. (KT D- 8; BK-D 8)
(Çin kağanının ülke(ler)ini devlet(ler)ini ele geçirmiş(ler).)
- kañım kagan ança ëlig] törüg kazganıp uça barmış. (KT D-15, 16)
- kañım [kagan ança ëlig törüg kazganıp uça barmış]. (BK D-13)
(Babam kağan o kadar ülkeyi, devleti fethederek vefat etmiş.)
- ança kazganmış ëtmiş ëlimiz törümüz erti. (KT D-22)
(O kadar kazandığı(mız), düzene soktuğu(muz) ülkemiz, devletimiz vardı.)
- ança kazganmış ança ëtmiş ëlimiz [törümüz erti. (BK D-18)
(O kadar kazandığı(mız), o kadar düzene soktuğu(muz) ülkemiz devletimiz vardı.)
- bunça törüg kazganıp inim kül tegin özi ança kergek boltı. (KT D-30)
(Bu kadar devleti kazandık(tan sonra) kardeş Kül Tigin, kendisi öylece vefat etti.)
- altı yegirmi yaşıña eçim kagan ëlin törüsin ança kazgantı. (KT D- 31)
(On altı yaşında iken amcam kağanın ülke(ler)ini, devlet(ler)ini şöyle elde etti.)
- [ëlig törüg] y[ëg]di kazgantım. (BK D- 36)
(Ülke(ler)i, devlet(ler)i daha iyi bir şekilde kazandım.)

c. Tören, merâsim

- men [t]ürgëş kaganka kız[ım kunçuyug] ertiñü ulug [...] törün alı bërtim. (BK K-9)
(Ben Türgiş kağanına kızım prensesi çok büyük [...] bir tören ile alıverdim.)
- tür[gëş kagan] kızın ertiñü ulug törün ogluma alı bërtim. (BK K-9, 10)
(Türgiş kağanının kızını (da) çok büyük bir tören ile oğluma alıverdim.)

76. Tug

a. Bariyer, engel

- on tünke yantakı tug ebirü bardımız. (TY I. TAŞ K-2)
(On gecede yandaki engeli dolanarak aştık.)

b. Tuğ, bayrak, sancak

- sekizinç ay bir yañıka sü yorıyn tëdim tug taşıkır erkli yelme eri kelti. (ŞU D-5, 6)
(Sekizinci ayın birinci günü “Ordu sevk edeyim” dedim. (Tam ordumun) sancağı çıkarılırken keşif birliğinin askeri geldi.)
- [...] tugın [...] kabışa kelti. (ŞU B-6)
([...] sancağı ile [...] birleşip geldi.)

- kögerde kömür tagda yar ögüzde üç tuglıg türk bodun [...] (ŞU K-8)
(*Köger'de, Kömür Dağı'nda, Yar Irmağı'nda üç tuğlu Türk halkı [...]*)
- êkinti ay altı yègirmike üç tuglug türk bodunug [...] (ŞU B-7, 8)
(*İkinci ayın on altısında üç tuğlu Türk halkını [...]*)
- kömür tagda yar ögüzde üç tuglug türk bodunka anta yètinç ay tørt yègirmike [...] (TARYAT D-7)
(*Kömür Dağı'nda, Yar Irmağı'nda üç tuğlu Türk halkına orada yedinci ayın on dördünde [...]*)
- tokuz yaşda tuglug ap[a]ka tapdım.(YEN SARGAL AKSI-2)
(*Dokuz yaşında bayrak (sahibi) Apa'ya hizmet ettim.*)

77. Turgak

Yazıtlarda birkaç yerde karşılaşılan “turgak” kelimesi, ad aktarması yoluyla yan anlamlar kazanmıştır. Clauson kelime ile ilgili şu açıklamaları yapmaktadır:

“tur-; ‘sürekli ayakta duran’, uygulamada ‘bekçi, nöbetçi’. Özellikle ‘gündüz nöbeti, gece nöbeti’.”⁶³¹ Kelimenin BK D-40’da yer alan “mesken, konut” anlamı, “tur-” kökü ile bağlantılı olarak “sabit duran mülk” anlamına gelmektedir.

a. Mesken, konut

- [tur]gakıña yèriñerü subıñaru kontı. (BK D- 40)⁶³²
(*Meskenine, topraklarına doğru yerleşti.*)

b. (turgak baş) muhafız, karakol komutanı; nöbetçi, bekçi

- teñri kanım atlıgı tokuz tatar yèti yègirmi az buyruk... señüt bıña uyğur] bodunı tèğitimın bu bitidükde kanıma turgak başı [kagas] ataçuk begzeker çigşı bıla бага tarkan üç yüz turgak turdı (TARYAT K-2)⁶³³

⁶³¹ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 539.

⁶³² Pek çok okumada “[tur]gakıña” ifadesi yer almamaktadır. Tekin’in okumasında yer almakla birlikte “...vatanına, yerine yurdunu yerleşti.” şeklinde anlamlandırmaktadır. (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 64, 65.)

⁶³³ “Tengri hanımın atlısı Dokuz-Tatar... buyruk... sengünler, bin... bodunu, Teginlerimle bu yazıtı hanıma karakol... Ataçuk Begzeker Çigşı Bıla Baga Tarkan [yönetimi altında] üç yüz karakol yaptırdı.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 257.); “(Yüce Hanımın atlıları Dokuz Tatarlar (ve) On Yedi Az(lardan oluşuyor). Kumandanlar... generaller ve binbaşılar (da) Uyğur(lardan)dır. Prenslerimle birlikte bu (kitabeyi) yazdığımızda, Han’ım için, Karakollar Başı Kagas Ataçuk ve Begzeker Çigşı Bıla Baga Tarkan, üç yüz nöbetçi ile nöbet tuttu.” (bk. Osman Mert, **a.g.e.**, s. 190.); “Efendim, hanım atlılar, Tokuz Tatar (Tokta, Tokuta ?), On yedi Az komutanı, Tonra Ede, generaller, Bıja , Uyğur halkı (ile beraberdi). Prenslerimle beraber bunu yazdığım sırada hanımı

(Yüce Hanımın atlıları Dokuz Tatarlar (ve) On Yedi Az(lardan oluşuyor). Kumandanlar... generaller ve binbaşılar (da) Uygur(lardan)dır. Prenslerimle birlikte bu (kitabeyi) yazdığımızda, Han'ım için, Karakollar Başı Kagas Ataçuk ve Begzeker Çigşi Bıla Baga Tarkan, üç yüz nöbetçi ile nöbet tuttu.)

c. (turgak tur-) nöbet, gece nöbeti

- teñri kanım atlıgı tokuz tatar yėti yëğirmi az buyruk... señüt bıña uygur] bodunı tēğitimın bu bitidükde kanıma turgak başı [kagas] ataçuk begzeker çigşi bıla baga tarkan üç yüz turgak turdı. (TARYAT K-2)

(Yüce Hanımın atlıları Dokuz Tatarlar (ve) On Yedi Az(lardan oluşuyor). Kumandanlar... generaller ve binbaşılar (da) Uygur(lardan)dır. Prenslerimle birlikte bu (kitabeyi) yazdığımızda, Han'ım için, Karakollar Başı Kagas Ataçuk ve Begzeker Çigşi Bıla Baga Tarkan, üç yüz nöbetçi ile nöbet tuttu.)

78. Tutug

a. Rehin

- Oyma er oğlanın kisisin tutug urupan oş iç oygalı barmış. (IB- 29)
(Bir sakatatçı, çocuklarını ve karısını rehin olarak ortaya koyup (hayvanların) iç organlarını çıkarmaya gitmiş.)

b. Savaş

- otuz erig başlayu tutugka bard[ım adırıldım] (UYBAT III- 9)
(Otuz askerin başında savaşa gittim (ve ayrıldım).)

79. Ulug

Temel anlamı “büyük, muazzam” olan “ulug” kelimesi, yazıtlarda hem somut (fiziki büyüklük) hem de soyut (yücelik, ululuk) anlamda kullanılmaktadır. Buradan hareketle denilebilir ki kelimenin yeni anlamlar kazanmasında somutlaştırma etkili olmuştur.

a. Büyük, muazzam

---

gündüz devriyelerinin başı Kagas Çuk Begzeker Çigşi, Bıla Baga Tarkan ve üç yüz gündüz devriyesi bekliyordu.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 84.); “İlahi (yüce) hanımın atlıları Dokuz Tatar(lardan) on yedi, Az(lardan) komutanlar, Tongra(lardan) generaller ve süvari birliğinden (oluşuyordu). Uygur halkından prenslerimle bu (yazıtı) yazdıkları sırada, hanımın muhafız birliğinin başı Kagas Ataçuk, Begzeker Çigşi (ve) Bıla Baga Tarkan (ile birlikte) üç yüz muhafız, (yazıtı) ayağa kaldırdı (dikti).” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 47.)

- bodunug igideyin t yin yırıgaru oguz bodun tapa ilgerü kıtań tatabı bodun tapa b riger  tabgaç tapa ulug s   ki y gir[mi süledim [...] s n      . (KT D-28)
(*Halkı besleyeyim diye kuzeyde Oğuz kavmi(ne), doğuda Kitan (ve) Tatabı kavmi(ne), güneyde Çin'e doğru büyük (bir) ordu (ile) on iki (kez) sefer ettim, (onlarla) sava tım.*)
- ulug s n    s n       (KT D-40)
(*Büyük savaş yapmış.*)
- men [t] rg   kaganka kızı[ım kunçuyug] ert n  ulug [...] t r n alı b rtim. (BK K-9)
(*Ben T r   kağanına kızım prensesi çok büyük [...] bir tören ile alıverdim.*)
- t r[g   kagan] kızın ert n  ulug t r n ogluma alı b rtim. (BK K-9, 10)
(*T r   kağanının kızını (da)  ok büyük bir tören ile o luma alıverdim.*)
- ert n  ulug t r n alı b rtim. (BK K-10)
(* ok büyük bir tören ile aldım.*)
- aguda   i ulug s n    s n      . (BK D-34)
(*Agu'da iki büyük savaş yaptım.*)

b. (Ya  a) büyük

- ulug oglum agrıp yok bolca kug se  n   balbal tike b rtim. (BK G-9)
(*Büyük oğlum hastalanıp ölünce General Ku'yu balbal (olarak) diktim.*)
- ulug oglum s[  k]e bardı körmedim. (S   -10, 11)
(*Büyük oğlum savaşa gitti, görmedim.*)
- ulugum a ki i im e b  medim. (YEN YEERBEK I- 5)
(*B y    me k      me doymadım.*)
- ulugumka begimke b[  kme]d[im] (YEN HEM    BOM II-3)
(*B y    me, beyime doymadım.*)

c. Ya lı

-  z m karı boldum ulug boldum. (TY II. TA  D- 6)
(*Kendim ya landım, ya lı oldum (kocadım).*)

d. Lider, (rütbece)  st

- yēti yüz kişiı uduzugma uluğı şad erti. (TY I. TAş B-4, 5) ⁶³⁴
(Yedi yüz kişiı kumanda edenlerin (rütbece) en büyüğü şad idi.)

80. Urı

“Urı” kelimesinin anlamlandırılmasında bağlam önemli bir etkindir. Nitekim kelime, tek başına kullanıldığında akrabalık terimi olan “erkek evlat; oğul” anlamlarını karşılarken; “ogul, oğlan, kadaş” kelimelerini nitelediğinde cinsiyet bildiren bir kelime olarak “erkek” anlamında kullanılmaktadır.

a. Erkek⁶³⁵

- tabgaç bodunka beglik urı oğlın kul boltı işilik kız oğlın küñ boltı. (KT D- 7)
(Çin milletine, bey olmaya layık erkek evlatları kul oldu, hanım olmaya layık kız evlatları cariye oldu.)
- tabgaç bodunka beglik urı oğlın kul kılıtı işilik kız oğlın küñ kıldı. (BK D-7)
(Çin milletine, bey olmaya layık erkek evlatları kul etti, hanım olmaya layık kız evlatları cariye etti.)
- beglik urı oğlunın kul kılıtı işilik [kız oğlunın kü]ñ kılıtı. (BK D-20)
(Bey olmaya layık erkek evlatlarınızı kul ettiniz, hanım olmaya layık kız evlatlarınızı cariye yaptınız.)
- bir [kız] sek[iz urı] oğlın tutdım. (şU B-3)
(Bir kız (ve) sekiz erkek çocuğı ele geçirdim.)
- oğlıtı küç urı oğlan tug[dı]. (YEN OÇURI-2)
(Evlatları, güçlü erkek çocukları (olarak) doğdu.)
- yēti urı oğlunuzka bökmedük. (YEN ABAKAN-6)
(Yedi erkek çocuğunuza doymadınız.)
- yēti urı [o]ğlı bar üçün tike bērtimiz. (YEN ABAKAN-9)
(Yedi erkek çocuğı olduğu için (ebedi taş) dikebildik.)
- urı kadaşım üç kinim kız kadaşım üç yançı... (YEN HERBİS BAARI- 7)

⁶³⁴ “Yedi yüz kişiı yöneten büyük [yöneticileri] şad idi.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 84.); “Yedi yüz kişiı sevk eden büyükleri şad idi.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 64, 65.); “yedi yüz kişiı sevk eden üstleri şad idi.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 74, 75.); “Yedi yüz kişiı kumanda edenlerin başı şad unvanını taşıyordu.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 170.); “Yedi yüz kişiı sevk edenlerin lideri şad (unvanlı) idi.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 105.); “yedi yüz kişiı sevk edenlerin (rütbece) en büyüğü şad idi.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 596, 597.)

⁶³⁵ Cinsiyet bildirir.

(Erkek akrabalarım, üç kaynım, kadın akrabalarım, üç cariyem...)

- kök tenride boltum er ol kan urı törümiş. (YEN ELEGEST III-3)⁶³⁶
(Mavi gökte yaratıldım. O han, erkek (olarak) yaratılmış.)

b. Erkek evlat, oğul⁶³⁷

- beglik urıñ kul boltı işilik kız oğluñ küñ boltı. (KT D- 24)
(Bey olmaya layık erkek evlatlarınız kul oldu, hanım olmaya layık kız evlatlarınız cariyeye oldu.)
- inim yėti urım üç kızım üç erti. (SÜCİ-6)
(Yedi kardeşim, üç oğlum, üç kızım (var)dı.)

c. Evlat, çocuk

- eşim urım azışdım. (YEN UYUK ARJAN- 1)
(Eşim, çocuk(lar)ım! Göremez ve duyamaz hale geldim.)
- kuyda kunçuyum adrıldım sekiz urım adrıldım ıyu. (YEN ÇAA HÖL I- 2)
(Obada(ki) eş(ler)imden ayrıldım, sekiz çocuğum(dan) ayrıldım, ne acı!)

81. Üküş

a. Çok, pek çok; ...ın çoğu

- süçig sabıña yımşak agısıña arturup üküş türk bodun öltüg. (KT G-6; BK K-5)⁶³⁸
((Çin halkının) Tatlı sözlerine (ve) yumuşak ipek kumaşlarına kanıp, Türk milleti, çok sayıda öldün.)
- bilig bilmez kişi ol sabıg alıp yaguru barıp üküş kişi öltüg. (KT G-7)
- bi[lig] bilmez kişi ol sabıg alıp yaguru barıp üküş kişi öltüg. (BK K-5, 6)
((Siz) bilgisiz (bilgi bilmeyen/câhil) kişiler, o sözlere inanıp yakına gidince çok sayıda öldünüz.)

⁶³⁶ “kök tenride boltık er ol kan urı töremiş; [Bir zamanlar] gökyüzünde [asil] bir er ortaya çıktı. O handan başlayarak erkek soyu türemiş.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 312)

⁶³⁷ Akralalık terimidir.

⁶³⁸ “many of you Türkü people died.” (bk. Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 118.); “[Fakat sen,] tatlı söz ile, yumuşak mail ile kanmış olan çok sayıda Türk bodunu öldün.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 190.); “Tatlı sözüne, yumuşak kumaşına aldanıp çok çok, Türk milleti öldün.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 4, 5.); “((Çin halkının) tatlı sözlerine (ve) yumuşak ipekli kumaşlarına kanıp, (ey) Türk halkı çok sayıda öldün.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 20, 21.); “Tatlı sözlerine, yumuşak ipeklilerine kanıp Türk halkından bir çoğunu öldünüz.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 91.); “Tatlı sözüne, yumuşak ipeğine kanıp Türk halkından bir çoğunuz öldü.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 48.); “Tatlı sözlerine, yumuşak ipeklilerine kanıp Türk milleti, çok öldün.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 501.)

- üküş ölteçi anta tērilti. (BK D-31)⁶³⁹
(Ölecek olan pek çok (kişi) orada dirildi.)
- bilge tuñukuk boyla бага tarkan birle eltēriş kagan boluyın bēriye tabgaçığ öñre kıtañıg yıriya oguzug üküş ök ölürti. (TY I. TAŞ B-6, 7)
(Bilge Tunyukuk Boyla Baga Tarkan ile İteriş, kağan olunca güneyde Çinlileri, doğuda Kıtayları, kuzeyde Oğuzları çok sayıda öldürdüler.)
- yabız bat biz azıg üküşüg körtüg. (ONGİ-7)
(Kötü (ve) zayıf (durumdayız). Azı (ve) çoğu gördün (tecrübe ettin).)
- üküşü seleñe kodı bardı. (ŞU D-4)
(Çoğu Selenge boyunca aşağıya doğru gitti.)
- Üküş atlıg ögrünçün yok; kobı atlıg korkınçın yok, uçruglug kutun yok tēr. (IB-36)
((Sende) çok sayıda atlı askeri (olan kişinin) sevinci yok; (öte yandan) az sayıda atlı askeri (olan bir kişinin) korkusu (da) yok; uçuşan bayraklarla kutlanacak iyi bir talihin yok, der.)

b. Kalabalık

- üküş tēyin neke korkur biz. (TY II. TAŞ B-4)
((Düşman askeri) kalabalık diye niçin korkuyoruz?)
- teñri yarlıkaduk üçün üküş tēyin korkmadımız süñüşdümüz. (TY II. TAŞ B-5, 6)
(Tanrı lütfettiği için, (düşman askeri) kalabalık diye korkmadık, savaştık.)

82. Ülüg

Somutlaştırma neticesinde çok anlamlı duruma gelen “ülüg” kelimesi, temel olarak “parça, kısım, bölüm” anlamlarında kullanılmaktadır. Kelimenin somut anlamlarından hareketle “kişinin hayatta payına düşen şey” yorumu yapılarak “kader; nasip, kismet” anlamları karşılanmaktadır.

a. Bölük, bölüm, kısım

- eki ülügi atlıg erti bir ülügi yadag erti. (TY I. TAŞ B- 4)
(İki bölümü atlı idi; bir bölümü yaya idi.)

⁶³⁹“(Bu sayede) pek çok ölecek (kişi) hayatta kaldı.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 61); “Ölecek olanların çoğu orada dirildi.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 143.); “Ölecek olanlar orada (yeniden) toplandı.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 92)

b. Kader, nasip, kismet, talih

- anta] kəsre teŋri yarlıkazu kutum bar üçün ülügüm bar üçün ölteçi bodunug t[èrgü]rü igit[t]im. (KT D- 28, 29)
(Ondan sonra Tanrı bağışlasın, talihim olduğu için, kismetim olduğu için ölecek milleti dirilterek besledim.)
- anta kəsre teŋri yarlıkaduk üçün kutum ülügüm bar üçün ölteçi bodunug t[èrgü]rü igit[t]im. (BK D-23)
(Ondan sonra Tanrı lütfettiği için talihim (ve) kismetim olduğu için ölecek milleti dirilterek besledim.)
- ödi ülügi ança ermiş erinç. (KİÇ D-11)⁶⁴⁰
(Ömrü, (hayattan) nasibi bu kadarmış şüphesiz.)
- Ürüŋ esri ingek buzagulaçı bolmış. Ölgey men, têmış. Ürüŋ esri erkek buzagu kelürmiş. Idukluk yaragay. Ülügde ozmış t[er]. Ança bilin edgü ol. (IB-41)
(Ak benekli bir inek buzağılamak üzere imiş. (İnek) “Öleceğim” demiş. Ak benekli bir erkek buzağı dünyaya getirmiş. (Bu buzağıyı) Tanrı’ya kurban etmek uygun olur. (Bu sayede inek, kötü) talihinden kurtulmuş, der.)
- Amtı amrak oğlanım, ança bilinler; bu ırk bitig edgü ol. Ançıp alku kentü ülügi erklig ol. (IB-66)
(Şimdi sevgili çocuğum, şöyle biliniz: Bu fal kitabı iyidir. Fakat herkes kendi kaderi üzerinde güç sahibidir.)

83. Üze

a. Yukarı, yukarıda, üst, üstte; gökte

- üze kök teŋri asra yagız y[er] kılıntukda êkin ara kişi oğlu kılınmış. (KT D- 1)
- üze kök teŋri as[ra yagız y[er] kılıntukda êkin ara kişi oğlu kılınmış]. (BK D- 2)
(Yukarıda mavi gök, aşağıda kara toprak yaratıldığında ikisinin arasında insanoğlu yaratılmış.)
- üze türk teŋrisi türk ıduk y[er]i subı ança êtmış. (KT D- 10, 11)⁶⁴¹

⁶⁴⁰ “öd” okuması Berta, Ölmez ve Aydın’da yer almamaktadır. “Zamanı, nasibi bu kadarmış şüphesiz.” (bk. Osman Mert, **Köli Çor Yazıtı ve Anıt Mezar Kompleksi**, Erzurum, Zafer Medya Ofset Matbaacılık, 2015, s. 79.)

⁶⁴¹ “(o zaman) Yukarıda Türklerin Tengrisi, Türklerin kutsal yeri suyu şöyle söylemiş.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 193, 194.); “Yukarıda Türk tanrısı, Türk mukaddes yeri, suyu öyle tanzim etmiş.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 13.); “Yukarıdaki Türk Tanrısı (ve) Türk kutsal yer ve su (ruhları) şöyle yapmışlar.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 27.); “Yukarıda Türklerin ilahî güçleri, Türklerin kutsal yer-su (ruhları) şu şekilde düzenlemişler.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 94.); “Yukarıda Türk (ebedî) göğü (ve) kutsal yer su (ruhları) öylece örgütlemiş.” (bk. Erhan

(Yukarıda Türk Tanrısı, Türk'ün kutsal vatani(ni) şöyle düzenlemiş.)

- üze] türk teñrısı ıduk yeri subı ança etmiş erinç. (BK D- 9, 10)

(Yukarıda Türk Tanrısı, (Türk'ün) kutsal vatani(ni) şöyle örgütlemiş şüphesiz.)

- üze teñri basmasar asra yağız yer telinmeser türk bodun eliñin törüñin kim artatı [udaçı erti]. (KT D-22)
- üze teñri basmasar [asra] yer telinmeser türk bodun eliñin törüñin kim artatı udaçı erti. (BK D-18, 19)

(Yukarıda gök basmasa, aşağıda kara toprak delinmese Türk milleti, (senin) devletini, yasalarını kim bozabilir?)

- üze teñri asra yağız yer yarlıkaduk üç[ün...] (BK K-10)

(Yukarıda gök aşağıda yer lütfettiği için...)

- üze teñri erklig [...] bod[...] tümen og[...]ya men...(BK K-12)

(Üstlerinde gök bulunan (göğün altındaki) (...nice) halk(ları... ve) öylece (...) on binlerce ev(latları besledim, onlara sıkıntı çektirmedim.)

- üze teñri ıduk yer sub [eçim] kagan kutı taplamadı erinç. (BK D-35)

(Yukarıda Tanrı, (aşağıda) kutsal yeryüzü, amcam kağanın ruhu razı gelmedi şüphesiz.)

- yay bolsar üze t[enri] köbürgesi öterçe anç[a] tagda sığun etser [ança] sakınur men. (BK B-3, 4)

(Yaz geldiğinde yukarıda (gök) davulları nasıl gümbürdüyorsa (öylece ağlayarak) dağlarda geyikler nasıl böğürüyorsa (öylece feryat ederek) düşünürüm.)

- türk bodun yitmezün teyin yuluk ermezün teyin üze teñri tēr ermiş. (ONGİ-3)

(Türk halkı yitip gitmesin diye yok olmasın diye gökteki Tanrı (şöyle) buyurmuş.)

- üze teñri koñ yılda yetinç ay küçlüg alp kaganımda adrılı bardınız. (ONGİ-12)

(Gökteki Tanrı, koyun yılının yedinci ayında güçlü (ve) kahraman kağanımdan ayrılıp gittiniz.)

- atımın üze kök teñri asra yağız yer yana [...] (TARYAT D-4, 5)

(Adımı yukarıda mavi gök, aşağıda kara toprak yeniden [...])

- üze kök teñri yarlıkaduk üçün asra yağız yer igittük üçün elimin törümin etintim. (TARYAT-B 3)⁶⁴²

Aydın, **a.g.e.**, s. 54.); “Yukarıda Türk Tanrısı, Türk'ün kutsal yeri şunu şöyle yapmış.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 513.)

⁶⁴² “Yukarıda mavi gök (Tengri)izin verdiği için, aşağıda yağız yer beslediği için, elimi, töremi düzenledim.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 255.); “Üstteki Gök Tanrı/Ebedî Tanrı lütfettiği için, aşağıdaki yağız yer besleyip doyurduğu için, devletimi ve düzenimi kurdum.” (bk. Osman Mert, **Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-**

(Üstteki Gök Tanrı / Ebedî Tanrı lûtfettiği için, aşağıdaki yağız yer besleyip doyurduğu için yurdumu ve yasalarımı düzenlendim.)

- üze tenri yarlıkadı (YEN UYBAT III- 5)
(Yukarıda Tanrı lûtfetti.)
- üze tenrike asra yërke yüküntüküm bar erti. (MBY BÖMBÖGÖR YAN- 1)
(Yukarıda(ki) gök, aşağıda(ki) toprak için ibadet ediyorum.)
- Üze tuman turdı, asra toz turdı. (IB-15)
(Yukarıdan sis bastırdı, aşağıdan toz kalktı.)
- Üze tenrike tegir, asra yërke kirür tēr. (IB-20)
(Yukarıda gökyüzüne ulaşır, aşağıda yere(in dibine) girer.)
- Üze tenri eşidti, asra kişi bilti tēr. (IB-54; IB-60)
(Yukarıda Tanrı işitti, aşağıda insanoğlu anladı, der.)

b. (Herhangi bir şeyin; nesnenin; topluluğun) Üzerine, üzerinde; üstüne, üstünde

- kişi oğlın̄ta üze eçüm apam bumın kagan istemi kagan olurmış. (KT D- 1; BK D- 3)
(İnsanoğlunun üzerine atalarım Bumın Kağan (ve) İstemi Kağan hükümdar olmuş.)
- ol törüde üze eçim kagan olurtı. (KT D-16)
- ol tör[ü]de üze eçim kagan olurtı. (BK D- 14)
(Yasalar gereğince amcam kağan (olarak) tahta çıktı.)
- eçim kagan olurtukda özüm tarduş bodun üze şad ertim. (KT D- 17)
(Amcam, kağan olarak tahta çıktığı zaman (ben) kendim Tarduş halkının üzerinde şad idim.)
- içre aşsız taşra tonsuz yabız yablak bodunda üze olurtum. (KT D-26)
- içre aşsız taşra tonsuz yabız yablak bodunda [üze olurtum]. (BK D-21)
(Karın(ları) aç, sırtları çıplak, perişan (haldeki bir) halk üzerine hükümdar oldum.)
- [...] tü]rk t[en]ri [...] üze kagan olurtum. (BK D-1, 2)
([...] Türk Tanrısı [...] üzerine kağan (olarak) tahta oturdum.)
- tenri [yarlıkaduk üçün] tört yegirmi yaşımk̄a tarduş bodun üze şad olurtum. (BK D-14, 15)
(Tanrı buyurduğu için on dört yaşımda Tarduş halkı üzerine şad olarak atandım.)

Tariat-Şine Usu, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 182.); “Yukarıda mavi gök bahşettiği için aşağıda kara toprak beslediği için devletimi düzenimi kurdum.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 83.); “Yukarıda mavi gök lûtfettiği için, aşağıda yağız yer beslediği için yurdumu (ve) yasalarımı düzenledim.” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 45.)

- neñ yılsıg bodunka olurmadım. (KT D-26)
- [neñ yı]lsıg bodunta üze olurmadım. (BK D-21)
(*(Ben) hiç varlıklı bir halkın üzerine hükümdar olmadım.*)
- tokuz oguz bodun üze kagan olurtı tēr. (TY I. TAŞ G- 2)
(*Dokuz Oğuz halkının üzerine kağan (olarak) tahta oturdu, der.*)
- ol üç kagan ögleşip altun yış üze kabışalım temiş. (TY I. TAŞ D- 3)
(*O üç kağan anlaşıp Altay Dağları üzerinde buluşalım, demiş.*)
- at üze birtüre karıg sökdüm. (TY I. TAŞ K- 1)
(*At üzerine bindirerek karı söktüm.*)
- anta kalmış bodun on uygur tokuz oguz üze yüz yıl olurup [...] (ŞU K-3)
(*Orada kalanlar On Uygur (ve) Dokuz Oğuz (halkının üzerinde) yüz yıl hükümdar olarak [...]*)
- Yarın kiçe altun örgin üze olurupan meñileyür men. (IB-1)
(*Sabah akşam altın taht üzerinde oturarak mutlu (bir şekilde) yaşıyorum.*)
- Çıntan ıgaç üze olurupan meñileyür men. (IB-4)
(*Sandal ağacının üzerine konarak mutlu (bir şekilde) yaşıyorum.*)
- Adıglı tonuzlı art üze sokuşmış ermiş. (IB-6)
(*(Bir) ayı ile (bir) domuz, (bir) dağ geçidinin üzerinde çarpışmışlar.*)
- teñri küçiñe tag üze yol sub körüpen, yiş üze yaş ot körüpen, yoriyu barıpan, sub içipen, yaş yepen ölümde ozmış tēr. (IB- 17)
(*Tanrının kudreti ile dağ üzerinde yol (ve) su görerek dağ çayırında (da) taze ot görerek yürüyüp gitmiş; su içip taze (ot) yiyerek ölümden kurtulmuş, der*)
- Kamag üze yaruk boltı tēr. (IB-26)
(*Her şeyin üzeri aydınlık oldu, der.*)
- Boz bulıt yorıdı, boduz üze yagdı. Kara bulıt yorıdı, kamag üze yagdı. (IB- 53)
(*Boz bulut ilerledi, halkın üstüne yağmur bıraktı. Kara bulut ilerledi, her şeyin üstüne yağmur bıraktı.*)
- Bedük tiz üze ünüpen münreyür men. Üze teñri eşidti, asra kişi bilti. (IB-60)
(*Büyük dizlerimin üzerine çıkıp böğürürüm. Yukarıda Tanrı işitti, aşağıda insanoğlu anladı, der.*)
- Körüklüg kayaka konupan küzleyür men yagaklıg tograk üze tüşüpen yaylayur men tēr. (IB-64)
(*Manzaralı kayaya konarak (etrafı) gözetliyorum. Cevizli kavak ağacı üzerine konup yazı geçiriyorum, der.*)

84. Yablak

Yazıtlarda “kötü, fena, perişan” temel anlamı ile sıfat görevinde kullanılan kelime, aynı zamanda bağlam gereği isim görevinde kullanılarak “kötülük” anlamını karşılamaktadır.

a. Kötü, fena, perişan

- ırak erser yablak ağı bërür yaguk erser edgü ağı bërür tęp ança boşgurur ermiş. (KT G-7; BK K-5)⁶⁴³
(*(Çinliler, bir halk) uzakta ise kötü mal verir; yakında ise kaliteli mal verir diye akıl verirlermiş.*)
- biligsiz kagan olurmuş erinç yablak kagan olurmuş erinç. (KT D-5)
- biligsiz kagan [ol]urmuş erinç yablak kagan olurmuş erinç. (BK D-6)
(*Bilgisiz kağan(lar) tahta oturmuş şüphesiz, kötü kağan(lar) tahta oturmuş şüphesiz.*)
- buyrukı yeme biligsiz <ermiş> erinç yablak ermiş erinç. (KT D-5)
- buyrukı yeme biligsiz ermiş erinç yablak ermiş erinç. (BK D-6)
(*Komutan(lar)ı da biligsiz (ve) kötü imiş şüphesiz.*)
- içre aşsız taşra tonsuz yabız yablak bodunda üze olurtum. (KT D-26)
- içre aşsız taşra tonsuz yabız yablak bodunda [üze olurtum]. (BK D-21)
(*Karın(ları) aç, sırtları çıplak, perişan (haldeki bir) halk üzerine hükümdar oldum.*)
- yablak kişi er[...] alp er biziğe tegmiş erti. (KT D-39, 40)
(*Kötü kişiler [...] cesur askerler bize saldırmıştı.*)
- Türk bodun adak kamşatdı yablak boldaçı erti. (KT K- 6, 7)
- Türk bodun adak kamşat[tı] yablak boldaçı erti. (BK D-30, 31)

⁶⁴³ “Uzakta ise değersiz mal verir, eğer (sana) yakınsa iyi mal verir.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 190.); “Uzak ise kötü mal verir, yakın ise iyi mal verir diyip öyle öğretiyormuş.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 4, 5); “(Çinliler, bir halk) uzak(ta yaşıyor) ise, kötü hediyeler verir, yakın(da yaşıyor) ise iyi hediyeler verir.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 22, 23); “Uzakta isen Çinliler ipeklinin kötüsünü verirler, yakındaysan ipeklinin iyisini verirler, diye öğretirlermiş.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 91.); “Uzakta isen kötü ipekli verir, yakında isen iyi ipekli verir.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 49); “Uzakta olanlara kötü mal veriyorlar, yakında olanlara iyi mal veriyorlar.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

(Türk halkı(nın) ayağı sendeledi. Perişan olacaktı.)

- eki şad ulayu iniyigünüm oğlanım beglerim bodunum közi kaşı yablak boldaçı tēp sakıntım. (KT K-11)

(İki şad ile küçük kardeşlerim, oğullarım, beylerim (ve) milletimin gözü kaşı fena olacak diye endişelendim.)

- tay bilge tutuk yablakın üçün bir eki atlıg yablakın üçün kara bodunum öltün yitdin. (ŞU D-5)

(Tay Bilge Tutuk'un ve bir iki ün sahibi kişinin kötü uygulamaları yüzünden (ey) avam halkım, öldün, mahvoldun.)

- Ança bilinler: yablak ol. (IB-6, 8, 9, 16, 22, 25, 33, 36, 37, 39, 43, 46, 50, 60, 65)
(Öylece biliniz: (Bu fal) kötüdür.)

b. Kötülük

- bilmedük üçün [yablakının üçün eşim kagan uça bardı.] (KT D- 24)
- ol bilmedükügin üçün yablakının üçün eşim kagan uça bardı. (BK D- 20)
(Bilmediğin için, sizin kötülüğünüz yüzünden amcam kağan vefat etti.)
- küregünün üçün igidmiş bilge kaganının ermiş barmış edgü élişe kentü yağıltıg yablak kigürtüg. (KT D-23)
- küregünün üçün igidmiş bilge kaganının ermiş bar[mış edgü] élişe kentü yağıltıg yablak kigürtüg. (BK D-19)
(İtaatsizliğin yüzünden (seni) beslemiş olan bilge kağanına, kalkınmış ve müreffeh, iyi (durumdaki) ülkeneye (karşı sen) kendin hata ettin (ve) kötülük getirdin.)
- üç karluk yablak sakınıp teze bardı. (ŞU K-11)
(Üç Karluk(lar) kötülük düşünüp kaçıp gitti(ler).)
- anta kəsre ıt yıka üç karluk yablak sakınıp teze bardı. (TARYAT G-3)
(Ben ondan sonra İt yılında Üç Karluk(lar) kötülük düşünüp kaçıp gitti(ler).)

85. Yagı

Temel anlamı “düşman” olan “yagı” kelimesi, ad aktarması yoluyla “savaş” anlamını kazanarak çok anlamlı duruma gelmiştir.

a. Düşman

- dört bulun kop yagı ermiş. (KT D-2)
- dört bulun kop yagı ermiş. (BK D-3)

(Dört bir taraf hep düşmanmış.)

- ança tēp tabgaç kaganka yağı bolmış. (KT D-9; BK D-9)
(Böyle düşünerek Çin kağanına düşman olmuş.)
- yağı bolup étinü yaratunu umaduk yana içikmiş. (KT D-10; BK D-9)
(Düşman olup (kendisini) örgütlemeyi başarmadığı için yine (Çin'e) tâbi olmuş.)
- teñri küç bértük üçün kañım kagan süsi böri teg ermiş yağısı koñ teg ermiş. (KT D-12; BK D-11)
(Tanrı güç verdiği için babam kağanın askerleri kurt gibi imiş, düşmanı koyun gibi imiş.)
- bëriye tabgaç bodun yağı ermiş. (KT D-14; BK D-12)
(Güneyde Çin milleti düşman imiş.)
- yırıya baz kagan tokuz oguz bodun yağı ermiş. (KT D-14; BK D-12)
(Kuzeyde Baz Kağan (ve) Dokuz Oğuz halkı düşman imiş.)
- kırkız kurıkan otuz tatar kıtañ tatabí kop yağı ermiş. (KT D-14)
- kırkız kurıkan otuz tatar kıtañ tatabí kop yağı ermiş. (BK D-12)
(Kırkız(lar), Kurıkan(lar), Otuz Tatar(lar), Kıtay(lar) (ve) Tatabí(lar) hep düşmanmış.)
- teñri yarlıkaduk üçün elligig ęlsiretmiş kaganlıgıg kagansıratmış yağıg baz kılmiş tizligig sökürmiş başlıgıg yüküntü[rmiş. (KT D-15; BK D-13)
(Tanrı lütfettiği için devlet (ve) ülke sahibi olanları devletsiz ve ülkesiz bırakmış, kağanı olanı kağansız bırakmış, düşmanı tâbi kılmiş, asilere diz çöktürmüş, mağrurlara baş eğdirmiş.)
- tört bulundakı] bodunug kop baz kılım yağı[ı]sız kılım. (KT D-29, 30)
- tört bulundakı bodunug kop baz kılım yağısız kılım. (BK D-24)
(Dört bir taraftaki halkların her birini (kendime) tâbi kıldım; (halkımı) düşmansız hale getirdim.)
- anta kėsre yēr bayırku ulug ęrkin yağı boltı. (KT D-34)
(Ondan sonra Yir Bayırku Ulu İrkin düşman oldu.)
- anta kėsre kara türgęş bodun yağı bolmış (KT D-39)
(Daha sonra avam Türgiş halkı, düşman oldu.)
- kül tęgін yėti otuz yaşıña karluk bodun erür barur erkli yağı boltı. (KT K-1)
(Kül Tigin yirmi yedi yaşında (iken) Karluk halkı, kalkınmış ve müreffeh olduğu halde düşman oldu.)
- az bodun yağı boltı. (KT K-2)

(Az halkı düşman oldu.)

- teñri yër bulgakın üçün yağı boltı. (KT K-4)

(Gök (ile) yer karıştığı için düşman oldu(lar).)

- oguz yağı ordug basdı. (KT K-8)

(Düşman Oğuzlar karargâhı bastı.)

- altı otuz yaşıma çik bodun kırkız birle yağı boltı. (BK D-26)

(Yirmi altı yaşında Çik halkı Kırgızlarla düşman oldu.)

- otuz artukı bir yaşıma karluk bodun buñsuz [er]ür barur erkli yağı boltı. (BK D-28, 29)

(Otuz bir yaşında Karluklar sıkıntısız, kalkınmış ve refah olduğu halde düşman oldu.)

- teñri yër bulgakın üçün ödiñe küni tegdük üçün yağı boltı. (BK D-29,30)

(Gök (ile) yer karıştığı için, ödüne kıskançlık girdiği için düşman oldu(lar).)

- yağıımız tegre oçuk teg erti biz isig ertimiz. (TY I. TAŞ G-1) ⁶⁴⁴

(Düşmanımız etrafta ocak gibi idi, biz ateş idik.)

- tabgaç kagan yağıımız erti. (TY I. TAŞ D- 2)

(Çin kağanı düşmanımızdı.)

- on ok kaganı yağıımız erti. (TY I. TAŞ D- 2)

(On Ok kağanı düşmanımızdı.)

- artukı/artuk kırkız küçlüg kagan yağıımız boltı. (TY I. TAŞ D-3) ⁶⁴⁵

(Ayrıca Kırkız Küçlüg Kagan (da) düşmanımız oldu.)

- teñri yarlıkazu bu türk bodun ara yaraklıg yağıg yeltürmedim tügünlüg atıg yügürtmedim. (TY II. TAŞ D- 3, 4)

(Tanrı esirgesin, bu Türk milletin içinde silahlı düşman(lar)ı sokmadım, (kuyruğu) düğümlü (düşman) atlarını koşturtmadım.)

⁶⁴⁴ “Yağıımız tegre uçuk teg erti biz ? ertimiz;Çevremizde düşmanlarımız çok sayıda idi. Biz ? idik.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 85.); “Yağıımız tegre oçuk teg erti biz aş <t>eg ertimiz; Düşmanlarımız çepeçevre ocak gibi idi; biz (ortadaki) aş gibi idik.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 74, 75.); “yağıımız tegre oçuk teg erti biz aş <t>eg ertimiz; Düşmanımız çevremizde ocak gibi, biz de (o ocağın ortasındaki) aş (kazanı) gibiydik.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 171.); “yağıımız tegre uçuk teg erti biz elbeg? ertimiz; Düşmanlarımız etrafta tahıl kabuğu, saman gibi (yoksul, sefalet içinde) idi, biz zengin (bolluk içinde) idik.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 105, 106.); “yağıımız tegre uçuk teg erti biz es (t)eg ertimiz; Düşmanlarımız çevrede yırtıcı kuşlar gibi idi; biz parçalanacak pay gibi idik.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 600, 601.)

⁶⁴⁵ “Sonra Kırgız kağanı Küçlüg de düşmanımız oldu.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 87.); “Fazla olarak Kırgızın kuvvetli kağanı düşmanımız oldu.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 70, 71.); “(Kalabalık Kırgız), güç(lü) kağan düşmanımız oldu.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 78, 79.); “Çok sayıda Kırgız ve güçlü hakanları düşmanımız oldu.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 172.); “Çok sayıda Kırgızlar (ve onların kağanı) Küçlüg Kagan düşmanımız oldu.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 109.); “Üstüne üstlük bir de Kırkız Küçlüg Kagan düşmanımız oldu.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 604, 605.)

- yanıgma yağig kelürir ertim. (TY II. TAŞ D- 3)
(*Kaçan düşman (askerlerini) (geri) getirttim.*)
- oguz ara yèti eren yağı bolmış. (ONGİ- 5)
(*Oğuzların içinde yedi asker düşman olmuş.*)
- şad atıg anta bërmiş boltukda tokuz oguz tg yağı ermiş.(ONGİ-6)
(*Şad unvanını orada verdiğiinde Dokuz Oğuz... düşman imiş.*)
- èkin ara [...] yağı bolmış. (ONGİ- 10)
(*İkisinin arasında... düşman olmuş.*)
- yağika yalñus oplayu tegip opulu kirip özi kışga kergek boltı. (KİÇ D-23)
(*Düşmana/düşmanların arasına tek başına boğa gibi saldırarak atıldığı için kendisi hemen/kısa süre içinde öldü.*)
- yağı [keli]r tedi (ŞU D- 6)
(*Düşman geliyor, dedi.*)
- yağın başı yorıyu kelti. (ŞU D- 6)
(*Düşmanın komutanı yürüyerek geldi.*)
- basmıl yağıdıp ebimerü bardı. (ŞU G-4)
(*Basmıl(lar) düşmanlık edip evime doğru hücum etti.*)
- yağıda boşuna boşunıldım (ŞU D- 7)
(*Düşmandan kurtuldum.*)
- yağım böl[...] yok bol[tı] (TARYAT B-4)
(*Düşmanım [...] yok oldu.*)
- [yağıka] tegmiş sü teñi yèti biñ oğlan erti. (YEN OÇURI-8)
(*Düşmana hücum etmiş asker(lerin) sayısı yedi bin erkek idi.*)
- taş yağig yağıladım. (YEN KÖJEELİĞ HOVU-4)
(*Yabancı düşmanlarla savaştım.*)
- Kan süke barmış. Yağıg sançmış. Köçürü konturu kelir. Özü süsi ögire sebinü ordusınaru kelir, tèt. Ança bilinler: edgü ol. (IB- 34)⁶⁴⁶
(*(Bir) han savaşa gitmiş. Düşman (askerini) mızraklamış. (Askerlerini) göç ettirip konaklatarak geliyor. (Hanın) kendisi ve askerleri neşelenip sevinerek sarayına doğru geliyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.*)

⁶⁴⁶ “Bir han sefere çıkmış, düşmanı mızraklamış. (Askerlerini) göç ettire kondura geliyor. Kendisi ve askerleri neşe ve sevinç içinde karargâhına doğru geliyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.” (bk. Talat Tekin, **İrk Bitig**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017, s. 30.)

b. Savaş

- kadir yağıda kara bodunum a yita esizim e elim e esizim e [adrılıtım] (YEN ÇAA HÖL VII-1, 2, 3)
(*Şiddetli savaşta, avam halkım, ne acı! Ne yazık! Yurdum, ne yazık! (Sizden ayrıldım!)*)
- kunçuyum kadaşım adrılıtım buğ a yağıka kirdim. (YEN OZNAÇENNAYA I- 1)
(*Eşimden, akrabalarımın ayrıldım. Ne sıkıntı! Savaşa girdim.*)
- kadir yağıda otuz er ö[lürtüm] (YEN OYA-6)
(*Şiddetli savaşta otuz asker öldürdüm.*)
- elim ökünçün e kalın yağıda kaymatın tegipen adrıldım a yita. (YEN ALTIN KÖL I- 2)
(*Yurdum, ah pişmanlık! Şiddetli savaşta (geri) dönmeden saldırıp, ayrıldım (öldüm), ne acı!”*)
- ka[dır ya]ğıda yağıcı ben (YEN KIZIL ÇIRAA II- 2)
(*Şiddetli savaş(lar)da savaşan benim.*)
- yağ<ı>da otuz erig öldürdüm (YEN BAY BULUN II- 3)
(*Savaşta otuz (düşman) askerini öldürdüm.*)
- er beñüsi yağıda (ABY KALBAK TAŞ XII)
(*(Bir) askerın ölümsüzlüğü savaşta(dır).*)
- apa er bing eşi yağıda (ABY KALBAK TAŞ XII)
(*Apa Er, bin yoldaşıyla savaşta (savaşıyor).*)

86. Yağız

“Kahverengi; kızılımsı kahverengi” anlamlarında renk adı olarak kullanılan “yağız” kelimesi, yazıtlarda ad aktarması yoluyla “at; yağız at; esmer at” anlamlarını da karşılayarak çok anlamlı duruma gelmiştir. Aynı zamanda doğadan insana deyim aktarması sonucu insan tenini ifade etmek için de kullanılmıştır.

Ögel’in “*Türk Mitolojisi ve Türk Kültür Tarihine Giriş*” adlı eserinde “yağız” kelimesinin anlam gelişimi ile ilgili yapmış olduğu açıklamaları Hülya Arslan Erol şu şekilde aktarmaktadır: “Ögel, Türklerin “*yağız yer*” terkihi ile ‘yerin sonsuz derinliklerini ve karanlıklarını da düşündüklerini, bu düşüncenin onlara, korku ile karışık bir ürperme verdiğini, Eski Türkçede “yağız” sözünün, toprak rengi için

kullanıldığını, sonraları İran edebiyatının tesiri ile toprağın siyah bir renge büründürüldüğünü ve “kara toprak” denmeye başlandığını söylemektedir.”⁶⁴⁷

a. Kahverengi; kızılımsı kahverengi⁶⁴⁸

- üze kök teñri asra yagız yêr kılıntukda êkin ara kişi oğlu kılınmış. (KT D- 1)
- üze kök teñri as[ra yagız yêr kılıntukda êkin ara kişi oğlu kılınmış]. (BK D- 2)
(Yukarıda mavi gök, aşağıda kara toprak yaratıldığında ikisinin arasında insanoğlu yaratılmış.)
- üze teñri basmasar asra yagız yêr telinmeser türk bodun êliñin törüñin kim artatı [udaçı erti]. (KT D-22)
- üze teñri basmasar [asra] yêr telinmeser türk bodun êliñin törüñin kim artatı udaçı erti. (BK D-18, 19)
(Yukarıda gök basmasa, aşağıda kara toprak delinmese Türk milleti, (senin) devletini, yasalarını kim bozabilir?)
- üze teñri asra yagız yêr yarlıkaduk üç[ün...] (BK K-10)
(Yukarıda gök aşağıda kara toprak lûtfettiği için...)
- atımın üze kök teñri asra yagız yêr yana [...] (TARYAT D-4, 5)
(Adımı yukarıda mavi gök, aşağıda kara toprak yeniden [...])
- üze kök teñri yarlıkaduk üçün asra yagız yêr igittük üçün elimin törümin etintim. (TARYAT B-3)
(Üstteki Gök Tanrı / Ebedî Tanrı lûtfettiği için, aşağıdaki kara toprak besleyip doyurduğu için yurdumu ve yasalarımı düzenlendim.)
- yagız yêrde yolım kışga boltı. (II. KARABALGASUN- 8, 9, 10)
(Yağız yerde (yeryüzünde) talihim az oldu.)
- kök teñride esiz kün ay ermiş yagız yêrde esiz el kan ermiş bökmedim yıta esiz e. (YEN YERBEK I- 4)
(Ah ne acı! Mavi gökte güneş (ve) ay vardı; kara toprakta (yeryüzünde) devletim ve hanım vardı! (Onlara) doymadım, eyvah! Ne yazık!)
- yagız yêrde elim kanım a esizim e yıta (YEN YEERBEK II- 4)
(Kara yerde (yeryüzünde) yurdum, hanım, ne yazık! Eyvah!)
- [...] yagız yêrig (YEN AYNA III)
([...] kara toprağı)

⁶⁴⁷ Hülya Arslan Erol, **a.g.e.**, s. 749.

⁶⁴⁸ Yerin, toprağın rengini bildirmektedir.

b. (İnsan teni için) esmer

- yağız er-a idok erim at anı (ABY KALBAK-TAŞ IV/VI)
(*Ey esmer adam, kutsal insanım onu <avı> vur.*)

c. Yağız at, esmer at, doru at

- kül tegin az yağızın binip oplayu tegip bir erig sançdı. (KT K-5)
(*Kül Tigin Az(ların) yağız (at)ına binip boğa gibi saldırarak bir eri mızrakladı.*)
- az yağızın binip tegdi. (KT K-8)
(*Az(ların) yağız (at)ına binip saldırdı.*)

87. Yalıñ

a. Çıplak; yoksul

- yalıñ bodunug tonlug çıgañ bodunug bay kıldım. (KT D- 29, BK D- 23)
(*Çıplak halkı giyimli, yoksul halkı zengin kıldım.*)

b. (yadag yalıñ) Yayan yapıldak; yalın ayak

- men [özüm kagan olurtukuma yer sayu] barmış bodun ölü yitü yadagin yalıñın yana kelti. (KT-D 27, 28)
- men [özüm kagan olurtukuma] yer sayu barmış bo[dun yadagin yalıñın] ölü yitü [yana] kelti. (BK-D 22, 23)
(*(Ben) kendim kağan (olarak) tahta oturduğumda her yana dağılmış olan halk, ölere biterek, yayan yapıldak (bir halde) dönüp geldi.*)

88. Yalñus

a. Yalnız, tek başına

- Talım urı yarın aç a yasıçin yalım kayag yara urupan yalñusun yorıyur tēr. (IB- 40)
(*Cesur bir genç, omuz(larını) dikleştirerek okunun ucu ile yalçın kayaları yararak yalnız başına yaşıyor, der.*)
- yağıka yalñus oplayu tegip opulu kirip özi kısa kergek boltı. (KİÇ D-23)
(*Düşmana/düşmanların arasına tek başına boğa gibi saldırarak atıldığı için kendisi hemen/kısa süre içinde öldü.*)
- kuyda kunçuyum eki oğlanım a esizim e ya<l>ñus esizim e.(YEN ÇAA HÖL IV- 1, 2)
(*Obada(ki) eş(ler)im, iki çocuğum ne yazık! Yalnız, ne yazık!*)

- yalnız ogl[ı]... (YEN EL BAJI-7)
(*yalnız oğlu [...]*)
- yalnız yorıp tokuz teginig tagdaki kara adığıg eligin tut[dum]. (YEN EL BAJI-17, 18)
(*Yalnız yürüyüp dokuz prensi ? dağdaki kara ayıların ellisini yakaladım.*)
- yalnız ? yüz erig [...] (YEN EL BAJI-20)
(*Yalnız (başına) yüz askeri [...]*)
- elig süg yalnız[us]... (YEN EL BAJI-21)
(*Elli (kişilik) orduyu yalnız [...]*)

b. Yalnızca, sadece

- yalnız ölmüş er yag[ı]m erkim ert[inç] erdi (YEN TUGUTÜP I- 2)⁶⁴⁹
(*Sadece düşman askeri öldürmedim.*)

89. Yaruk

a. Aydınlık, parlak

- Kamag üze yaruk boltı tēr. (IB-26)
(*Her şeyin üzeri aydınlık oldu, der.*)

b. Güneş

- kēçe yaruk batar erkli sünüşdüm (ŞU D-1)
(*Gece, güneş batarken savaştım.*)

90. Yaş

“Yaş” kelimesi, ‘taze; ıslak’ temel anlamlarından hareketle, 1) ‘taze’ (yeşil bitkiler için); 2) ‘ıslak’ (nemle akan; gözyaşları için) 3) ‘her yıl taze’ (birinin hayatının bir yılı

⁶⁴⁹ “Bu cümlede sondan ikinci sözcüğün yapısı gramer açısından düzgün değildir çünkü art- “artmak” fiilinin – nç fiilden isim yapma eki almış şekli yoktur, sadece –q ekli şekli vardır (artuq “fazla” [DTS, 57]) Bu yüzden anlamı cümlelerin bütününden yola çıkılarak yapılmaktadır. Çevirisi ise iki türlü yapılabilir (sözcük kelimesine veya olduğu gibi): a) “ölen er (asker)ler yalnız benim düşmanlarımdı (~benim düşmanlarımdandı), başkaları mı (?) idi”. Açıklamak gerekirse bu durumda burada müteveffanın yalnızca düşmanlarını öldürdüğü söylenmek istenmektedir. İkinci sözcük başka türlü de okunabilir: ölm(e)s(e)r. Bu durumda menfi ek almış –sar’lı partisip şekli “yalnız ölmeyen [>yalnız olmayan ölen]” şeklinde çevirilebilir. Cümlelerin tamamı ise “yalnız ölmeyen [>yalnız olmayan ölen] benim düşmanlarımdandı, çok (?) değiller miydi” şeklini alır. Diğer bir deyişle burada müteveffanın yalnız bir değil, çok sayıda düşman öldürdüğü anlatılmak istenmektedir.” (bk. Igor V. Kormuşin, a.g.e., s. 152.)

için) anlamlarında kullanılmaktadır.⁶⁵⁰ Kelimenin bu anlamları kazanmasında bağlam başta olmak üzere ad aktarması önemli bir etkiye sahiptir.

a. Taze

- teñri küçiñe tag üze yol sub körüpen, yiş üze yaş ot körüpen, yorıyu barıpan, sub içipen, yaş yèpen ölümde ozmış tèt. (IB- 17)
(Tanrının kudreti ile dağ üzerinde yol (ve) su görerek dağ çayırında (da) taze ot görerek yürüyüp gitmiş; su içip ot yiyerek ölümden kurtulmuş, der.)
- Boz bulıt yorıdı, boduz üze yagdı. Kara bulıt yorıdı, kamag üze yagdı. Tarıg bişdi, yaş ot ündi, yılıkıa kişike edgü boltı tèt. Ança bilinler: edgü ol. (IB- 53)
(Boz bulut ilerledi, halkın üstüne yağmur bıraktı. Kara bulut ilerledi, her şeyin üstüne yağmur bıraktı. Ekinler olgunlaştı, taze otlar çıktı. Hayvanlar (ve) insanlar için iyi oldu, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.)

b. Ot, çimen

- teñri küçiñe tag üze yol sub körüpen, yiş üze yaş ot körüpen, yorıyu barıpan, sub içipen, yaş yèpen ölümde ozmış tèt. (IB- 17)
(Tanrının kudreti ile dağ üzerinde yol (ve) su görerek dağ çayırında (da) taze ot görerek yürüyüp gitmiş; su içip ot yiyerek ölümden kurtulmuş, der.)
- başça barım yaşça yılıkı esizim e (YEN HEMÇİK ÇIRGAKI- 7)
(Baş kadar malım (yerdeki) ot kadar (çok sayıda olan) at sürüleri... vah bana!)

c. Gözyaşı

- közde yaş kelser tıda köñülte sıgıt kelser yanturu sakıntım. (KT K-11)
(Gözden yaş geldiğinde engel olarak, gönülden feryat geldiğinde içime atarak kaygılandım.)

d. Yaş, doğumdan itibaren geçen süre

- kañım kagan uçdukda inim kül tegin yèt[i yaşda kaltı]. (KT D- 30)
(Babam kağan vefat ettiğinde kardeşim Kül Tigin yedi yaşında idi.)
- kañım] kagan uçdukda özüm sekiz yaşda kaltım. (BK D-13, 14)
(Babam kağan vefat ettiğinde (ben) kendim sekiz yaşında idim.)
- altı yègirmi yaşña eçim kagan elin törüsin ança kazgantı. (KT D- 31)

⁶⁵⁰ Hülya Arslan Erol, a.g.e., s. 604.

(On altı yaşında iken amcam kağanın ülke(ler)ini, devlet(ler)ini şöyle elde etti.)

- bir otuz yaşına çaça senünke süñüşdümüz. (KT D- 32)
((Kül Tigin) yirmi bir yaşında iken General Çaça 'ya karşı savaştık.)
- kül tegin [altı otuz] yaşına kırkız tapa süledimiz. (KT D- 34, 35)
(Kül Tigin yirmi altı yaşında (iken) Kırkız(lar)a doğru sefer ettik.)
- kül tegin yėti otuz yaşına karluk bodun erür barur erkli yağı boltı. (KT K-1)
(Kül Tigin yirmi yedi yaşında (iken) Karluk halkı, kalkınmış ve müreffeh olduğu halde düşman oldu.)
- kül tegin ö[zi] kırk artık[ı y]ėti yaşıñ[a] boltı. (KT KD)
(Kül Tigin('nin) kendisi kırk yedi yaşında idi.)
- teñri [yarlıkaduk üçün] tört yegirmi yaşımkı tarduş bodun üze şad olurtum. (BK D- 14, 15)
(Tanrı buyurduğu için on dört yaşında Tarduş halkı üzerine şad olarak atandım.)
- yėti yegirmi yaşıma tañut tapa süledim. (BK D- 24)
(On yedi yaşında Tangut(lar)a doğru ordu sevk ettim.)
- sekiz yegirmi yaşıma altı çub [sogdak] tapa süledim. (BK D- 24, 25)
(On sekiz yaşında Altı Çub Soğdak'a doğru sefer ettim.)
- yegirmi yaşıma basmıl ıduk [ku]t oğuşum bodun erti arkış ıdmaz teyin süledim. (BK D-25)
(Yirmi yaşında Basmıl İduk Kut boyum, halkım idi; (onlar bana) "elçi göndermiyor" diyerek (üzerlerine) ordu gönderdim.)
- eki otuz yaşıma tabgaç tapa süledim. (BK D- 25, 26)
(Yirmi iki yaşında Çin'e doğru sefer ettim.)
- altı otuz yaşıma çik bodun kırkız birle yağı boltı. (BK D-26)
(Yirmi altı yaşında Çik halkı Kırgızlarla düşman oldu.)
- yėti o[tuz yaşı]ma kırkız tapa süledim. (BK D- 26)
(Yirmi yedi yaşında Kırkız(lar)a doğru sefer ettim.)
- otuz yaşıma beş balık tapa süledim. (BK D- 28)
(Otuz yaşında Beş Balık'a doğru sefer ettim.)
- otuz artukı bir yaşıma karluk bodun buñsuz [er]ür barur erkli yağı boltı. (BK D- 28, 29)
(Otuz bir yaşında Karluklar sıkıntısız, kalkınmış ve refah olduğu halde düşman oldu.)
- [teñri yar]lıkaduk üçün özüm otuz artukı [üç yaşıma...y]ok erti. (BK D- 34)

(Tanrı lütfettiği için otuz üç yaşında iken... yok idi.)

- otuz artukı dört yaşına oguz tezip tabgaçka kirti. (BK D- 38)
(Otuz dört yaşında iken Oğuzlar kaçıp Çin'e tabi oldular.)
- otuz artukı sekiz yaşına kışın kıtañ tapa süledim. (BK G- 2)
(Otuz sekiz yaşında kışın Kıtaylara doğru sefer ettim.)
- [otuz artukı tokuz] yaşına yazın tatabı tapa sü[ledim]. (BK G- 2)
(Otuz dokuz yaşında baharda Tatabılara doğru sefer ettim.)
- Otuz artukı bir [yaşıma...] (BK G- 9)
(Otuz bir yaşında...)
- elig yaşına tatabı bodun kıtañda adr[ıltı] (BK G- 7)
(Elli yaşında iken Tatabı halkı, Kıtay(lar)dan ayrıldı.)
- kapgan kagan yėti otuz [...]nta [...]erti. (TY II. TAŞ D- 1)
(Kapgan Kağan yirmi yedi [...])
- [kö]li çor yėti yaşıña yeger ölürti tokuz yaşıña azıglıg toñuz ölürti (KİÇ D- 18)
(Köli Çor yedi yaşındayken bir antilop öldürdü. Dokuz yaşında azılı bir domuzu öldürdü.)
- türk éliñe altı otuz yaşına [...] (ŞU K-4)
(Türk devletine yirmi altı yaşında iken [...])
- kanım yaşı tegip uçdı oğlu yabgum kagan boltı [...] (TES B-5)⁶⁵¹
(Kağanım(in) yaşı (kemâle) erince vefat etti. Oğlu yabgum kağan oldu.)
(Kağanım(in) ömrü tamam olunca vefat etti. Oğlu yabgum kağan oldu.)
- ...n üçün otuz tatar [...] tutdı ançıp yaşı tegdi (TES D- 3)⁶⁵²
(... için (kağan) Otuz Tatar(ları) [...] hakimiyeti altına aldı. Daha sonra (ölüm) yaşı(na) ulaştı.)
(... için (kağan) Otuz Tatar(ları) [...] hakimiyeti altına aldı. Daha sonra ömrü tamam oldu (vefat etti).)
- sekiz otuz yaşına yılan yılka türk élin anta bulgadım anta artatdım. (TARYAT D-5)

⁶⁵¹ Osman Mert “yaş teg-” birleşik fiilini “öl-” olarak anlamlandırmaktadır. Cümledeki “yaş” kelimesi, hem “yaş” hem de “ömür” anlamına gelecek şekilde iki farklı çeviriye uygundur. “(ölüm) yaşına ulaşıncâ” yahut “ömrü tamam olunca” . (bk. Osman Mert, **Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu**, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 125.); “...hanımın yaşı ilerleyip vefat etti; oğlu Yavgum, hakan oldu.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 61.)

⁶⁵² Osman Mert “yaş teg-” birleşik fiilini “öl-” olarak anlamlandırmaktadır. Cümledeki “yaş” kelimesi, hem “yaş” hem de “ömür” anlamına gelecek şekilde iki farklı çeviriye uygundur. “(ölüm) yaşına ulaştı” yahut “ömrü tamam oldu” . (bk. Osman Mert, **a.g.e.**, s. 133); “... için Otuz Tatarlar... ülkeyi yönetti, öylelikle yaşlandı.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 61.)

(Yirmi sekiz yaşımda, Yılan yılında Türk ülkesini o zaman karıştırdım (ve) o zaman bozguna uğrattım.)

- otuz yaşımkā [...] (MBY YAMAN US- 5)
(Otuz yaşımda [...])
- ben bars ap<a> çor êki otuz yaşıma bitidim (5. HT-1)
(Ben Bars Apa Çor('um). Yirmi iki yaşımda yazdım.)
- otuz yaşımkā alp kut<lu>g bilge kagan êlinte tegin <...> (6. HT-5, 6)
(Otuz yaşımda Alp Kutlug Bilge Kağan ülkesinde prens [...])
- altmış yaşımda atım êl tugaṇ totok ben teṇri êlimke elçisi ertim altı baḡ bodunka beg[i] ertim. (YEN UYUK TARLAK-1, 2)
(Altmış yaşımda(yım), adım El Togaṇ Totok('tur). Ben kutlu devletimin elçisi idim. Altı parçalı halkımın beyi idim.)
- üç yetmiş yaşımkā adrılıtım. (YEN UYUK TURAN-4)
(Altmış üç yaşımda öldüm.)
- üç yaşımda kaṇsız boldum. (YEN BARIK II- 1)
(Üç yaşımda babasız kaldım.)
- tokuz sekiz on yaşıım. (YEN ELEGEST I- 5)
(Yaşıım yetmiş dokuz(dur).)
- beş yegirmi yaşıda alınmışım kuṇçuyum a buṇ a adırılıtım. (YEN BEGRE-1)
(On beş yaşımda evlendiğim zevcem, ne sıkıntı (ki senden) ayrıldım.)
- beş yegirmi yaşımda tabgaç kaṇa bardım a er erdemim üçün alpun altun kümüşüḡ egri tebe êlde kişi kazgandım (YEN BEGRE-3)
(On beş yaşımda Çin hanına (elçi olarak) gittim. Erkeklik erdemim(i elde etmek) için cesaret ile altın, gümüş, tek hörgüçlü deve (ve) carıye(ler) kazandım.)
- yaşıım yeti yetmiş azdım (YEN BEGRE-7)
(Yaşıım altmış yedi (iken) ayrıldım (öldüm).)
- er atım yaruk tegin ben bir otuz yaşımda esizim e (YEN ÇAA HÖL III- 3)
(Erkeklik adım Yaruk Tigin. Yirmi bir yaşımda (iken) öldüm). Ne yazık!)
- teṇri êlimke başda begimke bökmedim esizim e dört yaşımda kaṇsı[z bolup] <...> (YEN ÇAA HÖL IV- 3)
(Kutlu yurduma, başımdaki beyime doymadım, ne yazık! Dört yaşımda babasız kalıp [...])
- üç elig e yaşıım adrıl[tım be]n (YEN ÇAA HÖL X-3)
(Kırk üç yaşımda ayrıldım (öldüm).)

- tokuz kırk yaşımda elim için (YEN ÇAA HÖL XI-1)
(*Otuz dokuz yaşımda yurdum için*)
- udur(?) çigşi sekiz kırk yaşda (YEN HAYA BAJI-5)
(*Udur Çigşi otuz sekiz yaşında (idi).)*)
- sekiz kırk yaşımda a er erdem için tüpüt kanka yalabaç bardım kelmedim (YEN ALTIN KÖL II- 6, 7)
(*Otuz sekiz yaşımda, erkeklik erdemim için Tibet hanına elçi olarak gittim, (ancak) geri dönmedim.*)
- bir yaşımda ataçımka adrındım a (YEN UYBAT III- 11; YEN UYBAT III- 14)
(*Bir yaşımda iken babacığımdan ayrıldım.*)
- altı yaşımda kaşsıradım bilinmedim eçiçim e yıta adr<ın>dım ... eçiçim e kaşsız erdem erti. (YEN UYBAT III- 16)
(*Altı yaşımda babasız kaldım, ancak (bunun) farkında değildim. Sevgili ağabeyimden, ne acı, ayrıldım! ... ağabeyim, babasız kahraman idi.*)
- alt<ı> otuz yaşımda a erti (YEN TUBA III- 2)
(*Yirmi altı yaşımdaydım.*)
- sekiz yetmiş yaşımda öltüm esizim e (YEN HEMÇİK ÇIRGAKI- 9)
(*Altmış sekiz yaşımda (da) öldüm, ne yazık!*)
- yetmiş yaşımda a öltüm yetmiş er öldürdüm (YEN BAY BULUN I- 3)
(*Yetmiş yaşımda öldüm. Yetmiş (düşman) asker(i) öldürdüm.*)
- bo kan eki elig yaşı esizim e (YEN KIZIL ÇIRAA I- 6)
(*Bu han, kırk iki yaşı(nda idi), ne yazık!*)
- er erdemimde egsüküm yok kırk yaşımda adrıldım. (YEN KIZIL ÇIRAA II- 5)
(*Erkeklik erdemimde eksiklik yok. Kırk yaşımda ayrıldım (öldüm).*)
- beş yaşımda kaşsız kalıp tokuz yegirmi yaşımda ögsüz bolup katıglanıp otuz yaşımda<a> öge boltum (YEN KÖJEELİĞ HOVU- 2, 3)
(*Beş yaşımda babasız kaldım. On dokuz yaşımda annesiz kaldım. Güçlü olup otuz yaşımda öge unvanını aldım.*)
- bir yetmiş yaşımda kök teñride küñge azdım esizim e (YEN KÖJEELİĞ HOVU-5)
(*Altmış bir yaşımda mavi gökteki güneşten ayrıldım, ne yazık!*)
- tölis bilge tutuk beg altı yegirmi yaşda a almış kunçuyıñız bökmedi begiçem. (YEN ABAKAN-7)
(*Bilge Tutuk olan Tölis beyi on altı yaşında evlendiği eşine doymadı, benim sevgili beyim.*)

- tokuz elig yaşda tokuz altmış er ölürmiş. (YEN ABAKAN-3)
(*Kırk dokuz yaşında elli dokuz asker öldürmüş.*)
- yètmiş yaşında er erdemim eki elig tokışım yag<ı>da otuz erig öldürdüm (YEN BAY BULUN II-2, 3)
(*Yetmiş yaşında erkeklik erdemim için kırk iki savaş (yaptım). Savaşta otuz (düşman) askerini öldürdüm.*)
- yèti otuz yaşında elim için tokuz tat[ar] [...] (YEN HERBİS BAARI- 4, 5)
(*Yirmi yedi yaşında yurdum için Dokuz Tatar(lar ile savaştım.)*)
- tokuz yaşda tuglug ap[a]ka tapdım. (YEN SARGAL AKSI-2)
(*Dokuz yaşında bayrak (sahibi) Apa 'ya hizmet ettim.*)
- <...> yaşında adrlıttım (YEN EL BAJI- 2; EL BAJI- 22)
(*<...> yaşında ayrıldım.*)
- yüz [...] yaşım yüz er (YEN EL BAJI- 27)
(*Yüz [...] yaşım yüz asker*)
- yaşım elig öld[üm] (YEN ELEGEST IV- 4)
(*Yaşım elli (iken) öldüm.*)
- yègirmi yaşda elim kal<...> (YEN ELEGEST IV- 5)
(*Yirmi yaşında yurdum [...])*)
- [yèt]i yègirmi yaş<ım>da süledim (YEN HEMÇİK BOM II- 2)
(*On yedi yaşında sefere çıktım.*)
- bars tèrig begim yaşı erdemim esiz e (YEN UYBAT VI- 4)
(*Bars Tèrig (adlı) beyim(in) yaşı (ve) erdemim, ne yazık!*)
- kunç[uyum] yaşım es[iz e]. (YEN UYUK OORZAK I- 1, 2)
(*Eşime, yaşıma (ömrüme?) ne yazık!*)
- yèti yègirmi yaşımta men teñri elimke kara boldum bökmedim yıta esni. (YEN YEERBEK I-1)
(*On yedi yaşından itibaren ilahi devletime kul oldum, doymadım, eyvah! Ne acı!*)

e. Ömür, hayat

- kanım yaşı tegip uçdı oğlu yabgum kagan boltı [...] (TES B-5)⁶⁵³
(*Kağanım(in) yaşı (kemâle) erince vefat etti. Oğlu yabgum kağan oldu.*)

⁶⁵³ Osman Mert “yaş teg-” birleşik fiilini “öl-” olarak anlamlandırmaktadır. Cümledeki “yaş” kelimesi, hem “yaş” hem de “ömür” anlamına gelecek şekilde iki farklı çeviriye uygundur. “(ölüm) yaşına ulaştı” yahut “ömrü tamam oldu”. (bk. Osman Mert, **a.g.e.**, s. 133); “... için Otuz Tatarlar... ülkeyi yönetti, öylelikle yaşlandı.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 61.)

(Kağanım(ın) ömrü tamam olunca vefat etti. Oğlu yabgum kağan oldu.)

- ...n üçün otuz tatar [...] tutdı ançıp yaşı tegdi (TES D- 3)
(... için (kağan) Otuz Tatar(ları) [...] hakimiyeti altına aldı. Daha sonra (ölüm) yaşı(na) ulaştı.)
(... için (kağan) Otuz Tatar(ları) [...] hakimiyeti altına aldı. Daha sonra ömrü tamam oldu (vefat etti).)
- kunç[uyum] yaşıım es[iz e] (YEN UYUK OORZAK I- 1, 2, 3)
(Zevceme, ömrüme ne yazık!)

91. Yaylag

a. Yazlık

- Talım kara kuş men. Yaşıl kaya yaylagım, kızıl kaya kışlagım ol. (IB-51)
(Yırtıcı (bir) kartalım. Yeşil kaya yazlığım, kızıl kaya kışlağımdır.)
- Yagak ıgaç yaylagım, kuşlug ıgaç kışlagım. (IB-56)
(Ceviz ağaç(ları) yazlığım, kuşlu ağaç(lar) kışlağımdır.)
- Yaylag tagıma agıpan yaylayur turur men. (IB-62)
(Yazlık dağıma çıkarak (orada) yazı geçiriyorum.)

b. Yayla

- yaylagım ötüken kuzı kidin uçı tez başı öñdüni k[ań]uy künüy bez ...(TARYAT B-5)
(Yaylam Ötüken'in kuzey (tarafının) batı ucu, Tes Irmağı kaynağı(ındadır), doğusu Hanui Gol ve Hünüi Gol (ırmakları)...)

92. Yër

“Temelde ‘yer’ genişlemiş bir anlam alanıyla, ‘(gökyüzüne zıt olarak) yeryüzü, kara, toprak, yer’ vs.; *yër suw* ‘yer ve su’ terkihi için, yani ‘toprak/bölge’ anlamında kullanılır.”⁶⁵⁴

Kelime, Clauson’un kaydettiği bu anlamların yanı sıra yazıtlarda, “ülke, memleket; yurt, vatan” anlamlarını da taşımaktadır.

⁶⁵⁴ Sir Gerard Clauson, *a.g.e.*, s. 954.

a. Yer, arazi, toprak, alan; yeryüzü

- èl tutsık yèr ötüken yış ermiş. (KT G- 4)⁶⁵⁵

- èl [tutsık yèr ö]tük[en] yış ermiş. (BK K-3)

(Yurt tutacak yer Ötüken Dağları imiş.)

- bunça yërke tegi yoritdım. (KT G-4)

- bu[nça yërke tegi y]oritd[ım]. (BK K-3)

(Bunca yer(ler)e kadar (ordu) sevk ettim.)

- bu yèrde olurup tabgaç bodun birle tüzültüm. (KT G-4, 5)

- [bu] yèrd[e olu]rup [tabgaç bodu]n birle tüzül[tüm]. (BK K-3)

(Bu toprak(lar)da yaşayıp Çinliler ile (ilişkileri) düzelttim.)

- ol yërgerü barsar türk bodun ölteçi sen. (KT G-8)

- ol yèr[ger]ü barsar türk bodun ölteçi sen. (BK K-6)

(O yer(ler)e gidersen Türk milleti öleceksin.)

- antağın için igidmiş kaganının sabın almatın yèr sayu bardıg. (KT G-8, 9)⁶⁵⁶

- antağın için igidmiş k[aganının] sabın almatın yèr sayu bardıg. (BK K-6, 7)

(Böyle olduğun için (seni) beslemiş olan kağanının öğütlerini dikkate alma(dığın için) her yana dağıldın.)

- anta kalmışı yèr sayu kop toru ölü yoriyur ertig. (KT G-9)

- anta kalm[ışı] yèr [say]u kop toru ölü yoriyur ertig. (BK K-7)

(Ora(lar)da (sağ) kalanlarınız her yerde (dağınık olarak) hep bitkin ve yitik (bir halde) yaşıyordunuz.)

- [bu...il er]ser [ança] takı èrig yèrte irser ança èrig yèrte bengü taş tokıtdım bitidim. (KT G-13)

([...Ne kadar] ulaşılabilir olabilirse o kadar ulaşılabilir bir yerde bengü taş vurdurdum (yaptırdım), yazdım.)

- üze kök teñri asra yagız yèr kılıntukda èkin ara kişi oğlu kılınmış. (KT D- 1)

⁶⁵⁵ “Ötüken platosu eli tutacak yer imiş.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s.190.); “(Türk halkının yurt edineceği ve) yönetileceği yer Ötüken dağları imiş.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 21.); “Ülke kurulacak topraklar Ötüken topraklarıymış.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 90.); “Devleti yönetecek yer Ötüken Dağları imiş.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 501.)

⁶⁵⁶ “Böyle olduğun için seni besleyen kağanının sözünü tutmadın, her yere gittin (dağıldın).” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 191.); “Öyle olduğun için, beslemiş olan kağanının sözünü almadan her yere gittin.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 4-7.); “Böyle olduğun için, (seni) besleyip doyurmuş olan hakanlarının sözlerini (dinlemeden ve rızalarını) almadan her yere gittin.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 22, 23.); “Öyle olduğun için seni beslemiş olan kağanının sözlerini dikkate almayıp her yöne gittin.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 91.); “Öyle olduğun için, (seni) beslemiş kağanının sözlerini (dikkate) almadan her yerde gittin.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 49.); “Bu huyun yüzünden [seni] beslemiş olan kağanının sözlerini dinlemeden her yere gittin.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 504, 505.)

- üze kök teñri as[ra yagız yèr kılıntukda èkin ara kişi oğlu kılınmış]. (BK D- 2)
(*Yukarıda mavi gök, aşağıda kara toprak yaratıldığında ikisinin arasında insanoğlu yaratılmış.*)
- barduk yèrde edgüg ol erinç. (KT D-24; BK D-20)
(*Gittiğiniz yerde kazancınız şudur şüphesiz:*)
- üze teñri basmasar asra yagız yèr telinmeser türk bodun èliñin törüñin kim artatı [udaçı erti]. (KT D-22)
- üze teñri basmasar [asra] yèr telinmeser türk bodun èliñin törüñin kim artatı udaçı erti. (BK D-18, 19)
(*Yukarıda gök basmasa, aşağıda kara toprak delinmese Türk milleti, (senin) devletini, yasalarını kim bozabilir?*)
- men [özüm kagan olurtukuma yèr sayu] barmış bodun ölü yitü yadagın yalıñın yana kelti. (KT D-27, 28)
- men [özüm kagan olurtukuma] yèr sayu barmış bo[dun yadagın yalıñın] ölü yitü [yana] kelti. (BK D-22, 23)
(*(Ben) kendim kağan (olarak) tahta oturduğumda her yana dağılmış olan halk, çok sıkıntı çekerek, yayan yapıldak (bir halde) dönüp geldi.*)
- teñri yèr bulgakın üçün yagı boltı. (KT K-4)
(*Gök (ile) yer karıştığı için düşman oldu(lar).*)
- teñri yèr bulgakın üçün ödiñe küni tegdük üçün yagı boltı. (BK D-29,30)
(*Gök (ile) yer karıştığı için, ödüne kıskançlık girdiği için düşman oldu(lar):*)
- üze teñri asra yagız yèr yarlıkaduk üç[ün...] (BK K-10)
(*Yukarıda gök aşağıda kara toprak lütfettiği için...*)
- tabgaç [...] bu yèrde kelti. (BK D-35)
(*Çin('den tekrar) bu yere geldi.*)
- bu yèrde maña kul boltı. (BK D-36)
(*Bu yerde bana köle oldu.*)
- yèrçi yèr yañılıp boguzlantı. (TY I. TAŞ K-2)
(*Kılavuz yeri şaşırıp boğazlandı.*)
- ol yèrke ben bilge tuñukuk tegürtük üçün sarıg altun ürün kümüş kız koduz egri tebi agı buñsuz kelürti. (TY II. TAŞ G-3, 4)
(*Ben Bilge Tunyukuk o yerlere ulaştırdığımiçin sarı altın, beyaz gümüş, kız kadın, hörgüçlü deve (ve) hazineyi sıkıntı çekmeden getirdiler.*)

- neñ yêrdeki kaganlıg bodunka bintegi bar erser ne buñı bar erteçi ermiş. (TY II. TAŞ D- 6, 7)
(*Herhangi bir yerdeki kağan sahibi olan millette benim gibisi var olsa (o halkın) ne sıkıntısı olacaktı?!)*)
- ... oğlın [kisiş]in uduztukı [kon]dukı êtdüki yêr aldúkı (KİÇ D-13)
(*...çocuk(lar)ını (ve) karısını gönderdiği, yerleştirdiği, düzenlediği, toprak aldığı...*)
- ... sançduk yêrde ... (ŞU B-7)
(*... mızrakladığımız yerde...*)
- yağız yêrde yolım kışga boltı. (II. KARABALGASUN- 8, 9, 10)
(*Yağız yerde (yeryüzünde) talihim az oldu.*)
- teñrideki künke yêrdeki êlimke bökmedim (YEN BARIK III-3)
(*Gökteki güneşe, yeryüzündeki yurduma doymadım.*)
- yêr beñkü taş beñk<ü> yêr ay kü[n] <...> (YEN UST SOS)
(*Yer, ebedî taş, ebedî yer, ay (ve) güneş...*)
- yêrdeki yegren adgır teñrideki tegrük ... (ABY YABOGAN A 84- 1)
(*Yerdeki kahverengi aygır, gökteki yuvarlak ...*)
- yêrdeki egidir beñkü yêrdeki añar. (ABY KALBAK TAŞ A 45)
(*Yerdeki himaye eder, ebedî yerdeki hatırlar.*)
- yêr beñgü ermiş. (ABY KALBAK TAŞ A 23)
(*Yer, ebedîdir.*)
- yêr beñigü (ABY ÇARIŞ 2, 3)
(*Yer, ebedîdir.*)
- kök teñride esiz kün ay ermiş yağız yêrde esiz êl kan ermiş bökmedim yıta esiz e. (YEN YERBEK I- 4)
(*Ah ne acı! Mavi gökte güneş (ve) ay vardı; yağız yerde devletim ve hanım vardı! (Onlara) doymadım, eyvah! Ne yazık!*)
- yağız yêrde êlim kanım a esizim e yıta (YEN YEERBEK II- 4)
(*Kara yerde (yeryüzünde) yurdum, hanım, ne yazık! Eyvah!*)
- atımın üze kök teñri asra yağız yêr yana [...] (TARYAT D-4, 5)
(*Adımı yukarıda mavi gök, aşağıda kara toprak yeniden [...]*)
- üze kök teñri yarlıkaduk üçün asra yağız yêr igittük üçün êlimin törümin êtintim. (TARYAT B-3)
(*Üstteki Gök Tanrı / Ebedî Tanrı lûtfettiği için, aşağıdaki kara toprak besleyip doyurduğu için yurdumu ve yasalarımı düzenlendim.*)

- isi y r tapa az er ıtdım ( U D-11)
(M ttef klerin (bulunduğu) yere doğru az (sayıda) asker gönderdim.)
- yelmesin    y ri er  ıdım . ( U D-12)
(Keşif birliğini, m ttef klerin (bulunduğu) yere (görev için) göndermiş.)
- y rdeki bars tegme erdemligim e b km[edim] (YEN ALTIN K L I- 4)⁶⁵⁷
(Yeryüzünde “Bars” olarak adlandırılan yiğitliğim! Doymadım.)
-  ze te rike asra y rke yüküntüküm bar erti. (MBY BÖMBÖGÖR YAN- 1)
(Yukarıda(ki) gök, aşağıda(ki) toprak için ibadet ediyorum.)
- sub y r kem katun ay k n <...> (YEN ALDI BEL I- 4)
(Su ve toprak, Kem (ve) Katun (ırmakları), ay (ve) güneş...)
- Toruk at semritti. Y rin  pen yügürü barmış. (IB-16)
(Zayıf at semirdi. (Kaldığı) yeri düşünüp koşarak (o yere doğru)gitmiş.)
- Utru y rde ogrı soku up tutupan minmi . (IB-16)
((Yolun) karşısında (karşı yerinde) (bir) hırsız ile kar ıla mı ; (hırsız atı) tutup ( st ne) binmi .)
-  zl k at    y rde arıp o up turu kalmış. (IB-17)
((Bir) hususi at, çöl yerinde yorulup, bitkin d   p kalakalmı .)
-  ze te rike tegir, asra y rke kir r t r. (IB-20)
(Yukarıda gökyüzüne ulaşır, aşağıda yere(in dibine) girer.)
- Ta  ta lardı, udu y r yarudı, udu k n togdı. (IB-26)
( afak söktü ve yer aydınlandı ve güneş doğdu.)
- Ortu y rde amgaka soku mı . (IB- 49)
(Orta yerde (bir) yaban keçisine rastlamı .)
- Alp er oğlı s ke barmış. S  y rinte erklig sab ı t r tmı  t r. Ebi er  kelser  zi atanmış, ögrünçülüğ, atı y tiglig kelir t r. Ança bili ler: anığ edgü ol. (IB-55)
(Yiğit bir adamın oğlu savaşa gitmiş. Savaş alanında güçlü bir sözcü çıkarmış, der. Evine doğru gelirken kendisi şöhret kazanmış, sevinçli (bir şekilde) ve atı (da) idmanlı olarak geliyor, der.  ylece biliniz: (Bu fal)  ok iyidir.)

b.  lke, memleket

- yırıgaru y r bayırku y ri e tegi süledim. (KT G-4)
- yırıgaru y r bayırku y ri e tegi s l[edim]. (BK K-3)

⁶⁵⁷ “y rdeki barstigim e erdemligim e b km[...]; “Y rdeki Bars (kabilesine) ait olduğuma ve  ecaat sahibi olduğuma doymadım.” (bk. Igor V. Kormu ın, **a.g.e.**, s. 94.)

(Kuzeyde Yir Bayırku ülkesine kadar ordu sevk ettim.)

- Ötüken yer olurup arkış tərkiş ısar neñ buñug yok. (KT G-8)
- Ötüken yer o[l]urup [arkış] tərkiş ısar neñ bu[ñug yo]k. (BK K-6)
(Ötüken toprak(larına) yerleşip kervan(lar) gönderirsen hiç sıkıntın olmaz.)
- kögmen aşa k[rkız yeri]ge tegi süledimiz] (KT D-17)
- kögmen aşa kırkız yeri]ge tegi sü[l]edimiz. (BK D-15)
(Kögmen (Dağlarını) aşarak Kırgız ülkesine kadar sefer ettik.)
- türk sir bodun yerinte bod kalmadı. (TY I. TAŞ B-3, 4)
(Türk Sir halkının ülkesinde boy kalmadı.)
- türk sir bodun yerinte idi yorımazun usar idi yok kılalım tər men. (TY I. TAŞ G-4, 5)
(Türk Sir halkı ülkesinden (bulunduğu topraklardan) hiç (bir yere) ilerlemesin! Eğer başarabilirsek [onları] tümüyle yok edelim, (diye) düşünüyorum.)
- türk bodunug ötüken yerke ben özüm bilge tuñukuk [kelürtüm] ötüken yerig konmış tēyin eşidip bēriyeki bodun kurıyakı yırıyakı öñreki bodun kelti. (TY I. TAŞ G-10)
(Türk halkını Ötüken ülkesine (toprak(lar)ına) ben kendim Bilge Tunyukuk (getirdim). Ötüken ülkesine yerleştiğimizi işiten güneydeki halk, batıdaki, kuzeydeki, doğudaki halk(lar) geldi.)
- az yer y[olı] anı b[irle] ermiş. (TY I. TAŞ D-7)
(Az ülkesinin yolu Anı (Irmağı boyunca) imiş.)
- eltēriş kagan kazanmasar yok erti erser ben özüm bilge tuñukuk kazanmasar ben yok ertim erser kapgan kagan türk sir bodun yerinte bod yeme bodun yeme kişi yeme idi yok erteçi erti. (TY II. TAŞ K-1, 2)
(İlteriş Kağan kazanmasaydı, (yani) olmasaydı, ben kendim Bilge Tunyukuk kazanmasaydım, (yani) ben olmasaydım Kapgan Kağan Türk Sir halkı(nın) topraklarında boy da halk da insan da hiç olmayacaktı.)
- uygur yerinte yaglakar kan ata kel[i]gme] kırkız oğlu men. (SÜCİ-1, 2)
(Uygur ülkesindeki Yaglakar Hanını sürerek gelen Kırgız oğluyum.)
- egök katun yerimke adrılıtım (YEN UYUK TURAN-4)
(Uyuk (ve) Katun (ırmaklarının geçtiği) ülkemden ayrıldım.)
- yerdeki tamkalıg yilkı buñs[uz erti]. (YEN OÇURI-6)⁶⁵⁸
(Ülkedeki damgalı at sürüleri(nin) sayısı çoktu.)
- öz yerim ıduk yerim esiz e esiz elim kanım kün ay esiz e. (YEN BAY BULUN I-1)

⁶⁵⁸ “Ülkedeki damgalı at sürüleri sıkıntısız idi.” (bk. Erhan Aydın, *Sibirya’da Türk İzleri-Yenisay Yazıtları*, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 100)

(Kendi ÷lkem, kutsal yurdum, ne yazık! Kutlu yurdum, hanım, güneş (ve) ay, ne yazık!)

- iç yer eliki artzun. (YEN ABAKAN-4)
(İç (kağana bağı) ÷lkelerin geyiğı çoğalsın!)
- orkon yerin <al>dukda azıglıg toñuz teg tērig beg esiz (YEN UYBAT VI- 3)
(Orhun ÷lkesini ele geçirdiğinzde azılı (vahşi) domuz gibiydiniz.)
- iç ılagım ötüken yeri (TARYAT B-5)
(Asıl ormanlarım (koruluğum) Ötüken ÷lkesi)

c. (yer sub ikilemesi) yurt, vatan

- üze türk tenrısı türk ıduk yeri subı ança etmiş. (KT D- 10, 11)⁶⁵⁹
(Yukarıda Türk Tanrısı, Türk'ün kutsal vatani(nı) şöyle düzenlemiş.)
- üze] türk tenrısı ıduk yeri subı ança etmiş erinç. (BK D- 9, 10)
(Yukarıda Türk Tanrısı, (Türk'ün) kutsal vatani(nı) şöyle düzenlemiş şüphesiz.)
- eçümüz apamız tutmuş yer sub idisiz bolmazun tēyin az bodunug etip yar[atıp...] (KT D- 19)
(Atalarımızın elde ettiğı yurt sahipsiz kalmasın diye Az halkını örgütleyip düzene sokarak...)
- eç[ümüz apamız tutmuş ye]r sub [idi]siz kalmazun [tēyi]n [az bodunug etip yaratıp...] (BK D- 16)
(Atalarımızın elde ettiğı yurt sahipsiz kalmasın diye Az, Kırgız halk(larını) örgütleyip düzene sokarak...)
- kögmen yer sub idisiz kalmazun tēyin az kırkız bodunug yarat[ıp keltimiz süñüş]dümüz (KT D-20)
- kögmen yer sub idisiz kalmazun tēyin az kırkız bodunug [etip] yaratıp keltim[iz. (BK D-17)
(Kögmen yurdu sahipsiz kalmasın diye Az, Kırgız halk(larını) örgütleyip düzene sokarak...)
- üze tenri ıduk yer sub [eçim] kagan kutı taplamadı erinç. (BK D- 35)

⁶⁵⁹ “(o zaman) Yukarıda Türklerin Tengrisi, Türklerin kutsal yeri suyu şöyle söylemiş.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 193, 194.); “Yukarıda Türk tanrısı, Türk mukaddes yeri, suyu öyle tanzim etmiş.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 13.); “Yukarıdaki Türk Tanrısı (ve) Türk kutsal yer ve su (ruhları) şöyle yapmışlar.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 27.); “Yukarıda Türklerin ilahî güçleri, Türklerin kutsal yer-su (ruhları) şu şekilde düzenlemişler.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 94.); “Yukarıda Türk (ebedî) göğü (ve) kutsal yer su (ruhları) öylece örgütlemiş.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 54.); “Yukarıda Türk Tanrısı, Türk'ün kutsal yeri şunu şöyle yapmış.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 513.)

(Yukarıda Tanrı, (aşağıda) kutsal vatan, amcam kağanın ruhu razı gelmedi şüphesiz.)

- tokuz oguz bodun yerin subın ıdıp tabgaçgaru bardı. (BK D- 35)
(Dokuz Oğuz halkı, yurdunu terk edip Çin'e doğru gitti.)
- kadirkan yış kon[... tur]gakıña yeriñerü subıñaru kontı. (BK D- 39, 40)
(Kadırkan Dağlarına yerleş[...meskenine], yurduna doğru yerleşti.)
- bu kaganında bu begleri(ñde yeriñde su)buñd(a adılmasar) türk [bodun] (özün) edgü körteçi sen. (BK K- 13, 14)
(Bu kağanından, bu beylerinden, vatanından ayrılmazsan Türk kavmi, (sen kendin) iyilik göreceksin.)
- teñri umay ıduk yer sub basa berti erinç. (TY II. TAŞ B- 3)
(Tanrı Umay, kutsal toprak (onların) üzerine çökerek (gaflet) verdi şüphesiz.)
- ol yerimin subumın konar köçer ben. (TARYAT B- 4)
(Ben bu yurdumun (üzerinde) konar göçerim.)
- [...] turup yerin tapa bardı (ŞU G-6)
([...] kalkıp (kendi) yurtlarına gittiler.)
- yerim e yıta subım a adıldım a buñ a esizim e yıta. (YEN BEGRE-4)
(Yerimden yurdumdan ayrıldım, ah ne sıkıntı! Ne acı! Ne yazık!)
- yerde artuk erdemi bar üçün beñkü tike berti. (YEN ABAKAN- 9)
(Yeryüzünde çok sayıda kahramanlığı (olduğu) için ebedî taş diktim.)
- kim ögüz beñü yer [...] bökmedim (YEN BAY BULUN I-3)
(Kim (YEN) Nehri, ebedî yurdum [...] (size) doymadım.)
- yerim subum esizim e kuyda kunçuyum tul kaltı yıta esizim. (YEN KÖJEELİG HOVU-6)
(Yurdum(dan ayrıldım), ne yazık! (Obada(ki) eş(ler)im dul kaldı, ne acı, ne yazık!)
- yerim e subım a esizim e (YEN ŞANÇI III-3)
(Yurdum(dan ayrıldım), ne yazık!)
- er erdem[im] yerim <ü>çün <...> öldüm (YEN ÇAA HÖL XI- 2, 3)
(Erkeklik erdemim (ve) yurdum için [...] öldüm.)
- elim kanım a esizim e er erdemi tokuz ogadmadım a yerim esiz e (YEN TUVA D-2)
(Yurdum(dan) hanım(dan ayrıldım), ne yazık! Erkeklik erdemimi dokuz (kez) elde edemedim. Yurduma, ne yazık!)

93. Yok

“Yok; vâ r olmayan” temel anlamındaki kelime, “çıgañ” ile oluşturduğu ikileme yapısı ile “yoksul, fakir” anlamlarını kazanmıştır.

a. Yok

- ol amtı añıg yok. (KT-G 3, BK-K 2)⁶⁶⁰
(*O dönem(de) / zaman(da) kötülük yok.*)
- türk kagan ötüken yış olursar êlte buñ yok. (KT G-3)
- türk [kag]an ötüken [y]ış olursar [êl]te [buñ] yok. (BK K-2)
(*Türk kağanı, Ötüken Dağları'na yerleşir (ve oradan hükmeder) ise ülkede sıkıntı olmaz.*)
- ötüken yışda yêg idi yok ermiş. (KT G-4)
- ötlüken y[ış]da yêg ê[di er]miş. (BK K-3)
(*Ötüken Dağları'ndan daha iyisi hiç (bir yerde) yok imiş.*)
- Ötüken yêr olurup arkış têrkış ısar neñ buñug yok. (KT G-8)
- Ötüken yêr o[l]urup [arkış] têrkış ısar neñ bu[ñug yo]k. (BK K-6)
(*Ötüken toprak(larına) yerleşip kervan(lar) gönderirsen hiç sıkıntın olmaz.*)
- türk bodun yok bolmazun tēyin bodun bolçun tēyin kañım êltêriş kaganıg ögün êl bilge katunug teñri tōpüsünde tutup yügerü kötürmiş erinç. (KT D-11; BK D-10)
(*Türk milleti yok olmasın diye, millet olsun diye, babam İlteriş Kağanı, annem İl Bilge hatunu, Tanrı tepelerinden tutup yukarı kaldırmış şüphesiz.*)
- türk bodunug atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürmiş teñri êl bērigme teñri türk bodun atı küsi yok bolmazun [tēyin özümün ol teñri] kagan olurtdı erinç. (KT D- 25, 26)
- türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürügme teñri êl bērig[me te]ñri türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin özümün ol teñri kagan olurtdı [erinç. (BK D-20, 21)
(*Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye babam kağanı ve annem hatunu yükselten Tanrı, devlet, ülke vermiş olan Tanrı, Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye beni, o Tanrı kağan olarak (tahta) oturttu.*)
- kañımız êçimiz kaz[ganmış bodun atı küsi yok bolmazun] tēyin türk bodun üçün tün udımadım, küntüz olurmadım. (KT D- 26, 27)

⁶⁶⁰ “Eğer Türk kağanı Ötüken platosunda hüküm sürerse, o zaman sıkıntı yok.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 190.); “O şimdi kötü değildir.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 2, 3.); “Onlar şimdi (hiç de) kötü (durumda) değildir.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 20, 21.); “Şimdi onların (hiçbir) kaygısı yok.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 90.); “Onlar şimdi kötü (durumda) değildir.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 45.); “Şimdi kötülük yok.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

- kañımız eçimiz kazganmış bodun atı küsi yok bol[mazun] tàyin türk bodun üçün tün udımadım. (BK D-21, 22)
(Babamızın, amcamızın kazandığı milletin adı sanı yok olmasın diye Türk milleti için gece uyumadım, gündüz oturmadım.)
- ol süg anta yok kışdımız. (KT D-32; KT D-34)
(O orduyu orada yok ettim.)
- ol süg anta yok kışdım. (BK D-25)
(O orduyu orada yok ettik.)
- biziñ sü atı toruk azukı yok erti. (KT D-39)
(Bizim asker(lerimizin) at(ları) zayıf(tı) (ve) yiyecekleri yoktu.)
- az bodun anta yok boltı. (KT K-3)
(Az halkı orada yok oldu.)
- kül tegin yok erser kop ölteçi ertigiz. (KT K-10)
(Kül Tigin olmasaydı hepiniz ölecektiniz.)
- men iniligü bunça başlayı kazganmasar türk bodun ölteçi erti yok boldaçı erti. (BK D-33)
(Ben kardeşimle birlikte bu şekilde başa geçip kazanmasaydım Türk milleti ölecekti, yok olacaktı.)
- (b)eriye tabgaçda atı küsi yok boltı. (BK D-36)
(Güneyde Çin’de (olanların) adı sanı yok oldu.)
- [karluk] elteber yok bolmış inisi bir korg[anka...] (BK D-40)
(Karluk ilteberi yok olmuş, kardeşi bir kaleye (sığınmış).)
- bod[un... yo]tuzın yok kıldım. (BK G-4)
(Halkı ... kadınlarını yok ettim.)
- ulug oglum agrıp yok bolca kug señünüg balbal tike bértim. (BK G-9)
(Büyük oğlum hastalanıp yok olunca (ölünce) General Ku’yu balbal (olarak) diktim.)
- türk bodun ölti alkıntı yok boltı. (TY I. TAŞ B-3)
(Türk milleti öldü, mahvoldu, yok oldu.)
- türk sir bodun yerinte idi yorımazun usar idi yok kılalım tır men. (TY I. TAŞ G-4, 5)
(Türk Sir halkı ülkesinden (bulunduğu topraklardan) hiç (bir yere) ilerlemesin! Eğer başarabilirsek [onları] tümüyle yok edelim, (diye) düşünüyorum.)
- türk bodun kılınğalı türk kagan olurgalı şantun balık(k)a taluy ögüzke tegmiş yok ermiş. (TY I. TAŞ D- 1)

(Türk milleti yaratılalı, Türk kağanı tahta çıkalı Şantung şehir(ler)ine, okyanusa ve ırmağa ulaşan yokmuş.)

- üçegün kabışıp sülelim idi yok kılalım têmış. (TY I. TAŞ D-4)
(Üçümüz birleşip ordu sevk edelim, (onları) tamamen yok edelim, demiş(ler).)
- katun yok bolmış erti. (TY I.TAŞ K-7)
(Hanım vefat etmiş idi.)
- tensi oğlu aytıgma tagka tegmiş idi yok ermiş. (TY II. TAŞ G-3)
(Tinsi Oğlu (olarak) adlandırılan dağa ulaşan hiç yokmuş.)
- êltêriş kagan kazanmasar udu ben özüm kazanmasar êl yeme bodun yeme yok erteçi erti. (TY II. TAŞ D-4, 5)
(İltêriş Kağan kazanmasaydı (ve) ardından ben kendim (de) kazanmasaydım devlet de millet de yok olacaktı.)
- êltêriş kagan kazanmasar yok erti erser ben özüm bilge tuñukuk kazanmasar ben yok ertim erser kapgan kagan türk sir bodun yêrinte bod yeme bodun yeme kişi yeme idi yok erteçi erti. (TY II. TAŞ K-1, 2)
(İltêriş Kağan kazanmasaydı, (yani) olmasaydı, ben kendim Bilge Tunyukuk kazanmasaydım, (yani) ben olmasaydım Kapgan Kağan Türk Sir halkı(nın) topraklarında boy da halk da insan da hiç olmayacaktı.)
- êçümüz apamız yamı kagan dört bulunug êtmış yıgmış yaymış basmış ol kan yok boltukda kêsre êl yêtmış içgınnmış. (ONGİ-1)
(Atalarımız Yamı Kağan dört bir tarafa (dağılmış halkı) örgütlemiş; bir araya toplamış; (isyancıları) dağıtmış (ve) hükmü altına almış. O han öldükten sonra, ülke(yi) kaybetmiş(ler).)
- türk bodun atı yok bolu barmış erti. (ONGİ-3)
(Türk milletinin adı yok olmuştu.)
- ulug köli çor sekiz on yaşap yok bol[tı]. (KİÇ B-3)
(Ulu Köli Çor seksen (yıl) yaşayıp yok oldu (öldü).)
- [...] ebmedüki yok (KİÇ B-8)
([...] acele etmediği yok.)
- türk bodun anta ingaru yok boltı (ŞU K-10)
(Türk halkı bunun üzerinde yok oldu.)
- kara êgil bodunug yok kılmadım. (ŞU D-2)
(Avam İzgıl halkını yok etmedim.)
- basmıl karluk yok boltı (ŞU B-2)

- (Basmıl(lar ve) Karluk(lar) yok oldu.)*
- kan[ın altım] anta yok boltı (TARYAT D-8)
(Han(larını) orada tutsak aldım. (Ordusunu) orada yok ettim.)
  - yagım bölök yok bol[tı] (TARYAT B-4)
(Düşmanım Bölök yok oldu.)
  - yañıltukum yok. (MBY BÖMBÖGÖR-YAN 1)
(Yanıldığım yok.)
  - teñri kanım igittükin buñum yok. (MBY DEL UUL-1)
(Kutlu hanım (bizi) besleyip doyurduğu (için) sıkıntım(ız) yok.)
  - elim ugrınta sü bolup er ölürmedüküm yok. (YEN ELEGEST I- 8)
(Devletim için asker olup öldürmediğim (düşman) askeri yok.)
  - tört adaklıg yılmım sekiz adaklıg barımım buñum yok erdim. (YEN ELEGEST I- 11)
(Dört ayaklı hayvanlarım, sekiz direkli çadırım/mülküm (pek çoktu), (hiçbir) sıkıntım yoktu.)
  - buñum yok. (YEN TELE-4)
(Sıkıntım (derdim) yok.)
  - er erdemimde egsüküm yok kırk yaşında adıldım. (YEN KIZIL ÇIRAA II- 5)
(Erkeklik erdemimde eksiklik yok. Kırk yaşında ayrıldım (öldüm).)
  - iç yer eliki artzun atçı alp totok yok yus kadın? eliki azman atıg öküz at yok yıta (YEN ABAKAN-4)
(İç (kağana bağlı) ülkelerin geyiği çoğalsın! Onları (avda) öldürebilen cesur Tutuk şimdi yok, eyvah!)
  - togday turnası artzun kuşladaçı bilge tutuk yok. (YEN ABAKAN-5)
(Toguday'ın turnaları çoğalsın! Onları avcı kuşlarla avlayabilen⁶⁶¹ bilge Tutuk artık yok.)
  - er erdemim egsüküm yok elim <ka>nım <...> elig er[im] yok (YEN UYUK OORZAK I- 1)
(Erkeklik erdemimin eksiği yok. Yurdum, hanım [...] elli askerim yok.)
  - er atım yok <ü>çün yėti aşnukı eşim taş <u>ru tiktı. (YEN HEMÇİK ÇIRGAKI-2)
(Erkeklik adım olmadığı için yedi eski eşim, dostum taş yazdırıp dikti(ler).)
  - elç<i> ergeñe igidmişim? ereşin? yok eşim sınarım kanta er sañım kan<i> ergey (YEN HEMÇİK ÇIRGAKI-8)

⁶⁶¹ “Doğan turnanız çoğalsın. (Yırtıcı) kuş avcınız Bilge Totok (artık) yok.” (bk. Erhan Aydın, **Sibirya’da Türk İzleri-Yenisey Yazıtları**, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 157)

(Elçi Ergene'yi besleyip, büyütmişüm, eşim dostum yok, etrafımdakiler nerede (?) hani neredeler(?))

- Üküş atlıg ögrünçün yok; kobı atlıg korkınçın yok, uçruglug kutun yok tır. (IB- 36)
((Sende) çok sayıda atlı askeri (olan kişinin) sevinci yok; (öte yandan) az sayıda atlı askeri (olan bir kişinin) korkusu (da) yok; uçuşan bayraklarla kutlanacak iyi bir talihin yok, der.)

b. (yok çıgañ ikilemesi) yoksul, fakir

- kagan olurup yok çıgañ bodunug kop kubratdım çıgañ bodunug bay kıldım az bodunug üküş kıltım. (KT G-9, 10; BK K-7)
(Kağan (olarak) tahta çıkıp yoksul (ve) fakir halkı(n tamamını) derleyip toparladım. Fakir halkı zenginleştirdim.(Sayıca) az halkı çoğalttım.)

94. Yol

Başlangıçta somut bir anlamı ifade eden “yol” kelimesi, anlam genişlemesine uğrayarak soyut anlamlı “şöhret, ün; şans, talih” anlamlarını da karşılamaktadır. Kelime, somutlaştırmanın bir neticesi olarak çok anlamlı duruma gelmiştir.

a. Yol; yolculuk

- Ölügi yurtda yolta yatu kaldaçı ertigiz. (KT K- 9)
(Ölmüş olanlarınız (ise) harabe(ler)de, yol(lar)da yatıp kalacaktınız.)
- altun yışığ yolsuzun aşdım<ız>. (TY I. TAŞ K-11)
(Altun Dağlarını yol olmadan aştık.)
- kögmen yolu bir ermiş. (TY I. TAŞ D- 6)
(Kögmen'in yolu bir taneymiş.)
- tumış tēyin eşidip bu yolun yorisar yaramaçı tēdim. (TY I. TAŞ D-6)
((Kögmen yolu) kapanmış diye haber alınca “bu yol(dan) yürürsek işe yaramayacak” dedim.)
- az yēr y[olı] anı b[irle] ermiş. (TY I. TAŞ D-7)
(Az ülkesinin yolu Anı (Irmağı boyunca) imiş.)
- yañduk yolta yeme ölti kök. (TY I. TAŞ G-9)
((Geri) püskürttüğümüz yolda yine öldü(ler).)
- Ala atlıg yol teñri men. (IB-2)
(Ala atlı yol tanrısıyım.)

- teñri küçiñe tag üze yol sub körüpen, yiş üze yaş ot körüpen, yoriyu barıpan, sub içipen, yaş yèpen ölümde ozmış tèt. (IB- 17)
(*Tanrının kudreti ile dağ üzerinde yol (ve) su görerek dağ çayırında (da) taze ot görerek yürüyüp gitmiş; su içip ot yiyerek ölümden kurtulmuş, der*)
- Çıgañ er oğlu kazança barmış. Yolu yaramış. (IB- 30)
(*(Yoksul (bir) adamın oğlu (para) kazanmaya gitmiş. Yolculuğu faydalı olmuş.*)
- Er süke barmış. Yolta atı armış. Er kugu kuşka sokuşmış. (IB- 35)
(*(Bir) adam savaşa gitmiş. Yolda atı yorulmuş. Adam (bir) kuğu kuşuna rastlamış.*)
- Karı yol teñri men. (IB-48)
(*Yaşlı yol tanrısıyım.*)
- b. Ad, san, ün, şöhet**
- bunça bodunug atın yolın yagma alum çisi eki... (TARYAT K-5)
(*Bunca boyları, (onların) adları (ve) sanlarını Yagma boyunun tahsildarı...*)
- c. Şans, talih**
- yağız yèrde yolım kısğa boltı. (II. KARABALGASUN- 8, 9, 10)
(*Yağız yerde (yeryüzünde) talihim az oldu.*)
- yèrde yol berin (1. HT-2)
(*Yeryüzünde talih, şans verin.*)

95. Yurt

Clauson'un "yurt" kelimesi ile ilgili şu bilgileri kaydetmektedir:

"Eski dönemde çok seyrek; Kaşgarlı'nın çevirisi 'terkedilmiş kamp yeri' eski ortaya çıkışlara uygun düşüyor; fakat orta dönemde 'mesken yeri, ikametgah' anlamına gelmeye başlamış. Herhangi bir terk etme iması olmadan ve alışılmış fonetik değişiklikler ve 'bir çeşit keçe çadır, topluluk, ülke, memleket' vs. geniş anlam alanıyla bütün modern şivelerde yaşıyor."⁶⁶²

a. Yurt; memleket

- Esiz e ak kaya yurt (YEN BAYKOLOVO)
(*Ne acı! Ak kaya yurd(um).*)

⁶⁶² Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 958.

b. (terk edilmiş) şehir, ev, harabe

- Ölüğü yurtda yolta yatu kaldaçı ertigiz. (KT K- 9)
(Ölmüş olanlarınız (ise) harabe(ler)de, yol(lar)da yatıp kalacaktınız.)
- usın bunta itu yurtda yatu kalur erti. (TY I. TAŞ D- 2)
((Askerlerimiz) uykularını burada terk ederek harap olmuş şehir(ler)de, evlerde yatıp kalıyorlardı.)
- Teñrilig kurtga yurtta kalmış. Yaglıg kamıç bulupan yalgayu tertilmiş, ölümde ozmış tır. (IB-13)
(Dindar (bir) yaşlı kadın terk edilmiş (bir) kamp yerinde kalmış. Yağlı bir kepçe bulup yalamış, (öylece) hayatta kalmış, ölümden kurtulmuş, der.)

Runik harfli Türkçe metinlerde çok anlamlı olarak tespit edilen doksan beş isim, genel olarak dil içi anlam olaylarının etkisiyle oluşmuştur. Kelimelerin yan anlamlar kazanmasında başta bağlam olmak üzere ad aktarmaları önemli bir rol oynamaktadır. Bunların yanı sıra deyim aktarmalarının alt türlerinden olan somutlaştırma ve insandan doğaya yönelik aktarımlar da yeni anlamların oluşmasında etkili olurken; doğadaki nesneler arasında ve duyular arasında gerçekleşen deyim aktarmalarına rastlanmamaktadır.

5. RUNİK HARFLİ TÜRKÇE METİNLERDEKİ ÇOK ANLAMLI FİİLLER

1. Aç-

a. (u aç-) uyandırmak

- [usı]n süñügün açdımız. (TY I. TAŞ K-4)
(*Uyku(lar)ını mızrak(larımız) ile açtık. / Mızrak(larımız) ile uyandırdık.*)

b. (yarın aç-) germek, dikleştirmek

- Talım urı yarın aç a yasıçin yalım kayag yara urupan yalñusun yoriyur tēr. (IB- 40)
(*Cesur bir genç, omuz(larını) dikleştirek okunun ucu ile yalçın kayaları yararak yalnız başına yaşıyor, der.*)

c. Yol açmak; önden gitmek

- öñreki er yogur(u) aç a ıdıp ı bar baş aşdımız. (TY I. TAŞ K- 1, 2)
(*Öndeki askerler geçip (yol) açınca (diğerlerini de) gönderip ağaçlı dağ başını aştık.*)
- açu egiz aşu az ... (KRG TALAS 7- 4)
(*(Yolu) açarak ve yüksekten geçerek, biraz...*)

2. Adrıl-

Temel olarak “ayrılmak” anlamına gelen “adrıl-” fiili, yazıtlarda ad aktarması yoluyla “dünyadan ayrılmak; ölmek” anlamlarında kullanılmaktadır.

a. (bir siyasal oluşumdan; birlikten; bir yerden) ayrılmak, kopmak

- bu kaganında bu begleri(ñde yeriñde su)buñd(a adrılmasar) Türk [bodun] (özün) edgü körteçi sen. (BK K- 13, 14)
(*Bu kağanından, bu beylerinden, vatanından ayrılmazsan Türk kavmi, (sen kendin) iyilik göreceksin.*)
- elig yaşıma tatabı bodun kıtañda adr[ıltı] (BK G- 7)
(*Elli yaşında iken Tatabı halkı, Kıtay(lar)dan ayrıldı.*)
- türk bodun kanın bulmayın tabgaçda adrıldı kanlantı. (TY I. TAŞ B-2)
(*Türk milleti hanını bulmayınca Çin’den ayrıldı, han sahibi oldu.*)

- kañ yorıp èltèriş kaganka adrılmaduk yañılmaduk teñri bilge kaganta adrılmalım azmalım tēyin ança ötledim. (ONGİ-11)
(Baba[mız ordu ile] ilerlediği [zaman] İltèriş Kağan'dan ayrılmayarak hata etmemişse [biz de] Aziz Bilge Kağan'dan ayrılmayalım, doğru yoldan sapmayalım diye öylece öğüt verdim.)
- üze teñri koñ yılka yètinç ay küçlüg alp kaganımda adrılı bardınız. (ONGİ-12)
(Gökteki Tanrı, koyun yılının yedinci ayında güçlü (ve) kahraman kağanımdan ayrılıp gittiniz.)
- er erdemim üçün süg egir[e] ... [ç]or adrıltım (YEN KIZIL ÇIRAA I- 3)⁶⁶³
(Erkeklik erdemim için orduyu çepeçevre kuşatarak... Çor'dan ayrıldım.)

b. (ölüm sebebiyle) ayrılmak, ölmek

- kuyda kunçuyum özde oğlum yıta esizim e bökmedim adrıltım. (YEN UYUK TURAN-1)
(Obada(ki) eş(ler)im), vadide(ki) çocuklarım eyvah! Ne acı! (Sizlere) doymadım,(sizlerden) ayrıldım!)
- üç yètmış yaşımka adrıltım. (YEN UYUK TURAN-4)
(Altmış üç yaşımda öldüm.)
- egök katun yèrimke adrıltım (YEN UYUK TURAN-4)
(Uyuk (ve) Katun (ırmaklarının geçtiği) ülkemden ayrıldım.)
- öz yègen alp turan altı oğuş bodunda eñ yègirmi altı elim kanım a adrıldım (YEN BARIK I- 2)
((Benim adım) Öz Yigen Alp Turan. Altı kabileli halkıma on altı yaşımdan itibaren (hizmet ettim). Ah, benim devletim, benim hanım (sizlerden) ayrıldım!)
- kuydakı kunçuyumga adrıldım apam a. (YEN BARIK II- 4)
(Ah ablacığım! Obadaki eşimden ayrıldım.)
- kuyda kunçuyumga özde oglumka adrıldım (YEN BARIK III- 4)
(Obada(ki) eş(ler)imden, öz çocuklarımdan ayrıldım.)
- [kuy]da kunçuyumga adrıldım. (YEN BARIK IV- 2)
(Obada(ki) eş(ler)imden ayrıldım.)

⁶⁶³ “Er erdemim üçün bir erig beg çor birle...; Yiğitliğim uğruna Beg-Çor’un bütün ordusuyla [savaştım].” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 225.); “Erkeklik kahramanlığım için orduyu bozguna uğratarak... Çor’dan ayrıldım.” (bk. Erhan Aydın, **Sibirya’da Türk İzleri-Yenisey Yazıtları**, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 146.)

- kuyda kunçuyum a esizim e yıta özde oglum esizim e adrıldım yıta. (YEN ELEGEST I- 1)
(*Obada(ki) eş(ler)im, ne yazık! Ne acı! Vadide(ki) çocuklarım (sizden) ayrıldım, ne acı!*)
- üç oğlım a adrıldım a yıta. (YEN BEGRE 1)
(*Ah, üç evladım, (sizden) ayrıldım, ne acı!*)
- beş yegirmi yaşda alınmışım kunçuyum a buñ a adırıldım. (YEN BEGRE-1)
(*On beş yaşımda evlendiğim zevcem, ne sıkıntı (ki senden) ayrıldım.*)
- yerim e yıta subım a adrıldım a buñ a esizim e yıta. (YEN BEGRE-4)
(*Yerimden yurdumdan ayrıldım, ah ne sıkıntı! Ne acı! Ne yazık!*)
- bodunum a kinim e kadaşım a adrıldım a bökmedim e. (YEN BEGRE-5)
(*Halkımdan akrabalarımın ayrıldım, (onlara) doyamadım.*)
- antlıg adaşım a antsızda edgü eşim e adrıldım a. (YEN BEGRE- 8)
(*Yemin ile bağlı olduğum yoldaşlarım (ve) yemin ile bağlı olmadığım iyi (niyetli) eşim(den) dostum(dan) ayrıldım.*)
- kuyda kunçuyum adrıldım sekiz urım adrıldım ıyu. (YEN ÇAA HÖL I- 2)
(*Obada(ki) eş(ler)imden ayrıldım, sekiz çocuğum(dan) ayrıldım, ne acı!*)
- teñri elimke edgü kadaşım<ka> adrıldım. (YEN ÇAA HÖL I- 3)
(*Kutlu yurdumdan (ve) iyi arkadaşımın ayrıldım.*)
- kü çekün tutuk esizim-e adırıldım. (YEN OZNAÇENNAYA I- 2)
(*(Ben) ünlü Çekün Tutuk'um, ne yazık (sizden) ayrıldım!*)
- Altun kēş adrıldım. (YEN OZNAÇENNAYA I- 3)
(*Altın işlemeli okluğumdan ayrıldım.*)
- elim ökünçün e kalın yağda kaymatın tegipen adrıldım a yıta. (YEN ALTIN KÖL I- 2)⁶⁶⁴
(*Yurdum, ah pişmanlık! Şiddetli savaştan (geri) dönmeden saldırıp, ayrıldım (öldüm), ne acı!"*)
- altun soña yış kēyiki artgıl taşgıl atdaçı opa barsım adrılı bardı yıta (YEN ALTIN KÖL I- 7)
(*Altın Songa Dağı'nın geyiği çoğalsın, artsın. (Bu geyikleri) avlayabilecek Opa Bars (adlı kardeşim) ayrıldı (öldü). Eyvah!*)
- bodunum a oglum a yutuzum a adırıldım. (YEN KIZIL ÇIRAA I- 1, 2)

⁶⁶⁴ “Devletimi üzerek, düşmanın çokluğuna bakmadan savaşa girdim ve heyhat, ayrıldım.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 95)

((Ey) halkım, çocuklarım, eşim! (Sizlerden) ayrıldım.)

- er erdemimde egsüküm yok kırk yaşında adıldım. (YEN KIZIL ÇIRAA II- 5)

(Erkeklik erdemimde eksiklik yok. Kırk yaşında ayrıldım (öldüm).)

- eşim <...> adıldım bökmedim. (YEN HEMÇİK BOM III- 2, 3)

(eşim (dostum) <...> ayrıldım, doymadım.)

- otuz erig başlayu totogka bard[ım adıldım] (YEN UYBAT III- 9)

(Otuz askerin başında askeri vali olarak gittim (ve ayrıldım).)

- <...> yaşında adıldım (YEN EL BAJI- 2; YEN EL BAJI- 22)

(<...> yaşında ayrıldım.)

Kelimenin bu anlamı ile kullanıldığı diğer cümleler:

[YEN ÇOYR 1; YEN TALAS IV; YEN TALAS II; YEN BARIK I- 3; YEN KARA SUG-1; YEN ELEGEST I-3; YEN ELEGEST I-4; YEN BEGRE-2; YEN BEGRE-6; YEN BEGRE-9; YEN ÇAA HÖL III-1; YEN ÇAA HÖL IV-2; YEN ÇAA HÖL V-3; YEN ÇAA HÖL X-3; YEN OZNAÇENNAYA I-1; YEN OZNAÇENNAYA I-7; YEN ALTIN KÖL I-5; YEN ALTIN KÖL I-6; YEN ALTIN KÖL I-7; YEN ALTIN KÖL II- 5; YEN BAY BULUN I- 4; YEN BAY BULUN I-8; YEN KIZIL ÇIRA II-5; YEN BAY BULUN II-1; YEN TUVA D-1; YEN TUVA G-2; YEN KIZIL ÇIRAA II-4; YEN ŞANÇI III-2; YEN EL BAJI- 28; YEN ÇER ÇARIK-2; YEN HEMÇİK BOM III- 1; YEN UYBAT-2; YEN ÇAA HÖL VI-2; YEN ÇAA HÖL VI-3; YEN ÇAA HÖL VII-3; YEN OYA- 2, 3; YEN OYA-7; YEN TUVA B- 3; YEN HERBİS BAARI-8; ABY KALBAK TAŞ A 46; ABY KALBAK TAŞ XXIII; ABY BAR-BURGAZI I; ABY KIZIL-KABAK I]

3. Akıt-

“ak-” fiilinin ettirgen şekli olduğunu ifade eden Clauson, “(sıvı vs.) akıtmak; baskına (birlik vs.) göndermek” anlamlarında kullanıldığını belirtmektedir.⁶⁶⁵ Kelimenin temel anlamı, yazıtlarda tespit edilememekle birlikte, bu anlama bağlı kalarak oluşan yan anlamlar, kelimenin Köktürk döneminden itibaren çok anlamlı olarak kullanıldığını göstermektedir.

⁶⁶⁵ Sir Gerard Clauson, *a.g.e.*, s. 81.

a. (ordu) yürütmek, akın ettirmek, sevk etmek

- kül tegin ebig başlayu akıt[t]ımız. (KT K- 8)⁶⁶⁶

(*Karargâhın komutasını Kül Tegin'e verip (orduyu) yürüttük.*)

b. İlerlemek, yol kat etmek

- tün akıttımız. (TY I. TAŞ K-11)⁶⁶⁷

(*Gece (boyunca) ilerledik.*)

4. Al-

“al-” fiilinin çok anlamlı bir yapı oluşturmada bağlam önemli bir yere sahiptir. Nitekim kelime, yanındaki isme, bulunduğu cümleye ve metne bağlı olarak yan anlamlar kazanmıştır.

a. (*sab al-*) dikkate almak, kulak kesilmek; kanmak, inanmak

- bilig bilmez kişi ol sabıg alıp yaguru barıp üküş kişi öltüg. (KT G-7)⁶⁶⁸

- bi[lig] bilmez kişi ol sabıg alıp yaguru barıp üküş kişi öltüg. (BK K-5, 6)

(*(Siz) bilgisiz (bilgi bilmeyen/câhil) kişiler, o sözlere inanıp yakına gidince çok sayıda öldünüz.*)

- antağın üçün igidmiş kaganın sabın almatın yer sayu bardıg. (KT G-8, 9)⁶⁶⁹

- antağın üçün igidmiş k[aganın] sabın almatın yer sayu bardıg. (BK K-6, 7)

⁶⁶⁶ “İlk önce Köl teginin evini [ev halkını] (yola) çıkardık.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 201.); “Köl Tegin’i karargahın başında bıraktık.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 38, 39.); “Kül Tegin’i karargahın başında durması için gönderdik.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 100.); “Köl Tigin’i karargahın başında durması için gönderdik.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 67.); “Karargahın komutasını Köl Tegin’e verip (biz orduyu) akıttık (yürüttük).” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 536, 537.)

⁶⁶⁷ “tün akıttımız; geceleri akın ettik.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 80, 81.); “tün akıttımız; Gece akın ettik.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 174.); “tün akıttımız; gece boyunca ilerledik.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 113.)

⁶⁶⁸ “(Ey) cahil kişiler, bu sözlere kanıp, (Çinlilere) yakın gidip, çok sayıda öldünüz.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 22, 23.); “Cahil insanlar, bu sözleri ciddiye alıp yakınlaştığınızda çoğunuz öldünüz.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 91.); “Bilgisiz (cahil) kişiler o sözü (dikkate) alıp yakına varıp çok (sayıda) kişi öldünüz.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 49.); “Cahil kişiler o sözlere inanıp yakına gidince çoğunuz öldünüz.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.); “(Ey) bilgi bilmez (cahil) kişi(ler)! O sözü alıp (söze kanıp) (Çin’e) yakın gidip (yaklaşıp) çok sayıda kişi öldünüz.” (bk. Hatice Şirin, **a.g.e.**, s. 108.)

⁶⁶⁹ “Böyle olduğun için seni besleyen kağanının sözünü tutmadın, her yere gittin (dağıldın).” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 191.); “Öyle olduğun için, beslemiş olan kağanının sözünü almadan her yere gittin.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 4-7.); “Böyle olduğun için, (seni) besleyip doyurmuş olan hakanlarının sözlerini (dinlemeden ve rızalarını) almadan her yere gittin.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 22, 23.); “Öyle olduğun için seni beslemiş olan hakanının sözlerini dikkate almayıp her yöne gittin.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 91.); “Öyle olduğun için, (seni) beslemiş kağanının sözlerini (dikkate) almadan her yerde gittin.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 49.); “Bu huyun yüzünden [seni] beslemiş olan kağanının sözlerini dinlemeden her yere gittin.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 504, 505.)

(Böyle olduğun için (seni) beslemiş olan kağanının öğütlerini dikkate alma(dığın için) her yana dağıldın.)

- Öğüm ötin alayın, kaşım sabın tınlayın, tēp kelmiş tēr. (IB-58)⁶⁷⁰
(Anamın öğüdünü (dikkate) alayım, babamın sözlerini (öğütlerini) dikkatlice dinleyeyim diye (geri) gelmiş, der.)

b. (tılıg sab al-) haber almak, mesaj almak

- kelir erser körü kelür kelmez erser tılıg sabıg alı olur tēdi . (TY I. TAŞ K-8)
(Gelirlerse görüp gelirler, gelmezlerse casus(lardan) haber alarak (orada) bekleyin, dedi.)

c. (bodun al-, el al-) zaptetmek, ele geçirmek, fethetmek

- sü sülepen tört bulundakı bodunug kop almış kop baz kılmış. (KT D-2)
- sü sülepen tört bulundakı bodunug [kop almış, kop baz kıl]mış. (BK D-3)
(Ordu sevk ederek dört bir taraftaki halkı(n tamamını) hâkimiyetleri altına almışlar, hepsini (kendilerine) tâbi kılmışlar.)
- tabgaç kaganka elin törüsin alı bërmiş. (KT D- 8; BK D-8)
(Çin kağanının ülke(ler)ini devlet(ler)ini ele geçirmiş(ler).)
- kırkız kaganın ölürtümüz elin altımız. (KT D-36)
(Kırız kağanını öldürdük, ülkesini ele geçirdik.)
- kaganın anda ölürtümüz elin altımız. (KT D-38)
(Kağanını orada öldürdük, ülkesini ele geçirdik.)
- süsin sançdımız elin altımız. (KT K-6)
(Asker(ler)ini mızrakladık, ülke(ler)ini ele geçirdik.)
- kaganın ölürtüm elin anta altım. (BK D-27)
(Kağanını öldürdüm. Ülkesini orada ele geçirdim.)
- elin anta altım. (BK D-28)
(Ülkesini orada ele geçirdim.)
- elin anta altım. (BK D-34)
(Ülkesini orada ele geçirdim.)
- kamıl balıkka tegdim konuldum altım. (ONGİ-9)

⁶⁷⁰ “I will accept my mother advice.” (bk. Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 36.); “Anamın öğüdünü alayım, babamın sözlerini dinleyeyim diye (geri) gelmiş.” (bk. Talat Tekin, **İrk Bitig**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017, s. 33.)

(Kumul şehrine saldırdım, yerleştim, ele geçirdim.

- tokuz oguz bodunumın tərü kubratı altım (ŞU K-5)⁶⁷¹

(Dokuz Oğuz halkımı derleyip toplayıp zapt ettim.)

- ... oğlın [kisis]in uduztukı [kon]dukı êtdüki yêr aldukı (KİÇ D-13)

(...çocuk(lar)ını (ve) karısını gönderdiği, yerleştirdiği, düzenlediği, toprak aldığı...)

- orkon yêrin <al>dukda azıglıg toñuz teg têrig beg esiz (YEN UYBAT VI- 3)

(Orhun ülkesini ele geçirdiğinizde azılı (vahşi) domuz gibiydiniz.)

d. Kız almak, evlendirmek

- men [t]ürgêş kaganka kız[ım kunçuyug] ertiñü ulug [...] törün alı bértim. (BK K-9)

(Ben Türgiş kağanına kızım prensesi çok büyük [...] bir tören ile alıverdim.)

- tür[gêş kagan] kızın ertiñü ulug törün ogluma alı bértim. (BK K-9, 10)

(Türgiş kağanının kızını (da) çok büyük bir tören ile oğluma alıverdim.)

- tölis bilge tutuk beg altı yêgirmi yaşıda a almış kunçuyıñız bökmedi begiçem. (YEN ABAKAN-7)

(Bilge Tutuk olan Tölis beyi on altı yaşında evlendiği eşine doymadı, benim sevgili beyim.)

e. Ganimet olarak almak, tutsak almak, rehin almak

- kara türgêş bodunug anta ölürmüş almış. (KT D-40)

(Avam Türgiş halkını orada öldürmüş, (tutsak) almış.)

- karlukug ölürtümüz altımız. (KT K-2)

(Karluk(lar)ı öldürdük, (tutsak) aldık.)

- oğlın yo[tuz]ın yılkısin barımın anta altım. (BK D-24)

(Çocuklarını, karılarını, at sürülerini, mallarını orada rehin aldım.)

- az [bodunug altı]m. (BK D-26)

(Az halkını (tutsak) aldım.)

- karluk bodunug ölürtüm anta altım. (BK D-29)

(Karluk halkını öldürdüm, orada (onları tutsak) aldım.)

- ol yılkıg alıp igittim. (BK D-38)

⁶⁷¹ “Dokuz Oğuz bodunumu derleyip toplayıp yönettim.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 292.); “Dokuz Oğuz halkımı derleyip bir araya getirdim.” (bk. Osman Mert, **Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu**, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 218.); “Tokuz Oğuz halkımı derleyip toparlayarak egemenliğim altına soktum.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 121.); “Dokuz Oğuz halkımı derleyip topladım.” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 52.)

(O at sürüsünü alıp besledim.)

- sukun [...] oğlın yotuzın anta altım. (BK D-38)
(Kıskançlık ile [...] çocuklarını, karılarını orada rehin aldım.)
- oğlın yotuzın yilkısın barımın [altım]. (BK G-3)
(Çocuklarını, karılarını, at sürülerini, mallarını orada rehin aldım.)
- katunun anta altım. (ŞU K-10)
(Hatununu orada (esir) aldım.)
- anta ötrü türgüş karlukug tabarın alıp ebin yulıp barmış ebime tüş[düm]. (ŞU G-5)
(Bundan dolayı Türgişler Karlukların mallarını (ganimet olarak) alıp evlerini yağmalayıp gitmiş(ler). Evime döndüm.)
- ozmış tegin udurganta yorıyur tedi anı algıl tedi (TARYAT D-6)
(Ozmış Tegin, Udurgan'dan (bize doğru) yürüyor, dedi. (Git ve) onu (tutsak) al, dedi.)
- kanın altım. (TARYAT D-8)
(Han(lar)ını orada (tutsak) aldım.)
- elin altı oğlın kisisin bulunad[ıp] ... (KİÇ D-22)
(Ülkesini aldı, çocuk(lar)ını (ve) karısını tutsak edip...)

f. Yenmek, mağlup etmek

- yadag yabız boltı tęp algalı kelti. (BK D-32)⁶⁷²
(Yaya olanlar perişan oldular, diyerek (onları) yenmek için hücum ettiler.)

5. At-

a. (ok) atmak, fırlatmak

- atsar alp ertinüz e tutsar küç ertinüz. (YEN ALTIN KÖL I- 5)⁶⁷³
(Attığınızda (okçulukta) cesur idiniz; tuttuğunuzda (güreşte) güç(lü) idiniz.)

b. (ok ile) vurmak, avlamak

⁶⁷² “Türklerin piyadesi bozuldu, diyerek (bizi) zaptetmek üzere (üzerimize) geldi.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 62, 63.); “Yaya olanları perişan oldu, diyerek teslim almak amacıyla geldiler.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 143.); “Yaya olanlar kötü durumdalar, diyerek ele geçirmeye geldiler.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 92.); “Yaya (kaldılar), perişan oldular diyerek (onları) yenmeye geldiler.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 576, 577.)

⁶⁷³ “[Avda] keskin okçu ve [güreşte] güçlü (bahadır) idiniz.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 94); “Atsanız, kahraman idiniz (ve) tutsanız güç(lü) idiniz.” (bk. Erhan Aydın, **Sibirya’da Türk İzleri-Yenisey Yazıtları**, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 104.)

- altun soňa yış kèyiki artgıl taşgıl atdaçı opa barsım adrılı bardı yıta (YEN ALTIN KÖL I- 7)
(*Altın Songa Dağı'nın geyiği çoğalsın, artsın. (Bu geyikleri) avlayabilecek Opa Bars (adlı kardeşim) ayrıldı (öldü). Eyvah!*)
- yagız er-a idok erim at anı (ABY KALBAK-TAŞ IV/VI)
(*Ey esmer adam, kutsal insanım onu (avı) vur.*)

6. Atan-

a. Unvan sahibi olmak, tayin edilmek

- ...ntar atantım (TARYAT D-5)
(*[...] atandım.*)
- kagan atanıp katun atanıp ötüken ortusınta as öngüz baş kan ıduk baş kidinin örgin bunta eti<t>dim. (TARYAT G- 6)
(*Kağan atanıp hatun atanıp Ötüken ortasında, As Öngüz Başı'nın, Kan kutsal tepesinin batısında, tahtı(mı) burada kurdurdum.*)
- teñride bolmış el etmiş bilge kagan el bilge katun kagan atıg katun atıg atanıp ötüken kidin uçınta tez başınta örgin... anta yaratıtdım. (TARYAT B-1)
(*Tanrı'dan olmuş/Tanrı'nın lütfıyla kağan olmuş devlet kurmuş Bilge Kağan, İl Bilge Hatun, Kağan unvanını ve Hatun unvanını alarak Ötüken'in batı tarafında, Tes (ırmağının) kaynağında, hükümdarlık otağını orada kurdurdum.*)

b. Ünlenmek, şöhret kazanmak

- Alp er oğlu süke barmış. Sü yerinte erklig sabçı törütmiş tər. Ebiñerü kelser özi atanmış, ögrünçülüğ, atı yetiglig kelir tər. Ança bilinler: ańıg edgü ol. (IB-55)
(*Yiğit bir adamın oğlu savaşa gitmiş. Savaş alanında güçlü bir sözcü çıkarmış, der. Evine doğru gelirken kendisi şöhret kazanmış, sevinçli (bir şekilde) ve atı (da) idmanlı olarak geliyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) çok iyidir.*)

7. Ay-

Yazıtlarda bağlama dayalı olarak yan anlamlar kazanan “ay-” kelimesi ile ilgili Clauson şu açıklamaları yapmaktadır:

“1) geçişsiz ‘konuşmak’; 2) ‘söylemek, bildirmek, emretmek’; 3) ‘söylemek’ *oratio recta*’da söylenen kelimelerle. Ay-, te- ve *sözle-*: arasında çok az bir anlam farklılığı var,

fakat her nasılsa en eski dönemde ay-; diğerleri değilken, önem kazanmış gibi görünüyor.”⁶⁷⁴

a. Söylemek, demek

- bilge tuñukukka baña aydı. (TY I. TAŞ K-7)
(*Bilge Tunyukuk’a, (yani) bana (şöyle) söyledi.*)
- küñim kulım bodunug teñri yér anta ayu berti anta sançdım (ŞU G-9)
(*Gök (ve) yer, halkın benim hizmetçi(ler)im (ve) kul(lar)ım olduğunu orada söyleyiverdi. (Onları) orada mızrakladım.*)
- yağı ...ir tēp ayu kelti. (ŞU G-3)
(*Gelip “düşman” [...] diye söyledi.*)
- ır kaçan aygıl baña ögüni sebini barıñ. (ÇOYR-4)
(*Bana şarkı söyleyerek sevinçle, mutlulukla gidin!*)

b. Danışmanlık yapmak, fikir beyan etmek; akıl vermek

- aygıl tēdi ayıgması ben ertim bilge tuñukuk. (TY I. TAŞ B- 5)
(*(Fikrini) söyle, dedi. Akıl vereni (danışmanı) ben idim, Bilge Tunyukuk.*)

c. Emir vermek, buyurmak

- kulım küñim bodunug teñri [...] yér ayu berti. (ŞU D-1, 2) ⁶⁷⁵
(*Cariyem, kölem (olan) halkı Tanrı [...] yer emretti.*)

d. (kıyın ay-) Cezalandırmak, ceza vermek

- kıyınığ köñlünçe ay ben saña ne ayayın tēdi . (TY I. TAŞ K-8)
(*(Kendi) aklına göre (suç işleyenleri) cezalandır, ben sana (daha) ne diyeyim, dedi.*)
- ebin barkın yolkısın urmadım kıyın aydım. (ŞU D- 2) ⁶⁷⁶
(*(Onların) evlerine barklarına, at sürülerine dokunmadım; (onları) cezalandırdım.*)

e. Yönetmek, hükmetmek

- köli çor tarduş bodunug éte ayu olurtı. (KİÇ D-14)

⁶⁷⁴ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 266.

⁶⁷⁵ “Kölelerim, cariyelerim ve milletimi Tanrı ...yer emretti.” (bk. Osman Mert, **Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu**, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 234); “Kölelerim, cariyelerim, halkım (adıma) gök (ve) yer (öyle) emretti.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 121, 122.)

⁶⁷⁶ “Malını mülkünü, sürüsünü yağmalamadım. Onlara ceza verdim.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 122.); “ebin barkın yolkısın [y]ulmadım kıyın aydım; Evini, barkını (ve) at sürülerini yağmalamadım. Cezalarını söyledim (tebliğ ettim).” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 55.)

(Köli Çor, Tarduş halkını düzenleyerek yönetiyordu.)

8. Ayıt-

a. Söylemek, demek

- añar ayıtıp bir atlıg barmış tēyin ol yolun yorisar unç tēdim. (TY I. TAŞ D- 7)
(Ona (şöyle) söyleyip, “Bir atlı gitmişse o yoldan yürümek mümkün(dür).” dedim.)

b. Bahsetmek, adlandırmak

- türk bodun temir kapıgka tēnsi oğlu tēnsi oğlu ayıtıgma tagka tegmiş idi yok ermiş.
(TY II. TAŞ G-2, 3)
(Türk milletinin Demirkapı’ya, Tinsioğlu, Tinsi Oğlu (olarak) adlandırılan dağa ulaşan hiç yokmuş.)
- yēnçe ögüzüg keçe tēnsi oğlu ayıtıgma beñilig ek tagıg ertü [...] (TY II. TAŞ B-9; G-10)
(İnci (Sirderya) Irmağı’nı geçerek Tinsioğlu denilen kutsal Ek Dağı’nı aşarak [...])

c. İsnat etmek, cezalandırmak, suçlamak

- tatarıg ayıtdım. (ŞU D-8)⁶⁷⁷
((Daha önce bana tabi olmayan) Tatarları(n diğer kısmını) cezalandırdım.)

9. Az-

Temel anlamı “azmak” olan kelime, bağlamın etkisiyle anlam genişlemesine uğrayarak çok anlamlı duruma gelmiştir. Bağlamın yanı sıra Yenisey Yazıtları’nda ad aktarması yoluyla “ölmek; ölüm sebebiyle ayrılmak” anlamlarında kullanılmaktadır. Clauson’un kelimeye dair açıklamaları şu şekildedir:

“ ‘kötü yola sapmak, yolunu kaybetmek, baştan çıkmak’; bazen *yo:l* gibi nesnelerle geçişliymiş gibi kullanılıyor. Pratikte 2 *ya:z*-‘la eş anlamlı.”⁶⁷⁸

a. (Doğru yoldan) sapmak; bağlı olunan siyasal oluşumun önderinden ayrılmak, başsız kalmak;

- teñri bilge kaganta adrımalım azmalım tēyin ança ötledim. (ONGİ-11)

⁶⁷⁷ bk. Hatice Şirin, “Şine Usu Yazıtı’nda Kayıtlı “t(a)t(a)r(ı)g (a)y(ı)td(ı)m” Cümlesi Üzerine”, *International Journal of Central Asian Studies*, 2008, vol. 12, s. 183-196.

⁶⁷⁸ Sir Gerard Clauson, *a.g.e.*, s. 279.

(Aziz Bilge Kağan'dan ayrılmayalım, doğru yoldan sapmayalım diye öylece öğüt verdim.)

b. (Yolunu) kaybetmek; kaybolmak

- Kuş oğlu uça aztı, kèyik oğlu yügürü aztı, kişi oğlu yorıyu aztı. (IB-15)
(Kuş yavrusu uçarak yolunu kaybetti, geyik yavrusu koşup yolunu kaybetti, insanoğlu (da) yürüyerek yolunu kaybetti.)
- ak yaddın ölüp azar. (ABY MENDUR SOKKON I/2)
(Nefret dolu yabancılar yüzünden öldü, kayboldu.)

c. Ölmek, vefat etmek⁶⁷⁹

- kün e ay a azdım a (YEN BEGRE-2)⁶⁸⁰
(Güneş (ve) aydan ayrıldım!)
- ürünümüg e karamga azdım a (YEN BEGRE-3)⁶⁸¹
(Soylu (ve) avam halkımdan ayrıldım.)
- yaşım yèti yètmış azdım (YEN BEGRE-6)⁶⁸²
(Yaşım altmış yedi (iken) ayrıldım (öldüm).)
- bir yètmış yaşımga kök teñride künge azdım esizim e (YEN KÖJEELİĞ HOVU-5)⁶⁸³
(Altmış bir yaşında mavi gökteki güneşten ayrıldım, ne yazık!)

10. Bar-

Temel anlamı “varmak” olan kelime için Clauson, “ ‘varmak’, sık sık daha spesifik olarak ‘gitmek’.” tanımlamasını yapmaktadır.⁶⁸⁴ “gitmek” anlamının özel bir kullanım olduğunu belirten Clauson’un yanı sıra Günay Karaağaç da kelimenin anlam alanının tarihi devirlerin başında değiştiğini dile getirmektedir. Buradan hareketle Karaağaç,

⁶⁷⁹ Ölüm neticesinde gerçekleşen ayrılık kastedilmektedir.

⁶⁸⁰ “Yazık bana, ah güneş ve ay (sizleri) göremez oldum!” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 304.)

⁶⁸¹ Bu cümledeki “az-” fiilini Kormuşin “azi-” olarak okuyarak “Beyazımı (çadırımı) ve siyahımı (malımı, hayvanlarımı) göremez oldum.” şeklinde anlamlandırmaktadır. Kormuşin, Yenisey Yazıtları’nda “az-” fiiline değil; “azi-” fiiline yer vermektedir. (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 304.)

⁶⁸² “Yaşım altmış yedi ve ben (hayatı) hissedemez oldum!” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 304.)

⁶⁸³ “Yetmiş bir yaşında gökyüzünde güneşi göremez oldum, yazık bana!” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 245.)

⁶⁸⁴ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 354.

kelimenin anlam gelişimini şu şekilde izah eder: “bar-; var olmak, (bir yerde) olmak, bulunmak > gitmek, uzaklaşmak.”⁶⁸⁵

“bar-” kelimesi yazıtlarda yanında yer alan isme, içinde bulunduğu cümleye ve metne bağlı olarak on beş farklı anlamda kullanılmaktadır. Bağlamın yanı sıra ad aktarması yoluyla “uça bar-, adrlı bar-; ölmek, bu dünyadan gitmek”; “erür barur” ikilemesi ile “ermek barmak; müreffeh düzeye ulaşmak, kalkınmak” anlamlarını kazanmaktadır.

a. Varmak, ulaşmak; gitmek, mesafe kat etmek

- ol yërgerü barsar türk bodun ölteçi sen. (KT G-8)
- ol yër[ger]ü barsar türk bodun ölteçi sen. (BK K-6)
(*O yer(ler)e gidersen Türk milleti öleceksin.*)
- ıduk ötüken y[ër bodun bardıg. (KT D-23)
- ı]duk ö[tüken] yış bodun bardıg. (BK D-19)
(*Kutsal Ötüken toprağının halkı, gittiniz.*)
- ilgerü barıgma] bardıg kurıgaru barıgma bardıg. (KT D-23, 24; BK D-19, 20)
(*Doğuya gidenleriniz gitti, batıya gidenleriniz gitti.*)
- barduk yërde edgüg ol erinç. (KT D-24; BK D-20)
(*Gittiğiniz yerde kazancınız şudur şüphesiz:*)
- keñeres tapa bardı. (KT D-39)
(*Kengeres’e doğru gitti(ler).*)
- tokuz oguz bodun yërin subın ıdıp tabgaçgaru bardı. (BK D- 35)
(*Dokuz Oğuz halkı, yurdunu terk edip Çin’e doğru gitti.*)
- bir at orukı ermiş anın barmış. (TY I. TAŞ D-7)
(*Bir at yolu imiş, oradan gitmiş.*)
- añar aytıp bir atlıg barmış tëyin ol yolun yorisar unç tëdim. (TY I. TAŞ D- 7)
(*Ona (şöyle) söyleyip, “Bir atlı gitmişse o yoldan yürümek mümkün(dür).” dedim.*)
- ol sub kodı bardımız. (TY I. TAŞ K- 3)
(*O ırmaktan aşağı doğru gittik.*)
- kün yeme tün yeme yelü bardımız. (TY I. TAŞ K-3)
(*Gece gündüz dört nala gittik.*)

⁶⁸⁵Hülya Arslan Erol, **a.g.e.**, 178.

- anı subka b[ardımız]. (TY I. TAŞ K- 3)
(*Anı Irmağı'na vardık.*)
- sü başı ini el kagan tarduş şad barzun tedi . (TY I. TAŞ K- 7)
(*Ordunun başı olarak İni İl Kağan (ve) Tarduş Şad gitsin, dedi.*)
- bilge kaganın bodunı... bardı (ONGİ-11)
(*Bilge Kağanın halkı [...] gitti.*)
- karluk tapa ...galı barıp azın erig yana ebiñe süñüş kigürti. (KİÇ D-20)
(*Karluk(lar)a doğru [...] gidip az sayıdaki asker ile yine yurduna savaş getirdi.*)
- ançıp bodunı bardı (TES K-2)
(*Ondan sonra halkı gitti.*)
- [eb]di bersil kadir kasar anta barmış (TES K-4)
(*Ebdi Bersil (ve) Kadir Kasar o zaman ulaşmış.*)
- kentü bodunım tedin udu keliñ tedin kodup bardım kelmedi (ŞU D-2)
(*((Onları) kendi halkım (olarak) kabul ettim. “(Ey halkım) gelin” dedim. (Onları) yalnız bırakıp gittim. (Ama onlar) gelmedi.*)
- üküşü seleñe kodı bardı. (ŞU D-4)
(*Çoğu Selenge boyunca aşağıya doğru gitti.*)
- anta ötrü türgüş karlukug tabarın alıp ebin yulıp barmış ebime tüş[düm]. (ŞU G-5)
(*Bundan dolayı Türgişler Karlukların mallarını (ganimet olarak) alıp evlerini yağmalayıp gitmiş(ler). Evime döndüm.*)
- yana tüşüp onunç ay eki yañıka bardım (ŞU B-1, 2)
(*Yine geri dönüp onuncu ayın ikinci gününde vardım.*)
- ... turup yerin tapa bardı (ŞU G-6)
(*(...kalkıp (kendi) yurtlarına gittiler.*)
- tarduş küli çor beş balıka barır biz (14. HT- 3, 4, 5)
(*Tarduş Küli Çor Beş Balık'a gideriz.*)
- sekiz kırk yaşım a er erdem üçün tüpüt kanka yalabaç bardım kelmedim (YEN ALTIN KÖL II- 6, 7)
(*Otuz sekiz yaşımda, erkeklik erdemim için Tibet hanına elçi olarak gittim, (ancak) geri dönmedim.*)
- erdemin üçün elinde kara kanka barıpan yalabaç barıpan kelmediniz begim e. (YEN UYBAT I- 4, 5)
(*Erdemi için (kendi) ülkesinden Kara Han'a elçi (olarak) giderek (geri) gelmediniz, beyim!*)

- êltêriş kaganka içikiñ ögüni sebini barıñ. (YEN ÇOYR-1)
(İltêriş Kağan'a tabi olun, mutluluk (ve) sevinç içinde gidin.)
- Beg er yuntınaru barmış: Ak bisi kulunlamış. (IB- 5)
(Bir bey atlarına doğru gitmiş: Ak kısrağı yavrulamış.)
- Tebesiñerü barmış ürüng ingeni botulamış. (IB- 5)
(Deve(ler)ine doğru gitmiş. Beyaz dişi devesi yavrulamış.)
- Ebiñerü barmış, üçünç kunçuyı urılamış. (IB- 5)
(Evine doğru gitmiş,. Üçüncü (kez) karısı bir oğlan doğurmuş.)
- Er abka barmış. (IB- 12)
((Bir) adam ava gitmiş.)
- Toruk at semritti. Yêrin öpen yügürü barmış. (IB- 16)
(Zayıf at semirdi. (Kaldığı) yeri düşünüp koşarak (o yere doğru) gitmiş.)
- teñri küñiñe tag üze yol sub körüpen, yiş üze yaş ot körüpen, yoriyu barıpan, sub içipen, yaş yêpen ölümde ozmış têr. (IB- 17)
(Tanrının kudreti ile dağ üzerinde yol (ve) su görerek dağ çayırında (da) taze ot görerek yürüyüp gitmiş; su içip taze (ot) yiyerek ölümden kurtulmuş, der.)
- Oyma er oğlanın kisisin tutug urupan oş iç oygalı barmış. (IB- 29)
(Bir sakatatçı, çocuklarını ve karısını rehin olarak ortaya koyup (hayvanların) iç organlarını çıkarmaya gitmiş.)
- Çıgañ er oğlı kazança barmış. Yolu yaramış. (IB- 30)
((Yoksul (bir) adamın oğlu (para) kazanmaya gitmiş. Yolculuğu faydalı olmuş.)
- bars këyik eñke meñke barmış. (IB 31)
(Bir kaplan avlanmaya gitmiş.)
- Kan süke barmış. (IB- 34)
((Bir) han savaşa gitmiş.)
- Er süke barmış. (IB- 35)
((Bir) adam savaşa gitmiş.)
- Uzun tonlug idişin ayakın kodupan barmış. Yana edgüti sakınmış. İdişimte ayakımta öñi kança barır men têr. Yana kelmiş. İdişin ayakın esen tükel bulmış. Ögirer sebinür têr. Ança biliñler: edgü ol. (IB-42)
(Bir kadın kabını kacağını bırakıp gitmiş. Sonra iyice düşünmüş. Kabımdan kacağımdan ayrı nereye gidiyorum ben, demiş. Sonra yine gelmiş, kabını kacağını sapasağlam bulmuş. Mutlu olup seviniyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.)
- Togan ügüz kuşu kuşlayu barmış. (IB- 43)

(Bir şahin, su kuşu avlamaya gitmiş.)

- Togan kuşuñ tırnakı ügüşüpen kalıyu barmış, tabışgan terisi üñüşüpen yügürü barmış. (IB- 44)

(Şahin, pençeleri yolunmuş olarak uçup gitmiş, tavşan (ise) derisi soyulmuş olarak koşup gitmiş.)

- Er ümeleyü barmış. (IB- 47)

(Bir adam misafirliğe gitmiş.)

- Bars kèyik eñleyü meñleyü barmış. (IB- 49)

(Bir kaplan avlanmaya gitmiş.)

- Alp er oğlu süke barmış. (IB- 55)

(Yiğit bir adamın oğlu savaşa gitmiş.)

- Esri amga yalım kayaka ünüp barmış, ölümte ozmış. (IB- 49)

(Benekli yaban keçisi gidip yalçın bir kayaya çıkmış. Ölümden kurtulmuş.)

- b. (uçā bar- / adrılı bar-) ölmek, vefat etmek; (ölüm sebebiyle) ayrılmak**

- kañım kagan ança èlig] törüg kazganıp uça barmış. (KT D-15, 16)

- kañım [kagan ança èlig törüg kazganıp uça barmış]. (BK D-13)

(Babam kağan o kadar ülkeyi, devleti fethederek vefat etmiş.)

- bilmedük üçün [yablaķının üçün eçim kagan uça bardı.] (KT D-24)

- ol bilmedüküģin üçün yablaķının üçün eçim kagan uça bardı. (BK D- 20)

Bilmediğın için, sizin kötülüğünüz yüzünden amcam kağan vefat etti.)

- bunça kazganıp kañ[ım k]agan [ı]t yıl onunç ay altı otuzka uça bardı. (BK G-10)

(Bunca şeyi elde edip babam köpek yılında, onuncu ay yirmi altıncı günde vefat etti.)

- uça bardıģız. (KT GD)

(Uçup gittiniz/vefat ettiniz.)

- üze teñri koñ yılda yètinç ay küçlüğ alp kaganımda adrılı bardıģız. (ONGİ-12)

(Gökteki Tanrı, koyun yılının yedinci ayında güçlü (ve) kahraman kağanımdan ayrılıp gittiniz.)

- altun soña yış kèyiki artgıl taşgıl atdaçı opa barsım adrılı bardı yıta (YEN ALTIN KÖL I-7)

(Altın Songa Dağı'nın geyiği çoğalsın, artsın. (Bu geyikleri) avlayabilecek Opa Bars (adlı kardeşim) ayrıldı (öldü). Eyvah!)

- kuyda kadaşım a kunçuyum a adrılı bardım men oglumka bodunumka bökmedim. (YEN ALTIN KÖL II- 5)

(Obada(ki) akrabalar)ımdan eş(ler)imden ayrıldım. Çocuk(lar)ıma, halkıma doymadım.)

- bın çınız kadaşlarım adrılı bardım a esiz e erim e bökmedim (YEN ÇAA HÖL IV-2)

(Bin (sayısız) güçlü akrabalarım(dan) ayrılıverdim, ne yazık! Askerime doymadım.)

- inim eşim yıta adrılı bardımız yıta. (YEN ÇAA HÖL VI- 2)

(Kardeşim, ağabeyim eyvah! Ayrılıverdik, ne acı!)

- kuyda kisim e yıta adrılı bardımız (YEN ÇAA HÖL VI- 2, 3)

(Obada eşim(den ayrıldım), ne acı! Ayrılıverdik.)

c. Terk etmek, bırakmak

- sekiz adaklıg barımıg üçtü yılkı tüketi bardım a aña bökmedim a. (YEN BEGRE- 10)
(Sekiz ayaklı mülkümü (yani çadırımı) ve üç çeşit olan bütün malımı terk ettim (ve) onlara doymadım!)

d. (yaguru bar-) yakına gitmek, yaklaşmak

- bilig bilmez kişi ol sabıg alıp yaguru barıp üküş kişi öltüg. (KT G-7)
- bi[lig] bilmez kişi ol sabıg alıp yaguru barıp üküş kişi öltüg. (BK K-5, 6)
((Siz) bilgisiz (bilgi bilmeyen/câhil) kişiler, o sözlere inanıp yakına gidince çok sayıda öldünüz.)

e. Dağılmak, parçalanmak

- antağın üçün igidmiş kaganının sabın almatın yer sayu bardıg. (KT G-8, 9) ⁶⁸⁶
- antağın üçün igidmiş k[aganının] sabın almatın yer sayu bardıg. (BK K-6, 7)
(Böyle olduğun için (seni) beslemiş olan kağanının öğütlerini dikkate alma(dığın için) her yana dağıldın.)
- men [özüm kagan olurtukuma yer sayu] barmış bodun ölü yitü yadağın yalıñın yana kelti. (KT D-27, 28)

⁶⁸⁶ “Böyle olduğun için seni besleyen kağanının sözünü tutmadın, her yere gittin (dağıldın).” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 191.); “Öyle olduğun için, beslemiş olan kağanının sözünü almadan her yere gittin.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 4-7.); “Böyle olduğun için, (seni) besleyip doyurmuş olan hakanlarının sözlerini (dinlemeden ve rızalarını) almadan her yere gittin.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 22, 23.); “Öyle olduğun için seni beslemiş olan hakanının sözlerini dikkate almayıp her yöne gittin.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 91.); “Öyle olduğun için, (seni) beslemiş kağanının sözlerini (dikkate) almadan her yerde gittin.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 49.); “Bu huyun yüzünden [seni] beslemiş olan kağanının sözlerini dinlemeden her yere gittin.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 504, 505.)

- men [özüm kagan olurtukuma] yer sayu barmış bo[dun yadagin yalıñın] ölü yitü [yana] kelti. (BK D-22, 23)

((Ben) kendim kağan (olarak) tahta oturduğumda her yana dağılmış olan halk, çok sıkıntı çekerek, yayan yapıldak (bir halde) dönüp geldi.))

f. Aşmak, geçmek

- on tünke yantakı tug ebirü bardımız. (TY I. TAŞ K-2)

(On gecede yandaki engeli dolanarak aştık.)

g. (kêrü bar-) geri dönmek, geri gitmek

- kêrü barıgma bardı (ONGİ-11)

(Geri dönmeye hazırlananlar (geri) döndü.)

- anta kêrü barıp yençü ögüzüg keçip temir kapıgka tezikke tegi sü[lep] kazgantı. (KİÇ D-16)

(Oradan geri dönüp İnci Irmağı'nı geçip Demir Kapı'ya, Tezik'e kadar sefer edip kazandı.)

h. (tezip bar-, ürküp bar-) Kaçmak

- ulug êrkin azkıña erin tezip bardı. (KT D-34)

(Ulug Erkin azıcık asker ile kaçıp gitti.)

- uygur êlteber yüzçe erin il[gerü tezip bardı] (BK D-37)

(Uygur ilteberi yüz kadar asker ile doğruya doğru kaçıp gitti.)

- korigu êki üç kişiligü tezip bardı. (BK D-41)

(Muhafızları iki üç kişiyle kaçıp gitti.)

- inisi bir korg[anka tezip barmış] (BK D-40)

(Küçük kardeşi bir kaleye kaçıp gitmiş.)

- ebi on kün öñre ürküp barmış. (ŞU G-7)

(Karargâhı (karargâhtaki halk) on gün önceden korkup kaçmış(lar).)

- üç karluk yablak sakınıp teze bardı. (ŞU K-11)

(Üç Karluk(lar) kötülük düşünüp kaçıp gitti(ler).)

- ben anta kêsre it yılka üç karluk yablak sakınıp teze bardı (TARYAT G-3)

(Ben ondan sonra İt yılında Üç Karluk(lar) kötülük düşünüp kaçıp gitti(ler).)

- Bay er koñı ürküpen barmış. (IB- 27)

(Zengin (bir) adamın koyunu ürküp kaçmış.)

- Oglı öginte kañınta öbkelepen tezipeñ barmış. (IB-58)

((Evin) oğlu babasına anasına öfkelenerek kaçıp gitmiş.))

i. *(yıl, sene)* sürmek, geçmek

- [...] yıl barmış (TARYAT D-4)

([...] yıl geçmiş.))

j. *(kalıyu bar-)* uçup yükselmek, uçmak

- Kugu kuş kanatına urup anın kalıyu barıpan ögiñe kañınga tegürmiş. (IB- 35)

(Kuğu kuşu (onu) kanadına alarak böylece uçup gitmiş (ve onu) annesine babasına ulaştırmış.))

- Togan kuşuñ tırnakı ügüşüpen kalıyu barmış, tabışgan terisi üñüşüpen yügürü barmış. (IB- 44)

(Şahin, pençeleri yolunmuş olarak uçup gitmiş, tavşan (ise) derisi soyulmuş olarak koşup gitmiş.))

k. Karşısına çıkmak, karşısına gelmek

- Utru talım kara kuş kopupan barmış tēr. (IB- 43)

((Bu sırada) yırtıcı kartal (karakuş) yerinden uçup karşısına çıkmış, der.))

l. Hücum etmek, saldırmak; yağmalamak

- sıñar süsi ebıg barkıg yolıgalı bardı sıñar süsi süñüşgeli kelti. (BK D- 32)⁶⁸⁷

(Ordunun bir kanadı evi(mizi) barkı(mızı) yağmalamaya gitti; ordunun (bir diğer) kanadı (da) savaşmak için geldi.))

- bëriye karluk bodun tapa süle tēp tudun yamtarıg ıttım bardı. (BK D-40)

(“Güneyde Karluk halkına doğru sefer et” diyerek Tudun Yamtar’ı atadım (görevlendirdim); (onların üzerine) hücum etti.))

- sü barıñ tēdi altun yışda oluruñ tēdi (TY I. TAŞ K-7)

(Askerler hücum edin, dedi. Altun Dağ(ları’n)da konuşlanın, dedi.))

⁶⁸⁷ “[Oguz] ordusunun bir kanadı ev[lerimiz]i yok etmeye gitti. [Başka] bir kanadı da [bize karşı] savaşmak için geldi.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 198.); “Bir kısım ordusu evi barkı yağma etmek için gitti, bir kısım ordusu savaşmak için geldi.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 46, 47.); “Yarı ordusu evimizi barkımızı yağmalamak için gitti, yarı ordusu da savaşmak için geldi.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 62, 63.); “Askerlerinin yarısı evi barkı yağmalamaya, yarısı da savaşmaya gelmişti.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 143.); “Ordunun yarısı evi barkı yağmalamaya, (diğer) yarısı da savaşmaya gelmişti.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 92.); “Yarı ordusu evi barkı (karargâhı) yağmalamaya gitti; yarı ordusu savaşmaya geldi.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 576, 577.)

- basmıl yağıdı ebimerü bardı. (ŞU G-4)
(*Basmıl(lar) düşmanlık edip evime doğru hücum etti.*)
- otuz erig başlayı totogka bard[ım adırıldım] (YEN UYBAT III- 9)
(*Otuz askerin başında askeri vali olarak gittim (ve ayrıldım).*)

m. Elçi olarak gitmek

- beş yegirmi yaşında tabgaç kaña bardım a er erdemim için alpın altın kümüşüg egri tebe elde kişi kazgandım (YEN BEGRE-3)
(*On beş yaşında Çin hanına (elçi olarak) gittim. Erkeklik erdemim(i elde etmek) için cesaret ile altın, gümüş, tek hörgüçlü deve (ve) cariye(ler) kazandım.*)
- er erdem için tüpüt kanka yalabaç bardım kelmedim (YEN ALTIN KÖL II- 7)
(*Erkeklik erdemim için Tibet hanına elçi olarak gittim, (ancak) geri dönmedim.*)
- erdemim için elinde kara kanka barıpan yalabaç barıpan kelmediniz begim e. (YEN UYBAT I- 4, 5)
(*Erdemi için (kendisi) ülkesinden Kara Han'a elçi (olarak) giderek (geri) gelmediniz, beyim!*)

n. Terk etmek

- uruğu külüg tok böğü terken e kañım beg erdem için birle bardım (YEN ELEGEST I- 6)
(*Urungu olan babam, bölgenin şanlı, güçlü ve bilge hükümdarıydı. Kahramanlığı için (o da bu dünyayı) terk etti.*)

o. (er- bar-) kalkınmak, gelişmek, müreffeh düzeye ulaşmak

- kül tegin yėti otuz yaşına karluk bodun erür barur erkli yağı boltı. (KT K-1)
(*Kül Tigin yirmi yedi yaşında (iken) Karluk halkı, kalkınmış ve müreffeh olduğu halde düşman oldu.*)
- otuz artukı bir yaşına karluk bodun buñsuz [er]ür barur erkli yağı boltı. (BK D-28, 29)
(*Otuz bir yaşında Karluklar sıkıntısız, kalkınmış ve refah olduğu halde düşman oldu.*)
- küregünün için igidmiş bilge kaganıñın ermiş barmış edgü eliñe kentü yañıltı, yablak kigürtüg. (KT D-23)

- küregünün üçün igidmiş bilge kaganının ermiş bar[mış edgü] eliğe kentü yañıltıg, yablak kigürtüg. (BK D-19)
(İtaatsizliğin yüzünden (seni) beslemiş olan bilge kağanına, kalkınmış ve müreffeh, iyi (durumdaki) ülkeneye (karşı sen) kendin hata ettin (ve) kötülük getirdin.)
- anta eli [...] ermiş barmış (ŞU K-2)
(O zaman devleti [...] refah içinde imiş.)

11. Bas-

“bas-” fiilinin çok anlamlı duruma gelmesinde etkili olan anlam olayı, somutlaştırmadır. Fiziki bir hareketi bildiren “basmak” eylemi, soyut olarak “baskın yapmak; baskı altına almak, bağımlı kılmak; sıkıştırmak; (ruhen) üzerine çökmek; içine atmak” anlamlarında kullanılır. Somutlaştırmının yanı sıra, kelimenin içinde bulunduğu bağlam da söz konusu anlamları kazanmasında etkili olmuştur.

a. Basmak, baskın yapmak

- süñüg batımı karıg söküp kögmen yışığ toga yorıp kırkız bodunug uda basdımız. (KT D-35)
(Mızrak batımı karı söküp Kögmen Dağlarını aşarak yürüyüp Kırgız halkını uykuda bastık.)
- süñüg batımı karıg söküp kögmen yışığ tog[a yorı]p kırkız bodunug uda basdım. (BK D- 26, 27)
(Mızrak batımı karı söküp Kögmen Dağlarını aşarak yürüyüp Kırgız halkını uykuda bastım.)
- türgeş bodunug uda basdımız. (KT D-37)
- türgeş bodunug uda] basdım. (BK D-27)
(Türgeşleri uykuda bastık.)
- oguz yağı ordug basdı. (KT K-8)
(Düşman Oğuzlar karargâhı bastı.)
- üç oguz süsi basa kelti. (BK D-32)
(Oğuzların üç ordusu baskın yaparak geldi.)
- kırkızıg uka basdımız. (TY I. TAŞ K-3)
(Kırgızları uykuda bastık.)
- yelmesin eş yeriñerü idmiş yelmesin meniñ er anta basmış tıl tutmış. (ŞU D-12)

(Keşif birliğini, müttefiklerin (bulunduğu) yere (görev için) göndermiş. Keşif birliğine, benim askerim orada baskın yapmış, muhbirleri ele geçirmiş.)

b. Baskı altına almak, hükmü altında tutmak, bağımlı kılmak

- ...ulakığ ıya basıp olur[tı...] (TES D- 6)

(...yı bağımlı kılarak hüküm sürdü.)

- eçümüz apamız yamı kagan dört bulunuğ etmiş yıgmış yaymış basmış. (ONGİ-1)
(Atalarımız Yamı Kağan dört bir tarafa (dağılmış halkı) örgütlemiş; bir araya toplamış; (isyancıları) dağıtmış (ve) hükmü altına almış.)

c. (teñri ile) bastırmak, yerle bir olmak, sıkıştırmak, ezmek

- üze teñri basmasar asra yagız yêr telinmeser türk bodun éliñin törüñin kim artatı [udaçı erti]. (KT D-22)
- üze teñri basmasar [asra] yêr telinmeser türk bodun éliñin törüñin kim artatı udaçı erti. (BK D-18, 19)

(Yukarıda gök basmasa, aşağıda kara toprak delinmese Türk milleti, (senin) devletini, yasalarını kim bozabilir?)

d. (Rûhen) basmak, üzerine çökmek

- teñri umay ıduk yêr sub basa berti erinç. (TY II. TAŞ B- 3) ⁶⁸⁸

(Tanrı Umay, kutsal toprak (onların) üzerine çökerek (gaflet) verdi şüphesiz.)

e. (sıgıt bas-) içine atmak, içine gömmek

- [sı]gıtımın basdım. (KT Kaplumbağa yazıtı 4) ⁶⁸⁹

(Feryadımı (ağıtımı) içime attım.)

⁶⁸⁸ Tekin, “Kutsal umay ve kutsal yer su ruhları yardım etti, şüphesiz.” şeklinde anlamlandırarak “bas-” fiiline “yardım etmek” anlamını vermektedir. (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 80, 81.); Şirin ise söz konusu cümlede bas- fiilini “bastırmak, durdurmak, zarara yol açacak bir olayı önlemek, tehlikeyi gidermek” şeklinde anlamlandırır. (bk. Hatice Şirin, **Eski Türk Yazıtları Söz Varlığı İncelemesi**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2016, s. 536.) Bu konuda farklı bir görüşe sahip olan Ercilasun’un izahı şu şekildedir: “Tekin’in verdiği “yardım etmek” anlamı kabul edilemez; ET’ de “yardım etmek” anlamında bas- fiili tespit edilememiştir. Doğru anlamlandırma Clauson ve Ergin’e aittir: “üzerine çöküverdi”. Orkun’un “(bizim için) onlara gaflet verdi” aktarması da bizce doğrudur; “onlara bastı; onlara gaflet verdi” anlamında kullanılmıştır. “onları bastı, onlara gaflet verdi ve bizim geldiğimizi fark etmediler.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 645.) DLT’de “anı burt basdı; onu karabasan bastı.” (bk. Mustafa Kaçalın, **a.g.e.**, s. 98.)

⁶⁸⁹ “Ağıtımı bastırdım (içime gömdüm).” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 70.); Şirin bu cümlede “sıgıt” kelimesi ile kullanılan “bas-” fiilinin “feryat figan etmek” anlamına geldiğini ifade etmektedir. (bk. Hatice Şirin, **a.g.e.**, s. 473.)

12. Basın-

- a. Kendini baskı altında hissetmek, mağlup olacağını düşünmek, yerinmek, çekinmek
- az tēyin ne basınalım (TY II. TAŞ B-4)

((Sayıca) azız diye niçin çekinelim?)

- b. Aşağıya doğru gitmek, batmak

- Tebe titigke düşmüş. Basınu yemiş. Özin tilkü yemiş tēr. Ança bilinler yab[l]ak ol. (IB-46)⁶⁹⁰

(Bir deve bataklığa düşmüş. Batarken (yine) yemeye devam etmiş. (Fakat) kendisini (de) bir tilki yemiş, der. Öylece biliniz: (Bu fal) kötüdür.

13. Bēr-

Clauson'un "vermek; herhangi birinin kazancı için hareket anlamında tanımlayıcı bir fiil"⁶⁹¹ olarak tanımladığı bēr-, yazıtlarda yanındaki isme, içinde bulunduğu cümleye ve metne bağlı olarak pek çok yan anlam kazanmıştır.

- a. Vermek, iletmek

- altun kümüş işgiti kutay buşsuz ança bërür. (KT G-5; BK K-3, 4)

(Altını, gümüşü, ipeği, ipekliyi bolca öylece veriyor.)

- ırak erser yablak ağı bërür yaguk erser edgü ağı bërür tēp ança boşgurur ermiş. (KT G-7; BK K-5)⁶⁹²

((Çinliler, bir halk) uzakta ise kötü mal verir; yakında ise kaliteli mal verir diye akıl verirlermiş.)

- b. (siñil bër- / kız bër-) kız vermek, eş olarak vermek, evlendirmek

- siñilim kunçuyug bërtimiz. (KT D- 20; BK D-17)

((Ona) küçük kız kardeşim prensesi (eş olarak) verdik.)

⁶⁹⁰ "Bir deve bataklığa düşmüş. Bata bata (yine) yemeye devam etmiş, (fakat) kendisini (de) bir tilki yemiş, der. (bk. Talat Tekin, **İrk Bitig**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017, s. 32.)

⁶⁹¹ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 354, 355.

⁶⁹² "Uzakta ise değersiz mal verir, eğer (sana) yakınsa iyi mal verir." (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 190.); "(Çinliler, bir halk) uzak(ta yaşıyor) ise, kötü hediyeler verir, yakın(da yaşıyor) ise iyi hediyeler verir." (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 22, 23.); "Uzakta isen Çinliler ipeklinin kötüsünü verirler, yakındaysan ipeklinin iyisini verirler, diye öğretirlermiş." (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 91.); "Uzak ise kötü mal verir, yakın ise iyi mal verir diyip öyle öğretiyormuş." (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 4, 5.); "Uzakta isen kötü ipekli verir, yakında isen iyi ipekli verir." (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 49.); "Uzakta olanlara kötü mal veriyorlar, yakında olanlara iyi mal veriyorlar." (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

- kızımın kalınsız bértim. (SÜCİ-7)

(Kızımı başlık parasız verdim.)

c. Takdim etmek, sunmak

- marıma yüz er torug bértim (SÜCİ-7)
(Hocama yüz asker (ve) doru atlar takdim ettim.)
- Beglik kümüş bértimiz (KOPÖN ALIN KÜP-I)
(Bey(ler)e yakışır gümüş takdim ettik.)

d. (iş bér- / iş küç bér-) hizmet etmek

- elig yıl işig küçüg bérmiş. (KT D- 8)
- elig yıl] işig küçüg bérmiş. (BK D- 7, 8)
(Elli yıl (ona) hizmet etmiş(ler).)
- kaganlıg bodun ertim kaganım kanı ne kaganka işig küçüg bérür men tər ermiş. (KT D- 9; BK D- 9)
(Kağan sahibi millet idim, kağanım nerede? Hangi kağana hizmet ediyorum, (diye) düşünmüş.)
- bunça işig küçüg bértükgerü sakınmatı türk bodun ölüreyin urugsıratayın tər ermiş. (KT D-10)
- bunça işig küçüg bértük[g]erü sakınmatı türk bodunug ölür[eyin, urugsıra]tayın [tər ermiş. (BK D- 9)
(Bu kadar hizmet ettiklerini düşünmeden “Türk halkını öldüreyim, kökünü kurutayım” (diye) düşünmüş.)
- kop maña körti işig küçüg bérür. (KT D- 30)
(Hepsi bana tâbi oldu; (bana) hizmet ediyor(lar).)
- inim kül tegin [...] işig küçüg bértük üçün türk bilge kagan [ay]ukı[ña] inim kül teginig küzedü olurt[um]. (KT B)
(Kardeşim Kül Tigin [...] hizmet ettiği için Türk Bilge Kağan’ın mülküne, kardeşim Kül Tigin’i gözeterek tahta oturdum.)
- küntüz olurmatı kızıl kanım töküti kara terim yügürti işig küçüg bértim ök. (TY II. TAŞ D- 2)
(Gündüz oturmadan kızıl kanımı akıtarak kara terimi dökerek hizmet ettim.)
- kañım бага теңрікен yen (?) anta yorımış işig küçin bérmiş erti. (ONGİ-5)
(Babam Baga hazretleri tarafından (?) o zaman ilerlemiş, hizmet etmiş idi.)

- teŋrikenke işig bertiŋ tēyin yarlıkamış (ONGİ-6)
(*Baga*) *hazretlerine hizmet ettin diyerek buyurmuş.*)
- teŋri bilge kaganka takı işig küçüg bērsigim bar ermiş erinç. (ONGİ-10)
(*Aziz Bilge Kağan'a da hizmet etmem gerekmiş şüphesiz.*)
- öggen atka işig küçüg bērti. (ONGİ-11)
(*Öven (övülmüş) ada (kişiye) hizmet etti.*)
- yiçe işig küçüg bērgil tēdim. (ŞU D- 5)
(*Önceden olduğu gibi (bana) hizmet edin dedim.*)
- öŋre kün togsıkdakı bodun kēsre ay togsıkdakı bodun tört bulundakı bodun [i]ş küç berür. (TARYAT B-3, 4)
(*Doğuda güneşin doğduğu yerdeki halklar, batıda ayın doğduğu yerdeki halklar, dört bir taraftaki halkların (hepsi benim) hizmetindedir.*)

e. Bir göreve atamak, tayin etmek

- yabguğ şadıg anta bērmış. (KT D-14; BK D-12)
(*Yabguyu (ve) şadı o zaman tayin etmiş.*)
- ēki ogluma yabgu şad at bērtim tarduş tōlis bodunka bērtim. (ŞU D-7)
(*İki oğluma Yabgu (ve) Şad unvanı verdim. (Onları) Tarduş ve Tōlis boylarına (yönetici olarak) görevlendirdim. "*
- çık bodunka tutuk bērtim (ŞU G-2)⁶⁹³
(*Çiklere vali atadım.*)

f. (at bēr-) ad vermek, unvan vermek

- kagan at bunta biz bērtimiz. (KT D- 20)
- kagan atıg bunta biz bērtimiz. (BK D-17)
(*Kağan unvanını o zaman biz verdik.*)
- Inançu Apa Yargan Tarkan atıg [bē]rtim. (KT B-1)
(*(Ona) Inançu Apa Yargan Tarkan unvanını verdim.*)
- türk begler türk bodunum... at bērtim. (BK K-13)
(*Türk beyleri, Türk milletim!...(size) ad verdim.*)
- [...]ka at bērtim. (BK D-41)

⁶⁹³ “Çık bodunka tutuk at birtim; Çık halkına Tutuk unvan(lı kişi) tayin ettim.” (bk. Osman Mert, **Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu**, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 248.); “Çık halkına Ttotok tayin ettim.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 123.)

[...] unvan verdim.)

- şad atıg anta bërmiş boltukda tokuz oguz tg yagı ermiş.(ONGİ-6)
(Şad unvanını orada verdiğinde Dokuz Oğuz... düşman imiş.)
- Alpın erdemin üçün apa tarkan çıkan tuñukuk atıg bërmiş. (KİÇ B-1)
(Yiğitli (ve) erdemi için Apa Tarkan, Çıkan Tunyukuk adını vermiş.)
- eki ogluma yabgu şad at bërtilim tarduş tölis bodunka bërtilim. (ŞU D-7)
(İki oğluma Yabgu (ve) Şad unvanı verdim. (Onları) Tarduş ve Tölis boylarına (yönetici olarak) görevlendirdim.”

g. (küç bër-) güç vermek; güçlü kılmak, güçlendirmek

- teñri küç bértük üçün kañım kagan süsi böri teg ermiş yagısı koñ teg ermiş. (KT D-12; BK D- 11)
(Tanrı güç verdiği için babam kağanın askerleri kurt gibi imiş, düşmanı koyun gibi imiş.)
- [teñri] küç bértük üçün anta sançdım yañdım. (BK D- 32, 33)
(Tanrı güç verdiği için orada mızrakladım, dağittım.)
- teñrim küç bëriñ. (YEN YAMAN US 6)
(Tanrım (bana) güç ver.)

h. Düşmana teslim etmek

- kül tegin ögsüz akın binip tokuz eren sançdı ordug bërmedi. (KT K-8, 9)
(Kül Tigin Ögsüz'ün kır atına binip dokuz askeri mızrakladı, karargâhı (düşmana) teslim etmedi.)

i. (ël bër-) devlet vermek, ülke vermek; devletli kılmak

- türk bodunug atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürmiş teñri ël bërigme teñri türk bodun atı küsi yok bolmazun [tēyin özümün ol teñri] kagan olurtdı erinç. (KT D- 25, 26)
- türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürügme teñri ël bërig[me te]ñri türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin özümün ol teñri kagan olurtdı [erinç. (BK D-20, 21)
(Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye babam kağanı ve annem hatunu yükselten Tanrı, devlet, ülke vermiş olan Tanrı, Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye beni, o Tanrı kağan olarak (tahta) oturttu.)

j. (*kan bër-*) kağanlı kılmak; han vermek

- teñri ança temiş erinç kan bërtem kanıñın kodup içikdiñ. (TY I. TAŞ B- 2, 3)
(*Tanrı şöyle düşünmüş olmalı: Han verdim, hanını bırakıp egemenliğini yitirdin.*)

k. (*bilig bër-*) akıl vermek; bilgili kılmak, bilgilendirmek

- anta kësre teñri bilig birtük üçün özüm ök kagan kışdım. (TY I. TAŞ B-6)
(*Ondan sonra Tanrı akıl verdiği için (onu) bizzat (ben) kendim kağan yaptım.*)

l. (*kut bër-*) kut vermek, kutsamak; şans vermek, talih vermek

- kut bërmiş. (MBY ÖRTENBULAK 1)
(*Talih vermiş.*)
- Teñrike sokuşmış. Kut kolmış. Kut bërmiş. (IB-47)
(*(Yolda) Tanrı 'ya rastlamış. (Tanrı'dan) iyi talih dilemiş. (Tanrı da adama) iyi talih vermiş.*)
- Utru eki yalıg kişi oglin sokuşmış; kişi korkmış. “korkma!” temiş, “kut bergey men!” temiş. (IB-2)
(*(Bu yol tanrısı) güler yüzlü iki insanoğluna rastlamış. İnsanoğulları korkmuş. (Yol tanrısı) “Korkma(yın, size) iyi talih vereceğim.” demiş.*)

14. Bil-

Bağlaman etkisiyle çok anlamlı duruma gelen “bil-” fiili için Clauson şu açıklamaları yapmaktadır:

“ ‘bilmek’; bütün dönemlerde yaygın. Hem tek başına hem de ‘(bir şeyi belirtme hali) bilmek’le kullanılabilir; eski dönemde *bilig bil-* ‘haberdar olmak, bilge olmak’ terkibi hem olumlu hem de olumsuz anlamla (ihmalkâr olmak) yaygındır. Aynı zamanda ‘nasıl yapacağını bilmek, (bir şeyi) yapmaya imkânı olmak’ anlamıyla –u/-ü zarf fiili eklenmiş asıl fiille, yardımcı fiil olarak kullanılmıştır.”⁶⁹⁴

a. Bilmek, haberdâr olmak

- bilig bilmez kişi ol sabıg alıp yaguru barıp üküş kişi öltüg. (KT G-7)
- bi[lig] bilmez kişi ol sabıg alıp yaguru barıp üküş kişi öltüg. (BK K-5, 6)

⁶⁹⁴ Sir Gerard Clauson, *a.g.e.*, s. 330, 331.

((Siz) bilgi bilmeyen (bilgisiz/câhil) kişiler, o sözlere inanıp yakına gidince çok sayıda öldünüz.)

- bilmedükün] için biziye yañıl[t]ukın için kaganı ölti buyrukı begleri yeme ölti. (KT D-18, 19)

(Bilmedikleri için, bize karşı yanıldıkları için (onların)kağanı öldü, yöneticileri (ve) beyleri de öldü.)

- bilmedükün için biziye yañıltukın yazıntukın için kaganı ölti buyrukı begleri yeme ölti. (BK D-16)

(Bilmedikleri için, bize karşı yanıldıkları (ve) hata ettikleri için (onların) kağanı öldü, yöneticileri (ve) beyleri de öldü.)

- bilmedük için [yablakının için eçim kagan uça bardı.] (KT D-24)

- ol bilmedüküğün için yablakının için eçim kagan uça bardı. (BK D-20)

Bilmediğin için, sizin kötülüğünüz yüzünden amcam kağan uçup gitti (vefat etti).)

- tegdükün türk begler kop bilir siz. (KT D-34)

((Nasıl) saldırdığını Türk beyleri hepiniz bilirsiniz.)

- körür közüm körmez teg bilir biligim bilmez teg boltı. (KT K-10)

(Gören gözüm görmez gibi; bilir aklım bilmez gibi oldu.)

- [türk] begler [bodun ança] sakının ança biliñ. (BK D-33)

(Türk beyleri (ve) milleti, öylece düşünün, öylece bilin.)

- ... bilmez biligin biltükümin ödükümün bunça bitig bitidim. (KİÇ G-28)

(... (başkalarının) bilmediği bilgiyi bildiğim için, bildiklerimle (ve) düşündüklerimle bu kadar yazıyı yazdım.)

b. Öğrenmek, bilgi edinmek

- añar körü biliñ. (KT G-11; BK K-8)

(Ona bakarak öğrenin!)

- on ok oğlıña tatıña tegi bunu körü biliñ. (KT G-12; BK K-15)

(On Ok oğul(lar)ına (ve) yabancı(lar)ına kadar (herkes) buna bakarak öğrenin!)

- anı körüp ança biliñ. (KT G-13)

(Ona bakıp öylece öğrenin!)

- edgüti bil (ABY YABOGAN)

(İyice öğren!)

c. Tanımak; seçmek

- inisi eçisin bilmez erti oğlu kaşın bilmez erti. (KT D-21; BK D-18)
(*Küçük kardeşler, ağabeylerini tanımazdı, oğullar babalarını tanımazdı.*)
- toruk bukalı semiz bukalı ırakda bilser semiz buka toruk buka tēyin bilmez ermiş
tēyin ança sakıntım. (TY I. TAŞ B- 5, 6)
(*Zayıf boğa ile semiz boğayı uzaktan seçseler (seçecek olsalar) semiz boğa (mı) zayıf
boğa (mı) diye seçemezlermiş diye düşündüm.*)

d. Anlamak; farkında olmak

- Ança bilinler: edgü ol. (IB)⁶⁹⁵
(*Öylece anlayın: (Bu fal) iyidir.*)
- Üze teñri eşidti, asra kişi bilti tēr. (IB-54; IB-60)
(*Yukarıda Tanrı işitti, aşağıda insanoğlu anladı, der.*)
- altı yaşımda kaşsıradım bilinmedim. (YEN UYBAT III- 16)
(*Altı yaşımda (iken) babasız kaldım, ancak (bunun) farkında değildim.*)
- bilmedim buşum bu ermiş. (YEN SARGAL AKSI- 3)
(*Fark etmedim, (meğer) sıkıntım bu imiş.*)

15. Bol-

Kullanım sıklığına bağlı olarak anlam alanı oldukça geniş olan “bol-” fiili, Clauson’un belirttiği gibi “(bir şey) haline gelmek”⁶⁹⁶ yani “olmak; mevcut olmak; varlık kazanmak” temel anlamlarına sahiptir. Cümle içinde hem asıl fiil hem de yardımcı fiil olarak kullanılan “bol-”, yanına gelen isme, içinde bulunduğu cümleye bağlı olarak yan anlamlar kazanmıştır.

a. Olmak, mevcut olmak

- agılıñta yılkıñ bolzun! (IB- 47)
(*Ağılında at(lar)ın olsun!*)
- Özüñ uzun bolzun tēmiş. (IB-47)
(*Ömrün uzun olsun, demiş.*)
- Er busuşlug, teñri bulıtlıg boltı. (IB- 52)
(*Adam kaygılı, gök bulutlu oldu.*)

⁶⁹⁵ Her falın sonunda yer almaktadır.

⁶⁹⁶ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 331, 332.

- taşra yorıyur tēyin kü eşidip balıkdakı tagıkmış tagdakı ênmiş tērilip yētmiş er bolmış. (KT D-11, 12)

- taşra] yor[ıyur tēyin kü eşidip ba][ık]d[akı tagıkmış tagdakı] ênmiş tērilip yētmiş er bolmış. (BK D-10, 11)

(Baş kaldırıyor diye haber işitince şehirdekiler dağa çıkmış, dağdakiler (şehre) inmiş. Toplanıp yetmiş asker olmuş.)

- kamağı yēti yüz er bolmış. (KT D-12, 13; BK D-11)

(Tamamı yedi yüz asker olmuş.)

- yēti yüz er bolup êlsiremiş kagansıramış bodunug küñedmiş kuladmış bodunug türk törüsün ıçgınmış bodunug êçüm apam törüsünçe yaratmış boşgurmış. (KT D-13)

- yēti yüz er bolup êl[siremiş kagansıramış bodunug küñedmiş kuladmış bod]unug türk törüsün [ıçgınmış] bodunug êçüm apam törüsünçe yaratmış boşgurmış. (BK D-11, 12)

(Yedi yüz asker olduğu zaman devletsizleşmiş, kağansızlaşmış halkı, cariyeye (ve) kul olmuş halkı, Türk örf ve adetlerini bırakmış olan halkı atalarımın yasalarına göre örgütlemiş (ve) eğitmiş.)

- Körür közüm körmez teg bilir biligim bilmez teg boltı. (KT K-10)

(Gören gözüm görmez gibi; bilir aklım bilmez gibi oldu.)

- ıda taşda kalmış küberanıp yēti yüz boltı. (TY I. TAŞ B-4)

(Orman(lar)da, dışarı(lar)da kalmış olanları toplanıp yedi yüz (kişi) oldu.)

- oğlanım erde marımınça bol. (SÜCİ-9)

(Evlatlarım! Erlikte (erkeklikte) hocalarınız gibi ol(un).)

- Bir tabılku yüz boltı. Yüz tabılku ming boltı. Miñ tabılku tümen boltı tēr. Ança bilinler: asıgı bar; edgü ol. (IB- 32)

(Bir hünnap yüz oldu. Yüz hünnap bin oldu. Bin hünnap on bin oldu, der. Öylece biliniz: Yararı var, (bu fal) iyidir.)

- kök teñride kutum yuyka boltı. (II. KARABALGASUN-6, 7, 8)

(Mavi gökte talihim zayıf oldu.)

- Ürüş esri ingek buzagulaçı bolmış. (IB-41)

(Ak benekli bir inek buzağılayacak olmuş (buzağılamak üzere imiş).)

b. Yaratılmak, vücuda gelmek

- teñri teg teñride bolmış türük bilge kagan bu ödke olurtum. (KT G-1)

- teñri teg teñride bolmış türk bilge kagan bödke olurtum. (BK K-1)

((Ben) semavî Tanrıdan olmuş Türk Bilge Kağan'ım; bu devirde hüküm sürdüm.)

- teŋride bolmış  l  tm   bilge kagan... (  U K-1)
(*Tanrıdan olmu   / Tanrının lütfuyla devlet kurmu   (olan) bilge kaĝan...*)
- teŋride bolmış  l  tm   uygur kagan olurmu  . (TES D-1)
(*Tanrıdan olmu   / Tanrının lütfuyla devlet kurmu   (olan) Uygur Kaĝanı tahta oturmu  .*)
- teŋride bolmış  l  tm   [bilge] kaganım olurtı  l tutdı. (TES D-4)
(*Tanrıdan olmu   / Tanrının lütfuyla devlet kurmu   (olan) Bilge Kaĝanım tahta oturdu, devleti yönetti.*)
- teŋride bolmış  l  tm   bilge kagan atadı. (TARYAT G-6)
(*Tanrı'dan olmu  /Tanrı'nın lütfuyla kaĝan olmu  , devlet kurmu   Bilge Kaĝan atadı.*)
- teŋride bolmış  l  tm   bilge kagan  l bilge katun kagan atıĝ katun atıĝ atanıp Ötüken kidin uçınta tez ba ınta örgin... anta yaratıtdım. (TARYAT B-1)
(*Tanrı'dan olmu  /Tanrı'nın lütfuyla kaĝan olmu   devlet kurmu   Bilge Kaĝan,  l Bilge Hatun, Kaĝan unvanını ve Hatun unvanını alarak Ötüken'in batı tarafında, Tes (ırmaĝı) Ba ı'nda, hükümdarlık otaĝını orada kurdurdum.*)
- teŋride bolmış  l  tm   bilge kanım içreki bodunı altm   i  buyruk ba ı ınançu бага tarkan. (TARYAT B- 6)
(*Tanrı'dan olmu  /Tanrı'nın lütfuyla kaĝan olmu   devlet kurmu   Bilge Hanımın kendisine tabi boyların sayısı altm   (idi).    (i lerinden sorumlu) komutan  nan u Baga Tarkan.*)

c. (*edgü bol-*; bir i  in neticesi olarak; temenni ifadesi) iyi olmak; hayırlısının olması

- Edg si bolzun t r. (IB- 48)
(*Hayırlısı olsun, der.*)
- Tarıĝ bi di, ya  ot  ndi, y lk ka ki  ike edgü boltı t r. Ança bilinler: edgü ol. (IB- 53)
(*Ekinler olgunla tı, taze otlar  ıktı. Hayvanlar (ve) insanlar için iyi oldu, der.  ylece biliniz: (Bu fal) iyidir.*)
- Ança bilinler: bu  rk ba ınta   z emgeki bar; k n yana edgü bolur. (IB- 57)
(* ylece biliniz: Bu fal(ın) başında biraz acı var; (ama) sonra yine iyi olur.*)
- Y lka tegmi  iĝ y d tmayın, ayka tegmi  iĝ artatmayın; edgüsi bolzun t r. (IB- 59)
(*Bir yıla deĝmi  i kokutmayayım, bir aya deĝmi  i bozmayayım. Hayırlısı olsun, der.*)

d. (*kergek bol-*) vefat etmek, ölmek

-   zi ança kergek bolm  . (KT D-3,4)

- [özi ança kergek bolmış]. (BK D-4)
(*Kendi(ler)i öylece vefat etmiş(ler).*)
  - bunça törüg kazganıp inim kül tegin özi ança kergek boltı. (KT D-30)
(*Bu kadar devleti kazandık(tan sonra) kardeşim Kül Tigin, kendisi öylece vefat etti.*)
  - inim kül tegin kergek boltı. (KT K-10)
(*Kardeşim Kül Tigin vefat etti.*)
  - yagıka yalıus oplayu tegip opulu kirip özi kışga kergek boltı. (KİÇ D-23)
(*Düşmana/düşmanların arasına tek başına boğa gibi saldırarak atıldığı için kendisi hemen/kısa süre içinde öldü.*)
- e.** (*kağan bol-* / *han bol-*) Kağan/han olmak; tahta çıkmak
- anta kəsre inisi kagan bolmış erinç oğlıtı kagan bolmış erinç. (KT D-4, 5)
  - anta kəsre inisi kagan bolmış eri]nç oğlıtı kagan bolmış erinç. (BK D-5)
(*Ondan sonra kardeşi kağan olmuş, oğulları kağan olmuş şüphesiz.*)
  - bilge tuñukuk boyla бага tarkan birle eltəriş kagan boluyın bəriye tabgaçıg öñre kítañıg yırya oguzug üküş ök ölürti. (TY I. TAŞ B-6, 7)
(*Bilge Tunyukuk Boyla Baga Tarkan ile İlteriş, kağan olunca güneyde Çinlileri, doğuda Kitayları, kuzeyde Oğuzları çok sayıda öldürdüler.*)
  - ozmış tegin kan bolmış (ŞU K-9)
(*Ozmış Tigin han olmuş.*)
  - ozmış tegin kan boltı (TARYAT D-9)
(*Ozmış Tigin han oldu.*)
  - ışbara çıkan köli çor bolmış. (KİÇ B-2)
(*Işbara'nın yeğeni Köli Çor olmuş.*)
  - kanım yaşı tegip uçdı oğlı yabgum kagan boltı [...]. (TES B-5)
(*Kağanım(ın) yaşı (kemâle) erince vefat etti. Oğlu yabgum kağan oldu.*)
- f.** (*Kaşsız bol-*) babasız kalmak; (*ögsüz bol-*) annesiz kalmak
- üç yaşımda kaşsız boldum. (YEN BARIK II- 1)
(*Üç yaşımda babasız kaldım.*)
  - beş yaşımda kaşsız kalıp tokuz yegirmi yaşımda ögsüz bolup katıglanıp otuz yaşımg<a> öge boltum (YEN KÖJEELİĞ HOVU- 2, 3)
(*Beş yaşımda babasız kaldım. On dokuz yaşımda annesiz kaldım. Güçlü olup otuz yaşımda öge unvanını aldım.*)

- teñri elimke başda begimke bökmedim esizim e tört yaşımda kañsı[z bolup] <...>
(YEN ÇAA HÖL IV- 3)
(Kutlu yurduma, başımdaki beyime doymadım, ne yazık! Dört yaşımda babasız kalıp [...])

g. (öge bol-) ... unvanını almak

- beş yaşımta kañsız kalıp tokuz yegirmi yaşımga ögsüz bolup katıglanıp otuz yaşımga<a> öge boltum (YEN KÖJEELİG HOVU- 2, 3)
(Beş yaşımda babasız kaldım. On dokuz yaşımda annesiz kaldım. Güçlü olup otuz yaşımda öge unvanını aldım.)

h. (üküş bol-) çoğalmak, kalabalıklaşmak

- az kümülüg üküş boltı. (YEN KÖJEELİG HOVU- 9)
(Az (sayıdaki) Kümüül (halkı) çoğaldı.)

i. (kul bol-) kul olmak, köle olmak

- tabgaç bodunka beglik urı oğlın kul boltı işilik kız oğlın küñ boltı. (KT D- 7)
(Çin milletine, bey olmaya layık erkek evlatları kul oldu, hanım olmaya layık kız evlatları cariyeye oldu.)
- ol ödke kul kullug bolmış erti [küñ küñlüg bolmış erti. (KT D-21)
- ol ödke kul kullug küñ küñlüg bolmış erti. (BK D-18)
(O devirde köleler, köleli (köle sahibi) olmuştı; cariyeler, cariyeli (cariye sahibi) olmuştı.)
- beglik urıñ kul boltı işilik kız oğlın küñ boltı. (KT D-24)
(Bey olmaya layık erkek evlatlarınız kul oldu, hanım olmaya layık kız evlatlarınız cariyeye oldu.)
- bu yerde maña kul boltı. (BK D-36)
(Bu yerde bana köle oldu.)

j. (küñ bol-) cariyeye olmak

- tabgaç bodunka beglik urı oğlın kul boltı işilik kız oğlın küñ boltı. (KT D-7)
(Çin milletine, bey olmaya layık erkek evlatları kul oldu, hanım olmaya layık kız evlatları cariyeye oldu.)
- ol ödke kul kullug bolmış erti [küñ küñlüg bolmış erti. (KT D-21)

- ol ödke kul kullug küñ küñlüg bolmış erti. (BK D-18)
(*O devirde köleler, köleli (köle sahibi) olmuştı; cariyeler, cariyeli (cariye sahibi) olmuştı.*)
- beglik urıñ kul boltı işilik kız oğluñ küñ boltı. (KT D-24)
(*Bey olmaya layık erkek evlatlarınız kul oldu, hanım olmaya layık kız evlatlarınız cariyeye oldu.*)
- ögüm katun ulayu öglerim ek[e]lerim keliñünüm kunçuylarım bunça yeme tèrigi küñ boldaçı erti. (KT K-9)
(*Annem hatun (ve) diğər (üvey) annelerim, ablalarım, gelinlerim, prenseslerim, bunlar (arasında) sağ kalanlar, cariyeye olacaktı.*)

k. (küñ kul bol-) cariyeye ve kul olmak; esir olmak

- özi yañıltı kaganı ölti bodunı küñ kul boltı. (KT D-20)
- özi yazıntı kaganı ölti bodunı küñ kul boltı. (BK D-17)
(*Kendisi hata etti (bunun sonucunda) kağanı öldü, halkı cariyeye (ve) kul oldu.*)

l. (yagı bol-) düşman olmak

- ança tēp tabgaç kaganka yagı bolmış. (KT D-9; BK D-9)
(*Böyle düşünerek Çin kağanına düşman olmuş.*)
- yagı bolup etinü yaratunu umaduk yana içikmiş. (KT D-10; BK D-9)
(*Düşman olup (kendisini) örgütlemeyi başarmadığı için yine (Çin'e) tâbi olmuş.*)
- anta kēsre yēr bayırku ulug ērkin yagı boltı. (KT D-34)
(*Ondan sonra Yir Bayırku Ulu İrkin düşman oldu.*)
- anta kēsre kara tūrgēş bodun yagı bolmış (KT D-39)
(*Daha sonra avam Türgeş halkı, düşman oldu.*)
- kül tēgin yēti otuz yaşıña karluk bodun erūr barur erkli yagı boltı. (KT K-1)
(*Kül Tigin yirmi yedi yaşında (iken) Karluk halkı, kalkınmış ve müreffeh olduğu halde düşman oldu.*)
- az bodun yagı boltı. (KT K-2)
(*Az halkı düşman oldu.*)
- teñri yēr bulgakın üçün yagı boltı. (KT K-4)
(*Gök (ile) yer karıştığı için düşman oldu(lar).*)
- altı otuz yaşıma çık bodun kırkız birle yagı boltı. (BK D-26)
(*Yirmi altı yaşında Çik halkı Kırgızlarla düşman oldu.*)

- otuz artukı bir yaşıma karluk bodun buırsuz [er]ür barur erkli yağı boltı. (BK D- 28, 29)

(Otuz bir yaşında Karluklar sıkıntısız, kalkınmış ve refah olduğu halde düşman oldu.)

- teıri yer bulgakın üçün ödiıe küni tegdük üçün yağı boltı. (BK D-29,30)

(Gök (ile) yer karıştığı için, ödüne kıskançlık girdiği için düşman oldu(lar).)

- artukı/artuk kırkız küçlög kagan yağıımız boltı. (TY I. TAŞ D- 3)⁶⁹⁷

(Ayrıca Kırkız Küçlög Kagan (da) düşmanımız oldu.)

- oguz ara yėti eren yağı bolmış. (ONGİ- 5)

(Oğuzların içinde yedi asker düşman olmuş.)

- èkin ara [...] yağı bolmış. (ONGİ- 10)

(İkisinin arasında... düşman olmuş.)

m. *(kan, ilteber, katun ve diğır kağanlık ailesi bireyleri için) (yok bol-)* Ölmek, vefat etmek

- [karluk] èlteber yok bolmış inisi bir korg[anka...] (BK D-40)

(Karluk ilteberi yok olmuş, kardeşi bir kaleye (sığınmış).)

- katun yok bolmış erti. (TY I.TAŞ K-7)

(Hanım vefat etmiş idi.)

- èçümüz apamız yamı kagan tört bulunug ètmış yıgmış yaymış basmış ol kan yok boltukda kèsre èl yètmış ıçgınmış. (ONGİ-1)

(Atalarımız Yamı Kağan dört bir tarafa (dağılmış halkı) örgütlemiş; bir araya toplamış; (isyancıları) dağıtmış (ve) hükümü altına almış. O han öldükten sonra, ülke(yi) kaybetmiş(ler).)

- ulug köli çor sekiz on yaşap yok bol[tı]. (KİÇ B-3)

(Ulu Köli Çor seksen (yıl) yaşayıp yok oldu (öldü).)

n. *(yok bol-)* ortadan kalkmak; asimile olmak

⁶⁹⁷ “Sonra Kırgız kağanı Küçlög de düşmanımız oldu.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 87.); “Fazla olarak Kırgızın kuvvetli kağanı düşmanımız oldu.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 70, 71.); “(Kalabalık Kırgız), güç(lü) kağan düşmanımız oldu.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 78, 79.); “Çok sayıda Kırgız ve güçlü hakanları düşmanımız oldu.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 172.); “Çok sayıdaki Kırgızlar (ve onların kağanı) Küçlög Kagan düşmanımız oldu.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 109.); “Üstüne üstlük bir de Kırkız Küçlög Kagan düşmanımız oldu.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 604, 605.)

- türk bodun yok bolmazun tēyin bodun bolçun tēyin kañım éltēriş kaganıg ögün él bilge katunug teñri tōpüsinde tutup yügerü kötürmiş erinç. (KT D-11; BK D-10)
(*Türk milleti yok olmasın diye, millet olsun diye, babam İltēriş Kağanı, annem İl Bilge hatunu, Tanrı tepelerinden tutup yukarı kaldırmış şüphesiz.*)
- az bodun anta yok boltı. (KT K-3)
(*Az halkı orada yok oldu.*)
- men iniligü bunça başlayu kazganmasar türk bodun ölteçi erti yok boldaçı erti. (BK D-33)
(*Ben kardeşimle birlikte bu şekilde başa geçip kazanmasaydım Türk milleti ölecekti, yok olacaktı.*)
- türk bodun ölti alkıntı yok boltı. (TY I. TAŞ B-3)
(*Türk milleti öldü, mahvoldu, yok oldu.*)
- türk bodun anta ingaru yok boltı (ŞU K-10)
(*Türk halkı bunun üzerinde yok oldu.*)
- karluk yok boltı (ŞU B-2)
(*Karluk(lar) yok oldu.*)
- yagım böl[...] yok bol[tı] (TARYAT B-4)
(*Düşmanım [...] yok oldu.*)
- kan[ın altım] anta yok boltı (TARYAT D-8)
(*Han(larını) orada tutsak aldım. (Ordusunu) orada yok ettim.*)
- o. (*bodun atı*; millet adı) silinmek, unutulmak
- türk bodunug atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürmiş teñri él bērigme teñri türk bodun atı küsi yok bolmazun [tēyin özümün ol teñri] kagan olurtdı erinç. (KT D- 25, 26)
- türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürügme teñri él bērig[me te]ñri türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin özümün ol teñri kagan olurtdı [erinç. (BK D-20, 21)
(*Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye babam kağanı ve annem hatunu yükselten Tanrı, devlet, ülke vermiş olan Tanrı, Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye beni, o Tanrı kağan olarak (tahta) oturttu.*)
- kañımız eçimiz kaz[ganmış bodun atı küsi yok bolmazun] tēyin türk bodun üçün tün udımadım, küntüz olurmadım. (KT D-26, 27)

- kañımız eçimiz kazganmış bodun atı küsi yok bol[mazun] tēyin türk bodun üçün tün udımadım. (BK D-21, 22)

(Babamızın, amcamızın kazandığı milletin adı sanı yok olmasın diye Türk milleti için gece uyumadım, gündüz oturmadım.)

- (b)ëriye tabgaçda atı küsi yok boltı. (BK D-36)
(Güneyde Çin’de (olanların) adı sanı yok oldu.)
- türk bodun atı yok bolu barmış erti. (ONGİ-3)
(Türk milletinin adı yok olmuştı.)

p. (bodun bol-) millet olmak

- türk bodun yok bolmazun tēyin bodun bolçun tēyin kañım eltēriş kaganıg ögün el bilge katunug teñri töpüsinde tutup yügerü kötürmiş erinç. (KT D-11; BK D-10)
(Türk milleti yok olmasın diye, millet olsun diye, babam İlteriş Kağanı, annem İl Bilge hatunu, Tanrı tepelerinden tutup yukarı kaldırmış şüpheşiz.)
- içikigme içikdi bodun boltı ölügme ölti. (BK D-37)
(Tabi olan(lar) tabi olup millet oldu, ölen(ler) öldü.)
- kazgantukın üçün udu özüm kazgantukum üçün el yeme el boltı bodun yeme bodun boltı. (TY II. TAŞ D -5, 6)
((Kağan) kazandığı için (ve) ardından (ben) kendim (de) kazandığım için devlet de devlet oldu, millet de millet oldu.)

q. (idisiz bol-) sahipsiz kalmak, önderini kaybetmek

- eçümüz apamız tutmış yer sub idisiz bolmazun tēyin az bodunug etip yar[atıp...] (KT D-19)
- eç[ümüz apamız tutmuş yè]r sub [idi]siz kalmazun [tēyi]n [az bodunug etip yaratıp... (BK D- 16)
(Atalarımızın elde ettiği yurt sahipsiz kalmasın diye Az halkını düzene sokup örgütleyerek...)

r. (kamşag bol-) istikrarsız hale gelmek; kargaşa içinde olmak, kaos içinde olmak

- eçim kagan eli kamşag boltukında bodun elig ekegü boltukında izgil bodun birle süñüşdümüz. (KT K- 3)
(Amcam kağanın ülkesi kargaşa içine düştüğünde, millet ile hükümdar iki parça olduğunda İzgil halkı ile savaştık.)

s. (*ikegü bol-*) bölünmek, ikiye ayrılmak, iki parça olmak

- eçim kagan eli kamşag boltukında bodun elig ekegü boltukında izgil bodun birle süñüşdümüz. (KT K- 3)

(Amcam kağanın ülkesi kargaşa içine düştüğünde, millet ile hükümdar iki parça olduğunda İzgil halkı ile savaştık.)

t. (*yablak / yabız bol-*) perişan olmak, kötü olmak, fena olmak

- Türk bodun adak kamşatdı yablak boldaçı erti. (KT K- 6, 7)
- Türk bodun adak kamşat[t]ı yablak boldaçı erti. (BK D- 30, 31)

(Türk halkı(nın) ayağı sendeledi. Perişan olacaktı.)

- eki şad ulayu iniyigünüm oğlanım beglerim bodunum közi kaşı yablak boldaçı tęp sakıntım. (KT K-11)

(İki şad ile küçük kardeşlerim, oğullarım, beylerim (ve) milletimin gözü kaşı fena olacak diye endişelendim.)

- yadag yabız boltı tęp algalı kelti. (BK D-32)⁶⁹⁸

(Yaya olanlar perişan oldular, diyerek (onları) yenmek için hücum ettiler.)

u. (*buşsuz bol-*) sıkıntısız olmak, huzurlu olmak

- türk [bodun] [özün] edgü körteçi sen ebişe kirteçi sen buşsuz boltaçı sen. (BK K-13, 14)

(Türk kavmi, (sen kendin) iyilik göreceksin, çadırına gireceksin, kaygısız olacaksın.)

v. (*yut bol-*) kıtlık çekmek; kıtlık olması

- [...]ma amgı korgan kışladukda yut boltı. (BK D-31)

([...] Amgı Kalesi 'nde kışı geçirirken kıtlık oldu.)

w. (*el bol-*) devlet olmak, devletleşmek

- kazgantukın üçün udu özüm kazgantukum üçün el yeme el boltı bodun yeme bodun boltı. (TY II. TAŞ D – 5, 6)

((Kağan) kazandığı için (ve) ardından (ben) kendim (de) kazandığım için devlet de devlet oldu, millet de millet oldu.)

⁶⁹⁸ “Türklerin piyadesi bozuldu, diyerek (bizi) zaptetmek üzere (üzerimize) geldi.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 62, 63.); “Yaya olanları perişan oldu, diyerek teslim almak amacıyla geldiler.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 143.); “Yaya olanlar kötü durumdalar, diyerek ele geçirmeye geldiler.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 92.); “Yaya (kaldılar), perişan oldular diyerek (onları) yenmeye geldiler.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 576, 577.)

x. (yay bol-) yaz mevsimi olmak

- yay bolsar üze t[erri] köbürgesi öterçe anç[a] tagda sıgun etser [ança] sakınur men. (BK B-3, 4)

(Yaz geldiğinde yukarıda (gök) davulları nasıl gümbürdüyorsa (öylece ağlayarak) dağlarda geyikler nasıl böğürüyorsa (öylece feryat ederek) düşünürüm.)

y. (tusu bol-) faydalı olmak, yardım etmek

- süke tusu bolayın tedi . (KİÇ-D 23)

(Orduya faydalı olayım, dedi.)

z. (kalın bol- / yogun bol-) kalın olmak

- yuyka kalın bolsar tupulguluk alp ermiş yinçe yogun bolsar üzgülük alp ermiş. (TY I. TAŞ G-6, 7)

(Yufka kalın olursa (onu) delmek zor imiş (ve) ince (olan şey) kalın olursa (onu) kırmak zor imiş.)

aa. (sü bol-) ordu haline gelmek

- eki sümüz boltı. (TY I. TAŞ D- 1)

(İki ordumuz oldu.)

- elim ugrınta sü bolup er öldürmedüküm yok. (YEN ELEGEST I- 8) ⁶⁹⁹

(Devletim için asker olup öldürmediğim (düşman) askeri yok.)

bb. (karı bol-) yaşlanmak

- özüm karı boldum ulug boldum. (TY II. TAŞ D- 6)

(Kendim yaşlandım, yaşlı oldum (kocadım).)

cc.(ulug bol-) yaşlanmak, ihtiyarlamak

- özüm karı boldum ulug boldum. (TY II. TAŞ D- 6)

(Kendim yaşlandım, yaşlı oldum (kocadım).)

dd. (sünüş bol-) savaş zamanı geldiğinde; savaş olması

⁶⁹⁹ “Devletim için ordu sürerek benim (şahsen) (düşman) askerlerini öldürmediğim bir olay kalmadı.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 265.); “Yurdum uğrunda asker olup adam öldürmediğim yok.” (bk. Erhan Aydın, **Sibirya’da Türk İzleri-Yenisey Yazıtları**, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 65, 66.)

- sünüş bolsar çerig éter erti (KİÇ B-9)
(*Savaş çıktığı zaman askeri düzenlerdi.*)

ee. (*erkin bol-*) irkin unvanını alarak bir boyu yönetmeye başlamak

- iç erkin bolmadımız. (MBY 3. DEL UUL-3)
(*İç İrkin olmadık.*)

ff. (*kutlug bol-*) tanrısal lütufla donanmak, tanrı inayetine erişmek; kutlu olmak

- [...] kut teñri kutlug bolzun. (7. HT-4)
(*[...]talih, (ebedî) gök kutlu olsun!*)
- kutlug bolzun (14. HT-5, 6)
(*Kutlu olsun.*)
- Çekik etiñ kutlug bolzun tēr. (IB-23)
(*Tarla kuşu! Etin kutlu olsun, der.*)

gg. (*yaruk bol-*) aydınlanmak

- Kamag üze yaruk boltı tēr. (IB-26)
(*Her şeyin üzeri aydınlık oldu, der.*)

hh. (*Esen tükel bol-*) afiyette olmak, hayatta olmak

- Esen tükel bolmış tēr. (IB- 27)
(*(Koyun böylece) sağ salim kalmış, der.*)

ii. (*katıg bol-*) sertleşmek

- semiz at agzı katıg boltı. (IB-65)
(*Semiz at(in) ağzı sertleşti.*)

jj. (*Erdem / er erdem bol-*) kahramanlık göstermek, kahraman olmak

- erdem b[ol]sar bodunug erk bodunug (YEN ALTIN KÖL II-4)
(*Kahramanlık olursa(n) halk (da) güçlü halk (olur).*)
- er erdem bolsar andag ermiş esin (YEN ALTIN KÖL II-8)
(*Erkeklik kahramanlığı olursa öyle imiş, ne acı!*)

kk. (*kara bol-*) kul olmak

- yēti yēgirmi yaşımta men teñri élimke kara boldum bökmedim yıta esni. (YEN YEERBEK I-1)

(On yedi yaşımdan itibaren ilahi devletime kul oldum, doymadım, eyvah! Ne acı!)

16. Boşgur-

a. Eğitmek, öğretmek

- yēti yüz er bolup élsiremiş kagansıramış bodunug küñedmiş kuladmış bodunug türk törüsin ıçgınmış bodunug êçüm apam törüsinçe yaratmış boşgurmuş. (KT D-13)
- yēti yüz er bolup él[siremiş kagansıramış bodunug küñedmiş kuladmış bod]unug türk törüsin [ıçgınmış] bodunug êçüm apam törüsinçe yaratmış boşgurmuş. (BK D-11, 12)
(Yedi yüz asker olduğu zaman devletsizleşmiş, kağansızlaşmış halkı, cariyeye (ve) kul olmuş halkı, Türk örf ve adetlerini bırakmış olan halkı atalarımın yasalarına göre örgütlemiş (ve) eğitmiş.)

b. Akıl vermek

- anta ańıg kışi ança boşgurur ermiş. (KT-G 7; BK-K 5)⁷⁰⁰
(Orada fitne çıkaran kişiler şöyle akıl verirlermiş.)
- ırak erser yablak ağı bérür yaguk erser edgü ağı bérür tēp ança boşgurur ermiş. (KT G-7, BK K-5)
((Çinliler, bir halk) uzakta ise kötü mal verir; yakında ise kaliteli mal verir diye akıl verirlermiş.)

17. Bul-

“Bulmak” temel anlamından hareketle, yanına aldığı nesneye bağlı olarak soyut anlamları da bünyesine katmıştır. Bağlamın ve somutlaştırmanın etkisiyle çok anlamlı duruma gelmiştir.

a. Bulmak, temin etmek

- çölgi az eri bultum (TY I.TAŞ D-6)
(Bozkırda yaşayan Az(lardan) (bir) adam buldum.)

⁷⁰⁰ “Kötü kişiler orada [bütünüyle] şöyle planlar imiş.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 190.); “Orada kötü kişi şöyle öğretiyormuş.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 4, 5.); “Orada kötü (niyetli) kimseler şöyle akıl verirler imiş.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 23.); “Kötü insanlar şöylece akıl verirlermiş.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 91.); “Orada kötü (düşünceli) kişiler şöyle akıl verirmiş.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 49.); “Orada fesat kişiler şöyle öğretiyorlarmış.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

b. (kan bul-) bir lider bulmak; lidere sahip olmak

- türk bodun kanın bulmayın tabgaçada adrıldı kanlantı. (TY I. TAŞ B-2)
(*Türk milleti hanını bulmayınca Çin'den ayrıldı, han sahibi oldu.*)

c. (er at bul-) unvan almak, unvan kazanmak

- umay teg ögüm katun kutıña inim kül tegin er at bultı. (KT D- 31)
(*Umay gibi annem hatunun talihi sayesinde kardeşim Kül Tigin erlik unvanı(nı) elde etti.*⁷⁰¹)

18. Bulga-

a. (Savaş alanını) karıştırmak, dağıtmak

- beş balıkda tört sü[nüş sü]nüşdükde köli çor oplayu tegip bulgayu [...] (KİÇ B- 11)
(*Beş Balık'ta (katıldığı) dört savaşta Köli Çor boğa gibi hücum edip (savaş alanını) dağıtarak [...])*)

b. İç karışıklık çıkarmak, (iç düzeni) karıştırmak, düzensizlik çıkarmak

- içre ben bulgayın têmış. (ŞU G-4)⁷⁰²
(*Ben (devlet) içinde karışıklık çıkarayım, demiş.*)
- sekiz otuz yaşıma yılan yılka türk elin anta bulgadım anta artatdım. (TARYAT D-5)
(*Yirmi sekiz yaşımda, Yılan yılında Türk ülkesini o zaman karıştırdım (ve) o zaman bozguna uğrattım.*)

19. Buz-

“Bozmak, yıkmak” anlamlarında kullanılan “buz-” fiili, temel olarak somut bir ifadeyi karşılamaktadır. Ancak yazıtlarda “savaşta mağlup etmek; bozguna uğratmak” anlamlarında kullanılması ile soyut bir anlama da sahip olmuştur. Buradan hareketle denilebilir ki, kelime somutlaştırma yoluyla çok anlamlı duruma gelmiştir.

a. (eb bark ikilemesi ile) yıkmak, tahrip etmek

⁷⁰¹ Berta “er at bultı” ifadesini “büyümek” olarak yorumlamaktadır. (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 196)

⁷⁰² “İçeride ben karışıklık çıkarayım, demiş.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 299, 300.); “Ben içeride bir düzensizlik çıkarayım.” (bk. Osman Mert, **a.g.e.**, s. 245.); “I will stér up internal dissent.” (bk. Marcel Erdal, **A Old Turkic Word Formation a Functional Approach to the Lexion, Vol 1**, Wiesbaden, 1991, s. 231.); “İçeriden ben nifak çıkarayım, demiş.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 123.); “İçeriye ben karıştırayım (isyan edeyim) demiş.” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 60.)

- ebin barkın buzdum. (BK D- 34)
(*Evini barkını yıktım.*)
- seleçe kodı yorıpan kargan kısıлта ebin barkın anta buzdum. (BK D- 37)
(*Seleçe (Nehri'nden) aşağı yürüyüp Karagan Geçidi'nde evini barkını orada yıktım.*)

b. Bozguna uğratmak, dağıtmak; yenmek

- altı çub sogdak tapa süledimiz buzdumuz. (KT D- 31)
(*Altı Çub Soğdak tarafına doğru sefer ettik, (onları) bozguna uğrattık.*)
- anı yañıp türgi yargun költe buzdumuz. (KT D- 34)
(*Onları dağıtıp Türgi Yargun Gölü'nde bozguna uğrattık.*)
- tañut bodunug buzdum. (BK D-24)
(*Tangutları bozguna uğrattım.*)
- bodunug anta buzdum. (BK D- 25; BK D- 39)
(*Halkı orada bozguna uğrattım.*)
- süsin buzdum. (BK D-34)
(*Ordusunu dağıttım.*)

20. Ebir-

a. Döndürmek, çevirmek

- [...] içgertim kal[ıñın] ebirü kelürtüm. (BK D- 25)
(*[...] tâbi kıldım, haracını çevirip getirdim.*)

b. Dolanmak

- on tünke yantakı tug ebirü bardımız. (TY I. TAŞ K-2)
(*On gecede yandaki engeli dolanarak aştık.*)
- yantımız kögmen yışığ ebirü keltimiz. (TY I. TAŞ K-4)
(*Dönüp geldik. Kögmen dağlarını dolanarak geldik.*)

c. Dönmek

- teñri elimke er erdem üçün uyğur kanda ebirü kel <...> (YEN İYME I-7) ⁷⁰³

⁷⁰³ “teñr<i> elimke er erdemim üçün uyğur kanda berü kel[tim]: Kutlu yurduma, erkeklik kahramanlığım için Uyğur kağanından geri dönmedim.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 189.)

(İlahi devletim için, erkeklik erdemim için Uygur hanından dön(medim).)

21. Et-

a. (Hayvanın ses çıkarması) böğürmek, ötmek

- yay bolsar üze t[enri] köbürgesi eterçe anç[a] tagda sıgun etser [ança] sakınur men. (BK B-3, 4)

(Yaz geldiğinde yukarıda (gök) davulları nasıl gümbürdüyorsa (öylece ağlayarak) dağlarda geyikler nasıl böğürüyorsa (öylece feryat ederek) düşünürüm.)

- karı üpgük yıl yarumazkan etdi.⁷⁰⁴ (IB-21)

(Yaşlı hüthüt kuşu yıl aydınlanmadan öttü.)

b. Gümbürdemek, ses çıkarmak

- yay bolsar üze t[enri] köbürgesi eterçe anç[a] tagda sıgun etser [ança] sakınur men. (BK B-3, 4)

(Yaz geldiğinde yukarıda (gök) davulları nasıl gümbürdüyorsa (öylece ağlayarak) dağlarda geyikler nasıl böğürüyorsa (öylece feryat ederek) düşünürüm.)

22. Êlt-/ ilt-

Temel anlamı “(bir şeyi) taşımak, (bir şey) götürmek” olan kelime, yazıtlarda somutlaştırma ve ad aktarmasının etkisi ile yan anlamlar kazanmıştır.

a. (Bebek) taşımak, gebe olmak

- on ay ilti ögüm e. (YEN ALTIN KÖL I-4)
(Annem on ay (karnında) taşıdı.)
- on ay ilt[t]i ögüm oğlan togdum erin ulgat[t]ım. (YEN ALTIN KÖL II- 5)
(On ay (beni) annem taşıdı, oğlan olarak doğdum, erkek olarak büyüdüm.)

b. (ordu) sevk etmek, göndermek

- bilge tuñukukka baña aydı bu süg êlt tedi . (TY I. TAŞ K- 8)
(Bilge Tunyukuk’a, bana emretti. Bu orduyu gönder, dedi.)
- kaganımın sü êltdimiz. (TY II. TAŞ D-3)

⁷⁰⁴ “ ‘şarkı söylemek’ anlamındaki et- eylemi Orhon yazıtlarında geçmektedir: t(ag)da sıgun etser “dağda geyikler böğürse”, üze t[enri] köbürgesi eterçe “yukarıdaki gök köprüsü gümbürder gibi” (Bilge Kağan yazıtı, Batı yüzü.)” (bk. Talat Tekin, **İrk Bitüg**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017, s. 39.)

(Kağanım ile birlikte ordu gönderdik.)

- el tu[t]tum bodun başladım taş yağg yağladım el[t]dim. (YEN KÖJEELİG HOVU-4)

(Devleti elimde tuttum, halkı yönlendirdim, dış düşmanlarla savaştım, (ordu) gönderdim.)

- er eli a tertilip a elt [...] ukıp teg (ABY BİÇİKTU BOOM VIII)
(Ey savaşçı erkekler topluluğu, bir araya gelip ordu gönderin! [...] Dinleyin (ve) saldırın.)

c. Uzaklaştırmak⁷⁰⁵

- yaraklıg kantan kelip yaña eltdi (KT D-23; BK D-19)
(Silahlı (düşmanlar) nereden gelip sizi dağıtarak uzaklaştırdı?)
- süñüglüg kantan kelipen süre eltdi (KT D-23; BK D-19)
(Mızraklı (düşmanlar) nereden gelip (sizi yurdunuzdan) sürerek uzaklaştırdı?)

d. (Haber, söz) taşımak, getirmek

- Edgü söz sab elti kelir tēr. (IB-7)
(İyi haberler taşıyarak geliyor, der.)

23. Ėn-

Temel olarak somut bir hareketi karşılayan “ën-” fiili, somutlaştırma neticesinde “alçalmak, insanın değerinin azalması” şeklinde soyut bir anlam kazanmıştır.

a. İnme

- taşra yorıyur tēyin kü eşidip balıkdakı tagıkmış tagdakı ėnmiş. (KT D- 11, 12)
- taşra] yor[ıyur tēyin kü eşidip ba][ık]d[akı tagıkmış tagdakı] ėnmiş. (BK D- 10, 11)
(Baş kaldırıyor diye haber işitince şehirdekiler dağa çıkmış, dağdakiler (şehre) inmiş.)
- yubulu ėntimiz. (TY I. TAŞ K- 2)
(Yuvarlanarak indik.)

b. Alçalmak; insanın değerinin azalması

⁷⁰⁵ Bu anlamın ortaya çıkmasında “yañ-, sür-“ filleri etkili olmuştur.

- kişi ęngey erinę ęl kę ayalmış ayargu a er seğün (ABY YABOGAN 2)
(*Kişi eğer alęalırsa, devletin ünlü saygın koruyup kollayan generali...*)

24. Ęsid-

“İşitmek, duymak; dinlemek” temel anlamlarında kullanılan “ęsid-”, geğişli bir fiil olarak nesnesine ve bulunduğu metne bağlı olarak yan anlamlar kazanmıştır.

Clauson’un kelime ile ilgili açıklamaları şu şekildedir:

“Temelde ‘duymak (bir şeyi belirtme eki)’ fiziki anlamda, bazı genişlemiş anlamlarla, ‘(bir şeyi belirtme eki) haber almak’ ve özellikle emir şeklinde ‘dinlemek’ özel nesne olmadan, ‘dinlemek’ tam olarak *tışla-* olmasına rağmen.”⁷⁰⁶

a. Dinlemek; işitmek, duymak

- sabımın tüketi ęsidgil. (KT G-1)⁷⁰⁷
- sabımın tüketi ęsid. (BK K-1)
(*Konuşmamı sonuna kadar (dikkatlice) dinleyin!*)
- tokuz oguz begleri bodunı bu sabımın edęüti ęsid katığdı tışla. (KT G-2)⁷⁰⁸
- [tokuz oguz begleri bodunı bu sabımın edęüti ęsid katığdı tışla]. (BK K-1)
(*Dokuz Oğuz beyleri ve halkı, bu konuşmamı iyice işitin, dikkatlice dinleyin!*)
- türk begler bodun bunı ęsidię. (KT G-10; BK K-8)
(*Türk beyleri (ve) milleti bun(lar)ı işitin!*)
- türk oguz begleri bodun ęsidię. (KT D-22; BK D-18)
(*Türk (ve) Oğuz beyleri, halkı, işitin!*)
- bars yıl ękinti ay, bir yęgirmike tay gün tan manıstantakı kiçig di[n]tar burua guru ęsid[ip] ęçimiz isig sağun itaçuk üçün bitidim. (IB- 67)⁷⁰⁹

⁷⁰⁶ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 257, 258.

⁷⁰⁷ “Sözümü sonuna kadar (dikkatlice/bütünüyle) dinleyin.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 190.); “Sözümü tamamiyle işit.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 2, 3.); “Sözlerimi baştan sona işitin.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 20, 21.); “Sözlerimin tamamını dinleyin.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 90.); “sözlerimi sonuna kadar işit.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 47.); “sözümü sonuna kadar dinleyin.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

⁷⁰⁸ “Tokuz Oguz beyleri ve halkı, bu konuşmamı (veya sözümü) iyice işitin, güçlüce dikkat edin (dinleyin!)” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 190.); “Dokuz Oğuz beyleri, milleti! Bu sözümü iyice işit, adam akıllı dinle!” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 2, 3.); “Dokuz Oğuz beyleri (ve) halkı, bu sözlerimi iyice işitin (ve) sıkıca dinleyin.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 20, 21.); “Tokuz Oğuz beyleri ve halkı, bu sözümü iyice işitin, sıkıca dinleyin!” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 90.); “Dokuz Oğuz beyleri, halkı bu sözlerimi iyice işit (ve) sıkıca dinleyin.” bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 47.); “Dokuz Oğuz beyleri ve halkı! Bu sözlerimi iyice işitin, dikkatle dinleyin!” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

(Kaplan yılında, ikinci ayın on beşinde, Taygüntan manastırında, (ben) genç dindar (mürit), mürşit kâhinden işitip, ağabeyimiz aziz Sağun İtaçuk için (bu kitabı) yazdım.)

b. (kü eşid-, sab eşid-) Haber almak, istihbarat edinmek

- taşra yorıyur tēyin kü eşidip balıkdaki tagıkmış tagdaki ênmiş. (KT D-11, 12)
- taşra] yor[ıyur tēyin kü eşidip ba][ık]d[akı tagıkmış tagdaki] ênmiş. (BK D- 10, 11)
(Baş kaldırıyor diye haber işitince şehirdekiler dağa çıkmış, dağdakiler (şehre) inmiş.)
- ol sabıg eşidip kaganım ben ebgerü tüşeyin tēdi. (TY I. TAŞ K-6) ⁷¹⁰
(O istihbaratı işitince kağanım, “Ben karargâha gideyim.” dedi.)
- ol sabıg eşidip kagangaru ol sabıg ı[t]tım. (TY I. TAŞ K-9)
(O haber(ler)i işitince kağana, bu haber(ler)i ilettim.)
- ol sabıg eşidip sü yorıtdım. (TY I. TAŞ K-11)
(O haber(ler)i işitince ordu sevk ettim.)
- ol sabıg eşidip tün udısıkım kelmedi küntüz olursıkım kelmedi. (TY I. TAŞ G-5)
(O istihbaratı işitince gece uyuyasım; gündüz oturasım gelmez oldu.)
- türk bodunug ötüken yērke ben özüm bilge tuñukuk [kelürtüm] ötüken yērig konmış tēyin eşidip bēriyeki bodun kurıyakı yırıyakı öñreki bodun kelti. (TY I. TAŞ G-10)
(Türk halkını Ötüken toprak(lar)ına ben kendim Bilge Tunyukuk (getirdim). Ötüken topraklarına yerleştiğimizi haber alan güneydeki halk, batıdaki, kuzeydeki, doğudaki halk(lar) geldi.)
- ol sabın eşidip tün yeme udısıkım kelmez erti [kün yeme] olursıkım kelmez erti. (TY I. TAŞ D-5)
(O istihbaratı işitince gece uyuyasım; gündüz oturasım gelmez oldu.)
- tumış tēyin eşidip bu yolun yorısar yaramaçı tēdim. (TY I. TAŞ D-6)
((Kögmen yolu) kapanmış diye haber alınca “bu yol(dan) yürürsek işe yaramayacak” dedim.)
- eşittim az yēr y[olı] anı b[irle] [...] ermiş. (TY I. TAŞ D-7)

⁷⁰⁹ “bars yıl êkinti ay, bir yēgirmike tay gün tan manistantakı kiçig di[n]tar burua guruşd êçimiz isig sağun itaçuk üçün bitidim: Kaplan yılında, ikinci ayın on beşinde, Taygüntan manastırında, (ben) genç rahip Burua Guruşd ağabeyimiz İsig Sağun İtaçuk için (bu kitabı) yazdım.” (bk. Fikret Yıldırım, **a.g.e.**, s. 49)

⁷¹⁰ “Bu sözleri işitince kağanım: “Ben eve gideyim!” dedi.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 90.); “Bu sözü işitince hakanım “Ben karargâha yetişetim” dedi.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 174.); “O sözü işitip kağanım, “ben karargâha gideyim.” dedi.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 112.); “O sözleri dinledikten sonra, ben karargâha ineyim, dedi.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 608, 609.)

((Şöyle) haber aldım: Az ülkesinin yolu Anı Irmağı boyunca imiş.)

- ol sabıg eşidip begler kopın yanalım arıg ubutı yëg tedi . (TY II. TAŞ B-1, 2)
(O haberi işitince beyler: “Hepimiz geri çekilelim. Temizin utancı daha iyidir.”⁷¹¹ dedi(ler).)
- ol sabıg eşidip on ok begleri bodunı kop kelti yükünti. (TY II. TAŞ B-7, 8)
(On ok beyleri (ve) halkı, o haberi işitince tamamen geldi, tâbi oldu.)

c. Bilmek, haberdar olmak⁷¹²

- üze teñri asra yağız yër yarlıkaduk üç[ün...] közün körmedük kulkakın eşidmedük bodunumun ilgerü [kün togsıkıña] bërgerü [kün ortası]ña kurıgaru [kün batsıkıña yırıgaru tün ortasıña tegi konturtum. (BK K-10, 11)
(Yukarıda gök aşağıda kara toprak lütfettiği için...(milletimi) gözle görülmemiş, kulakla işitilmemiş (yerlere/ bilinmeyen yerlere), doğuda (güneşin doğduğu yere), güneyde (gündüz ortası)na, batıda (güneşin battığı yere, kuzeyde gece ortasına kadar yerleştirdim.)

d. (Yüksek makama bildirilen talep, dua, arz vb. için) dikkate almak, kabul etmek

- kaganım ben özüm bilge tuñukuk ötüntük ötünçümün eşidü berti. (TY I. TAŞ G-8)
(Kağanım, ben kendim Bilge Tunyukuk(’un) arz ettiği dileklerini dikkate aldı.)
- Üze teñri eşidti, asra kişi bilti tər. (IB-54; IB-60)
((Yakarışları) Yukarıda Tanrı işitti (kabul etti), aşağıda insanoğlu anladı, der.)

25. Êt-

Kullanım sıklığına bağlı olarak çeşitli anlamlar kazanan “êt-” fiilinin temel anlamı “organize etmek, düzenlemek”tir. Temel anlamından kopmadan, bağlam dikkate alınarak çok anlamlı bir yapı oluşturmuştur. Clauson kelimenin anlam gelişimi ile ilgili şu bilgileri kaydeder:

“êt- (éd-): Uzun bir anlamsal geçmişi vardır. Başlangıçta "düzenlemek, düzene koymak"; sonra "süslemek, bezemek"; sonra "yaratmak" (organize edilmiş bir planın

⁷¹¹ “Savaşıp yenilmemişin utancı, savaşıp yenileninkinden daha iyidir!” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s.81)

⁷¹² Şirin, “eşid-” fiilinin “kulkak” ile kullanıldığında “aldırış etmek, önemsemek, önem vermek” anlamlarını karşıladığını belirtmektedir. (bk. Hatice Şirin, **Eski Türk Yazıtları Söz Varlığı İncelemesi**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2016, s. 490.)

parçası olarak); sonra kademeli bir zayıflama süreciyle basitçe "yapmak (to make)" ve son olarak "yapmak (to do)".⁷¹³

a. (*bodun, el, törüg vb.*) düzenlemek, düzene sokmak

- olurupan türk bodunun elin törüsün tuta bërmiş eti bërmiş. (KT D-1; BK D-3)
(*Tahta oturarak Türk halkının devletini (ve) yasalarını yönetmiş(ler); düzenlemiş(ler).*)
- anı üçün elig ança tutmış erinç elig tutup törüg ètmış. (KT D-3)
- anı] üçün elig ança tutmış erinç elig tutup törü[g ètmış. (BK D-4)
(*Bu sebeple devleti öylece yönetmiş(ler) şüphesiz. Devleti yönetip yasaları düzenlemiş(ler).*)
- èçim kagan olurupan türk bodunug yiçe ètdi igit[t]i. (KT D- 16; BK D-14)
(*Amcam kağan (olarak) tahta oturup Türk milletini yeniden düzenledi, besledi.*)
- ança kazanmış ètmış elimiz törümüz erti. (KT D-22)
(*O kadar kazandığı(mız), düzene soktuğu(muz) ülkemiz, devletimiz vardı.*)
- ança kazanmış ança ètmış elimiz [törümüz erti. (BK D-18)
(*O kadar kazandığı(mız), o kadar düzene soktuğu(muz) ülkemiz devletimiz vardı.*)
- sarıg altu]nın ürün kümüzşin kırgağlıg kutayın kinlig işgitisin özlük atın adgırın kara k[işin] kök teyejin türküme bodunuma kazganu bërtilim eti bërtilim. (BK K-11, 12)
(*Sarı altını, beyaz gümüşü, kenarlı ipeklileri, misk kokulu ipeklileri, has atları, aygırları, kara samurları, boz sincapları Türküm için, halkım için kazandım; düzenledim.*)
- ... oğlın [kisis]in uduztukı [kon]dukı ètdüki yer aldıkı (KİÇ D-13)
(*...çocuk(lar)ını (ve) karısını gönderdiği, yerleştirdiği, düzenlediği, toprak aldığı...*)
- köli çor tarduş bodunug ète ayu olurtı. (KİÇ D-14)
(*Köli Çor, Tarduş halkını düzenleyerek yönetiyordu.*)
- tür[güş bodun] ètdükde köli çor özlüki yegren at binip [...] (KİÇ D-15)
(*Türgiş halkını düzene soktuğu sırada Köli Çor beylik doru atına binip [...])*
- ...ben ètdim (ŞU G EK-2)
(*Ben düzenledim.*)
- elig ètmış men. (IB- 48)
(*Ülkeyi düzene soktum.*)

⁷¹³ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 36.

b. (İlahi güç tarafından; *teğri* ile) nizam vermek, düzenlemek; yapmak

- üze türk teğrisi türk ıduk yeri subı ança ètmiş. (KT D- 10, 11)⁷¹⁴

(*Yukarıda Türk Tanrısı, Türk'ün kutsal vatani(ni) şöyle düzenlemiş.*)

- üze] türk teğrisi ıduk yeri subı ança ètmiş erinç. (BK D- 9, 10)

(*Yukarıda Türk Tanrısı, (Türk'ün) kutsal vatani(ni) şöyle düzenlemiş şüphesiz.*)

c. (*bodun èt-*) örgütlemek, teşkilatlandırmak

- bunça bo[dun kop ètdim. (KT G-2, 3)

- [bunça bodun kop ètdim.] (BK K-2)

(*Bunca halkın hepsini örgütledim.*)

- èkin ara idi oksuz kök türk [èti] ança olurur ermiş. (KT D- 2, 3)

- èkin ara idi oksuz kök türük èti ança olurur ermiş. (BK D- 4)

(*İkisinin arasında hiç örgütlenmemiş olan Kök Türk / semâvî Türk halkını örgütleyerek öylece hüküm sürüyorlarmış.*)

- tölis tarduş bodunug anda ètmiş. (KT D-13; BK D-12)

(*Tölis (ve) Tarduş halklarını o zaman örgütlemiş.*)

- èçümüz apamız tutmuş yer sub idisiz bolmazun tàyin az bodunug ètip yar[atıp...] (KT D-19)

- èç[ümüz apamız tutmuş yè]r sub [idi]siz kalmazun [tèyi]n [az bodunug ètip yaratıp...] (BK D- 16)

(*Atalarımızın elde ettiği yurt sahipsiz kalmasın diye Az halkını örgütleyip düzene sokarak...*)

- kögmen yer sub idisiz kalmazun tàyin az kırkız bodunug yarat[ıp keltimiz süñüş]dümüz (KT D-20)

- kögmen yer sub idisiz kalmazun tàyin az kırkız bodunug [ètip] yaratıp keltim[iz. (BK D-17)

(*Kögmen yurdu sahipsiz kalmasın diye Az, Kırgız halk(larını) örgütleyip düzene sokarak...*)

⁷¹⁴ “(O zaman) Yukarıda Türklerin Tengrisi, Türklerin kutsal yeri suyu şöyle söylemiş.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 193, 194.); “Yukarıda Türk tanrısı, Türk mukaddes yeri, suyu öyle tanzim etmiş.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 13.); “Yukarıdaki Türk Tanrısı (ve) Türk kutsal yer ve su (ruhları) şöyle yapmışlar.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 27.); “Yukarıda Türklerin ilahî güçleri, Türklerin kutsal yer-su (ruhları) şu şekilde düzenlemişler.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 94.); “Yukarıda Türk (ebedî) göğü (ve) kutsal yer su (ruhları) öylece örgütlemiş.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 54.); “Yukarıda Türk Tanrısı, Türk'ün kutsal yeri şunu şöyle yapmış.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 513.)

- kurıgaru kenjü tarmanka tegi türk bodunug ança konturtumuz ança êtdimiz. (KT D-21; BK D-17, 18)

(Batı'da Kengü Tarman'a dek Türk milletini öylece yerleştirdik, öylece örgütledik.)

- ilgerü kadirkan yışığ aşı bodunug ança konturtumuz ança êtdimiz. (KT D-21)
  - [ilgerü] kadirkan yış[ıg aşı] b[odunu]g ança kontur[tumuz ança êtdimiz]. (BK D-17)
- (Doğuda Kadirkan Dağlarını aşarak milletleri öylece yerleştirdik, öylece örgütledik.)*

- sogdak bodun êteyin tēyin yēnçü ögüzüg keçe temir kapıgka tegi süledimiz. (KT D-39)

(Soğdak kavmini örgütlemek için Yēnçü (Seyhun) Irmağı'nı geçip Demirkapı'ya kadar sefer ettik.)

- [kañım] kagan êçim kagan olurtukıta tört bulunğdaki bodunug nençe êtm[iş..t]eñr[i] yarlıkad[uk ü]ç[ün] özüm olurtukuma tör[t] b[ulunğdaki bo]dunug êtdim yara[t]dım. (BK K- 8, 9)

(Babam kağan, amcam kağan tahta oturduğunda dört bir taraftaki milletleri nasıl örgütlemişler (ise) Tanrı lütfettiği için (ben) kendim (tahta) oturduğumda (da) dört bir taraftaki milletleri örgütledim; oluşturdum.)

- keligme beglerin bodunun êtip yığıp azça bodun tezmiş erti on ok süsin sületdim. (TY II. TAŞ B-8)

(Gelen beylerini (ve) halkını örgütleyip bir araya toplayarak, az sayıda halk kaçmıştı, On Ok ordusunu (onlara karşı) sefere çıkarttım.)

- êçümüz apamız yamı kagan tört bulunug êtmış yıgmış yaymış basmış ol kan yok boltukda kēsre el yētmış ıçgınmış. (ONGİ-1)

(Atalarımız Yamı Kağan dört bir tarafa (dağılmış halkı) örgütlemiş; bir araya toplamış; (isyancıları) dağıtmış (ve) hükmü altına almış. O han öldükten sonra, ülke(yi) kaybetmiş(ler).)

d. (çerig êt-) asker yerleştirmek, asker konuşladırmaq; askeri düzenlemek

- sünüş bolsar çerig êter erti (KİÇ B-9)
- *(Savaş çıktığı zaman asker yerleştirdi.)*
- seleñe kidin yılun kol bēridin sınar şıp başıña tegi çerig êtdim. (ŞU D- 3)⁷¹⁵

⁷¹⁵ “Selenge'nin batısından Yılun Kol'un (ırmak) güney yanındaki Şıp Başı bölgesine kadar asker yerleştirdim.” (bk. Osman Mert, **a.g.e.**, s. 234.); “Singar-Şıp başına kadar çeri düzenledim.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 295.);

(Selenge'nin batısından Yılun-Kol'un güney tarafındaki Şıp (Irmağı'nın) kaynağına kadar asker yerleştirdim.)

- [...] uçı seleñe ke tegi çerig etti⁷¹⁶ beşinç ay tokuz otuzka süñüşdüm (ŞU D-4)
([...] ucu Selenge 'ye kadar asker yerleştirdi. Beşinci ayın yirmi dokuzunda savaştım.)

e. (timag ét-) takdir etmek, saygı duymak

- [...] iç buyruk sebig kül érkin başlayu ulayu buyruk bunça amtı begler kañım kaganka ertinü ertinü timag ? (ét-di.) (BK G-13, 14, 15)
([...] has memurlar, (yani) Sebig Köl İrkin önderliğindeki diğer yüksek memurlar; şimdiki bunca bey, babam kağana fevkalade çok bağılılık (?) [gösterdiler].)⁷¹⁷

f. (bark ét-, bitig taş ét-, taş ét-) inşa etmek, hazırlamak

- bark étgüçi bediz yaratıgma bitig taş étgüçi tabgaç kagan çıkını çañ señün kelti. (KT K-13)
(Anıt mezar inşa eden (anıt mezar ustası), süsleme ustası (ve) yazıt inşa eden (yazıt ustası) olarak Çin kağanının kuzeni General Çang geldi.)
- kañım kagan [ü]ç[ün] ağır taşig yogun ıg türk begler bodun ét[ip] yar[atıp kel]ürti. (BK G- 15)
(Babam kağan için ağır taşları, kalın keresteleri Türk beyleri ve halkı hazırlayıp yapıp getirdiler.)
- kenç a eb ét-dim (ABY KALBAK TAŞ XVIII)
(Ben Kenç, ev yaptım /inşa ettim.)

g. (ël ét-) devlet kurmak

- tenride bolmış ël étmiş bilge kagan... (ŞU K-1)
(Tanrıdan olmuş / Tanrının lütfuyla devlet kurmuş (olan) bilge kağan...)
- tenride bolmış ël étmiş bilge kagan ël bilge katun kagan atıg katun atıg atanıp ötüken kidin uçınta tez başınta örgin... anta yaratıtdım. (TARYAT B-1)

“Selenge'nin batısında Yılun Kol'un güney tarafına, Şıp Başı'na kadar asker yerleştirdim.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 122.)

⁷¹⁶ Mert, “çerigledi” olarak okumaktadır. (bk. Osman Mert, **a.g.e.** s. 229)

⁷¹⁷ Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 589.

(Tanrı'dan olmuş/Tanrı'nın lütfuyla kağan olmuş devlet kurmuş Bilge Kağan, İl Bilge Hatun, Kağan unvanını ve Hatun unvanını alarak Ötüken'in batı tarafında, Tes (ırmağı) Başı'nda, hükümdarlık otağını orada kurdurdum.)

- teñride bolmış el etmiş bilge kanım içreki bodunı altmış iç buyruk başı inançu бага таркан. (TARYAT B- 6)

(Tanrı'dan olmuş/Tanrı'nın lütfuyla kağan olmuş devlet kurmuş Bilge Hanımın kendisine tabi boyların sayısı altmış (idi). İç (işlerinden sorumlu) komutan İnançu Бага Таркан.)

- teñride bolmış el etmiş bilge kagan atadı (TARYAT G-6)

(Tanrı'dan olmuş/Tanrı'nın lütfuyla kağan olmuş devlet kurmuş Bilge Kağan atadı.)

- teñride bolmış el etmiş uyğur kagan olurmuş. (TES D-1)

(Tanrıdan olmuş / Tanrının lütfuyla devlet kurmuş (olan) Uyğur Kağanı tahta oturmuş.)

- teñride bolmış el etmiş [bilge] kaganım olurtı el tutdı. (TES D-4)

(Tanrıdan olmuş / Tanrının lütfuyla devlet kurmuş (olan) Bilge Kağanım tahta oturdu, devleti yönetti.)

26. ı- / ıd- / ıt- / yıd-

Kullanım sıklığına bağlı olarak çeşitli anlamlar kazanan ı-/ıd-/ıt-/yıd- eylemi, temel olarak “göndermek, yollamak” anlamındadır. Geçişli bir eylem olması sebebiyle nesnesine ve genel olarak yer aldığı bağlama dayalı olarak çok anlamlı duruma gelen kelime ile ilgili Clauson şu açıklamaları yapmaktadır:

“ ‘(bir şeyi) göndermek’; ve genişlemesiyle ‘gitmesine izin vermek, bırakmak’; eski dönemde aynı zamanda –u/-ü zarf fiil ekiyle tamamlanmış hareketi bildirerek bir yardımcı fiil olarak da kullanılmış.”⁷¹⁸

a. Göndermek, yollamak

- Ötüken yêr olurup arkış têrkış ısar neñ buñug yok. (KT G-8)
- Ötüken yêr o[l]urup [arkış] têrkış ısar neñ bu[ñug yo]k. (BK K-6)
(Ötüken toprak(larına) yerleşip kervan(lar) gönderirsen hiç sıkıntın olmaz.)
- yêgirmi yaşıma basmıl ıduk [ku]t oğuşum bodun erti, arkış ıdmaz têyin süledim. (BK D-25)⁷¹⁹

⁷¹⁸ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 37, 38.

(Yirmi yaşında Basmıl Iduk Kut boyum, halkım idi; (onlar bana) “elçi göndermiyor” diyerek (üzerlerine) ordu gönderdim.)

- oguz bo[dun...]d ıdmayın tēyin süledim. (BK D-33)⁷²⁰
(Oğuz halkı [...] göndermeyeyim diyerek ordu sevk ettim.)
- öñreki er yogur(u) aç a ıdıp ı bar baş aşdımız. (TY I. TAŞ K-1, 2)
(Öndeki askerler geçip (yol) açınca (diğerlerini de) gönderip ağaçlı dağ başını aştık.)
- ol ok tün bodunun sayu ıt(t)ımız. (TY II. TAŞ B-7)⁷²¹
(O gece hepsinin halkına (bunlarla haber) gönderdik.)
- süñüşde tutup on er ıtdım (ŞU D- 4)
(Savaşta on askeri yakalayarak gönderdim.)
- ürün begig kara bulukug anı olurmuş kırkız tapa er ıdmış. (ŞU D-10)
(Ürüng Bey'i, Kara Bulukug'u Anı'da yerleştirmiş. Kırgızlara doğru asker göndermiş.)
- tutuk başın çık tapa bıña ıtdım. (ŞU D-11)
(Tutuk komutasında bin adamlık bir birliği Çiklerin üzerine gönderdim.)
- isi yēr tapa az er ıtdım (ŞU D-11)
(Müttefiklerin bulunduğu yere az asker gönderdim.)
- karluk [tapa] er ıdmış. (ŞU G- 3, 4)
(Karluk(lara doğru) asker göndermiş.)
- anta olurup ebiñe ıt[d]ım. (ŞU B-3)
(Orada oturup evine gönderdim.)

b. (at ıt-) Türk adını / unvanlarını bırakmak; farklı bir etnik kimliğe geçmek

- türk begler türk atın ıt(t)ı tabgaçğı begler tabgaç atın tutupan tabgaç kaganka körmüş. (KT D-7,8)
- türk begler türk atın ıt(t)ı tabgaçğı begler tabg[aç atın tutupan tabgaç kaganka körmüş. (BK D-7)

⁷¹⁹ “Because he sent no envoys, I campaigned against him.” (bk. Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 216, 217.)

⁷²⁰ Ercilasun, okunamayan kısma ekleme yaparak *ıd-* fiilini “bırakmak” olarak anlamlandırmaktadır; “Oğuz halkı (isyan ettiği zaman?) bırakmayayım diye ordu yürüttüm.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 576, 577.)

⁷²¹ “O gece [On Ok] bodunu her yöne gönderdik.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 92.); “Aynı gece halkını tamamen (geri) yolladık.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 175.); “O gece halkını tamamen (geri) gönderdik.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 115.); “Hemen o gece halkını (geri kalanları) sayarak gönderdik.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 617.)

(Türk beyleri Türk unvanlarını bıraktı; Çinlileşmiş (Türk) beyleri, Çin unvanları olarak Çin kağanına tâbi olmuşlar.)

c. (*yêr sub* ıd-; vatani, topraklarını) terk etmek, bırakmak

- tokuz oguz bodun yêrin subın ıdıp tabgaçgaru bardı. (BK D-35)

(Dokuz Oğuz halkı, yurdunu terk edip Çin'e doğru gitti.)

d. (uykuyu) terk etmek, bölmek

- usın bunta itu yurtda yatu kalur erti. (TY I. TAŞ D- 2)⁷²²

((Askerlerimiz) uykularını burada terk ederek harap olmuş şehir(ler)de, evlerde yatıp kalıyorlardı.)

e. (*törü* ıd-) kanuna uymamak; töreyi bırakmak

- kara bodunum katıglanın êl törösin ıdman yıta esiz elim kanım (YEN ELEGEST I-7)

((Ey) avam halkım, gücünüzü toplayın! Devletinden kanunlarından ayrılmayın! Ne acı! Devletim, hanım!)

f. (*sab* ıd-) mesaj göndermek, haber iletmek

- sab ança ıdmış: (TY I. TAŞ G-2)

(Şöyle haber göndermiş.)

- ol sabıg eşidip kagaŋaru ol sabıg ı[t]tım. (TY I. TAŞ K-9)

(O haber(ler)i işitince kağana, bu haber(ler)i ilettim.)

- böğü kagan baŋaru ança yıdmış. (TY I. TAŞ K- 10)

(Böğü Kağan, bana böyle (haber) göndermiş.)

- apa tarkaŋaru içre sab ıdmış. (TY I. TAŞ K 10)

(Apa Tarkan'a gizli haber göndermiş.)

g. Görev için göndermek, görevlendirmek; atamak

- tabgaç kaganın içreki bedizçig ıt(t)ı. (KT G-12)

⁷²² “(Sadece) Usın Buntutu yurdunda kaldı.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 87.); “(Askerlerimiz) uykularını burada terk ederek harap olmuş şehirlerde, evlerde yatıp kalıyorlardı.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 604, 504.) DLT’de yurt “harabe halindeki yerleşim yeri” anlamındadır. (bk. Ahmet Bican Ercilasun, Ziyat Akkoyunlu, **a.g.e.**, 2018, s. 990); “Akıllarını başlarından alıp ortalıkta yatar hale getirdim.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 172.)

(Çin kağanlığının has süslemecileri(ni) görevlendirdi (atadı).)

- antag ödke ökünüp kül teginig az erin ertürü ı[d]tımız. (KT D-40)
(Böyle bir zamana hayıflanıp Kül Tigin'i az (sayıda) asker ile (oraya) ulaşsın diye (görev için) gönderdik.)
- [meniñ] sabımın sımadı içreki bedizçig it(t)ı. (BK K-14)
(Benim ricamı kırmadı. Sarayındaki has süslemecileri görevlendirdi (atadı).)
- bëriye karluk bodun tapa süle tęp tudun yamtarıg ıttım bardı. (BK D-40)
(“Güneyde Karluk halkına doğru sefer et” diyerek Tudun Yamtar'ı atadım (görevlendirdim); (onların üzerine) hücum etti.)
- tabgaçgaru kunı señünüg ıdımış. (TY I. TAŞ G- 2)
(Çin'e Ku'yu, generalı atamış (görevlendirmiş).)
- kıtañgaru toñra semig ıdımış. (TY I. TAŞ G- 2)
(Kıtaylara Tongra Sem'i atamış (görevlendirmiş).)
- uzun yelmeg yeme it(t)ım ok. (TY II. TAŞ D- 2)
(Uzaklara keşif kolları da atadım (görevlendirdim).)
- özümün öñre bıña başı ıtdı. (ŞU K- 6)⁷²³
(Beni doğuya bin başı olarak atadı (görevlendirdi).)
- yelmesin eş yeriñerü ıdımış yelmesin meniñ er anta basmış tıl tutmuş. (ŞU D-12)
(Keşif birliğini, müttefiklerin (bulunduğu) yere (görev için) göndermiş. Keşif birliğine, benim askerim orada baskın yapmış, muhbirleri ele geçirmiş.)
- taygan költe tēriltim bidgüçi er anta it[tım]. (ŞU G-3)
(Taygan Gölü yanında toplandık. Oradan keşifçi/öncü asker atadım.)
- Ak at karşısın üç bolugta talulapan agınka ötügke ıdımış tēr. Korkma, edgüti ötün; ayınma, edgüti yalbar! tēr. Ança bilin: edgü ol. (IB-19)
(Kır at, rakibini üç arayışta seçerek onu bir dilsiz duaya göndermiş (görevlendirmiş), der. Korkma, güzelce dua et, korkma iyice yalvar! Öylece biliniz: (bu fal) iyidir.)

⁷²³ “He marched out and sent me forward as captain.” (bk. Marcel Erdal, **A Grammar of Old Turkic**, Leiden-Boston, 2004, s. 210)

27. İçgin-

Clauson tarafından “(birini veya bir şeyi) kaybetmek; (bir şey) kaçırmak”⁷²⁴ şeklinde anlamlandırılan eylem, yazıtlarda az rastlanmakla birlikte bağlama dayalı olarak yeni anlamlar kazanmıştır.

a. Bırakmak; elden çıkarmak; kaybetmek, yitirmek

- begleri bodunı tüzüz için tabgaç bodun tebligin kürlüg için armakçısın için inili eşili kıkşürtükün için begli bodunlug yoñaşurtukın için türk bodun elledük elin içginu ıdmış kaganladuk kaganın yitürü ıdmış. (KT D- 6, 7)
- begleri bodunı tüzüz için tabgaç bodun tebl[igin] kürlüg [üçün armakçı]sın için inili [eşili kıkşürtükün için begli bodunlug] yoñaşurtukın için türk bodun elledük elin içginu ıdmış kaganladuk kaganın yitürü ıdmış. (BK D- 6, 7)
(Beyleri (ve) halkı itaatkâr olmadığı için, Çin milleti sahtekâr ve huysuz olduğu için, hilekâr olduğu için, kardeşlerle ağabeyleri birbirlerine karşı kışkırttığı için, beylerle halkı birbirine gammazladığı için Türk milleti, kurduğu devletini elden çıkarmış, kağan yaptığı kağanını yitirmiş.)
- yėti yüz er bolup elsiremiş kagansıramış bodunug küñedmiş kuladmış bodunug türk törüsin içginmiş bodunug eşüm apam törüsinçe yaratmış, boşgurmuş. (KT D- 13)
- yėti yüz er bolup el[siremiş kagansıramış bodunug küñedmiş kuladmış bod]unug türk törüsin [içginmiş] bodunug eşüm apam törüsinçe yaratmış boşgurmuş. (BK D- 11, 12)
(Yedi yüz asker olduğu zaman devletsizleşmiş, kağansızlaşmış halkı, cariyeye (ve) kul olmuş halkı, Türk örf ve adetlerini bırakmış olan halkı atalarımın yasalarına göre örgütlemiş (ve) eğitmiş.)
- eşümüz apamız yamı kagan dört bulunug etmiş yıgmış yaymış basmış ol kan yok boltukda késre el yetmiş içginmiş. (ONGİ-1)⁷²⁵
(Atalarımız Yamı Kağan dört bir tarafa (dağılmış halkı) örgütlemiş; bir araya toplamış; (isyancıları) dağıtmış (ve) hükmü altına almış. O han öldükten sonra, ülke(yi) kaybetmiş(ler).)
- kaganladuk kaganı içginı ıdmış. (ONGİ- 2)⁷²⁶
(Kağan yaptığı kağanını yitirmiş.)

⁷²⁴ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 23.

⁷²⁵ “O kağan öldükten sonra ülke yitmiş, düşmüş.” (bk. Hatice Şirin, **Kül Tigin Yazıtı Notlar**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2015, s. 172.)

⁷²⁶ “Kağan yaptığı kağanını elinden kaçırmış.” (bk. Hatice Şirin, **a.g.e.**, s. 172.)

b. Ayrılmak

- esiz köz süsi on kara kökmüşü er erdiñiz ıçgıntım. (YEN OÇURI- 11)
(*Yazık! Güzel, sevimli ordu, Kökmüş kavminin on [kabilesi], siz savaşçı askerlerdiniz, [sizden] ayrıldım.*)

c. Düşürmek

- Uzun tonlug közüñüsin kölke ıçgınmış. (IB- 22)
(*Bir kadın, aynasını göle düşürmüştü.*)

28. İçger-

Clauson'un “(bir şeyi; bir şeye) getirmek; (düşman) bastırmak”⁷²⁷ olarak tanımladığı *içger-* fiili, “tabi kılmak, bağımlı kılmak” temel anlamlarından uzaklaşmadan bağlamın gerektirdiği ölçüde anlam alanını genişletmiştir.

a. Tâbi kılmak, bağımlı kılmak, itaat altına almak

- [...] içgertim kal[ıñın] [...] ebirü kelürtüm. (BK D-25)
(*[...] tâbi kıldım, haracını [...] çevirip getirdim.*)
- az [bodunug altı]m [...] iç]gertim. (BK D-26)
(*Az halkını tutsak aldım [...] kendime] tabi kıldım.*)
- içgerip yana yorıdım (ŞU K-7)
(*(Kendime) tabi kılıp yine ilerledim.*)
- türk bodunug anta içgertim (TARYAT D-8)
(*Türk halkını orada (kendime) tâbi kıldım.*)
- içgerip igdir bü[...] ben anta kəsre it yılka üç karluk yablak sakınıp teze bardı (TARYAT G-3)
(*(Kendime) tabi kılıp İğdir Bü[lük]... Ben ondan sonra İt yılında Üç Karluk(lar) kötülük düşünüp kaçıp gitti(ler).*)

b. (Düşmanı) yenmek, alt etmek

- basmıl yağıdıp ebimerü bardı anı içgermedim. (ŞU G-4)
(*Basmıl(lar) düşmanlık edip evime hücum etti. Onları alt edemedim.*)

⁷²⁷ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 25.

29. İgid-

“(Bir insanı veya hayvanı) beslemek, doyurmak”⁷²⁸ temel anlamlarına sahip olan *igid-* fiili, somutlaştırma yoluyla “korumak, muhafaza etmek; kaldırmak” anlamlarını kazanmıştır.

a. Beslemek, doyurmak

- ol yolkıg alıp igittim. (BK D-38)

(O at sürüsünü alıp besledim.)

- artuk yolkıg igitdi. (KİÇ D- 25)

(Çok sayıda at sürüsünü besledi.)

- üze kök tenrı yarlıkaduk üçün asra yağız yer igittük üçün elimin törümin etintim. (TARYAT-B 3)⁷²⁹

(Üstteki Gök Tanrı / Ebedî Tanrı lûtfettiği için, aşağıdaki yağız yer besleyip doyurduğu için yurdumu ve yasalarımı düzenledim.)

b. (bodun, kagan ile; mecazen doymak, beslemek) kaldırmak; gözetmek, korumak⁷³⁰

- antağın için igidmiş kaganın sabın almatın yer sayu bardıg. (KT G-8, 9)⁷³¹

- antağın için igidmiş k[aganın] sabın almatın yer sayu bardıg. (BK K-6, 7)

(Böyle olduğun için (seni) beslemiş olan kağanın öğütlerini dikkate alma(dığın için) her yana dağıldın.)

⁷²⁸ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 103.

⁷²⁹ “Yukarıda mavi gök (Tengri)izin verdiği için, aşağıda yağız yer beslediği için, elimi, töremi düzenledim.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 255.); “Üstteki Gök Tanrı/Ebedî Tanrı lûtfettiği için, aşağıdaki yağız yer besleyip doyurduğu için, devletimi ve düzenimi kurdum.” (bk. Osman Mert, **Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu**, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 182.); “Yukarıda mavi gök bahşettiği için aşağıda kara toprak beslediği için devletimi düzenimi kurdum.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 83.); “Yukarıda mavi gök lûtfettiği için, aşağıda yağız yer beslediği için yurdumu (ve) yasalarımı düzenledim.” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 45.)

⁷³⁰ Şirin, “*igid-*” fiilinin yazıtlar döneminde mecazlaşma sonucunda “himaye etmek, koruyup gözetmek” anlamları kazandığını ifade etmektedir. (bk. Hatice Şirin, **a.g.e.**, s. 115.) (Yazıtlarda “korumak” anlamı iki şekilde kullanılmaktadır: 1. İlâhi bir gücün (Tanrı) koruması 2. Yönetici olan bir kişinin (kağan, han vb.) koruması.)

⁷³¹ “Böyle olduğun için seni besleyen kağanın sözünü tutmadın, her yere gittin (dağıldın).” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 191.); “Öyle olduğun için, beslemiş olan kağanın sözünü almadan her yere gittin.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 4-7.); “Böyle olduğun için, (seni) besleyip doyurmuş olan hakanlarının sözlerini (dinlemeden ve rızalarını) almadan her yere gittin.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 22, 23.); “Öyle olduğun için seni beslemiş olan kağanın sözlerini dikkate almayıp her yöne gittin.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 91.); “Öyle olduğun için, (seni) beslemiş kağanın sözlerini (dikkate) almadan her yerde gittin.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 49.); “bu huyun yüzünden [seni] beslemiş olan kağanın sözlerini dinlemeden her yere gittin.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 504, 505.)

- küregünün üçün igidmiş bilge kaganının êrmiş barmış edgü êlije kentü yañıltıg, yablak kigürtüg. (KT D-23)
- küregünün üçün igidmiş bilge kaganının êrmiş bar[mış edgü] êlije kentü yañıltıg, yablak kigürtüg. (BK D-19)
(İtaatsizliğin yüzünden (seni) beslemiş olan bilge kağanına, kalkınmış ve müreffeh, iyi (durumdaki) ülkeneye (karşı sen) kendin hata ettin (ve) kötülük getirdin.)
- êçim kagan olurupan türk bodunug yiçe êtdi igit[t]i. (KT D-16; BK D-14)
(Amcam kağan (olarak) tahta oturup Türk milletini yeniden düzenledi, besledi.)
- bodunug igideyin tēyin yırıgaru oguz bodun tapa ilgerü kıtañ tatabı bodun tapa bērigerü tabgaç tapa ulug sü êki yēgir[mi süledim [...]] sūñüşdüm. (KT D-28)
- bodunug igideyin tēyin yırıgaru [oguz bo]dun tapa ilgerü kıtañ tatabı [bo]dun tapa bērigerü tabgaç tapa êki yēgirm[i süledim...] sūñüşdüm. (BK D-23)
(Halkı besleyeyim diye kuzeyde Oğuz kavmi(ne), doğuda Kitan (ve) Tatabı kavmi(ne), güneyde Çin'e doğru büyük (bir) ordu (ile) on iki (kez) sefer ettim, (onlarla) savaştım.)
- anta] kēsre teñri yarlıkazu kutum bar üçün ülügüm bar üçün ölteçi bodunug tērgürü igit[t]im. (KT D- 28, 29)
(Ondan sonra Tanrı bağışlasın, talihim olduğu için, kısmetim olduğu için ölecek milleti dirilterek besledim.)
- ıgar oğlanıñızda taygunuñızda yēgdi igidür ertigiz. (KT GD)
((Beni) değerli evlatlarınızdan, gençlerinizden daha iyi besliyordunuz.)
- ... igidin emgetmeñ tolgatmañ (BK K-13)
([...] besleyin, (onlara) zahmet (ve) sıkıntı çektirmeyin!)
- (...) igidmiş [alp kaganıña ya]ñıldı. (BK D-35)
(... beslemiş olan yiğit kağanına ihanet etti.)
- tabgaç [...] bu yērde kelti igideyin tēyin sak[ıntım]. (BK D-35)
(Çin(den tekrar) buraya geldi(ler). “Besleyip doyurayım” diye düşündüm.)
- türk bilge kagan türk sir bodunug oguz bodunug igidü olurur. (TY II. TAŞ K-4)⁷³²
(Türk Bilge Kağan, Türk Sir milletini, Oğuz milletini beslemeye devam ediyor.)
- teñri kanım igittükin buñum yok. (MBY DEL UUL-1)
(Kutlu hanım (bizi) besleyip doyurduğu (için) sıkıntım(ız) yok.)

⁷³² “Türk Bilge Kağan, Türk Sir milletini, Türk Oğuz milletini beslemeye devam ediyor.” (bk. Feryal Korkmaz, Tonyukuk Yazıtında Çok Anlamlılık Üzerine Bazı Dikkatler, **Tonyukuk Kitabı**, İstanbul, 2020, s. 101.)

c. (teñri, yêr ile) himaye etmek, korumak ⁷³³

- teñrim sen igit. (MBY DEL UUL-3)

(Tanrım sen koru.)

- yêrdeki egitir beñkü yêrdeki añar. (ABY KALBAK TAŞ A 45)

(Yêrdeki himaye eder, ebedî yêrdeki hatırlar.)

30. Kabış-

Temel anlamı “birleşmek, toplanmak, bir araya gelmek” olan “kabış-” eylemi, bağlam gereği mecazlaşmaya uğrayarak “ittifak yapmak” anlamını kazanmıştır.

a. Birleşmek, toplanmak, bir araya gelmek, buluşmak

- ol üç kagan ögleşip altun yış üze kabışalım temiş. (TY I. TAŞ D- 3)

(O üç kağan anlaşıp Altay Dağları üzerinde buluşalım, demiş(ler).)

- kör bodkalıda kabışalım temiş (ŞU D-10, 11)

(“Bakın/Dikkat edin. Bodkalı’da birleşelim” demiş.)

- [...] kabışa kelti (ŞU B-6)

([...] birleşip geldi(ler).)

b. İttifak yapmak

- ança ötüntüm tabgaç oguz kıtañ bu üçegü kabsar ⁷³⁴ kaltaçı biz. (TY I. TAŞ G-5, 6) ⁷³⁵

(Şöyle arz ettim: Çinliler, Oğuzlar (ve) Kıtaylar, bu üçü ittifak yaparsa biz (eli kolu bağlı) kalacağız.)

- üçegün kabışıp sülelim idi yok kılalım temiş. (TY I. TAŞ D-4)

(Üçümüz ittifak yaparak ordu sevk edelim, (onları) tamamen yok edelim, demiş(ler).)

⁷³³ Korumak; 1. İlâhi bir gücün (Tanrı) koruması 2. Yönetici olan bir kişinin (kağan, han vs.) koruması.

⁷³⁴ “kabışsar/kawışsar/kabsar” şeklinde farklı okumalar mevcuttur.

⁷³⁵ “Şöyle danıştım: Eğer bu üçü, Tabgaç, Oğuz [ve] Kıtay birleşirse, biz [burada] kalacağız.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 85.); “Şöyle arz ettim: Çin, Oğuz, Kıtay bu üçü birleşirse kala kalacağız.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 69.); “Şöyle ricada bulundum: Çinliler, Kıtaylılar ve Oğuzlar, bu üçü birleşirse (biz) çaresiz kalırız.” bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 77.); “Şöyle arz ettim Çin, Oğuz, Kıtany bu üçü bizi kuşatırlarsa biz arada kalacağız.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 171.); “Şöyle söyledim: Çin, Oğuz (ve) Kitan bu üçü bir araya gelirse (arada) kalacağız.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 107.); “Şöyle arz ettim: Çinliler, Oğuzlar ve Kıtaylar, bu üçü birleşirse biz kalırız.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 601)

31. Kaç-

“Kaçmak” eylemi, insana özgü bir harekettir. Ancak yazıtlarda, deyim aktarmasına başvurularak insana özgü olan bu eylem, güneşin batışını ifade etmek için de kullanılmıştır.

a. Kaçmak

- begi kaçdı (ONGİ-9)
(*Bey(ler)i kaçtı.*)

b. (Güneş) batmak

- kün kaçu ... (MBY YAMAN US-1)
(*Güneş batarken...*)

32. Kal-

Bağlamsal açıdan oldukça zengin olan *kal-* eylemi, kullanım sıklığına, yer aldığı cümleye ve metne bağlı olarak anlam alanını genişletmiştir. Clauson, eylemin anlam gelişimini şu şekilde sıralamaktadır: “kalmak; tek olmak, var olmaya devam etmek; durmak, kalmak; arta kalmak, kullanım dışı olmak.”⁷³⁶

a. (Belirli bir zamanda) olmak, (Belirli bir durumda) olmak

- kañım kagan uçdukda inim kül tegin yêt[i yaşda kaltı]. (KT D- 30)
(*Babam kağan vefat ettiğinde kardeşim Kül Tigin yedi yaşında idi.*)
- kañım] kagan uçdukda özüm sekiz yaşda kaltım. (BK D-13, 14)
(*Babam kağan vefat ettiğinde (ben) kendim sekiz yaşında idim.*)
- Kamış ara kalmış. (IB-38)
(*Kamış(lar) arasında (yalnız) kalmış.*)
- Kutlug olğanın ulatı k<almış>. (KRG TALAS 9-2)
(*Saadetli oğullarıyla birlikte kaldı.*)

b. Konaklamak

- Teñrilig kurtga yurtta kalmış. Yaglıg kamıç bulupan yalgayu têrilmiş, ölümde ozmış têt. (IB-13)

⁷³⁶ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 615, 616.

(Dindar (bir) yaşlı kadın terk edilmiş (bir) kamp yerinde kalmış. Yağlı bir kepe bulup yalamış, (öylece) hayatta kalmış, ölümden kurtulmuş, der.)

c. Arta kalmak, geride kalmak

- türk sir bodun yerinte bod kalmadı. (TY I. TAŞ B-3, 4)
(Türk Sir halkının ülkesinde boy kalmadı.)
- bükegükde sekiz oguz tokuz tatar kalmaduk (ŞU D-1)
(Bükegük'te Sekiz Oğuzlar ve Dokuz Tatarlar kalmadı.)
- katıña tegi kalmaduk bükiñe tegi kodmaduk tēr. (IB-9)
((Evin) katına kadar (sağlam yeri) kalmamış, köşe bucağına kadar (yanmamış yeri) kalmamış, der.)
- sekiz oguz tokuz tatar kalmatı kelti. (ŞU D-3)⁷³⁷
(Sekiz Oğuzlar, Dokuz Tatarlar(dan geride kimse) kalmadı, (tümüyle bana) geldiler.)
- tümen koñ kalmış (ŞU B-9)
(On bin koyun kalmış.)
- özi, kılınçlığı kalmad<ı>. (KRG TALAS 14-2)
(Kendisi (ve) yaptıkları kalmadı.)

d. Durmak; kalakalmak

- Özlük at ön yerde arıp onup turu kalmış. (IB-17)
((Bir) hususi at, çöl yerinde yorulup, bitkin düşüp kalakalmış.)

e. Hayatta kalmak, sağ kalmak; yaşamak

- anta kalmış yēr sayu kop toru ölü yorıyur ertig. (KT G-9)
- anta kalm[ış] yēr [say]u kop toru ölü yorıyur ertig. (BK K-7)
(Ora(lar)da (sağ) kalanlarınız her yerde (dağınık olarak) hep bitkin ve yitik (bir halde) yaşıyordunuz.)
- ıda taşda kalmış kubranıp yēti yüz boltı. (TY I. TAŞ B-4)
(Orman(lar)da, dışarı(lar)da kalmış olanları (sağ kalanları) toplanıp yedi yüz (kişi) oldu.)

⁷³⁷ “The eight Oguz (tribes) and the nine Tatar (tribes) did not stay away (kalmatı) bu came.” (bk. Marcel Erdal, **a.g.e.**, s. 465.); “Sekiz Oğuzlar, Dokuz Tatarlar tümüyle (bana) geldi.” (bk. Osman Mert, **a.g.e.**, s. 234.); “Sekiz Oğuz, Tokuz Tatar’dan (geride hiç kimse) kalmaksızın geldi.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 122.)

- anta kalmıŖı bodun on uygur tokuz oguz üze yüz yıl olurup [...] (ŞU K- 3)
(*Orada kalanlar On Uygur (ve) Dokuz Oğuz (halkının üzerinde) yüz yıl hükümdar olarak [...])*)
  - alp köğŖin⁷³⁸ oluru kaltı. (YEN ABAKAN-5)
(*Cesur köğŖinler (avcı kuşlar) oturup kalsın (yaşamaya devam etsin).)*)
  - oğlın beg atısı kalmıŖı kara tulı kalmadı. (KRG TALAS 3- 2)
(*Oğluyla bey (olan) yeğeni (hayatta) kalmıŖı, dul zevcesi (hayatta) kalmadı (öldü.)*)
  - otuz oğlan sagdıçığ kalmıŖı. (KRG TALAS 8- 3)
(*Otuz oğlan maiyetindekiler (hayatta) kaldı.)*)
- f.** Eli kolu bağılı olmak; çaresiz kalmak; zor durumda kalmak
- ança ötüntüm tabgaç oguz kıtañ bu üçüğü kabsar kaltaçı biz. (TY I. TAŞ G-5, 6)⁷³⁹
(*Şöyle arz ettim: Çinliler, Oğuzlar (ve) Kıtaylar, bu üçü birleşirse biz (eli kolu bağılı) kalacağız.)*)
- g.** (idisiz kal-) sahipsiz kalmak, öndersiz/lidersiz kalmak
- köğmen yer sub idisiz kalmazun tēyin az kırkız bodunug yarat[ıp keltimiz sūñüş]dümüz (KT D-20)
  - köğmen yer sub idisiz kalmazun tēyin az kırkız bodunug [ētip] yaratıp keltim[iz. (BK D-17)
(*Köğmen yurdu sahipsiz kalmasın diye Az, Kırgız halk(larını) düzenleyip örgütleyerek geldik.)*)
  - ēç[ümüz apamız tutmıŖı yē]r sub [idi]siz kalmazun [tēyi]n [az bodunug ētip yaratıp... (BK D- 16)
(*Atalarımızın elde ettiğı topraklar sahipsiz kalmasın diye Az halkını düzene sokup örgütleyerek...*)

⁷³⁸ “köğŖin” kelimesi için bk. Igor V. KormuŖın, **a.g.e.**, s. 70.

⁷³⁹ “Şöyle danıŖtım: Eğer bu üçü, Tabgaç, Oğuz [ve] Kıtay birleşirse, biz [burada] kalacağız.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 85.); “Şöyle arz ettim: Çin, Oğuz, Kıtay bu üçü birleşirse kala kalacağız.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 69.); “Şöyle ricada bulundum: Çinliler, Kıtaylılar ve Oğuzlar, bu üçü birleşirse (biz) çaresiz kalırız.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 77.); “Şöyle arz ettim Çin, Oğuz, Kıtany bu üçü bizi kuşatırlarsa biz arada kalacağız.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 171.); “Şöyle söyledim: Çin, Oğuz (ve) Kitan bu üçü bir araya gelirse (arada) kalacağız.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 107.); “Şöyle arz ettim: Çinliler, Oğuzlar ve Kıtaylar, bu üçü birleşirse biz kalırız.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 601.)

h. (kaşsız kal-) babasız kalmak

- kaşsız [kaldım] (YEN BARIK IV-3)

(Babasız kaldım.)

- beş yaşımda kaşsız kalıp tokuz yegirmi yaşıma ögsüz bolup katıglanıp otuz yaşıma<a> öge boltum (YEN KÖJEELİĞ HOVU- 2, 3)
(Beş yaşımda babasız kaldım. On dokuz yaşımda annesiz kaldım. Güçlü olup otuz yaşımda öge unvanını aldım.)

i. (tul kal-) dul kalmak

- yërim subum esizim e kuyda kuñçuyum tul kaltı yıta esizim. (YEN KÖJEELİĞ HOVU-6)

(Yurdum(dan ayrıldım), ne yazık! (Obada(ki) eş(ler)im dul kaldı, ne acı, ne yazık!)

- katunı yeşinü anta tul[ı] kalmış. (KRG TALAS I-2)

(Zevcesi Yeşinü ondan dul kaldı.)

- t[ulı] kalmış kara tulı kalmış (KRG TALAS 3-2)

(Dul kalmış, sıradan bir dul (olarak) kalmış.)

- kutlug eren esiz oğlan çor ulayu kalmış [katunı] kara tul kalmış (KRG TALAS 4-2)
((Ardında) kutlu erler ve Çor'un aziz oğlu kaldı. Zevcesi sıradan bir dul (olarak) kaldı.)

- Kiçig kişim tul kaldı. (KRG TALAS 13-1)

(Küçük zevcem dul kaldı.)

33. Katıglan-

Somutlaştırma yoluyla çok anlamlı duruma gelen *katıglan-* fiili, “katılaşmak, sertleşmek” temel anlamı ile yazıtlarda yer almamaktadır. “Gayret etmek, çabalamak; (madden ve ruhen) güçlü olmak” soyut anlamlarında kullanılmaktadır.

a. Gayret etmek, çalışıp çabalamak

- oğlanım erde marımınça bol kanka tap katıglan. (SÜCİ-9)

(Evlatlarım! Erlikte (erkeklikte) hocalarınız gibi ol(un). Hana hizmet edin, çalışıp çabalayın!

b. Güçlü olmak, kuvvetli olmak

- kara bodunum katıglanınıñ el törösın ıdman yıtı esız elim kanım (YEN ELEGEST I-7)
(*Ey) avam halkım, gücünüzü toplayın! Devletinden kanunlarından ayrılmayın! Ne acı! Devletim, hanım!*)
- üç oğlum a adrıldım a yıtı bökmedim e katıglanlı (YEN BEGRE-2)
(*Üç oğlum sizden ayrıldım, ne acı sizlere doymadım! Güçlü olun!*)
- beş yaşımta kaşsız kalıp tokuz yegirmi yaşımga ögsüz bolup katıglanıp otuz yaşımga öge boltum (YEN KÖJEELİĞ HOVU- 2, 3)
(*Beş yaşımda babasız kaldım. On dokuz yaşımda annesiz kaldım. Güçlü olup otuz yaşımda öge unvanını aldım.*)

34. Kazgan-

Esas olarak “çalışarak kazanmak, ticaretle elde etmek”⁷⁴⁰ anlamlarına gelen *kazgan*-fiili, *el*, *bodun*, *törü* kelimeleri ile kullanıldığında “fethetmek, zaptetmek; toprak elde etmek” anlamlarına gelmektedir.

a. (iş karşılığında para/ücret) kazanmak; (ganimet olarak) elde etmek

- Sarıg altu]nın ürün kümüşin kırgağlıg kutayın kinlig işğitisin özlük atın adgırın kara k[işin] kök teyenin türküme bodunuma kazganu bértim eti bértim. (BK K-11, 12)
(*Sarı altını, beyaz gümüşi, kenarlı ipeklileri, misk kokulu ipeklileri, has atları, aygırları, kara samurları, boz sincapları Türküm için, halkım için elde ettim; düzenledim.*)
- er erdemim üçün alpın altın kümüşüg egri tebe elde kişi kazgandım a. (YEN BEGRE-9)⁷⁴¹
(*Erkeklik erdemim(i elde etmek) için cesaret ile altın, gümüş, tek hörgüçlü deve (ve) carıye(ler) elde ettim.*)
- kisi kazgantım b[en] <...> (YEN OYA-4)⁷⁴²
(*Carıye(ler) elde ettim.*)

⁷⁴⁰ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 683.

⁷⁴¹ “Savaşçı ere ait şecaat ve cesaretim ile altın ve gümüş, develer ve cariyeler elde ettim.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 304.); “Erkeklik kahramanlığımı elde etmek için sıkıntıyla altın, gümüş, tek hörgüçlü deve yurda adam kazandım.” (bk. Erhan Aydın, **Sibirya’da Türk İzleri-Yenisey Yazıtları**, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 70, 71.)

⁷⁴² “cariyeler elde ediyordum.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 74.); “kişi kazandım.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 102, 103.)

- b.** (*ël kazgan-*, *bodun kazgan-*, *törü kazgan-*) fethetmek, zaptetmek; toprak elde etmek
- türk kara kamag bodun ança têmîş ellig bodun ertim elim amtı kanı kimke elig kazganur men tēr ermiş. (KT D-8, 9)
  - türk kara kamag bodun ança têmîş ellig bodun [ertim elim amtı kanı kimke elig kazganur men tēr ermiş]. (BK D-8)
- (*Türk avam halkı şöyle düşünmüş: Devlet sahibi millet idim, devletim şimdi nerede? Kimin için ülke(ler) fethediyorum, dermiş.*)
- kañım kagan ança elig] törüg kazganıp uça barmış. (KT D-15, 16)
  - kañım [kagan ança elig törüg kazganıp uça barmış]. (BK D-13)
- (*Babam kağan o kadar ülkeyi, devleti fethederek vefat etmiş.*)
- ança kazganmış etmiş elimiz törümüz erti. (KT D-22)
- (*O kadar fethettiği(miz), düzene soktuğu(muz) ülkemiz, devletimiz vardı.*)
- ança kazganmış ança etmiş elimiz [törümüz erti. (BK D-18)
- (*O kadar fethettiği(miz), o kadar düzene soktuğu(muz) ülkemiz devletimiz vardı.*)
- kañımız eçimiz kaz[ganmış bodun atı küsi yok bolmazun] tēyin türk bodun üçün tün udımadım küntüz olurmadım. (KT D-26, 27)
  - kañımız eçimiz kazganmış bodun atı küsi yok bol[mazun] tēyin türk bodun üçün tün udımadım. (BK D-21, 22)
- (*Babamızın, amcamızın kazandığı milletin adı sanı yok olmasın diye Türk milleti için gece uyumadım, gündüz oturmadım.*)
- inim kül tēgin birle eki şad birle ölü yitü kazgantım. (KT D-27)
- (*Kardeşim Kül Tigin ile, iki şad ile, ölesiye bitesiyе (çalışıp çabalayıp) kazandım.*)
- inim kül t[ēgin] birle ölü yitü kazgantım. (BK D-22)
- (*Kardeşim Kül Tigin ile ölesiye bitesiyе (çalışıp çabalayıp) kazandım.*)
- ança kazganıp biriki bodunug ot sub kılmadım.⁷⁴³ (KT D- 27; BK D-22)
- (*Öyle kazandığım için birleşik halkları ateş (ve) su (gibi birbirlerine düşman) etmedim.*)
- bunça törüg kazganıp inim kül tēgin özi ança kergek boltı. (KT D-30)
- (*Bu kadar devleti ele geçir(dikten sonra) kardeş Kül Tigin, kendisi öylece vefat etti.*)
- altı yēgirmi yaşıña eçim kagan elin törüsin ança kazgantı. (KT D-31)
- (*On altı yaşında iken amcam kağanın ülke(ler)ini, devlet(ler)ini şöyle elde etti.*)

⁷⁴³ “ot sub kıl-(ateş ve su kılmak): Birbirine düşman etmek.” (bk. Serkan Şen, **a.g.e.**, s. 156.)

- teŋri yarlıkaduk üçün men kazganduk üçün türk bodun [ança] kazgan[mış] erinç.
(BK D-33)
(Tanrı lütfettiği için, ben kazandığım için, Türk milleti (de) öylece kazanmış şüphesiz.)
- men iniligü bunça başlayı kazganmasar türk bodun ölteçi erti yok boldaçı erti. (BK D-33)
(Ben kardeşimle birlikte bu şekilde başa geçip fetihler yapmasaydım (kazanmasaydım) Türk milleti ölecekti, yok olacaktı.)
- ança kazganıp [... teŋri yar]lıkaduk üçün özüm otuz artukı [üç yaşımıa...y]ok erti.
(BK D- 34)
(Öylece elde edip [...] Tanrı lütfettiği için otuz üç yaşımda iken... yok idi.)
- [èlig törüg] y[èg]di kazgantım. (BK D- 36)
(Ülke(ler)i, devlet(ler)i daha iyi bir şekilde fethettim.)
- türküme bodunuma yègin ança kazganıu bértim. (BK G-10)
(Halkım için milletim için daha iyisini öylece kazandım.)
- bunça kazganıp kaŋ[ım k]agan [ı]t yıl onunç ay altı otuzka uça bardı. (BK G-10)
(Bunca şeyi elde et(tikten sonra) babam köpek yılında, onuncu ay yirmi altıncı günde vefat etti.)
- èltèriş kagan kazganmasar udu ben özüm kazganmasar èl yeme bodun yeme yok erteçi erti. (TY-II. TAŞ D -4, 5)
(İlteriş Kağan kazanmasaydı (ve) ardından ben kendim (de) kazanmasaydım devlet de millet de yok olacaktı.)
- kazgantukın üçün udu özüm kazgantukum üçün èl yeme èl boltı bodun yeme bodun boltı. (TY II. TAŞ D-5, 6)
((Kağan) kazandığı için (ve) ardından (ben) kendim (de) kazandığım için devlet de devlet oldu, millet de millet oldu.)
- èltèriş kagan kazganmasar yok erti erser ben özüm bilge tuńukuk kazganmasar ben yok ertim erser kapgan kagan türk sir bodun yerinte bod yeme bodun yeme kişi yeme idi yok erteçi erti. (TY II. TAŞ K-1, 2)
(İlteriş Kağan kazanmasaydı, (yani) olmasaydı, ben kendim Bilge Tunyukuk kazanmasaydım, (yani) ben olmasaydım Kapgan Kağan Türk Sir halkı(nın) topraklarında boy da halk da insan da hiç olmayacaktı.)
- èltèriş kagan bilge tuńukuk kazgantuk üçün kapgan kagan türk sir bodun yorıdukı bu
(TY II. TAŞ K-3)

(İlteriş Kağan (ve) Bilge Tunyukuk kazandığı için Kapgan Kağan (ve) Türk Sir halkı gelişmiştir, (işte sebebi) budur.)

- ... bilgesin üçün alpin erdemin üçün kazgantı. (KİÇ B-7)
(...bilgeliği (ve) yiğitlik erdemi sayesinde kazandı.)
- anta kërü barıp yënçü ögüzüg keçip temir kapıgka tezikke tegi sü[lep] kazgantı. (KİÇ D-16)
(Oradan geri dönüp İnci Irmağı'nı geçip Demir Kapı'ya, Tezik'e kadar sefer edip kazandı.)
- yüz señüt bir tümen bodun kazgantı (TARYAT K-1)
((Onlardan) yüz general(i) (ve) on bin kişilik bir halk(ı) ele geçirdi.)
- er buñun? kazgandıñız bökmed[iñi]z begrekim beg (YEN UYBAT VI- 1)
(Askerin (büyük) sıkıntı(sı)yla kazandınız, doymadınız. Kudretli bey!)
- ëliñiz üçün kazganu öz kuy yıtı esiz (YEN OÇURI- 4)
(Yurdunuz için kazandınız. Vadi (ve) oba(lar)! Ne yazık, ne acı!)
- ëkigü kaz[gantımız] (MBY OLON NUUR-4)
(İki(miz) birlikte kazandık.)

35. Kel-

Yazıtlarda oldukça yaygın kullanılan *kel-* fiili, temel olarak fiziki bir hareketi bildirmektedir. Kelimenin bağlama dayalı olarak kazandığı “dönmek, geri gelmek; saldırmak, hücum etmek” anlamları da temel anlam gibi fiziki bir hareketi karşılamaktadır. Aynı zamanda aldığı nesneye bağlı olarak “haber almak; üzülmek, kederlenmek” anlamlarında da kullanılmaktadır.

a. Gelmek

- yogçı sıgıtçı öñre kün togsıkda bükli çöl[l]üg el tabgaç tüpüt apar purum kırkız üç kurıkan otuz tatar kıtañ tatabí bunça bodun kélipen sıgtamış yoglamış. (KT D-4)
- yogçı sıgıtçı öñre kün togsıkda bükli çöl[l]üg el [t]abgaç tüpüt apar purum kırkız üç kurıkan otuz tatar kıtañ tatabí bunça bodun kélipen sıgtamış yoglamış. (BK D-5)
((Cenaze törenine) Yasçı (ve) ağlayıcı (olarak) doğuda güneşin doğduğu yerden Bükli (Kore) Çöl, Tibet, İran, Bizans, Kırgız, Üç Kurıkan, Otuz Tatar, Kitan (ve) Tatabí (ülkelerinden) bunca millet(lerin temsilcileri) gelip ağlamışlar, yas tutmuşlar.)

- kögmen yër sub idisiz kalmazun tēyin az kırkız bodunug yarat[ıp keltimiz süñüş]dümüz (KT D-20)
- kögmen yër sub idisiz kalmazun tēyin az kırkız bodunug [étip] yaratıp keltim[iz. (BK D-17)
(*Kөгmen yurdu sahıpsız kalmasın diye Az, Kırgız halk(larını) düzenleyip örgütleyerek geldik.*)
- oza [k]elmiş süsin kül tēgin ağıtıp⁷⁴⁴ toñra bir oğuş alpıgu on erig toña tēgin yogınta egirip ölürtümüz. (KT K-7)⁷⁴⁵
(*Kurtulup gelmiş (Türk) askerlerini Kül Tigin ayağa kaldırırken Tongraların bir soyundan on kahraman askeri Tonga Tigin'in cenaze töreninde kuşatıp öldürdük.*)
- karluk bodun tēr[ilip kelti]. (BK D- 29)
(*Karluk halkı toplanıp geldi.*)
- oza yaña keligme süsin ağıt[t]ım. (BK D-31)
(*Kurtulup dağılarak gelen (Türk) askerlerini ayağa kaldırdım.*)
- men [özüm kagan olurtukuma yër sayu] barmış bodun ölü yitü yadagin yalıñın yana kelti. (KT D-27, 28)
- men [özüm kagan olurtukuma] yër sayu barmış bo[dun yadagin yalıñın] ölü yitü [yana] kelti. (BK D-22, 23)
(*(Ben) kendim kağan (olarak) tahta oturduğumda her yana dağılmış olan halk, ölere biterek, yayan yapıldak (bir halde) dönüp geldi.*)
- yogçı sıgıtçı kıtañ tatabı bodun başlayı udar señün kelti. (KT K-11, 12)
(*Yasçı (ve) ağıtçı olarak Kıtay, Tatabı halkları(nın) başında General Udar geldi.*)
- tabgaç kaganda işiyi liken kelti. (KT K-12)
(*Çin Kağanlığından İşiyi Likeng geldi.*)
- töpüt kaganta bölün kelti. (KT K-12)

⁷⁴⁴ “Ağıt- fiilinin “püskürtmek, kaçırmak” anlamı yoktur. DLT’de “yukarı çıkarmak, yükseltmek” anlamındadır. Clauson da kelimeyi “rouse, get up” olarak manalandırmıştır. Dolayısıyla burada sözü edilenler düşman askerleri değil, Türk askerleridir.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 639.)

⁷⁴⁵ “Kurtulup gelmiş halk ile Köl tegin harekete geçti. Tongralı savaşçı on erkeği Tonga teginin cenaze töreninde çevirip öldürdük.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 201.); “İlerleyip gelmiş ordusunu Kül Tigin püskürtüp, Tongradan bir boyu, yiğit on eri Tonga Tigin mateminde çevirip öldürdük.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 26, 27.); “Süratle gelen (düşman) ordusunu Kül Tigin dağıtıp Tongra(lardan) bir grup yiğit on eri Tonga Tigin’in cenaze töreninde kuşatarak öldürdük.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 36, 37.); “Kül Tēgin çıka gelen (düşman) ordusunu püskürtürken Tongralardan bir grup kahraman askeri Tonga Tēgin’in mateminde çevirip öldürdük.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 100.); “Kurtulup gelen orduyu Kül Tigin püskürtüp Tongralardan bir grup kahraman (ile) on askeri Tonga Tegin’in cenaze töreninde çevirip öldürdük.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 66.); “Kurtulup gelmiş (Türk) askerlerini Kül Tigin ayağa kaldırırken Tongraların bir soyundan on yiğit eri Tonga Tigin’in cenaze töreninde kuşatıp öldürdük.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 536, 537.)

(Tibet Kağanlığından vezir geldi.)

- kırıya kün batsıkdaki sogd(ak) berçek er bukarak uluş bodunta nek seşün ogul tarkan kelti. (KT K-12)

(Batıda, güneşin battığı yerdeki Soğdak Berçek Er, Buhara ülkesi halkından General Nek ve Oğul Tarkan geldi.)

- on ok oglum türgeş kaganta makaraç tamgaçı oguz bilge tamgaçı kelti. (KT K-13)

(On Ok oğlum Türgeş kağanından mühürdar Makaraç ve mühürdar Oğuz Bilge geldi.)

- kırgız kaganta tarduş inançu çor kelti. (KT K-13)

(Kırgız Kağanlığından Tarduş Inançu Çor geldi.)

- bark etgüçi bediz yaratıgma bitig taş etgüçi tabgaç kagan çıkanı çan seşün kelti. (KT K-13)

(Anıt mezar inşa eden (anıt mezar ustası), süsleme ustası (ve) yazıt inşa eden (yazıt ustası) olarak Çin kağanının kuzeni General Çang geldi.)

- [...] okıgalı kelti. (BK D- 28)

([...] davet etmek için geldi.)

- tabgaç [...] bu yerde kelti igideyin tēyin sak[ıntım]. (BK D-35)

(Çin(den tekrar) buraya geldi(ler). “Besleyip doyurayım” diye düşündüm.)

- [...] arkış kelmedi anı anıtayın tēp süledim. (BK D-41)

(... elçileri gelmedi, onları korkutayım” diyerek (üzerlerine) ordu gönderdi.)

- kara bodun kaganım kelti tēp ög[...] (BK D-41)

(Avam halkı “Kağanım geldi.” diyerek se(vindi...))

- ança olurur erkli oguzdın küreg kelti. (TY I. TAŞ G- 1)

(Bu şekilde yaşıyorken Oğuzlardan bir kaçak geldi.)

- öñre kıtaında bēriye tabgaçda kırıya kordanta yırıya oguzda ēki üç biñ sümüz kelteçimiz bar mu ne. (TY I. TAŞ G-7)

(Doğuda Kıtaylardan, güneyde Çinlilerden, batıda Hotan’dan, kuzeyde Oğuzlardan gelecek iki üç bin askerimiz vardır şüphesiz.)

- anta ötrü oguz kopun kelti. (TY I.TAŞ G-9)

(Bunun üzerine Oğuzların tamamı (teslim olmak için) geldi(ler).)

- türk bodunug ötügen yērke ben özüm bilge tuñukuk [kelürtüm] ötügen yērig konmış tēyin eşidip bēriyeke bodun kırıyakı yırıyakı öñreki bodun kelti. (TY I. TAŞ G-10)

(Türk halkını Ötüken toprak(lar)ına ben kendim Bilge Tunyukuk (getirdim). Ötüken topraklarına yerleştiğimizi haber alan güneydeki halk, batıdaki, kuzeydeki, doğudaki halk(lar) geldi.)

- turgüş kaganta küreg kelti. (TY I. TAŞ K-5)
(Türgiş Kağanlığından kaçak geldi)
- kelir erser körü kelür kelmez erser tılıg sabıg alı olur tedi. (TY I. TAŞ K-8)
(Gelirlerse görüp gelirler, gelmezlerse casus(lardan) haber alarak (orada) bekleyin, dedi.)
- üç küreg ki[ş]i kelti sabı bir. (TY I. TAŞ K-9)
(Üç casus geldi. Haber(ler)i aynıydı.)
- keçe keltimiz kelmiş alp tedi tuymadı. (TY II. TAŞ B-3)
(Geçerek geldik. (Buradan) gelmiş olmaları zor dedi (ve geldiğimizi düşman) fark etmedi.)
- ol sabıg eşidip on ok begleri bodunı kop kelti yükünti. (TY II. TAŞ-B-7, 8)
(On ok beyleri (ve) halkı, o haberi işitince tamamen geldi, tâbi oldu.)
- keligme beglerin bodunun etip yığıp azça bodun tezmiş erti ok ok süsin sületdim. (TY II. TAŞ B-8)
(Gelen beylerini (ve) halkını örgütleyip bir araya toplayarak, az sayıda halk kaçmıştı, On Ok ordusunu (onlara karşı) sefere çıkarttım.)
- anta berüki suk başlıg sogdak bodun kop kelti yükünti (TY II. TAŞ G- 2) ⁷⁴⁶
(Onların güneyinde(ki) miğfer başlı Soğd halkı tamamen geldi (ve) baş eğdi.)
- [...] kelir ertimiz (ONGİ-10)
([...] gelir idik.)
- êlteber özi kelti. (KİÇ D-21)
(Îlteber'in kendisi geldi.)
- sir êrkin oğlu yegen çor kelti. (KİÇ D-21)
(Sir İrkin'in oğlu Yegen Çor geldi.)
- kagan inisi el çor tegin kelip ulayu tört tegin kelip ısbara bilge köli çorug yoglatdı bedizin bedizetti olurttı (KİÇ D-24)

⁷⁴⁶ “Onların güneyinde Suk yönetiminde Sogd bodunu bütünüyle geldi.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 93.); “ondan berideki Suk başlı Soğdak milleti hep geldi, baş eğdi.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 78, 79.); “onların berisindeki Aşok başlı Soğdak halkı hep geldiler, boyun eğdiler.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 82, 83.); “Oradan bu tarafa... başlı Soğut halkı tamamen geldi, bağlılığını bildirdi.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 176.); “Oradan bu tarafa Aşok başlı (liderliğindeki) Soğd halkı tamamen geldi (ve) itaat etti.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 116.); “Onların güneyinde miğfer başlı Soğdak halkı hep geldi ve baş eğdi.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 620, 621. Ayrıca bk s.646: “Başkanlığında, yönetiminde” anlamı için anıtlarda “başlıg” değil “başadu” kullanılmaktadır.)

(Kağanın küçük kardeşi İl Çor Tigin gelip ve yine dört tigin daha gelip Işbara Bilge Köli Çor'un cenaze törenini yaptı(lar), yazıtını süsletti(ler), (yazıtını) dikti(ler).)

- [...] tegin kelti [...] çorıñ oğlu yegen çor kelti (KİÇ G- 26)
([...] tigin geldi. [...] Çor'un oğlu Yigen Çor geldi.)
- uygur yerinte yağlakar kan ata kel[iğme] kırkız oğlu men. (SÜCİ-1, 2)
(Uygur ülkesindeki Yağlakar Hanını sürerek gelen Kırgız oğluyum.)
- kentü bodunım tédim udu keliñ tédim kodup bardım kelmedi (ŞU D-2)
((Onları) kendi halkım (olarak) kabul ettim. “(Ey halkım) gelin” dedim. (Onları) yalnız bırakıp gittim. (Ama onlar) gelmedi.)
- yilkısın barımın kızın koduzın kelirtim beşinç ay udu kelti sekiz oguz tokuz tatar kalmatı kelti (ŞU D- 3)
(At sürülerini, mallarını, kızlarını (ve) kadınlarını getirdim. Beşinci ay takip ederek geldi(ler).)
- keregün sakışın şıp başın yöre kelti. (ŞU D- 4)
(Kergü, Sakış (ve) Şıp (Irmağı'nın) kaynağını yürüyerek geldi(ler).)
- eki ay kütdüm kelmedi (ŞU D-5)
(İki ay bekledim (ama) gelmedi(ler).)
- begleri kelti. (ŞU D-10)
(Beyleri geldi.)
- [...] er kelti karluk işiñe kelmedük tedi. (ŞU G- 1)
([...] adam geldi. Karluk ittifakı için gelmedik, dedi.)
- çık bodunug bıñam süre kelti (ŞU G-2)
(Çık halkını bin kişilik birliğim sürerek geldi.)
- [...] er kelti (ŞU G-2)
([...] adam geldi.)
- [...] tęp ayu kelti (ŞU G- 3)
([...] diye söyleyerek geldi.)
- beş yüz kedimlig yadag bir eki şaşıp kelti (ŞU G- 9)
(Beş yüz kişilik zırhlı piyadeden bir iki kişi şaşıarak geldi.)
- ançıp kelti eki kızın tapıg berti. (ŞU B- 4)
(Böylece geldi (ve) iki kızını hizmetime verdi.)
- altu şaşa kelip [...] (YEN AK YÜS I- 1)
(Altı Şan'a gelip [...])
- bağım kelip esen inip anlanıp [...] (YEN AK YÜS I- 5)

(Birleşik (boyum) gelip esen inip [...])

- Er terkleyü kelir. (IB- 7)

((Bir) adam koşarak geliyor.)

- Çıgañ er oğlu kazgança barmış. Yolu yaramış. Ögire sebinü kelir tēr. (IB- 30)

((Yoksul (bir) adamın oğlu (para) kazanmaya gitmiş. Yolculuğu faydalı olmuş. Neşe ve sevinç içinde geliyor, der.)

- Bars kēyik enke menke barmış. Enin menin bulmuş. Bulupan uyasınaru ögire sebinü kelir tēr. (IB- 31)⁷⁴⁷

((Bir) kaplan ava gitmiş. Yiyecek bulmuş. (Yiyecek) bulup yuvasına neşe ve sevinç içinde geliyor, der.)

- Kan süke barmış. Yagıg sançmış. Köçürü konturu kelir. Özü süsi ögire sebinü ordusınaru kelir, tēr. Ança bilinler: edgü ol. (IB- 34)⁷⁴⁸

((Bir) han savaşa gitmiş. Düşman (askerini) mızraklamış. (Askerlerini) göç ettirip konaklatarak geliyor. (Hanın) kendisi ve askerleri neşelenip sevinerek sarayına doğru geliyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.)

- Uzun tonlug idişin ayakın kodupan barmış. Yana edgüti sakınmış. İdişimte ayakımta öñi kança barır men tēr. Yana kelmiş. İdişin ayakın esen tükel bulmuş. Ögirer sebinür tēr. Ança bilinler: edgü ol. (IB-42)

(Bir kadın kabını kacağını bırakıp gitmiş. Sonra iyice düşünmüş. Kabımdan kacağımdan ayrı nereye gidiyorum ben, demiş. Sonra yine gelmiş, kabını kacağını sapasağlam bulmuş. Mutlu olup seviniyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.)

- Bulıt ara kün tugmış, busanç ara menı kelmiş tēr. (IB-52)

(Bulut(ların) arasından güneş doğmuş, keder ve üzüntülerin arasından (da) mutluluk gelmiş, der.)

- Ebiñerü kelser özi atanmış, ögrünçülüğ, atı yetiglig kelir tēr. (IB-55)

(Evine doğru gelirken kendisi şöhret kazanmış, sevinçli (bir şekilde) ve atı (da) idmanlı olarak geliyor, der.)

- Yana sakınmış kelmiş. Ögüm ötin alayın, kañım sabın tıñlayın, tēp kelmiş tēr. (IB- 58)

⁷⁴⁷ “(Bir) kaplan avlanmaya gitmiş. Avını bulmuş. (Avını) bulup yuvasına neşe ve sevinç içinde geliyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.” (bk. Talat Tekin, **İrk Bitig**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017, s. 30.); “Bir kaplan ava çıkmış. Avını bulmuş. (Avını) bulup yuvasına neşelenip sevinerek geliyor. Öylece bilin: (Bu fal) iyidir.” (bk. Fikret Yıldırım, **a.g.e.**, s. 40.)

⁷⁴⁸ “Bir han sefere çıkmış, düşmanı mızraklamış. (Askerlerini) göç ettire kondura geliyor. Kendisi ve askerleri neşe ve sevinç içinde karargâhına doğru geliyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 30.)

(Yine düşünmüş (ve) geri dönmüş. Anamın öğüdünü (dikkate) alayım, babamın sözlerini (öğütlerini) dikkatlice dinleyeyim diye (geri) gelmiş, der.)

- abka keltimiz (MBY 3. DEL UUL- 3)

(Ava geldik.)

b. Dönmek, geri gelmek

- sekiz kırk yaşım a er erdem için tüpüt kanka yalabaç bardım kelmedim (YEN ALTIN KÖL II- 6, 7)

(Otuz sekiz yaşımda, erkeklik erdemim için Tibet hanına elçi olarak gittim, (ancak) geri dönmedim.)

- erdemim için elinde kara kanka barıpan yalabaç barıpan kelmediniz begim e. (YEN UYBAT I- 4, 5)

(Erdemi için (kendi) ülkesinden Kara Han'a elçi (olarak) giderek (geri) gelmediniz, beyim!)

- tenri elimke er erdem için uygur kanda ebirü kel <...> (YEN İYME I-7)

(İlahi devletim için, erkeklik erdemim için Uygur hanından dön(medim).)

- Yana sakınmış kelmiş. Ögüm ötin alayın, kaşım sabın tınlayın, tıp kelmiş tır. (IB- 58)

(Yine düşünmüş (ve) geri dönmüş. Anamın öğüdünü (dikkate) alayım, babamın sözlerini (öğütlerini) dikkatlice dinleyeyim diye (geri) gelmiş, der.)

c. Saldırmak, hücum etmek; (savaşmak için) gelmek

- yaraklıg kantan kelip yaña eltdi (KT D-23; BK D-19)

(Silahlı (düşmanlar) nereden hücum edip sizi dağıtarak uzaklaştırdı?)

- süngüglüg kantan kelipen süre eltdi (KT D-23; BK D-19)

(Mızraklı (düşmanlar) nereden hücum edip (sizi yurdunuzdan) sürerek uzaklaştırdı?)

- tabgaç oñ tutuk bēş t[ümen sü kelti iduk başda süñüşdümüz] (KT D-31)

- tab[gaç o]ñ tutuk bēş tümen sü kelti iduk başda süñüşdüm (BK D-25)

(Çinli askerî vali Ong (komutasında) elli bin asker geldi. Iduk Baş'ta savaştık.)

- turgēş kagan süsi bulçuda otça barça kelti. (KT D-37)

(Türgiş kağanının ordusu Bulçu'da ateş gibi fırtına gibi (üzerimize) geldi.)

- tug taşıkır erkli yelme eri kelti yağı [keli]r tēdi yağın başı yorıyu kelti. (ŞU D-5-6)

((Tam ordumun) sancağı çıkarılırken keşif birliğinin askeri geldi. "Düşman geliyor." dedi. Düşmanın komutanı ilerleyerek geldi.)

- türgeş kagan süsi bulçuda otça barça kelti. (KT D-37)
(*Türgiş kağanının ordusu Bulçu'da ateş gibi fırtına gibi (üzerimize) hücum etti.*)
- türgeş kagan süsi otça barça kelti. (BK D-27)
(*Türgiş kağanının ordusu ateş gibi fırtına gibi (üzerimize) geldi.*)
- üç oguz süsi basa kelti. (BK D-32)
(*Oğuzların üç ordusu baskın yaparak hücum etti.*)
- yadag yabız boltı tęp algalı kelti. (BK D-32)⁷⁴⁹
(*Yaya olanlar perişan oldular, diyerek (onları) yenmek için hücum ettiler.*)
- sıñar süsi ebig barkıg yolıgalı bardı sıñar süsi sünüşgeli kelti. (BK D- 32)
(*Ordunun yarısı evi(mizi) barkı(mızı) yağmalamaya gitti; ordunun (diğer) yarısı (da) savaşmak için geldi.*)
- o[gu]z bodun tokuz tatar birle tertilip kelti. (BK D- 34)
(*Oğuz halkı Dokuz Tatarlarla bir araya gelip hücum etti.*)
- süsi tertilip kelti. (BK D- 39)
(*Askerleri toplanıp hücum etti.*)
- ku seşün başadu tört tümen sü kelti. (BK G-8)
(*General Ku komutasında kırk bin asker hücum etti.*)
- kañı lisün tay seşün başadu beş yüz eren kelti. (BK G-11)
(*Babası Büyük General Lisün'ün komutasında beş yüz asker hücum etti.*)
- toglada oguz kelti. (TY I. TAŞ G- 8)
(*Tula (Irmağı tarafından) Oğuzlar saldırdı.*)
- ekinti kün örtçe kızıp kelti. (TY II. TAŞ B-4, 5)
(*İkinci gün ateş gibi kızıp saldırdılar.*)
- kamıl balıkka tegdim konuldum altım süsi kelti. (ONGİ-9)
(*Kumul şehrine saldırdım, yerleştim, ele geçirdim. (Düşman) ordusu hücum etti.*)

d. (*yaş kel-*, *sığıt kel-*) üzölmek, kederlenmek

- közde yaş kelser tıda köñölte sığıt kelser yanturu sakıntım. (KT K-11)
(*Gözden yaş geldiğinde engel olarak, gönölden feryat geldiğinde içime atarak kaygılandım.*)

⁷⁴⁹ “Türklerin piyadesi bozuldu, diyerek (bizi) zaptetmek üzere (üzerimize) geldi.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 62.); “Yaya olanları perişan oldu, diyerek teslim almak amacıyla geldiler.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 143.); “Yaya olanlar kötü durumdadılar, diyerek ele geçirmeye geldiler.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 92.); “Yaya (kaldılar), perişan oldular diyerek (onları) yenmeye geldiler.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 576, 577.)

- e. Uykusu gelmek; (mecazen) rahatı bozulmak, huzuru kaçmak
- ol sabıg eşidip tün udısıkım kelmedi küntüz olursıkım kelmedi. (TY I. TAŞ G-5)
(*O istihbaratı işitince gece uyuyasım; gündüz oturasım gelmez oldu.*)
  - ol sabın eşidip tün yeme udısıkım kelmez erti [kün yeme] olursıkım kelmez erti. (TY I. TAŞ D-5)
(*O istihbaratı işitince gece uyuyasım; gündüz oturasım gelmez oldu.*)
- f. (*sab / yalabaç / sub / ötüğ* ile) haber almak
- yalabaçı edgü sabı ötüğ kelmez tēyin yayın süledim. (BK D-39)
(*Elçisi, iyi haberi (ve) istek(ler)i gelmiyor, diyerek yazın ordu sevk ettim.*)
  - kanta yan sabıg yana kel<ür>ti. (TY I. TAŞ K-9, 10)
(*Han tarafından da haberi getirdiler.*)
  - Edgü söz sab elti kelir tēr. (IB-7)
(*İyi haber(ler) getirerek geliyor, der.*)
  - Sarıg atlıg sabçı, yazıg atlıg yalabaç edgü söz sab elti kelir tēr. (IB-11)
(*Sarı atlı haberci, yağız atlı elçi iyi haber(ler) getirerek geliyor, der.*)

36. Kelür-

Temel anlamı “getirmek; getirtmek” olan *kelür-*, ad aktarması yoluyla “doğurmak, dünyaya getirmek” anlamlarını kazanmıştır.

a. Getirmek; getirtmek

- tabgaç kaganta bedizçi kelürtüm bedizet[t]im. (KT G-11)
(*Çin kağanlığından süsleme ustası getirttim, süslettim.*)
- ebin barımın [kalı]sız kop kelürti. (KT K- 1)
(*Evini mal(lar)ını eksiksiz (olarak) hep getirdi.*)
- bir tümen ağı altın kümüş kergeksiz kelürti. (KT K-12)⁷⁵⁰
(*On bin (tonluk) hazineyi, altın (ve) gümüş (eşyayı) fazlasıyla getirdi.*)
- [...] altın kümüş kergeksiz kelürti. (BK G-11)
(*On bin (ton) ipek, altın (ve) gümüşü fazlasıyla getirdi.*)

⁷⁵⁰ “Bir tümen kıymetli malı, altını gümüşü hadsiz hesapsızca getirdi.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 201.); “On binlik hazine, altın gümüş fazla fazla getirdi.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 28, 29.); “Binlerce ipekli kumaş, altın ve gümüş eşyayı gereğinden fazla getirdi.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 38, 39.); “On bin ipekli, altın, gümüş, (kısacası) gereğinden fazla (hediye) getirdi.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 100.); “On bin (top) ipek, altın (ve) gümüşü fazlasıyla getirdi.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 68.); “On bin(er) ipekli kumaşı altın ve gümüşü eksiksiz olarak getirdi.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 536, 537.)

- taş bark [étgüçig] bunça bedizçig tuygun êlteber kel[ürti]. (KT KD)
(Taş (ve) anıt mezar yapıcıları, bunca süsleme yapan ustaları Tuygun İlteber getirdi.)
- anda kèsre tabgaç k[ag]anta bedizçig k[op] kelürtüm. (BK K-14)
(Ondan sonra Çin kağanlığından pek çok süsleme ustası getirttim.)
- [...] içgertim kal[ıñın] [...] ebirü kelürtüm. (BK D- 25)
([...] tâbi kıldım, haracını [...] çevirip getirdim.)
- yog yıparıg kelürüp tike bèrti. (BK G- 11)
(Cenaze töreni kokularını (tütsülerini) getirip dikti(ler).)
- çıntan ıgaç kelürüp öz yar[atdı...]. (BK G-11, 12)
(Sandal ağacı getirip kendileri (koku) yarattılar (imal ettiler).)
- edgü özlük atın kara kişin kök teyeñin sansız kelürüp kop kot[t]ı. (BK G-12)
(Soylu binek atlarını, kara samurlarını (ve) boz sincaplarını sayısız (miktar)da getirip hepsini bıraktılar.)
- kañım kagan [ü]ç[ün] ağır taşıg yogun ıg türk begler bodun ét[ip] yar[atıp kel]ürti. (BK G- 15)
(Babam kağan için ağır taşları, kalın keresteleri Türk beyleri ve halkı düzenleyip hazırlayıp getirdiler.)
- türk bodunug ötügen yerke ben özüm bilge tuñukuk [kelürtüm]. (TY I. TAŞ G-10)
(Türk halkını Ötüken ülkesine (toprak(lar)ına) ben kendim Bilge Tunyukuk (getirdim)
- tılıg kelürti. (TY II. TAŞ B- 1)
(Haber getirdi.)
- ol yerke ben bilge tuñukuk tegürtük üçün sarıg altun ürün kümüş kız koduz egri tebi agı buñsuz kelürti. (TY-II. TAŞ G-3, 4)
(Ben Bilge Tunyukuk o yerlere ulaştırdığım için sarı altın, beyaz gümüş, kız kadın, hörgüçlü deve (ve) hazineyi sıkıntı çekmeden getirdiler.)
- yanıgma yağıg kelürir ertim. (TY II. TAŞ D- 3)
(Kaçan düşman (askerlerini) (geri) getirttim.)
- yılıkısın barımın kızın koduzın kelirtim. (ŞU D- 3)
(At sürülerini, mallarını, kızlarını (ve) kadınlarını getirdim.)
- kara yotulkan keçip kelirti (ŞU G- 3)
(Kara Yotalkan'ı geçip (onları) getirdiler.)

b. Dünyaya getirmek, doğurmak

- on ay iletirdi ögüm e kelürti. (YEN ALTIN KÖL I-1)
(*Annem on ay (karnında) taşıdı.*)
- Ürüş esri erkek buzagu kelürmiş. (IB-41)
(*Ak benekli bir erkek buzağı dünyaya getirmiş.*)

37. Kıl-

Temel olarak “yapmak, yaratmak” anlamlarına gelen kıl- eylemi, yanına gelen isme bağlı olarak çeşitli anlamlar kazanmıştır. Geçişli birleşik eylemler oluşturan kıl- ile ilgili Clauson şu açıklamaları yapmaktadır:

“ ‘(bir şeyi) yapmak, (birinin bir şey) yapması’ vb.; *ét-* gibi, isimlerle birleşik fiiller oluşturmak için, özellikle daha sonraki dönemde alıntı kelimelerle oldukça sık kullanılmış. Bütün dönemlerde yaygın.”⁷⁵¹

a. Yaratmak

- ukımız umay begimiz biz uya alp er özin altı kılmağın özlük at özin üç kılmağın yıta (YEN ALTIN KÖL I-3)⁷⁵²
(*Bizim ninemiz olan Umay Hanım! Sen akrabalar olan bizi, cesur erleri altı ayaklı-elli olarak yaratmadınız.*)

b. (bay kıl-) zenginleştirmek; kalkındırmak

- çıgañ bodunug bay kıldım az bodunug üküş kıldım. (KT G-10; BK K-7)
(*Fakir halkı zenginleştirdim. (Sayıca) az halkı çoğalttım.*)
- çıgañıg [bay kıldı azıg üküş kıldı]. (KT D-16)
- çıgañıg bay kıldı azıg üküş kıldı. (BK D- 14)
(*Fakiri zenginleştirdi. (Sayıca) az (halkı) çoğalttı.*)
- yalıñ bodunug tonlug çıgañ bodunug bay kıldım. (KT D- 29; BK D- 23)
(*Çıplak halkı giyimli, yoksul halkı zengin kıldım.*)

c. (tonlug kıl-) giydirmek

- yalıñ bodunug tonlug kıldım. (BK D- 23)⁷⁵³

⁷⁵¹ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 616.

⁷⁵² “botumuz umay begimiz biz uya alp er özin alıtı kılmağın özlük at özin üç erig almağın yıta: Deve yavrularımız, Umay (ve) beyimiz, güçlü, kahraman askerin kendisini yakalatmadın. Has atların kendilerini (ve) üç askeri almadın, ne acı!” (bk. Erhan Aydın, **Sibirya’da Türk İzleri-Yenisey Yazıtları**, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 104, 105.)

(Çıplak halkı giydirdim.)

d. (üküş kıl-) çoğaltmak

- çıgañ bodunug bay kıldım az bodunug üküş kıldım. (KT G-10; BK K-7)

(Fakir halkı zenginleştirdim. (Sayıca) az halkı çoğalttım.)

- çıgañıg [bay kıldı azıg üküş kıldı]. (KT D-16)

- çıgañıg bay kıldı azıg üküş kıldı. (BK D- 14)

(Fakiri zenginleştirdi. (Sayıca) az (halkı) çoğalttı.)

- az bodunug üküş kıldım. (KT D-29; BK D- 24)

((Sayıca) az halkı çoğalttım.)

e. (baz kıl-) bağımlı kılmak, itaat altına almak

- sü sülepen tört bulundakı bodunug kop almış kop baz kılmış. (KT D-2)

- sü sülepen tört bulundakı bodunug [kop almış, kop baz kıl]mış. (BK D-3)

(Ordu sevk ederek dört bir taraftaki halkı(n tamamını) hâkimiyetleri altına almışlar, hepsini (kendilerine) tâbi kılmışlar.)

- tenrı yarlıkaduk üçün elligig ellsiretmiş kaganlığıg kagansıratmış yagıg baz kılmış tizligig sökürmüş başlığıg yüküntü[rmiş. (KT D- 15; BK D-13)

(Tanrı lütfettiği için devlet (ve) ülke sahibi olanları devletsiz ve ülkesiz bırakmış, kağanı olanı kağansız bırakmış, düşmanı tâbi kılmış, asilere diz çöktürmüş, mağrurlara baş eğdirmiş.)

- tört bulundakı] bodunug kop baz kıldım yag[ı]sız kıldım. (KT D-29, 30)

- tört bulundakı bodunug kop baz kıldım yagısız kıldım. (BK D-24)

(Dört bir taraftaki halkların her birini (kendime) tâbi kıldım; (halkımı) düşmansız hale getirdim.)

f. (ot sub kıl-) (halkı) birbirine düşürmek, birbirine düşman etmek

- ança kazanıp biriki bodunug ot sub kılmadım. (KT D- 27, BK D- 22) ⁷⁵⁴

(Öylece elde edip birleşik halkları ateş (ve) su (gibi birbirlerine düşman) etmedim.)

⁷⁵³ “Çıplak halkı giyimli kıldım.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 58, 59.); “Sırtı yalın olan halkı giyimli, yoksul olan halkı zengin ettim.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 141.); “Sırtı açıkta olan halkı giydirdim.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 88, 89.); “çıplak milleti giyimli hale getirdim.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 568, 569.); Şirin, “tonlug kılmak” ifadesini “kalkındırmak; müreffeh düzeye getirmek” şeklinde anlamlandırmaktadır. (bk. Hatice Şirin, **Eski Türk Yazıtları Söz Varlığı İncelemesi**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2016, s. 544.)

⁷⁵⁴ “ot sub kıl- (ateş ve su kılmak): Birbirine düşman etmek.” (bk. Serkan Şen, **a.g.e.**, s. 156.)

g. (*y g kıl-*) iyi duruma getirmek; üstün kılmak

- ıgar  lligde [ıgar kaganlıgda y g kıltım. (KT D-29)
- ıgar  lligde [ıgar ka]ganlıgda y g kıltım. (BK D-24)

(Saygın devleti olanlardan, saygın kaĝanı olanlardan daha iyi duruma getirdim.)

h. (*yagısız kıl-*) düşmandan temizlemek, düşmansız kılmak

- tört bulundaki] bodunug kop baz kıltım yag[ı]sız kıltım. (KT D-29, 30)
- tört bulundaki bodunug kop baz kıltım yagısız kıltım. (BK D-24)

(dört bir taraftaki halkların her birini (kendime) t bi kıldım; (halkımı) düşmansız hale getirdim.)

i. (*yok kıl-*) yok etmek, ortadan kaldırmak

- bod[un... yo]tuzın yok kıltım. (BK G-4)

(Halkı... kadınlarını yok ettim.)

- türk sir bodun y rinte idi yorımazun usar idi yok kılalım t r men. (TY I. TAŞ G-4, 5)

(Türk Sir halkı ülkesinden (bulunduĝu topraklardan) hiç (bir yere) ilerlemesin! Eĝer başarabilirsek [onları] tümüyle yok edelim, (diye) düşünüyorum.)

-   eg n kabı ıp sülelim idi yok kılalım t mi . (TY I. TAŞ D-4)

(   m z birleşip ordu sevk edelim, (onları) tamamen yok edelim, demiş(ler).)

- kara  gil bodunug yok kılmadım. (  U D- 2)

(Avam halkı yok etmedim.)

j. (*bu suz kıl-*) sıkıntıyı gidermek, ferahlatmak, rahatlatmak

- ... bu suz kıltım. (BK K-12)

((Onları) sıkıntısız hale getirdim.)

k. (*kul kıl-*) tutsak etmek

- tabĝa  bodunka beglik  rı oĝlın kul kıltı i ilik kız oĝlın k   kıldı. (BK D-7)

(  in millette, bey olmaya layık erkek evlatları kul etti, hanım olmaya layık kız evlatları cariyeye etti.)

- beglik  rı oĝlu n kul kıltı  i ilik [kız oĝlu n k ]  kıltı . (BK D-20)

(Bey olmaya layık erkek evlatlarınızı kul ettiniz, hanım olmaya layık kız evlatlarınızı cariyeye yaptınız.)

l. (küñ kıl-) carıye yapmak, (kadın) tutsak etmek

- tabgaç bodunka beglik ırı oğlın kul kılı işilik kız oğlın küñ kıldı. (BK D-7)
(Çin milletine, bey olmaya layık erkek evlatları kul etti, hanım olmaya layık kız evlatları carıye etti.)
- beglik ırı oğlunın kul kılı işilik [kız oğlunın kü]ñ kılığ. (BK D-20)
(Bey olmaya layık erkek evlatlarınızı kul ettiniz, hanım olmaya layık kız evlatlarınızı carıye yaptınız.)

m. (balbal kıl-) (öldürdüğü düşman askeri sayısınca) heykel dikmek

- alp erin ölürüp balbal kılı bértim. (BK G-7)
(Yiğit askerlerini öldürüp balbal yaptım.)

n. (uruş kıl-) savaşmak

- ebke tegdüküm uruş kılıp tegip inime ogluma ança ötledim. (ONGİ-10, 11)⁷⁵⁵
(Savaşıp eve döndüğüm zaman kardeş(ler)ime, evlat(lar)ıma şöyle öğüt verdim.)

o. (yazı kıl-) yerle bir etmek, dümdüz etmek

- beşinç ay tokuz otuzka süñüşdüm anta sançdım seleñeğe sıkı sançdım yazı kılıtm
(ŞU D-4)
(Beşinci ayın yirmi dokuzunda savaştım. Orada mızrakladım. Seleñe 'ye sıkıştırarak mızrakladım. (Orayı) yerle bir ettim.)

p. (kişi kıl-) büyötmek, yetiştirmek

- külüg tutuk eçim kişi kıldı. (YEN BARIK II- 2)⁷⁵⁶
(Beni) Külüg Tutuk ağabeyim büyüttü.)

q. (bedük kıl-) kalkındırmak, büyötmek, geliştirmek

- yabızık kümülimin bedük kılıtm esizim bökm[edim] (YEN KÖJEELİĞ HOVU- 10)
(Perişan (haldeki) Kümüil halkını büyüttüm (kalkındırdım). Yazık, (onlara) doymadım.)

⁷⁵⁵ “Eve dönerken savaştım. [eve] ulaşp kardeş[ler]ime, oğluma (oğullarıma) öğüt verdim.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 219, 220.); “Karargâha saldırdığım, savaşp saldırıp kardeşime, oğluma şöyle öğüt verdim.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, 2018, s. 125.)

⁷⁵⁶ Kormuşın cümlede yer alan “kişi” kelimesini “zevce” anlamına gelen “kisi” olarak okumaktadır. Bu sebeple cümlelerin anlamı da değişir: “Külüg tutuk isim kişi kıldı: Külüg Tutuk (beni) eş kıldı.” (bk. Igor V. Kormuşın, **a.g.e.**, s. 232.)

r. (*kaşsız kıl-*) yetim bırakmak, babasız bırakmak

- kırk erig kaşsız kıl[dıñız] (YEN UYBAT VI- 2)

(*Kırk askeri babasız bıraktınız.*)

38. Kılın-

Kelimenin “yapılmak, yaratılmak” temel anlamlarına sahip olduğunu belirten Clauson, eski dönemde “(çocuk için) kendi karakterini oluşturmak, büyümek” anlamlarında kullanıldığını bildirmektedir.⁷⁵⁷

a. Yaratılmak

- üze kök teñri asra yagız yër kılıntukda êkin ara kişi oğlu kılınmış. (KT D- 1)

- üze kök teñri as[ra yagız yër kılıntukda êkin ara kişi oğlu kılınmış]. (BK D- 2)

(*Yukarıda mavi gök, aşağıda kara toprak yaratıldığında ikisinin arasında insanoğlu yaratılmış.*)

- anda kêsre inisi êçisin teg kılınmaduk erinç oğlu kañın teg kılınmaduk erinç. (KT D- 5)⁷⁵⁸

- anda [kêsre inisi êçisin teg] kılınmaduk erinç oğlu kañın teg kılınmaduk erinç. (BK D- 5, 6)

(*Ondan sonra(ki) kardeş(ler)i, ağabey(ler)i gibi yaratılmamış şüphesiz; oğul(lar)ı baba(lar)ı gibi yaratılmamış şüphesiz.*)

- [te]ñri kılıntukda uygur kagan olurmuş (TES K-1)

(*Gökyüzü yaratıldığında Uygur kağanı tahta oturmuş.*)

b. Doğmak; büyümek, yetişmek

- bilge tuñukuk ben özüm tabgaç êliñe kılıntı. (TY I. TAŞ B-1)⁷⁵⁹

(*(Ben) Bilge Tunyukuk’um. Ben kendim Çin ülkesinde doğdum.*)

- kapgan êltêriş kagan êliñe kılıntı (ONGİ-4)

(*Kapgan (ve) İlteriş Kağan’ın devletinde (yönetiminde) doğdum.*)

⁷⁵⁷ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 623.

⁷⁵⁸ “Ondan sonra küçük kardeşleri ağabeyleri gibi davranmamışlar. Oğulları babaları gibi davranmamışlar.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 193)

⁷⁵⁹ “Bilge tonyukuk” yapısında “bilge” sıfat görevli bir kelimedir ve bu nedenle “bilge tonyukuk” öbeği “bilge Tonyukuk” olarak çevrilebilir. Buna karşı çeviride Türkçe öbeği koruyoruz. Clauson’un anlamlandırmasına göre “bilge tonyukuk” yapısının doğru çevirisi “Counsellor Tonyukuk” olabilir. Rybatzki haklı bir gerekçeyle bu görüşü reddediyor: eğer “bilge” kelimesi unvan olsaydı, o zaman yapı “tonyukuk bilge” biçiminde olurdu, çünkü Eski Türkçede unvanlar kişi adından sonra geliyordu.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 83)

c. Ortaya çıkmak

- türk bodun kılınğalı türk kagan olurgalı şantun balık(k)a taluy ögüzke tegmiş yok ermiş. (TY I. TAŞ D- 1)⁷⁶⁰

(Türk kavmi ortaya çıkmalı; Türk kağanı tahta çıkmalı Şantung şehir(ler)ine, okyanusa ve ırmağa ulaşan yokmuş.)

39. Kir-

“(Bir yere) girmek” şeklinde fiziki bir hareketi ifade eden *kir-* fiili, somutlaştırma yoluyla “tabi olmak, bağımlı olmak” anlamlarını kazanmıştır. Kelimenin çok anlamlı duruma gelmesinde somutlaştırmanın yanı sıra bağlam da önemli bir etkiye sahiptir.

a. Girmek

- türk [bodun] [özün] edgü körteçi sen ebiñe kirteçi sen buñsuz boltaçı sen. (BK K-13, 14)

(Türk kavmi, (sen kendin) iyilik göreceksin, çadırına gireceksin, kaygısız olacaksın.)

- Üze tenrike tegir, asra yerke kirür tēr. (IB-20)

(Yukarıda gökyüzüne ulaşır, aşağıda yere(in dibine) girer.)

- Sagır içre elik këyik kirmiş. (IB-63)

(Avlak içine bir erkek karaca girmiş.)

b. Dalmak, atılmak, âniden girmek

- anta yana kirip türgeş kagan buyrukı az tutukug eligin tutdı. (KT D- 38)

(Orada yine (düşman safları arasına) dalıp Türkiş kağanının kumandanını Az valisini eli ile yakaladı.)

- yagıka yalñus oplayu tegip opulu kirip özi kışga kerçek boltı. (KİÇ D-23)

(Düşmana/düşmanların arasına tek başına boğa gibi saldırarak atıldığı için kendisi hemen/kısa süre içinde öldü.)

c. Tabi olmak, bağımlı olmak, katılmak

- otuz artukı tört yaşıma oguz tezip tabgačka kirti. (BK D- 38)

(Otuz dört yaşında iken Oğuzlar kaçıp Çin’e tabi oldular.)

⁷⁶⁰ Araştırmacıların hemen hepsi bu cümleyi “Türk milleti yaratılalı” olarak çevirmektedir. Bir milletin yaratılması değil; “ortaya çıkması; oluşması” söz konusudur.

- kırıya on oka kirti (ŞU K-11; TARYAT G- 3, 4)
(*((Onlar) batıda On Oklara katıldı(lar).))*)
- sıyarı bodun içikdi sıyarı b[odun...]a kirti (ŞU D-6, 7)
(*Halkın yarısı tabi oldu, (diğer) yarısı (da) [...] girdi.*)
- karluk tapa tezip kirti. (ŞU G-10)
(*Karluklara doğru kaçıp tabi oldu.*)

40. Kod- / kot-

a. Bırakmak; koymak

- edgü özlük atın kara kişin kök teyeğin sansız kelürüp kop kot[t]ı. (BK G-12)
(*Soylu binek atlarını, kara samurlarını (ve) boz sincaplarını sayısız (miktarda) getirip hepsini bıraktılar.*)
- kıyın aydım turguru kotdım (ŞU D- 2)
(*((Onları) cezalandırdım. (Sonra onları) oldukları gibi bıraktım.)*)
- ebimin ersegün-te yula költe kotdum. (ŞU G-6)⁷⁶¹
(*Karargâhımı (karargâh konutunu) Ersegün’de Yula Gölü (yakınlarında) bıraktım.*)
- [...] oğlın kotdum (ŞU B-3)
(*[...] oğlunu bıraktım.*)
- Ulug eb örtenmiş. Katınga tegi kalmaduk, bükiğe tegi kodmaduk tēr. Ança bilingler: yablak ol. (IB-9)
(*Büyük (bir) ev yanmış. Katına, köşesine kadar (yanmayan yeri) kalmamış. Öylece biliniz: (Bu fal) kötüdür.*)

b. Terk etmek

- kanın kodup tabgaçka yana içikdi. (TY I. TAŞ B- 2)
(*((Daha sonra) hanını bırakıp (terk edip) Çin’e yeniden tabi oldu.*)
- teğri ança temiş erinç kan bērtim kanığın kodup içikdi. (TY I. TAŞ B- 2, 3)
(*(Tanrı şöyle düşünmüş olmalı: Han verdim, hanını bırakıp egemenliğini yitirdin.)*)
- kentü bodunım tēdim udu keliğ tēdim kodup bardım kelmedi (ŞU D-2)

⁷⁶¹ “Bu cümleyi Moriyasu ve Aydın, “Karargâhımı Ersegün’deki Yula Göl’de kurdum/kurdurdum.”; Mert: “Ersegün’deki Yula Gölü’nün yanında otağımı kurdum.”; Ölmez, “Karargâhımı Ersegün’de Yula Gölü’nde kurdum.” biçiminde açıklar. Ancak *kot-* fiilinin Türk dilinin tarihi ve çağdaş alanlarında “(yapı) kurmak/kurdurmak” anlamı belirlenememektedir. Bu nedenle bu cümleyi, Clauson ve Berta gibi “Karargâhımı (karargâh konutunu) Ersegün’de Yula Gölü (yakınlarında) bıraktım.” olarak açıklıyoruz.” (bk. Hatice Şirin, **Eski Türk Yazıtları Söz Varlığı İncelemesi**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2016, s. 131.)

((Onları) kendi halkım (olarak) kabul ettim. “(Ey halkım) gelin” dedim. (Onları) yalnız bırakıp gittim (terk ettim). (Ama onlar) gelmedi.)

- Uzun tonlug idişin ayakın kodupan barmış. (IB-42)
(Bir kadın kabını kacağını bırakıp gitmiş.)

41. Kon- / kontur-

Clauson *kon-* fiilinin anlamlarını “(kuş için) konmak; (insan için) durmak; (yolculukta gece için) yerleşmek, konaklamak.”⁷⁶² şeklinde sıralamaktadır. Esas olarak kanatlı hayvanların yerleşim hareketlerini ifade etmek için kullanılan fiil, deyim aktarması yoluyla insanoğlunun hareketlerini de anlam alanı içine almıştır.

a. (Kanatlı hayvanlar için) konmak, inmek

- Turña kuş tüşnekişe konmuş. (IB-61)
(Bir turna, tüneğine konmuş.)
- Kök boymul toğan kuş men. Körüklüg kayaka konupan küzleyür men yagaklıg tograk üze tüşüpen yaylayur men tēr. (IB-64)
(Boz boyunlu bir şahinim. Manzaralı kayaya konarak (etrafı) gözetliyorum. Cevizli kavak ağacı üzerine konup yazı geçiriyorum, der.)

b. (İnsan için) yerleşmek, ikamet etmek

- Yaguru kontukda kisre ańıg bilig anda öyür ermiş. (KT G-5)⁷⁶³
- [Yagur]u kontuk[da] kisre ańıg biligin anda ö[yür erm]iş. (BK K-4)
(Yaklaştıırıp yerleştikten sonra fitne fesatlıklarını o zaman düşünürlermiş.)
- bëriye çoğay yış töğültün yazı konayın tēser türk bodun ölsikig. (KT G-6, 7)
- bëriye çoğay yış töğültün yazı [ko]nayın [tēser] türk bodun ölsikig. (BK K-5)
(Güneyde Çogay Dağlarına, Töğültün Ovası'na yerleşeyim dersen Türk milleti öleceksin.)
- ilgerü kadirkan yışıg aşı bodunug ança konturtumuz ança étimiz. (KT D-21)
- [ilgerü] kadirkan yış[ıg aşı] b[odunu]g ança kontur[tumuz ança étimiz]. (BK D-17)

⁷⁶² Sir Gerard Clauson, *a.g.e.*, s. 632.

⁷⁶³“(Bunlar) yakınlarına yerleştikten sonra (ise) kötü düşünceler beslemeye başlarlarmış.” (bk. Árpád Berta, *a.g.e.*, s. 190.); “Yaklaştıırıp, konduktan sonra, kötü şeyleri o zaman düşünürmüş.” (bk. Muharrem Ergin, *a.g.e.*, s. 4, 5.); “(Bu halklar) yaklaşıp yerleştikten sonra (da Çinliler) fesatlıklarını o zaman düşünürlermiş.” (bk. Talat Tekin, *a.g.e.*, s. 20, 21.); “Yakına yerleştikten sonra da gereken kötülüğü orada düşünürlermiş.” (bk. Mehmet Ölmez, *a.g.e.*, s. 91.); “Yakına yerleştikten sonra kötülükleri orada düşünürlermiş.” (bk. Erhan Aydın, (bk. Erhan Aydın, *a.g.e.*, s. 48.); “Yaklaşıp yerleştikten sonra kötü bilgi (fitne ve fesat) düşünürmüş.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, *a.g.e.*, s. 500, 501.)

(Doğuda Kadirkan Dağlarını aşarak milletleri öylece yerleştirdik, öylece örgütledik.)

- ilgerü kadirkan yışka tegi kërü temir kapıgka tegi konturmuş. (KT D-2)
- ilgerü kadirkan yışka tegi kërü] temir kapıgka tegi konturmuş. (BK D-3, 4)
(Doğuda Kadirkan Dağları'na; batıda Demirkapı'ya kadar (halkları) yerleştirmişler.)
- kurıgaru kenjü tarmanka tegi türk bodunug ança konturtumuz ança ètdimiz. (KT D-21; BK D-17, 18)
(Batı'da Kengü Tarman'a dek Türk milletini öylece yerleştirdik, öylece örgütledik.)
- ol bodunug tabarda ko[nturtumuz] (KT D-38)
(O halkı Tabar'a yerleştirdik.)
- kadirkan yış kon[... tur]gakıña yèriñerü subıñaru kontı. (BK D- 39, 40)
(Kadirkan Dağlarına yerleş[...meskenine], yurduna doğru yerleşti.)
- türk bodunug ötüken yërke ben özüm bilge tuñukuk [kelürtüm] ötüken yèrig konmış tèyin eşidip bèriyeki bodun kurıyakı yıriyakı öñreki bodun kelti. (TY I. TAŞ G- 10)
(Türk halkını Ötüken toprak(lar)ına ben kendim Bilge Tunyukuk (getirdim). Ötüken topraklarına yerleştiğimizi haber alan güneydeki halk, batıdaki, kuzeydeki, doğudaki halk(lar) geldi.)
- kasar kurıg kontı (TES G-2)
(Kasar'ın batısına yerleşti.)
- ilgerü kontı (TES G-3)
(Doğuya yerleşti.)
- ol yèrimin subumın konar köçer ben. (TARYAT B- 4)
(Ben bu yurdumun (üzerinde) konargöçerim.)
- Köçürü konturu kelir. (IB-34)
((Askerlerini) göç ettire kondura geliyor.)

42. Kör-

Somut bir anlamı ifade eden *kör-* fiili, yazıtlarda yaygın bir şekilde kullanılmaktadır. Kullanım sıklığına bağlı olarak kelimenin anlam alanı genişlemiştir. Clauson, “(bir şeyi)

görmek; (bir şeyi) denemek; dikkat etmek; (birine) boyun eğmek, (zarf fiil –u/-ü ile, yaptığınızı bir şeye) dikkat etmek, bakmak” anlamları ile açıklamaktadır.⁷⁶⁴

a. Bakmak; görmek

- aṇar körü biliṇ. (KT G-11; BK K-8)

(Ona bakarak öğrenin!)

- türk amtı bodun begler bödke küregme begler gü yaṇıltaçı siz? (KT G-11; BK K-8)

(Şimdiki Türk milleti ve beyleri, şimdi, (bengü taşlara) bakan beyler (olarak) mı yanılacaksınız?)

- üze teṇri asra yagız yer yarlıkaduk üç[ün...] közün körmedük kulkakın eşidmedük bodunumun ilgerü [kün togsıkıṇa] bërgerü [kün ortası]ṇa kurıgaru [kün batsıkıṇa] yırıgaru tün ortusuṇa tegi konturtum. (BK K-10, 11)

(Yukarıda gök aşağıda kara toprak lütfettiği için...(milletimi) gözle görülmemiş, kulakla işitilmemiş (yerlere/ bilinmeyen yerlere), doğuda (güneşin doğduğu yere), güneyde (gündüz ortası)na, batıda (güneşin battığı yere, kuzeyde gece ortasına kadar yerleştirdim.)

- on ok oḡlıṇa tatıṇa tegi bunı körü biliṇ. (KT G-12; BK K-15)

(On Ok oḡul(lar)ına (ve) yabancı(lar)ına kadar (herkes) buna bakarak bilin!)

- bu[nı] körüp ança biliṇ (BK K-15)

(Buna bakarak ona göre bilin!)

- anı körüp ança biliṇ. (KT G-13)

(Ona bakıp öylece öğrenin!)

- Körür közüm körmez teg bilir biligim bilmez teg boltı. (KT K-10)

(Gören gözüm görmez gibi; bilir aklım bilmez gibi oldu.)

- kelir erser körü kelür kelmez erser tılıg sabıg alı olur tedi . (TY I. TAŞ K-8)

(Gelirlerse görüp gelirler, gelmezlerse casus(lardan) haber alarak (orada) bekleyin, dedi.)

- esiz baḡır közüṇin on? kara körmez ertiṇiz (YEN OÇURI- 11)

(Ne yazık! Vah! Gözünüzle on? kara? görmediniz.)

- [... ta]gda körti (ŞU G-3)

([... Dağı 'nda gördü.)

- yegenimin atımın körtüm amtı öltüm. (SÜCİ-8)⁷⁶⁵

⁷⁶⁴ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 736.

(Yeğen(ler)imi gördüm, (ondan) sonra öldüm.)

- teñri küçine tag üze yol sub körüpen, yiş üze yaş ot körüpen, yoriyu barıpan, sub içipen, yaş yepen ölümde ozmış tər. (IB- 17)

(Tanrının kudreti ile dağ üzerinde yol (ve) su görerek dağ çayırında (da) taze ot görerek yürüyüp gitmiş; su içip taze (ot) yiyerek ölümden kurtulmuş, der.)

- Ödmeñ, körmeñ, ürkütmeñ tər. (IB-21)

(Heyecanlanmayın, bakmayın, ürkütmeyin, der.)

b. Dikkatle bakmak, dikkat etmek; ayırt etmek

- isi yër tapa az er ıtdım kör tédım. (ŞU D-11)⁷⁶⁶

(Müttefiklerin bulunduğu yere az asker gönderdim. "Bakın! (Dikkat edin!) " dedim.)

- kör bodkalıda kabışalım têmış (ŞU D-10, 11)

("Bakın/Dikkat edin. Bodkalı'da birleşelim" demiş.)

c. Bağlı olmak, tabi olmak, itaat etmek

- ilgerü kün togsık[k]a bërigerü kün ortusınaru kurıgaru kün batsıkına yıırıgaru tün ortusınaru anda içreki bodun ko[p] m[an]a kör[ür]. (KT G-2)

- ilgerü kün] togsıkına bërigerü kün ortusınaru kurıgaru kün batsıkına yıırıgaru tün ortusınaru anda içreki bodun kop maña körür. (BK K-1, 2)

(Doğuda güneşin doğduğu yere, güneyde gündüz ortasına kadar, batıda güneşin battığı yere, kuzeyde gece ortasına kadar, bunlar içindeki milletler(in) hepsi bana tabîdir.)

- türk begler türk atın ıt(t)ı tabgaçgı begler tabgaç atın tutupan tabgaç kaganka körmiş. (KT D-7,8)

- türk begler türk atın ıt(t)ı tabgaçgı begler tabg[aç atın tutupan tabgaç kaganka körmiş. (BK D-7)

(Türk beyleri Türk unvanlarını bıraktı; Çinlileşmiş (Türk) beyleri, Çin unvanları olarak Çin kağanına tâbi olmuşlar.)

- kop maña körti. (KT D-30; BK D-24)

⁷⁶⁵ "Kız ve erkek yeğenlerimi (de) gördüm, sonra öldüm." (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 312.); "Kızlarımlın oğullarını, oğullarımlın oğullarını gördüm. Şimdi öldüm." (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 189.); "Yeğenlerimi, yeğenlerimi? gördüm. Şimdi öldüm." (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 87.)

⁷⁶⁶ "Birlik toprağına doğru az er gönderdim. "Dikkat!" dedim." (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 298.); "Müttefiklerin bulunduğu yere az adam gönderdim."Bakın/çabuk olun!"dedim." (bk. Osman Mert, **a.g.e.**, s. 236.); "Müttefik topraklarına az sayıda adam gönderdim. "Bak!" dedim." (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 123.); "Müttefiklerin yerine doğru az adam gönderdim."Bak!"dedi." (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 58.)

(*Hepsi bana tâbi oldu.*)

- [...] tatabı bodun tabgaç kaganka körti. (BK D-39)

(*[...] Tatabı halkın Çin kağanına tabi oldu.*)

- türk bodun tabgaçka körür erti. (TY I. TAŞ B-1)

(*Türk milleti, Çin'e tâbi idi.*)

d. (yügerü kör-) gözünü dikmek

- olurtukuma ölteçiçe sakınıgma türk begler bod[un ö]girip sebinip toñutmış⁷⁶⁷ közi yügerü körti. (BK D- 2)⁷⁶⁸

(*(Kağan olarak) tahta oturduğum zaman, ölecek(ler)miş gibi kaygılanan Türk beyleri (ve) milleti (kağan oluşuma) sevinerek, (çaresizce) yere bakan göz(ler)i(ni) yukarı kaldırdı.*)

e. Tecrübe etmek, görüp geçirmek; (belli bir anı) yaşamak

- yabız bat biz azıg üküşüg körtüg. (ONGİ-7)

(*Kötü (ve) zayıf (durumdayız). Azı (ve) çoğu tecrübe ettin.*)

- ulug oglum ş[ük]e bardı körmedim. (SÜCİ-10, 11)

(*Büyük oğlum savaşa gitti, görmedim.*)

- ökünmediniz y[ıta] körmediniz bütmed[iñiz] (YEN OÇURI- 12)

(*Pişman olmadınız. Ne yazık! Görmediniz, inanmadınız.*)

f. (emgek kör-) eziyet görmek, eziyet çekmek

- on ok bodun emgek körti. (KT D-19; BK D-16)

(*On ok kavmi eziyet çekti.*)

⁷⁶⁷DLT'de "toñuş-; bir işi kabul etmede ağırdan alıp tereddüt etmek ve işten nefret edip gözünü dikmek"tir. (bk. Ahmet Bican Ercilasun, Ziyat Akkoyunlu, **a.g.e.**, s. 892)

⁷⁶⁸“[Tahta] oturduğum zaman, [o zamana kadar] ölümün [onları tehdit ettiğini] düşünen Türk beyleri ve bodunu [kağan oluşuma] sevindiler, yere dikilmiş bakışları, yukarıya baktı.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 192.); “Oturduğumda ölecekmiş gibi düşünen Türk beyleri, milleti memnun olup sevinip, yere dikilmiş gözü yukarı baktı.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 33.); “(Tahta) oturduğumda, ölecekmiş gibi düşünceli olan Türk beyleri (ve) halkı kıvanıp sevinip yere eğilmiş gözleri yukarıya baktı.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 50, 51.); “Tahta çıktığımda ölecekmiş gibi düşünceli olan Türk beyleri, halkı sevinip kıvanıp yere bakan gözlerini yukarı kaldırdı.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan'daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 137.); “Tahta oturduğumda ölecekmiş (yok olacaktı) gibi düşünen Türk beyleri (ve) halkı kıvanıp sevinip yere bakan gözlerini yukarı kaldırdı.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 80.); “(Kağan) olduğum zaman, öleceklermiş gibi düşünen Türk beyleri ve milleti sevinerek, kararsız ve sabit bir şekilde bakan gözleri yukarı baktı.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 557.)

g. (edgü kör-, beñi kör-) huzur içinde yaşamak, iyilik/saygı görmek

- türk [bodun] [özün] edgü körteçi sen ebiñe kirteçi sen buñsuz boltaçı sen. (BK K-13, 14)

(Türk kavmi, (sen kendin) iyilik göreceksin, çadırına gireceksin, kaygısız olacaksın.)

- kagan élinte karıp edgü beñi körti. (KİÇ B-3)⁷⁶⁹

(Kağan'ın devletinde yaşlanıp iyilik ve saygı gördü.)

h. (yelü kör-) varmak

- buñadıp kagan yelü kör têmış. (TY- I. TAŞ K-2)⁷⁷⁰

(Sıkılıp kağan “Dörtñala gidip (hedefe) varın.” demiş.)

43. Olur-

Temel olarak somut bir hareketi ifade eden *olur-* fiili, yazıtlarda bağlamsal açıdan oldukça zengindir. Bu zenginliğin bir getirisi olarak yan anlamlar kazanmıştır. Söz konusu yan anlamların oluşmasında bağlam başta olmak üzere, somutlaştırma, ad aktarması gibi anlam olayları etkili olmuştur.

a. Oturmak

- kañımız eçimiz kaz[ganmış bodun atı küsi yok bolmazun] tēyin türk bodun üçün tün udımadım küntüz olurmadım. (KT D- 26, 27)

- kañımız eçimiz kazganmış bodun atı küsi yok bol[mazun] tēyin türk bodun üçün tün udımadım. (BK D-21, 22)

(Babamızın, amcamızın kazandığı milletin adı sanı yok olmasın diye Türk milleti için gece uyumadım, gündüz oturmadım.)

- yègirmi kün olurup bu taşka bu tamka kop yol[l]ug tēgin bitidim. (KT GD)

(Yirmi gün oturup bu taşta bu duvara hep Yollug Tigin, (ben) yazdım.)

⁷⁶⁹ “He grew old in the realm of Qaghan Xagan and enjoyed good hapiness.” (bk. Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 51); “kağanın devletinde yaşlanıp iyilik/saygı gördü.” (bk. Osman Mert, (bk. Osman Mert, **Köli Çor Yazıtı ve Anıt Mezar Kompleksi**, Erzurum, Zafer Medya Ofset Matbaacılık, 2015, s. 56.); “Kapgan Kağan elinde (imparatorluğunda) yaşlanıp (çok) mutlu oldu.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 31.); “Kapgan Kağan döneminde hayat sürüp mutlu bir devir geçirdi.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 201.); “kağanın ülkesinde yaşlanıp iyilik (ve) mutluluk gördü.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 134.)

⁷⁷⁰ “Kağan kaygılanıp “[İleriye doğru orduyla] atları sürün” demiş.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 89.); “Bunalıp kağan “Dörtñala koştuver.” demiş.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 73.); “Sıkılıp kağan “Sürün atları!” demiş.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 79.); “Hakan (buna) sıkılıp “acele edin!” demiş.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s.173.); “Kağan (bu duruma) sıkılıp “acele edin!” demiş.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 111.); “Canı sıkılan kağan “Dörtñala gidip hedefe varın.” demiş.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 609.)

- [ka]gan atısı yol[l]ug tegin men ay artukı tört kün [olu]rup bitidim bedizet[t]im y[aratdım]. (BK GB)

((Bilge) Kağan'ın yeğeni Yollug Tigin'im. Bir ay (ve) dört gün oturup yazdım, süslettim, yaptım.))

- ol sabıg eşidip tün udısıkım kelmedi küntüz olursıkım kelmedi. (TY I. TAŞ G-5)
(O istihbaratı işitince gece uyuyasım; gündüz oturasım gelmez oldu.)
- ol sabın eşidip tün yeme udısıkım kelmez erti [kün yeme] olursıkım kelmez erti. (TY I. TAŞ D-5)

(O istihbaratı işitince gece uyuyasım; gündüz oturasım gelmez oldu.)

- küntüz olurmatı kızıl kanım töküti kara terim yügürti işig küçüg bértim ök. (TY II. TAŞ D- 2)

(Gündüz oturmadan kızıl kanımı akıtarak kara terimi dökerek hizmet ettim.)

- Yarın kiçe altun örgin üze olurupan mengileyür men. (IB-1)
(Sabah akşam altın taht üzerinde oturarak mutlu (bir şekilde) yaşıyorum.)

b. (Kanatlı hayvanlar için) konmak

- Çıntan ıgaç üze olurupan menileyür men. (IB-4)
(Sandal ağacının üzerine konarak mutlu (bir şekilde) yaşıyorum.)

c. İkamet etmek, yerleşmek

- türk kagan ötüken yış olursar élte buñ yok (KT G-3)
- türk [kag]an ötüken [y]ış olursar [él]te [buñ] yok. (BK K-2)
(Türk kağanı, Ötüken Dağ(ları'na) yerleşir (ve oradan hükmeder) ise ülkede sıkıntı olmaz.)
- ötüken yër olurup arkış tərkiş ısar neñ buñug yok. (KT G-8)
- ötüken yër o[lu]rup [arkış] tərkiş ısar neñ bu[ñug yo]k. (BK K-6)
(Ötüken toprak(larına) yerleşip kervan(lar) gönderirsen hiç sıkıntın olmaz.)
- ötüken yış olursar beñgü él tuta olurtaçı sen. (KT G-8)
- ö[tüken y]ış olursar, beñgü él tuta olurtaçı sen. (BK K-6)
(Ötüken Dağ(ları'na) yerleşirsen ebedî yurt tutup yaşayacaksın.)
- altun yışda olurtumuz. (TY I. TAŞ K-8)
(Altay Dağ(ları'n)da yerleştik.)

- anta olurup ebiñe ıt[d]ım. (ŞU B-3)⁷⁷¹
(Orada yerleşip (onları) evine gönderdim.)
- ürün begig kara bulukug anı olurmuş kırkız tapa er ıdmış. (ŞU D-10)
(Ürüng Bey'i, Kara Bulukug'u Anı'da yerleştirmiş. Kırgızlara doğru asker göndermiş.)

d. Yaşamak

- bu yèrde olurup tabgaç bodun birle tüzültüm. (KT G-4, 5)
- [bu] yèrd[e olu]rup [tabgaç bodu]n birle tüzül[tüm]. (BK K-3)
(Bu toprak(lar)da yaşayıp Çinliler ile (ilişkileri) düzelttim.)
- çoğay kuzın kara kumug olurur ertimiz. (TY I. TAŞ B-7)
(Çogay'ın kuzeyinde, Kara Kum'da yaşıyorduk.)
- kèyik yèyü tabışgan yèyü olurur ertimiz (TY I. TAŞ G-1)
(Yaban hayvan(ları) yiyerek tavşan yiyerek yaşıyorduk.)
- ança olurur erkli oguzdıntın küreg kelti. (TY I. TAŞ G-1)
(Bu şekilde yaşıyorken Oğuzlardan bir kaçak geldi.)
- alp köğşin⁷⁷² oluru kaltı. (YEN ABAKAN 5)
(Cesur köğşinler (avcı kuşlar) oturup kalsın (yaşamaya devam etsin).)

e. (kagan, şad ile) Tahta çıkmak, kağan olmak, hükümdar olmak

- teñri yarlıkadukın üçün [ö]züüm kutum bar üçün kagan olurtum. (KT G- 9)
- teñri yarlık[adukın üçün öz]üm kutum bar üçün ka[gan olurt]um. (BK K-7)
(Tanrı lütfettiği için, kendi talihim olduğu için kağan (olarak) tahta çıktım.)
- kagan olurup yok çıgañ bodunug kop kubratdım çıgañ bodunug bay kıldım az bodunug üküş kıldım. (KT G-9, 10; BK K-7)
(Kağan (olarak) tahta çıkıp yoksul (ve) fakir halkı(n tamamını) derleyip topladım. Fakir halkı zenginleştirdim.(Sayıca) az halkı çoğalttım.)
- kişi oglınta üze eçüm apam bumın kagan istemi kagan olurmuş. (KT D- 1; BK D- 3)
(İnsanoğlunun üzerine atalarım Bumın Kağan (ve) İstemi Kağan hükümdar olmuş.)

⁷⁷¹ “Orada (o zaman) kalarak (oturarak) (atlı) öncü kuvvetleri (veya: [onları] oradaki konaklama yerine) gönderdim.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 303.); “Orada oturup konaklama yerine gönderdim.” (bk. Osman Mert, **Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu**, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 262.); “Ondan sonra evlerine gönderdim.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 125.); “Orada oturup süvari birliği gönderdim.” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 64.)

⁷⁷² “Köğşin” kelimesi için bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 70.

- olurupan türk bodununun elin törüsün tuta bërmiş eti bërmiş. (KT D-1; BK D-3)
(*Tahta oturarak Türk halkının devletini (ve) yasalarını yönetmiş(ler); düzenlemiş(ler).*)
- biligsiz kagan olurmuş erinç yablak kagan olurmuş erinç. (KT D-5)
- biligsiz kagan [ol]urmuş erinç yablak kagan olurmuş erinç. (BK D-6)
(*Bilgisiz kağan(lar) tahta oturmuş şüphesiz, kötü kağan(lar) tahta oturmuş şüphesiz.*)
- eçim kagan olurupan türk bodunun yıçe etdi igit[t]i. (KT D- 16; BK D-14)
(*Amcam kağan (olarak) tahta oturup Türk milletini yeniden düzenledi, besledi.*)
- ol törüde üze eçim kagan olurtı. (KT D-16)
- ol tör[ü]de üze eçim kagan olurtı. (BK D- 14)
(*Yasalar gereğince amcam kağan (olarak) tahta çıktı.*)
- eçim kagan olurtukda özüm tarduş bodun üze şad ertim. (KT D-17)
(*Amcam, kağan olarak tahta çıktığı zaman (ben) kendim Tarduş halkının başında şad idim.*)
- eçim kagan olurtuk[d]a özüm tegin erk[...] (BK D- 14, 15)
(*Amcam kağan olarak tahta oturduğu zaman ben (kendim) şehzade (idim).*)
- neñ yılsıg bodunka olurmadım. (KT D-26)
- [neñ yı]lsıg bodunta üze olurmadım. (BK D-21)
(*(Ben) hiç varlıklı bir halkın üzerine hükümdar olmadım.*)
- içre aşsız taşra tonsuz yabız yablak bodunda üze olurtum. (KT D-26)
- içre aşsız taşra tonsuz yabız yablak bodunda [üze olurtum]. (BK D-21)
(*Karın(ları) aç, sırtları çıplak, perişan (haldeki bir) halk üzerine hükümdar oldum.*)
- men [özüm kagan olurtukuma yer sayu] barmış bodun ölü yitü yadagin yalıñın yana kelti. (KT D-27, 28)
- men [özüm kagan olurtukuma] yer sayu barmış bo[dun yadagin yalıñın] ölü yitü [yana] kelti. (BK D-22, 23)
(*(Ben) kendim kağan (olarak) tahta oturduğumda her yana dağılmış olan halk, ölere biterek, yayan yapıldak (bir halde) dönüp geldi.*)
- inim kül tegin [...] işig küçüg bértük üçün türk bilge kagan [ay]ukı[ña] inim kül teginig küzedü olurt[um]. (KT B)
(*Kardeşim Kül Tigin [...] hizmet ettiği için Türk Bilge Kağan'ın mülküne, kardeşim Kül Tigin'i gözeterek tahta oturdum.*)

- [kaŋım] kagan eçim kagan olurtukıta tört bulundakı bodunug nençe etm[iş..t]eñr[i] yarlıkad[uk ü]ç[ün] özüm olurtukuma tör[t] b[ulundakı bo]dunug etdim yara[t]dım. (BK K-8, 9)

(Babam kağan, amcam kağan tahta oturduğunda dört bir taraftaki milletleri nasıl örgütlemişler (ise) Tanrı lütfettiği için (ben) kendim (tahta) oturduğumda (da) dört bir taraftaki milletleri örgütledim; oluşturdum.)

- [...] tü]rk t[en]ri [...] üze kagan olurtum. (BK D-1, 2)
([...] Türk Tanrısı [...] üzerine kağan (olarak) tahta oturdum.)
- olurtukuma ölteçiçe sakınıgma türk begler bod[un ö]girip sebinip toñutmış⁷⁷³ közi yügerü körti. (BK D- 2)⁷⁷⁴

((Kağan olarak) tahta oturduğum zaman, ölecek(ler)miş gibi kaygılanan Türk beyleri (ve) milleti (kağan oluşuma) sevinerek, (çaresizce) yere bakan göz(ler)i(ni) yukarı kaldırdı.)

- bödke özüm olurup bunça ağır törüg tört bulundakı yarat(t)ım bitidim. (BK D- 2)
(Bu devirde kendim tahta oturup bunca önemli yasayı dört bir yandaki (halklar için) hazırladım (ve) yazdım.)
- men özüm kagan olurtukum üçün türk bodunug [...]ı [kılma]dım. (BK D-36)
(Ben kendim kağan (olarak) tahta oturduğum için Türk milletini [...] kılmadım.)
- kaŋım türk bilge kagan olurtukında türk amtı begler kəsre tarduş begler köl çor başlayı ulayı şadapıt begler öñre tölis begler apa tarkan başlayı ulayı şad[apıt] begler [...] taman tarkan tuñukuk buyla бага tarkan ulayı buyruk [...] iç buyruk sebig kül erkin başlayı ulayı buyruk bunça amtı begler kaŋım kaganka ertiñü ertiñü timag ? (ét-di.) (BK G-13, 14, 15)

(Babam Türk Bilge Kağan tahta oturduğun zaman şimdiki Türk beyleri, batıdaki Tarduş beyleri, (yani) Köl Çor önderliğindeki Şadapıt beyler, doğudaki Tölis beyleri,

⁷⁷³DLT’de “toñuş-; bir işi kabul etmede ağırdan alıp tereddüt etmek ve işten nefret edip gözünü dikmek”tir. (bk. Ahmet Bican Ercilasun, Ziyat Akkoyunlu, **a.g.e.**, s. 892)

⁷⁷⁴“[Tahta] oturduğum zaman, [o zamana kadar] ölümün [onları tehdit ettiğini] düşünen Türk beyleri ve bodunu [kağan oluşuma] sevindiler, yere dikilmiş bakışları, yukarıya baktı.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 192.); “Oturduğumda ölecekmiş gibi düşünen Türk beyleri, milleti memnun olup sevinip, yere dikilmiş gözü yukarı baktı.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 33.); “(Tahta) oturduğumda, ölecekmiş gibi düşünceli olan Türk beyleri (ve) halkı kıvanıp sevinip yere eğilmiş gözleri yukarıya baktı.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 50, 51.); “Tahta çıktığımda ölecekmiş gibi düşünceli olan Türk beyleri, halkı sevinip kıvanıp yere bakan gözlerini yukarı kaldırdı.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 137.); “Tahta oturduğumda ölecekmiş (yok olacaktı) gibi düşünen Türk beyleri (ve) halkı kıvanıp sevinip yere bakan gözlerini yukarı kaldırdı.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 80.); “(Kağan) olduğum zaman, öleceklermiş gibi düşünen Türk beyleri ve milleti sevinerek, kararsız ve sabit bir şekilde bakan gözleri yukarı baktı.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 557.)

(yani) *Apa Tarkan önderliğindeki Şadapıt beyler [...]* Ataman Tarkan, Tunyukuk Boyla Baga Tarkan ve diğer yüksek memurlar [...], has memurlar, (yani) *Sebig Köl İrkin önderliğindeki diğer yüksek memurlar; şimdiki bunca bey, babam kağana fevkalade çok bağlılık (?) [gösterdiler].)*

- tokuz oguz bodun üze kagan olurtı tēr. (TY I. TAŞ G- 2)
(*Dokuz Oğuz halkının üzerine kağan (olarak) tahta oturdu, der.*)
- türk bodun kılınğalı türk kagan olurgalı şantun balık(k)a taluy ögüzke tegmiş yok ermiş. (TY I. TAŞ D- 1)
(*Türk milleti yaratılalı, Türk kağanı tahta çıkalı Şantung şehir(ler)ine, okyanusa ve ırmağa ulaşan yokmuş.*)
- teñride bolmış èl ètmış uygur kagan olurmuş. (TES D-1)
(*Tanrıdan olmuş / Tanrının lütfuyla devlet kurmuş (olan) Uygur Kağanı tahta oturmuş.*)
- teñride bolmış èl ètmış [bilge] kaganım olurtı èl tutdı. (TES D-4)
(*Tanrıdan olmuş / Tanrının lütfuyla devlet kurmuş (olan) Bilge Kağanım tahta oturdu, devleti yönetti.*)
- [te]ñri kılıntukda uygur kagan olurmuş (TES K-1)
(*Gökyüzü yaratıldığında Uygur kağanı tahta oturmuş.*)
- anta kalmış bodun on uygur tokuz oguz üze yüz yıl olurup [...] (ŞU K- 3)
(*Orada kalanlar On Uygur (ve) Dokuz Oğuz (halkının üzerinde) yüz yıl hükümdar olarak [...])*)
- bumın kagan üç kagan olurmuş (TARYAT D-1)
(*Bumın Kağan, bu üç kağan, hükümdar olmuş(lar).*)
- Kan olurupan ordu yapmış. Èli turmış. Tört buluntakı edğüsi uyurı tērilipen meñileyür, bedizleyür tēr. Ança bilinler: edğü ol. (IB-28)⁷⁷⁵
(*(Bir) han tahta çıkıp (kendi için) saray yap(tır)mış. Devleti ayakta kalmış. (Hanın) dört bir taraftaki iyi ve yetenekli adamları bir araya gelerek seviniyor, (hanın sarayını) süslüyorlar, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.*)

f. Hükmetmek, hüküm sürmek, yönetmek

⁷⁷⁵ “((Bir) han tahta oturup (kendine bir) saray yap(tır)mış. Devleti ayakta kalmış. (Ülkesinin) has ve muktedir adamları (etrafında) toplanmış, (sarayını) neşe içinde süslüyorlar, der. Böylece biliniz: (Bu fal) iyidir.” (bk. Talat Tekin, **İrk Bitig**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017, s. 30.); “Bir hakan tahta çıkar çıkmaz bir saray yap(tēr)mış. Ülkesi ayakta kalmış. (Hakanın) dört bir yandaki iyi ve yetenekli adamları (sarayda) bir araya gelerek seviniyor ve (sarayı) süslüyorlar. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.” (bk. Fikret Yıldırm, **a.g.e.**, 2017, s. 39)

- êkin ara idi oksuz kök türk [êti] ança olurur ermiş. (KT D- 2, 3)
- êkin ara idi oksuz kök türük êti ança olurur ermiş. (BK D- 4)
(İkisinin arasında hiç örgütlenmemiş olan Kök Türk halkını örgütleyerek öylece hüküm sürüyorlarmış.)
- men tokuz yêgirmi yıl şad olurtum toku[z yêgir]mi yıl kagan olurtum êl tutdum. (BK G-9)
(Ben on dokuz şad (olarak) görev yaptım, on dokuz yıl (da) hakan (olarak) hüküm sürdüm, devlet yönettim.)
- teŋri teg teŋride bolmış türük bilge kagan bu ödke olurtum. (KT G-1)⁷⁷⁶
- teŋri teg teŋride bolmış türk bilge kagan bödke olurtum. (BK K-1)
((Ben) semavî Tanrı'dan olmuş⁷⁷⁷ Türk Bilge Kağan'ım; bu devirde hüküm sürdüm.)
- köli çor tarduş bodunug ête ayu olurtı. (KİÇ D-14)
(Köli Çor, Tarduş halkını düzenleyerek yönetiyordu.)
- ...ulakıg ıya basıp olur[tı...] (TES D- 6)
(...yı bağımlı kılarak hüküm sürdü.)
- êki yüz yıl olurmuş (TARYAT D-1)
(İki yüz yıl hüküm sürmüş.)
- eçüm apam sekiz on yıl olurmuş ötüken êli ögres êli êkin ara orkun ögüzde...
[yêt]miş yıl olurmuş. (TARYAT D-3, 4)
(Atalarım seksen yıl (boyunca) hüküm sürmüş. (Yurtları) Ötüken ve Ögres yurdu (imiş). (Bu ikisinin arasında Orhun Irmağı'nda... yetmiş yıl hüküm sürmüş(ler).)
- anıŋ êli üç yüz yıl êl tutmuş. (TES K-2)
(Onun devleti üç yüz yıl hüküm sürmüş.)
- ötüken êli ögres êli êkin ara olurmuş subı seleŋe ermiş (ŞU K-2)
(Ötüken (ve) Ögres yurdu arasında hüküm sürmüş. Suyu Selenge imiş.)
- türük [kıp]çak elig yıl olurmuş (ŞU K-4)
(Türk Kıpçak elli yıl hüküm sürmüş.)

g. Atanmak, görev yapmak

⁷⁷⁶ “bu zamanda hüküm sürdüm.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 190.); “bu zamanda oturdum.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 2, 3.); “(bu) devirde tahta oturdum.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 20, 21.); “Şu anki Türk halkı, beyler, halihazırdaki beyler, sizler mi yanılacaksınız?” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 92.); “bu zamanda tahta oturdum.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 45.); “bu zamana ben hükmediyorum (zamanın hükümdarı benim).” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

⁷⁷⁷ “Semavî Yaratıcı'dan olmuş Türk Bilge Kağan” anlamlandırması için; bk. Sema Barutçu Özönder, **a.g.m.**

- teŋri [yarlıkaduk üçün] tört yëğirmi yaşımkı tarduşı bodun üze şad olurtum. (BK D-14, 15)

(Tanrı buyurduğu için on dört yaşımda Tarduş halkı üzerine şad olarak atandım.)

- oğlu tarduşı yabgu tölës çad olurtı. (TES B-6)
- men tokuz yëğirmi yıl şad olurtum toku[z yëğir]mi yıl kagan olurtum el tutdum. (BK G-9)

(Ben on dokuz şad (olarak) görev yaptım, on dokuz yıl (da) kağan (olarak) hüküm sürdüm, devlet yönettim.)

h. Mevzilenmek, konuşlanmak

- sü barıŋ tedi altun yışda oluruŋ tedi (TY I. TAŞ K-7)⁷⁷⁸
(Askerler hücum edin, dedi. Altun Dağ(ları'n)da konuşlanın, dedi.)
- oluruŋ teyin temiş. (TY I. TAŞ K-10)⁷⁷⁹
(Mevzilenin, demiş.)

i. Devam etmek, sürdürmek

- türk bilge kagan türk sir bodunug oguz bodunug igidü olurur. (TY II. TAŞ K-4)⁷⁸⁰
(Türk Bilge Kağan, Türk Sir milletini, Oğuz milletini beslemeye devam ediyor.)

j. Beklemek; durmak

- kelir erser körü kelür kelmez erser tılıg sabıg alı olur tidi. (TY I. TAŞ K-8)
(Gelirlerse görüp gelirler, gelmezlerse casus(lardan) haber alarak (orada) bekleyin, dedi.)
- Köneki nelük toŋay. Küneşke olurur ol. (IB-57)
(Kovası niçin dunsun? Güneşte duruyor.)
- Turňa kuş tüşnekiŋe konmuş. Tuymatın tuzakka ilinmiş. Uça umatın olurur tır. (IB-61)
(Bir turna, tüneğine konmuş. (Bu sırada) farkına varmadan tuzağa yakalanmış. Uçamadan (öylece) duruyor, der.)

⁷⁷⁸ “Askerler siz gidin” dedi. “Altun Dağları’nda yerleşin.” dedi.” (bk. Feryal Korkmaz, **a.g.m.**, s. 101.)

⁷⁷⁹ “Oturun, diye demiş.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 80, 81.); “Oturun!, demiş.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 174.); “Olduğunuz yerde kalın, demiş.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 13.); “Oturun, demiş.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 613.)

⁷⁸⁰ “Türk Bilge Kağan, Türk Sir milletini, Türk Oğuz milletini beslemeye devam ediyor.” (bk. Feryal Korkmaz, **a.g.m.**, s. 101.)

44. Olurt-

a. (yazıt, anıt, kaide) Dikmek, oturtmak

- kagan inisi el çor tegin kelip ulayu tört tigit kelip ısbara bilge köli çorug yoglatdı bedizin bedizetti olurttı (KİÇ D- 24)

(Kağanın küçük kardeşi İl Çor Tigin gelip ve yine dört tigin daha gelip Işbara Bilge Köli Çor'un cenaze törenini yaptı(lar), yazıtını süsletti(ler), (yazıtını) dikti(ler).)

b. (kagan olurt-) Tahta oturtmak, kağan yapmak

- türk bodunug atı küsi yok bolmazun tegin kañım kaganıg ögüm katunug kötürmiş teñri el bérigme teñri türk bodun atı küsi yok bolmazun [tegin özümün ol teñri] kagan olurtdı erinç. (KT D- 25, 26)
- türk bodun atı küsi yok bolmazun tegin kañım kaganıg ögüm katunug kötürügme teñri el bérig[me te]ñri türk bodun atı küsi yok bolmazun tegin özümün ol teñri kagan olurtdı [erinç. (BK D-20, 21)

(Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye babam kağanı ve annem hatunu yükselten Tanrı, devlet, ülke vermiş olan Tanrı, Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye beni, o Tanrı kağan olarak (tahta) oturttu.)

- [kapgan kagan olurt]dum. (TY II. TAŞ D-1)

(Kapgan Kağan'ı tahta çıkarttum.)

45. Ökün-

a. Pişman olmak

- [türk bodun ertın] ökün. (KT D-22, 23)
- türk bodun ertın ökün. (BK D-19)
- ökünmediñiz y[ıta] körmediñiz bütmed[iñiz] (YEN OÇURI- 12)

(Türk milleti kendine gel (ve) pişman ol.)

(Pişman olmadınız. Ne yazık! Görmediniz, inanmadınız.)

b. Üzülmek, hayıflanmak, yerinmek

- antag ödke ökünüp kül teginig az erin ertürü ı[d]tımız. (KT D-40)

(Böyle bir zamana hayıflanıp (lanet edip) Kül Tigin'i az (sayıda) asker ile (oraya) ulaştın diye gönderdik.)

- ökünüp süledim. (BK D-38)

(Hayıflanıp (lanet edip) ordu sevk ettim.)

46. Öl-

Yazıtlarda tanınmış, rütbece yüksek kimselerin (kağan, kan, katun vs.) ölümünü ifade etmek için çoğunlukla “uç-, kergek bol-, adrıl-, yok bol-” yapıları kullanılırken; Türk kağanlığından başka halkların bireyleri ve hayvanlar için “öl-” fiili kullanılmaktadır. Nitekim insanların ölümle ilgili kelimeleri tabu olarak düşünüp kullanmaktan kaçınması, ad aktarması yoluyla yeni kullanımların oluşmasını sağlamıştır.⁷⁸¹

“öl-” temel anlamının yanı sıra “bodun” kelimesi ile kullanıldığı bağlamlar içinde “mahvolmak; helâk olmak” anlamlarını taşımakta, böylece somutlaştırmanın etkisiyle çok anlamlı duruma gelmektedir. Kelimenin yan anlam kazanmasında etkili olan unsurlardan bir diğeri de “ölü yitü / toru ölü” şeklinde kullanılan ikileme yapılarıdır.

- a. (Belli bir kişi için; hayvanlar için ölmek; yok olmak)
- bilig bilmez kişi ol sabıg alıp yaguru barıp üküş kişi öltüg. (KT G-7)
  - bi[lig] bilmez kişi ol sabıg alıp yaguru barıp üküş kişi öltüg. (BK K-5, 6)
((Siz) bilgisiz (bilgi bilmeyen/câhil) kişiler, o sözlere inanıp yakına gidince çok sayıda öldünüz.)
  - bilmedükin] üçün biziñe yañıl[t]ukın üçün kaganı ölti buyrukı begleri yeme ölti. (KT D-18, 19)
(Bilmedikleri için, bize karşı yanıldıkları için (onların)kağanı öldü, yöneticileri (ve) beyleri de öldü.)
  - bilmedükin üçün biziñe yañıltukın yazıntukın üçün kaganı ölti buyrukı begleri yeme ölti. (BK D-16)
(Bilmedikleri için, bize karşı yanıldıkları (ve) hata ettikleri için (onların) kağanı öldü, yöneticileri (ve) beyleri de öldü.)
  - özi yañıltı kaganı ölti bodunı küñ kul boltı. (KT D-20)
  - özi yazıntı kaganı ölti bodunı küñ kul boltı. (BK D-17)
(Kendisi hata etti (bunun sonucunda) kağanı öldü, halkı carıye (ve) kul oldu.)
  - öd teñri yaşar kişi oğlı kop ölgeli törümiş. (KT K-10)
(Zamanı Tanrı yaşar, insanoğlu hep ölmek için yaratılmış.)
  - kül tegin yok erser kop ölteçi ertigiz. (KT K-10)

⁷⁸¹ Hatice Şirin, **Kül Tigin Yazıtı Notlar**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2015, s. 105.

(Kül Tigin olmasaydı hepiniz ölecektiniz.)

- ol at anta] ölti. (KT D-32, 33)

(O at orada öldü.)

- olurtukuma ölteçiçe sakınıgma türk begler bod[un ö]girip sebinip toñutmış⁷⁸² közi yügerü körti. (BK D- 2)⁷⁸³

((Kağan olarak) tahta oturduğum zaman, ölecek(ler)miş gibi kaygılanan Türk beyleri (ve) milleti (kağan oluşuma) sevinerek, (çaresizce) yere bakan göz(ler)i(ni) yukarı kaldırdı.)

- üküş ölteçi anta terti. (BK D-31)⁷⁸⁴

(Ölecek olan pek çok (kişi) orada dirildi.)

- içikigme içikdi bodun boltı ölügme ölti. (BK D-37)

(Tabi olan(lar) tabi olup millet oldu, ölen(ler) öldü.)

- yañduk yolta yeme ölti kök. (TY I. TAŞ G-9)

((Geri) püskürttüğümüz yolda yine öldü(ler).)

- ataçım ölti (ONGİ EK- 19)

(Babacığım öldü.)

- yegenimin atımın körtüm amtı öltüm. (SÜCİ-8)⁷⁸⁵

(Yeğen(ler)imi gördüm, (ondan) sonra öldüm.)

- buñ baña bunt<a> ermiş öldüm yıta esizim e yalıkayın a (YEN ELEGEST I-10)

(Dert bana bu zamanda erişmiş. Öldüm, ne acı, ne yazık! Tek başıma kalayım (artık)!)

- yaşım elig öld[üm] (YEN ELEGEST IV- 4)

⁷⁸²DLT’de “toñuş-; bir işi kabul etmede ağırdan alıp tereddüt etmek ve işten nefret edip gözünü dikmek”tir. (bk. Ahmet Bican Ercilasun, Ziyat Akkoyunlu, **a.g.e.**, s. 892)

⁷⁸³“[Tahta] oturduğum zaman, [o zamana kadar] ölümün [onları tehdit ettiğini] düşünen Türk beyleri ve bodunu [kağan oluşuma] seviniler, yere dikilmiş bakışları, yukarıya baktı.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 192.); “Oturduğumda ölecekmiş gibi düşünen Türk beyleri, milleti memnun olup sevinip, yere dikilmiş gözü yukarı baktı.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 33.); “(Tahta) oturduğumda, ölecekmiş gibi düşünceli olan Türk beyleri (ve) halkı kıvanıp sevinip yere eğilmiş gözleri yukarıya baktı.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 50, 51.); “Tahta çıktığımda ölecekmiş gibi düşünceli olan Türk beyleri, halkı sevinip kıvanıp yere bakan gözlerini yukarı kaldırdı.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 137.); “Tahta oturduğumda ölecekmiş (yok olacaktı) gibi düşünen Türk beyleri (ve) halkı kıvanıp sevinip yere bakan gözlerini yukarı kaldırdı.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 80.); “(Kağan) olduğum zaman, öleceklermiş gibi düşünen Türk beyleri ve milleti sevinerek, kararsız ve sabit bir şekilde bakan gözleri yukarı baktı.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 557.)

⁷⁸⁴“(Bu sayede) pek çok ölecek (kişi) hayatta kaldı.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 61); “Ölecek olanların çoğu orada dirildi.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 143.); “Ölecek olanlar orada (yeniden) toplandı.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 92)

⁷⁸⁵“Kız ve erkek yeğenlerimi (de) gördüm, sonra öldüm.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 312.); “Kızlarımla oğullarını, oğullarımla oğullarını gördüm. Şimdi öldüm.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 189.); “Yeğenlerimi, yeğenlerimi? gördüm. Şimdi öldüm.” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 87.)

(Yaşım elli (iken) öldüm.)

- uyur kadınım <ü>çün öldüm yıta eşim yurçumka y[ıta] (YEN ÇAA HÖL V-2)
(Kudretli kaynım için öldüm, ne acı! Ağabeyim, kayınbiraderim, ne acı!)
- alt<ı> otuz yaşım a erti ben öltüm (YEN TUBA III- 2, 3)
(Yirmi altı yaşındaydım. Ben öldüm.)
- yetmiş yaşım a öltüm yetmiş er ölürdüm (YEN BAY BULUN I- 3)
(Yetmiş yaşında öldüm. Yetmiş (düşman) asker(i) öldürdüm.)
- [yı]ta esiz er eki oğlın birle ölti. (YEN UYBAT II- 5)
(Ne acı! Zavallı adam, iki çocuğuyla birlikte öldü.)
- iç sü baş anlıg öl[ti] (YEN KARA YÜS I- 1, 2)
(İç (hasa) ordu(nun) başı Anglıg öldü.)
- sekiz yetmiş yaşım öltüm esizim e (YEN HEMÇİK ÇIRGAKI- 9)
(Altmış sekiz yaşım(da) öldüm, ne yazık!)
- yalñus ölmüş er yag[ı]m erkim ert[inç] erdi (YEN TUGUTÜP I- 2)⁷⁸⁶
(Sadece düşman askeri öldürmedim.)
- ak yaddın ölüp azar. (ABY MENDUR SOKKON I/2)
(Nefret dolu yabancılar yüzünden öldü, kayboldu.)
- Ürüñ esri ingek buzagulaçı bolmış. Ölgey men, têmış. Ürüñ esri erkek buzagu kelürmiş. Idukluk yaragay. Ülügde ozmış tēr. Ança bilin edgü ol. (IB-41)
(Ak benekli bir inek buzağılamak üzere imiş. (İnek) “Öleceğim” demiş. Ak benekli bir erkek buzağı dünyaya getirmiş. (Bu buzağıyı) Tanrı’ya kurban etmek uygun olur. (Bu sayede inek, kötü) talihinden kurtulmuş, der.)
- Kanıgı ölmüş, köngeki toñmış. Kangı nelük ölgey ol? Beglig ol. Köneki nelük toñgay? Küneşke olurur ol. Ança bilinler: bu ırk başınta âz emgeki bar; kên yana edgü bolur. (IB- 57)
((Kızın) sevgilisi ölmüş, kovası (da) donmuş. Sevgilisi niçin ölsün? Beydir o. Kovası niçin donsun? Güneşte duruyor. Öylece biliniz: Bu fal(ın) başında biraz acı var; (ama) sonra yine iyi olur.)

b. (bodun ile; topluluk için) ölmek, asimile olmak; yok olmak; mahvolmak

- süçig sabıña yımşak agısıña arturup üküş türk bodun öltüg. (KT G-6; BK K-5)

⁷⁸⁶ Kelimenin açıklaması için: bk. Igor V. Kormuşın, **a.g.e.**, s. 152.

((Çin halkının) Tatlı sözlerine (ve) yumuşak ipek kumaşlarına kanıp, Türk milleti, çok sayıda öldün.)

- türk bodun ölsikiñ. (KT G-6; BK K-5)

(Türk halkı öleceksin.)

- bëriye çoğay yış töğültün yazı konayın têsêr türk bodun ölsikig. (KT G-6, 7)

- bëriye çoğay yış töğültün yazı [ko]nayın [têsêr] türk bodun ölsikig. (BK K-5)

(Güneyde Çoğay Dağlarına, Tögültün Ovası'na yerleşeyim dersin Türk milleti öleceksin.)

- ol yêrgerü barsar türk bodun ölteçi sen. (KT G-8)

- ol yêr[ger]ü barsar türk bodun ölteçi sen. (BK K-6)

(O yer(ler)e gidersen Türk milleti öleceksin.)

- yañılıp ölsikiñin yeme bunta urtum. (KT G-10, 11)

- yañılıp ölsikiñin [yeme] bunt[a urtu]m. (BK K-8)

(Yañılıp öleceğini de buraya hâkkettim.)

- anta] kêsre teñri yarlıkazu kutum bar üçün ülügüm bar üçün ölteçi bodunug têrgürü igit[t]im. (KT D-28, 29)

(Ondan sonra Tanrı bağışlasın, talihim olduğu için, kısmetim olduğu için ölecek milleti dirilterek besledim.)

- anta kêsre teñri yarlıkaduk üçün kutum ülügüm bar üçün ölteçi bodunug t[êrgü]rü igit[t]im. (BK D-23)

(Ondan sonra Tanrı lütfettiği için talihim (ve) kısmetim olduğu için ölecek milleti dirilterek besledim.)

- izgil [bodu]n ölti. (KT K-4)

(İzgil halkı yok oldu.)

- ediz bodun anta ölti. (KT K-6)

(Ediz halkı orada yok oldu.)

- ol sü anta ölti. (KT K-8)

(O ordu orada yok oldu.)

- men iniligü bunça başlayı kazanmasar türk bodun ölteçi erti yok boldaçı erti. (BK D-33)

(Ben kardeşimle birlikte bu şekilde başa geçip kazanmasaydım Türk milleti ölecekti, yok olacaktı.)

- türk bodun ölti alkıntı yok boltı. (TY I. TAŞ B-3)

(Türk milleti öldü, mahvoldu, yok oldu.)

- tay bilge tutuk yablakın üçün bir eki atlıg yablakın üçün kara bodunum öltün yitdin. (ŞU D-5)

(Tay Bilge Tutuk'un ve bir iki ün sahibi kişinin kötü uygulamaları yüzünden (ey) avam halkım, öldün, mahvoldun.)

c. Bitmek, tükenmek; (bir şeyin) sonuna gelmek

- erdem ölti (YEN OÇURI-5)

(Kahramanlığı(ı) bitti (tükeni).)

d. (toru ölü / ölü yitü) sıkıntı çekmek; bitkin düşmek

- anta kalmış yēr sayu kop toru ölü yoriyur ertig. (KT G-9)⁷⁸⁷
- anta kalm[ış] yēr [say]u kop toru ölü yoriyur ertig. (BK K-7)
(Ora(lar)da (sağ) kalanlarınız her yerde (dağınık olarak) hep bitkin ve yitik (bir halde) yaşıyordunuz.)
- inim kül tēgin birle eki şad birle ölü yitü kazgantım. (KT D- 27)
(Kardeşim Kül Tigin ile, iki şad ile, çok sıkıntı çekerek (ölesiye bitesiyeye çalışıp) kazandım.)
- inim kül t[ēgin] birle ölü yitü kazgantım. (BK D- 22)
(Kardeşim Kül Tigin ile ölesiye bitesiyeye (çalışıp çabalayıp) kazandım.)
- men [özüm kagan olurtukuma yēr sayu] barmış bodun ölü yitü yadagin yalıñın yana kelti. (KT D-27, 28)
- men [özüm kagan olurtukuma] yēr sayu barmış bo[dun yadagin yalıñın] ölü yitü [yana] kelti. (BK D-22, 23)
((Ben) kendim kağan (olarak) tahta oturduğumda her yana dağılmış olan halk, çok sıkıntı çekerek, yayan yapıldak (bir halde) dönüp geldi.)

47. Ölür-

ölür- fiili “öl-” köküne bağlı kalarak, bağlamanın ve somutlaştırmanın etkisiyle çok anlamlı duruma gelmiştir.

⁷⁸⁷ “Orada (nasılsa sağ) kalmış olanları(nız da hemen) her yönde bitkin ve mecalsiz (bir halde) yürüyor idiniz.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 22, 23); “Geri kalanlarınız yarı ölü yarı diri her yere gidiyordunuz.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 91.); “Geri kalanlarınız her yere, yarı ölü yarı diri gidiyordunuz.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 49); “Kalanlarınız hep bitkin vaziyette, ölererek (oraya buraya) yürüyüp duruyordunuz.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 504, 505)

a. Öldürmek

- kırkız kaganın ölürtümüz elin altımız. (KT D-36)
(*Kırkız kağanını öldürdük, ülkesini ele geçirdik.*)
- kaganın anda ölürtümüz elin altımız. (KT D-38)
(*Kağanını orada öldürdük, ülkesini ele geçirdik.*)
- erin kop ölürmüş. (KT K-1)
(*Asker(lerinin) hepsini öldürmüş.*)
- oza [k]elmiş süsin kül tegin agıtıp⁷⁸⁸ tonra bir oğuş alpı on erig tonra tegin yogınta egirip ölürtümüz. (KT K-7)⁷⁸⁹
(*Kurtulup gelmiş (Türk) askerlerini Kül Tigin ayağa kaldırırken Tongraların bir soyundan on kahraman askeri Tonga Tigin'in cenaze töreninde kuşatıp öldürdük.*)
- süsin anta ölürtüm. (BK D-26)
(*Asker(ler)ini orada öldürdüm.*)
- [...s]üsin kop ölürtüm. (BK D-28)
(*Askerleri(nin) hepsini öldürdüm.*)
- kaganın ölürtüm elin anta altım. (BK D-27)
(*Kağanını öldürdüm. Ülkesini orada ele geçirdim.*)
- kaganın yab[gusı]n şadın anta ölürtüm. (BK D-28)
(*Kağanını, yabgusunu, şadını orada öldürdüm.*)
- tab]gaç atlıg süsi bir tümen artukı yeti biñ süg ilki kün ölürtüm. (BK G-1)
(*Çin atlı ordusunu, on yedi bin askeri ilk gün öldürdüm.*)
- yadag süsin ekinti kün kop [özürtüm]. (BK G-1)
(*Yaya (olan) askerlerini ikinci gün tamamen öldürdüm.*)
- [...] men [...] özürtüm. (BK G-3)
(*[...] ben [...] öldürdüm.*)
- alp erin ölüüp balbal kılı börtüm. (BK G-7)

⁷⁸⁸ “Agıt- fiilinin “püskürtmek, kaçırmak” anlamı yoktur. DLT’de “yukarı çıkarmak, yükseltmek” anlamındadır. Clauson da kelimeyi “rouse, get up” olarak manalandırmıştır. Dolayısıyla burada sözü edilenler düşman askerleri değil, Türk askerleridir.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 639.)

⁷⁸⁹ “Kurtulup gelmiş halk ile Köl tegin harekete geçti. Tongralı savaşçı on erkeği Tonga teginin cenaze töreninde çevirip öldürdük.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 201.); “İlerleyip gelmiş ordusunu Kül Tigin püskürtüp, Tongradan bir boyu, yiğit on eri Tonga Tigin mateminde çevirip öldürdük.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 26, 27.); “Süratle gelen (düşman) ordusunu Kül Tigin dağıtıp Tongra(lardan) bir grup yiğit on eri Tonga Tigin’in cenaze töreninde kuşatarak öldürdük.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 36, 37.); “Kül Tegin çıka gelen (düşman) ordusunu püskürtürken Tongralardan bir grup kahraman askeri Tonga Tegin’in mateminde çevirip öldürdük.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 100.); “Kurtulup gelen orduyu Kül Tigin püskürtüp Tongralardan bir grup kahraman (ile) on askeri Tonga Tegin’in cenaze töreninde çevirip öldürdük.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 66.); “Kurtulup gelmiş (Türk) askerlerini Kül Tigin ayağa kaldırırken Tongraların bir soyundan on yiğit eri Tonga Tigin’in cenaze töreninde kuşatıp öldürdük.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 536, 537.)

- (Yiğit askerlerini öldürüp balbal yaptım.)*
- üç tümen süğ [ölür]tüm. (BK G-8)
(Otuz bin askeri öldürdüm.)
  - kanın ölürtümüz. (TY I. TAŞ K-4)
(Hanlarını öldürdük.)
  - yabgusun şadın anta ölürti. (TY II. TAŞ B-6, 7)
(Yabgusunu, şadını orada öldürdü(k).)
  - sagır çolugan yagıtukda [küli] çor [oplayu tegi]p sançıp ölürtüp oğlın kisisin buln[adıp]... (KİÇ B-5)
(Sagır Çolugan düşman olduğunda Küli Çor boğa gibi saldırıp mızraklayarak öldürüp evlat(lar)ını (ve) karısını tutsak aldı.)
  - elim uğrınta sü bolup er ölümedüküm yok. (YEN ELEGEST I- 8)⁷⁹⁰
(Devletim için asker olup öldürmediğim (düşman) askeri yok.)
  - çibiligde bir tegimde sekiz er ölürdüm. (YEN ELEGEST I-8)
(Çibilig'de bir savaşta sekiz(düşman) askeri öldürdüm.)
  - beş kırk er [ölü]rtüm (YEN OZNAÇENNAYA I- 4)
(Otuz beş asker öldürdüm.)
  - yetmiş yaşım a öltüm yetmiş er ölürdüm (YEN BAY BULUN I- 3)
(Yetmiş yaşımda öldüm. Yetmiş (düşman) asker(i) öldürdüm.)
  - ökünçüg erdemim başı üçün e ölürdüm. (YEN BAY BULUN I- 7)
(Ne yazık! Erdemim için (düşmanlarımı) öldürdüm.)
  - yetmiş yaşımda er erdemim eki elig tokışım yag<ı>da otuz erig ölürdüm (YEN BAY BULUN II-2, 3)
(Yetmiş yaşımda erkeklik erdemim için kırk iki savaş (yaptım). Savaşta otuz (düşman) askerini öldürdüm.)
  - tenri elimke tusum tokuz er ölürtüm. (YEN KIZIL ÇIRAA II-2)
(Kutlu yurduma faydam (şudur): Dokuz (düşman) askeri öldürdüm.)
  - tokuz elig yaşda tokuz altmış er ölürmüş er başı sanjun ölürti bilgem yıta. (YEN ABAKAN-3)
(Kırk dokuz yaşında elli dokuz asker öldürmüş, askerin başı generali öldürdü, bilgem, eyvah!)

⁷⁹⁰ “Devletim için ordu sürerek benim (şahsen) (düşman) askerlerini öldürmediğim bir olay kalmadı.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 265.); “Yurdum uğrunda asker olup adam öldürmediğim yok.” (bk. Erhan Aydın, **Sibirya’da Türk İzleri-Yenisey Yazıtları**, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 65, 66.)

- elimke kazgak[ım] erdemim beş yègirmi er ölürmişim yaşımın tegmiş? yok (YEN UYUK OORZAK I- 2, 3)
(Yurdum için kazancım, kahramanlığım (şudur: Ben) on beş asker öldürdüğüm yaşıtım yok(tur).)
  - er erdemi tokuz ogdamdam eliğ er ölürdim erinç (YEN UYUK OORZAK II- 3)
(Erkeklik erdemi (için) Dokuz Ogdamdamlar (adına) (düşmanın) elli askerini öldürdüm.)
  - kadir yağda otuz er ö[lürtüm] (YEN OYA-6)
(Şiddetli savaşta otuz asker öldürdüm.)
  - [yègirmi èki er] ölürtim (YEN UYBAT VI- 6)
(Ben (düşmanın) yirmi iki askerini öldürdüm.)
- b. (Bodun ile) ortadan kaldırmak, soykırım yapmak**
- bunça işig küçüg bèrtükgerü sakınmatı türk bodun ölüreyin urugsıratayın tər ermiş. (KT D- 10)
  - bunça işig küçüg bèrtük[g]erü sakınmatı türk bodunug ölür[eyin, urugsıra]tayın [tər ermiş. (BK D- 9)
(Bu kadar hizmet ettiklerini düşünmeden “Türk halkını öldüreyim, kökünü kurutayım” (diye) düşünmüş.)
  - kara türgüş bodunug anta ölürmiş almış. (KT D-40)
(Avam Türğüş halkını orada öldürmüş, (tutsak) almış.)
  - karlukug ölürtümüz altımız. (KT K-2)
(Karluk(lar)ı öldürdük, (tutsak) aldık.)
  - karluk bodunug ölürtüm anta altım. (BK D-29)
(Karluk halkını öldürdüm, orada (onları tutsak) aldım.)
  - bilge tuñukuk boyla бага tarkan birle èltəriş kagan boluyın bèriye tabgaçığ öñre kıtañıg yırıya oguzug üküş ök ölürti. (TY I. TAŞ B-6, 7)
(Bilge Tunyukuk Boyla Baga Tarkan ile İlteriş, kağan olunca güneyde Çinlileri, doğuda Kıtayları, kuzeyde Oğuzları çok sayıda öldürdüler.)
  - ol èki kişi bar erser sini tabgaçığ ölürteçi tər men. (TY I. TAŞ G-3)
(O iki kişi var oldukça seni, (yani) Çinlileri öldürecek, diyorum.)
  - sabı anteg öñdin kagangaru sü yorılım tèmış yorımasar bizni kaganı alp ermiş ayguçısı bilge ermiş kaç neñ erser bizni ölürteçi kök (TY I. TAŞ K-5, 6)

(Haber(ler)i şöyledir: Doğudaki kağana karşı ordu sevk edelim, demiş. Sevk etmezsek bizi kağan(lar)ı kahraman olan danışman(lar)ı bilge olan (Türkler) ne zaman bir şey olsa bizi öldürecekler.)

- Kaganı alp ermiş ayguçısı bilge ermiş kaçan <n>eñ erser ölürteçi kök. (TY I. TAŞ D-4)
((Türklerin) kağan(lar)ı kahraman imiş; danışman(lar)ı bilge imiş, ne zaman bir şey olsa (bizi) öldürecekler.)

c. (Hayvan adı ile) öldürmek, avlamak

- [kö]li çor yėti yaşıña yeger ölürti tokuz yaşıña azıglıg toñuz ölürti (KİÇ D-18)
(Köli Çor yedi yaşındayken bir antilop öldürdü. Dokuz yaşında azılı bir domuzu öldürdü.)
- alpın altmış kulan ölürtim altı tebe ölürtüm yëgirmi böri ölürtüm. (MBY 1. DEL UUL YAZITI- 2)
(Yiğitliği(m sayesinde) altmış yaban eşeği, altı deve (ve) yirmi kurt avladım.)
- yėti böri öldürdüm e barsıg kökmekig ölürmedim (YEN BEGRE- 4)
(Yedi kurt öldürdüm, leopar ve kökmekleri ise öldürmedim.)
- kök böri kar[a] as bugu ölürtim. (YEN UYBAT VI-6)
(Boz kurtları, siyah samurları, ren geyiklerini öldürdüm.)

48. Ör-

Temel anlamı “yükselmek” olan kelime, Clauson’un sözlüğünde “(bitki için) filizlenmek” anlamı ile kayıtlıdır.⁷⁹¹ Yazıtlarda yalnızca iki yerde geçen *ör-* fiili, hem somut anlamı ile hem de somut anlamına benzer nitelikte olan “ayaklanmak” soyut anlamını ile kullanılmaktadır.

a. Yükselmek; inşa etmek

- eb ör[t]ti (ABY TEKE-TURU)
(Ev inşa etti.)

b. Ayaklanmak

- kurıdın [s]ogud örti. (KT B-1)

⁷⁹¹ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 195.

(Batıdan Soğdlar ayaklandı.)

49. Sakın-

Temel anlamı “düşünmek” olan fiil, Clauson’un belirttiği gibi “bir şey hakkında özlemle düşünmek; arzu etmek veya “bir şey hakkında endişelenerek düşünmek, endileşelenmek” anlamlarında da kullanılmaktadır.⁷⁹² Söz konusu anlamları kazanmasında etkili olan unsur, bağlamdır.

a. Düşünmek

- bunça işig küçüg bértükgerü sakınmatı türk bodun ölüreyin urugsıratayın tər ermiş. (KT D-10)
- bunça işig küçüg bértük[g]erü sakınmatı türk bodunug ölür[eyin, urugsıra]tayın [tər ermiş. (BK D-9)
(*Bu kadar hizmet ettiklerini düşünmeden “Türk halkını öldüreyim, kökünü kurutayım” (diye) düşünmüş.*)
- [türk] begler [bodun ança] sakınıñ ança bilin. (BK D-33)
(*Türk beyleri (ve) milleti, öylece düşünün, öylece bilin.*)
- tabgaç [...] bu yërde kelti igideyin tēyin sak[ıntım]. (BK D-35)
(*Çin(den tekrar) buraya geldi(ler). “Besleyip doyurayım” diye düşündüm.*)
- kagan mu kışayın tēdim sakıntım. (TY I. TAŞ B-5)
(*Kağan mı yapayım, dedim (ve şöyle) düşündüm.*)
- toruk bukalı semiz bukalı ırakda bilser semiz buka toruk buka tēyin bilmez ermiş tēyin ança sakıntım. (TY I. TAŞ B-5, 6)
(*Zayıf boğa ile semiz boğayı uzaktan seçseler (seçecek olsalar) semiz boğa (mı) zayıf boğa (mı) diye seçemezlermiş diye düşündüm.*)
- anta sakındım a. (TY I. TAŞ D-5)
(*O zaman düşündüm.*)
- añar aytıp bir atlıg barmış tēyin ol yolun yorisar unç tēdim sakıntım (TY I. TAŞ D-7)
(*Ona (şöyle) söyleyip, “Bir atlı gitmişse o yoldan yürümek mümkün(dür).” dedim. Düşündüm.*)
- tegmeçi men tēyin sakıntım (ONGİ-10)

⁷⁹² Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 812, 813.

(“Saldırmalıyım” diye düşündüm.)

- Üç karluk yablak sakınıp teze bardı. (ŞU K-11)
(Üç Karluk(lar) kötülük düşünüp kaçıp gitti(ler).)
- anta kəsre ıt yılka üç karluk yablak sakınıp teze bardı (TARYAT G-3)
(Ben ondan sonra İt yılında Üç Karluk(lar) kötülük düşünüp kaçıp gitti(ler).)
- Uzun tonlug idişin ayakın kodupan barmış. Yana edgüti sakınmış. İdişimte ayakımta öñi kança barır men tər. Yana kelmiş. İdişin ayakın esen tükel bulmuş. Ögirer sebinür tər. Ança bilinler: edgü ol. (IB-42)
(Bir kadın kabını kacağını bırakıp gitmiş. Sonra iyice düşünmüş. Kabımdan kacağımdan ayrı nereye gidiyorum ben, demiş. Sonra yine gelmiş, kabını kacağını sapasağlam bulmuş. Mutlu olup seviniyor, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.)
- Yana sakınmış kelmiş. Ögüm ötin alayın, kañım sabın tıñlayın, tēp kelmiş tər. (IB-58)
(Yine düşünmüş (ve) geri dönmüş. Anamın öğüdünü (dikkate) alayım, babamın sözlerini (öğütlerini) dikkatlice dinleyeyim diye (geri) gelmiş, der.)

b. Endişelenmek, endişeli olmak, kaygılanmak

- özüm sakıntım. (KT K-10)
(Kendim kaygılandım.)
- ança sakıntım. (KT K-11)
(Şöyle endişelendim.)
- közde yaş kelser tıda köñülte sıgıt kelser yanturu sakıntım. (KT K-11)
(Gözden yaş geldiğinde engel olarak, gönülden feryat geldiğinde içime atarak kaygılandım.)
- katıgdı sakıntım. (KT K-11)
(İyice kaygılandım.)
- éki şad ulayu iniyigünüm oğlanım beglerim bodunum közi kaşı yablak boldaçı tēp sakıntım. (KT K-11)
(İki şad ile küçük kardeşlerim, oğullarım, beylerim (ve) milletimin gözü kaşı fena olacak diye endişelendim.)
- olurtukuma ölteçiçe sakınıgma türk begler bod[un ö]girip sebinip toñutmuş⁷⁹³ közi yügerü körti. (BK D- 2)⁷⁹⁴

⁷⁹³DLT’de “toñuş-; bir işi kabul etmede ağırdan alıp tereddüt etmek ve işten nefret edip gözünü dikmek”tir. (bk. Ahmet Bican Ercilasun, Ziyat Akkoyunlu, **a.g.e.**, s. 892)

((Kağan olarak) tahta oturduğum zaman, ölecek(ler)miş gibi kaygılanan Türk beyleri (ve) milleti (kağan oluşuma) sevinerek, (çaresizce) yere bakan göz(ler)i(ni) yukarı kaldırdı.))

- tagda sıgun ötser (ança sıgtap) sakınur men. (BK B- 5, 6)
(Dağ(lar)da geyikler nasıl böğürüyorsa öyle feryat ederek endişeleniyorum.)

50. Sı-

Clauson'un ifade ettiği gibi sı- eylemi, hem asıl hem de mecaz anlamıyla kullanılmaktadır.⁷⁹⁵ Temelde fiziki bir hareketi ifade eden sı-, sab kelimesi ile oluşturduğu “*sab sima-*” yapısında soyut bir anlam yüklenerek “ricayı kırmamak, isteği geri çevirmemek” anlamlarını kazanmıştır.

a. Kırmak

- ol tegdükde bayırkunı ak adgırıg udlukın sıyu urtı. (KT D- 36)
(O saldırdığı zaman Bayırku'nun kır aygırını, uyluğunu kırarak vurdu(lar).)
- [ka]rluk yegren ermelig arkasın sıyu urtı (KİÇ D-21)
(Karluk(lar Köli Çor'un) doru atının sırtını/sağrısını kırarak vurdu(lar).)
- Adıgıñ karnı yarılmış toñuzun azığı sınmış tēr. (IB- 6)
(Aydın karnı yarılmış, domuzun dişi azı dişi kırılmış, (fal böyle) aktarır.

b. Bozguna uğratmak, ele geçirmek

- üç otuz balık sıdı. (TY I. TAŞ D- 2)
(Yirmi üç şehir ele geçti.)

c. (*sab sima-*) isteğini geri çevirmemek, ricayı kırmamak

- meniñ sabımın sımadı. (KT G-11)

⁷⁹⁴“[Tahta] oturduğum zaman, [o zamana kadar] ölümün [onları tehdit ettiğini] düşünen Türk beyleri ve bodunu [kağan oluşuma] sevindiler, yere dikilmiş bakışları, yukarıya baktı.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 192.); “Oturduğumda ölecekmiş gibi düşünen Türk beyleri, milleti memnun olup sevinip, yere dikilmiş gözü yukarı baktı.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 33.); “(Tahta) oturduğumda, ölecekmiş gibi düşünceli olan Türk beyleri (ve) halkı kıvanıp sevinip yere eğilmiş gözleri yukarıya baktı.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014, s. 50, 51.); “Tahta çıktığımda ölecekmiş gibi düşünceli olan Türk beyleri, halkı sevinip kıvanıp yere bakan gözlerini yukarı kaldırdı.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 137.); “Tahta oturduğumda ölecekmiş (yok olacaktı) gibi düşünen Türk beyleri (ve) halkı kıvanıp sevinip yere bakan gözlerini yukarı kaldırdı.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 80.); “(Kağan) olduğum zaman, öleceklermiş gibi düşünen Türk beyleri ve milleti sevinerek, kararsız ve sabit bir şekilde bakan gözleri yukarı baktı.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 557.)

⁷⁹⁵ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 782.

- [meniņ] sabımın sımadı (BK K-14)
(Benim ricamı geri çevirmedi (kırmadı).)

51. Sokuş-

Runik harfli Türkçe metinler arasında yalnızca Irk Bitig fal kitabında yer alan *sokuş*-fiilini Clauson şu şekilde açıklamaktadır:

“Tam olarak ‘vurmak, birbirine çarpmak’ vb., fakat eski dönemde sık sık ‘buluşmak, birbiriyle karşılaşmak’ hiçbir şiddet iması olmadan.”⁷⁹⁶

a. Rastlamak, karşılaşmak

- Ala atlıg yol tenri men. Yarin kēce eşür men. Utru ēki yalıg kişi ogılın sokuşmış; kişi korkmuş. “korkma!” tēmiş, “kut bergey men!” tēmiş. (IB-2)
(Ala atlı yol tanrısıyım. Sabah akşam (atımla) rahvan giderim. (Bu yol tanrısı) güler yüzlü iki insanoğluna rastlamış. İnsanoğulları korkmuş. (Yol tanrısı) “Korkma(yın, size) iyi talih vereceğim.” demiş.)
- Toruk at semritti. Yērin öpen yūgürü barmış. Utru yērde ogır sokuşup tutupan minmiş. (IB-16)
(Zayıf at semirdi. (Kaldığı) yeri düşünüp koşarak (o yere doğru) gitmiş. (Yolun) karşısında (karşı yerinde) (bir) hırsız ile karşılaşmış; (hırsız atı) tutup (üstüne) binmiş.)
- Bay er koñı ūrkūpen barmış. Bōrike sokuşmış. (IB- 27)
(Zengin (bir) adamın koyunu ūrkūp kaçmış. (Koyun) bir kurda rastlamış.)
- Er sūke barmış. Yolta atı armış. Er kugu kuşka sokuşmış. (IB- 35)
((Bir) adam savaşa gitmiş. Yolda atı yorulmuş. Adam (bir) kuğu kuşuna rastlamış.)
- Er ūmeleyū barmış. Tenrike sokuşmış. Kut kolmış. Kut bērmış. (IB- 47)
(Bir adam misafirliğe gitmiş. (Yolda) Tanrı’ya rastlamış. (Tanrı’dan) iyi talih dilemiş. (Tanrı da adama) iyi talih vermiş.)
- Bars kēyik enleyū menleyū barmış. Ortu yērde amgaka sokuşmış. (IB- 49)
(Bir kaplan avlanmaya gitmiş. Orta yerde (bir) yaban keçisine rastlamış.)

b. Çarpışmak, kavgaya tutuşmak

- Adıglı toñuzlı art ūze sokuşmış ermiş. (IB-6)

⁷⁹⁶ Sir Gerard Clauson, *a.g.e.*, s. 817.

((Bir) ayı ile (bir) domuz, (bir) dağ geçidinin üzerinde çarpışmışlar.)

52. Süle-

a. Ordu sevk etmek, ordu yürütmek

- ilgerü şantun yazıka tegi süledim taluyka kiçig tegmedim. (KT G-3)
- ilg[erü şa]ntun [yazıka tegi süledim taluyka kiçig tegmedim]. (BK K-2)
(Doğu'da Şantung Ovası'na kadar ordu sevk ettim, okyanusa az ulaşmadım.)
- bërigerü tokuz ersinke tegi süledim. (KT G-3)
- bërigerü t[okuz ersinke tegi süledim. (BK K-2, 3)
(Güney'de Dokuz Ersin'e kadar ordu sevk ettim.)
- kurıgaru yënçü ögl[üz] keçe temir kapıgka tegi süledim. (KT G-3, 4; BK K-3)
(Batıda İnci Irmağı'nı geçerek Demir Kapı'ya kadar ordu sevk ettim.)
- yırıgaru yer bayırku yëriñe tegi süledim. (KT G-4)
- yırıgaru yer bayırku yëriñe tegi sül[edim]. (BK K-3)
(Kuzeyde Yir Bayırku ülkesine kadar ordu sevk ettim.)
- sü sülepen tört bulundakı bodunug kop almış kop baz kılmış. (KT D-2)
- sü sülepen tört bulundakı bodunug [kop almış, kop baz kıl]mış. (BK D-3)
(Ordu sevk ederek dört bir taraftaki halkı(n tamamını) hâkimiyetleri altına almışlar, hepsini (kendilerine) tâbi kılmışlar.)
- yëti yëğirmi yaşıma tañut tapa süledim. (BK D-24)
(On yedi yaşında Tangut(lar)a doğru ordu sevk ettim.)
- yëğirmi yaşıma basmıl ıduk [ku]t oğuşum bodun erti arkış ıdmaz tëyin süledim. (BK D-25)⁷⁹⁷
(Yirmi yaşında Basmıl İduk Kut boyum, halkım idi; (onlar bana) “elçi göndermiyor” diyerek (üzerlerine) ordu gönderdim.)
- yazıña oguz tapa süledim. (BK D-31, 32)
(İlkbaharda Oğuzlara doğru ordu yürüttüm.)
- oguz bo[dun...]d ıdmayın tëyin süledim. (BK D-33)⁷⁹⁸
(Oğuz halkı [...] göndermeyeyim diyerek ordu sevk ettim.)
- ökünüp süledim. (BK D- 38)
(Hayıflanıp (lanet edip) ordu sevk ettim.)

⁷⁹⁷ “Because he sent no envoys, I campaigned against him.” (bk. Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 216, 217.)

⁷⁹⁸ Ercilasun, okunamayan kısma eklemeye yaparak *ıd-* fiilini “bırakmak” olarak anlamlandırmaktadır; “Oğuz halkı (isyan ettiği zaman?) bırakmayayım diye ordu yürüttüm.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 576, 577.)

- yalabaçı edgü sabı ötügi kelmez tēyin yayın süledim. (BK D-39)
(*Elçisi, iyi haberi (ve) istek(ler)i gelmiyor, diyerek yazın ordu sevk ettim.*)
- [...] arkış kelmedi anı aıntıayın tēp süledim. (BK D-41)
(*... elçileri gelmedi, onları korkutayım” diyerek (üzerlerine) ordu gönderdi.*)
- üçegün kabışıp sülelim idi yok kılalım tēmiş. (TY I. TAŞ D-4)
(*Üçümüz birleşip ordu sevk edelim, (onları) tamamen yok edelim, demiş(ler).*)
- [k]arlukug sançgalı süledi (KİÇ D-22)
(*Karlukları mızraklayarak (üzerlerine) ordu sevk etti.*)

b. Sefere çıkmak

- eçim kagan birle ilgerü yaşıl ögüz şantun yazıka tegi süledimiz. (KT D-17; BK D-15)
(*Amcam kağan ile birlikte doğuda Sarı Irmak’a (ve) Şantung Ovası’na kadar sefer ettik.*)
- ilgerü kün togsıkda bökli kaganka tegi süleyü bēmiş. (KT D-8; BK D-8)
(*Doğuda, güneşin doğduğu yerdeki Bökli (Kore) kağanına kadar sefer etmiş(ler).*)
- kurıgaru temir kapıgka tegi süleyü bēmiş. (KT D-8)
- kurıgaru temir kapıgka <tegi> süleyü bēmiş. (BK D-8)
(*Batıda Demir Kapı’ya kadar ordu sefer etmişler.*)
- ilgerü kurıgaru sülep tē[r]m[iş] kubrat[mış]. (KT D-12)
- ilgerü kurıgaru sülep tērmış kubratmış. (BK D-11)
(*Doğuya (ve) batıya sefer edip (Türkleri) derleyip toplamış.*)
- Kırk artukı yēti yolu sülemiş. (KT D-15)
- Kır[k artukı] yēti yolu sülemiş. (BK D- 12, 13)
(*Kırk yedi kez sefer etmiş.*)
- kögmen aşı kırkız yēriṇe tegi süledimiz] (KT D-17)
- kögmen aşı kırkız yēriṇe tegi sü[ledimiz. (BK D-15)
(*Kögmen (Dağlarını) aşarak Kırgız ülkesine kadar sefer ettik.*)
- kamağı bēş otuz süledimiz üç yēgirmi sünüşdümüz. (KT D-18)
- kamağı] bēş otuz sü[ledimi]z [üç yēgir]mi [sünüşdümüz. (BK D-15)
(*Toplam yirmi beş (kez) sefer ettik; on üç (kez) savaştık.*)
- bodunug igideyin tēyin yırıgaru oguz bodun tapa ilgerü kıtañ tatabı bodun tapa bērigerü tabgaç tapa ulug sü ēki yēgir[mi süledim [...] sünüşdüm. (KT D-28)

- bodunug igideyin t yin yırıgaru [oguz bo]dun tapa ilgerü kıtahn tatabı [bo]dun tapa b riger  tabgaç tapa  ki y girm[i süledim...] s n   d m. (BK D-23)
(*Halkı besleyeyim diye kuzeyde Oğuz kavmi(ne), doğuda Kitan (ve) Tatabı kavmi(ne), güneyde Çin'e doğru büyük (bir) ordu (ile) on iki (kez) sefer ettim, (onlarla) sava tım.*)
- altı  ub sogdak tapa süledimiz buzdumuz. (KT D- 31)
(*Altı  ub Soğdak tarafına doğru sefer ettik, (onları) bozguna uğrattık.*)
- k l t gin [altı otuz] ya ı a kırkız tapa süledimiz. (KT D- 34, 35)
(*K l Tigin yirmi altı yaşında (iken) Kırkız(lar)a doğru sefer ettik.*)
- sogdak bodun  teyin t yin y n   ögüzüg keçe temir kapıgka tegi süledimiz. (KT D- 39)
(*Soğdak kavmini örgütlemek için Yin   (Seyhun) Irmağı'nı geçip Demirkapı'ya kadar sefer ettik.*)
- kurıgaru temir kapıgka tegi süledimiz. (BK D-15)
(*Batıda Demir Kapı'ya kadar sefer ettik.*)
- sekiz y girmi yaşıma altı  ub [sogdak] tapa süledim. (BK D- 24, 25)
(*On sekiz yaşımda Altı  ub Soğdak'a doğru sefer ettim.*)
-  ki otuz yaşıma tabgaç tapa süledim. (BK D- 25, 26)
(*Yirmi iki yaşımda Çin'e doğru sefer ettim.*)
- altı otuz yaşıma  ik budun kırkız birle yağı boltı kem keçe  ik tapa süledim. (BK D- 26)
(*Yirmi altı yaşımda  ik halkı Kırğızlarla düşman oldu. Yenisey Nehri'ni geçerek Çiklere doğru sefer ettim.*)
- y ti o[tuz ya ı]ma kırkız tapa süledim. (BK D-26)
(*Yirmi yedi yaşımda Kırkız(lar)a doğru sefer ettim.*)
- otuz yaşıma b   balık tapa süledim. (BK D-28)
(*Otuz yaşımda Be  Balık'a doğru sefer ettim.*)
- b riye karluk bodun tapa s le t p tudun yamtarığ ittim bardı. (BK D-40)
(*“Güneyde Karluk halkına doğru sefer et” diyerek Tudun Yamtar'ı atadım (görevlendirdim); (onların üzerine) hücum etti.*)
- [...] yolu süledim. (BK G-2)
(*[...] kez sefer ettim.*)
- otuz artukı sekiz yaşıma kışın kıtahn tapa süledim. (BK G-2)
(*Otuz sekiz yaşımda kışın Kıtaylara doğru sefer ettim.*)

- [otuz artukı tokuz] yaşına yazın tatabı tapa sü[ledim]. (BK G-2)
(*Otuz dokuz yaşımda baharda Tatabılara doğru sefer ettim.*)
- ança öğleşmiş önre türk kagangaru sülelim têmış. (TY I. TAŞ D-3)
(*Şöyle anlaşımlar: “Doğudaki Türk kağanına doğru sefer edelim” demiş(ler).*)
- aņaru sülemeser kaçan [ne]ņ erser ol bizni (TY I. TAŞ D-3)
(*(Eğer) onlara (karşı) sefer düzenlemezsek, ne zaman (bir şey) olsa onlar bizi*)
- anta sakıntıma [ilk kırkızk]a sü[lese]r yæg ermiş tédim. (TY I. TAŞ D-5, 6)
(*Orada şöyle düşündüm: İlk önce Kırğızlara sefer etsek daha iyi olur, (diye) düşündüm.*)
- biz yeme süledimiz. (TY II. TAŞ B-9)
(*Biz de sefere çıktık.*)
- anta kèrü barıp yinçü ögüzüg keçip temir kapıgka tezikke tegi sü[lep] kazgantı. (KİÇ D-16)
(*Oradan geri dönüp İnci Irmağı’nu geçip Demir Kapı’ya, Tezik’e kadar sefer edip kazandı.*)
- [yèt]i yègirmi yaş<ım>da süledim (YEN HEMÇİK BOM II- 2)
(*On yedi yaşımda sefere çıktım.*)

53. Taşık-

“taş; dış” isminden türeyen taşık- fiili, “dışarı çıkarmak” temel anlamına sahip olmakla birlikte, “sü” ile aynı bağlamda yer aldığına “sefere çıkmak; yola çıkmak” anlamlarında kullanılmaktadır. Ayrıca temelde somut bir ifade olan taşık-, “isyan etmek, baş kaldırmak” anlamlarında soyut bir ifadeyi de karşılamaktadır.

a. Dışarı çıkarmak

- sekizinç ay bir yanıka sü yorıyın tédim tug taşıkır erkli yelme eri kelti. (ŞU D-5-6)
(*Sekizinci ayın birinci günü “Ordu sevk edeyim” dedim. (Tam ordumun) sancağı çıkarılırken keşif birliğinin askeri geldi.*)

b. (sü ile) sefere çıkmak; yola çıkmak

- amga korgan kışlap yazıña oguzgaru sü taşıkımız. (KT K-8)⁷⁹⁹
(*Amga Kalesi’nde kışlayıp baharda Oğuzlara doğru ordu (ile) sefere çıktık.*)

⁷⁹⁹ “in the spring we and the army set out towards the Oguz.” (bk. Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 562.)

- ilki sü taşıkmış erti ékin sü ebde erti. (BK D-32)
(İlk ordu sefere çıkmıştı; ikinci ordu karargâhta idi.)
- turgêş kaganı taşıkmış tedi. (TY I. TAŞ K-6)
(Türgiş kağanı yol çıkmış, dedi.)
- üç küreg ki[ş]i kelti sabı bir kagan sü taşıkdı on ok süsi kalısız taşıkdı tır. (TY I. TAŞ K-9)
(Üç casus geldi. Haber(ler)i aynıydı: “(Türgiş) Kağanı orduyu sefere çıkardı. On Ok ordusu eksiksiz (yola) çıktı” dediler.)
- ürün begig kara bulukug anı olurmış kırkız tapa er ıdmış siz taşıkıñ çikig taşgarıñ temiş men taşıkayın temiş kör bodkalıda kabışalım temiş (ŞU D-10)
(Ürüng Bey’i, Kara Bulukug’u Anı’da yerleştirmiş. Kırgızlara doğru asker göndermiş. “Siz yola çıkıp Çikleri çıkarın, ben de çıkayım” demiş. “Bakın/Dikkat edin. Bodkalı’da birleşelim” demiş.)
- c. İsyen etmek, baş kaldırmak, ayaklanmak
- kañım kagan yéti yêgirmi erin taşıkmış. (KT D-11; BK D-10)⁸⁰⁰
(Babam kağan on yedi askerle baş kaldırmış.)
- aşnukı tabgaçdaki oguz türk t[aşık]mı. (ŞU G- 8)
(Önceden Çin’de olan Oğuz (ve) Türk halkı ayrılmış.)

54. Tapla-

Clauson, kelimenin anlamını “(bir şeyden) memnun olmak, hoşnut olmak” olarak belirtmektedir.⁸⁰¹ Yalnızca iki yerde geçen fiil, bağlam gereği çok anlamlı duruma gelmiştir.

a. Rıza göstermek, uygun bulmak; hoşnut olmak

- üze teñri ıduk yér sub [êçim] kagan kutı taplamadı erinç. (BK D- 35)⁸⁰²
(Yukarıda Tanrı, (aşağıda) kutsal yeryüzü, amcam kağanın ruhu razı gelmedi şüphesiz.)

⁸⁰⁰ “my father the ھاğan and seventeen men went out. (renounced their allegiance to China.)” (bk. Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 562.)

⁸⁰¹ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 440.

⁸⁰² “heaven above, the sacred land and water, and the divine favour [?enjoyed by my uncle the ھاğan] were apparently not pleased.” (bk. Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 440.)

b. Dilemek, istemek

- Tanım tüsi takı tükemezken taluyda yatıpan tapladukumın tutar men, sebdükümin yëyür men. (IB-3)⁸⁰³

(Vücudumun tüyleri henüz tam çıkmamışken, deniz kıyısında yatarak dilediğimi tutuyorum, sevdiğimi yiyorum.)

55. Teg-

Temel anlamı “(bir yere) ulaşmak” olan teg- fiilinin anlam alanını Clauson şu şekilde açıklamaktadır: “(bir yere) erişmek, ulaşmak; (birine) saldırmak, hücum etmek; (birine) çarpmak, dokunmak; (biriyle) ilgilenmek; değerli olmak (yani büyük bir değere ulaşmak).”⁸⁰⁴ Bu anlamların yanı sıra yazıtlarda “*yaş teg-*; (belli bir) yaşa ulaşmak, yaşlanmak”, “*küni teg-*; kıskanmak” ve “*at teg-*; (belli bir) mertebeye ulaşmak, unvan elde etmek” şeklinde yanındaki isme bağlı olarak kazandığı anlamlar söz konusudur.

a. Ulaşmak, erişmek, varmak⁸⁰⁵

- ilgerü şantun yazıka tegi süledim taluyka kiçig tegmedim. (KT G-3)
- ilg[erü şa]ntun [yazıka tegi süledim taluyka kiçig tegmedim]. (BK K-2)
(Doğu'da Şantung Ovası'na kadar ordu sevk ettim, okyanusa az ulaşmadım.)
- tüpütke kiçig [teg]medim. (KT G-3; BK K-3)
(Tibet'e az ulaşmadım.)
- çorakka tegip yolagçı [er]ig [...] (BK GD)
(Çorak araziye ulaşınca öncü askerleri (gönderdim).)
- türk bodun kılıngalı türk kagan olurgalı şantun balık(k)a taluy ögüzke tegmiş yok ermiş. (TY I. TAŞ D-1)
(Türk milleti yaratılalı, Türk kağanı tahta çıkalı Şantung şehir(ler)ine, okyanusa ve ırmağa ulaşan yokmuş.)
- bulçuka tañ öntürü tegdimiz. (TY I. TAŞ K-11)
(Bulçu'ya tan atarken ulaştık.)
- tēnsi oglı aytıgma tagka tegmiş idi yok ermiş. (TY II. TAŞ G-3)
(Tinsi Oğlu (olarak) adlandırılan dağa ulaşan hiç yokmuş.)
- ebke tegdüküm uruş kılıp tegip inime ogluma ança ötledim. (ONGİ-10, 11)⁸⁰⁶

⁸⁰³ “I take what I please.” (bk. Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 440.)

⁸⁰⁴ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 476.

⁸⁰⁵ Ulaşmak: 1. (kişinin/kişilerin) Bir yerden bir yere gitmesi, bir yere varması.

(Savaşıp eve ulaştığım zaman kardeş(ler)ime, evlat(lar)ıma şöyle öğüt verdim.)

- öz elin yėti körti elim yumuşuñ a yorit<d>ı beş elke tegdim. (YEN ŞANÇI III- 1)
(Kendi yurdunu yedi (kez) gördü.) Devletim(in) elçiliğini yürüterek (bu sayede) beş ülkeye ulaştım.)
- Yılka tegmişig yıdıtmayın, ayka tegmişig artatmayın; edgüsi bolzun tēr. (IB- 59)
(Bir yıla değmişî kokutmayayım, bir aya değmişî bozmayayım. Hayırlısı olsun, der.)

b. Ulaşmak, erişmek; yayılmak⁸⁰⁷

- küm sorugum kün togsıkka batsıkka tegdi. (SÜCİ-4, 5)
(Şanım şöhretim güneşin doğduğu yerden battığı yere (kadar) ulaştı.)
- Üze teñrike tegir, asra yerke kirür tēr. (IB-20)
(Yukarıda gökyüzüne ulaşır, aşağıda yere (yerin dibine) girer, der.)

c. Hücüm etmek, saldırmak

- kül tegin yadagin oplayu tegdi (KT D-32)
(Kül Tigin yaya olarak boğa gibi saldırdı.)
- eñ ilki tadıgıñ çoruñ boz [atıg binip tegdi. (KT D-32)
(İlk önce Tadık'ın, çorun (Tadık Çor'un) boz atına binip saldırdı.)
- êkinti ışbara yamtar boz atıg binip tegdi. (KT D-33)
(İkinci olarak Işbara Yamtar'ın boz atına binip saldırdı.)
- üçünç yegen silig begiñ kedimlig torug at binip tegdi. (KT D-33)
(Üçüncü olarak Yegen Silig Bey'in zırhlı doru atına binip saldırdı.)
- tegdükin türk begler kop bilir siz. (KT D-34)
((Nasıl) saldırdığını Türk beyleri hepiniz bilirsiniz.)
- kül tegin bayırkun[un ak adgırıg] binip oplayu tegdi. (KT D- 35, 36)⁸⁰⁸
(Kül Tigin Bayırku'nun kır aygırına binip boğa gibi saldırdı.)
- ol tegdükde bayırkunun ak adgırıg udlukın sıyu urtı. (KT D- 36)
(O saldırdığı zaman Bayırku'nun kır aygırını, uyluğunu kırıp vurdular.)

⁸⁰⁶ “eve dönerken savaştım. [eve] ulaşıp kardeş[ler]ime, oğluma (oğullarıma) öğüt verdim.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 219, 220.); “Karargaha ulaştım (diye) (?) savaşıp ayrılmayalım diye, kağandan ayrılmak olmaz diye hücum ettim. Hücum edip evladıma şöyle öğütledim.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 193.); “karargâha saldırdığım, savaşıp saldırıp kardeşime, oğluma şöyle öğüt verdim.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 125.)

⁸⁰⁷ Ulaşmak: 2. (bir sözün/haberin) yayılması, bir başkasına ulaşması.

⁸⁰⁸ “Köl Tigin Bayırku'nun kır aygırına binip boğa gibi saldırdı.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 524-529. Ayrıca Ercilasun “kır” için şu açıklamaları yapmaktadır: “ak at, DLT’de “kır at (el-feresu’l-eşheb)” anlamındadır. 647 yılında Çin sarayına on at sunan Bayırkuların at isimlerini Çin kaynakları kaydeder: Sıçrayan kırağı beyazı, beyaz kar mevsimi atı, donmuş çiğli at...” bk. s. 637.)

- kül tegin başgu boz at binip tegdi. (KT D-37)
(*Kül Tigin alnı akıtmalı boz ata binip saldırdı.*)
- yablak kişi er[...] alp er biziñe tegmiş erti. (KT D-39, 40)
(*Kötü kişiler [...] cesur askerler bize saldırmıştı.*)
- alp şalçı ak atın binip tegmiş. (KT D- 40)
(*Alp Şalçı('nın) kır atına binip saldırmış.*)
- alp şalçı akın binip oplayu tegdi. (KT K- 2, 3)
(*(Alp Şalçı('nın) kır atına binip boğa gibi saldırdı.)*)
- kül tegin alp şalçı akın binip [oplayu tegd]i. (KT K-3, 4)
(*Kül Tigin, Alp Şalçı('nın) kır atına binip boğa gibi saldırdı.*)
- kül tegin azman akıg binip oplayu tegdi. (KT K-5)
(*Kül Tigin, azman⁸⁰⁹ kır atına binip boğa gibi saldırdı.*)
- kül tegin az yagızın binip oplayu tegip bir erig sançdı. (KT K-5)
(*Kül Tigin Az(ların) yağız (at)ına binip boğa gibi saldırarak bir eri mızrakladı.*)
- kül tegin azman akıg binip tegdi, sançdı. (KT K-6)
(*Kül Tigin, azman kır atına binip saldırdı, mızrakladı.*)
- az yagızın binip tegdi. (KT K-8)
(*Az(ların) yağız (at)ına binip saldırdı.*)
- tönker tagda tegip tokıdım. (BK G-8)
(*Tönker Dağı 'nda saldırıp vuruştum.*)
- tabgaç bəridin yan teg kıtañ öñdin yan teg ben yırıdınt<a> yan tegeyin. (TY I. TAŞ G- 4)
(*Çinliler güney yönünden saldırın, Kıtaylar doğu yönünden saldırın, ben kuzey yönünden saldırayım.*)
- tegelim tēdim tegdimiz, yolıdımız.⁸¹⁰ (TY II. TAŞ B-4)
(*Saldıralım dedim. Saldırdık (ve) baskın verdik.*)
- tegmeçi men tēyin sakıntım (ONGİ-10)
(*“Saldırmalıyım” diye düşündüm.*)
- kamıl balıkka tegdim konuldum altım. (ONGİ-9)
(*Kumul şehrine saldırdım, yerleştim, ele geçirdim.*)

⁸⁰⁹ Ercilasun “azman” kelimesini “iğdiş” olarak anlamlandırarak şu açıklamayı yapmaktadır: “Kitâbu’l-İdrâk’ta azman “yaşlı iken enetilmiş aygır” demektedir. (Caferoğlu 1931: 9) Aalto, Hintçe ajma “yol, sefer (atı)” ile ilgi kurar. (Aalto 2000:455)” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 637.)

⁸¹⁰ DLT’de; “yolı-: baskın yap-”. (bk. Ahmet Bican Ercilasun, Ziyat Akkoyunlu, **a.g.e.**, s. 980.)

- sagır çolugan yagıtukda [küli] çor [oplayu tegi]p sançıp ölürüp oğlın kisisin buln[adıp]... (KİÇ B-5)
(Sagır Çolugan düşman olduğunda Küli Çor boğa gibi saldırıp mızraklayarak öldürüp evlat(lar)ını (ve) karısını tutsak aldı.)
- kül iç çor oplayu tegip süsin [...] (KİÇ B-10)
(Kül İç Çor boğa gibi saldırarak ordusunu [...])
- beş balıkda tört sü[nüş sü]nüşdükde köli çor oplayu tegip bulgayu [...] (KİÇ B- 11)
(Beş Balık'ta (katıldığı) dört savaşta Köli Çor boğa gibi hücum edip (savaş alanını) dağıtarak [...])
- özlükin binip op[layu te]gip üç erig sançdı. (KİÇ D-15)
(Beylik atına binip boğa gibi saldırarak üç askeri mızrakladı.)
- köli çor anta kəsre karlukka yem[e] sü[nüş[dük]de idil akın binip oplayu tegip sança ıdıp topulu ünti. (KİÇ D- 19)⁸¹¹
(Küli Çor ondan sonra, Karluklara karşı yeniden savaştığında İdil'in kır atına binip boğa gibi saldırıp mızraklayarak, (düşman saflarını) dağıtarak, parçalayarak (aralarından) çıktı.)
- yagıka yalğus oplayu tegip opulu kirip özi kışga kergek boltı. (KİÇ D-23)
(Düşmana/düşmanların arasına tek başına boğa gibi saldırarak atıldığı için kendisi hemen/kısa süre içinde öldü.)
- [yagıka] tegmiş sü teñi yėti biñ oğlan erti. (YEN OÇURI-8)
(Düşmana hücum etmiş asker(lerin) sayısı yedi bin erkek idi.)
- elim ökünçün e kalın yagıda kaymatın tegipen adrıldım a yıta. (YEN ALTIN KÖL I-2)⁸¹²
(Yurdum, ah pişmanlık! Şiddetli savaştan (geri) dönmeden saldırıp, ayrıldım (öldüm), ne acı!)"
- otuz oğlan sagdıçları üçün el tegermiz. (KRG TALAS 2-1)
(Otuz oğlan(ın) maiyetindekiler için savaşıyoruz.)
- er eli a tərilib a elt [...] ukıp teg (ABY BİÇİKTU BOOM VIII)

⁸¹¹“İdil'in ak atına binip boğa gibi saldırarak mızraklayarak dağıtarak parçalayarak ilerledi.” (bk. Osman Mert, **Köli Çor Yazıtı ve Anıt Mezar Kompleksi**, Erzurum, Zafer Medya Ofset Matbaacılık, 2015, s. 77.); “Küli Çor ondan sonra, Karluklara karşı savaşırken de sonra ‘İdil’ kırıatını binip boğa gibi hücum edip, mızraklayıp geçip deşip attı, sonra yine çevirip...” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 202.); “Bilge Küli Çor, ondan sonra Karluk(lar)la yeniden savaştığında İdil (adlı) ak atına binip ileri atılarak saldırıp mızraklayıp (düşman saflarını) delip çıktı.” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 137.)

⁸¹² “Devletimi üzerek, düşmanın çokluğuna bakmadan savaşa girdim ve heyhat, ayrıldım.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 95); “...hanımın yaşı ilerleyip vefat etti; oğlu Yavgum, hakan oldu.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 61.)

(Ey savaşçı erkekler topluluğu, bir araya gelip ordu gönderin! [...] Dinleyin (ve) saldırın.)

d. (yaş teg-) Yaş almak, yaşlanmak, ihtiyarlamak

- kanım yaşı tegip uçdı oğlu yabgum kagan boltı [...] (TES B-5)⁸¹³
(Kağanım(ın) yaşı (kemâle) erince vefat etti. Oğlu yabgum kağan oldu.)
(Kağanım(ın) ömrü tamam olunca vefat etti. Oğlu yabgum kağan oldu.)
- ...n üçün otuz tatar [...] tutdı ançıp yaşı tegdi (TES D- 3)
(... için (kağan) Otuz Tatar(ları) [...] hakimiyeti altına aldı. Daha sonra (ölüm) yaşı(na) ulaştı.)
(... için (kağan) Otuz Tatar(ları) [...] hakimiyeti altına aldı. Daha sonra ömrü tamam oldu (vefat etti).)

e. (küni teg-) (kişinin kalbine) kıskançlık girmek, kıskanmak

- tenri yer bulgakin üçün ödiñe küni tegdük üçün yağı boltı. (BK D-29,30)⁸¹⁴
(Gök (ile) yer karıştığı için, ödüne kıskançlık girdiği için düşman oldu(lar):)

f. (at teg-) mertebeye erişmek, unvan sahibi olmak

- erdemi bar üçün kanın atam? totok atka tegmiş begim esiz er başı yita açığ. (YEN ABAKAN-2)
(Erdemi olduğu için hanın, Atam Totok adına erişmiş, beyim, ne yazık!)

56. Tè-

Yazıtlarda oldukça sık kullanılan *tè-* fiili, “demek, söylemek” temel anlamlarının yanı sıra bağlamın etkisiyle “nakletmek, aktarmak; düşünmek; adlandırmak” anlamlarında da kullanılmaktadır.

a. Demek, söylemek

⁸¹³ Mert “*yaş teg-*” birleşik fiilini “*öl-*” olarak anlamlandırmaktadır. Cümledeki “*yaş*” kelimesi, hem “*yaş*” hem de “*ömür*” anlamına gelecek şekilde iki farklı çeviriye uygundur. “(*ölüm*) *yaşına ulaşınca*” yahut “*ömrü tamam olunca*” . (bk. Osman Mert, *Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu*, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 125.)

⁸¹⁴ “Öd’ün (safra kesesinin) insan huyu için kullanılması konusunda krş. Ödü kopmak. Teg- fiilinin Eski Türkçedeki “ulaşmak” anlamından hareketle bu mana verilmiştir. Şen, öd’ün “huysuzluk, öfke” gibi anlamlarının batı dillerine mahsus olduğunu, Eski Türkçe öd’ün o dönemde öd biçimine dönemeyeceğini belirtir ve ibareyi “zamanında günü yettiği için / eceli geldiği için” şeklinde anlar.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, *a.g.e.*, s. 640)

- aygıl tedi ayıgması ben ertim bilge tuñukuk. (TY I. TAŞ B- 5)
(*(Fikrini) söyle, dedi. Akıl vereni (danışmanı) ben idim, Bilge Tunyukuk.*)
- kagan mu kışayın teditim sakıntım. (TY I. TAŞ B-5)
(*Kağan mı yapayım, dedim (ve şöyle) düşündüm.*)
- küreg sabı antag tokuz oguz bodun üze kagan olurtı tēr. (TY I. TAŞ G-2)
(*Kaçığın haber(ler)i şöyle: Dokuz Oğuz halkının üzerine kağan (olarak) tahta oturdu, der.*)
- köñlünçe uduz tedi. (TY- I. TAŞ G-8)
(*“(Orduyu) aklına göre sevk et” dedi.*)
- ol üç kagan ögleşip altun yış üze kabışalım temiş. (TY I. TAŞ D-3)
(*O üç kağan anlaşip Altay Dağları üzerinde buluşalım, demiş.*)
- ança ögleşmiş öñre türk kagangaru sülelim temiş. (TY I. TAŞ D-3)
(*Şöyle anlaşmışlar: “Doğudaki Türk kağanına doğru sefer edelim” demiş(ler).*)
- üçegün kabışıp sülelim idi yok kılalım temiş. (TY I. TAŞ D-4)
(*Üçümüz birleşip ordu sevk edelim, (onları) tamamen yok edelim, demiş(ler).*)
- türgeş kagan ança temiş beniñ bodunum anta erür temiş. (TY I. TAŞ D- 4)
(*Türgeş kağanı şöyle demiş: “Benim halkım oradadır.” demiş.*)
- türk bodunı yeme bulganç ol temiş. (TY I. TAŞ D-5)
(*“Türk halkı yine kargaşa içindedir” demiş.*)
- añar aytıp bir atlıg barmış tēyin ol yolun yorisar unç teditim. (TY I. TAŞ D-7)
(*Ona (şöyle) söyleyip, “Bir atlı gitmişse o yoldan yürümek mümkün(dür).” dedim.*)
- at altın teditim. (TY I. TAŞ K-1)⁸¹⁵
(*At(tan) in, dedim.*)
- buñadıp kagan yelü kör temiş. (TY I. TAŞ K-2)⁸¹⁶
(*Sıkılıp kağan “Dörtnala gidip (hedefe) varın.” demiş.*)

⁸¹⁵ “at altın teditim: attan in, buyruğunu verdim.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 89.); “at altın teditim: attan aşağı, dedim.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 72, 73.); “atlat teditim: (askerleri) atlara bindirin, dedim.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 78, 79.); “atlat teditim; ‘At bin.’ dedirttim.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 173.); “atlat teditim: atlara binin, dedim.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 110.); “at alt teditim: at in dedim.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 608, 609.)

⁸¹⁶ “Kağan kaygılanıp “[İleriye doğru orduyla] atları sürün” demiş.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 89.); “Bunalıp kağan “Dörtnala koşutuver.” demiş.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 73.); “Sıkılıp kağan “Sürün atları!” demiş.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 79.); “Hakan (buna) sıkılıp “acele edin!” demiş.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s.173.); “Kağan (bu duruma) sıkılıp “acele edin!” demiş.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 111.); “Canı sıkılan kağan “Dörtnala gidip hedefe varın.” demiş.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 609.)

- sabı anteg öñdin kagangaru sü yorılım têmîş yorımasar bizni kaganı alp ermiş ayguçısı bilge ermiş kaç neñ erser bizni ölüртеçi kök. (TY I. TAŞ K-5, 6)
(*Haber(ler)i şöyledir: Doğudaki kağana karşı ordu sevk edelim, demiş. Sevk etmezsek bizi kağan(lar)ı kahraman olan danışman(lar)ı bilge olan (Türkler) ne zaman bir şey olsa bizi öldürecekler.*)
- turgêş kaganı taşıkmış tedi. (TY I. TAŞ K-6)
(*Türgiş kağanı yol çıkmış, dedi.*)
- ol sabıg eşidip kaganım ben ebgerü tüşeyin tedi. (TY I. TAŞ K-6)⁸¹⁷
(*O istihbaratı işitince kağanım, “Ben karargâha gideyim.” dedi.*)
- anı yoglatayın tedi. (TY I. TAŞ-K-7)
(*Onun cenaze töreninin yaptırayım, dedi.*)
- sü barıñ tedi altun yışda oluruñ tedi (TY I. TAŞ K-7)
(*Askerler hücum edin, dedi. Altun Dağ(ları’n)da konuşlanın, dedi.*)
- sü başı ini el kagan tarduş şad barzun tedi . (TY I. TAŞ K-7)
(*Ordunun başı olarak İni İl Kağan (ve) Tarduş Şad gitsin, dedi.*)
- bilge tuñukukka baña aydı bu süg elt tedi . (TY I. TAŞ K-8)
(*Bilge Tunyukuk’a, bana emretti. Bu orduyu gönder, dedi.*)
- kıyınıg köñlünçe ay ben saña ne ayayın tedi . (TY I. TAŞ K-8)
(*(Kendi) aklına göre (suç işleyenleri) cezalandır, ben sana (daha) ne diyeyim, dedi.*)
- kelir erser körü kelür kelmez erser tılıg sabıg alı olur tedi. (TY I. TAŞ K-8)
(*Gelirlerse görüp gelirler, gelmezlerse casus(lardan) haber alarak (orada) bekleyin, dedi.*)
- üç küreg ki[ş]i kelti sabı bir kagan sü taşıkdı on ok süsi kalısız taşıkdı tēr. (TY I. TAŞ K-9)
(*Üç casus geldi. Haber(ler)i aynıydı: “(Türgiş) Kağanı orduyu sefere çıkardı. On Ok ordusu eksiksiz (yola) çıktı” dediler.*)
- yarış yazıda tērilelim têmîş. (TY I. TAŞ K-9)
(*Yarış Ovası’nda toplanalım, demiş(ler).*)
- oluruñ tēyin têmîş. (TY I. TAŞ K-10)⁸¹⁸

⁸¹⁷“Bu sözleri işitince kağanım: “Ben eve gideyim!” dedi.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 90.); “Bu sözü işitince hakanım “Ben karargâha yetiştetim” dedi.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 174.); “O sözü işitip kağanım, “ben karargâha gideyim.” dedi.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 112.); “O sözleri dinledikten sonra, ben karargâha ineyim, dedi.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 608, 609.)

⁸¹⁸“Oturun, diye demiş.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 80, 81.); “ ‘Oturun!’ demiş.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 174.); “Olduğunuz yerde kalın, demiş.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 13.); “Oturun, demiş.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 613.)

(Mevzilenin, demiş.)

- yelme kargu edgüti urgıl basıtma têmîş. (TY I. TAŞ K-10)
(Keşif kollarını ve gözetleme kulelerini iyi konuşlandırın, (üzerinize) baskın yaptırmayın, demiş.)
- sü yorılım tèdeçi unamañ. (TYI. TAŞ K-11)
(Ordu sevk edelim diyecek (olursa) kabul etmeyin.)
- tılıg kelürti sabı antag yarış yazıda on tümen sü tērilti tēr. (TY II. TAŞ B-1)
(Casusu getirdiler. Haber(ler)i şöyledir: Yarış Ovası'nda yüz bin asker toplandı, der.)
- ol sabıg eşidip begler kopın yanalım arıg ubutı yæg tēdi . (TY II. TAŞ B-1, 2)
(O haberi işitince beyler: "Hepimiz geri çekilelim. Temizin utancı daha iyidir.⁸¹⁹" dedi(ler).)
- ben ança tēr men ben bilge tuñukuk altun yışıg aşı keltimiz. (TY II. TAŞ B-2)
(Ben şöyle derim: Ben Bilge Tunyukuk: Altay Dağları'nı aşarak geldik.)
- keçe keltimiz kelmiş alp tēdi tuymadı. (TY II. TAŞ B-3)
(Geçerek geldik. (Buradan) gelmiş olmaları zor dedi (ve geldiğimizi düşman) fark etmedi.)
- az tēyin ne basınalım tegelim tēdim tegdimiz yolıdımız. (TY II. TAŞ B-4)
((Sayıca) azız diye niçin çekinelim? Saldıralım dedim. Saldırdık (ve) baskın verdik.)
- ol ok bodunı kalısız taşıkmış tēr. (TY I. TAŞ K-6)
(On Ok halkı eksiksiz yola çıkmış, der.)
- ırak erser yablak agı bērūr yaguk erser edgü agı bērūr tēp ança boşgurur ermiş. (KT G-7; BK K-5)⁸²⁰
((Çinliler, bir halk) uzakta ise kötü mal verir; yakında ise kaliteli mal verir diye akıl verirlermiş.)
- türk bodun yok bolmazun tēyin bodun bolçun tēyin kañım eltēriş kaganıg ögün el bilge katunug teñri tēpüsünde tutup yügerü kötürmiş erinç. (KT D-11; BK D-10)

⁸¹⁹ "Savaşıp yenilmemişin utancı, savaşıp yenileninkinden daha iyidir!" (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 81)

⁸²⁰ "Uzakta ise değersiz mal verir, eğer (sana) yakınsa iyi mal verir." (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 190.); "Uzak ise kötü mal verir, yakın ise iyi mal verir diyip öyle öğretiyormuş." (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 4, 5.); "(Çinliler, bir halk) uzak(ta) yaşıyor ise, kötü hediyeler verir, yakın(da) yaşıyor ise iyi hediyeler verir." (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 22, 23.); "Uzakta isen Çinliler ipeklinin kötüsünü verirler, yakındaysan ipeklinin iyisini verirler, diye öğretirlermiş." (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 91.); "Uzakta isen kötü ipekli verir, yakında isen iyi ipekli verir." (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 49.); "Uzakta olanlara kötü mal veriyorlar, yakında olanlara iyi mal veriyorlar." (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 500, 501.)

(Türk milleti yok olmasın diye, millet olsun diye, babam İlteriş Kağanı, annem İl Bilge hatunu, Tanrı tepelerinden tutup yukarı kaldırmış şüphesiz.)

- taşra yorıyur tēyin kü eşidip balıkdaki tagıkmış tagdaki ênmiş tērilip yētmış er bolmış. (KT D-11, 12)
- taşra] yor[ıyur tēyin kü eşidip ba][ık]d[akı tagıkmış tagdaki] ênmiş tērilip yētmış er bolmış. (BK D-10, 11)

(Baş kaldırıyor diye haber işitince şehirdekiler dağa çıkmış, dağdakiler (şehre) inmiş. Toplanıp yetmiş asker olmuş.)

- êçümüz apamız tutmış yēr sub idisiz bolmazun tēyin az bodunug êtip yar[atıp...] (KT D- 19)
- êç[ümüz apamız tutmuş yē]r sub [idi]siz kalmazun [tēyi]n [az bodunug êtip yaratıp...] (BK D- 16)

(Atalarımızın elde ettiği yurt sahipsiz kalmasın diye Az halkını düzene sokup örgütleyerek...)

- kögmen yēr sub idisiz kalmazun tēyin az kırkız bodunug yarat[ıp keltimiz sünüş]dümüz (KT D-20)
- kögmen yēr sub idisiz kalmazun tēyin az kırkız bodunug [êtip] yaratıp keltim[i]. (BK D-17)

(Kögmen yurdu sahipsiz kalmasın diye Az, Kırgız halk(larını) örgütleyip düzene sokarak...)

- türk bodunug atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürmiş teñri êl bērigme teñri türk bodun atı küsi yok bolmazun [tēyin özümün ol teñri] kagan olurtdı erinç. (KT D- 25, 26)
- türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürügme teñri êl bērig[me te]ñri türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin özümün ol teñri kagan olurtdı [erinç. (BK D-20, 21)

(Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye babam kağanı ve annem hatunu yükselten Tanrı, devlet, ülke vermiş olan Tanrı, Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye beni, o Tanrı kağan olarak (tahta) oturttu.)

- kañımız êçimiz kaz[ganmış bodun atı küsi yok bolmazun] tēyin türk bodun üçün tün udımadım, küntüz olurmadım. (KT D- 26, 27)
- kañımız êçimiz kazganmış bodun atı küsi yok bol[mazun] tēyin türk bodun üçün tün udımadım. (BK D-21, 22)

(Babamızın, amcamızın kazandığı milletin adı sanı yok olmasın diye Türk milleti için gece uyumadım, gündüz oturmadım.)

- bodunug igideyin tēyin yırıgaru oguz bodun tapa ilgerü kıtañ tatabı bodun tapa bērigerü tabgaç tapa ulug sü ēki yēgir[mi süledim [...]] sünüşdüm. (KT-D 28)
- bodunug igideyin tēyin yırıgaru [oguz bo]dun tapa ilgerü kıtañ tatabı [bo]dun tapa bērigerü tabgaç tapa ēki yēgirm[i süledim...] sünüşdüm. (BK D-23)

(Halkı besleyeyim diye kuzeyde Oğuz kavmi(ne), doğuda Kitan (ve) Tatabı kavmi(ne), güneyde Çin'e doğru büyük (bir) ordu (ile) on iki (kez) sefer ettim, (onlarla) savaştım.)

- sogdak bodun ēteyin tēyin yēñçü ögüzüg keçe temir kapıgka tegi süledimiz. (KT D-39)

(Soğdak kavmini örgütlemek için Yēñçü (Seyhun) Irmağı'nı geçip Demirkapı'ya kadar sefer ettik.)

- ēki şad ulayu iniygünüm oğlanım beglerim bodunum közi kaşı yablak boldaçı tēp sakıntım. (KT K-11)

(İki şad ile küçük kardeşlerim, oğullarım, beylerim (ve) milletimin gözü kaşı fena olacak diye endişelendim.)

- yēgirmi yaşıma basmıl ıduk [ku]t oguşum bodun erti, arkış ıdmaz tēyin süledim. (BK D-25)⁸²¹

(Yirmi yaşımda Basmıl İduk Kut boyum, halkım idi; (onlar bana) “elçi göndermiyor” diyerek (üzerlerine) ordu gönderdim.)

- yadag yabız boltı tēp algalı kelti. (BK D-32)⁸²²

(Yaya olanlar perişan oldular, diyerek (onları) yenmek için hücum ettiler.)

- oguz bo[dun...]d ıdmayın tēyin süledim. (BK D-33)

(Oğuz halkı [...] göndermeyeyim diyerek ordu sevk ettim.)

- tabgaç [...] bu yerde kelti igideyin tēyin sak[ıntım]. (BK D-35)

(Çin(den tekrar) buraya geldi(ler). “Besleyip doyurayım” diye düşündüm.)

- yalabaçı edgü sabı ötügi kelmez tēyin yayın süledim. (BK D-39)

(Elçisi, iyi haberi (ve) istek(ler)i gelmiyor, diyerek yazın ordu sevk ettim.)

- [...] arkış kelmedi anı anıтайın tēp süledim. (BK D-41)

⁸²¹ “Because he sent no envoys, I campaigned against him.” (bk. Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 216, 217.)

⁸²² “Türklerin piyadesi bozuldu, diyerek (bizi) zaptetmek üzere (üzerimize) geldi.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 62, 63.); (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 143.); “Yaya olanlar kötü durumdalar, diyerek ele geçirmeye geldiler.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 92.); “Yaya (kaldılar), perişan oldular diyerek (onları) yenmeye geldiler.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 576, 577.)

(... elçileri gelmedi, onları korkutayım” diyerek (üzerlerine) ordu gönderdi.)

- kara bodun kaganım kelti tēp ög[...] (BK D-41)
(Avam halkı “Kağanım geldi.” diyerek se(vindi...))
- toruk bukalı semiz bukalı ırakda bilser semiz buka toruk buka tēyin bilmez ermiş
tēyin ança sakıntım. (TY I. TAŞ B-5, 6)
(Zayıf boğa ile semiz boğayı uzaktan seçseler (seçecek olsalar) semiz boğa (mı) zayıf
boğa (mı) diye seçemezlermiş diye düşündüm.)
- türk bodunug ötüken yērke ben özüm bilge tuñukuk [kelürtüm] ötüken yērig konmuş
tēyin eşidip bēriyeki bodun kurıyakı yırıyakı öñreki bodun kelti. (TY I. TAŞ G-10)
(Türk halkını Ötüken toprak(lar)ına ben kendim Bilge Tunyukuk (getirdim). Ötüken
topraklarına yerleştiğimizi haber alan güneydeki halk, batıdaki, kuzeydeki, doğudaki
halk(lar) geldi.)
- üküş tēyin neke korkur biz. (TY II. TAŞ B-4)
((Düşman askeri) kalabalık diye niçin korkuyoruz?)
- teñri yarlıkaduk üçün üküş tēyin korkmadımız süñüşdümüz. (TY II. TAŞ-B-5, 6)
(Tanrı lütfettiği için, (düşman askeri) kalabalık diye korkmadık, savaştık.)
- erte sületdim tēr ermiş (ONGİ-7)⁸²³
(Erkenden sefer ettim, demiş.)
- amtı beglerime tēr ermiş. (ONGİ-7)
(Şimdiki beylerime dermiş.)
- Biz az biz tēyin alkınur ertimiz (ONGİ-7, 8)
(Biz azız deseydik mahvolurduk.)
- süke tusu bolayın tēdi . (KİÇ D-23)
(Orduya faydalı olayım, dedi.)
- kentü bodunım tēdim udu keliñ tēdim kodup bardım kelmedi (ŞU D-2)
((Onları) kendi halkım (olarak) kabul ettim. “(Ey halkım) gelin” dedim. (Onları)
yalnız bırakıp gittim. (Ama onlar) gelmedi.)
- yana içik ölmeçi yitmeçi sen tēdim. (ŞU D-5)
((Bana) yeniden tabi oldun! (O zaman) ölüp yok olmazsınız, dedim.)
- yiçe işig küçüg bērgil tēdim. (ŞU D- 5)
(Önceden olduğu gibi (bana) hizmet edin dedim.)
- sekizinç ay bir yañıka sü yorıyın tēdim. (ŞU D-5)

⁸²³ “ērsigdi sülelim tēr ermiş: yiğitçe ordu gönderelim, dermiş.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 219)

(Sekizinci ayın birinci günü “Ordu sevk edeyim” dedim.)

- yağı [keli]r tedi (ŞU D-6)

(Düşman geliyor, dedi.)

- ürün begig kara bulukug anı olurmuş kırkız tapa er ıdmiş siz taşıkın çikig taşgarın temiş men taşıkayın temiş kör bodkalıda kabışalım temiş (ŞU D-10)

(Ürüng Bey'i, Kara Bulukug'u Anı'da yerleştirmiş. Kırgızlara doğru asker göndermiş. “Siz yola çıkıp Çikleri çıkarın, ben de çıkayım” demiş. “Bakın/Dikkat edin. Bodkalı'da birleşelim” demiş.)

- isi yër tapa az er ıtdım kör tédım. (ŞU D-11)⁸²⁴

(Müttefiklerin bulunduğu yere az asker gönderdim. “Bakın! (Dikkat edin!)” dedim.)

- karluk işiñe kelmedük tedi. (ŞU G-1)

(Karluk ittifakı için gelmedik, dedi.)

- içre ben bulgayın temiş. (ŞU G-4)⁸²⁵

(Ben devlet içinde (bir) karışıklık çıkarayım, demiş.)

- söziñe yazmayın tedi yañılmayın tedi (ŞU B-5)⁸²⁶

(Emir(ler)ine karşı gelmeyeceğim, dedi. Sözüne karşı çıkmayacağım, demiş.)

- ozmış tegin udurganta yorıyur tedi anı algıl tedi (TARYAT D-6)

(Ozmış Tegin, Udurgan'dan (bize doğru) yürüyor, dedi. (Git ve) onu (tutsak) al, dedi.)

- eripen/erpen tédım erti (ABY KALBAK TAŞ VII)

(Eleştirerek/Erpen: “(Bunu) dedim, çıktı!”)

- Utru eki yalıg kişi oğlın sokuşmış; kişi korkmuş. “korkma!” temiş, “kut bergey men!” temiş. (IB-2)

((Bu yol tanrısı) güler yüzlü iki insanoğluna rastlamış. İnsanoğulları korkmuş. (Yol tanrısı) “Korkma(yın, size) iyi talih vereceğim.” demiş.

- Ürün esri ingek buzagulaçı bolmış. Ölgey men, temiş. (IB-41)

(Ak benekli bir inek buzağılamak üzere imiş. (İnek) “Öleceğim” demiş.)

⁸²⁴ “Birlik toprağına doğru az er gönderdim. “Dikkat!” dedim.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 298.); “Müttefiklerin bulunduğu yere az adam gönderdim.”Bakın/çabuk olun!”dedim.” (bk. Osman Mert, **a.g.e.**, s. 236.); “Müttefik topraklarına az sayıda adam gönderdim. “Bak!” dedim.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 123.); “Müttefiklerin yerine doğru az adam gönderdim.”Bak!”dedi.” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 58.)

⁸²⁵ “İçeride ben karışıklık çıkarayım, demiş.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 299, 300.); “Ben içeride bir düzensizlik çıkarayım.” (bk. Osman Mert, **a.g.e.**, s. 245.); “I will stér up internal dissent.” (bk. Marcel Erdal, **A Old Turkic Word Formation a Functional Approach to the Lexion, Vol 1**, Wiesbaden, 1991, s. 231.); “İçeriden ben nifak çıkarayım, demiş.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 123.); “İçeriye ben karıştırıyım (isyan edeyim) demiş.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 60.)

⁸²⁶ “Sözüne inanmayın, yanılmayın, dedim.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 64)

- Togan kuş tenriden kodı tabışgan tēpen kapmış. (IB-44)
(*(Bir) şahin “(İşte bir) tavşan!” diyerek gökyüzünden aşağı inmiş (ve tavşanı) kapmış.*)
- Özün uzun bolzun tēmiş. (IB-47)
(*Ömrün uzun olsun, demiş.*)

b. Nakletmek, aktarmak⁸²⁷

- Ebiñerü barmış: üçünç kunçuyı urılanmış. Beglik yaragay tēr. Menjilig beg ermiş. Ança bilinler: añıg edgü ol. (IB-5)
(*Evine doğru gitmiş: Üçüncü (kez) karısı (bir) oğlan çocuğu doğurmuş. (Bu çocuğa) beylik yaraşır (diye düşünmüş), (fal böyle) aktarır. (Bu bey) mutlu (bir) beymiş. Öylece biliniz: (bu fal) çok iyidir.*)
- Adıgıñ karnı yarılmış toñuzun azığı sınmış tēr. (IB- 6)
(*Ayının karnı yarılmış, domuzun dişi azı kırılmış, (fal böyle) aktarır.*)

Kelimenin aynı anlamda kullanıldığı diğer cümleler:

[IB- 7; IB- 8; IB- 9; IB- 11; IB- 12; IB- 13; IB- 14; IB- 15; IB- 16; IB- 17; IB- 18; IB- 19; IB- 20; IB- 21; IB- 22; IB- 23; IB- 24; IB- 25; IB- 26; IB- 27; IB- 28; IB- 29; IB- 30; IB- 31; IB-32; IB- 33; IB- 34; IB- 35; IB- 36; IB- 37; IB- 38; IB- 39; IB- 40; IB- 41; IB- 42; IB- 42; IB- 43; IB- 44; IB- 45; IB- 46; IB- 48; IB- 49; IB- 50; IB- 52; IB- 53; IB- 54; IB- 55; IB-56; IB-58; IB-59; IB-60; IB-61; IB-62; IB-63; IB-64; IB- 65]

c. Düşünmek

- bēriye çoğay yış töğültün yazı konayın tēser türk bodun ölsikig. (KT G-6, 7)
- bēriye çoğay yış töğültün yazı [ko]nayın [tēser] türk bodun ölsikig. (BK K-5)
(*Güneyde Çogay Dağlarına, Tögültün Ovası'na yerleşeyim dersen (yerleşmeyi düşünürsen) Türk milleti öleceksin.*)
- türk kara kamag bodun ança tēmiş ellig bodun ertim elim amtı kanı kimke ellig kazganur men tēr ermiş. (KT D-8, 9)
- türk kara kamag bodun ança tēmiş ellig bodun [ertim elim amtı kanı kimke ellig kazganur men tēr ermiş]. (BK D-8)

⁸²⁷ İrk Bitig fal kitabında her falın sonunda yer alan “tēr” ifadesini, “söylemek, demek” anlamlarından ziyade “fal... aktarır / ...nakleder” şeklinde anlamlandırmak mümkündür.

(Türk avam halkı şöyle düşünmüş: Devlet sahibi millet idim, devletim şimdi nerede? Kimin için ülke(ler) fethediyorum, dermiş.)

- kaganlık bodun ertim kaganım kanı ne kaganka işig küçüg bërür men tër ermiş. (KT D- 9; BK D- 9)

(Kağan sahibi millet idim, kağanım nerede? Hangi kağana hizmet ediyorum, (diye) düşünmüş.)

- ança tęp tabgaç kaganka yağı bolmış. (KT D-9; BK D-9)

(Böyle düşünerek Çin kağanına düşman olmuş.)

- bunça işig küçüg bértükgerü sakınmatı türk bodun ölüreyin urugsıratayın tër ermiş. (KT D- 10)

- bunça işig küçüg bértük[g]erü sakınmatı türk bodunug ölür[eyin, urugsıra]tayın [tër ermiş. (BK D- 9)

(Bu kadar hizmet ettiklerini düşünmeden “Türk halkını öldüreyim, kökünü kurutayım” (diye) düşünmüş.)

- teñri ança temiş erinç kan bértim kanının kodup içikdiñ. (TY I. TAŞ B-2, 3)

(Tanrı şöyle düşünmüş olmalı: Han verdim, hanını bırakıp egemenliğini yitirdin.)

- ol eki kişi bar erser sini tabgaçig ölürteçi tër men öñre kıtañig ölürteçi tër men bini oguzug ölürteçi ök tër men (TY I. TAŞ G-3, 4)

(O iki kişi var oldukça seni, Çinlileri öldüreceğini düşünüyorum. Doğuda Kıtayları öldüreceğini düşünüyorum. Beni, Oğuz’u öldüreceğini düşünüyorum.)

- türk sir bodun yerinte idi yorımazun usar idi yok kılalım tër men. (TY I. TAŞ G-4, 5)

(Türk Sir halkı ülkesinden (bulunduğu topraklardan) hiç (bir yere) ilerlemesin! Eğer başarabilirsek [onları] tümüyle yok edelim, (diye) düşünüyorum.)

- anta sakıntıma [ilk kırkızk]a sü[lese]r yæg ermiş tédim. (TY I. TAŞ D-5, 6)

(Orada şöyle düşündüm: İlk önce Kırgızlara sefer etsek daha iyi olur, (diye) düşündüm.)

- tumış tàyin eşidip bu yolun yorısar yaramaçı tédim. (TY I. TAŞ D-6)

((Kögmen yolu) kapanmış diye haber alınca “bu yol(dan) yürürsek işe yaramayacak” (diye) düşündüm.)

d. Adlandırmak

- yèrdeki bars tegme erdemligim e bökm[edim] (YEN ALTIN KÖL I- 4)⁸²⁸
(Yeryüzünde “Bars” olarak adlandırılan yiğitliğim! Doymadım.)

57. Tıd-

Yazıtlarda iki yerde geçen “engel olmak, tıkamak” anlamındaki *tıd-* fiili, temel anlamından kopmadan, bağlam gereği çok anlamlı duruma gelmiştir.

a. Engel olmak, bastırmak; tıkamak

- közde yaş kelser tıda köñülte sıgıt kelser yanturu sakıntım. (KT K-11)
(Gözden yaş geldiğinde engel olarak, gönülden feryat geldiğinde içime atarak kaygılandım.)

b. Korumak, muhafaza etmek

- öñtünig tıdar ertim kèdinig éterür ertim (KARABALGASUN II- 3, 4, 5)
(Doğuyu (düşmandan) korurdum. Batıyı düzenlerdim.)

58. Tik-

Temelde aynı anlamı bildiren, ancak yanına gelen isimle farklı amaçlarla yapılan bir işi kasteden *tik-* fiilini Clauson şu şekilde açıklamaktadır:

“Temel olarak ‘(bir şeyi bir şeye) sokmak’. Bir dizi özel anlam ile: ‘(hatıra taşı) dikmek, (bitki) dikmek, (her iki durumda temel anlamı ‘(toprağa) dikmek’), ‘(dikiş) dikmek’ vs.”⁸²⁹

a. (yıpar ile) mum/tütsü dikmek

- yog yıparıg kelürüp tike bërti. (BK G-11)
(Cenaze töreni kokularını (tütsülerini) getirip dikti(ler).)

b. (balbal tik-) dikmek, kaideye oturtmak

- kañım kaganka başlayı baz kaganıg balbal tikmiş. (KT D-16; BK D-13)
(Babam kağan için ilk önce Baz Kağan’ı balbal (olarak) dikmişler.)
- başlayı kırkız kaganıg balbal tikdim. (KT D-25)

⁸²⁸ “yèrdeki barstigim e erdemligim e bökm[...]; yerdeki Bars (kabilesine) ait olduğuma ve şecaat sahibi olduğuma doymadım.” (bk. Igor V. Kormuşin, *a.g.e.*, s. 94)

⁸²⁹ Sir Gerard Clauson, *a.g.e.*, s. 476, 477.

- başlayu kırkız kaganı [balbal tikdim]. (BK D-20)
(İlk önce Kırgız kağanını balbal (olarak) diktim.)
- ulug oglum agrip yok bolca kug seşünüg balbal tike bértim. (BK G-9)
(Büyük oğlum hastalanıp ölünce General Ku'yu balbal (olarak) diktim.)
- c. (yazıt, abide, taş, anıt) yazıt dikmek, taş dikmek
- men beşgü taş tikdim (KT G-11)
(Ben ebedi taş diktim.)
- yüz er kadaşım uyarın üçün yüz erin elig öküzün tikdi. (YEN ELEGEST I- 2)
(Yüz erkek akrabam muktedir oldukları için yüz kişi (ve) elli öküzün yardımı ile (bu ebedî taşı) dikti(ler).)
- dört oğlanım bar üçün beşkümin [tikti]. (YEN ÇAA HÖL VIII-1)
(Dört çocuğum olduğu için ebedî taşı (onlar) dikti.)
- er er<d>em üçün inim eçim uyurın üçün beşgümün tike berti. (YEN ALTIN KÖL I- 9)
(Erkeklik erdemim için kardeşim (ve) ağabeyim muktedir oldukları için ebedî taşı dikiverdiler.)
- on inisi tokuz oğlu bar üçün çabış tun tarkan beşüsi tike bértim. (YEN UYBAT I-2, 3)
(On küçük kardeşi, dokuz çocuğu olduğu için, Çabış Tun Tarkan'ın ebedî taşı dikiverdim.)
- [...] bar [üçün beşkü]ni tike bértimiz kişide yeg tiker biz (YEN ABAKAN-1)
([...] olduğu için ebedi anıt diktik. İnsanlar (içinde) en iyi biz dikeriz.)
- buşka taşın beşkü tiker men yıta. (YEN ABAKAN-6)
(Buraya taşı (yazıtını) ebedî (olarak kalmak üzere) dikiyorum, eyvah!)
- tolku taşka beşkü tiker men. (YEN ABAKAN-8)
(Tek parça taş ebedi yazıtı dikiyorum.)
- yerde artuk erdemi bar üçün beşkü tike bértim yeti urı [o]glı <bar> üçün tike bértimiz. (YEN ABAKAN-9)
(Yeryüzünde kahramanlığı çok olduğu için ebedî taş dikiverdim. Yedi erkek çocuğu olduğu için (ebedî taş) dikebildik.)
- altı bag bodunum küçlügin üçün arkış el[t]dim taşın bunta tikti (YEN BAY BULUN II-4)

(Altı birleşik halkımın gücü sayesinde kervan(lar) dolaştırdım. (Ebedi) taşını buraya dikti(ler).)

- beñü beñü e tike bérdim. (YEN DEMİR SUG-2)
(Ebedî ebedî taşını dikiverdim.)
- <...> uz kop bodun tike bilir erti. (YEN UYBAT III-3)
([...] bütün halk(ım bu yazıtı) dikebilirdi.)

d. (çıt tik-) çakmak

- çıt tikdi örgin yaratdı yayladı (TES G- 2)
(Çıt dikti, taht kurdu (ve) yazı (orada) geçirdi.)

59. Tog- / tug-

İnsanlara ve hayvanlara özgü bir durum olan “doğmak” eylemi, doğaya aktararak güneşin yeryüzünü aydınlattığı anı ifade etmek için kullanılmaktadır: *kün tog-*. Güneşin belli bir yüksekliği aşarak ufuktan doğması ile benzer bir şekilde, bağlam gereği (insanlar için) “(dağ, tepe vs) aşmak, geçmek” anlamlarında da kullanılmaktadır.

a. Doğmak, dünyaya gelmek

- erdem için toga bérmiş e (YEN UYBAT I-1)
(Kahramanlık için doğuvermiş.)
- oğlıtı küç urı oğlan tog[dı]. (YEN OÇURI-2)
(Evlatları, güçlü erkek çocukları (olarak) doğdu.)
- on ay ilt[t]i ögüm oğlan togdum erin ulgat[t]ım. (YEN ALTIN KÖL II- 5)
(On ay (beni) annem taşıdı, oğlan olarak doğdum, erkek olarak büyüdüm.)

b. (kün tog-) (Güneş vb.) doğmak, ufuktan yükselmek

- [b]ükegükde sekiz oguz tokuz tatar kalmaduk eki yañıka kün toguru sünüşdüm. (ŞU D-1)
(Bükegük’te Sekiz Oğuzlar ve Dokuz Tatarlar kalmadı. İkinci gün, güneş doğarken savaştım.)
- Tañ tañlardı, udu yér yarudı, udu kün tugdı. (IB-26)
(Şafak söktü ve yer aydınlandı ve güneş doğdu.)
- Bulıt ara kün tugmış, busańc ara meñi kelmiş tər. (IB-52)

(Bulut(ların) arasından güneş doğmuş, keder ve üzüntülerin arasından (da) mutluluk gelmiş, der.)

c. (dağ, tepe vs.) Aşmak, geçmek

- süňüg batımı karıg söküp kögmen yışığ toga yorıp kırkız bodunug uda basdımız. (KT D- 35)

(Mızrak batımı karı söküp Kögmen Dağlarını aşarak yürüyüp Kırgız halkını uykuda bastık.)

- süňüg batımı karıg söküp kögmen yışığ tog[a yorı]p kırkız bodunug uda basdım. (BK D- 26, 27)

(Mızrak batımı karı söküp Kögmen Dağlarını aşarak yürüyüp Kırgız halkını uykuda bastım.)

- ol yılka türgeş [tapa altun yışığ] toga ertiş ögüzüg keçe yorıdımız. (KT D-36, 37; BK D-27))

(O yıl Türkişlere doğru, Altay Dağları'nı aşarak İrtiş Irmağı'nı geçerek ilerledik.)

60. Tokı-

Clauson kelimenin “(bir şeye) vurmak, çarpmak” temel anlamından “(düşmanı) yenmek, vurmak”, “(kumaş) dokumak” anlamlarının geliştiğini belirtmektedir.⁸³⁰ Fiziki bir eylemi ifade eden *tokı-*, yazıtlarda genel olarak savaş çağrışımı yapan anlamlarda kullanılmaktadır. Böylelikle kelime, bağlamın gerektirdiği ölçüde yan anlamlar kazanmıştır.

a. Saldırmak; savaşmak, vuruşmak

- töñker tagda tegip tokıdım. (BK G-8)⁸³¹

(Töngker Dağı'nda saldırıp vuruştum.)

- ol ay beş yegirmike keyre başı üç birküde tatar birle katı tokıdım. (ŞU D- 6)

(O ayın on beşinde Keyre (Irmağı'nın) kaynağı (ile) Üç Birkü'de Tatarlar ile şiddetli bir şekilde savaştım.)

⁸³⁰ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 467.

⁸³¹ “I met and beat it.” (bk. Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 467.); “Töngker dağından (onlara) ulaşip (ordularını) vurdum.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 199.); “Töngker Dağı'nda hücum edip vuruştum.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 66, 67.); “Töngker dağında hücum edip vurdum.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan'daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 145.); “Tönker dağında saldırıp otuz bin askerini öldürdüm.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 97.); “Tönker Dağı'nda ulaşip vurdum.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 584, 585.)

b. Vurmak; öldürmek, yok etmek

- Tokuz erig egire tokıdı. (KT K-6)⁸³²
(*Dokuz askeri(n etrafını) kuşatarak (onları gürzle) vurdu.*)
- anta toņra yılpagutı bir oguşug toņa tegin yog[ınta] egire tokıdım. (BK D-31)
(*Orada Tongra yiğitleri (ile) aynı soy(dan olanları) Tonga Tigin'in cenaze töreninde kuşatıp öldürdüm.*)

c. Yenmek, bozguna uğratmak

- êkinti ay tört yegirmike kemde tokıdım (ŞU D-7, 8)
(*İkinci ayın on dördünde (onları) Kem Irmağı'nın kıyısında bozguna uğrattım.*)
- üç karlukug anta tokıdım (ŞU G-2)
(*Üç Karlukları orada bozguna uğrattım.*)
- [...] anta tokıdım (ŞU G-5)
(*Orada bozguna uğrattım.*)
- êkinti sünüş [eñ il]ki ay altı yaņıka t[okıdım] (ŞU K-9)
(*İkinci savaş, birinci ayın altıncı gününde (idi), (onları) bozguna uğrattım.*)

d. Yazmak, kazımak

- ögü tolug tokıdı (MBY DARVİ-5)
(*öğü? yazıt(ını) yazdı.*)

61. Tokıt-

a. (taş tokıt-) hakketmek, kazıtmak, yazdırmak

- yası taşka yaratıtdım tolku taşka tokıtdım. (TARYAT B-3)
(*Düz taşta yaptırdım, tek parça taşta hakkettirdim.*)
- taş tokıtdım köñülteki sabımın urturtum. (KT G-12)
(*Taş (yazıt) yazdırdım. Gönül(üm)deki sözlerimi kazıttım.*)
- beņgü taş tokıtdım. (KT G-12, 13)⁸³³
(*Ebedî taş vurdurdum (yaptırtım).*)
- beņgü taş] tokıtdım bititdim (BK K-15)
(*Ebedî taş vurdurdum (yaptırtım), yazdırdım.*)

⁸³²“Dokuz eri çevirerek (gürzle) vurdu.”;Tekin’de ve Berta çevirisinde “dövdü” kelimesi kullanılmıştır. Savaş sırasında düşman askerinin dövülmesi tuhaftır. Ergin’in “vurdu” kelimesini kullanması doğru olmalıdır. Bence gürzle veya kılıçla vurmak söz konusudur.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 638.)

⁸³³“I had a (memorial) Stone driven into (the ground).” (bk. Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 467.)

- [bu...il er]ser [ança] takı  rig y rte irser ança  rig y rte bengü taş tokıtdım bitidim.
(KT G-13)

([...Ne kadar] ulaşılabilir olabilirse o kadar ulaşılabilir bir yerde bengü taş vurdurdum (yaptırdım), yazdım.)

b. ( ıt tokıt-)  ıt  aktırmak, çıt kurdurmak, çıt diktirmek

- Çıt anta tokıtdım (şU D-8; şU D-9)⁸³⁴

((Ordug h)  itlerini orada  aktırdım.)

- Çıt bunta tokıtdım. (TARYAT B- 2)⁸³⁵

((Ordug h)  itlerini burada kurdurdum.)

62. Tupul- / topul-

a. Delmek, delinmek

- yuyka erkli tupulgalı u uz ermiş. (TY I. TAş G-6)

(Yufka olanın delinmesi kolay imiş.)

- yuyka kalın bolsar tupulguluk alp ermiş yin ge yogun bolsar  zg l k alp ermiş. (TY I. TAş G-6, 7)

(Yufka kalın olursa (onu) delmek zor imiş (ve) ince (olan şey) kalın olursa (onu) kırmak zor imiş.)

b. Düşman saflarını delmek, dağıtmak

- k li  or anta k sre karlukka yem[e] s n ş[d k]de idil akın binip oplayu tegip san a ıdıp toplu  nti. (Kİ  D-19)⁸³⁶

⁸³⁴ “ iti orada (o zaman)  evirdim.” (bk.  rp d Berta, **a.g.e.**, s. 297.); “ itimi orada  aktırdım.” (bk. Osman Mert, **Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-şine Usu**, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 235.); “ itlerimi orada  aktırdım.” (bk. Mehmet  lmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 122.); “ iti orada vurdurdum.” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 57.); “I had a stockade driven into the ground.” (bk. Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 401.)

⁸³⁵ “ iti burada çevirdim.” (bk.  rp d Berta, **a.g.e.**, s. 254, 255.); “Ordug h  itlerini burada diktirdim.” (bk. Osman Mert, **a.g.e.**, s. 182.); “Sınırlarımı orada çektirdim.” (bk. Mehmet  lmez, **a.g.e.**, s. 83.); “Kararg h  itlerini burada vurdurdum.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 44.)

⁸³⁶ “ dil’in ak atına binip bo a gibi saldırarak mızraklayarak dağıtarak par alayılarak ilerledi.” (bk. Osman Mert, **K li  or Yazıtı ve Anıt Mezar Kompleksi**, Erzurum, Zafer Medya Ofset Matbaacılık, 2015, s. 77.); “K li  or ondan sonra, Karluklara karşı savaşırken de sonra ‘ dil’ kıratını binip bo a gibi hücum edip, mızraklayıp geçip, deşip attı.” (bk. Mehmet  lmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin- eviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 202.); “Bilge K li  or, ondan sonra Karluk(lar)la yeniden savaştı ında  dil (adlı) ak atına binip ileri atılarak saldırıp mızraklayıp (düşman saflarını) delip çıktı.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 137.)

(Küli Çor ondan sonra, Karluklara karşı yeniden savaştığında İdil'in kır atına binip boğa gibi saldırıp mızraklayarak, (düşman saflarını) dağıtarak, parçalayarak (aralarından) çıktı.)

63. Tur-

“Durmak; ayakta durmak; yerinde durmak”⁸³⁷ temel anlamlarına sahip olan kelime, bağlam içinde yanına gelen “turgak” ismine bağlı olarak anlam alanını genişletmiştir.

a. Ayağa kalkmak

- karluk anın turup [...] êlteber özi kelti (KİÇ D-21)⁸³⁸
(Karluklar bundan dolayı (ayağa) kalkıp [...] İlteber'in kendisi geldi.)
- [...] turup yerin tapa bardı (ŞU G-6)
([...] kalkıp (kendi) yurtlarına gittiler.)
- tokuz buyruk [b]ıñ señüt kara bodun turuyın kañım kanka ötünti. (TARYAT G-4)
(Dokuz komutan, bin general (ve) avam halk(a karşı) ayağa kalkarak babam kağana (şöyle) dilekte bulundular.)
- kara bodun turuyın kagan atadı. (TARYAT G-5, 6)
(Güç sahibi olan) avam halk ayağa kalkarak kağan atadı.)

b. (turgak tur-) nöbet tutmak, bekçilik yapmak

- teñri kanım atlıgı tokuz tatar yėti yegirmi az buyruk... señüt bıña uygur] bodunı tegtitimın bu bitidükde kanıma turgak başı [kagas] ataçuk begzeker çigşi bıla бага tarkan üç yüz turgak turdı (TARYAT K-2)⁸³⁹

⁸³⁷ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 529.

⁸³⁸ “Karluklar ondan dolayı [...] İlteber'in kendisi geldi.” (bk. Osman Mert, **a.g.e.**, s. 78.); “Karluk (ordusu) onun için durarak [teslim oldu]. Elteber kendisi geldi.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 34.); “Karluklar böylelikle... İltever kendisi geldi.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 203.); “Karluk(lar)bu nedenle (ayağa) kalkıp [...] eltewer kendisi geldi.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 138.)

⁸³⁹ “(Yüce Hanımın atlıları Dokuz Tatarlar (ve) On Yedi Az(lardan oluşuyor). Kumandanlar... generaller ve binbaşılar (da) Uygur(lardan)dır. Prenslerimle birlikte bu (kitabeyi) yazdığımızda, Han'ım için, Karakollar Başı Kagas Ataçuk ve Begzeker Çigşi Bıla Baga Tarkan, üç yüz nöbetçi ile nöbet tuttu.” [Ayrıca Mert dipnotunda şunu belirtir: “KB'nin 608. ve 2536. Beyitlerinde de geçen “turgak” kelimesi hem Drevnetyurtskiy Slovar'da hem de EDPCT'de “nöbetçi, bekçi” şeklinde anlamlandırılmıştır.”] (bk. Osman Mert, **Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu**, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 190.); “Tengri hanımın atlısı Dokuz-Tatar... buyruk... sengünler, bin... bodunu, Teginlerimle bu yazıtı hanıma karakol... Ataçuk Begzeker Çigşi Bıla Baga Tarkan [yönetimi altında] üç yüz karakol yaptırdı.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 257.); “Efendim, hanım atlılar, Tokuz Tatar (Tokta, Tokuta ?), On yedi Az komutanı, Toñra Ede, generaller, Bıña , Uygur halkı (ile beraberdi). Prenslerimle beraber bunu yazdığım sırada haimi gündüz devriyelerinin başı Kagas Çuk Begzeker Çigşi, Bıla Baga Tarkan ve üç yüz gündüz devriyesi bekliyordu.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 84.); “İlahi (yüce) hanımın atlıları Dokuz Tatar(lardan) on yedi, Az(lardan) komutanlar, Tongra(lardan) generaller ve süvari birliğinden (oluşuyordu).

(Yüce Hanımın atlıları Dokuz Tatarlar (ve) On Yedi Az(lardan oluşuyor). Kumandanlar... generaller ve binbaşılar (da) Uygur(lardan)dır. Prenslerimle birlikte bu (kitabeyi) yazdığımızda, Han'ım için, Karakollar Başı Kagas Ataçuk ve Begzeker Çigşi Bila Baga Tarkan, üç yüz nöbetçi ile nöbet tuttu.)

64. Turgur-

a. Kaldırmak, ayağa kaldırmak

- Udımag odguru, yatılgı turguru yorıyur men. (IB- 20)
(Uyuyanları uyandırarak, yatanları kaldırarak yürüyorum.)

b. Sağ bırakmak, öylece bırakmak

- ebin barkın yılmısın urmadım kıyın aydım turguru kotdım (ŞU D- 2)
((Onların) evlerine barklarına, at sürülerine dokunmadım; (onları) cezalandırdım (ve) oldukları gibi bıraktım.)

65. Tut-

Yazıtlarda oldukça sık kullanılan *tut-* fiili, söz konusu kullanım sıklığına bağlı olarak çeşitli yan anlamlar kazanmıştır. Geçişli bir eylem olarak nesnesiyle birlikte oluşturduğu terkipler ile farklı anlamları karşılar duruma gelmiştir: “*él tut-*: yurt tutmak; ülke yönetmek”, “*kü tut-*: ünlenmek, şöhret kazanmak”, “*at tut-*: (başka bir etnik kimliğe ait) unvan almak, asimile olmak” gibi.

a. Tutmak

- türk bodun yok bolmazun tēyin bodun bolçun tēyin kañım éltēriş kaganıg ögün él bilge katunug teñri töpüsünde tutup yügerü kötürmiş erinç. (KT D-11; BK D-10)
(Türk milleti yok olmasın diye, millet olsun diye, babam İlteriş Kağanı, annem İl Bilge hatunu Tanrı, tepelerinden tutup yukarı kaldırmış şüphesiz.)
- Tanım tüsi takı tükemezken taluyda yatıpan tapladukumın tutar men, sebdükümin yēyür men. (IB-3)
(Vücudumun tüyleri henüz tam çıkmamışken, deniz kıyısında yatarak dilediğimi tutuyorum, sevdiğimi yiyorum.)

Uygur halkından prenslerimle bu (yazıtı) yazdıkları sırada, hanımın muhafız birliğinin başı Kagas Ataçuk, Begzeker Çigşi (ve) Bila Baga Tarkan (ile birlikte) üç yüz muhafız, (yazıtı) ayağa kaldırdı (dikti).” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 47.)

- Utru yèrde ogrı sokuşup tutupan minmiş. (IB-16)
(*(Yolun) karşısında (karşı yerinde) (bir) hırsız ile karşılaşmış; (hırsız atı) tutup (üstüne) binmiş.*)
- Sagır içre elik kèyik kirmiş. Eligin tutmuş. (IB-63)
(*Avlak içine bir erkek karaca girmiş. (Onu) elleri ile tutmuş(lar).*)
- atsar alp ertinüz e tutsar küç ertinüz. (YEN ALTIN KÖL I- 5)⁸⁴⁰
(*Attığınızda (okçulukta) cesur idiniz; tuttuğunuzda (güreşte) güç(lü) idiniz.*)

b. Esir olarak almak, yakalamak, ele geçirmek

- kül tegin yadagin oplayu tegdi, ong tutuk yurçın yaraklıg eligin tutdı yaraklıgdı kaganka ançuladı. (KT D-32)
- anta yana kirip türgüş kagan buyrukı az tutukug eligin tutdı. (KT D-38)
(*Orada yine (düşman safları arasına) dalıp Türgiş kağanının kumandanını Az valisini eli ile yakaladı.*)
- Az elteberig tutdı. (KT K-3)
(*Azların ilteberini yakaladı.*)
- kaganın tutdumuz. (TY II. TAŞ B-6)
(*Kağan(lar)ını yakaladık.*)
- eligçe er tutdumuz. (TY II. TAŞ B-7)
(*Elli kadar asker(ini) yakaladık.*)
- süñüşde tutup on er ıtdım (ŞU D-4)
(*Savaşta on askeri tutarak gönderdim.*)
- yelmesin eş yeriñerü ıdmış yelmesin meniñ er anta basmış tıl tutmuş. (ŞU D-12)
(*Keşif birliğini, müttefiklerin (bulunduğu) yere (görev için) göndermiş. Keşif birliğine, benim askerim orada baskın yapmış, muhbirleri ele geçirmiş.*)
- bir [k1]z sek[iz urı] oğlın tutdım. (ŞU B-3)
(*Bir kız (ve) sekiz erkek çocuğu ele geçirdim.*)
- ... tutdum (ŞU K-10)
(*(Ozmış Kağan'ı) ele geçirdim.*)
- kanın anta tutdum (TARYAT G-1, 2)
(*Han(lar)ını orada yakaladım.*)

⁸⁴⁰ “[Avda] keskin okçu ve [güreşte] güçlü (bahadır) idiniz.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 94); “Atsanız, kahraman idiniz (ve) tutsanız güç(lü) idiniz.” (bk. Erhan Aydın, **Sibirya’da Türk İzleri-Yenisey Yazıtları**, İstanbul, Kronik Kitap, 2019, s. 104.)

- yalnız yorıp tokuz teginiğ tagdaki kara adığığ eligin tut[dum]. (YEN EL BAJI-17, 18)

(Yalnız yürüyüp dokuz prensi ? dağdaki kara ayıların ellisini yakaladım.)

c. (ël tut-) yurt tutmak; ülke yönetmek, ülke kurmak

- ël tutsık yer ötüken yış ermiş. (KT G-4)⁸⁴¹

- ël [tutsık yer ö]tük[en] yış ermiş. (BK K-3)

(Yurt tutacak yer Ötüken Dağları imiş.)

- ötüken yış olursar beñgü ël tuta olurtaçı sen. (KT G-8)⁸⁴²

- ö[tüken y]ış olursar, beñgü ël tuta olurtaçı sen. (BK K-6)

(Ötüken Dağlarında ikamet edersen ebedî yurt tutup yaşayacaksın.)

- türk [bodun tē]rip ël tutsıkıñın bunta urtum. (KT G-10)

- türk bodunug tērip ël tutsıkıñın bunta urtum. (BK K-8)

(Türk milleti(ni) bir araya getirip ülke kuracağınızı buraya yazdım.)

- olurupan türk bodunug ëlin törüsin tuta bērmış eti bērmış. (KT D-1; BK D-3)

(Tahta oturarak Türk halkının devletini (ve) yasalarını yönetmiş(ler); düzenlemiş(ler).)

- anı üçün ëlig ança tutmış erinç ëlig tutup törüg êtmış. (KT D-3)⁸⁴³

- anı] üçün ëlig ança tutmış erinç ëlig tutup törü[g êtmış. (BK D-4)

(Bu sebeple devleti öylece yönetmiş(ler) şüphesiz. Devleti yönetip yasaları düzenlemiş(ler).)

- men tokuz yëgirmi yıl şad olurtum toku[z yëgir]mi yıl kagan olurtum ël tutdum. (BK G-9)

(Ben on dokuz şad (olarak) hüküm sürdüm, on dokuz yıl (da) hakan (olarak) hüküm sürdüm, devlet yönettim.)

⁸⁴¹ “Ötüken platosu eli tutacak yer imiş.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s.190.); “(Türk halkının yurt edineceği ve yönetileceği yer Ötüken dağları imiş.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 21.); “Ülke kurulacak topraklar Ötüken topraklarıymış.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 90.); “Devleti yönetecek yer Ötüken Dağları imiş.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 501.)

⁸⁴² “Ötüken Dağlarında oturursan sonsuza kadar devlet sahibi olup hükmedeceksin.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 22, 23.); “Ötüken topraklarında yaşayıp (sağa-sola) kervanlar gönderirsen hiç sıkıntıya düşmeyeceksin.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 91.); “Ötüken Dağlarında oturursan ebedi yurt tutup oturacaksın.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 49.); “Ötüken dağlarında oturursan ebedi devlet tutup oturursun.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 504, 505.)

⁸⁴³ “Onun için devleti öylece yönetmişler; devleti yönetip yasaları düzenlemişler.” (bk. Talat Tekin, **a.g.e.**, s. 24, 25.); “Ülkeyi şüphesiz bunun için böylece yönetmiş. Ülkeyi yönetip yasaları yapmış” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 92.); “Onun için ülkeyi öylece sahiplenmişler elbette. Ülkeyi sahiplenip yasaları düzenlemişler.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 52, 53.); “Bu sebeple devleti öylece kurmuşlar, devleti kurup yasaları düzenlemişler.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 508, 509.)

- teŋride bolmış  l  tmiş [bilge] kaganım olurtı  l tutdı. (TES D-4)
(*Tanrıdan olmuş / Tanrının lütfuyla devlet kurmuş (olan) Bilge Kaĝanım tahta oturdu, devleti yönetti.*)
- teŋrim kanım tkm teg  lig tutdı (TARYAT K-1)
(*Yüce hanım [...] gibi devleti yönetti.*)
- Kırk yıl  l tuttum (YEN K JEEL G HOVU-4)
(*Kırk yıl boyunca devleti yönettim.*)

d. H kimiyeti altına almak, zapt etmek, elde etmek

- [...] bu az  lig tutdı (K   B-6)
(*[...] bu Azların ülkesini egemenliĝi altına aldı.*)
- Üçümüz apamız tutmuş y r sub idisiz bolmazun t yin az bodunug  tip yar[atıp...] (KT D-19)
-       z apamız tutmuş y r sub [idi]siz kalmazun [t yi]n [az bodunug  tip yaratıp... (BK D-16)
(*Atalarımızın elde ettiĝi topraklar sahipsiz kalmasın diye Az halkını düzene sokup örgütleyerek...*)

e. Hüküm sürmek

- anı   li    yüz yıl  l tutmuş. (TES K-2)
(*Onun devleti    yüz yıl hüküm sürmüş.*)

f. ( z içi taşın tut-) içine kapanmak

-  z içi taşın tutmuş teg biz. (TY I.TAş G-6)⁸⁴⁴
(*Biz kendi kendimizi kapana kısırmış (kendi içi, dışını tutmuş) gibiyiz.*)

g. (k  tut-)  nlenmek, şöhret kazanmak

- tabĝa ka bunça s   ş p alpin erdemin    n k  bunça tutdı. (K   B-12)⁸⁴⁵

⁸⁴⁴ “Kendi içi dışını tutmuş gibi olacaĝız.” (bk.  rp d Berta, **a.g.e.**, s. 85.); “kendi içi dıştan tutulmuş gibiyiz.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 68, 69.); “Kendi iç(kuvvetler)i ile dış (topraklar)ı tutmuş gibiyiz.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: K l Tigin, Bilge Kaĝan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 76, 77.); “Biz kendi kendimizi kapana kısırmış gibiyiz.” (bk. Mehmet  lmez, **a.g.e.**, s. 171.); “Kendimizce dışarıyı tutmuş gibiyiz.”; (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 107.); “Kendi içi, dışını tutmuş (içimize kapanmış) gibiyiz.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 600, 601.)

⁸⁴⁵ “tabĝa ka bunça s   ş p alpin erdemin    n  k bunça tutdı:   n’e karşı bu kadar savařtıĝı için, yiĝit ve erdemli olduĝu için bizzat bu şekilde ülkesini muhafaza etti.” (bk. Osman Mert, **K li  or Yazıtı ve Anıt Mezar**

(Çin'e karşı bu kadar savaşmış yiğitliği (ve) erdemi sayesinde bu kadar ünlendi. (şöhret kazandı.))

h. (at tut-) asimile olmak; başka bir etnik kimliğin adını almak; unvan almak

- türk begler türk atın ıt(t)ı tabgaçgı begler tabgaç atın tutupan tabgaç kaganka körmüş. (KT D-7, 8)

- türk begler türk atın ıt(t)ı tabgaçgı begler tabg[aç atın tutupan tabgaç kaganka körmüş. (BK D-7)

(Türk beyleri Türk unvanlarını bıraktı; Çinlileşmiş (Türk) beyleri, Çin unvanları olarak Çin kağanına tâbi olmuşlar.)

- erdemi bar üçün kanınta kü tutuk atka tegmiş⁸⁴⁶ begim esiz er[en] başı yita açığ a. (YEN ABAKAN-10)

(Erdemi sayesinde han [hizmetinde] şerefli “tutuk” unvanına ulaşan beyim, ne yazık! Askerlerin önderi, eyvah! Ne yazık!)

66. Tüş-

Clauson kelimenin anlam alanını şu şekilde açıklamaktadır:

“Hem isteyerek ‘(bir yere) yerleşmek; inmek; (bir yere doğru) çekilmek, geri çekilmek’ hem de istemeyerek ‘(bir şeyi) düşürmek’; aşağıya doğru yönelen hareketlerin genel bir anlamına sahiptir.”⁸⁴⁷

a. Düşmek; yere devrilmek, yere serilmek

- ol at anta tüş[di]. (KT K- 4)

(O at orada yere serildi.)

- Tebe titigke tüşmiş. Basınu yemiş. Özin tilkü yemiş tēr. Ança bilinler yab[l]ak ol. (IB-46)

(Bir deve bataklığa düşmüş. Batarken (yine) yemeye devam etmiş. (Fakat) kendisini (de) bir tilki yemiş, der. Öylece biliniz: (Bu fal) kötüdür.

b. Gitmek

Kompleksi, Erzurum, Zafer Medya Ofset Matbaacılık, 2015, s. 55 ve 58.); “Çin’e karşı bu kadar savaşmış kahraman ve erdemli oluşuyla böyle şöhret kazandı.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 202.)

⁸⁴⁶ “Karahanlı ve Uygur döneminden bilindiği üzere “atka teg-”, “unvan almak, unvan kazanmak, unvan elde etmek” anlamlarına gelmektedir.” (bk. Igor V. Kormuşin, **a.g.e.**, s. 69)

⁸⁴⁷ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 560.

- ol sabıg eşidip kaganım ben ebgerü tüşeyin tedi . (TY I. TAŞ K- 6)⁸⁴⁸

(O istihbaratı işitince kağanım, “Ben karargâha gideyim.” dedi.)

c. (Irmağa, denize) dökülmek

- teñri yarlıkadı yañdımız ögüzke tüşdi. (TY I. TAŞ G-9)

(Tanrı lütfetti, (düşmanı) bozguna uğrattık. Irmağa döküldü(ler).)

d. (Kuş) konmak, bir yere inmek

- Körüklüg kayaka konupan küzleyür men yagaklıg tograk üze tüşüpen yaylayur men tèt. (IB-64)

(Manzaralı kayaya konarak (etrafı) gözetliyorum. Cevizli kavak ağacı üzerine konup yazı geçiriyorum, der.)

e. Geri dönmek

- anta yana tüşdüm (ŞU D-7; ŞU G-2)⁸⁴⁹

(Oradan yine döndüm.)

- anta ötrü türgüş karlukug tabarın alıp ebin yulıp barmış ebime tüş[düm]. (ŞU G-5)

(Bundan dolayı Türgişler Karlukların mallarını (ganimet olarak) alıp evlerini yağmalayıp gitmiş(ler). Evime döndüm.)

- ebi on kün öñre ürküp barmış anta yana yorıp tüşdüm. (ŞU G-7)

(Karargâhı (karargâhtaki halk) on gün önceden korkup kaçmış(lar). Oradan yine yürüyerek döndüm.)

- anta yana tüşüp orkun balıklıg beltirinte el örginin anta örgipen etitdim (ŞU G-10)⁸⁵⁰

(Oradan yine geri dönüp Orhun Irmağı (ile) Balıklı Irmağı'nın birleştiği yerde devletimin tahtını orada kurdurup düzenlettim.)

- yana tüşüp onunç ay eki yañıka bardım (ŞU B- 1, 2)

(Yine geri dönüp onuncu ayın ikinci gününde vardım.)

⁸⁴⁸“Bu sözleri işitince kağanım: “Ben eve gideyim!” dedi.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 90.); “Bu sözü işitince hakanım “Ben karargaha yetiştetim” dedi.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 174.); “O sözü işitip kağanım, “ben karargâha gideyim.” dedi.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 112.); “O sözleri dinledikten sonra, ben karargâha ineyim, dedi.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 608, 609.)

⁸⁴⁹“Oraya (o zaman) yine yerleştim.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 296.); “Oradan yine döndüm.” (bk. Osman Mert, **Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu**, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 235.); “Oradan tekrar geri döndüm.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 122.); “Oradan yine geri döndüm.” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 57.)

⁸⁵⁰“I set up the national throne there and had (the place) arranged.” (bk. Marcel Erdal, **A Old Turkic Word Formation a Functional Approach to the Lexicon, Vol 1**, Wiesbaden, 1991, s. 310)

- ebime ekinti ay altı yaşıka tüşdüm (ŞU B-4)
(Evime ikinci ayın altıncı gününde geri döndüm.)

67. Tüşür-

a. İndirmek, düşürmek

- ol sub kodı bardımız aşangalı tüşürtümüz (TY I. TAŞ K-3)
(O ırmaktan aşağı doğru gittik. (Askerleri) yemek yemeleri için (attan) indirdik.)

b. Yük yüklemek; acı vermek, üzüntü vermek

- iniñizke eçiñizke⁸⁵¹ ingen yüki⁸⁵² ilz(?) tüşürtiñiz. (YEN ALTINKÖL I- 6)
(Kardeş(ler)inize (ve) ağabey(ler)inize, büyük yük yüklediniz⁸⁵³.)
- yėti urı oğluñuzka bökmedök kañıçım alp <u>kuşça buñı tüşürmek ertiñiz (YEN ABAKAN-6)
(Yedi erkek çocuğunuza doymadınız, babacığım! (Üzerimize) büyük keder bıraktınız.)

68. Uç-

Temel anlamı “(kanatlı hayvanlar için) uçmak” olan kelime, bu anlamıyla yalnızca İrk Bitig fal kitabında yer almaktadır. Ancak genel olarak, ad aktarması yoluyla, hükümdar/kağan ailesine mensup, mevkisi yüksek kimselerin ölümünü ifade etmek için kullanılmaktadır. Clauson kelimenin anlamlarını şu şekilde bildirmektedir:

“En eskisi, (üst seviyedeki biri için) bir şeref payesi olarak ‘ölmek’; diğerleri ‘büyük bir hızla gitmek; gözden kaybolmak; seğırtmek; (renkler için) solmak ve bir şekilde son zamanlarda Osm.da ‘bozulmak’.”⁸⁵⁴

a. (Kanatlı hayvanlar) uçmak

- Kuş oğlu uça aztı. (IB-15)
(Kuş yavrusu uçarak yolunu kaybetti.)
- Turña kuş tüşnekiñe konmış. Tuymatın tuzakka ilinmiş. Uça umatın olurur tēr. (IB-61)

⁸⁵¹ Kormuşın, bu cümlede “eçi” kelimesini “akraba olan kardeşler; amca çocukları” olarak anlamlandırmaktadır. Ayrıntılı bilgi için bk. Igor V. Kormuşın, **a.g.e.**, s. 101.

⁸⁵² “ingen yüki” için bk. Igor V. Kormuşın, **a.g.e.**, s. 102.

⁸⁵³ “yük yüklemek” ifadesi mecazen “bir kimseye üzüntü yükü yüklemek” olarak değerlendirilmektedir.

⁸⁵⁴ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 19.

(Bir turna, tüneğine konmuş. (Bu sırada) farkına varmadan tuzağa yakalanmış.
Uçamadan (öylece) duruyor, der.)

b. Vefat etmek; sonsuzluğa uçmak

- kañım kagan ança élig] törüg kazganıp uça barmış. (KT D-15, 16)
- kañım [kagan ança élig törüg kazganıp uça barmış]. (BK D-13)
(Babam kağan o kadar ülkeyi, devleti fethederek vefat etmiş.)
- bilmedük üçün [yablakının üçün eçim kagan uça bardı.] (KT D-24)
- ol bilmedüküğün üçün yablakının üçün eçim kagan uça bardı. (BK D-20)
(Bilmediğin için, sizin kötülüğünüz yüzünden amcam kağan vefat etti.)
- kañım kagan uçdukda inim kül tegin yet[i yaşda kaltı]. (KT D- 30)
(Babam kağan vefat ettiğinde kardeşim Kül Tigin yedi yaşında idi.)
- kañım] kagan uçdukda özüm sekiz yaşda kaltım. (BK D-13, 14)
(Babam kağan vefat ettiğinde (ben) kendim sekiz yaşında idim.)
- kül tegin koñ yılka yeti yegirmike uçdı. (KT KD)
(Kül Tigin koyun yılının on yedisinde vefat etti.)
- uça bardıgız. (KT GD)
(Uçup gittiniz vefat ettiniz.)
- bunça kazganıp kañ[ım k]agan [ı]t yıl onunç ay altı otuzka uça bardı. (BK G-10)
(Bunca şeyi elde et(tikten sonra) babam köpek yılında, onuncu ay yirmi altıncı günde vefat etti.)
- bilge kagan u[çdı] (BK B-2)
(Bilge Kağan vefat etti.)
- kanım yaşı tegip uçdı oğlu yabgum kagan boltı [...] (TES B-5)⁸⁵⁵
(Kağanım(ın) yaşı (kemâle) erince vefat etti. Oğlu yabgum kağan oldu.)
(Kağanım(ın) ömrü tamam olunca vefat etti. Oğlu yabgum kağan oldu.)
- anta kësre kañım kagan uçdı (ŞU K-12)
(Ondan sonra babam kağan vefat etti.)

69. Uduz-

a. Göndermek, sevk etmek

⁸⁵⁵ Mert “yaş teg-” birleşik fiilini “öl-” olarak anlamlandırmaktadır. Cümledeki “yaş” kelimesi, hem “yaş” hem de “ömür” anlamına gelecek şekilde iki farklı çeviriye uygundur. “(ölüm) yaşına ulaşınca” yahut “ömrü tamam olunca” . (bk. Osman Mert, *Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu*, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 125.)

- kök öngü yoguru ötüken yışgaru uduztum. (TY I. TAŞ G-8)
(*Kök Öng (Ongi) (Irmağı 'nı) aşır Ötüken toprakları yönünde sevk ettim.*)
- köñlünçe uduz tedi. (TY I. TAŞ G-8)
(*((Orduyu) aklına göre sevk et, dedi.)*)
- ... oğlın [kisis]in uduztukı [kon]dukı êtdüki yêr aldúkı (KİÇ D-13)
(*(...çocuk(lar)ını (ve) karısını gönderdiği, yerleştirdiği, düzenlediği, toprak aldığı...)*)

b. Kumanda etmek, önderlik etmek

- yêti yüz kişig uduzugma ulugı şad erti. (TY I. TAŞ B-5)⁸⁵⁶
(*(Yedi yüz kişiyi kumanda edenlerin (rütbece) en büyüğü şad idi.)*)
- uduzup açın kop êl. (ABY USTYUGİ SARI KOBI)⁸⁵⁷
(*((Bize) önderlik edip, bütün milletin düzenini sağla.)*)

70. Ur-

Kullanım sıklığının bir neticesi olarak çok anlamlı duruma gelen *ur-*, temel olarak “yerleştirmek; vurmak” anlamlarına gelmektedir. Ancak yazıtlarda içinde bulunduğu bağlama dayalı olarak çeşitli anlamlar kazanmıştır. Clauson kelimenin “1) (bir şeyi bir şeye) yerleştirmek, 2) (birini veya bir şeyi) vurmak” şeklinde iki farklı anlama sahip olduğunu ve bu anlamların da kolun kullanımıyla ilgili olduğunu vurgulamaktadır.⁸⁵⁸ Bu anlamların yanı sıra, sert bir cisim üzerine sivri uçlu bir cisimle semboller, işaretler çizmek, “*ur-*” fiiliyle karşılanarak “yazı yazmak; oymak, kazımak” anlamlarında kullanılmaktadır.⁸⁵⁹

a. Yerleştirmek, konuşlandırmak; koymak

- yelme kargu edgüti urgıl basıtma têmış. (TY I. TAŞ K-10)⁸⁶⁰

⁸⁵⁶ “Yedi yüz kişiyi yöneten büyük [yöneticileri] şad idi.” (bk. Árpád Berta, *a.g.e.*, s. 84.); “Yedi yüz kişiyi sevk eden büyükleri şad idi.” (bk. Muharrem Ergin, *a.g.e.*, s. 64, 65.); “yedi yüz kişiyi sevk eden üstleri şad idi.” (bk. Talat Tekin, *Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk*, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 74, 75.); “Yedi yüz kişiye kumanda edenlerin başı Şad unvanını taşıyordu.” (bk. Mehmet Ölmez, *Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük*, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 170.); “Yedi yüz kişiyi sevk edenlerin lideri şad (unvanlı) idi.” (bk. Erhan Aydın, *Orhon Yazıtları*, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 105.); “yedi yüz kişiyi sevk edenlerin (rütbece) en büyüğü şad idi.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, *a.g.e.*, s. 596, 597.)

⁸⁵⁷ “(Bize) önderlik edip, (bizimle) bütün halkla ilgilen.” (bk. Igor Kormuşin, Emine Mozioğlu, Risbek Alimov, Fikret Yıldırım, *a.g.e.*, s. 281.)

⁸⁵⁸ Sir Gerard Clauson, *a.g.e.*, s. 194, 195.

⁸⁵⁹ Hatice Şirin, *Kül Tigin Yazıtı Notlar*, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2015, s. 130.

⁸⁶⁰ “Gözetleme kulelerini iyi inşa edin.” (bk. Árpád Berta, *a.g.e.*, s. 90, 91.); “Keşif kolunu, nöbet işini çok iyi tertip et.” (bk. Muharrem Ergin, *a.g.e.*, s. 74, 75.); “Gözetleme kulelerini iyi yerleştir.” (bk. Talat Tekin, *a.g.e.*, s.

(Keşif kollarını ve gözetleme kulelerini iyi konuşlandırın, (üzerinize) baskın yaptırmayın, demiş.)

- Kugu kuş kanatına urup anın kalıyu barıpan ögiğe kañınga tegürmiş. (IB-35)
(Kuğu kuşu (onu) kanadına alarak (yerleştirerek) böylece uçup gitmiş (ve onu) annesine babasına ulaştırmış.)

b. (ok ile; bir alet aracılığıyla) vurmak

- yarıkında yalmasında yüz artuk okın urtı yüziğe başına bir t[egürmedi (KT D- 33)
((Kül Tigin'i) zırhından (ve) kaftanından yüzden fazla ok ile vurdu(lar), yüzüne başına bir (ok) değdirmedi.)
- bir erig okun urtı eki erig udu aşuru sançdı. (KT D-36)
(Bir askeri ok ile vurdu, iki askeri takip edip mızrakladı.)

c. (Hayvan) vurmak; avlamak

- ol tegdükde bayırkunıñ ak adgırığ udlukın sıyu urtı. (KT D- 36)
(O saldırdığı zaman Bayırku'nun kır aygırını, uyluğunu kırarak vurdu(lar).)
- [ka]rluk yegren ermelig arkasın sıyu urtı (KİÇ D-21)
(Karluk(lar Köli Çor'un) doru atının sırtını/sağrısını kırarak vurdu(lar).)

d. Keçe dövmek ⁸⁶¹

- kidizig subka sukmuş. Takı ur, katıgtı ba tēr. (IB-33)
(Adamın biri) keçeyi suya sokmuş. “Daha çok vurun, sıkıca bağlayın!” der.)

e. Taş üzerine yazmak, hâkketmek

- türk [bodun tē]rip el tutsıkiñın bunta urtum. (KT G-10)
- türk bodunug tērip el tutsıkiñın bunta urtum. (BK K-8)
(Türk milleti(ni) bir araya getirip ülke kuracağınızı buraya yazdım.)
- yañılıp ölsikiñın yeme bunta urtum. (KT G-10, 11)
- yañılıp ölsikiñın [yeme] bunt[a urtu]m. (BK K-8)
(Yanılıp öleceğini de buraya hâkkettim.)

80, 81.); “Devriyeleri, karakolları iyi yerleştir, baskına izin verme, demiş.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 174.); “Devriyeleri, karakolları iyice yerleştir.” (bk. Erhan Aydın, **a.g.e.**, s. 113.); “Keşif kollarını ve gözetleme kulelerini iyi konuşlandırın.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 612, 613.)

⁸⁶¹ Bir kumaş türü olan keçe, yapım aşamasında hamamlarda ıslatılarak dövülür/vurulur böylece şekillendirilmiştir.

- neñ neñ sabım erser beñgü taška urtum. (KT G-11; BK K-8)
(*Ne kadar sözüüm varsa ebedî taşa vurdum (yazdım).)*)
- belgüsin bitigin bu urtı bu yaratdı. (TES G-3)
(*Damgasını (ve) yazıtını bu(rada) yaz(dır)dı, bu(rada) hazırladı.*)
- beñgü yalım kaya bitig urayın. (ABY TUYIKTA A 88)
(*Ebedî yalçın (sarp) kaya yazıtını vurayım (kazıyayım).)*)

f. (tugrag ur-) mühürlemek, mühür vurmak

- temiçin tugrag urtum (MBY YAMAN US 3)
(*Temiçin (olarak) mühür vurdum.*)

g. (Rehin olarak) bırakmak, terhin

- Oyma er oğlanın kisisin tutug urupan oş iç oygalı barmış. (IB- 29)
(*Bir sakatatçı, çocuklarını ve karısını rehin olarak ortaya koyup (hayvanların) iç organlarını çıkarmaya gitmiş.*)

h. (yara ur-) yarmak, yararcasına vurmak, parçalamak

- Talım urı yarın aç a yasıçın yalım kayag yara urupan yalñusun yorıyur tēr. (IB- 40)
(*Cesur bir genç, omuz(larını) dikleştirerek okunun ucu ile yalçın kayaları yararak yalnız başına yaşıyor, der.*)

71. Urtur-

a. (Taşa) yazdırmak, (yazı) yazdırtmak, kazıtmak

- taş tokıtdım köñülteki sabımın urturtum. (KT G-12)
(*Taş (yazıt) yazdırdım. Gönül(üm)deki sözlerimi kazıttım.*)

b. (bediz urtur-) resim ve süsleme yaptırmak, süsletmek, bezetmek

- için taşın adınçığ bediz urturtum. (KT G-12)
- için taşın adınçığ bediz u[rturtu]m. (BK K-14)
(*İçini dışını bambaşka (bir şekilde) süslettim.*)

72. Ün-

Kelimenin “yükselmek” temel anlamından hareketle yan anlamlar kazandığını dile getiren Clauson, ayrıca “(bir bitki için) filizlenmek; (bir adam için) ayağa kalkmak” anlamlarında da kullanıldığını bildirmektedir.⁸⁶²

a. (Bir şeyin üzerine) çıkmak

- Esri amga yalım kayaka ünüp barmış, ölümte ozmış. (IB- 49)
(Benekli yaban keçisi gidip yalçın bir kayaya çıkmış. Ölümden kurtulmuş.)
- Tokuz arlı sığun kèyik men. Bedük tiz üze ünüpen möñreyür men. (IB-60)
(Dokuz çatallı boynuzu olan erkek geyiğim. Büyük dizlerimin üzerine çıkarak böğürürüm.)
- eki yadag yèp / yiş aşu ünmiş. (ABY TUYIKTA V)⁸⁶³
(İki yaya (kişi) yiyip (karınlarını doyurup) (belli bir yol) katedip (dağa) çıkmış.)

b. (Bitkiler için) filizlenmek, boy vermek, (yerden) bitmek

- Tarıg bişdi, yaş ot ündi, yılmıkı kişike edgü boltı tèt. Ança bilinler: edgü ol. (IB- 53)
(Ekinler olgunlaştı, taze otlar çıktı. Hayvanlar (ve) insanlar için iyi oldu, der. Öylece biliniz: (Bu fal) iyidir.)

c. Sıyrılmak, (düşman saflarının içinden) çıkmak

- köli çor anta kèsre karlukka yem[e] süñüş[dük]de idil akın binip oplayu tegip sança ıdıp topulu ünti. (KİÇ D- 19)⁸⁶⁴
(Küli Çor ondan sonra, Karluklara karşı yeniden savaştığında İdil’in kır atına binip boğa gibi saldırıp mızraklayarak, (düşman saflarını) dağıtarak, parçalayarak (aralarından) çıktı.)

d. Gitmek, çıkmak

- Kanlık süsi abka ünmiş. (IB-63)
(Hanın ordusu ava çıkmış.)

⁸⁶² Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 169.

⁸⁶³ “İki yaya (kişi) yiyip, (dağı) aşip (aşağı) indi.” (bk. İgor Kormuşin, Emine Mozioğlu, Risbek Alimov, Fikret Yıldırım, **a.g.e.**, s. 279.)

⁸⁶⁴ “İdil’in ak atına binip boğa gibi saldırarak mızraklayarak dağıtarak parçalayarak ilerledi.” (bk. Osman Mert, **Köli Çor Yazıtı ve Anıt Mezar Kompleksi**, Erzurum, Zafer Medya Ofset Matbaacılık, 2015, s. 77.); “Küli Çor ondan sonra, Karluklara karşı savaşırken de sonra ‘İdil’ kıratını binip boğa gibi hücum edip, mızraklayıp geçip, deşip attı.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 202.); “Bilge Küli Çor, ondan sonra Karluk(lar)la yeniden savaştığında İdil (adlı) ak atına binip ileri atılarak saldırıp mızraklayıp (düşman saflarını) delip çıktı.” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 137.)

73. Yan-

a. Geri dönmek, dönmek

- men [özüm kagan olurtukuma yer sayu] barmış bodun ölü yitü yadagin yalıñın yana kelti. (KT D-27, 28)
- men [özüm kagan olurtukuma] yer sayu barmış bo[dun yadagin yalıñın] ölü yitü [yana] kelti. (BK D-22, 23)
((Ben) kendim kağan (olarak) tahta oturduğumda her yana dağılmış olan halk, ölere biterek, yayan yapıldak (bir halde) dönüp geldi.)
- yantımız kögmen yışığ ebirü keltimiz. (TY I. TAŞ K-4)
(Dönüp geldik. Kögmen dağlarını dolanarak geldik.)
- kırkııda yantımız. (TY I. TAŞ K-5)
(Kırğız(lar)dan döndük.)

b. (Savaşta) geri çekilmek

- ol sabıg eşidip begler kopın yanalım arıg ubutı yëg tedi . (TY II. TAŞ B-1, 2)
(O haberi işitince beyler: “Hepimiz geri çekilelim. Temizin utancı daha iyidir.” dedi(ler).)

c. (Savaşta) kaçmak

- yanıgma yağıg kelürir ertim. (TY II. TAŞ D- 3)
(Kaçan düşman (askerlerini) (geri) getirttim.)

74. Yantur-

a. (Orduyu) döndürmek, geri çekmek

- anta yanturtumuz. (TY II. TAŞ G- 1)
((Orduyu) oradan döndürdük.)

b. İçine atmak, bastırmak

- közde yaş kelser tıda köñülte sıgıt kelser yanturu sakıntı. (KT K-11)
(Gözden yaş geldiğinde engel olarak, gönülden feryat geldiğinde içime atarak kaygılandım.)

75. Yara-

Clauson kelimenin anlamlarını “(birine) başarılı, avantajlı, yararlı, faydalı, işe yarar olmak; (bir şeye) uygun olmak” şeklinde sıralamaktadır.⁸⁶⁵ Kelimeye oldukça az rastlanmasına rağmen söz konusu iki anlamı da karşılamaktadır.

a. Fayda sağlamak, işe yaramak

- tumış tēyin eşidip bu yolun yorısar yaramaçı tēdim. (TY I. TAŞ D-6)
((Kögmen yolu) kapanmış diye haber alınca “bu yol(dan) yürürsek işe yaramayacak” dedim.)
- Çıgañ er oğlu kazgança barmış. Yolu yaramış. (IB- 30)
((Yoksul (bir) adamın oğlu (para) kazanmaya gitmiş. Yolculuğu faydalı olmuş.)

b. Uygun olmak, yaraşmak, yakışmak

- Altun tuyuglug adgırlık yaragay. (IB-5)
(Altın toynaklı bir aygır olmak yaraşır.)
- Altun budlalug bugralık yaragay. (IB-5)
(Altın burunsaklı buğra olmak yaraşır.)
- Ebiñerü barmış: üçünç kunçuyı urılanmış. Beglik yaragay tēr. Meñilig beg ermiş.
Ança bilinler: añıg edgü ol. (IB-5)
(Evine doğru gitmiş: Üçüncü (kez) karısı (bir) oğlan çocuğu doğurmuş. (Bu çocuğa) beylik yaraşır (diye düşünmüş), (fal böyle) aktarır. (Bu bey) mutlu (bir) beymiş. Öylece biliniz: (bu fal) çok iyidir.)
- Ürüñ esri ingek buzagulaçı bolmış. Ölgey men, tēmiş. Ürüñ esri erkek buzagu kelürmiş. Idukluk yaragay. Ülügde ozmış tēr. Ança bilin edgü ol. (IB-41)
(Ak benekli bir inek buzağılamak üzere imiş. (İnek) “Öleceğim” demiş. Ak benekli bir erkek buzağı dünyaya getirmiş. (Bu buzağıyı) Tanrı’ya kurban etmek uygun olur. (Bu sayede inek, kötü) talihinden kurtulmuş, der.)
- [...] yaramatın yağıdu kelmiş. (ŞU D-10)
([...] uygunsuz bir şekilde düşmanlaşarak gelmiş.)

⁸⁶⁵ Sir Gerard Clauson, a.g.e., s. 956.

76. Yarat-

Hatice Şirin kelimenin anlam katmanlarını “yapmak > yaratmak > oranlamak > orantılamak > uygun hale getirmek” şeklinde izah etmektedir.⁸⁶⁶ Tanrının “yoktan var etmesi” olarak yalnızca iki yerde kullanılan kelime, genel olarak “bodun” kelimesi ile birlikte “ulus/millet yaratmak, (milleti) örgütlemek” anlamlarında kullanılmaktadır. Bununla birlikte kelimenin bağlam içinde çeşitli kelimelerle oluşturduğu terkiplere dayalı olarak yan anlamlar kazandığı görülmektedir.

a. Yaratmak, yoktan vâretmek

- teŋri teg teŋride yaratmış türk bilge kagan sabım (BK D-1; BK-G-13)

((Ben) Semâvi Tanrı'nın yaratmış olduğu Türk Bilge Kağan(ım). Sözüm (şudur):)

b. (bodun ile) ulus yaratmak, (dağınık haldeki milleti) toplamak; örgütlemek

- yêti yüz er bolup êlsiremiş kagansıramış bodunug, küñedmiş kuladmış budunug türk törüsin içgınnmış bodunug eçüm apam törüsinçe yaratmış, boşgurmış. (KT D-13)
- yêti yüz er bolup êl[siremiş kagansıramış bodunug küñedmiş kuladmış bod]unug türk törüsin [içgınnmış] bodunug eçüm apam törüsinçe yaratmış boşgurmış. (BK D-11, 12)
(Yedi yüz asker olduğu zaman devletsizleşmiş, kağansızlaşmış halkı, carıye (ve) kul olmuş halkı, Türk örf ve adetlerini bırakmış olan halkı atalarımın yasalarına göre örgütlemiş (ve) eğitmiş.)
- eçümüz apamız tutmuş yêr sub idisiz bolmazun tēyin az bodunug êtip yar[atıp...] (KT D- 19)
- eç[ümüz apamız tutmuş yê]r sub [idi]siz kalmazun [tēyi]n [az bodunug êtip yaratıp...] (BK D- 16)
(Atalarımızın elde ettiği yurt sahıpsiz kalmasın diye Az halkını düzene sokup örgütleyerek...)
- kögmen yêr sub idisiz kalmazun tēyin az kırkız bodunug yarat[ıp keltimiz sünüş]dümüz (KT D-20)
- kögmen yêr sub idisiz kalmazun tēyin az kırkız bodunug [êtip] yaratıp keltim[iz. (BK D-17)
(Kögmen yurdu sahıpsiz kalmasın diye Az, Kırgız halk(larını) düzenleyip örgütleyerek geldik.)

⁸⁶⁶ Hatice Şirin, **a.g.e.**, s. 139.

- [kaŋım] kagan eçim kagan olurtukınta tört bulıŋdaki bodunug nençe etm[iş..t]eŋr[i] yarlıkad[uk ü]ç[ün] özüm olurtukuma tör[t] b[uluŋdaki bo]dunug etdim yara[t]dım. (BK K- 8, 9)

(Babam kağan, amcam kağan tahta oturduğunda dört bir taraftaki milletleri nasıl örgütlemişler (ise) Tanrı lütfettiği için (ben) kendim (tahta) oturduğumda (da) dört bir taraftaki milletleri örgütledim; oluşturdum.)

c. (örġin, eb bark ile) yapmak, inşa etmek, yapı kurmak

- çıt tikdi örgin yaratdı yayladı (TES G- 2)
(Çit dikti, taht kurdu (ve) yazı (orada) geçirdi.)
- katıg taşıg ebig barkıg [yarattımız]. (MBY 2. OLON NUR- 2)
(Sert taşı, evi barkı inşa ettik.)
- kaŋım kagan [ü]ç[ün] ağır taşıg yogun ıg türk begler bodun et[i]p yar[atıp kel]ürti. (BK G- 15)
(Babam kağan için ağır taşları, kalın keresteleri Türk beyleri ve halkı hazırlayıp yapıp getirdiler.)

d. (bitig ile) yazıt dikmek; (yazıt) yapmak, hazırlamak

- belgüsin bitigin bu urtı bu yaratdı. (TES G- 3)
(Damgasını (ve) yazıtını bu(rada) yaz(dır)dı, bu(rada) hazırladı.)
- [...] bitigme bunı yaratıgma [bilge] kutlug tarkan seŋün (TARYAT K- 5)
([bunu] yazan, bunu hazırlayan Bilge Kutlug Tarkan Sengün('dür).)
- bunı yaratıgma böke tutam (TARYAT TAŞ KAPL.- 1)
(Bunu hazırlayan Böke Tutam('dır).)

e. (bediz ile) süsleme yapmak, nakşetmek

- bark etgüçi bediz yaratıgma bitig taş etgüçi tabgaç kagan çıkanı çaŋ seŋün kelti. (KT K-13)⁸⁶⁷
(Anıt mezar ustası, süsleme ustası (ve) yazılı taş ustası olarak Çin kağanının kuzeni General Çang geldi.)

⁸⁶⁷ “Mezar hazırlayıcı ve süsleyici, anıt taşı hazırlayıcı olarak Tabgaç kağanından Çıkanı Çang sengün geldi.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 202.)

77. Yaratıt-

a. (*bark, örgin, çıt* ile) inşa ettirmek, kurdurmak

- añar adınçığ bark [...] yar[atıt]dım. (BK K-14)

(*Onun (Kül Tigin) için özel bir anıt mezar (...) inşa ettirdim.*)

- örgin anta yaratıtdım (ŞU D-9)

(*Taht(ımı) orada kurdurdum.*)

- teŋride bolmış el etmiş bilge kagan el bilge katun kagan atıg katun atıg atanıp ötüken kidin uçınta tez başınta örgin... anta yaratıtdım. (TARYAT B-1)

(*Tanrı'dan olmuş/Tanrı'nın lütfıyla kağan olmuş devlet kurmuş Bilge Kağan, İl Bilge Hatun, Kağan unvanını ve Hatun unvanını alarak Ötüken'in batı tarafında, Tes (ırmağı) Baş'ında, hükümdarlık otağını orada kurdurdum.*)

- örgin bunta yaratıtdım (TARYAT B- 2)

(*Taht(ımı) orada kurdurdum.*)

b. (*belgü, bitig* ile) yazdırmak

- belgümin bitigimin anta yaratıtdım. (ŞU D-8)

(*Damgamı ve yazıtımı orada yazdırdım.*)

- bıŋ yıllık tümen künlük bitigimin belgümin anta yası taşka yaratıtdım. (ŞU D- 9, 10)

(*Bin yıllık, on bin günlük yazımı (ve) damgamı orada düz bir taşın üzerine kazıttım.*)

- bıŋ yıllık tümen künlük bitigimin belgümin bunta yası taşka yaratıtdım. (TARYAT B- 2, 3)⁸⁶⁸

(*(Bin yıllık, on bin günlük yazımı (ve) damgamı burada düz bir taşın üzerine kazıttım.)*)

78. Yarlıka-

Yazıtlarda yer aldığı tüm bağlamlarda, “*teŋri*” ile birlikte kullanılan *yarlıka-* fiili, tanrısal bir gücün ifadesi olarak “buyurmak, lutfetmek; esgirmek, bağlaşılamak” anlamlarında kullanılmaktadır. Clauson’un kelimeye dair açıklamaları şu şekildedir:

“Temelde aşağıdakine “emirleri bildirmek”, özellikle *yarlığ yarlıka-* terkinde; bundan 1 *yarlığ*’da biraz merhametlik anlamı sebebiyle “merhametli, şefkatli olmak; merhamet etmek”; bundan yardımcı, saygı ifade eden fiil olarak –u/-ü zarf fiili ile “(bir

⁸⁶⁸ “I had my written words and my mark, intended for thousand years and ten thousand days, affixed onto a flat stone”. (bk. Marcel Erdal, **A Grammar of Old Turkic**, Leiden-Boston, 2004, s.147.)

şey yapmak)tan memnun olmak; -a tenezzül etmek” için kullanılıyor. (Günahları) affetmek, (Tanrı için) İslamiyet’te teknik bir terim olmuştur.”⁸⁶⁹

a. Buyurmak, lütfetmek, bahşetmek

- teñri yarlıkadukın üçün [ö]züm kutum bar üçün kagan olurtum. (KT G- 9)
- teñri yarlık[adukın üçün öz]üm kutum bar üçün ka[gan olurt]um. (BK K-7)
(Tanrı lütfettiği için, kendi talihim olduğu için kağan (olarak) tahta çıktım.)
- teñri yarlıkaduk üçün élligig élsiretmış kaganlığıg kagansıratmış yagıg baz kılmış tizligig sökürmüş başlığıg yüküntü[rmiş. (KT D- 15; BK D-13)
(Tanrı lütfettiği için devlet (ve) ülke sahibi olanları devletsiz ve ülkesiz bırakmış, kağanı olanı kağansız bırakmış, düşmanı tâbi kılmuş, asilere diz çöktürmüş, mağrurlara baş eğdirmiş.)
- anta kəsre teñri yarlıkaduk üçün kutum ülügüm bar üçün ölteçi bodunug t[érgü]rü igit[t]im. (BK D-23)
(Ondan sonra Tanrı lütfettiği için talihim (ve) kısmetim olduğu için ölecek milleti dirilterek besledim.)
- [kañım] kagan eçim kagan olurtukınta tört bulundakı bodunug nençe etm[iş..t]eñr[i] yarlıkad[uk ü]ç[ün] özüm olurtukuma tör[t] b[uluñdakı bo]dunug étim yara[t]dım. (BK K- 8, 9)
(Babam kağan, amcam kağan tahta oturduğunda dört bir taraftaki milletleri nasıl örgütlemişler (ise) Tanrı lütfettiği için (ben) kendim (tahta) oturduğumda (da) dört bir taraftaki milletleri örgütledim; oluşturdum.)
- üze teñri asra yagız yer yarlıkaduk üç[ün...] közün körmedük kulkakın eşidmedük bodunumun ilgerü [kün togsıkıña] bérgerü [kün ortası]ña kurıgaru [kün batsıkıña] yırıgaru tün ortusıña tegi konturtum. (BK K-10, 11)
(Yukarıda gök aşağıda kara toprak lütfettiği için...(milletimi) gözle görülmemiş, kulakla işitilmemiş (yerlere), doğuda (güneşin doğduğu yere), güneyde (gündüz ortası)na, batıda (güneşin battığı yere, kuzeyde gece ortasına kadar yerleştirdim.)
- teñri [yarlıkaduk üçün] tört yegirmi yaşımkı tarduş bodun üze şad olurtum. (BK D- 14, 15)
(Tanrı buyurduğu için on dört yaşımda Tarduş halkı üzerine şad olarak atandım.)
- teñri yarlıkaduk üçün men kazganduk üçün türk bodun [ança] kazgan[mış] erinç. (BK D-33)

⁸⁶⁹ Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 968.

(Tanrı lütfettiği için, ben kazandığım için, Türk milleti (de) öylece kazanmış şüphesiz.)

- [teñri yar]lıkaduk üçün özüm otuz artukı [üç yaşıma...y]ok erti. (BK D- 34)
(Tanrı lütfettiği için otuz üç yaşında iken... yok idi.)
- teñri yarlıkaduk üçün üküş tēyin korkmadımız süñüşdümüz. (TY II. TAŞ B-5, 6)
(Tanrı lütfettiği için, (düşman askeri) kalabalık diye korkmadık, savaştık.)
- teñri yarlıkadı yañdımız. (TY I. TAŞ G-9)
(Tanrı lütfettiği, (düşmanı) bozguna uğrattık.)
- teñrikenke işig bērtiñ tēyin yarlıkamış (ONGİ-6)
((Baga) hazretlerine hizmet ettin diyerek buyurmuş.)
- üze kök teñri yarlıkaduk üçün asra yağız yer igittük üçün elimin törümin etintim.
(TARYAT B-3)⁸⁷⁰
(Üstteki Gök Tanrı / Ebedî Tanrı lütfettiği için, aşağıdaki yağız yer besleyip doyurduğu için yurdumu ve yasalarımı düzenledim.)

b. Esirgemek, bağışlamak, korumak

- anta] kēsre teñri yarlıkazu kutum bar üçün ülügüm bar üçün ölteçi bodunug tērgürü igit[t]im. (KT D- 28, 29)
(Ondan sonra Tanrı bağışlasın, talihim olduğu için, kismetim olduğu için ölecek milleti dirilterek besledim.)
- teñri yarlıkazu bu türk bodun ara yaraklıg yağıg yeltürmedim tūğünlüg atıg yügürtmedim. (TY II. TAŞ D- 3, 4)
(Tanrı esirgesin, bu Türk milletinin içine silahlı düşman(lar)ı sokmadım, (kuyruğu) düğümlü (düşman) atlarını koşturtmadım.)

⁸⁷⁰ “Yukarıda mavi gök (Tengri)izin verdiği için, aşağıda yağız yer beslediği için, elimi, töremi düzenledim.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 255.); “Üstteki Gök Tanrı/Ebedî Tanrı lütfettiği için, aşağıdaki yağız yer besleyip doyurduğu için, devletimi ve düzenimi kurdum.” (bk. Osman Mert, **Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu**, Ankara, Belen Yayıncılık Matbaacılık, 2009, s. 182.); “Yukarıda mavi gök bahşettiği için aşağıda kara toprak beslediği için devletimi düzenimi kurdum.” (bk. Mehmet Ölmez, **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018, s. 83.); “Yukarıda mavi gök lütfettiği için, aşağıda yağız yer beslediği için yurdumu (ve) yasalarımı düzenledim.” (bk. Erhan Aydın, **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 45.)

79. Yat-

“Yatmak, uzanmak” temel anlamlarına sahip olan kelime, KT ve BK Yazıtları’nda yer alan “*tagça yat-*” ibaresinde benzetme yoluyla “(kemikler için) dağ gibi yığılmak; birikmek” anlamlarını kazanmıştır.

a. Yatmak; uzanmak

- Tanım tüsi takı tükemezken taluyda yatıpan tapladukumın tutar men, sebdükümin yèyür men. (IB-3)

(Vücudumun tüyleri henüz tam çıkmamışken, deniz kıyısında yatarak dilediğimi tutuyorum, sevdiğimi yiyorum.)

- Udıgımag odguru, yatıglıg turguru yoriyur men. (IB- 20)

(Uyuyanları uyandırarak, yatanları kaldırarak yürüyorum.)

b. (*tagça yat-*; *dağ gibi yığılmak*) Yığılmak, birikmek

- kanıñ subça yügürti süñüküñ tagça yatdı. (KT D- 24)

(Kanınız nehir gibi aktı, kemiğiniz dağ gibi yığıldı.)

- [ka]nıñ ügüzçe yügürti süñüküñ tagça yatdı. (BK D- 20)

(Kanınız ırmak gibi aktı, kemiğiniz dağ gibi yığıldı.)

c. (*yatu kal-*) Ortada kalmak

- ögüm katun ulayu öglerim ek[e]lerim keliñünüm kuñcuylarım bunça yeme tèrigi küñ boldaçı erti ölügi yurtda yolta yatu kaldaçı ertigiz. (KT K- 9)

(Annem hatun (ve) diğer (üvey) annelerim, ablalarım, gelinlerim, prenseslerim, bunlar (arasında) sağ kalanlar, cariye olacaktı. Ölmüş olanlarınız (ise) harabe(ler)de, yol(lar)da kalacaktı (yatıp kalacaktınız).)

- usın bunta itu yurtda yatu kalur erti. (TY I. TAŞ D- 2)⁸⁷¹

((Askerlerimiz) uykularını burada terk ederek harap olmuş şehir(ler)de, evlerde kalıyorlardı (yatıp kalıyorlardı).)

⁸⁷¹ “(Sadece) Usin Buntutu yurdunda kaldı.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 87.); “Akıllarını başlarından alıp ortalıkta yatar hale getirdim.” (bk. Mehmet Ölmez, **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları, Metin-Çeviri-Sözlük**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012, s. 172.); “(Askerlerimiz) uykularını burada terk ederek harap olmuş şehirlerde, evlerde yatıp kalıyorlardı.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 604, 504.) DLT’de yurt “harabe halindeki yerleşim yeri” anlamındadır. (bk. Ahmet Bican Ercilasun, Ziyat Akkoyunlu, **a.g.e.**, 2018, s. 990)

80. Yit-

Esas olarak “yitmek, kaybolmak” anlamlarındaki kelime, yazıtlarda söz konusu temel anlamını *bodun*, *el* kelimeleri ile birlikte kullanıldığında yansıtmaktadır. Aynı zamanda “öl-” fiili ile oluşturduğu “ölü yitü; bitmek, tükenmek” ikilemesi, kelimenin anlam alanını genişleterek çok anlamlı duruma gelmesini sağlamıştır.

a. (*bodun*, *el* varlığı) Kaybetmek, ortadan kalkmak, yok olmak

- ol kan yok boltukda kèsre el yitmiş içgınmış. (ONGİ-1)

(*O han öldükten sonra, ülke(yi) kaybetmiş(ler).*)

- türk bodun yitmezün tēyin yuluk ermezün tēyin üze teñri tēr ermiş. (ONGİ-3)

(*Türk halkı yok olmasın (yitip gitmesin) diye yok olmasın diye gökteki Tanrı (şöyle) buyurmuş.*)

- tay bilge tutuk yablakın üçün bir eki atlıg yablakın üçün kara bodunum öltün yitdiñ. (ŞU D-5)

(*Tay Bilge Tutuk'un ve bir iki ün sahibi kişinin kötü uygulamaları yüzünden (ey) avam halkım, öldün, mahvoldun.*)

- yana içik ölmeçi yitmeçi sen tēdim. (ŞU D- 5)

((*Bana*) yeniden tabi oldun! (*O zaman*) ölüp yok olmazsınız, dedim.)

b. (*ölü yitü* ikilemesi) tükenmek; ölesiye bitesiyē

- inim kül tēgin birle eki şad birle ölü yitü kazgantım. (KT D- 27)

(*Kardeşim Kül Tigin ile, iki şad ile, ölesiye bitesiyē (çalışıp çabalayıp) kazandım.*)

- inim kül t[ēgin] birle ölü yitü kazgantım. (BK D- 22)

(*Kardeşim Kül Tigin ile ölesiye bitesiyē (çalışıp çabalayıp) kazandım.*)

- men [özüm kagan olurtukuma yer sayu] barmış bodun ölü yitü yadagin yalıñın yana kelti. (KT D-27, 28)

- men [özüm kagan olurtukuma] yer sayu barmış bo[dun yadagin yalıñın] ölü yitü [yana] kelti. (BK D-22, 23)

((*Ben*) kendim kağan (olarak) tahta oturduğumda her yana dağılmış olan halk, ölere biterek, yayan yapıldak (bir halde) dönüp geldi.)

81. Yok bol-

a. (Soylu kimseler için) ölmek, vefat etmek

- [karluk] elteber yok bolmış inisi bir korg[anka...] (BK D-40)

(Karluk ilteberi yok olmuş, kardeşi bir kaleye (sığınmış).)

- ulug oglum agrıp yok bolca kug seşünüg balbal tike bértim. (BK G-9)
(Büyük oğlum hastalanıp ölünce General Ku'yu balbal (olarak) diktim.)
- katun yok bolmış erti. (TY I.TAŞ K-7)
(Hanım vefat etmiş idi.)
- eçümüz apamız yamı kagan tört bulunug étmiş yıgmış yaymış basmış ol kan yok boltukda kësre el yitmiş ıçgınmış. (ONGİ-1)
(Atalarımız Yamı Kağan dört bir tarafa (dağılmış halkı) örgütlemiş; bir araya toplamış; (isyancıları) dağıtmış (ve) hükmü altına almış. O han öldükten sonra, ülke(yi) kaybetmiş(ler).)
- ulug köli çor sekiz on yaşap yok bol[tı]. (KİÇ B-3)
(Ulu Köli Çor seksen (yıl) yaşayıp yok oldu (öldü).)
- kan[ın altım] anta yok boltı (TARYAT D-8)
(Han(larını) orada tutsak aldım. (Ordusunu) orada yok ettim.)

b. (bodun, at ile) asimile olmak, ortadan kalkmak

- türk bodun yok bolmazun tēyin bodun bolçun tēyin kañım eltēriş kaganıg ögün el bilge katunug teñri töpüsünde tutup yügerü kötürmiş erinç. (KT D-11; BK D-10)
(Türk milleti yok olmasın diye, millet olsun diye, babam İlteriş Kağanı, annem İl Bilge hatunu, Tanrı tepelerinden tutup yukarı kaldırmış şüphesiz.)
- türk bodunug atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürmiş teñri el bērigme teñri türk bodun atı küsi yok bolmazun [tēyin özümün ol teñri] kagan olurtdı erinç. (KT D- 25, 26)
- türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin kañım kaganıg ögüm katunug kötürügme teñri el bērig[me te]ñri türk bodun atı küsi yok bolmazun tēyin özümün ol teñri kagan olurtdı [erinç. (BK D-20, 21)
(Türk milletinın adı sanı yok olmasın diye babam kağanı ve annem hatunu yükselten Tanrı, devlet, ülke vermiş olan Tanrı, Türk milletinın adı sanı yok olmasın diye beni, o Tanrı kağan olarak (tahta) oturttu.)
- kañımız eçimiz kaz[ganmış bodun atı küsi yok bolmazun] tēyin türk bodun üçün tün udımadım, küntüz olurmadım. (KT D- 26, 27)
- kañımız eçimiz kazganmış bodun atı küsi yok bol[mazun] tēyin türk bodun üçün tün udımadım. (BK D-21, 22)

(Babamızın, amcamızın kazandığı milletin adı sanı yok olmasın diye Türk milleti için gece uyumadım, gündüz oturmadım.)

- az bodun anta yok boltı. (KT K-3)

(Az halkı orada yok oldu.)

- men iniligü bunça başlayı kazanmasar türk bodun ölteçi erti yok boldaçı erti. (BK D-33)

(Ben kardeşimle birlikte bu şekilde başa geçip kazanmasaydım Türk milleti ölecekti, yok olacaktı.)

- (b)ëriye tabgaçda atı küsi yok boltı. (BK D-36)

(Güneyde Çin’de (olanların) adı sanı yok oldu.)

- türk bodun ölti alkıntı yok boltı. (TY I. TAŞ B-3)

(Türk milleti öldü, mahvoldu, yok oldu.)

- türk bodun atı yok bolu barmış erti. (ONGİ-3)

(Türk milletin adı yok olmuştu.)

- türk bodun anta ingaru yok boltı (ŞU K-10)

(Türk halkı bunun üzerinde yok oldu.)

- basmıl karluk yok boltı (ŞU B-2)

(Basmıl(lar ve) Karluk(lar) yok oldu.)

- yagım bölök yok bol[tı] (TARYAT B-4)

(Düşmanım Bölök yok oldu.)

82. Yori-

“Yürümek, ilerlemek, yol kat etmek” temel anlamları ile birlikte yanındaki isme, yer aldığı cümleye ve metne bağlı olarak çeşitli anlamlar kazanmıştır. Bağlamın yanı sıra somutlaştırmanın etkisiyle “isyan etmek, baş kaldırmak; gelişmek, kalkınmak” gibi soyut ifadeleri de karşılar duruma gelmiştir. Clauson’un kelimeye dair açıklamaları şu şekildedir:

“ ‘yürümek, yürüyüş yapmak’, daha belirsiz olarak ‘gitmek’; -p zarf fiilini almış bir fiilden sonra yardımcı fiil olarak ‘(bir şeyi yapmaya) devam etmek’ anlamında kullanılır.”⁸⁷²

a. Yürümek; ilerlemek; harekete geçmek

⁸⁷² Sir Gerard Clauson, **a.g.e.**, s. 957.

- sünüg batımı karıg söküp kögmen yışığ toga yorıp kırkız bodunug uda basdımız. (KT D- 35)
(Mızrak batımı karı söküp Kögmen Dağlarını aşarak yürüyüp Kırgız halkını uykuda bastık.)
- sünüg batımı karıg söküp kögmen yışığ tog[a yorı]p kırkız bodunug uda basdım. (BK D- 26, 27)
(Mızrak batımı karı söküp Kögmen Dağlarını aşarak yürüyüp Kırgız halkını uykuda bastım.)
- ol yılka türgeş [tapa altun yışığ] toga ertiş ögüzüg keçe yorıdımız. (KT-D 36, 37; BK D-27)
(O yıl Türkişlere doğru, Altay Dağları'nı aşarak İrtiş Irmağı'nı geçerek ilerledik.)
- seleje kodı yorıpan kargan kısılta ebin barkın anta buzdum. (BK D- 37)
(Seleje (Nehri'nden) aşağı yürüyüp Karagan Geçidi'nde evini barkını orada yıktım.)
- tumış tēyin eşidip bu yolun yorısar yaramaçı tēdim. (TY I. TAŞ D-6)
((Kögmen yolu) kapanmış diye haber alınca “bu yol(dan) yürürsek işe yaramayacak” dedim.)
- añar aytıp bir atlıg barmış tēyin ol yolun yorısar unç tēdim. (TY I. TAŞ D- 7)
(Ona (şöyle) söyleyip, “Bir atlı gitmişse o yoldan yürümek mümkün(dür).” dedim.)
- türk sir bodun yerinte idi yorımazun usar idi yok kılalım tēr men. (TY I. TAŞ G-4, 5)
(Türk Sir halkı ülkesinden (bulunduğu topraklardan) hiç (bir yere) ilerlemesin! Eğer başarabilirsek [onları] tümüyle yok edelim, (diye) düşünüyorum.)
- ben utru yorıdım (ŞU G-3)
(Ben (onlara) karşı yürüdüm.)
- ebi on kün öñre ürküp barmış anta yana yorıp tüşdüm. (ŞU G-7)
(Karargâhı (karargâhtaki halk) on gün önceden korkup kaçmış(lar). Oradan yine yürüyerek döndüm.)
- yagın başı yorıyu kelti. (ŞU D- 6)
(Düşmanın komutanı yürüyerek geldi.)
- ançıp bars yılka çık tapa yorıdım. (ŞU D-7)
(Sonra Pars yılında Çiklere doğru yürüdüm.)
- ançıp ol yıl küzün ilgerü yorıdım (ŞU D-8)
(Bundan o yılın güzünde doğruya doğru yürüdüm.)
- içgerip yana yorıdım (ŞU K-7)

((Kendime) tabi kılıp yine ilerledim.)

- bıña yorıdım (TARYAT D-6)

(Bin kişilik askeri birlik ile ilerledim.)

- ozmış tegin udurganta yoriyur tedi anı algıl tedi (TARYAT D-6)

(Ozmış Tegin, Udurgan'dan (bize doğru) yürüyor, dedi. (Git ve) onu (tutsak) al, dedi.)

- kañım бага теңрікен yen (?) anta yorımış işig küçin bėrmış erti. (ONGİ-5)

(Babam Baga hazretleri tarafından (?) o zaman ilerlemiş, hizmet etmiş idi.)

- kañ yorıp iltėriş kaganka adrılmaduk yañılmaduk teñri bilge kaganta adrılmalım azmalım tėyin ança ɵtledim. (ONGİ-11)

(Baba[mız ordu ile] ilerlediği [zaman] İltėriş Kağan'dan ayrılmayarak hata etmemişse [biz de] Aziz Bilge Kağan'dan ayrılmayalım, doğru yoldan sapmayalım diye ɵylece ɵğüt verdim.)

- Kuş oğlu uça aztı, kėyik oğlu yėgėrė aztı, kişi oğlu yoriyu aztı. (IB-15)

(Kuş yavrusu uçarak yolunu kaybetti, geyik yavrusu koşup yolunu kaybetti, insanoğlu (da) yürüyerek yolunu kaybetti.)

- teñri küçine tag ɵze yol sub kėrėpen, yiş ɵze yaş ot kėrėpen, yoriyu barıpan, sub içipen, yaş yėpen ɵlümde ozmış tər. (IB- 17)

(Tanrının kudreti ile dağ üzerinde yol (ve) su görerek dağ çayırında (da) taze ot görerek yürüyüp gitmiş; su içip taze (ot) yiyerek ɵlümde kurtulmuş, der)

- Udıgmağ odguru, yatıglıg turguru yoriyur men. (IB- 20)

(Uyuyanları uyandırarak, yatanları kaldırarak yürüyorum.)

- Boz bulıt yorıdı, boduz ɵze yagdı. Kara bulıt yorıdı, kamag ɵze yagdı. (IB- 53)

(Boz bulut ilerledi, halkın ɵstüne yağmur bıraktı. Kara bulut ilerledi, her şeyin ɵstüne yağmur bıraktı.)

b. (sü yori-) sevk etmek, sefere çıkmak, ordu ile yürümek

- kök ɵñğug yoguru sü yorıp tünli künli yėti ɵdüşke subsuz keçdim. (BK GD)

(Kök Öng (Ongi) (Irmağı'nı) aşip ordu yürütüp geceli gündüzlü yedi vakitte susuz (araziyi) geçtim.)

- sabı anteg ɵñdin kagangaru sü yorılım tėmiş yorımasar bizni kaganı alp ermiş ayguçısı bilge ermiş kaç neñ erser bizni ɵlürteçi kök (TY I. TAŞ K-5)

(Haber(ler)i şöyledir: Doğudaki kağana karşı ordu sevk edelim, demiş. Sevk etmezsek bizi kağan(lar)ı kahraman olan danışman(lar)ı bilge olan (Türkler) ne zaman bir şey olsa bizi öldürecekler.)

- sü yorılım tèdeçi unamañ. (TY I. TAŞ K-11)
(Ordu sevk edelim diyecek (olursa) kabul etmeyin.)
- sü yorıdı (ŞU K-5, 6)
(Ordu sefere çıktı.)
- ozmuş tegin kan bolmuş koñ yılka yorıdım (ŞU K-9)
(Ozmuş Tigin han olmuş. Koyun yılında sefere çıktım.)
koñ yılka yorıdım (TARYAT D-9)
(Koyun yılında ordu sevk ettim.)
- sekizinç ay bir yañıka sü yorıyın tédim. (ŞU D-5-6)
(Sekizinci ayın birinci günü “Ordu sevk edeyim” dedim.)
- sü yorıdım (ŞU D-11)
(Ordu sevk ettim.)
- sekizinç ay üç yañıka yor[ıdım] (ŞU B-1)
(Sekizinci ayın üçüncü gününde sefere çıktım.)
bêçin yılka yorıdım (TARYAT G-1)
(Maymun yılında sefere çıktım.)
- takıgu yılka yorıdım (TARYAT G-2)
(Tavuk yılında sefere çıktım.)

c. (udu yorı-) izleyerek yürümek, takip etmek, kovalamak

- anta udu yorıdım (ŞU D-6)
(Orada (onları) kovaladım.)
- ben seleñe keçe udu yorıdım (ŞU D-4)
(Ben Selenge'yi geçerek (onları) takip ettim.)
- yagır adakın sekizinç ay ben udu yorıdım. (ŞU G- 6)
(Ağır ayakla /istemeye istemeye sekizinci ay (onların) peşine düştüm.)

d. (taşra yorı-) isyan etmek, baş kaldırmak

- taşra yorıyur tēyin kü eşidip balıkdakı tagıkmış tagdakı ênmiş. (KT D- 11, 12)
- taşra] yor[ıyur tēyin kü eşidip ba]l[ık]d[akı tagıkmış tagdakı] ênmiş. (BK D- 10, 11)

(Baş kaldırıyor diye haber işitince şehirdekiler dağa çıkmış, dağdakiler (şehre) inmiş.)

e. Yaşamak, hayatta kalmak

- anta kalmış yêr sayu kop toru ölü yoriyur ertig. (KT G-9)
- anta kalm[ış] yêr [say]u kop toru ölü yoriyur ertig. (BK K-7)
(Ora(lar)da (sağ) kalanlarınız her yerde (dağınık olarak) hep bitkin ve yitik (bir halde) yaşıyordunuz.)
- Talım urı yarın aç a yasıçin yalım kayag yara urupan yalñusun yoriyur tēr. (IB-40)
(Cesur bir genç, omuz(larını) dikleştirerek okunun ucu ile yalçın kayaları yarararak yalnız başına yaşıyor, der.)
- Neçük yoriyın tēr. (IB- 45)
(Nasıl hayatta kalırım, der.)
- Ölümte ozupan ögire sebinü yoriyur tēr. (IB- 49)
(Ölümde kurtulup neşe ve sevinç içinde yaşıyor, der.)

f. Gelişmek, kalkınmak

- azkıña türk yoriyur ermiş (TY I. TAŞ G-2, 3) ⁸⁷³
(Az sayıdaki Türk (halkı) geliştirmiş.)
- êltêriş kagan bilge tuñukuk kazgantuk üçün kapgan kagan türk sir bodun yorıduki bu (TY II. TAŞ K-3)
(İlteriş Kağan (ve) Bilge Tunyukuk kazandığı için Kapgan Kağan (ve) Türk Sir halkı gelişmiştir, (işte sebebi) budur.)

83. Yorit-

Kelime “yürütmek, ilerletmek” temel anlamları ile yazıtlarda kullanılmamaktadır. Ancak bu anlamlardan kopmadan, bağlama dayalı olarak yan anlamlar kazanmıştır.

a. (sü yorit-) yürütmek, sefere çıkarmak

- bunça yêrke tegi yoritdim. (KT G-4)

⁸⁷³ “Çok az olan Türk (bodun) hareketlenmeye (ilerlemeye) başlamış.” (bk. Árpád Berta, **a.g.e.**, s. 85.); “Azıcık Türk milleti yürüyormuş.” (bk. Muharrem Ergin, **a.g.e.**, s. 66, 67.); “Azıcık Türk (halkı) geliştirmiş.” (bk. Talat Tekin, **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017, s. 76, 77.); “Sayıları az olan Türkler hareketlenmeye başladılar.” (bk. Mehmet Ölmez, **a.g.e.**, s. 171.); “Sayıları az olan Türkler (öylece) yaşıyorlarmış.” (bk. Erhan Aydın, **Orhon Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018, s. 106.); “Az sayıda Türk ilerliyormuş.” (bk. Ahmet Bican Ercilasun, **a.g.e.**, s. 600, 601.)

- bu[nça yërke tegi y]orıtd[ım. (BK K-3)
(*Bunca yer(ler)e kadar (ordu) sevk ettim.*)
- sü yorıtdım. (TY I. TAŞ K-1)
(*Ordu sevk ettim.*)
- ol sabıg eşidip sü yorıtdım. (TY I. TAŞ K-11)
(*O haber(ler)i işitince ordu sevk ettim.*)

b. İlerletmek; geliştirmek, , kalkındırmak

- edgü bilge kişig edgü alp kişig yorıtmaz ermiş. (KT G-6)
- edgü [bil]ge kişig edgü alp kişig yor[ıtmaz] ermiş. (BK K-4)
(*Çok bilgili kişileri (ve) çok cesur kişileri ilerletmez(ler)miş.*)

c. Bir iş ile ilgilenmek; bir görevi yürütmek

- öz êlin yêti kôrti êlim yumuşuñ a yorit<d>ı bês êlke tegdim. (YEN ŞANÇI III- 1)
(*Öz yurdunu yedi (kez) gördü.*) Devletim(in) elçiliğini yürüterek (bu sayede) beş ülkeye ulaştım.)

84. Yügürt-

Yazıtlarda yalnızca iki yerde geçen ve temel olarak fiziki bir hareketi bildiren *yügürt-*, “ter” kelimesi ile oluşturduğu terkipte soyut bir ifade kazanarak “çaba sarf etmek, gayret göstermek” anlamlarında kullanılmıştır.

a. (at yüğürt-) koşturmak

- teñri yarlıkazu bu türk bodun ara yaraklıg yagıg yeltürmedim tügünlüg atıg yüğürtmedim. (TY II. TAŞ D- 3, 4)
(*Tanrı esirgesin, bu Türk milletinin içine silahlı düşman(lar)ı sokmadım, (kuyruğu) düğümlü (düşman) atlarını koşturtmadım.*)

b. (ter yüğürt-) ter akıtmak; çaba sarf etmek, gayret göstermek, zahmet çekmek

- küntüz olurmatı kızıl kanım töküti kara terim yüğürti işig küçüg bértim ök. (TY II. TAŞ D- 2)
(*Gündüz oturmadan kızıl kanımı akıtarak kara terimi dökerek hizmet ettim.*)

85. Yükün-

Temel anlamı “(birinin önünde) eğilmek” olan *yükün-*, yazıtlarda temel anlamı ile değil, bu anlam ile bağlantılı olan “(birine) baş eğmek, boyun eğmek, itaat etmek; (ilahi güce) tapınmak, ibadet etmek, secde etmek” anlamlarında kullanılmaktadır.

a. Baş eğmek, tabi olmak, itaat etmek

- kaganka kırkız bodunı içikdi yükünti. (TY I. TAş K- 4)
(*Kırız halkı, kağana tabi oldu, baş eğdi.*)
- ol sabıg eşidip on ok begleri bodunı kop kelti yükünti. (TY II. TAş-B-7, 8)
(*On ok beyleri (ve) halkı, o haberi işitince tamamen geldi, tbi oldu.*)
- anta berüki suk başlıg sogdak bodun kop kelti, yükünti (TY II. TAş G- 2)
(*Onların güneyinde(ki) miğfer başlı Soğd halkı tamamen geldi (ve) baş eğdi.*)

b. Secde etmek, ibadet etmek

- ze teğrike asra yrke yüküntüküm bar erti. (MBY BÖMBÖGÖR YAN- 1)
(*Yukarıda(ki) gök, aşağıda(ki) toprak için ibadet ediyorum.*)

Çok anlamlı olarak tespit edilen seksen beş fiil, çeşitli anlam olayları neticesinde yan anlamlar kazanmıştır. Fiillerin çok anlamlı duruma gelmesinde başlıca etkili olan unsur bağlamdır. Nitekim fiil, yanında bulunan kelimeye, yer aldığı cümleye yahut metne bağlı olarak anlam alanını genişletmektedir. Bununla birlikte somutlaştırma da fiillerin çok anlamlı duruma gelmesinde etkili olmuştur. Öyle ki pek çok fiilin yansıtığı fiziki hareket, somutlaştırma neticesinde soyut durumları da ifade eder hale gelmiştir. Son olarak ad aktarmaları ve fiil yapılarının oluşturduğu ikilemeler de anlam alanını etkileyen olaylar arasındadır.

SONUÇ

Çalışmamızın ana malzemesini oluşturan Runik harfli Türkçe metinler, anlam biliminin inceleme alanlarından olan çok anlamlılık bağlamında ele alınmıştır. Yenisey, Moğolistan, Altay, Kırgızistan bölgelerinde bugüne kadar yayımlanmış iki yüzün üzerindeki yazıt ve Uygur dönemi eserleri arasında yer alan İrk Bitig fal kitabındaki bin beş yüzü aşkın kelime bu bağlamda incelenmiştir. Söz varlığının kapsamını belirlemek amacıyla ortaya konulan bu sayı, elbette yazıtlar dönemi Türkçesinin kelime hazinesini tam olarak karşılamamaktadır. Öyle ki Doğan Aksan'ın "ileri öğeler" olarak adlandırdığı ve yazıtlarda kökü bulunmadığı halde gövde şeklinde yer alan pek çok kelime, mevcut kelime hazinesini daha da zenginleştirmektedir. Bu öğeler ile birlikte, söz varlığı içinde yer alan çok anlamlı kelimeler, dilin işlenmişliği ve gelişmişliğinin bir kanıtıdır. Nitekim bu unsurların oluşabilmesi için gerekli olan temel unsur, uzun bir zaman dilimidir. Buradan hareketle denilebilir ki Türkçenin 8. yüzyılda başlatılan yazılı tarihinin çok daha eskilere dayandığı su götürmez bir gerçektir.

Dil bilimi, dili belli yöntemler aracılığıyla ele almaktadır. 20. yüzyılın başlarında Ferdinand de Saussure'ün ortaya koyduğu eş zamanlı ve art zamanlı dil inceleme yöntemleri ile dil çalışmalarında yeni bir dönem başlamıştır. Saussure tarafından "aynı zamanın bilgisi" olarak tanımlanan eş zamanlı inceleme yöntemi, dili, aktif olarak kullanıldığı zaman dilimi içinde incelerken; art zamanlı inceleme yöntemi dilin doğuşunu, gelişimini ileriye ve geriye dönük olarak incelemekte, dilin tarihini ortaya koymaya çalışmaktadır. Söz konusu iki yöntem dikkate alındığında, çalışmamızın hareket noktası olan Runik harfli Türkçe metinler, art zamanlı inceleme yöntemini kullanmamızı gerektirmektedir.

Art zamanlı inceleme yöntemi ile ele aldığımız metinlerde kelimelerin anlamlarını tespit ederken dil içi ve dil dışı olaylar ölçüt alınmıştır. Çok anlamlı kelimelerin tespitinde bu olayların ölçüt alınması, kelimenin sahip olduğu anlamlarının nasıl oluştuğunu ortaya koymakta ve bu sayede anlam karmaşasının önüne geçilmektedir.

Bir kelime, bağlam başta olmak üzere benzetme, deyim aktarması, ad aktarması yahut ikileme yapılarına bağlı olarak yeni anlamlar kazanırken; bunların dışında dönemin sosyal, toplumsal, siyasi ve ekonomik şartlarının etkisiyle de yeni karşılıklar elde edebilir. Bu durumda bir kelimenin sahip olduğu sözlük anlamı, o kelimenin kapsamını her zaman eksiksiz olarak yansıtmamaktadır. Bu sebeple kelimelerin kullanıldıkları dönem dikkate alınarak, yer aldıkları bağlam içinde incelenmeleri gerekmektedir.

Çok anlamlı kelimelerin tespiti hususunda dikkat edilmesi gereken bir diğer nokta, çok anlamlı ve eş adlı kelimelerin birbirinden ayırt edilmesidir. Bir kelimenin temel anlamına bağlı kalarak yeni anlamlar kazanması çok anlamlılık olarak tanımlanırken; birbirinden tamamen ayrı iki ya da daha çok kavramı yansıtan, ses yahut yazım birliği içinde olan kelimeler eş adlı olarak değerlendirilmektedir. Bir kelimenin eş adlı mı çok anlamlı mı olduğunu ayırt etme hususunda iki ölçüt mevcuttur: İlki kelimenin etimolojisi, ikincisi ise kelimenin anlamları arasındaki ilişkidir. Şayet bir kelimenin iki anlamı, farklı köklerden türemişse yahut taşıdığı anlamlar arasında bir ilgiden bahsetmek mümkün değilse bu kelime eş adlı olarak değerlendirilmelidir. Yazıtlarda yer alan “*kan*” kelimesi bu duruma örnek olarak gösterilebilir.

kan (1): kan, damarlardan akan kırmızı renkli sıvı

- kanın subça yügürti süñükün tagça yatdı. (KT D-24)
(*Kanınız nehir gibi aktı, kemiğiniz dağ gibi yığıldı.*)

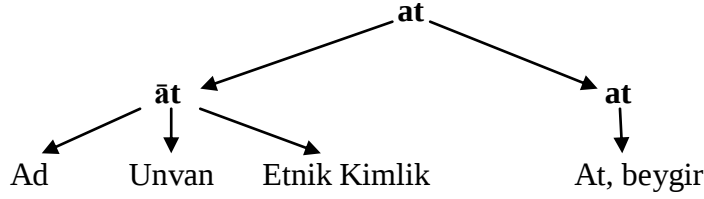
kan (2): han, hakan, kağan

- türk bodun kanın bulmayın tabgaçda adrıldı kanlantı. (TY I. TAŞ B-2)
(*Türk milleti hanını bulmayınca Çin’den ayrıldı, han sahibi oldu.*)

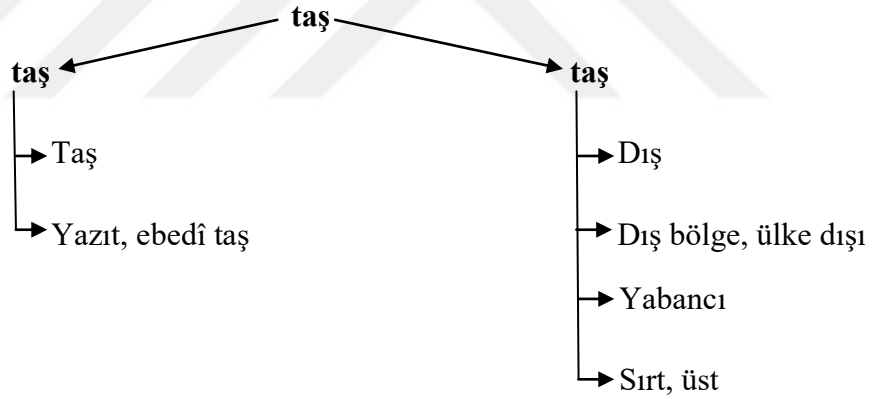
Yukarıdaki iki cümlede görüldüğü üzere “*kan*” kelimesi, hem etimolojik hem de anlamsal ilişki olarak birbirinden tamamen farklı iki yapıya sahip olduğu için eş adlı olarak değerlendirilmelidir. Yazıtlarda geçen diğer eş adlı kelimelere “*öd*”: 1) zaman, çağ 2) safra kesesi; *ot*: 1) ateş 2) ot” isimleri gibi “*aç*”: 1) açmak 2) acıkmak, aç olmak; *ar*”: 1) aldatmak 2) yorulmak, bitkin düşmek” fiilleri örnek gösterilebilir. Anlam ayrılıkları konusunda dikkat edilmesi gereken bir diğer husus, uzun ünlü mevzusudur. “Acıkmak, aç olmak” anlamlarında kullanılan “*aç*” ve “yorulmak, bitkin düşmek” anlamlarında kullanılan “*ar*” fiilinin ünlüleri uzundur ve bu sebeple anlamsal bir farklılık söz konusudur.

Bir kelimenin yalnızca eş adlı ya da çok anlamlı olarak değerlendirilmesinin yanı sıra hem çok anlamlılığı hem de eş adlılığı bünyesinde barındıran kelimeler mevcuttur. Örnek olarak “*at*” kelimesi “1) ad; 2) unvan; 3) etnik kimlik” anlamları ile çok anlamlılık gösterirken, aynı zamanda “(hayvan adı olarak) at, beygir” anlamıyla eş adlılık da göstermektedir. Söz konusu kelimenin anlamları arasında bir ayırım yapmak gerektiğinde iki ölçüt de dikkate alınmalıdır. Nitekim “ad, isim” temel anlamına sahip olan “*at*” kelimesi, aslında uzun ünlülü bir yapıya sahiptir; *ât*. Aynı zamanda kelimenin taşıdığı üç anlam,

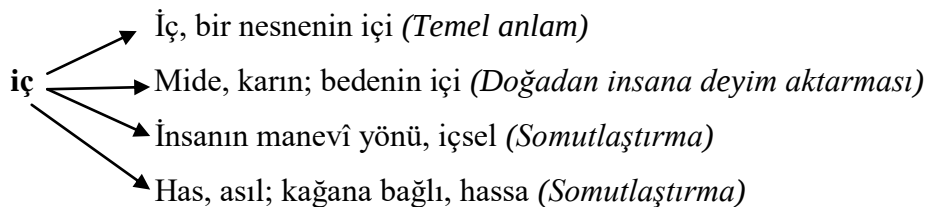
birbirinden tamamen farklı kavramları yansıtmamakta; aksine temel anlamı ile bağlantılı olarak oluşmaktadır. Öte yandan “at, beygir” anlamına gelen “at” kelimesinin “ad; unvan; etnik kimlik” anlamları ile etimolojik ve anlamsal hiçbir bağı olmadığı için eş adlı olarak kabul edilmektedir. Böylece “at” kelimesinin anlamsal yapısı şu şekilde gösterilebilir:

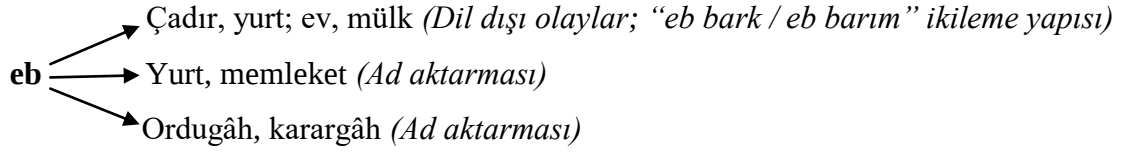
Hem eş adlı hem çok anlamlı olarak kullanılan kelimeler, çalışmamızda yalnızca çok anlamlılık gösteren şekilleri ile yer almaktadır. Yani yukarıda örnek olarak ele aldığımız “at” kelimesinin “ad; unvan; etnik kimlik” anlamları ile oluşturduğu çok anlamlı yapıya yer verilirken, “at, beygir” anlamlarına yer verilmemiştir. Ancak dikkat çekici bir husus da yazıtlarda sıkça geçen “taş” kelimesinde görülmektedir. Eş adlı bir yapıya sahip olan bu kelime, taşıdığı iki farklı anlam içinde çok anlamlılık da göstermektedir. Kelimenin anlam yapısı şu şekilde şematize edilebilir:

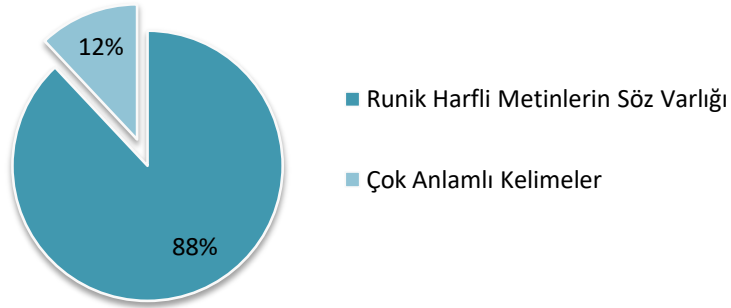
Bunların yanı sıra bir kelime, yalnızca bir anlam olayına (dil içi yahut dil dışı) bağlı kalarak çok anlamlı duruma gelmemiştir. Birden fazla dil içi ya da dil dışı olaydan söz etmek mümkündür. Örnek olarak yazıtlarda temel anlamıyla yer almayan ancak temel anlamına bağlı üç farklı anlamı karşılayan “iç” kelimesi, farklı anlam olaylarının etkisiyle anlam alanını genişletmiştir. Bu durumu daha açık ifade etmek gerekirse:

Benzer şekilde “eb” kelimesi de birden fazla anlam olayı neticesinde çok anlamlı duruma gelmiştir:

Bu bilgiler ışığında Moğolistan, Yenisey, Kırgızistan, Altay bölgelerinde yer alan yazıtlar ile İrk Bitig fal kitabında bulunan yaklaşık bin beş yüz kelime incelenmiştir. Bu inceleme sonucunda 95’i isim, 85’i fiil olmak üzere toplam 181 çok anlamlı kelime tespit edilmiştir. Yazıtlar dönemi Türkçesinin kelime hazinesi düşünüldüğünde ortaya çıkan bu veri, çok anlamlı kelimelerin söz varlığı içinde yüzde on ikilik bir dilimi kapsadığını göstermektedir.

Söz varlığı içinde önemli bir alanı kaplayan çok anlamlı kelimeler, Türkçenin söz konusu dönemde ortaya çıkmadığını, çeşitli anlam olayları neticesinde gelişerek çok daha eskiye dayandığını desteklemektedir. Türk dilinin en eski ürünlerinde tespit edilen çok anlamlı kelimeler, yazı dilimizin eskiliğini, gelişmişliğini ortaya koymada önemli bir rol üstlenmektedir.

ÇOK ANLAMLI KELİMELERİN SIKLIK TABLOSU

Runik harfli Türkçe metinlerde tespit edilen çok anlamlı kelimelerin kullanım sıklığını ve sahip oldukları toplam anlam sayısını göstermek amacıyla aşağıdaki tablo hazırlanmıştır. Metinler bulundukları bölgelere göre tasnif edilmiştir.

	MBY	YEN	KRG	ABY	IB	ANLAM SAYISI
aç-	2		1		1	3
adak	3				1	2
adaklıg		5				2
adrıl-	5	65		4		2
agı	11	1				2
agır	2			1		2
agız			1		2	2
ak	9	2		1	2	2
akıt-	2					2
al-	34	2			1	6
alp	27	13		1	3	6
altun	7	6		1	5	2
amtı	9				1	4
añıg	7				6	4
apa	9	2				2
ara	11	4			3	2
arkış	4					2
arkuy/arguy	1	1				2
artuk/artukı	15	2				4
at-		2		1		2
at	21	25		3		4
atan-	3				1	2

	MBY	YEN	KRG	ABY	IB	ANLAM SAYISI
ay-	9					5
ayıt-	4					3
az-	1	4		1	1	3
balık	7					2
bar	14	6			2	2
bar-	59	14			23	15
bark	13					2
bas-	14					5
basın-	1				1	2
baş	29	6			3	4
başlayı	8	1				2
başlıg	8					2
beıgü	9	14		6		3
bér-	45	1			2	12
bıl-	18	2		1	3	4
bilge	31	3				2
bilig	7					3
bir	22	2	2	1	1	4
bitig	12	1		1	1	4
bodun	216	30				3
bol-	101	9			13	37
boşgur-	6					2
bul-	3					3
bulga-	3					2
buı	6	18				2

	MBY	YEN	KRG	ABY	IB	ANLAM SAYISI
buşsuz	6	4				2
buz-	8					2
eb	18	1		5	4	3
ebir-	3	1				3
èçi	23	16			1	2
edgü	13	6			45	6
egin		1			1	2
èl	82	65	1	1	1	3
èlt-/ilt-	6	3		1	1	4
èn-	3			1		2
er	40	40	18	9	10	4
èş	1	7		3		2
èşid-	22				3	4
et-	2				1	2
èt-	45			1	1	7
ı	4					3
ı-/ıd-/ıt-/yıd-	30	1			1	7
ıçgın-	7				1	3
ıç	7	4			1	3
ıçger-	6					2
ıçre	2				1	3
idi	9					2
igid-	19			1		3
kabış-	5					2
kaç-	2					2

	MBY	YEN	KRG	ABY	IB	ANLAM SAYISI
kal-	14	4	8		4	9
kalın	1	3				3
kalın	2					2
kamag	6				3	2
kara	15	11	2		5	3
katıglan-	1	3				2
kazgan-	29	4				2
kel-	74	5			11	6
kelür-	17	1			1	2
kıl-	37	4				18
kılın-	8					3
kısğa	2					2
kız	11	3				2
kiçig	5	1	2		1	3
kir-	8				2	3
kisi	4	4			1	2
kod-/kot-	7				2	2
kon-/kontur-	16				3	2
kop	36	1		2	3	3
kök	9	7		1	1	4
köñül	4					2
kör-	33				2	8
köz	5	1				2
kunçuy	8	22			1	2
kut	11				4	3
kü	9	2				2

	MBY	YEN	KRG	ABY	IB	ANLAM SAYISI
küç	19	3			1	3
kün	26	12		1	3	3
meñ					2	2
neñ	10					3
ogul	33	19		1	2	3
olur-	76	1			5	10
olurt-	4					2
ordu	2				2	2
öd	10					4
ökün-	4	1				2
öl-	40	10		1	2	4
ölür-	27	14				3
öñ	20					3
ör-	1			1		2
ötüg	1				1	2
öz	34	7	2		5	5
sab	41				4	5
sakın-	18				2	2
sı-	5				1	3
sıñar	4					3
sokuş-					7	2
söz	1				2	2
sub	20	4			3	3
sü	67	5			5	3
süle-	53	1				2
tapla-	1				1	2

	MBY	YEN	KRG	ABY	IB	ANLAM SAYISI
taş (I)	18	9				2
taş (II)	8	1				4
taşık-	8					3
tê-	91	1		1	62	4
teg-	40	4	1	1	2	6
teñri	72	20		1	13	4
tıd-	2					2
tik-	8	11				4
tog-/tug-	5	3			2	3
tokı-	9					4
tokıt-	8					2
tolku	2	1				2
törü	24	1				3
tug	6	1				2
tupul-/topul-	3					2
tur-	5					2
turgak	3					3
turgur-	1				1	2
tut-	33	4			3	8
tutug		1			1	2
tüş-	10				2	5
tüşür-	1	2				2
uç-	12				2	2
uduz-	4			1		2
ulug	10	2				4
ur-	13			1	4	8

	MBY	YEN	KRG	ABY	IB	ANLAM SAYISI
urı	6	7				3
urtur-	3					2
üküş	10				1	2
ülüg	4				2	2
ün-	1			1	4	4
üze	29	1			12	2
yablak	19				15	2
yagı	42	8		2	1	2
yagız	10	3		1		3
yalıñ	4					2
yalñus	1	6			1	2
yan-	6					3
yantur-	2					2
yara-	2				5	2
yarat-	16					5
yaratıt-	7					2
yarlıka-	16					2
yaruk	1				1	2
yaş	34	39			3	5
yat-	4				2	3
yaylag	1				3	2
yér	63	18		4	7	3
yit-	8					2
yok	46	9			1	2
yok bol-	20					2
yol	9				5	3

	MBY	YEN	KRG	ABY	IB	ANLAM SAYISI
yorı-	38				7	6
yorıt-	6	1				3
yurt	2	1			1	2
yügürt-	2					2
yükün-	4					2

ÇOK ANLAMLI KELİMELER DİZİNİ

A

aç-	284
adaklıg	90
adrıl-	284
agı	91
agır	92
agız	93
ak	94
akıt-	287
al-	288
alp	95
altun	99
amıt	101
ańıg	102
apa	104
ara	105
arkış	106
arkuy / arguy	107
artukı /artuk	108
at-	291
at, āt	109
atan-	292
ay-	293
ayıt-	294
az-	294

B

balık	112
bar	114
bar-	296
bark	116
bas-	304
basın-	306
baş	118
başlayı	122
başlıg	123
beńgü /beńkü/beńü	124
bêr-	306
bil-	310

bilge	126
bilig	128
bir	129
bitig	131
bodun	132
bol-	312
boşgur-	324
bul-	324
bulga-	325
buń	138
buńsuz	140
buz-	325

E

eb	142
ebir-	326
êci	152
edgü	145
egin	147
êl	156
êlt-/ ilt-	327
ên-	328
er	148
êř	165
êřid-	329
et-	327
êt-	331

I

ı	166
ı- / ıd- / ıt-/ yıd-	336
ıçgın-	340

İ

iç	167
içger-	341
içre	168
idi	169

idi	169
igid-	342

K

kabış-	344
kaç-	345
kal-	345
kalın	170
kalın	171
kamag	171
kara	172
katıglan-	348
kazgan-	349
kel-	352
kelür-	360
kıl-	362
kılın-	366
kısğa	175
kız	175
kiçig	177
kir-	367
kisi	178
kod- / kot-	368
kon- / kontur-	369
kop	179
kök	182
köñül	184
kör-	370
köz	185
kunçuy	186
kut	188
kü	190
küç	191
kün	194

M

meñ	197

N

neñ	198

O

ogul	199
olur-	374
olurt-	382
ordu	204

Ö

öd	205
ökün-	382
öl-	383
ölür-	387
öñ (öñre, öñdin)	206
ör-	391
ötüg	209
öz	209

S

sab	214
sakın-	392
sı-	394
sınar	217
sokuş-	395
söz	218
sub	219
sü	222
süle-	396

T

tapla-	400
taş (I)	228
taş (II)	230
taşık-	399
tè-	405
teg-	401
teñri	232
tıd-	415
tik-	415
tog-/tug-	417
tokı-	418

tokıt-	419
tolku	240
törü	241
tug	243
tupul- / topul-	420
tur-	421
turgak	244
turgur-	422
tut-	422
tutug	245
tüş-	426
tüşür-	428

U

uç-	428
uduz-	429
ulug	245
ur-	430
urı	247
urtur-	432

Ü

üküş	248
ülüg	249
ün-	433
üze	250

Y

yablak	254
yagı	255
yagız	259
yalıñ	261
yalñus	261
yan-	434
yantur-	434
yara-	435
yarat-	436
yaratıt-	438
yarlıka-	438
yaruk	262
yaş	263
yat-	441
yaylag	269
yér	269
yit-	442
yok	277
yok bol-	442
yol	281
yorı-	444
yorıt-	448
yurt	282
yügürt-	449
yükün-	450

KAYNAKÇA

- Ahanov, Kaken: **Dil Biliminin Esasları**, çev. Murat Ceritoğlu, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2008.
- Aksan, Doğan: **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim**, 4. Baskı, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007.
- Aksan, Doğan: **Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi**, 2. Baskı, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2017.
- Aksan, Doğan: **Dilbilim ve Türkçe Yazıları**, İstanbul, Multilingual, 2004.
- Aksan, Doğan: “Kelimebilimi ve Anlambilimi ölçülerinden Yararlanarak Bir Yazı Dilinin Eskiliğini Saptama Yolları, I: Kavram Alanı-Kelime Ailesi İlişkileri Ve Türk Yazı Dilinin Eskiliği Üzerine”, Ankara, **TDAY Belleten**, 1971, s. 254-262
- Aksan, Doğan: **Türkçenin Sözcük Varlığı**, 3. Baskı, Ankara, Engin Yayınevi, 2004.
- Aksan, Doğan: “Eşanlamlılık Sorunu ve Türk Yazı Dilinin Eskiliğinin Saptanmasında Eşanlamlılardan Yararlanma”, Ankara: DTCF, **Türkoloji Dergisi**, VI/1, 1975, s. 1-14.
- Aksan, Doğan: **En Eski Türkçenin İzlerinde: Orhun ve Yenisey Yazıtları Üzerinde Sözcükbilim, Anlambilim ve Biçembilim İncelemelerinin Aydınlatığı Gerçekler**, 5. Baskı, İstanbul, Bilgi Yayınevi, 2015.
- Aksan, Doğan: “Köktürkçenin Söz Varlığı Üzerine”, **TDAY Belleten**, 1980-1981, s. 17-21.
- Aksan, Doğan: “Anlam Alışverişi Olayları ve Türkçe”, **TDAY Belleten**, 1961,

s. 207-273.

- Aksan, Doğan: “Kavram Alanı-Kelime Ailesi İlişkileri ve Türk Yazı Dilinin Eskiliği Üzerine”, **TDAY Belleten**, 1971, s. 253-262.
- Aksan, Doğan: “Türk Anlam Bilimine Giriş-Anlam Değişmeleri”, **TDAY Belleten**, 1965, s. 167-184
- Aksan, Doğan: “Eski Türk Yazı Dilinin Yaşıyla İlgili Yeni Araştırmalar”, **TDAY Belleten**, 1975-1976, s. 133-141.
- Arslan Erol, Hülya: **Eski Türkçeden Eski Anadolu Türkçesine Anlam Değişmeleri**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2018.
- Aydın, Erhan **Uygur Yazıtları**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018.
- Aydın, Erhan: **Orhon Yazıtları (Köl Tegin, Bilge Kağan, Tonyukuk, Ongi, Küli Çor)**, 2. Baskı, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2018.
- Aydın, Erhan: **Sibirya’da Türk İzleri-Yenisey Yazıtları**, İstanbul, Kronik Kitap, 2019.
- Bakır, Yeşim: **Türkçedeki Çokanlamlı Sözcüklere İlişkin Anlambilimsel Bir Değerlendirme-Çok Anlamlı Sözcüklerin Öğretimine Yönelik Bir Gözlem (A-I Harfleri)**, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türkçenin Eğitimi ve Öğretimi Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 1996.
- Banguoğlu, Tahsin: **Türkçenin Grameri**, 9. Baskı, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 1995.
- Barutçu Özönder, Sema: “Teñri Teg Teñride Bolmış Türük Bilge Kagan ve Teñri Teg

Teñri Yaratmış Türük Bilge Kagan İbareleri Üzerine”, **Türk Kültürü Araştırmaları** 32/1-2, (Prof. Dr. Zeynep Korkmaz’a Armağan), Ankara, Türk Kültürü Araştırma Enstitüsü Yayınları, 1995, s. 89-100.

Berta, Árpád: **Sözlerimi İyi Dinleyin... Türk ve Uygur Runik Yazıtlarının Karşılaştırmalı Yayını**, çev. Emine Yılmaz, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2010.

Bircan, Ufuk: “Roland Barthes ve Göstergebilim”, **Sosyal Bilimler Araştırma Dergisi**, sayı 26, güz, 2015/2, s. 17-41.

Bloomfield, Leonard: **Language**, London, 1979.

Bloomfield, Leonard: **Language**, USA, Unwin University Books, 1933.

Caferoğlu, Ahmet: **Eski Uygur Türkçesi Sözlüğü**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2015.

Clauson, Sir Gerard: **An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth Century Turkish**, Oxford, Oxford University Press, 1972.

Cruse, David Alan: **Meaning in Language, An Introduction to Semantics and Pragmatics**, New York, Oxford Univesity Press, 2000.

Cruse, David Alan: **Lexical Semantics**, Cambridge, Cambridge Univesity Press, 1987.

Crystal, David Alan: **A Dictionary of Linguistics and Phonetics**, 6. Baskı, UK, Blackwell Publishers, 2008.

Çağatay, Saadet: “Türkçede Çocuk Kavramı”, **TDAY Belleten**, 1977, s. 1-16.

- Çağatay, Saadet: “Türkçede Kadın İçin Kullanılan Sözcükler”, **TDAY Belleten**, 1962, s. 13-49.
- Doerfer, Gerhard: **Türkische und Mongolische Elemente im Neupersischen; II Türkische Elemente im Neupersischen, Alif Bis Tā**, Wiesbaden, 1965.
- Duranti, Alessandro: **Linguistic Anthropology**, Cambridge, Cambridge University Press, 1997.
- Eraslan, Kemal: **Eski Uygur Türkçesi Grameri**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2012.
- Ercilasun, Ahmet Bican: **Türk Kağanlığı ve Türk Bengü Taşları**, İstanbul, Dergâh Yayınları, 2016.
- Erdal, Marcel: **A Grammar of Old Turkic**, Leiden-Boston, 2004.
- Erdal, Marcel: **A Old Turkic Word Formation a Functional Approach to the Lexion**, V 1, Wiesbaden, 1991.
- Erden, Nazife Burcu: “Anlambilim Çerçevesinde Kelime ve Çağırışım İlişkisi”, Saraybosna Gazi Üniversitesi, **1st International Conference on Foreign Language Teaching and Applied Linguistics**, 2011, s. 987-993.
- Eren, Hasan: **Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü**, Ankara, Bulak Neşriyat, 1999.
- Ergin, Muharrem: **Orhun Abideleri**, 41. Baskı, İstanbul, Boğaziçi Yayınları, 2010.
- Ergin, Muharrem: **Türk Dil Bilgisi**, İstanbul, Bayrak Basım / Yayım / Tanıtım,

1958.

- Falkum, Ingrid Lossius: **The Semantics And Pragmatics Of Polysemy: A Relevance--Theoretic Account**, London, University College London, PhD, 2011.
- Falkum, Ingrid Lossius: “What Is Polysemy? - A Survey Of Current Research And Results”, In: **The Pragmatics And The Flexibility Of Word Meaning**, ed. K. Bibok, T. E. Németh, Oxford, Elsevier, 2001, s. 175-224.
- Gabain, A. Von: **Eski Türkçenin Grameri**, çev. Mehmet Akalın, 5. Baskı, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2007.
- Gencan, Tahir Nejat: **Dilbilgisi**, Ankara, Ayraç Yayınevi, 2001.
- Gries, Stefan Th.; Barbara, “Polysemy”, In: **Cognitive Linguistics**, USA. Santa:
- Guiraud, Pierre: **Anlambilim**, çev. Berke Vardar, İstanbul, Multilingual, 1999.
- Gülensoy, Tuncer: **Türkçe El Kitabı**, Ankara, Akçağ, 2000.
- Günay, V. Doğan: **Sözcükbilime Giriş**, İstanbul, Multilingual, 2007.
- Hacıeminoğlu, Necmettin: **Türkçenin Karanlık Günleri**, İstanbul, İrfan Yayınevi, 1978.
- Jackson, Howard; Amvela, Etienne Ze: **Words, Meaning and Vocabulary-An Introduction to Modern English Lexicology**, London, Athenaeum Press, 2007.
- Kahraman, Selçuk: **Dilde Çok Anlamlılık ve Belirsizlik**, Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Felsefe ve Din Bilimleri

Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, 2015.

Kaplan, Mehmet: **Kültür ve Dil**, 32. Baskı, İstanbul, Dergâh Yayınları, 2014.

Karaağaç, Günay: **Türkçe Üzerine Yazılar**, Ankara, Akçağ Yayınları, 2017.

Karaağaç, Günay: “Eş Yazınlılık, Eş Sesslilik ve Çok Anlamlılık”, **Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi**, VIII, 1996, s. 31-55.

Karaağaç, Günay: “Eski Türkçe’de “-Ş/-Ş-, -L/-L->Y” Nöbetleşmeli Kök Alomorfı”, **Üçüncü Uluslar Arası Türk Dili Kurultayı 1996**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 1999, s. 593-599.

Kâşgarlı Mahmud: **Dîvânu Lugâti't-Türk**, haz. Ahmet B. Ercilasun, Ziyat Akkoyunlu, 3. Baskı, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2018.

Kâşgarlı Mahmud: **Dîvânu Lugâti't-Türk**, çev. Mustafa S. Kaçalin, yay. haz. Mehmet Ölmez, İstanbul, Kabalcı Yayıncılık, 2016.

Kempson, Ruth N.: **Semantic Theory**, Cambridge, Cambridge University Press, 1977.

Kıran, Zeynel; Eziler Kıran, Ayşe: **Dilbilime Giriş**, Ankara, Seçkin Yayıncılık, 2010.

Korkmaz, Feryal: "Tonyukuk Yazıtında Çok Anlamlılık Üzerine Bazı Dikkatler", **Tonyukuk Kitabı**, yay. haz. Kürşat Yıldırım, İstanbul, 2020, s. 97-106.

Korkmaz, Zeynep: **Grammer Terimleri Sözlüğü**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 1992.

- Korkmaz, Zeynep: **Türkiye Türkçesi Grameri-Şekil Bilgisi**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2003.
- Kormuşin, Igor V.: **Yenisey Eski Türk Mezar Yazıtları-Metinler ve İncelemeler**, çev. Rysbek Alimov, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017.
- Kormuşin, İgor; Mozioğlu, Emine; Risbek Alimov; Fikret Yıldırım: **Yenisey-Altay-Kırgızistan Yazıtları ve Kâğıda Yazılı Runik Belgeler**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2016.
- Köktürk, Şaban; Eyri, Semra: “Dilbilim ve Göstergebilim: Ferdinand De Saussure ve Göstergebilimi Anlamak”, **Sakarya Üniversitesi Fen Edebiyat Dergisi**, 2, 2013, s. 123-136.
- Leech, Geoffrey: **Semantics, The Study of Meaning**, USA, Penguin Books, 1981.
- Lewandowska-Tomaszczyk, Barbara: “Polysemy, Prototypes and Radial Categories”. In: **The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics**, ed. D. Geeraerts, H. Cuyckens, Oxford, Oxford University Press, 2007, s. 139-169.
- Li, Yong Song: **Türk Dillerinde Akrabalık Adları**, İstanbul, Simurg Yayınları, 1999.
- Lyons, John: **Semantics-Volume I**, Cambridge, Cambridge University Press, 1977.
- Lyons, John: **Semantics-Volume II**, Cambridge, Cambridge University Press, 1977.
- Lyons, John: **Language and Linguistics**, Cambridge, Cambridge University

Press, 1981.

- Martinet, Andre: **İşlevsel Genel Dilbilim**, çev. Berke Vardar, Ankara, Birey ve Toplum Yayınları, 1983.
- Mengüşoğlu, Takiyettin: **Felsefeye Giriş**, Ankara, Doğu-Batı Yayınları, 1958.
- Mert, Osman: **Köli Çor Yazıtı ve Anıt Mezar Kompleksi**, Erzurum, Zafer Medya Ofset Matbaacılık, 2015.
- Mert, Osman: **Ötüken Uygur Dönemi Yazıtlarından Tes-Tariat-Şine Usu**, Ankara, Belen Yayınları, 2009.
- Nasr, Raja T.: **The Essentials of Linguistics Science**, Londra, Logman, 1980.
- Ogden, C. K., Richards I. A.: **The Meaning of Meaning. A Study of the Influence of Language upon Thought and of the Science of Symbolism**, New York, A Harvest Book, 1923.
- Orkun, Hüseyin Namık: **Eski Türk Yazıtları**, Birleştirilmiş 3. Baskı, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2011.
- Ögel, Bahaeddin: **Türk Mitolojisi I**, Ankara, Türk Tarih Kurumu Yayınları, 1989.
- Ölmez, Mehmet: **Köktürkçe ve Eski Uygurca Dersleri**, İstanbul, Kesit Yayınları, 2017.
- Ölmez, Mehmet: “Eski Türk Yazıtlarında Yabancı Ögeler (1)”, **TDiA**, 5, 1995, s. 227-229.
- Ölmez, Mehmet: “Eski Türk Yazıtlarında Yabancı Ögeler (2)”, **TDiA**, 7, 1997, s. 175-186.

- Ölmez, Mehmet: “Eski Türk Yazıtlarında Yabancı Öğeler (3)”, **TDiA**, 9, 1999, s. 59-65.
- Ölmez, Mehmet: **Orhon-Uygur Hanlığı Dönemi-Moğolistan’daki Eski Türk Yazıtları: Metin-Çeviri-Sözlük**, 1. Baskı, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2012.
- Ölmez, Mehmet: **Uygur Hakanlığı Yazıtları**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2018.
- Özbent, Sueda: “Sözlüksel Alan Teorisi ve Çeviri”, **Diyalog**, 2, 2013, s. 55-66.
- Palmer, Frank R.: **Semantics, A New Outline**, Cambridge, Cambridge University Press, 1976.
- Saussure, Ferdinand De: **Genel Dilbilim Dersleri**, İstanbul, Multilingual, 1998.
- Şahin, İbrahim: **Eski Türkçe Dönemi (VI-XI. Yüzyıl) Temel Eserlerinde Geçen Yer Adları**, Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türkoloji Ana Bilim Dalı Yayınlanmamış Doktora Tezi, Bışkek, 2006.
- Şen, Serkan: **Eski Türkçenin Deyim Varlığı**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017.
- Şirin User, Hatice: “Türkçede Para ve Para Birimi”, **TDAY Belleten**, 2004/1, s. 129-151.
- Şirin, Hatice: **Kül Tigin Yazıtı Notlar**, İstanbul, Bilge Kültür Sanat, 2015.
- Şirin, Hatice: **Eski Türk Yazıtları Söz Varlığı İncelemesi**, Ankara, Türk

Dil Kurumu Yayınları, 2016.

- Şirin, Hatice: “Şine Usu Yazıtı’nda Kayıtlı “t(a)t(a)r(ı)g (a)y(ı)td(ı)m” Cümlesi Üzerine”, **International Journal of Central Asian Studies**, 2008, Vol. 12, s. 183-196.
- Tabaklar, Özcan; Korkmaz, Feryal: **Orhun Yazıtları**, İstanbul, Kapı Yayınları, 2020.
- Tekin, Şinasi: **İştikakçının Köşesi, Türk Dilinde Kelimelerin ve Eklerin Hayatı Üzerine Denemeler**, İstanbul, Simurg Yayınları, 2001.
- Tekin, Talat: “Eşanlamlılık ve Kullanış”, **SBA Edebiyat**, (Çevrimiçi) <https://sbaedebiyat.wordpress.com/2009/04/03/esanlamlilik-ve-kullanis-prof-dr-talat-tekin/> (Erişim tarihi: 13.04.2021)
- Tekin, Talat: **Orhon Yazıtları**, 5. Baskı, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2014.
- Tekin, Talat: **Orhon Yazıtları: Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2017.
- Tekin, Talat: **İrk Bitig, Eski Uygurca Fal Kitabı**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017.
- Tekin, Talat: **Orhon Türkçesi Grameri**, 2. Baskı, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2016.
- Tenişev, Edhem R.: “Eski Türklerde Edebî Bir Dil Var Mıydı?”, **TDAY Belleten**, 1982-1983, s. 157-161.
- Thomsen, Vilhelm: **Orhon ve Yenisey Yazıtlarının Çözümü, İlk Bildiri, Çözülmüş Orhon Yazıtları**, çev. Vedat Köken, Ankara, Türk

Tarih Kurumu Basımevi, 1993.

- Uçar, Aygöl: **Türkçe Eylemlerde Çokanlamlılık: Uygunluk Kuramı Çerçevesinde Bir Çözümleme**, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dilbilim Anabilim Dalı Doktora Tezi, Ankara, 2009.
- Ullmann, Stephen: **Semantics, An Introduction to The Science of Meaning**, London, Oxford Basil Blackwell, 1972.
- Vardar, Berke: **Dilbilimin Temel Kavram ve İlkeleri**, İstanbul, Multilingual, 2001.
- Vardar, Berke: **Açıklamalı Dilbilim Terimleri Sözlüğü**, 2. Baskı, İstanbul, Multilingual, 2007.
- Yelten, Muhammet: **Türk Dili ve Anlatım Bilgileri**, İstanbul, Doğu Kütüphanesi, 2009.
- Yıldırım, Fikret: **İrk Bitig ve Orhon Yazılı Metinlerin Dili**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2017.
- Zdravkovic, Nikola: **The Meaning of Meaning: Leech's Seven Types of Meaning in Comparison to Palmer's and Lyons' Approaches**, Erlangen, EMLex, 2018.
- Zieme, Peter: "Some Remarks on Old Turkish Words for "Wife" ", **TDAY Belleten**, 1987, s. 305-309